

੧

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋ
ਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁ
ਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁ
ਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅ
ਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕ
ਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾ
ਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ
ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥ
ਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ
ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ
ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦ
ਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

੧੧ ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨ
੧੨ ਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀ
੧੩ ਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐ[illegible]ਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
੧੪ ਦੰਗੁਰ[illegible]ਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹ
੧੫ ਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕ[illegible]ਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈ
੧੬ ਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰ[illegible]ਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿ
੧੭ ਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕ
੧੮ ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗ[illegible]ਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀ
੧੯ ਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈ[illegible]ਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥
੨੦ ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋ[illegible]ਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿ
੨੧ ਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰ
੨੨ ਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤ[illegible]ਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥
੨੩ ਨਾ[illegible]ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐ
੨੪ ਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿ[illegible]ਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕ[illegible]ਭਗਤਾ
੨੫ ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿ[illegible]ਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿ[illegible]ਠਿਕਾਏ

ਸਤੁ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁ
ਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵ
ਹਿ ਰਾਹੁ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਮੰ
ਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸ
ਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ
ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ
ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਮੰ
ਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰ
ਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾ
ਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵ
ਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭ
ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿ
ਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵ
ਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ
ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁ
ਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ
ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ
ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭ
ਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲ
ਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ
ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲ

੧ ਣੁਬਾਣਿ।ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ।ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ।ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿ
੨ ਵਤਿਵਪਾਹਿ।ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾ
੩ ਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੯
੪ ।ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ।ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ।ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈ
੫ ਐਓਹੁਧੋਇ।ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ।ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ।ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ।ਕਰਿ
੬ ਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ।ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ।੨੦।ਤੀ
੭ ਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ।ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ।ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ।ਅੰਤਰਿ
੮ ਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ।ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ।ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ।ਸੁਅਸ
੯ ਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ।ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ।ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣੁ
੧੦ ਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ।ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ।ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋ
੧੧ ਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ।ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ।ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁ
੧੨ ਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ।ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ।ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿ
੧੩ ਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ।ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਣਾ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀ
੧੪ ਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ।ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ।੨੧।ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖ
੧੫ ਆਗਾਸਾਆਗਾਸ।ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ।ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬ
੧੬ ਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ।ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈ
੧੭ ਆਪੁ।੨੨।ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ।ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅ
੧੮ ਹਿ।ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ।ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰ
੧੯ ਹਿ।੨੩।ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰ
੨੦ ਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਅੰਤਕਾਰਣਿ
੨੧ ਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ।ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ।ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ।
੨੨ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ।ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ।ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ।ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋ
੨੩ ਇ।ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ।੨੪।ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆ
੨੪ ਨਾਜਾਇ।ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ।ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ।ਕੇ
੨੫ ਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ।ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ।ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ

ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿ ੧
ਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ ੨
ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵ ੩
ਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅ ੪
ਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀ ੫
ਸ॥ਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆ ੬
ਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖ ੭
ਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿ ੮
ਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆ ੯
ਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ ੧੦
ਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿ ੧੧
ਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕ ੧੨
ਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁ ੧੩
ਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧ ੧੪
ਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇ ੧੫
ਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀ ੧੬
ਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋ ੧੭
ਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ ੧੮
ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ ੧੯
ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵ ੨੦
ਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨ ੨੧
ਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ ੨੨
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕ ੨੩
ਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪ ੨੪
ਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆ ੨੫

੧ ਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ

੨ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ਆਪਿ ਨਾ

੩ ਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇ

੪ ਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

੫ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾ

੬ ਣੁ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿ

੭ ਡਾਣੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ ਆਸ

੮ ਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸ

੯ ਚੀ ਕਾਰ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥ ਇਕ ਦੂ

੧੦ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ

੧੧ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ

੧੨ ਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮ

੧੩ ਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ

੧੪ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅ

੧੫ ਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ

੧੬ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾ

੧੭ ਣੁ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰ

੧੮ ਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ

੧੯ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ

੨੦ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰ

੨੧ ਦ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥

੨੨ ੩੫॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ

੨੩ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁ

੨੪ ਤਾਇ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ

੨੫ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੁ ਤਿਥੈ

ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮ
ਨ ਮਾਹਿ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ਸਚਿ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ਤਿਥੈ ਲੋਅ
ਲੋਅ ਆਕਾਰ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕ
ਰੜਾ ਸਾਰੁ ੩੭ ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ
ਤਪ ਤਾਉ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰ
ਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ੩੮ ਸਲੋਕੁ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾ
ਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿ
ਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮ
ਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ੧ [illegible]

[illegible]

[illegible]

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ
ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣ
ਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸ
ਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ
ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ

ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥
ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇ
ਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆ
ਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀ
ਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿ
ਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿ
ਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿ
ਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵ
ਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾ
ਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥
੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸ
ਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ
॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮ
ਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾ
ਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹ
ਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥
ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜ
ਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥

[illegible] ॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥੨॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ

ਸੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗ
ਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆ
ਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰ
ਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖ
ਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉ
ਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉ
ਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁ
ਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮ
ਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁ
ਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤ
ਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣ
ਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥
ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁ
ਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥ ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰ
ਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜ
ਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲ
ਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇ
ਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋ
ਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰ
ਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿ
ਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀ
ਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉ
ਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰ
ਲਿਜਾਉ॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾ
ਉ॥ ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥
੩॥ ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥
ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਲੇ
ਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈ
ਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹ
ਨਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚ
ਲਿਓਨਾਲਿ॥ ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿ

ਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਅਕੇਤੇਲੋ
ਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀ
ਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥
ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸ
ਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀ
ਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁ
ਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋ
ਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿ
ਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇ
ਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣ
ਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾ
ਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬ
ਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰ
ਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅਹਿਸੂਖਜਿਸੈ
ਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨ
ਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥
ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾ
ਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ
॥੨॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵ
ਾਰ॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵ
ਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥ ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥ ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥ ਸਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਮਿਲਿਕੈ ੧
ਕਰਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗੁਣਸਭਿਅਸਾਹ॥੧॥ਕਰ ੨
ਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ॥ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗ ੩
ਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈ ੪
ਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ॥੨॥ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫ ੫
ਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ॥੩॥ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸ ੬
ਮਾਇ॥ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿ ੭
ਲਾਇ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘਰ ੮
ਾਹੁ॥ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ॥ਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਨ ੯
ਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ਭੈਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤ ੧੦
ਾਆਖਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰ ੧੧
ਾਣਹੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖੇਲਾਇ॥ਸੰਜੋਗੀਮਿਲਿ ੧੨
ਏਕਸੇਵਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁ ੧੩
ਵੇਸਾਹੀਐਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਰਾਸਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਵਸਤੁਪਛਾਣ ੧੪
ਸੀਸਚੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕ ੧੫
ਉਸਿਫਤੀਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਗਹਬਰਾਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਸਚੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਹਰਿ ੧੬
ਜਪਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁ॥ਸੰਤਸਭਾਗੁਰੁਪਾਈਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਧੇਣੁ॥੧॥ਰ ੧੭
ਹਾਉ॥ਊਚਉਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾਊਪਰਿਮਹਲੁਮੁਰਾਰਿ॥ਸਚੁਕਰਣੀਦੇਪਾਈਐਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁਪਿਆਰਿ ੧੮
॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਆਤਮਰਾਮੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਆਸਅੰਦੇ ੧੯
ਸਾਹੋਇ॥ਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ ੨੦
ਨਦਰਿਕਰੇਮਲੁਧੋਇ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਵਾਸੁ॥ਏਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ ੨੧
ਐਅਵਰਤਿਆਗੈਆਸੁ॥ਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਈਐਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀ ੨੨
ਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਕਲਰਕੇਰੀਕੰਧਜਿਉਅਹਿ ੨੩
ਨਿਸਿਕਿਰਿਢਹਿਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਾਥੀਐਪਿਰਬਿਨੁਦੂਖੁਨਜਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਪਿਰਬਿਨੁ ੨੪
ਕਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਲਹੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲ ੨੫

੧ ਈਸਚਾਵਡਕਿਰਸਾਣੁ॥ਪਹਿਲਾਧਰਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਣੁ॥ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕ
੨ ਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰਕਉਜਾਣਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾ
੩ ਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜਨਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋ
੪ ਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੂਮਾਂਗਸੰਧੂਰੁ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਨਾਲਿਕਪੂਰੁ॥ਜੇਧਨਕੰਤਿਨਭਾਵ
੫ ਈਸਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਬਾਦਿਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਿ
੬ ਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੫॥੧੩॥
੭ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸੁੰਞੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਭਾਹਿਬਲੰ
੮ ਦੀਵਿਝਵੀਧੂਉਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਰਾਮੁਜਪਹੁ
੯ ਗੁਣਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
੧੦ ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਮੁਠੀ
੧੧ ਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁ॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਈਮ
੧੨ ਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚੁ
੧੩ ਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਧਾਨੁਸੋਦਰਗਹਿ
੧੪ ਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮ
੧੫ ਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥ਅਉਗਣਫਿਰਿਲਾਗੂਭਏਕੂਰਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐ
੧੬ ਦੁਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿ
੧੭ ਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਸੂਚਾਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁ
੧੮ ਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭ
੧੯ ਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈ
੨੦ ਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚ
੨੧ ਭੂਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥
੨੨ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿ
੨੩ ਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿ
੨੪ ਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਦੇਖਉ
੨੫ ਡਉਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿ

ਅਸੁਰਵਹੀਸਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿ ੧
ਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜ ੨
ਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿ ੩
ਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੇ ੪
ਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ ੫
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿ ੬
ਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾ ੭
ਘਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐ ੮
ਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰ ੯
ਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀ ੧੦
ਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿ ੧੧
ਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿ ੧੨
ਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀ ੧੩
ਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿ ੧੪
ਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁ ੧੫
ਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘ ੧੬
ਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਅ ੧੭
ਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖੜਿ ੧੮
ਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀ ੧੯
ਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈਸਚਿਭੈਰਾਤਾਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰ ੨੦
ਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁੜਿਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਮਿਲੁਭੀਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀ ੨੧
ਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਏਹੁਮਨੋਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਲੋਭੇਲਗਾਲੋਭਾਨੁ॥ਸਬਦਿਨਭੀਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿ ੨੨
ਆਵਨੁਜਾਨੁ॥ਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਡਿਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿ ੨੩
ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗਹਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧ ੨੪
ਨੁਜਾਨੁ॥ਸਭਿਸੁਖਹਰਿਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿਤਿਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸ ੨੫

ਤਨੁ ਸਾਰਿ ਦੀਆ ਸਾਨੁ ॥੨॥ ਕੂੜੁ ਕਰਤੂਤਿ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜਿ ਨੀਵ ਪਛੋਤਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ
ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖਲਿਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ
ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕ
ਰਮੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ
ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲ
ਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜ
ਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾ
ਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ
॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ
ਨ ਲਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਸਾਕਤੁ ਸ
ਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ
ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ
ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸ
ਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ

ਨਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪ
ਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥
ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ
ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵ
ਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ
ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆ
ਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ
ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢ
ਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ
ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥
ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆ
ਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ
ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ
ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵ
ਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ
ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ
ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀ
ਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ

੧ ਕਰਿਸਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਹਿਪਾਣੀ॥ਹੋਇਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁਮੂੜੇਏਵਜਾ
੨ ਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆ॥ਮਾਲਕੈਮਾਣੈਰੂਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇ
੩ ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਬਤਨਿਚਿਕੜੋਇਹੁਮਨੁਮੀਡਕੋਕਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀਮੂਲਿਪਾਈ॥ਭਉਰੁ
੪ ਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੇਕਿਉਬੂਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾਈ॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀ
੫ ਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪਸਿੰਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਆਇਆ॥੩॥ਤੀਹ
੬ ਕਰਿਰਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਾਉਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿ
੭ ਤਕੂਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੪॥ ਸੋਈਮਉ
੮ ਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਹਾਈਧੰਨੁਸਿਰ
੯ ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਤੂਮੁਲਾਤਾਤੂਕਾਜੀ
੧੦ ਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪੜਿਆਹੋਵਹਿਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀ
੧੧ ਜਿਨਿਆਪੁਤਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੋ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣ
੧੨ ਹਾਰੋ॥੩॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰ
੧੩ ਹਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੪॥ ਏਕੁਸੁ
੧੪ ਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥
੧੫ ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥
੧੬ ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ॥ਮੈਏਹਾਆਸਏਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾ
੧੭ ਤਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਲ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੨॥
੧੮ ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ॥ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕ
੧੯ ਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ॥ਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋਰੁ॥ਨਾਨਕੁ
੨੦ ਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
੨੧ ॥ ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਅ॥ਸੁਰਤਿਵਿਹੂਣਾਕੋਇਨਕੀਅ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹਾਤਿਨਰਾ
੨੨ ਹੁ॥ਲੇਖਾਇਕੋਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਲੇਵੈਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
੨੩ ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਾਤੋਹਿ॥ਕਿਤਕਉਸਾਹਿਬਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਜੇਤੂਸਾਹਿਬਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਤੂਓ
੨੪ ਨਾਕਾਤੇਰੇਓਹਿ॥੨॥ਅਸੀਬੋਲਵਿਗਾੜਵਿਗਾੜਹਬੋਲ॥ਤੂਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਹਕਰਣੀਤਹਪੂ
੨੫ ਰੀਮਤਿ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਘਟੇਘਟਿ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈ

ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩॥੩੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ
ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖ
ਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ
ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ
ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ
ਪਰਵਾਨੋ ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ
ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ
ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੫
॥੩੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾ
ਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ
ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂ
ਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ
ਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈ
ਐ ॥੪॥੧॥੩੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ
ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾ

ਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ
ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪ
ਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਲੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
੪॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾ
ਉ ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿ
ਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ
ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ
ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵ
ਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅ
ਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾ
ਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨ
ਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾ
ਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸ
ਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੋ
ਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ
॥੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮ
ਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲ
ੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆ
ਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵ
ਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੪॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉ
ਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ
ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੬॥
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜ
ਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ
॥੮॥ ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾ
ਇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੯॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀ
ਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ
ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ ਸੀਚਾ
ਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ
ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ
ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜ
ਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ
ਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ

੧ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀ
੨ ਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁ
੩ ਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰ
੪ ਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ
੫ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ
੬ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂ
੭ ਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ
੮ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ
੯ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵ
੧੦ ਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
੧੧ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾ
੧੨ ਣੁ ॥੭॥ ਸਭ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
੧੩ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
੧੪ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇ
੧੫ ਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ
੧੬ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ
੧੭ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹ
੧੮ ਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿ
੧੯ ਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
੨੦ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆ
੨੧ ਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
੨੨ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ
੨੩ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥
੨੪ ੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾ
੨੫ ਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋ

ਇਆਰਜਾਨੁਜਾਣਹਿਆਪਣਾਦਰਿਪਰਿਠਕਨਹੋਇਇਆਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀ
ਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੋਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੋਨਾਲਾਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਮੈਲੁਨਾਹੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਤੂਹੋਰੁਮੈਲੁਭਰੀਸਭਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਹਾਟ
ਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪ
ਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕ
ਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੈਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾ
ਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾ
ਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾ
ਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿ
ਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇ
ਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਪਾਇਆਡਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮ
ਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇ
ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਕਿ
ਉਥਿਰੁਰਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵ
ਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨॥ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰ
ਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥ਆਇਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇਹੁਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ਤਬ
ਲਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ॥ਸਬਦਿਰਪੈਘਰੁਪਾਈਐਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ
॥੪॥ਹਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣੇਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁ
ਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥੫॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਸਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ

੧ ਐਸੁ ਭ ਜੀਅ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ
੨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸਭੁ ਸਾ
੩ ਲਾਹੇ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
੪ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿ
੫ ਰੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘ
੬ ਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ
੭ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾ
੮ ਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥
੯ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ
੧੦ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿ
੧੧ ਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁ
੧੨ ਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ
੧੩ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾ
੧੪ ਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾ
੧੫ ਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ
੧੬ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂ
੧੭ ਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿ
੧੮ ਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾ
੧੯ ਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੈ
੨੦ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁ
੨੧ ਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
੨੨ ਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋ
੨੩ ਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
੨੪ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭ
੨੫ ਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਤੈਕਾਰਣਿਬਨਵਣੀਪਾਵਿਰਿਤਾ॥ਹਉਮੈਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਦੁਖੁਲਾਗੈਸਭੁਜਾਣੀਆ॥ਜਿਹਵਾ
ਰਸੁਜਲਵਣੀਜਿਨਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇਣਾ॥ਧਨੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੋਜਮਪਕੜੈਪਛੁਤਾਇਆ॥
ਸੋਗੀਮੋਗੀਕਰਿਗਏਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਬਾਧਿਐਭੂਲੇਮਾਰਗਿਆਥਿ॥
ਸਚੁਦੁਸਾਰਿਥੁਨੇਦੀਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥਾਇ॥ਦੀਆਆਦੈਜਾਣੀਐਭਵਾਈਐਪਾਇਐਕਿਰ
ਤੁਕਮਾਇਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਛੁ
ਟੀਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਰਾਨੁ॥ਹਉਮੈਮ
ਤੁਜਲਿਬਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥
੮॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀ
ਜਲਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈਅਸਨੇਹਿ॥ਜਲਮਹਿਜੀਅਉਪਾ
ਇਕੈਬਿਨੁਜਲਮਰਣੁਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਹਿਬਿਨੁਪਿਆਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤ
ਰਿਰਵਿਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈ
ਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰ॥ਜਿਉਅਧਿਕਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਬਿਨੁਜਲ
ਘੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥੨॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਾ
ਤ੍ਰਿਕਮੇਹ॥ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪਵਈਕੇਹ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਈ
ਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਿਦੇਹ॥੩॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਦੁਧ
ਹੋਇਆਂ॥ਆਵਟਣੁਆਪੇਖਵੈਦੁਧਕਉਖਪਣਿਨਦੇਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੁੰਨਿਆਸਚਿ
ਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੪॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਕਵੀਸੂਰ॥ਖਿਨੁਪਲੁ
ਨੀਦਨਸੋਵਈਜਾਣੈਦੂਰਿਹਜੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੫॥ਮ
ਨਮੁਖਿਗਣਤਗਣਾਵਣੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਪਾਈਐਸਚਿਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ॥੬॥ਸਚਾਨੇਹੁਨਤੁਟਈਜੇਸਤਿਗੁ
ਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਨਵੀਸ
ਰੈਜੇਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੋਇ॥੭॥ਖੇਲਿਗਏਸੇਪੰਖਣੂੰਜੋਚੁਗਦੇਸਰਤਲਿ॥ਘੜੀਕਿਮੁਹ
ਤਿਕਿਚਲਣਾਖੇਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਜਾਇਸਚਾਪਿੜੁਮ
ਲਿ॥੮॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ਸੋਹੰਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸ
ਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਅਵਰਕਿਕਰੇਕਰਾਇ॥ਮਿਲਿ

੧ ਜਿਆ ਕਾਲਿਆ ਓਸ ਲੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ
੨ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੮॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੩ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ
੪ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
੫ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿ
੬ ਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ
੭ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋ
੮ ਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਅ
੯ ਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
੧੦ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾ
੧੧ ਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅ
੧੨ ਪਾਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉ
੧੩ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ
੧੪ ਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ
੧੫ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆ
੧੬ ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
੧੭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥
੧੮ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿ
੧੯ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋ
੨੦ ਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ
੨੧ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ
੨੨ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾ
੨੩ ਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ
੨੪ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀ
੨੫ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ

ਮੀਠੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ
ਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀ
ਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸਿ ਪਾਤਾਲਿ
ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮ
ਾਇ ॥੨॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋ
ਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬ
ਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁ
ਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ
॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ
॥੬॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਂ
ਇ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬ
ਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰ
ਕ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ
ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕ
ਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ
ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ

੧ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਣਾ ॥ ਦੂਜਾ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਦਿਤੁ ਜਾਵਦੇ ਸਕਤ ਰੋਲਿ ਚੁਲਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘ
੨ ਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿ
੩ ਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ
੪ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀ
੫ ਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥
੬ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ
੭ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿ
੮ ਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲੁ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲਿ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ
੯ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ੧ ॥ ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾ
੧੦ ਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ
੧੧ ਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ
੧੨ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁ
੧੩ ਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥
੧੪ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥
੧੫ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਪਿੰ
੧੬ ਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰ
੧੭ ਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾ
੧੮ ਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾ
੧੯ ਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸ
੨੦ ਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾ
੨੧ ਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨ
੨੨ ਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
੨੩ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕੁ
੨੪ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੋ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ
੨੫ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥

ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਿਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾ
ਰ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿ
ਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰੀਮੁ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣ
ੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚ
ਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥੬॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏ
ਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥੧੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩

ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆ
ਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਸਿਰੇਸਿ
ਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾਲਿਜੀਉ॥੨॥ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈ
ਜਾਪਦਾ॥ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁ
ਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁ
ਖੁਆਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀ
ਆ॥ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀ
ਉ॥੭॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆ
ਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇ
ਆ॥ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿ
ਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆ
ਭਾਗੁਬੈਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥
ਸੁਖਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਐਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰਹਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ
॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੧੩॥ਹ

੧ ਉਸਤਤਿ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆ
੨ ਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ
੩ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ
੪ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਸ
੫ ਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋ
੬ ਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥
੭ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿ
੮ ਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆ
੯ ਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ
੧੦ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ
੧੧ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ
੧੨ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ
੧੩ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥
੧੪ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ
੧੫ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥੧੮॥

੧੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧੭ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਪਹਰੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁ
੧੮ ਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖ
੧੯ ਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ
੨੦ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁ
੨੧ ਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ
੨੨ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਧਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ
੨੩ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਭੀ
੨੪ ਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵ
੨੫ ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ

ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿ
ਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀ
ਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ੩ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁਜਾਜ
ਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾ
ਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋਆਦੁੋਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆਸਾਈਵਸਤੁ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ੪੧
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁ
ਧਿਅਚੇਤੁਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁ
ਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾਈਸੰਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਈਰਾ
ਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਰਿਚੇਤਿ
੧ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿ
ਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੈਰਸਕਸ
ਮੀਠੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਸੰਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਰਹੁਗੇਝੂਠੇਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀ
ਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾਨਾਨਕਭਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਦੂਜਾ੨ਤੀਜੈ
ਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਰਿਹੰਸਉਲਥੜੇਆਇਜੋਬਨੁਘਟੈਜਰੂਆਜਿਣੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਆਵਘਟੈਦਿਨੁਜਾਇਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਇਆ
ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀਗਈ
ਸਿਆਣਪਕਰਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਭੁਚੇਤਹੁਲਿਵਲਾਇ੩
ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਖੀਣੁਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਣੈਨਵੈਣਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਰਹੇਪਰਾਕਉਤਾਣਾਗੁਣਅੰਤਰਿਨਾ
ਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਆਵਣਜਾਣਾਖੜੁਪਕੀਕੁੜਿਭਜੈਬਿਨਸੈਆਇਚਲੈਕਿਆਮਾ
ਣੁਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੁ੪ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਆ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਣਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅ
ਵਗਣਖੜਸਨਿਬੰਨਿਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿ
ਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਤਰਣਾਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਵੈਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ

ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ [illegible] ਕੇ ਕੂੰ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible]

[illegible]

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥ [illegible]

[illegible] ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ [illegible] ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ

ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ
ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋ
ਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ
ਧਉਲਹਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾ
ਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ
ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵ
ਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿ
ਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ
ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ
ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾ
ਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ
ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ
ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ
ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ
ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ
ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਰਲਾ ਪੂਰਾ ਮੁਖੁ ਲਾਇ ਕਿਉ ਮਲਿ ਲਿਲਕੈ ਮਸਾਣਿ ਏਹੋ ਕੈ ਚਰਣ ਕਮਲ ਦੇ ਕੋ ਲੋਇ ਇਣ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਹੈ ਸਿਆਣਪ ਇਕਾ ਕੀਤਾ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ
ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾ
ਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁ
ਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰ
ਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰ
ਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ
ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇ
ਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋ
ਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾ
ਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ [illegible]
ਰੀਤੇ ਜਮ ਡੰਡੁ ਜਾਇ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਇ ਸਾਥੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਸਾ ਆਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰ
ਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀ
ਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਏ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿ
ਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ
ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ

ਸਚਾ॥ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘੜੀਆ ਹਿਉ ਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਅਰੂਨਿ
ਸਾਬਾਸਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ॥ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ
ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ॥ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮ
ਲ ਕਰੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥ
ਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ॥ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ॥ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾ
ਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ॥ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ
ਸਭ ਤੂ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ॥ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ
ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭ
ਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ॥ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸ
ਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ॥ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹਿ ਮੁਸਲਮਾਣੁ॥ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕ
ਰਮ ਨਿਵਾਜ॥ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂ
ਅਰੁ ਉਸੁ ਗਾਇ॥ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ॥ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਇ॥ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥
ਮਃ੧॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ॥ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲੁ ਦੁਇ ਤੀਜੀ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ॥ਚ
ਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ॥ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕ
ਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ
ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ
ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥
ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿ
ਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨੁ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ॥
ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ॥ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮ
ਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਹਲਾ ੪॥ਪਰਹਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰ

ਕਾਬੂ ਦੂਰਿ ਕਾਵੈ ॥ ਤਾ ਜਿਕਰੁ ਕਰਿ ਮਨੀ ਮੋਹਰੁ ਜੇ ਤਾ ਅੰਜਨਿ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਜਿਸ ਨਾਮ ਭਿਸਾ
ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਸੁਰਤਿ ਦਾ ਕਾਰਤ੍ਰ ਜਿਤਰੇ ਮਿਆਸ ਆਸਰਾ ਮਾਲਿ ਵਿਦ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਮਿਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਈ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾ
ਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇ
ਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪ
ਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੀ
ਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ
ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾ
ਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ
ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈ
ਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ
ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥
ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖ
ਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥ ਪਵੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆ
ਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾ
ਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬ
ਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਜੀਵਿ
ਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ
ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸ
ਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿ
ਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ
ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸ
ਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕ
ਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾ

੧ ਵਾਦੇਸਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥

੨ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ

੩ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣਿ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅ

੪ ਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ

੫ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ

੬ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆ

੭ ਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿ

੮ ਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕ

੯ ਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾ

੧੦ ਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪ

੧੧ ਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾ

੧੨ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥

੧੩ ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾ

੧੪ ਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀ

੧੫ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ

੧੬ ਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿ

੧੭ ਠੇ ਬੋਲ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰ

੧੮ ਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ

੧੯ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆ

੨੦ ਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥ ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁ

੨੧ ਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸ

੨੨ ਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ

੨੩ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

੨੪ ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥

੨੫ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿ

ਵਿਚਿ ਰਖੀਅਨੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਵਾ ਦੇਵਿ ਹੋਂਦ ਆਦਮੀ ॥ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸ
ਤਿ ਏਕੁ ਵਿਚਿ ਰਖੀਅਨੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਉ ਰਸ ਸਮੰਦ੍ਰ ਲੋਅ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਉ ਪਾਤਾਲੋ ॥
ਅਨਪ ਹੁਇ ਧੁ ਵਿਚਿ ਰਖੀਅਨੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤੁ ਆਕਸੋ ਹਮਾਰੇ ਏਕੁ
ਆਸ ਦਸੋ ਅਸਰਿ ਏਕੁ ਵਿਚਿ ਰਖੀਅਨੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਰਦ ਏਨਾਗਿ ਰਾਹੁ ਜਰਾਵ
ਰਖਤ ਆਬ ਆਸਕ ਰਾਸ ਵਿਚਿ ਰਖੀਅਨੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ
ਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥
ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਇਕਤੁ ਥਾਇ
ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ
ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪ
ਛਾਣਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ
ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇ
ਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇ
ਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁ
ਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾ
ਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥
ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ
ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ
ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ
ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ
ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ
ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ
ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ
ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾ
ਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇ
ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰ
ਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ
ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥
ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵ
ਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿ
ਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀ
ਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਹੋ
ਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ
ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ
ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋ
ਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਕ
ਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈ
ਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ
ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰ
ਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ

ਤਾਉ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ਓਥੈ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ਓਥੈ ਖੋਟੇ
ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਪਉਣੁ
ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆ
ਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਸਚਾ ਭੋ
ਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ
ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾ
ਈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾ
ਈ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ
ਕਰਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾ
ਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀ
ਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ
ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰ
ਨਿ ਚਲਾਈਐ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈਐ
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ
੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕ
ਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪ
ਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ
ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ
ਵਿਸੇਖੁ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈ
ਐ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ਹੁਕਮੀ

ਜਾਂਦਾਰੂਸਰੈਂਦਾਣੀਆ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਣੀਆ॥ਮੁਹਤੁਨਛਡਸਾਂਦਿਲੀਸੁਭਰੀਆਪ ੧
ਜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਾਚੀਭੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਣੀਆ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ ਭੁਖੀਤੁਸਾਂਦਿਸੁਅਉਧੂ ੨
ਕਲੁ॥ਮਨਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਤੁਸੁਜਿਸੁਤੂੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹਉਢਨਿਕਰਮ ੩
ਪਾਹਰੇ॥ ਮਹਲਾ੧॥ ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਕਿਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚ॥ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕਡਾਲਿ ੪
ਕਬਉਚੀਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਵ ੫
ਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿਆਣਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐ ੬
ਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ ੭
ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏ ੮
ਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣ ੯
ਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰ ੧੦
ਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾ ੧੧
ਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਹਲਾ੨॥ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁ ੧੨
ਜਾਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾ ੧੩
ਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਰੀ ੧੪
ਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਾਮੰਝਿ ੧੫
ਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕ ੧੬
ਮਿਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀ ੧੭
ਵਿਆ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ੧੮
ਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ॥ਰਾਜਾਰਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾ ੧੯
ਪੁਛ॥੧॥ ਮਹਲਾ੨॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰ ੨੦
ਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲ ੨੧
ਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿ ੨੨
ਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰ ੨੩
ਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉ ੨੪
ਸਿਆ॥ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿ ੨੫

ਆਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉ
ਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖ
ਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰ
ਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਉ
ਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾ
ਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ
ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ
ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦ
ਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ
ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾ
ਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਇਨਿ
ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀ
ਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ
ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗ
ਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ
ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾ
ਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏ
ਪਾਈਐ
ਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ
ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ
ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ
ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ
ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸੋ
ਚੀ

ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ॥ ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ ਸਚੁਜਿ
ਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ॥ ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ॥ ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇ
ਪਾਇਆ॥ ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਦੇਂਦਾਨਿਤਸਵਾਇਆ॥ ਨਾਨ
ਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆਸਿਫਤੀਸਚਿ
ਸਮੇਉ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ ਜਿ
ਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਲੂਝੈ॥ ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾ
ਰ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਾਰ॥ ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ॥ ਲਹੈਭਰਾਂਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਢਾਢੀਸਚੈਮ
ਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਕਪੜਾਪਾਇਆ॥ ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆ
ਇਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨੭॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਾਏਤੁ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਤਿਸਕਾ
ਜੋਤ੍ਰੁਸਲੋਕਵਾਰਸਮੇਤ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ॥ ਮਨ
ਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ ਨਦਰੀਕਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ ਭੈਬਿਨੁ
ਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥
ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚੁ॥ ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ ਬੁਧੀ
ਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥+ ੩॥੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ
॥ ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥
ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ ਡਰਿਡਰਿਡਰਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ॥ ਜਿ
ਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ ਹੰਸੁ

ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ ਅੰਧਾਅਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥

ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾ
ਧੇ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ
ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ
॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ ਕਰ
ਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪ
ਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬੂਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥ
ਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉ
ਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣ
ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ
ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂ
ਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ
॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ
ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਚੀ ਸੀਖ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥ ਸਬਦਿ ਰ
ਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ ੧ ॥ ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰ
ਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਸੁ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ

ਆਸੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸਾਚਿ ਰਹਸੇ ਪੂਰੈ ਸੰਜੋਗ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਝੂਠੁ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥ ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ ਤ
ਰੁ ਤਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥ ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ
ਭਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ਜਾ ਆ
ਵੈ ਵਾਰੁ ॥ ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ
॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਿ
ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮ
ਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕ
ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ
॥ ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ
ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪ
ਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕ
ਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਕਥਨੁ ਕਹਿਸੁ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ਤੇ ਰਾਤੁ ਨਾਮ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਹਿ ਤ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੬॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨ ਭੈ
ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥
ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ
॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥
ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥
੧੮॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ
ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ
ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ
ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ
ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ
ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ
ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ
ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥
ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮੰ

ਸੋਈਧਿਆਈਐ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾਕਿਉਰਾਖ
ਉਘਰਬਾਰੁਮਨਾ॥ ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚ
ਰੁਮਨਾ॥ ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਉਸਾਰਿਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀਸਾ
ਧਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ ਢਾਹਿਮੜੋਲੀਲੂ
ਟਿਆਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨਾ
॥੩॥ ਕਾਮਣਿਲੋੜੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤ੍ਰਲੁੜੇਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਾਰਣਿਜਾਸੀ
ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾਤਾ॥੧॥ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿਮਨੁਲਾਵਸਿਤਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤ
ਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲ
ਾਵਹਿਲਬਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵਸਿਤਾ॥੩॥ ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘਨਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾਗੀਦਾ
ਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲੁਮਨ
ਏਕੈਜੇਕਰਿਦ੍ਰਿੜੁਚਿਤੁਕੀਜੈਰੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਲੀਜੈਰੇ॥੧॥ ਮਨਏਕੋਸਾਹਿ
ਬੁਭਾਈਰੇ॥ ਤੇਰੇਤੀਨਿਗੁਣਾਸੰਸਾਰਿਸਮਾਵਹਿਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਕਰਖੰਡੁਮਾਇ
ਆਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਉਚਾਈਰੇ॥ ਰਾਤਿਅਨੇਰੀਸੂਝਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੂਕਸਿਮੂਸਾਭਾਈਰੇ॥੨॥ ਮਨਮੁ
ਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਰੇ॥ ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਰੇ॥
੩॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਹੋਵਹਿਊਣੇਜੋਰਾਤੇਰੰਗੁਲਾਈਰੇ॥ ਤਿਨਕੀਪੰਕਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕੁਤਉਮੂੜਾਕਿਛੁਪਾਈਰੇ॥੪॥
੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਚੇਤੀ ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾਵਹੁਹਮਆਏ॥ ਅਗਨਿਬਿੰਬਜ
ਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥ ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ ਹਟ
ਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿਛਹੁਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥੩॥ ਤਟਤੀ
ਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ ਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲਣਿਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ ਜੇਤਾ

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ
ਤਾਰੇ ॥੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾ
ਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗ
ਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ
ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾ
ਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ
ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇ
ਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ
ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵ
ਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵ
ਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋ
ਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧
ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂ
ਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ
ਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇ
ਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਿਖਿਆ
ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋ
ਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ ਨ
ਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰ
ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾ
ਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥
ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈ
ਸਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ
ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤ
ਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ
ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ
ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆ
ਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂ
ਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ

ਏਵੈਗੁਰਗੋ॥੬॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੭॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੂਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੮॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾਵੈ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੯॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਿਮ
ਤਿਝੂਠੀਸਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਬਿਗੂਤੇਭਾਵੈਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿ
ਆਜੂਆਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਦੇ
ਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਮਾਗ
ਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਏਕਬਿਨਾਝੂਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈ
ਸੋਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਸਾ
ਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਤਨਮਹਿਸਾਚੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣ
ਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾਉ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤ
ਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਜੰਮਣਮਰਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥੭॥
ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਰੁ॥ਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀਦਰੁਹੋਰੁ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨੀਚੁ
ਕਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅ
ਹੰਕਾਰਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਦੂਜਾਕਉਣੁਕਹਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮ
ਤਿਆਖੈਦੋਇ॥ਆਵੈਜਾਇਮਰਿਦੂਜਾਹੋਇ॥੨॥ਧਰਣਿਗਗਨਨਹਦੇਖਉਦੋਇ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਬਾ
ਈਲੋਇ॥੩॥ਰਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਆਲਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਦੂਜਾ
ਮਾਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੬॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੭॥ਰਾਹਦੋਵੈ
ਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥੮॥ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸ
ਲਾਹੀ॥੯॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ॥ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾ
ਣੈਕਾਚਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸਾਚੁਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤ
ਰਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਏਕੋਗ੍ਰਿਹਉਦਿਆਨੈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿ

ਰਾਮ ਸਮਾਨੋ ॥੧੨॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥ ਭੈ ਰਚਿ
ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧੪॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾ
ਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧੫॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ
ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥
ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ
ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ
ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ
ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂ
ਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥
੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ
ਦਾਸ ॥੯॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ
ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗਨ ਕ
ਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ
ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵ

ਢੂ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਾ ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਾ ॥ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਾ ॥੬॥ ਸਹਸਬਾ
ਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥
੭॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾ
ਰੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸ
ਤਰੇ ॥੯॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋ
ਈ ॥੧੦॥ ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬ
ਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੧॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ
ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੩॥੯॥ [illegible] ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰ
ਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਕਿਆ ਪਹਿ
ਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ [illegible] ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋ
ਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ ਨੈਨ ਸ
ਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾ
ਲੀ ॥੪॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥
੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕ
ਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰ
ਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ [illegible] ॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪਰਪੰਚ
ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ
ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ
ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿ
ਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥
ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧ

ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚਿਤੁ ਪਰਦਾ ਜਿਸੁ ਏਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੰ
ਡਿਤ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ
॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸ
ਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸ
ਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾ
ਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵ
ਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ
ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿ
ਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮॥੧੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾ
ਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਹ
ਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮ
ਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁ

ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਰਹਿਮੰਚਰਹਿਅਉਇਆਦਾਮਾਂਸੋਸਚਨਦੀਜੈਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੪॥ਸਰਪਤਿਮਨ
ਗਿਆਨਸਿਕਦਾਰੈਸਾਨਿਹਚਲੁਕੋਇਨਾਚੀਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਣਰਿਵਿਕਾਲੁਕੂਨੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁ
ਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਜਿਨਕਾਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਿਗੋਈ॥ਅਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤਿਹੋਈ
॥੬॥ਦਾਕੁਜੀਸੋਖਭੋਖੋਕੀਰਾ॥ਵਡੈਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸਾਚੇਗੁਰ
ਕੀਧੀਰਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਰੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਮੂਠੇਦਿਨੁਰੈਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀ
ਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਿਘਰਿਬੈ
ਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕ
ਥੁਕਥਿਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਿਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥੨॥
ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁ
ਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓਅੰਤਰਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗ
ਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸਾਰੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰੁ॥ਜ
ਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰ
ਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥ਇਨਿਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁਨਹੀਤਾਰਿ
ਆ॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾਚਿਮਹਲਿ
ਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਾਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਚਿਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥
ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁ
ਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ॥੨॥ਜੋਜ
ਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿ
ਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿ
ਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀ
ਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥

... ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧॥੧੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੋਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥

[illegible]

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀਈ

ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ
॥ ਮੈ ਮਤਿ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ
ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ
ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ
ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ
ਰਾਵੇਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ
ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ
ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ ਮੇਰੀ
ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋ
ੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥
॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇ
ਰੀਆ ॥ ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ
ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾ
ਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋ
ਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹ
ਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪ
ਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥
॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੮ ॥ ਛੰਤ ੨ ॥ ਜੋੜੁ ੪੦ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ... ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

... ਸੋਦਰੁ ...

ਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣ
ਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁ
ਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ
॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈ
ਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨ
ਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇ
ਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈ
ਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰ
ਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸ
ਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕ
ਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾ
ਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿ
ਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤ
ਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨ
ਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥

ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥
੧ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਆਖਾਂਜੀਵਾਂਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨ
ਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇ
ਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰ
ਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀ
ਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਿਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁ
ਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈ
ਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾ
ਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨ
ਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖੁਅੰਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆ
ਰਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਵਰੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਨਾਨਕੁਆਗੈਪੂਛਿ
ਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜ
ਹਿਵਾਜ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿ
ਵਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣੁਖਾਣੁ॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥
ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥
ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਨੁ
॥ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ ੪॥੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀ
ਜੇਤਾਰੂਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਮਾਈ॥੧॥ਸਾਹਿ
ਬੁਮੇਰਾਏਕੋਹੈ॥ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇ
ਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ॥ਜੈਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋਕਹੀਐਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁ
ਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਭਾਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥ ੪॥੫॥

ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਹਾ ਭ
ਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਹੋਰੁ ਨ
ਚਣੁ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿ
ਹਾਲੁ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨਿ
ਚੀਤਿ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ
ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖ
ਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ
ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ
ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਤੂ
ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣੁ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ ਅਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥
ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿ
ਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੩॥੩੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿ
ਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧ
ਨ ਫਾਹੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ ਬੀਣਾ
ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾ
ਰਾ ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਖਾ
ਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਾਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ
ਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਾਤਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪ
ਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ
ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥੫॥੩੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ

ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥
੧॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋ-
ਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸ-
ਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ
॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ
ਠਾਇ ॥ ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਨੁ ਚੂਰੇ ਖ-
ਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥
ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥
੨॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ
ਖੇਹ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ ਸ-
ਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀ-
ਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸ-
ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸ-
ਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭ-
ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾ-
ਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂ-
ਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾ-
ਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਚ-

ਹੋਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਚਾਖੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਖਹੁਅ
ਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮ
ਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾ
ਨੁ॥੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ॥ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾ
ਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥੪॥੧੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਇਕਿਆਵਹਿ
ਇਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਹਹਿਸਮਾਈ॥ਇਕਿਧਰਨਿਗਗਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ॥
ਸੇਕਰਮਹੀਣਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਵਹਿ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਵਤ
ਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਏਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ
॥ਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਸਾਕੈਪੇਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ॥ਜਿਉਜਲਅੰਭਊਪਰਿਕਮਲ
ਨਿਰਾਰੇ॥੨॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋਕਹੀਐ॥ਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਲਹੀਐ॥ਅਕਥੁਕਥਉ
ਗੁਰਮਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ਮਿਲਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਰੁ॥੩॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਹੁਭੇਦ॥ਅਠਸਠਿ
ਮਜਨੁਹਰਿਰਸੁਰੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੇਧੁਰਿਭਾਗੈ॥੪॥੧੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਗੁਰਅਪੁਨੇਆਤਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਕਰਤਬੀਚਾ
ਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਰਵਿਆਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਰਤਨੁਹਰਿਲਾਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧਨਨਹੀਤੂਟਹਿਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਹਉਮੈਤੂਟੈਤਾਕੋਲੇਖੈਪਾਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰੁਉਰਧਾਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾ
ਰੇ॥੩॥ਮਨਸਿਉਜੂਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਹ
ਜਭਾਇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੧੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉ
ਕਿਸੁਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ॥ਕਿਸੈਪੜਾਵਹਿਪੜਿਗੁਣਿਬੂਝੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ॥
੧॥ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਭਜੁਮੇਰੇਮਨਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਤਰੰਗ
ਭਗਤਿਹਰਿਰੰਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤਸੰਸਾਰਾ॥ਰਾਮਭਗ

ਤਿਜਹੁਰਹੈਨਿਰਾਲਾ॥ ਸੁਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਆਤਮੁਚੀਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ
ਆ॥੩॥ ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ॥ ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿ
ਸੇਮੂਏ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈ॥ ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆਮਾਇਆਛਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੧੭॥ [illegible] ਆਸਾਮਹਲਾ੧ [illegible] ਤਿਤੁਕੀ॥ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਆਖਾ
ਇ॥ ਕੋਈਰਾਜਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਕਿਸਹੀਮਾਨੁਕਿਸੈਅਪਮਾਨੁ॥ ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਧਰੇਧਿਆ
ਨੁ॥ ਤੁਝਤੇਵਡਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਕਿਸੁਵੇਖਾਲੀਚੰਗਾਹੋਇ॥੧॥ ਮੈਤਾਂਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ ਤੂੰਦਾ
ਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ॥ ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀ
ਥਾਉ॥ ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਆਕਾਬੰਧੁ॥ ਖੀਨਖਰਾਬੁਹੋਵੈਨਿਤਕੰਧੁ॥ ਖਾਣਜੀਵਣ
ਕੀਬਹੁਤੀਆਸ॥ ਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇਇ॥ ਭਉ
ਜਲਡੂਬਤਚਿੰਤਕਰੇਇ॥ ਕਹਹਿਸੁਣਹਿਜੋਮਾਨਹਿਨਾਉ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਤਾਕੈਜਾਉ॥ ਨਾਨਕੁਏ
ਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੩॥ ਜਾਂਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਦਰਗਹਬੈਸ
ਣੁਹੋਵੈਥਾਉ॥ ਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥ ਨਦਰਿਕ
ਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਪੰਚ
ਪਦੇ॥ ਦੁਧਬਿਨੁਧੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੰਖੀਜਲਬਿਨੁਉਤਭੁਜਕਾਮਿਨਾਹੀ॥ ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁਸਲਾ
ਮਵਿਹੂਣਾਅੰਧੀਕੋਠੀਤੇਰਾਨਾਮੁਨਾਹੀ॥੧॥ ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬਹੁਤਾਲਾਗੈ॥ ਦੁਖੁਲਾਗੈਤੂੰਵਿ
ਸਰੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਖੀਅੰਧੁਜੀਭਰਸੁਨਾਹੀਕੰਨੀਪਵਣੁਨਵਾਜੈ॥ ਚਰਣੀਚਲੈਪਜੂ
ਤਾਆਗੈਵਿਣੁਸੇਵਫਲਲਾਗੈ॥੨॥ ਅਖਰਬਿਰਖਬਾਗਭੁਇਚੋਖੀਸਿੰਚਤਭਾਉਕਰੇਹੀ॥ ਸ
ਭਨਾਫਲੁਲਾਗੈਨਾਮੁਏਕੋਬਿਨੁਕਰਮਾਕੈਸੇਲੇਹੀ॥੩॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇਵਿਣੁਸੇਵਫ
ਲੁਕਿਸੈਨਾਹੀ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣਾਤੇਰਾਹੋਵੈਵਿਣੁਨਾਵੈਜੀਉਰਹੈਨਾਹੀ॥੪॥ ਮਤਿਵਿਚਿਮਰਣੁ
ਹੋਰੁਕੈਸਾਜਾਜੀਵਾਂਤਾਂਜੁਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਜੀਵਾਲੇਜੀਆਜਹਭਾਵੈਤਹਰਾਖੁਤੁਹੀ॥੫
॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੈਧੋਤੀ॥ ਗਿਆਨੁਜਨੇਊਧਿਆਨੁ
ਕੁਸਪਾਤੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਜਸੁਜਾਚਉਨਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ ਪਾਂਡੇਐਸਾ
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮੇਸੁਚਿਨਾਮੋਪੜਉਨਾਮੇਚਜੁਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿਜਨੇਊਜਿ
ਚਰੁਜੋਤਿਹੈਨਾਲਿ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰਿਕ
ਰਮਨਭਾਲਿ॥੨॥ ਪੂਜਾਪ੍ਰੇਮਮਾਇਆਪਰਜਾਲਿ॥ ਏਕੋਵੇਖਹੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ ਚੀਨੈਤਤੁ

ਸਦੁ ਆਗਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਨਕਾਉ ਕਰਮ ਭਉ ਕਾਗੈ ਪਾਧਾ ਹੂ
ਬਿਰੁਚਉ ਨਾਗੈ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥
ਪੂਤ ਚਾਰਿ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕ
ਦਾਸ ਭਗਤ ਜਨ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ
ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ
ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀ
ਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ
ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦ
ਰਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿ
ਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸ
ਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ
ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ
ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆ
ਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ
ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ
ਸੇਵਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ
ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ

ਦੀਖਿਆ ਆਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਨਾ ਸੋ ਭੂਖ ਨ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਣੈ ਸ
ਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ॥ [illegible] ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾ
ਰੁ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ॥
[illegible]॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ॥੩॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ॥
ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥ [illegible] ਚਉਥਾ ਘਰੁ॥ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾ
ਰੀ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ॥੧॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ॥
[illegible]॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬ
ਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ॥੪॥ [illegible]॥ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋ
ਵਾ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ
ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ॥ [illegible]॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ॥੨॥ ਕਿਆ
ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ [illegible] ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾ
ਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ
ਪਿਆਸੀ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ॥ [illegible] ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ
ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ॥ [illegible]
[illegible]॥ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣੀ॥੧॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ॥ [illegible] ਸਾਹੁ
ਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐ
ਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਦ ਹੀ
ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ॥ [illegible]॥੧॥ ਨਾ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨਾ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ॥ ਝੂਠੈ
ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ॥ [illegible]
ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ॥
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ
ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂ
ੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂ
ਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ
ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁ
ਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥ ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ
ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖ
ਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ
ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ
ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ
ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ
ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
ਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆ
ਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛ
ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥
॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੇਵਤਿਆ

੧ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭ-
੨ ਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥
੩ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾ-
੪ ਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ
੫ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ
੬ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥ ੪॥੧॥੩੩॥
੭ [illegible]
੮ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾ-
੯ ਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ
੧੦ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿ-
੧੧ ਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾ-
੧੨ ਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥ ੪॥੧॥੩੪॥
੧੩ [illegible]
੧੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ
੧੫ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬ-
੧੬ ਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋ-
੧੭ ਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦ-
੧੮ ਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇ-
੧੯ ਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ
੨੦ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ
੨੧ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕ-
੨੨ ਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇ-
੨੩ ਆ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸ-
੨੪ ਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ

ਆਦੇਸੁ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾਨਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਸਬਦੀ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨ ਚੀਆ ਦੇਖਿ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਐਸਾ

ਅਨਹਦੁਤੂਰੁਅਭਮੋਰੋ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮੁਨਕਾ
ਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕ੍ਰੋਧੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸੁਪ
ਰਸਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚੁਮਨਕਾਰਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥
ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥
ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤਿਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸਨੁਆਪਿਸਹਜਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦੁ
ਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥ਕਾਰ
ਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਿਗਤਿਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥ਜਲਮਹਿਉਪਜੈਜ
ਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾ
ਵਾਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿ
ਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸਭਚਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰਮੈਰਾਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨ
ਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥ਸਾਚਧਣੀਜਗੁਆਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਾਬਹੁਤੀਆਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾ
ਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਾਹੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁਕਾ
ਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀਹਾ
ਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਹਉਮੈਕਹੈਕਹਾਏ॥ਅੰਦਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁਕ
ਦੇਨਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥੪॥
ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੋਆਵੈਜਾਏ॥ਨ
ਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਰੂੜੋਕਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਥਕਥਉਨਕੀਮਤਿਪਾ
ਈ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੂਖਰਜਾਈ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਸਾਚੈਨਾਈ॥੬॥ਕਰਬਿਨੁਵਾਜਾਪਗਬਿਨੁਤਾ
ਲਾ॥ਜੇਸਬਦੁਬੁਝੈਤਾਸਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਭੇਸੁਖਨਾਲਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੇਰਖ
ਵਾਲਾ॥੭॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝੈਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਬਾਣੀਬੂਝੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਏਕ
ਲਿਵਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖਅਸੰਖਲਿ

ਮਾਨੁ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅ
ਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ॥ ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਹਲਤਿ ਪ
ਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ
ਅਕਾਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੈ ਬਖਸੇ ਆ
ਪਿ॥੪॥ ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ॥ ਏਕੋ
ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ॥ ਜ
ਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀ
ਆ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂ
ਝੈ ਸੋਇ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇ
ਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ॥ ਹਉਮੈ
ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ
॥੧॥ ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ
ਕੋਇ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥੨॥
ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚ
ਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤ
ਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ॥੪॥ ਮੂ
ਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ
ਅਸੰਖ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ
ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ॥ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ
ਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥

ਆਪੁਬੀਚਾਰੈਸੁਪਰਖੈਹੀਰਾ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀਰਾ
॥੪॥ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਫਤਿਸਹਜਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੫॥ਆਸਾਮ
ਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥੬॥ਕੰਚ
ਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੭॥
ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾ
ਵੈ॥੮॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉ
ਲੂਝੈ॥੯॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨ
ਹੋਵੈ॥੧੦॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੁ॥੧੧॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹ
ਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾ
ਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਿਭਵਣਨਿਹਕੇਵਲਗਿ
ਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿ
ਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇ
ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋ
ਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭ
ਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁ
ਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥
ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾ
ਗੇ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗੁਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾ
ਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗ
ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰੁ

ਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਨਾਮੁਮਿਲੈਤ
ਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹੁਕਮੁਪਛ
ਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋ
ਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਾ
ਹੀਜਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀ
ਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁ
ਰਾਤਾ॥੧੦॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾ
ਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮਨੁਨ
ਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅਵਰਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉਰਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰੇਸਚੁਪੇਲੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤੁ
ਤੇਜਨਮਾ॥ਸਾਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁਮਨੁਮੂੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਮਨੁਰੂੜਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅਸਥ
ਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਇਹੁਮਨੁਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇ
ਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੈ॥ਦਰਿਘਰਿਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਰਾਖੈ॥੫॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮਿ॥ਇਹੁਮ
ਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ॥ਮਾਰੇਪੰਚਅਪੁਨੈਵਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੈਗ੍ਰਾਸਿਇਕਤੁਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਾਗਸੁਆਦਅਨਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭਗਤੀਜਾਗੇ॥ਅਨਹਦੁਸੁਣਿਮਾਨਿਆਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਘਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਭਗਤਿਭਾਉਧੁਨਿਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੋਪ੍ਰਭੁਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿ॥੮॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤੁਗੁਰਚਰਣ
ਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੯॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਹੀ
ਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵ

ਦਾਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਰੇਤੁਗਾਵਤੁਕਾਚੁਬਿਖਿਆਭਾਗੋਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁ
ਜਪਾਇਹਿਦੂਤੁਤਿਨਲਾਗਿਨਸਕੈਗੁਨਗਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾਮਗੋਪਾਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਇ
ਆਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗੁਮਿਟਿਓਦੁਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੩॥ਅਦਭੁਤਅਭਿਖ
ਤੈਤੁਨਮਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਨਾਸਾ॥ਤੂੰਆਪਿਖੁਲਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥ਰੋਗੁਭਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਜਪਹਿਜਪੁਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖ
ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖਹਿ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜੁਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥
ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧਿ॥੧॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਾ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆ
ਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੨॥ਨਾਜਮਦੂਤਦੂਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿ
ਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗਿ॥੩॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਇਕਤੁਕੀ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀ
ਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧ
ਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥
੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀ
ਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਿਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰਾ॥੭॥ਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂ
ਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਹੁ
ਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕ
ਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚ
ੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੧॥ਇਕੁ
ਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ

ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁ
ਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸ
ਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੀਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈ
ਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕ
ਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿ
ਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇ
ਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰ
ੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰ
ਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਘਰਦਰਮੰ
ਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾ
ਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀ
ਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲ
ਏਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿ
ਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥
ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿ
ੜਾਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕ
ਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰ
ਕੇਘਰੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁ
ਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈ
ਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੮॥੨॥੧੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਕਾਫੀਮਹਲਾ੧॥
ਘਰੁ੮ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆ
ਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀ
ਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਰਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕ

੧ ਰਹੁਹੈਰਸੀਸੇਵੀਆਤੂਅਰਦਾਸਿਕਰੈਸਨੇਤੂਅਕਹੂਕਹੂਰੋਈਆ॥੩॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਪਛਾਣਿਆਹੋਤੁਅਭੂਲੁ

੨ ਸਾਦਹੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਤਚੀਤੁਅਲੇਖਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਧ

੩ ਨੁਹੈਆਪਣਾਤਾਨੀਵਨੇਰੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿ

੪ ਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੬॥ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁ

੫ ਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅ

੬ ਹੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੈਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿ

੭ ਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ

੮ ॥੧੦॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਕੋਨੀਮ੍ਹੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ

੯ ॥੧॥ਦਰੁਬੀਆਮੈਨੀਮ੍ਹਿਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਾ

੧੦ ਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪ

੧੧ ੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨ੍ਹਈਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰਤਰ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਜੋਇਸੀ

੧੨ ਨਿਤਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨ੍ਹੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮ

੧੩ ਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇਕਿਬਿੰਦੁ

੧੪ ਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥ਇਕਿ

੧੫ ਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥੭॥ਗੁਰਤੇਦ

੧੬ ਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥

੧੭ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰ

੧੮ ਣਾ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤੌਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥

੧੯ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾ

੨੦ ਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿ

੨੧ ਆਈ॥੩॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਸਚਿਨਭੀਜਈਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾ

੨੨ ਵੈ॥੪॥ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਸਾਚੌਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੀ॥

੨੩ ੫॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ

੨੪ ॥੬॥ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਫੀਕਾ॥ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭਅੰਤਰਿਸੂਕਾ

੨੫ ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ ਮਾਰੂਮ੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਧੰਧੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆ ੧
ਭਵੀਐਕਿਆਢੂਢੀਐਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿਆ ੨
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਬਹੁੜਿਨਆਈ ੩
ਐ॥੨॥ਮੋਇਆਕਉਕਿਆਰੋਵਹੁਰੋਇਨਜਾਣਹੂ॥ਰੋਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਹੂ॥੩॥ਹੁਕਮੀਵਜਹੁਲਿਖਾਇਆਇ ੪
ਆਜਾਣੀਐ॥ਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਞਾਣੀਐ॥੪॥ਹੁਕਮੀਪੈਧਾਜਾਇਦਰਗਹਭਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੇਹੀ ੫
ਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥੫॥ਲਾਹਾਸਚੁਨਿਆਉਮਨਿਵਸਾਈਐ॥ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਗਰਬੁਵਞਾਈਐ॥ ੬
੬॥ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਿਵਾਦਖਪਾਈਐ॥ਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥੭॥ਸਾਹਿਬੁ ੭
ਰਿਦੈਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ਗੁਨਹਾਂਬਖਸਣਹਾਰੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੀ॥੮॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿ ੮
ਘਾਲੀਐ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਿਆਜੰਗ ੯
ਲੁਢੂਢੀਜਾਇਮੈਘਰਿਬਨੁਹਰੀਆਵਲਾ॥ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿਆਇਸਬਦਿਉਤਾਵਲਾ॥੧॥ਜਹਦੇ ੧੦
ਖਾਤਹਸੋਇਅਵਰੁਨਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਿ ੧੧
ਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨਿਭਾਵਈ॥ਚਲੈਸਦਾਰਜਾਇਅੰਕਿਸਮਾਵਈ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵ ੧੨
ਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਦੇਤੋਟਿਨਹੋਈ॥੩॥ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀਕਿਉਦ ੧੩
ਰਗਹਪਾਵੈ॥ਪਥਰਕੀਬੇੜੀਜੇਚੜੈਭਰਨਾਲਿਬੁਡਾਵੈ॥੪॥ਆਪਨੜਾਮਨੁਵੇਚੀਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਾਲੇ॥ਗੁ ੧੪
ਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣੀਐਅਪਨਾਘਰੁਭਾਲੇ॥੫॥ਜੰਮਣਮਰਣਾਆਖੀਐਤਿਨਿਕਰਤੈਕੀਆ॥ਆਪੁਗ ੧੫
ਵਾਇਆਮਰਿਰਹੇਫਿਰਿਮਰਣੁਨਥੀਆ॥੬॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਕੀਫੁਰਮਾਈ॥ਜੇਮਨੁਸ ੧੬
ਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਧਣੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿ ੧੭
ਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੮॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਰ ੧੮
ਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਡਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜੇਜਾਣੈ ੧੯
ਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੂਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵਿਆਪੂਰੀਮ ੨੦
ਤਿਭਾਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਨਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਹੀਭਾਈ॥ ੨੧
ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕੇਤੀਕਹੈਕਹਾਏ॥ਆਪਿਦਿਖਾ ੨੨
ਵੈਵਾਟੜੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੪॥ਮਨਮੁਖੁਜੇਸਮਝਾਈਐਭੀਉਝੜਿਜਾਏ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੂ ੨੩
ਟਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਹਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬਿਨੁ ੨੪
ਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥ਜੇਹੀਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੇਖੈਵਡਿ ੨੫

ਆਇਆ॥੭॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੂਟੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਾਇ॥੮॥੧੮॥
[illegible]॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰਮਾਹਰੋਰੂੜੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਮੈਓਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮਛੋਰੂਥਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਮੁਖਿਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਭਾਣੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾ
ਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੂਰਿਨਜਾਣੀਐਅੰਤਰਿਹੈਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥
ਆਪਿਕਰੇਆਪੇਹਰੇਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥ਜੀਵਦਿ
ਆਲਾਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤਹੈ
ਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਇਆਜਾਣੀਐ
ਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟੇਪਾਰਸੁਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਨਿਰਾਲਮੋਕਾਰਧੁ
ਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਰਾਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥੮॥੧੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕੇਤਾਆਖ
ਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੂਹੈਮੈਤਾਣੁਸਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈ
ਸਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਆਪੁਗਇਆਸੋਝੀਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗ
ਵਾਈਐਪਾਈਐਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਦੇਸਾਚੁਅਧਾਰੁ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਸੰਤੋ
ਖੀਆਸੇਵਾਸਚੁਸਾਈ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥੩॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਜੋ
ਚਲੈਸੋਪਵੈਖਜਾਨੈ॥ਖੋਟੇਠਵਰਨਪਾਇਨੀਰਲੇਜੂਠਾਨੈ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾ
ਪਾਈਐ॥ਖੋਟੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜਿਨੀਆਤਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁ
ਸੋਈ॥ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਹੈਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੇਅ
ਘਾਈ॥ਤਿਨਾਭ੍ਰਮੁਨਭੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੭॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲੁਸਦਾਰਜਾ
ਈ॥ਅਉਗਣਿਆਰੇਕਉਗੁਣੁਨਾਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੮॥੨੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਮਨੁਰਾ
ਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾਣਿਆ॥ਲੋਕਾਦਾਕਿਆਜਾਈਐਜਾਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੧॥ਜਉਲਗੁਜੀਉ
ਪਰਾਣੁਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਲਾਹਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਤੇ
ਰੀਕਾਰਦੇਹਿਦਇਆਲਤੂੰ॥ਹਉਜੀਵਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹਿਮੈਟੇਕਅਧਾਰੁਤੂੰ॥੨॥ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾ
ਨੁਦਰਦੁਤੂੰਜਾਣਹੀ॥ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰਾਨੁਦਰਦੁਗਵਾਵਹੀ॥੩॥ਦਰਗਹਨਾਮੁਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਣਸੀ॥ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਾਣੁਸਬਦੁਪਛਾਣਸੀ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੇ
ਇ॥ਮਨਹੁਛੋਡਿਵਿਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਇ॥੫॥ਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸਚੈਲਾਇਆ॥

ਕੇਤੀਆਤੁਧੁਜੋਤਿਸੁਭਾਈਆ॥੨੦॥ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲੁਹੈ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁਹੈ॥ਤੂੰਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕਾਂਢੀਆ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਢੀਆ॥੨੧॥੧॥ਸੁਧੁ॥
ਮਹਲਾ੫॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਘਣੋਨਿਤਸਹਸਾਦੋਈ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਜੀਵਨਾਫਿਟੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਸੇਵਿਆਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤਉਰਹੈਪਾਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿਦੇਇਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮੁਕੂਰਾ॥੨॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕਉਮਿਲਿਰਹੇਧਨੁਧਨੁਜਸੁਗਾਏ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਨਟੂਆਸਾਂਗੁ
ਬਣਾਇਆਬਾਜੀਸੰਸਾਰਾ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝਰਤਨਹੀਬਾਰਾ॥੪॥ਹਉਮੈਚਉਪੜਿਖੇਲਣਾਝੂਠੇ
ਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਹਾਰੈਸੋਜਿਣੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੇਹਥਿਟੋਹਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ
ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਿਦਉਤਸਵਾਰੈ॥੬॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਈਐ
ਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੭॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਪੂਰਾਗੁਰੁ
ਤਾਰੇ॥੮॥੧੭॥ਸੁਧੁ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ॥ਸਸੈਸੋਇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭ
ਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈ
ਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈਪੜਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜ
ਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੈਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿ
ਨਿਖਰਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੬॥ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀ
ਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾ
ਲੈਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥੮॥ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾ
ਜੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰ
ਤਰਿਤੇਰਾਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗ
ਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿ

ਣੀਜੋਕਿਛੁਦੇਣਾਸੁਦੇਰਹਿਆ॥ਦੇਦੇਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਆ॥੧੨॥ਞੰ
ਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਂਦੇਖਾਂਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟ
ਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜ
ਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਿਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾ
ਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆ
ਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾ
ਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈ॥੧੭॥
ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨ
ਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣ
ਰਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕ
ਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋ
ਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗ
ਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਂਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੨੨॥ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋ
ਗੈਨਾਡੀਠਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰ
ਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿ
ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰ
ਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾ
ਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸ
ਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਮਿਲਿਆ॥੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰ
ਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ

ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵ
ਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੧॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿ
ਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੨॥
ਆਇੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭਕਿਛੁਜਾ
ਣੈਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੩॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਛੰਤਘਰੁ੧ ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀਏਮੇਰਾਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਨੇਹੁਘਣਾ
ਰਸਿਪ੍ਰੀਤਿਦਇਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਹਿਮੇਲਾਹੋਇਸੁਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਸੇਜਾ
ਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸਾਚੇਸਬਦਿ
ਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਓ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਵਰੁਦੇਖਿਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥੧॥ਮੁੰਧਸਹਜਿਸ
ਲੋਨੜੀਏਇਕਪ੍ਰੇਮਬਿਨੰਤੀਰਾਮ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਹਰਿਭਾਵੈਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮ
ਰਾਤੀਹਰਿਬਿਨੰਤੀਨਾਮਿਹਰਿਕੈਸੁਖਿਵਸੈ॥ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਹਿਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਣਹਿਗੁਣਹ
ਵਸਿਅਵਗਣਨਸੈ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਾਕਾਕਹਣਿਸੁਨਣਿਨਧੀਜਏ॥ਨਾਨਕਾ
ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਰਸਿਮਨੁਭੀਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰੁਵਣਜਾਰਾ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਵਣੰਜੜਿਆਰਸਿਮੋਲਿਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੋਸਚਘਰਿਢੋਲੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਮੁੰਧਭਲੀ॥ਇਕਿਸੰਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰਲੀਆ॥ਹਉਪੁਕਾਰੀਦਰਿਖਲੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰ
ਥਸ੍ਰੀਧਰਆਪਿਕਾਰਜੁਸਾਰਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਏ॥੩॥ਹਮਘਰਿ
ਸਾਚਾਸੋਹਿਲੜਾਪ੍ਰਭਆਇਅੜੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾਰਾਮ॥
ਆਪਣਾਮਨੁਦੀਆਹਰਿਵਰੁਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਵਏ॥ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਆਗੈਸਬਦਿਸਭਾਗੈ
ਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਏ॥ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐਭਾਇਮਿਲੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਨਾਨ
ਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੋਕਾਣੇ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਅਨਹਦੋਅਨਹਦੁਵਾਜੈਰੁਣ
ਝੁਣਕਾਰੇਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਲਾਲਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿ
ਘਰੁਪਾਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈ
ਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨਿਰਾਤਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਅਗਮ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਅਗਮ ਪੁਰੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ
ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨ
ਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ
ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ
ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀ
ਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ
ਮਾਨੋ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮ
ਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ
ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿ
ਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ
ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥ ॥੪॥੩॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾ

ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣ
ਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ
ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ
ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ
ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ
ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰ
ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ... ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੮॥

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ... ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿ
ਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ
ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ ਭਵਰਾ ਫੂਲਿ ਭ
ਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂ
ਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ
ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ
ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਛੁਲੀ
ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਤਿਨ ਜਰਾ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪੜਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਮੁਕਤਿ ਹਹਿ ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਆਵਹਿ ਜੀਉ

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਰਚੀਆਰਿ
ਆ ਮਰਣੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ
ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰ
ਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਸਬਦ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੬॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਜੀ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋ
ਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ
ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿ
ਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾ
ਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭ
ਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ
ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਸਚੈ
ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ਵਡੀ ਵ
ਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥
ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁ
ਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾ
ਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜ
ਮਾਲਿਆਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿ
ਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਚਲਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾ
ਦੁਰੰਗੁਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀਵਿਸਮਾਦੁਅਗ
ਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀਆ
ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿ
ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿਵਿਸਮਾ
ਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ ਮਃ੧
ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਰਬਆਕਾਰੁਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈ
ਨ੍ਹਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨਕੁਦਰ
ਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿ
ਧਰਤੀਖਾਕੁਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵ
ਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨ੍ਹੈਭੋਗਿਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆਵਡਾਹੋ
ਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿ
ਸਮਝਾਇਆਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀ
ਆਉਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿ
ਰਭਾਰਿਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੁਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨ
ਅੰਤੁਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲ
ਸੂਰਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇ
ਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿ
ਬਾਜਾਰਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆ

ਆਕੇਹਾਰਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕ
ਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸ
ਬਦੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂ
ਰਜੁਅਵਤਾਰਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿ
ਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰ
ਨਿਸਿਰਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮਨਿਰ
ਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉਭਿੰਨੀ
ਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿਕੋਲੂ
ਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹਪੰਖੀਭਉ
ਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤ
ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇ
ਰੋਇਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿ
ਭਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ
ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰ
ਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿ
ਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ
ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀ
ਚਾਰਿਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰ
ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾ

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ
ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ
ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ
ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇ
ਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ
ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ
ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖ
ਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ [ਕਰੇ] ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ [ਹਉਮੈ ਕਿ… ਪਜੈ ਕਿ… ਇਹ ਜਾ… ਮੈ ਏਹੋ… ਪਾਇਐ… ਫਿਰਾ…]
ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵ ਕੀ
ਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾ
ਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੂ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇ
ਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ
ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ
ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭ
ਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਇਆ ਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿ
[ਜਗੁ] ਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ਲ

ਕਰਮੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸਿਰਸਸੰਜੋਗਵੇਧਪਾਣਾਲਿਖਿਸੁਰਤਣਸਿੰਗਾਰਮਰਣੁਮਹਿਧੁਰਿਨਹਿਪਰਵਾਣਾ
ਉਤਪਤਿਲਿਖਿਆਨਾਪਿਆਨਾਪਤੀਆਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣਾ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਪਦੇ
ਕਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿ
ਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪੜਿਪੜਿਗਡੀ
ਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥ਪ
ੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ
॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾਕੜਿ
ਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਅ
ਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰ
ਨਪਹਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ॥ਅਪਣਾਕੀ
ਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁ
ਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁ
ਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹ
ਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਇਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾ
ਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ
॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾ
ਰੁ॥ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆ
ਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀ
ਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁ
ਕੂੜੋਕੂੜੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇ
ਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜੋਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇ
ਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨ
ਰਤਾ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕ
ਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ
ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚਿ ਕ
ਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ
ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾ
ਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁ
ਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ
ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ
ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ
ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇ
ਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ
ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
ਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ
ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋ
ਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਆ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬ
ਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ

ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ
ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥
ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ
ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾ
ਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀ
ਐ ॥ ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈ
ਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ
ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ
ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ
॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ ਨਾਇ ਲਇ
ਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮ
ਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰ
ਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ ਭਾ
ਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾ
ਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇ
ਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋ
ਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿ
ਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿ
ਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ
ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ
ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥
ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਹੁਕਮੈ ਤੀ ਬਿਸਮਾਦੁ ਕਮਾਣੀਆ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਿਥ ਕਰਮੀ ਸਚਿ ਢੋਕਣੀ ਜਿਤੁ ਕਰਮੀਆ ਕਉ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਧਿਆਵੈ ਨਦਰਿ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਦਣ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ

ਕਾਰਾ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰਾ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿ
ਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ
ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ
ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦ
ਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋ
ਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ
ਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪ
ਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲ
ਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ
ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿ
ਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤ
ਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤ
ਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ
ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤ
ਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ
ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ
ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁ
ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗ
ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤ
ਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪ
ਈਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁ
ਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥
ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ-
ਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ
ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐ-
ਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ
ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀ-
ਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣ-
ਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨ-
ਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇ-
ਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ
॥ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇ-
ਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖ-
ਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ
ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ
॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉ-
ੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾ-
ਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾ-
ਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾ-
ਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ
ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕ-
ਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ
ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ
॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥
੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ
ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ
ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ
ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾ
ਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ
ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥
ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ
ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ
ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ
ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ
ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ੫੯ ॥ ਜੋੜੁ
ਆਸਾ ਕਾ ਸੋਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੩੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨ ॥ ॥ ਛੰਤ ਪਾਵਾਂ ੨ ਪਤਿਸਕ
ਜੁਮਲਾ ੯੯ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥
ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ

ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀ
ਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਗੂਜਰੀ [illegible] ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸ
ਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧ
ਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ
ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧ
ਾਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ
ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹ
ਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤ
ਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ
ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਸੋ ਗੁ
ਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ
॥੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੬॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੭॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ
ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿ

੧ ਵੇਲਾ ਨੋ ਏਕੋ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਪਰਗਟਿ ਗਗਨੁ ਤਰ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰ
੨ ਤਾਰਾ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋ
੩ ਚਨ ਅਭੁ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰਾ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ
੪ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਅਕਾਰਾ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ
੫ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰਾ॥੫॥ ਸਿ
੬ ਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ
੭ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰਾ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਤਾ
੮ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪ
੯ ਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
੧੦ ਰਿ॥੮॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮ: ੧॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾ
੧੧ ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰ
੧੨ ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ
੧੩ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ॥੨॥ ਐ
੧੪ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂ
੧੫ ਝ ਬੁਝਾਈ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ
੧੬ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੪॥ ਐ ਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ
੧੭ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅ
੧੮ ਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ॥੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾ
੧੯ ਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ
੨੦ ॥੭॥ ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾ
੨੧ ਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ॥੮॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧॥ ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀ
੨੨ ਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗਾ॥੧
੨੩ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ
੨੪ ਬਾਕੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕਧਾਰੀ ॥੨॥ ਐਸੇ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ ਐਸੇ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐਸੇ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐਸੇ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਣੰ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡੁ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ

ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭ
ਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥੩॥

॥੧॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ
ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸ
ਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇ
ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ
ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕ
ਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗ
ੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀ
ਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾ
ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾ
ਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿ
ਖ ਭਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾ
ਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾ
ਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇ
ਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋ
ਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁ
ਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ

ਵੰਞੀ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭ-
ਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ
ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸ-
ਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇ-
ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ
ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕ-
ਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗ-
ੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀ-
ਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾ-
ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮੰ-
ਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡ-
ਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸ-
ਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂੰਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿ-
ਖ ਭਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾ-
ਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾ-
ਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇ-
ਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾ-
ਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ-
ਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋ-
ਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁ-
ਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ

ਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੬॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥

ਸੰਸਾਰੋ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥ [illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible] ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible] ॥ ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅੰਬਰਿ ਨ ਮਾਵਦੇ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥

ਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀ
ਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾ
ਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥
ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮ
ਨ ਹਸੁ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣ
ਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕ
ਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥
॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ
ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ
॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ
ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ
ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਗੰ
ਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕ
ਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ
ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂ
ਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁ
ਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇ
ਹਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ
ਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ
ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥

[illegible] ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
[illegible] ਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧ
ਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝਹੀਮਨ
ਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇਦਿ
ਫੁਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾ
ਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ॥ [illegible]
ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧॥ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅ
ਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭਾਉਨਭਰਮਾ॥੧॥ਸਾਚੇਸਚਿਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁ
ਨਹੀਰੇਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁ
ਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪਰਪਰੰਪਰੁਸਗਲੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾ
ਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਗਤਿਜੁਗਤਿਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੂਚੈਭਾਡੈਸਾਚੁਸਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰ
ਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧॥ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀ
ਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨ
ਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰੁਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ
॥੨॥ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਾਹਰਾਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁ॥ਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰਿ
ਦੋਖੁ॥੩॥ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਕ
ਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧॥ ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾ
ਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿਘਟਿ
ਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਰੀਜੀਉ
॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਤਪਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਓਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮ
ਅਜੋਨੀਹੈਭੀਹੋਨੀਘਟਭੀਤਰਿਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿ
ਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀਹਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁ

ਹਾਰੀਜੀ

ਰਵਿ ਸਸਿ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿਨ ਨਗਰ ਠਅੰਸੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ
ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ
ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾ
ਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਅਪਨਾ
ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ
ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅ
ਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ
ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ
ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤ
ਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ
ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾ
ਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਚਲਤਉ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿ
ਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ
ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸ
ਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੨॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦਹੀਗਾਵਾ॥ਤਾਗਾਵੇਕਾਫਲੁਪਾਵਾ॥
ਗਾਵੇਕਾਫਲੁਹੋਈ॥ਜਾਆਪੇਦੇਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ॥ਤਾ
ਤੇਸਚਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਤਾਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ਗੁਰ
ਸਾਖੀਕਾਉਜੀਆਰਾ॥ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਧਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਤਾਜਮਕਾਮਾਰਗੁਭਾ
ਗਾ॥ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਜੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥੩॥ਭਣਤਨਾਨਕੁਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥ਇਸੁ
ਜਗਮਹਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਹੋਈ॥ਜਾਆਪੇਮਿਲਿਆਸੋਈ॥੪॥੧॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਉਤੁਕੀਆ॥
ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰਘਰਿਜਾਵਾਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇ
ਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰ
ਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖ
ਸਮੈਭਾਵੈ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿ
ਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਮਨੂਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈ
ਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰਸਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੂਝੀਤੁਝੈਬੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜ
ਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾਗੁਨਹੋ
ਵੀਜਬਲਗੁਦੂਜੀਰਾਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂੰਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾ
ਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
ਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਆਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ਕਰ
ਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਮਨਿਮੁਖਿਜੂਠਿਲਹੈਭੈਮਾਨੰਆਪੇਗਿਆਨੁਅਗਾਮੰ॥੫॥
ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੁੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐਭਾਈਚਾਲਉਸਦਾ
ਰਜਾਈ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲੇਤਾਮਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾਈ॥ਜਿਉਚਲਾਏਤਿਉਚਾਲਹਭਾਈਹੋਰਕਿਆ
ਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏਇਕਿਭਗਤੀਰਾਤੇਤੇਰਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਹਾਫ
ਲੁਪਾਇਆਤੂੰਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਅਪਣਾਜੀਉਪਿੰਡੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੭॥ਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸਿਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਧਿ

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਕੈ ਰੋਕਹਾ ਦੇਤੈ ਤਰੋਰੰਤੁ ਦੁਖਾਨੰ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬ
ਉਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ
ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥
ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾ
ਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ
ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
ਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ
ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾ
ਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ
ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ
ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ
ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨ
ਕ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤ
ਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥
ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬ
ਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਸਾਚ ਕਾ
ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕ
ਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ

ਮਿਲੁ ਹੈ ਸਚ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਚ ਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਣਿਆ ॥੫॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਤ
ਮਾਨੁ ਖਿਸੀਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹੁ ਮੈ ਦੋਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਰੁਦੈ ਭਤਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇਆ ॥ ਹੁਕ
ਮਣਦੀਐ ਸਰਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇਆ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ
ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ
ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ
ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ
॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੀ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਹਮ ਅ
ਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰ
ਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪ
ਤਿ ਖੋਇਆ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇਆ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂ
ੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕ
ਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥
ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ॥੫॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀ
ਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇਆ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ
ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ
ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚ
ਕ ਪਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥੧੦॥੪॥ ਲੋੜ੍ਹੁ ਰਾਗ ਕਾ [illegible] ਚਉ
[illegible] ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੬ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
[illegible] ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ [illegible] ਚਉਪਦੇ ॥ [illegible] ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੧॥ਦਇ
ਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਸੋ
ਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿ
ਰਹਾ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾ
ਚਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ॥ਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁ
ਖਚੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੧॥ ਹਉਆਦਮੀਹਾਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁ
ਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਵਣਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਮਾਸੁਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵ
ਦਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐ
ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾ
ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਜਬਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁ
ਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਃ੧॥ ਘਰੁ੨॥ ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲ
ਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾ
ਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮ
ਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੈਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿ
ਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿ
ਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੧॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥
ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿ
ਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬ
ਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋ

ਫਲੁ ਪਾਇਓ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸੇ ਡਰੈ ॥ ੪ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀ
ਚਾਰੀ ਫਲੁ ਪਾਇਓ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥
ਬਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾ
ਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ
ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥
ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ
ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ
ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥
ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
੨ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾ
ਇ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ
ਲੇਖ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ
ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ
ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸ
ਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਬੂ
ਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ

ਹੋਏਤੂਬਖਤਾਇਦਿਜਲੋਗਾ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗ
ਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਆ॥ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂ
ਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਆ॥੨॥ਖਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇ
ਕਵਰਨਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆ
ਸੁ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੬॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥
ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵ
ਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹੈ
ਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧ
ਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਕੈਚਾਨਣਿਸਭਿਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥
ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰ
ਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹੁਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾ
ਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥੧॥੭॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੂਰੇ॥ਹਰਿਰਸੁਚੋਗੁ
ਚੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁੜਾਛਪੜੀਨਾਇ॥
ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਭਏ
ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸਚਾਖੇ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥੨॥ਸਰਵਰਹੰਸੁਛੋ
ਡਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁ॥ਅ
ਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ॥੩॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹਹੁਕੋਊਕੈਸੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਣਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੈਪਗੁਧਾਰੇ॥
੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾ
ਖੋਵੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥੬॥ਕਹਤਉਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕ॥ਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀ
ਤ

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ਚਉਥੈ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ
ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ
ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰ
ਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥
ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
ਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆ
ਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀ
ਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾ
ਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ
ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੮॥
॥੨॥ [illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ
ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ
ਦਸਾਹਰਾ ॥ ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ
ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿ
ਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ
ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ
ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀ
ਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਏਕੰ

ਵਰੁਸਾਚਾਨਿਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥੩॥ਜਾਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮਝਾ
ਸਾਖੀਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰਾ॥ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿ
ਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ ਜੀਵਦਰੋਵੈਨਾਇਸ
ਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ॥ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸ
ਕੈਕੋਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀਉ॥ਹੁਕਮੀ
ਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਥਾਏਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸ
ਮਾਣਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈ
ਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ॥੨॥ਤੂਸ
ਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰਦਿਆਜੀਉ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹਵਾਦਵਧੰਦਿਆ
ਜੀਉ॥ਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁ
ਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸ
ਬਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰਿਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਜੀਉ॥ਬੋ
ਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾਇਆਜੀਉ॥ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿ
ਕਾਣੇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾ
ਇਆਵਿਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਭੂ
ਖਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਧਿਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁ
ਪਛਾਣਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁ
ਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਵਡ
ਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅੜਾ
ਲੇਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਜੀਉ॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ॥
ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿਬਹਿਰੋਸੀ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਆਕਕੀਛਾਇ

ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਜੀਉ॥

ਰਵੇਰਿਨਪੁੰਨੀਆਨਾਨਕਨਾਮੁਬਿਨਾਦੋਹਾਗਣਿਕੂੜੀਕੂੜਿਵਿਛੁੰਨੀਆ॥ਬਾਬੁਲੀਆ

ਰਿਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਵਾਸਾਸੁਖਮਹਲੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁ

ਖੁਪਾਏਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰੇਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਵਿਣੁ

ਭਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹੋਵੀਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਏਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਰਾਤੀਸਾਚੇਨਾਏ

ਧਨਪਿਰੁਮਨੁਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀ

ਉਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏ

ਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾ

ਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏ

ਜੀਉਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈ

ਨੈਣੀਅਵਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀ

ਫਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥

ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿਆ

ਜੀਉਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬ

ਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁ

ਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ॥ ॥੫॥੩॥ [illegible]

[illegible] ਚਉਪਦੇ [illegible] ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ॥ ਛੰਤ ੩ ॥ ਜੁਮਲ ੧੪ ॥

[illegible]

[illegible]

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ [illegible] ॥ਘਰੁ੧॥ ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾ

ਰਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਨੀਤਹਕੀਕਦਿ

ਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵ

ਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰ

ਕਰਦੇਮਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁ
ਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ
ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿ
ਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮ
ਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੨॥ ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਆਰੇਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰ
ਤਨਭਾਵੈਚੋਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾ
ਉ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰੰਙਣਿਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾ
ਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥੨॥ਜਿਨਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿ
ਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ
ਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ
॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ॥ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥ਭੈਕੀਆ
ਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥
੧॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾ
ਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮ
ਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗ
ਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਈ
ਐ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੁਕੀਜੈਤਨੁਮਨੋਦੀਜੈਐਸਾ
ਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈ
ਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿ

ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਈ॥ਐਸੇਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅ
ਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਬਿਚਖਣਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬ
ਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਕ
ਮਣਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿ
ਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿੰਦਵਾਣੀਆਏਹਿਭਿਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿ
ਵੀਐਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆ
ਸੋਲਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸ
ਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿ
ਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸ
ਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੩॥ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੈਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲ
ਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾ॥ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆ
ਸਾਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀ
ਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏ
ਹ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ
॥ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣ
ਕਾਮਣਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੋਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕ
ਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵ
ਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਿ
ਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥
ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥ ਜੋੜੁਤਿਲੰਗਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ [illegible]
ਅਸਟਪਦੀ੧॥ ਕੁਲ ਸਲੋ [illegible]

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੂਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਧੈਕਉਜਾਵਹੁ
॥ਦੂਧੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਵਹੁ॥੧॥ਜਪਹੁਤਏਕੋਨਾਮਾ॥ਅਵਰਿਨਿਰਾ
ਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਈਟੀਹਾਥਿਕਰਹੁਫੁਨਿਨੇਤ੍ਰਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਤਬਮਥੀਐਇਨਿਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ॥੨॥ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਕਰੇ॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਿਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ॥੩॥ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵ
ਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸਚਾਸੋਈ॥੪॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੨॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾਇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਹੋਵਹੁਚਾਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ॥ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆਸਭੁਜਗੁਭਵੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ॥੩॥ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ
॥੪॥੧॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਘਰੁ੬॥ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮ
ਕਾਲੜੀਮਸੁ॥ਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ॥੧॥ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰ
ਨਿ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆ
ਹਾ॥ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ॥ਘੁ
ਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅਨਿ॥੩॥ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ॥ਸੇਫਲ
ਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤਨਿਹੰਨਿ॥੪॥ਅੰਧੁਲੈਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅਖੀਲੋੜੀਨਾ
ਲਹਾਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ॥੫॥ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘਹਿ
ਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾਚੋਲਾਸ
ਦਰੰਗਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐ

ਈ॥ਤਾਮਿਲਿਆਤੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾਸੋ
ਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥੪
॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਹਕੇਰੀਆਦਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੫॥੨
॥੪॥ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਾਉਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾ
ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਿਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇ
ਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇ
ਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀ
ਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਲੀ
ਣੁਧੋਤਾਹਛਾਨਹੋਇਸੀ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਸੋਝੀਪਾਇਸੀ॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛਾਹੋਇਸੀ॥ਮੈਲੇ
ਹਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਾਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹਾਹੋਇ
ਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇ
ਸੀ॥ਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥
॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਹੋਵੈਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੈਤੀਰਥਿਮਲਿਮ
ਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸਦੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇਜੋ
ਖਟੇਸੁਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੋਜੈਸਾਕਾਢੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾ
ਇ॥ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਸੋਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਬੈਕਰੀਜੇਕੋਲਏਵਿਕਾਇ
॥ਨਾਨਕਕੰਮਿਨਆਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਾਉ॥੪॥੫॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਘਰੁ੭॥ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿ
ਮੁਡਾਇਐਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ
॥੧॥ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁ
ਨਬਾਹਰਿਮੜੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿ
ਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਹਸਾਤੂਟੈ

ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ
ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਾਜੇ ਬਾ
ਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ
॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੧ ॥ ਕਵਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਣੁ
ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾ
ਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ
ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿ
ਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥
ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾ
ਈ ॥੪॥ ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਤਾ
ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕ
ਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮
॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰੁ ੯ ॥ ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾ
ਰਿ ਜੀਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾ
ਰ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ
ਬਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪ
ੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਆਪ

ਵਸੈ ਮੂਆ ਸੋ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥ ਬਾਕੀ
ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ
ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬ
ਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ ॥੬॥ ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀ
ਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ
ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀ
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ
ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ ਤੂ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ
ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਆਪਣਾ ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ
ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰਬ
ਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿ
ਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ
ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥
ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ
॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ
ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਦਿਹਦੇ ਦੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋ

ਗੁਰਕੇ ਪੂਰਾ ਆਹੋਇਆ ॥ ਧਾ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਜਾ ਗਿਰਹ ਰਿਨਾਮਿ ਜਾਣਾਈਆ ਸਬਾਰਿਨਿ ਦਕੀਆ ਰੇ ਜੋਤਿ ਦੀ ਪਾਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤੁ ਨਰਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਭੁਲਾਣਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੈ ਨਿਰਕਾਮੁ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਆ ॥ ਰਣਤਿ ਦਿਵੈ ਹਾਰਿ ਨਾ ਭੁਮਿ ਨਿਦਸਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈਆ ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕੁਚਜੀ ॥ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਚਜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰ

ਹਿਜੀਉ॥ਭਾਵੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾਇਸੀਫਿਰਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਵੈਸਹੁਕੀਹਾਵਲਾਹ
ਕੋਸਿਜੀਉ॥ਜਣਿਮੁਈਆਸਿਜੀਉ॥ਤੂੰਸਹੁਅਗਮਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥
ਜਣਿਜਾਣਿਮੁਈ॥ਹਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾ
ਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਛੰਤ

ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿ
ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗ
ਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰ
ਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਂਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾ
ਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀ
ਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮ
ਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੇ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਸਾ
ਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰਞਾਸਾਹੁਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆ
ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨਾਉਨਰਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇ
ਵਿਛੁੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁਲਿ
ਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਾਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀ
ਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਚੇਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁ
ਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁ
ਰਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਃ੧॥ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨॥

ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿ
ਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆ

ਇਆਬਾਨੀਸੁਹਾਏਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁਦਿਖਾ
ਇਆਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾ
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਜੰਤਭੇਖਤੂਸਫਲਿਓਦਾਤਾਸਿ
ਰਿਸਿਰਿਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਤੂੰਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਨਿ
ਮੋਹਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥੩॥ਆਤਮਰਾਮਸੰਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਚੁਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ
ਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਧੁਬਿਨੁਕਉਣੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥
ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇਮਨੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗ
ਮਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੩॥

ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਦਰਸਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਘਰਿਆਪਨੜੈਖੜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਰਾਮ॥
ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁ
ਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂੰਸੋਈਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿ
ਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚਿਸਬ
ਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀਰਾਮ॥ਗੁਣਸੰਗਿਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀ
ਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮ॥
ਪਿਰਿਰਾਵਿਅੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸ
ਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਅਮਰਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾ
ਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਪਿਰੁਉਚੜੀ
ਐਮਾੜੜੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮ॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ
ਰਾਮ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇਨਹੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ
॥ਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੪॥ ਜਿਨਿਕੀਆ
ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪ

ਤੋਅਣਾਨਹਰਿਕੈਤੂਭੁਖੇਪੇਰਾਉਠਿਕਾਇਆ॥ਗੁਣਜੀਦਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਸੋਹਣੀਐਲਾਇਆ
ਕਿਤੂਹੇਆਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇ
ਆ॥੨॥ਤਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾ
ਦੀਆ॥ਮਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਣਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਾਦਿਸਿਆਇਆਹੋਰਿ
ਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗੁਣੁਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਤਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੩॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜ
ਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰ
ਕਰਿਅਡੰਬਰਆਪਣਾਪਿੜੁਮਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥
ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੪॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥
ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ
ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦਿਵੈ॥ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ
ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥੫॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾਮ
ਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈ
ਸਾਚਭਾਵੈਸਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉ
ਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ
॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪ
ਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾ
ਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇ
ਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀ
ਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀ
ਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇ
ਆਪਿਜਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆ
ਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣੁਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈ

ਤੇਸੁ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਜਾਣਿਆ ਸਾਚੁ ਨ ਹੋਵਨੀ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰਘਰ ਜਾਹੀ ਸਾਚੁ ਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੋ
ਮਨਮੁਖ ਹੋਇ ਮਨ ਆਹਿ ਸਾਚ ਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ
ਨਾਮੁ ਸਾਚ ਤਾਇਆ ॥ ਅਭਿਸਾ ਜੇ ਬਾਧਿ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸਾਜਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲ
ਬਣਾਇਆ ॥੪॥ ਧਾਧਾ ਅੰਧਾ ਅਗੁਜਿ ਬੀਐ ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ
ਛਟੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰ
ਧਲੀ ॥ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰ
ਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੫॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲਉ ਗੰਠੜੀ ਦੂਖੀ
ਭਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖੀ ਭਰਿਆ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ ਆਵਣੋ ਜਾ
ਵਣੋ ਖਰੋ ਡਰਾਵਣੋ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮ
ਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇ
ਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ
ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੭॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥ ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੮॥੨॥੫॥ ਜੋੜੁ ਸੂਹੀ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ... ਅਸਟਪਦੀਆ
... ਕੁਚਜੀ ਸੁਚਜੀ ... ਛੰਤ ... ਤਿਲੰਗ ... ਮਹਲਾ ...

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ
ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ
॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ

ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ
ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ
ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ
॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ
॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ
॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿ
ਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ
॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ
ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ ਚਖਿ ਛੋਡੀ
ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋ
ਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ
ਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ
ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ
ਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ
ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰ
ਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨ ਰਾਸਿ ॥
੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋ

ਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ
ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਥਿ
ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ
ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ
ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉ
ਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾ
ਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋ
ਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ
ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ
ਫੈਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂ
ਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ
ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ
ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸ
ਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿ
ਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ
ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਥਿਤ

ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ

ਕੀਆ॥ਚੇਜਤਚੇਜਤਪਾਟਿਆਪਾਟਿਦੇਖਿਆ॥ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥੨॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹਲੁਘਰੁ
ਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਣੇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆਲੈਆਵ
ਹਿਕਿਆਲੇਜਾਹਿ॥ਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ਪਾ
ਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥ਧਰਤਿ
ਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ॥ਜੋ
ਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥
ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ॥ਅਸਟਦ
ਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇ
ਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦ
ਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿ
ਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗ
ਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦੁਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ਸਾ
ਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮ
ਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥
ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਿਨਪਾਇ॥੯॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰ
ਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰ
ਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਥਨਵਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਨਾਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾ
ਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣਹੁ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇ

ਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ
ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੮॥ ਜਹ ਦੇ
ਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇਆ ॥ ਰਸ ਕਸ
ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੯॥ ਦੁਆ
ਦਸਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇਆ ॥ ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੨੦॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰ
ਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਚਿ
ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੨੧॥ ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ
ਤਾਰੈ ॥ ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਡਰੁ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ
ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੨੨॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜ
ਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਚ
ਉਦਸਿ ਭਵਣ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੨੩॥ ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰ
ਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੪॥ ਘ
ਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਿ
ਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ॥੨੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਛੰਤੁ ਦਖਣੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰਿ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪ
ਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ
ਰਾਮ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾ
ਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ

ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹੀਅੜੀ
ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ
ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥
ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਲਖ
ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾ
ਈਐ ॥ ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕੀਆ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾ
ਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾ
ਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿ
ਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ
ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋ
ਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ
ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ
ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ
ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ
ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ
ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ
ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥ ਜੋੜੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ [illegible] ਛੰਤ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ
ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ
ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆ
ਲੇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀ
ਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ
ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲ
ਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ
ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ
ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁ
ਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰ
ਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ
ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲ
ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ
ਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ

...ਚੀਤੀ ਰੇ ਤੇ ਗੁਰ ਦਿਸਰੇ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ... ਜੋਗੀ ਜੋ ਆਪੀ ... ਸਬਦੁ ਤੇ ਰੇ ... ਚੀਤੀ ਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ ... ਪ੍ਰਿਤਮ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ... ਸਤਿ ਕੀ ... ਮਿਲੁ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇੜਾ ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ

ਨਕਿ ਜਰਾਇਆ ਤਾ ਲੋਕੁ ਪਿਕਾਰੂ ਕਹੈ ਮੈ ਗਿਰਤ ਜਾ ਮੰਗਿ ਤ ਅਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੀ ਆਗਲੀ ਦਰ
ਕੀਆ ਬਿਰਥਾ ਤੈ ਤਾ ਕਉ ਕਹਉ ਕਹਾਏਆ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮ
ਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ
ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮ
ਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋ
ਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ
ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ
॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ
ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ
ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ
ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿ
ਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਜੋ
ਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਆ ॥ ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇ
ਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾ

ਜੇਕੋਸਤਿਕਰੈਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥
੫॥ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹਾਡਰਣਾ॥ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁ
ਮਰਣਾ॥੬॥ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਕਰ
ਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੭॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁ
ਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਿਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥੮॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰ
ਾਣ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ॥੯॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈ
ਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੧੦॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀ
ਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾ
ਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾ
ਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿ
ਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥
ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਮਾਈ
ਮਾਗਤਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥
ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆ
ਨਿ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਜੋਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ
॥੭॥ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਮੀਤੁ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤ
ਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀ
ਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿ
ਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥ਰਾਮਭਗ

ਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿਆ ॥੩॥ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ
ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ
ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹੇ ਊ
ਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਝੂ
ਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਿ ਗਣਿ
ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਥਨੀ
ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁ
ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾ
ਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ ਕਰਿ
ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ
ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾ
ਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥
ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾ
ਰੁ ॥੭॥ ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ
ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ

ਮੈਦਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ
ਸਹਸਾ ਦੂਰਿ ਪਰੈ ਰਾਗੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
[illegible] ਆਰਾਧੁ ਲਹੀਜੈ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿ
[illegible] ਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ
ਥੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨ
ਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥੭॥ ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵ ਰਜਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ [illegible]
... ਰਿ ਭੂਤੁ ਭਵਿਖੁ ਅਦਭੁਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟੋ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ
ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਉ ਅਦਭੁਤ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ
ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥
[illegible] ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੈ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀ
ਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥
ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗ
ਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰ
ਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ
ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮੂਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ
ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ

ਰਤਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੰਜਾਲਿ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰ
ਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉ
ਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰ
ਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ
ਰੋਵਹਿ ਕਿਸੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕ
ਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰ
ਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇ
ਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥ [illegible]
[illegible] ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀ
ਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥
ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
੭॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ [illegible]
[illegible] ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ
॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ
ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਤੁਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥
[illegible]ਤਿਆਰਿ ਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁ
ਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਕਾਇਆ
ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕ
ਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ
ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤ
ਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾ
ਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ
॥੨੦॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ਸਬ
ਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿ
ਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾ
ਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜ
ਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ
ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ
॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁ
ਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥

ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈਇਉਘਰਮਹਿਘਰੁਪਾਈਆ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਬਾ
ਈਆ॥ਏਕੰਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾਈਆ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਹਿਰਾਖਉ
ਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਾਨੇਪ੍ਰਾਣੀਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ਲਬਿਲੋਭਿਮੁਹਤਾਜਿ
ਵਿਗੂਤੇਇਬਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥
੬॥ਏਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਰੂਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪੁ॥ਏਕੋਭਵਰੁਭਵੈਤਿਹੁਲੋਇ॥ਏ
ਕੋਬੂਝੈਸੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥ਜਿਸ
ਨੋਦੇਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਊਰਮਧੂਰਮਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਤੀ
ਨਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਊਗਵਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਘਰਿਆਵੈ॥ਊਨਵਿਬ
ਰਸੈਨੀਝਰਧਾਰਾ॥ਊਤਮਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥
੮॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ॥ਊਚਉਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ਊਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੋਇ॥ਆਪੇ
ਕਰੈਕਥੈਸੁਣੈਸੋਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਣਮਹਿਲੂਝੈ
ਮਨੂਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸ
ਹੀਜੇਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਣੁਨਹੀਸੰਸਾਰੇ॥ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀ
ਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁ
ਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਘੂਘਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥
ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥
ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਲਬੁ
ਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚਾੜੀਲਾਇਤਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆ
ਇਆਜਗਿ॥ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆਠਗਾਇਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪ
ਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿਗੂਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆ
ਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ॥ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ਭਗ
ਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥

ਸੈ

ਮਾਨੋਖਟਬਾਰਿਆਅਪਿਅਗੋਚਰੁਧੁਪੈਪੈਲੋਈ॥ਕਿਮਨੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਚਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਵਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸ
ਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿ
ਆਪਲੈਪਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾ
ਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮ
ਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾ
ਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁ
ਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕ
ਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀ
ਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾ
ਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇ
ਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥
ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ॥ਕਾਚੇਗੁਰ
ਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿ
ਸਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕ
ਲੰਕੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ
ਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀ
ਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ॥ਚਿੰਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ॥
ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾ
ਇ॥੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ॥ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹੰਢਿ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿ

ਜਾ ਹਉਮੈ ਪਥੁ ਸਮਤ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਆ ਹਉਮੈ ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪ
ਵਨਾ ॥ ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੩੪॥ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ
ਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੩੫॥ ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥
ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹਿ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੩੬॥
ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ
ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੩੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ
ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੩੮॥ ਠਾਕਹੁ
ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥ ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ
ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿ
ਆਰੀ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੩੯॥ ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਡਾਹਪਣਿ
ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥ ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ਡਰੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁ
ਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੪੦॥ ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥
ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥
ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗ
ਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾ
ਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾ
ਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵ
ਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧ
ਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨ ਥ
ਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩
੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸ
ਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ
ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜ
ਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨ
ਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹ
ਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ
ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ
ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿ
ਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾ
ਸੈ ਕਊਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥ ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ
ਸੂਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿ

ਸਿਧ ਕਿਰੇ ਜਾਣਿਆ ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰੰਗਿ ਰੈਹਲਿ ਵਲਾਇਆ ॥ ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩੯॥ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥ ਬਿਰਲਉ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥

ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥ ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥

ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥ ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥

ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਗੜ੍ਹਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ

ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ॥੭॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁ
ਢੂਢਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁ
ਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿ
ਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੮॥੧੫॥ਰੂੜੈ
ਰਵੀਜਿਨਿਜੀਉਸੋਈਆ॥ਤਿਸੁਰਚਿਨਰਜਾਇਆਦਰੁਨਕੋਈਆ॥ਨੈਣਾਗਾਰੜੂਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਕੀਉਸੈਦੀਆ॥ਤਿਸੁਰਾਚਿ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤਿਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਸੇਸਾਹੁਸਾਚੇਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਹ
ਉਮੈਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪॥੧॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ॥ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧ
ਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊ
ਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਤੂਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ॥ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈ
ਬੂਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥੫॥ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਿਗਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਗਣਤਨਆਵੈ
ਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੂਲੈਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦਿਮਹ
ਲੀਖਰਾਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥ਖਰਚੁਖਰਾਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ॥ਮਨਿਤਨਿ
ਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰ॥ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਵਥੁਵਿਕਾਰੁ॥ਜੰਤ
ਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ॥੭॥ਸ੍ਰਿਸਟੇਭੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸ੍ਰਿਸਟਾਕ
ਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇ॥ਸੰਪੈਕਉਈਸਰੁਧਿਆਈਐ॥ਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐ॥ਸੰਪੈਕਾਰ
ਣਿਚਾਕਰਚੋਰ॥ਸੰਪੈਸਾਥਿਨਚਾਲੈਹੋਰ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਛੁ
ਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੮॥੧੬॥ਹੇਰਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਹੋਇਰਹੀਹੈਰਾਨੁ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈ
ਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲ
ਗੁਣਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਿਬੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਪੜਣਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿ
ਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੮॥੧੭॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕ
ਰਤਾਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਬੂਝਹੁ
ਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆ

੧੩

ਆਨਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਪਾਹਿਮੁਏਤੁਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਆਜਿਪੁਰਖੁਨਵੇ
ਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿ
ਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ਪਾਧਾਪੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈ
ਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖਟੈਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੂਰਖੁ
ਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੂਝਬੂਝਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟੜਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥੧॥ [illegible]
[illegible]

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾ
ਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜ
ਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ॥ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿ
ਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓ॥ਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ॥ਨਾ
ਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾ
ਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤ
ਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨਾਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ਆਪੇਆਖੈਆਪੇਸ
ਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇਜਲ
ਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰ
ਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥
੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁ
ਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾ
ਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉ
ਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾ

ਜੁਗਤਿਬਿਧਿਪਾਈਐ॥੧੮॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾ ੧
ਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ॥ ੨
ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੧੯॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰ ੩
ਥਾ॥ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ਇਨਿਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾ ੪
ਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੨੦॥ਅੰਤਰਿਸ ੫
ਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮ ੬
ਝਪਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁ ੭
ਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੨੧॥ਊਂਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ॥ਕਾਂਇਆਕੜਾਸਣੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋ ੮
ਖੁਸੰਜਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨੨॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵ ੯
ਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸ ੧੦
ਮਾਇ॥੨੩॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮਨ ੧੧
ਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੨੪॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾ ੧੨
ਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿ ੧੩
ਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੨੫॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪ ੧੪
ਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿ ੧੫
ਸਮਾਇ॥੨੬॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ॥ਉਡੈਨਹੰਸਾਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾ ੧੬
ਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੨੭॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇ ੧੭
ਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿ ੧੮
ਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁ ੧੯
ਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੨੯॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁਲਾ ੨੦
ਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉ ੨੧
ਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੩੦॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ ੨੨
ਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ ੨੩
ਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ॥੩੧॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕ ੨੪
ਥੀਅਲੇਸੁੰਨਕਹਾਘਰਵਾਸੋ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਵਨਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵਾ ੨੫ ੧੪

ਸੋ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਕਾਆ
ਸਣੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੈਬੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਵਾਸੋ॥
ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੨੩॥ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾ
ਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਤੈ
ਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ਹੁਕਮੇ
ਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੨੪॥
ਆਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁਦ੍ਰਾਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁ
ਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀ
ਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੫॥ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰ
ਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂ
ਰਿਕੀਆ॥ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿ
ਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥
੨੬॥ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ॥ਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈ
ਆਵਾਗਉਣੁਭਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਇਆ॥ਏਕਾਬੇਦ
ਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁ
ਕਤੁਭਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨੭॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀ
ਕਾਣਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ॥ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿ॥ਸਬ
ਦੁਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਾਣੀਅਘੜੁਘੜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਿ
ਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੩੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਕ
ਥੁਕਥੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ

ਅਚਾਰਿ॥ਸਬਦਿਵਿਚੇਵਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਧ
ਸਾਚੇਸਜਾਤੀ॥ਤਿਸੁਮਹਿਉਤਪਤਿਖਪਤਿਤਿਸੁਬਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਸਾਚਰਤਉਮ
ਹਲਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚੁਸੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪ
ਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਜੋਗਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਵਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਬਾਰ
ਹਮਹਿਜੋਗੀਭਰਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਭੇਦੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਘਾਲਿਨਪਵਈ
ਥਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਅਤਿਡੋਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅ
ਰੁਡਸੈਮਰਿਵਾਟ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਘਾਟੇਘਾਟ॥੧॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਅਵ
ਗੁਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਤ
ਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥
ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੈ॥ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁ

ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ ਸਚੁ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥

ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ
ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ
ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋ
ਟਾ ਖਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਤਤੁ
ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂ
ਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾ
ਇ ॥੫੭॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ + ਕਹੀ
ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ
ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇ
ਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵ
ਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾ
ਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥
ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
ਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥
ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ
ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥
ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿ

੧ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਲੇਸ ਮਕਰਿ ਰਹੈ ਰਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੫॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾ
੨ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ਸਚੁ ਅਰਾ
੩ ਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ
੪ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ
੫ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਕਿਉ
੬ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾ
੭ ਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਨਾ
੮ ਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿ
੯ ਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ
੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੮॥
੧੧ ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ
੧੨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ
੧੩ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
੧੪ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੯॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ
੧੫ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ
੧੬ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵ
੧੭ ਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ
੧੮ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੭੦॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ
੧੯ ਜਾਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤ
੨੦ ਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
੨੧ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੭੧॥
੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿ
੨੩ ਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
੨੪ ਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭੨॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸ
੨੫ ਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ

ਰਾਬਿਨੁਬੂਝਿਗਿਆਨਨਕਾਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੬੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗ
ਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੬੬॥ਸਬਦੈ
ਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾ
ਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇ
ਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਭਿ
ਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭੩॥੧॥ ਜੋੜੁਰਾਮਕਲੀਕਾ ਚਉਪਦੇ ੧੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ੯॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ੧॥ ਸਿਧਗੋਸਟਿ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੨੨॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾਪਹਿਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦ
ਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ ਸਬਦ॥ ਪਿਛਹੁਰਾਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁ
ਖਸਮੁਕਾਲੇਹਿ॥ਖੇਮੇਛਤ੍ਰਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਸ
ਦਿਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾ॥ਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥
ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇ
ਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾਇਨਿਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ
॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁ
ਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥ਉ

ਬਿਖਿਲ ਹੁਕਸਣੈ ਨਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸਾਦਸ ਸਾਹ ਜਿਸੁ ਬੋਹਈ ॥ ਧਰਿ ਛਡੇ ਟੇਰ ਹੈ ਨ ਕੋਈ
ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਹੋਈਐ ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ
ਹਢਾਇਆ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰ
ਮਣ ਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ
ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮ: ੧ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸ
ਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ
ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸ
ਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ
ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰ
ਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥
੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ
ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭ
ਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ
ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰ
ਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥
ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂ
ਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ
ਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰ
ਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥
ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿ
ਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾ
ਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰ
ਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥
ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾ
ਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਰਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀ
ਮੀਰਾਖਾਹਿਤਪੀਸਣਜਾਉ॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾਜਪਤਰਹਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕੁ
ਲਾਲਾਬਖਸਿਹਿਤੁਧੁਵਡਿਆਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥
੪॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾ
ਰਾ॥੧॥ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕੁਬਉਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਦੇ
ਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦੇਵਾਨਾਹੋਇ॥ਏਕੀਸਾਹਿਬਬਾਹਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ਤਉਦੇ
ਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੂਜੀਅਵਰਸਿਆਣਪਕਾਇ॥੩॥ਤਉਦੇ
ਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਹਿਬਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੧॥ ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੧॥ਸੋਧਨੁਵ
ਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਮਾਰੈ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨਤਸਕਰੁਲੈਜਾਇ॥ਨਇਹੁ
ਧਨੁਡੂਬੈਨਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵਡਿਆਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿ
ਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੂਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਇਸੁਧਨਬਿਨੁਕਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥
੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁਧਨੁਪਾਏ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ
੧॥ ਸੂਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤੁਸੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉ
ਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੧॥ਮੂੜੇਕਾਇਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾ॥ਨਹਚੀਨਿਆਪਰ
ਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜਰਗਹੁਜਾਰਿਲੈਅਮਰਗਹੁਮਾਰਿਲੈਭ੍ਰਾਤਿਤਜਿਛੋਡਿਤਉਅਪਿਉ
ਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜ
ਨੋਰਵੈਜੇਹਰਿਮਨੋਮਨਪਵਨਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹ
ਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੩॥੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆਸਰੁਲਹਰੀ
ਮੈਮਤੁ॥ਬੋਹਿਥੁਜਲਸਿਰਿਤਰਿਟਿਕੈਸਾਚਾਵਖਰੁਜਿਤੁ॥ਮਾਣਕੁਮਨਮਹਿਮਨੁਮਾਰਸੀਸਚਿਨਲਾਗੈ
ਕਤੁ॥ਰਾਜਾਤਖਤਿਟਿਕੈਗੁਣੀਭੈਪੰਚਾਇਣਰਤੁ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੂਰਿਨਦੇਖੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਜ
ਗਜੀਵਨਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਾਚਾਲੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰਿਖੀਮੁਨੀਸੰਕਰੁਇੰਦੁਤਪੈਭੇਖਾਰੀ
॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੋਹੈਦਰਿਸਾਚੈਆਕੀਮਰਹਿਅਫਾਰੀ॥ਜੰਗਮਜੋਧਜਤੀਸੰਨਿਆਸੀਗੁਰਿਪੂਰੈਵੀਚਾਰੀ
॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਫਲੁਕਬਹੁਨਪਾਵਸਿਸੇਵਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨॥ਨਿਧਨਿਆਧਨੁਨਿਗੁਰਿਆਗੁਰੁਨਿਮਾ

ਣਿਆ ਭੂਮਿ ਨਹੁ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੂ ਪਰਗਾਸਿਆ ਨਿਰਾਪਣਿਆ ਤੂੰ ਤਾ ਵੇਹੋ ਰੈਮਿ ਜਪਾਨੀ ਜਾਣਿਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੂ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੂ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਲਗੁ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲੁ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰ
ਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲ
ਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੈ ਪਾਤੀ ॥
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾ
ਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿ
ਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥
ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ
ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਹਲੁ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾ
ਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋ
ਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਜਲਿ
ਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ
ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧ
ਤੋੜਿ ਨ ਸਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਹਲੁ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵ
ਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪੜੀ

ਸੋਇ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸ
ਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿ
ਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੋ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ
ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸ
ਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾ
ਰਾ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ
ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸ
ਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰ
ਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ
ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾ
ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ
ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੂ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾ
ਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸ
ਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ
ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾ
ਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ

ਰਹਿ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਉ ਕੈ ਨਾਉ ਮਾਰਹਿ ਰਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀ-
ਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵ-
ਗਣਿ ਮੁਠੀ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾ-
ਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ
॥੩॥ ਅਗੋ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁ-
ਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ
ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿ-
ਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ
ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ
ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ
॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ
ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿ-
ਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋ-
ਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁ-
ੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ
॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥
੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ
॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ
॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬਧਾ ਪਿਛਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ
॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾ-
ਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋੜੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ

...ਜੁਗਤਿ ਆਗਿਆ ਪਾਈਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਲੇਸ ਭੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਜੈਸੇ ਮੈਲਾ ਤੂ ਜਲੁ ਤਾਬੀ ਐਸੀ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀ ਜੈਸਾ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਲਵੈ
ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਰਾਜੁ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤੈ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿ
ਣੁ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥ [illegible] ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮ
ਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ
ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ
ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇ
ਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ
ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ
ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿ
ਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ
ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ
ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥
ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭ
ਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜ
ਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧ
ਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥
੯॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗ

ਰਾਜਦੀਦਾਲਗੋਸੋਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਿਕਰੇ॥੬॥ਜਾਂਮਾਤੁਪਿਤਾਜਾਲੁ[illegible]ਕਿਉਤਿਗੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ[illegible]
[illegible]ਲੋਮਿਠਗਿਰਿਭਾਉਅਫੇਨੁਟਲੈ॥੭॥ਤਿਤਾਉਤੇਗੁਰਦਿਸਾਰਿਗਏਅਪਰਾਧੀਮੈਲ[illegible]
[illegible]ਹਉਹਉਤੂਦਾਰਾਦਾਇਆਲੁਸਭੋਸਿਰਿਅਹਿਨਿਸਿਦਾਤਿਸਮਾਰਿਕਰੇ॥ਵਾਚਿਸਿ[illegible]
[illegible]ਲਗਿਆਅਕਰਹੁਰੋਗੋਤੁਦਾਰਾਦਾਇਆਲੁਸਭੋਸਿ[illegible]
[illegible]ਨੁਲਜਗਨਮਿਆਇਸਦਜਕਤੀਅਗਿਦਾਮੁਧਹੋਗਲਾਗੀਭੂਖਮਾਇਆਅਮਗੁਜੇਹੈਮੁਕਤਿਅ
[illegible]ਹੋਇਤੂਅਕਰਣਪਲਾਦਕਰੇਨਦੀਪਾਦੈਇਤਉਤਢੂਢਤਥਾਕਿਪਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰ
[illegible]ਮੋਕੂਕੂਟਬਸਿਉਪੀਤਿਕਰੇ॥੮॥ਖਾਦੈਵੋਗੈਮੁਨਿਮੁਨਿਦੇਖੈਪਹਿਰਿਦਿਖਾਦੈਕ
[illegible]ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਆਪੁਪਛਾਣੈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਾਛੂਟੇ॥੯॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਹਉਮੈਕਰਿ
[illegible]ਨੀਸੇਗੀਕਰਤੇਛੀਨਿਖਰੇ॥ਤਨੁਧਨੁਬਿਨਸੈਸਹਸੈਸਹਸਾਰਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਮੁਖਿਧੂੜਿਪਰੇ
[illegible]ਫਿਰਿਆਇਆਜੋਬਨੁਤਨੁਖਿਸਿਆਕਫੁਕੰਠੁਬਿਰੂਧੋਹੈਨਾਨਕਨਾਮਛੋਡਿਚਲਣਾਰਾਕਰ
[illegible]ਲਗੋਸਕਤਗਮੁਤਰਿਦੈਹਰੇ॥੧੦॥ਮੁਕਤਿਗਈਕਾਲੀਭੂਪਉਲੇਕਿਸੈਨਭਾਦੈਘਰਿਮਿ
[illegible]ਸਕਤਨਾਮਐਸੇਦੇਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਖਿਰੇ॥੧੧॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੋਲੇਖੁਨ
[illegible]ਜਨਮਮਰੈਕਰਉਦੋਸੁਪਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਣੁਹੋਰੁਮਰਣਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨ
[illegible]ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣਿਫੇਕਟਕਰਮਦਿਕਰਕਰੇ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਾਭਿਮੂਲੁਖੋ
[illegible]ਪਰਮਰਾਇਕਰੈਰੂਪਰੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਨਦ
[illegible]ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੂਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਹਰੇ॥੧੩॥ਹਰਿਸਿਮਰਹੁ
[illegible]ਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਕਉਕਰੇ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪਰਧਾਨੁਦੁਆਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨਕੀ
[illegible]ਪਰੇ॥੧੪॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧॥ ਘਰੁ ੧੦॥

[illegible]ਦਉਹੂੰਮਣੀਕਿਤੀਮੈਡਰਕਰੇਉ॥ਜਾਪਨਛੋਡੀਨਲਹੈਦੜੀਕਿਉਧੀਰੇਉ॥੧॥ਮੈਡਾ
[illegible]ਰਤਾਆਪਨੜੇਪਿਰਨਾਲਿ॥ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ
[illegible]ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਸੰਮਲਾਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉਜਾਉ॥ਗਲਿਅਉਗਣਮੁਠੜੀਬਿਨੁਪਿ
[illegible]ਝੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਸੰਮਲਾਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵੰਧਿਸੋਹਾਗਣੀ
[illegible]ਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਲੇਫੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅੰਗਿਬਣਾਇ॥ਪਿਰੁਮੁਤੀਡੋਹਾਗਣੀ
[illegible]ਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਰਬਿਨੁਜੋਬਨੁਬਾ
[illegible]ਗਇਅਮੁਵਾਢੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਉ॥੫॥ਸਚੇਸੰਦਾਸਦੜਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚੇਸਚਾਬੈ

ਸ੍ਰੂ

ਸਾਣਾਨਚਕੀਨਦਰਸਿਧਿਆਣਿਹਿ॥ ਧਾਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਭਕਾੜ੍ਹੇਖੈਰੇਖਟਨਹਭੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਕਰਭੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆਮੂਜੇਹੀਆਕਿਤੀਆ
ਹ॥ਨਾਨਕਨਾਹੁਨਵੀਛੁੜੈਤਿਨਸਚੈਰਤੜੀਆਹ॥੮॥੧॥੯॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥
ਭੈਣੋਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁੜੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰਿਮੇਲੇਗੁਰਿਮੇਲੇਸਹੀਆ
ਹ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭਵਿਥਕੀਗੁਰਿ
ਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਫੁਫੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਦੇਰਜੇਠਾਨੜੀਆਹ॥
ਆਵਨਿਵੰਞਨਿਨਾਰਹਨਿਪੂਰਭਰੇਪਹੀਆਹ॥੨॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਭਾਇਰਬਾਪਨ
ਮਾਉ॥ਸਾਥਲਡੇਤਿਨਨਾਠੀਆਭੀੜਘਣੀਦਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਚਉਰੰਗਿਰੰਗਾਵਲੋਸਖੀਹਮਾਰੋ
ਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੋਸਹੁਰੰਗਿਰਵੰਤੁ॥੪॥੫॥ਪਤਣਿਕੂਕੇਪਾਤਣੀਵੰਞਹੁਧ੍ਰੁਕਿਵਿ
ਲਾੜਿ॥ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਡਿਠੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਿਚਾੜਿ॥੬॥ਹਿਕਨੀਲਦਿਆਹਿਕਲਦਿ
ਗਏਹਿਕਿਭਾਰੇਭਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੭॥ਨਾਹਮਚੰਗੇਆ
ਖੀਅਹਬੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ॥੮॥੨॥੧੦॥
ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਨਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈਨਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗੇ
ਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੂਰਖੁਹਾਨਾਵੈਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਦਾਨਾਬੀ
ਨਾਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੈਏਕਜੋਤਿਦੁਇਨਾਉ॥ਮੂਰਖਾਸਿਰਿ
ਮੂਰਖੁਹੈਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਾਉ॥੨॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਾਉਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈਤਾਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਰਾਜੰਰੰਗੰਰੂਪੰਮਾਲੰਜੋਬ
ਨੁਤੇਜੂਆਰੀ॥ਹੁਕਮੀਬਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੪॥ਜਗਿਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਉਵਿਸਾਰਹਿਬੇਦੁਸਮਾਲਹਿਬਿਖੁਭੂਲੇਲੇ
ਖਾਰੀ॥੫॥ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕੰਠੇਬਾਗਾਪਹਿਰਹਿਕਜਲੁਝਰੈ॥ਏਹੁਸੰਸਾਰੁਤਿਸੈਕੀਕੋ
ਠੀਜੋਪੈਸੈਸੋਗਰਬਿਜਰੈ॥੬॥ਰਯਤਿਰਾਜੇਕਹਾਸਬਾਏਦੁਹੁਅੰਤਰਿਸੋਜਾਸੀ॥ਕਹਤਨਾ
ਨਕੁਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉੜੀਰਹਸੀਅਲਖੁਨਿਵਾਸੀ॥੭॥੩॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸੋਲਹੇ॥ ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨ
ਹੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਹਣਾਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪਿਉ

ਸਭੇਰੁਤੀਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਡੇਹੁ॥੫॥

ਆਪਿ ਉਪਾਇਓ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਓ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ
ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕ
ਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੇ
ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ
ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖ
ਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥
ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆ
ਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁ
ਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰ
ਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆ
ਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅ
ਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥
ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥
੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ
ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉ
ਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿ
ਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆ
ਈ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨ
ਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨਸ
ਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆ

ਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਨਰੇਖਿ
ਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾ
ਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵ
ਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇਮਾਰਗਿਪਾ
ਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੇ
॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰ
ਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਹੈਅਦ
ਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕ
ਬਹੂਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁ
ਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁ
ਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਊ
ਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤਨਆਵੈਕਾਈਹੇ॥੧੪
॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ॥ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਮੈ
ਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਕਉਣੁਨਮੂਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀ॥ਨਾ
ਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥
ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ॥ਘਰਿਵਰੁਸਹਜੁਨਜਾਣੈਛੋ
ਹਰਿਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭੜਕਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੇ
॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਸਾਚੇਹਾਥਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵ
ਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾ
ਈਹੇ॥੩॥ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬਿੰਦੁਧਾਰਾ॥ਮੂਰਤਿਸੂਰਤਿਕਰਿਆਪਾਰਾ॥ਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀ
ਸਭਤੇਰੀਤੂਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੇ॥੪॥ਤੁਝਹੀਕੀਆਜੰਮਣਮਰਣਾ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀ
ਕਿਆਡਰਣਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ॥੫॥ਨਿਜ
ਘਰਿਬੈਸਿਰਹੇਭਉਖਾਇਆ॥ਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭ
ਰਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥੬॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾ

ਘਰਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੈ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰ

ਭਰਮਾਈਹੇ॥੯॥ ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀ
ਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿ
ਆਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥
ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿ
ਇਕਕਲਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭ
ਰਮੁਨਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥
੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰ
ਭਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂ
ਜਾਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਭਗਤਾਕਾਗੁਣਕਾਰੀ
ਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ॥
ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ
॥ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥
ਕੂੜੇਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸ
ਮਾਈਹੇ॥੫॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ਜਿਉਵਾੜੀਓਜਾੜਿਉਜਾੜੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁ
ਸਾਦਿਨਲਾਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੬॥ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਘਾਈ॥ਨਾਮਰਤਨੁ
ਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਨਾਵਹੁਭੁਲੀਚੋਟਾਖਾ
ਏ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਭਰਮੁਨਜਾਏ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦ
ਈਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ॥ਮੈਦੇਖਾਲਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾ
ਵੈ॥ਜੇਕੋਵਡਾਕਹਾਇਵਡਾਈਖਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈ
ਹੇ॥੧੦॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁ

ਗਿਰ ਰਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥
ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ ਇਕਿ ਅ
ਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ
ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅਵਾਈ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂ
ਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾ
ਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ
ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ
ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ
ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕ
ਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ ਸਾਕਤ
ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥
ਛੋਡਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰ
ਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥
ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ
ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕ
ਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰ
ਦਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰ

ਧਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ
ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆ
ਰਾ ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ
ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪਿ ਤ
ਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੈ ਗੁਬਾਰੈ
ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੁਗ ਛ
ਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅ
ਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁ
ਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉ
ਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥
੪॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ
ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋ
ਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥
ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂ
ਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ
ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
ਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ
ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਸਰ ਅ
ਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਤੈ ॥ ਏਕਸ ਤੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਰਿ ਸਿਸਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ
ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਮ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ ਸ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾ
ਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ ਓਹੁ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ
ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ
ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ
ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰ
ਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ
ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ
ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ
ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥
ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ

ਸੇਵਕ ਦੂਰਿ ਨ ਦੂਰੇ ਕੋ ਸਭ ਤੇ ਸੀਕੂ ਦਰਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਿਦਾਤਾਰ ਸਭੁ ਗੁਰੋ ਕੋ ਕਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪਿ
ਕਿਦ ਸੇਵਾ ਰਿਦ ਕਦੂ ਦਦ ਵਾਏ ॥ ਇਦ ਕਾਰਣੇ ਸੈ ਦੇਸ ਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਛਡਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ
ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚੀ ਨਾਹੀ ਬਿਸਿਸਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਤੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ਮਾਰੂ ਪਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਨੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਿਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇ

ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ
॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਤਿ ਸਾਖੀ ੧
ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰ
ਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾ
ਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ
ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾ
ਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ
ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ
ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰ
ਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਜਮ ਕ
ਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ
ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ
ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ
ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾ
ਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿ
ਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ
ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬ

ਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥ ੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚੈ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ
ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ
ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ
॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ
ਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ
ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕ
ਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇ
ਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ
ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇ
ਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥
ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥
੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦ
ਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੨
ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗ
ਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟ
ਨਾਲੇ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥
ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ
ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਲਦੀ

ਜਲਿਨਿਦਰੈਕਿਰਮਤੇਆਪੇਜਲਿਨਿਧਿਪਾਣਿਦਾ॥੪॥ਘਰਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪ
ਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਖਿੰਚਿਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ਭਾਰਅਠਾਰਹ
ਮਾਲਣਿਤੇਰੀ॥ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸ
ਮਾਇਦਾ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ॥੭॥ਝਿਲਿਮਿਲਿਝਿਲਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰ
ਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੂਰਿਰਹਿਆਮਨਿਭਾਇਦਾ॥
੮॥ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁ
ਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆ
ਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿਰੰਜ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ
॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ॥ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਪਰੰਪਰੁ
ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀ
ਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈ॥ਵੇਪ
ਰਵਾਹਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ॥ਤੂਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਵੈਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿ॥ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰ
ਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇ
ਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇ
ਦਾ॥੧॥ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈ
ਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿ
ਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇ
ਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾ
ਇਦਾ॥੪॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾ
ਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ॥ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇ

ਸਾਦ ਦੂ ਦੂਖ ਸੁਖ ਪਰਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੁਸਮੁ ਅੰਗਿ ਵਿਗੋਵੈ ਹਾਠ ਰਖੁ ਜੋ ਗੁਨੀ ਸਚੀ
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਭਾਣੈ ਕੂੜੁ ਮਾਰਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਅਟਲੁ ਅ
ਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬ
ਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮੰਨੇ
ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭ
ਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਵ
ਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖ
ਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੁ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ
ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ
ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜ
ਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇ
ਆਲਾ ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇ
ਦਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ
ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿ
ਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂ
ਜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥
ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋੁਆਲਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰ
ਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥
ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥

ਨਾਤਦਿਗੋਰਖੁਨਾਮਾਛਿੰਦੋਨਾਤਦਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕੁਲਓਪਤਿਨਾਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ
॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀਦੇਉਨਦੇਹੁਰਾਗਊਨਗਾਇਤ੍ਰੀਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਰ
ਥਿਨਾਵਣੁਨਾਕੋਪੂਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਾਕੋਮੁਲਾਨਾਕੋਕਾਜੀਨਾਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ
ਰਈਅਤਿਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਨਾਕੋਕਹਣੁਕਹਾਇਦਾ॥੧੧॥ਭਾਉਨਭਗਤੀਨਾਸਿਵ
ਸਕਤੀਸਾਜਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਸਾਚੇਏਹੋਭਾਇਦਾ
॥੧੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੈਨਹੀਆਸਤਕਹਤਾਬਕਤਾ
ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੧੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜਗਤੁਉਪਾਇਆ
ਬਾਝੁਕਲਾਆਡਾਣੁਰਹਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਦਾ
॥੧੪॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਸਬਾਇਆਖੰਡਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਪਾਤਾਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟੀਆਇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈਪੂਰੇਗੁਰ
ਤੇਸੋਝੀਹੋਈਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥
ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆ
ਲਾਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਥਾਪਣ
ਹਾਰੈਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁ
ਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵਡਿਆਈਜੋਤਿ
ਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜ੍ਹਮਹਿਹਾਟਪਟਣਵਾਪਾਰਾਪੂਰੈ
ਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾ
ਪਾਵਣਹਾਰੈਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾ
ਇਦਾ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮਜੰਦਾਰੁਨਮਾਰੈਫੇਟੈਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕਮ
ਲੁਬਿਗਾਸੀਆਪੇਬਿਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ਆਪੇਵਰਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਤਨਜਵੇ
ਹਰਲਾਲਅਪਾਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਇਅਮੋਲੋਕਬਹੀਨਘਾਟਸਿਪੂਰਾਤੋਲੋਸਚੇਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਸਚੋਸਉਦਾਪਾਇ
ਦਾ॥੮॥ਸਚਾਸਉਦਾਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣੈਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਹੁਕਮੇਆਇਆਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆਹੁਕਮੇਦੀ
ਸੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆਹੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾਹੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੧੦॥

ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ।। ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ।। ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ
ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ।।੧੧।। ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ।। ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ।। ਹੁਕਮੇ ਸਾ
ਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ।।੧੨।। ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ।। ਦੇਵ ਦਾਨ
ਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ।। ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ।।੧੩।। ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ
ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ।। ਹੁਕਮੇ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ।। ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ
ਦਾ ।।੧੪।। ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ।। ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ।। ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘ
ਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ।।੧੫।। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ।। ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ
।। ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ।।੧੬।।੪।।੧੬।। ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ।। ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ।। ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ।। ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ।।੧।। ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ।। ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ।। ਅਗਨਿ
ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ।।੨।। ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ।। ਸੁੰਨੇ ਵਰ
ਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ।। ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ।।੩।। ਸੁੰਨਹੁ ਸਪ
ਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ।। ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ।। ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ
ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ।।੪।। ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ।। ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ।। ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ
ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ।।੫।। ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ।। ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ।।
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ।।੬।। ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ।। ਸੁੰਨ
ਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ।। ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ।।
੭।। ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ।। ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ।। ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ।।੮।। ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ।। ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ।। ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ।।੯।। ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ।। ਸੁੰਨਹੁ
ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ।। ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ।।੧੦।। ਰਜ ਤਮ
ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ।। ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ।। ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
ਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ।।੧੧।। ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ।। ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ।।
ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ।।੧੨।। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋ
ਵੈ ।। ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ।। ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ

੧ ਪਤਿਮਾਣਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅਭਿਆਸਾ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇ

੨ ਮਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਾਇਦਾ॥੧੪॥ਊਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਵਾ

੩ ਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੫॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉ

੪ ਨੇਹੁਘਨੇਰਾ॥ਕੋਈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂੜੁਕਮਾਇਦਾ

੫ ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁ

੬ ਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆਲਾ

੭ ॥ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ॥੧॥

੮ ਜਗੁਤਿਸਕੀਛਾਇਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿ

੯ ਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਲੇਖ

੧੦ ਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇ

੧੧ ਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅ

੧੨ ਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਊਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥

੧੩ ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੫॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥

੧੪ ਤੂਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚ

੧੫ ਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾ

੧੬ ਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿ — ਪਾਇਆ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਭੂਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜ

੧੭ ਨੁਘਟਿਘਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥੮॥ਅਧਿਆ

੧੮ ਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ਸਬਦੁਰਸਾਲੁਰਸਨਰਸਿਰਸਨਾ

੧੯ ਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥੯॥ਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਵੈਸੋਈ॥ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕ

੨੦ ਬੂਝਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ॥੧੦॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰੇ॥

੨੧ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿ

੨੨ ਆਇਆ॥੧੧॥ਘਰੁਦਰੁਮੰਦਰੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਜਿਸੁਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗੜ੍ਹਮਹ

੨੩ ਲਮਹਲੀਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥੧੨॥ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇ

੨੪ ਵਕਪੰਚਨਾਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੂਪਨਿਰਮੋਲਕਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥

੨੫ ੧੩॥ਤਖਤਿਬਹੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ॥ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋ

ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧੫॥ ਧੁਰਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ
ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ
ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰ
ਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ
ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਏ
ਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆ
ਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋ
ਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦ
ਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵ
ਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕ
ਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿ
ਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥
੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥
ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲ
ਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆ
ਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ
ਥੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ
ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰ

੧ ਸਾਤਿਲੇਵਹੁਗਲਿਲਿਵਤਰੀਐ॥ਅਕੁਲਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਡਰੀਐ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤ
੨ ਤੁਮਹੀਅਵਰੁਨਦੁਤੀਆਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚੁਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣਾ॥ਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿ
੩ ਤੈਲਗਿਤਰਣਾ॥ਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਫੁਨਿਗਰਭਿਨਜੋਨੀਜਾਇਆ॥੪॥ਸਚਬਿਨੁ
੪ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਆਵੈਜਾਵੈ॥ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਕਹੁਨਾਨਕ
੫ ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੫॥ਸਚਬਿਨੁਭਵਜਲੁਜਾਇਨਤਰਿਆ॥ਏਹੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਖੁਭਰਿ
੬ ਆ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਊਪਰਿਹਰਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਪਾਇਆ॥੬॥ਝੂਠੀਜਗਹਿਤਕੀ
੭ ਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਲਮਨਲਾਗੈਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾਨੀਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖ
੮ ਪਾਇਆ॥੭॥ਉਪਜਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਕੇਗਲਿਫੰਧੇ॥ਜਿਸੁਰਾਮਨਾ
੯ ਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੋਜਮਪੁਰਿਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਬਿਨੁਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥
੧੦ ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਭਉਦੁਤਰੁਮੁਕਤਿਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆ
੧੧ ॥੯॥ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਵਰਧਨਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪਰਮ
੧੨ ਪਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧੦॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਾਰੀ॥ਆਤਮਚੀਨ
੧੩ ਹੁਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਜਮਕੇਫਾਹੇਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮਤਿ
੧੪ ਪੰਚਸਖੇਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਾਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਗਜੀਵਨ
੧੫ ਰਿਦਅੰਤਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕ
੧੬ ਕੀਜੈ॥ਚੀਨਹੁਆਪੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸਰੁਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੧੩॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖੰ
੧੭ ਡਿਸੋਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹੁਸਬਦਿਪਛਾਣਹੁ॥ਘਟਿਘਟਿਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰਾਰਹੈਅ
੧੮ ਤੀਤੁਸਬਾਇਆ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਹਰਿਜਸੁਸੂਚਾ॥ਗੁਰਮਤਿਆਖੀਦੇਖਹੁਊਚਾ॥ਸ੍ਰ
੧੯ ਵਣੀਨਾਮੁਸੁਣੈਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗਾਇਆ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥
੨੦ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਹਰੁਪਰਨਿੰਦਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਤਜਿਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਸੰਗਲੁਤੋੜਿਨਿਰਾਲਾਹਰਿਅੰ
੨੧ ਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੧॥ਨਿਸਿਦਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਚੰਦਾਇਣੁਦੇਖੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿ
੨੨ ਰੰਤਰਿਪੇਖੈ॥ਆਨੰਦਰੂਪੁਅਨੂਪੁਸਰੂਪਾਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਾਰੇ॥
੨੩ ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਦੀਪਕੁਗੈਣਾਰੇ॥ਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਰਹਹੁਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਬ੍ਰਹਮੁਸ
੨੪ ਬਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਜਾਏ॥ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਊਚੀ
੨੫ ਪਦਵੀਊਚੋਊਚਾਨਿਰਮਲਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਅਤਿ

ਅਤਿ

ਗੁਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥
ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨੀ ਗਾਹਾ ॥ ਜਿਨ ਪਰੇਮ ਨੁ ਮਨਿ ਤਿਨ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬ
ਡੈ ਭਾਗਿ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਰਸ ਬਚਿਤ੍ਰ ਰੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥
ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵ
ਡੈ ਗੁਰਿ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਕੋ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ
ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ
ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥੯॥ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹਦੁ ਵਜੈ
॥੧੦॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇ
ਖਾ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥
ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ
ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿ
ਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ
ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇ
ਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰ
ਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰ
ਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਧ
ਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਠ
ਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ

ਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਲਾਹਾਬਿਖਿਆਮਹੁਜਾਗਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸੰਤੋਖੁਪਾਇਆ॥੭॥ਸਤਿ
ਸੇਵਹੁਸੰਤਨਕੀਜੈਸੇਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਰਹੀਜੈਸੰਸਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨਸੇਵਹੁਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਰੋਗੁਨ
ਲਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚੈਭਾਵੈਤਿਸੁਵਡਿਆਏਕਉਨੁਸੁਦੂਜਾਜਾਇਤਿਸੁਸਮਝਾਏਹਰਿਗੁਰੁਮੂਰਤਿਏਕ
ਵਰਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧੦॥ਵਾਚਹਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾਂਇਕਬਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਾਨਾਂ
ਅਜਗਰਕਪਟੁਕਹਹੁਕਿਉਖੁਲੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੧॥ਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿਲਗਾਵਹਿ
ਸਭੈਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁਸੁਹਉਮੈਪਾਖੰਡੁਕੀਨੇਜੋਗੁਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇ
ਆ॥੧੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਉਦਿਆਨਾਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਥਹਿਗਿਆਨਾਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਠੀਰੇਚ
ਕਕੁੰਭਕਪੂਰਕਮਨਹਾਠੀਪਾਖੰਡਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥
੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਰਹੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਿਆਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮੁਸਬਾ
ਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੫॥੫॥੨੨॥ ਜੋੜੁ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੧੨
ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੧॥ ਸੋਲਹੇ ੨੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ॥ ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇ
ਆਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘ
ੜੀਨਜੀਵਾਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾ
ਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾਨਾਨਕਪੰਥੁਨਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾ
ਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰ
ਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲੁਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇਸਭਤੇਰੀ
ਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਰੰਗਿਰਾਵੈਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾ
ਵੈ॥੨॥ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈਕਿਉ
ਘੜੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁ
ਰਹਣੁਨਜਾਏਓਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀਸਾਜਨ

ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ
ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥ ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ
ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀ
ਜੈ ॥ ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵ
ਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥ ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ ਦਇਆ
ਕਰੇ ॥ ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ
ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥ ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ
ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥ ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥
ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ
ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁ
ਤਿ ਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾ
ਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕ
ਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥ ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ
ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾ
ਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ
ਪ੍ਰਭ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥ ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁ
ਈ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ
ਡੋਲੇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ

੨ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ

੩ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪ

੪ ਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰ

੫ ਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾ

੬ ਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ

੭ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ

੮ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀ

੯ ਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁ

੧੦ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ

੧੧ ॥੧੪॥ ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾ

੧੨ ਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰ

੧੩ ਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅ

੧੪ ਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ

੧੫ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕ

੧੬ ਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ

੧੭ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰ

੧੮ ਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ

੧੯ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸ

੨੦ ਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥ ੧ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

੨੧ ੧ੴ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ

੨੨ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ

੨੩ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂ

੨੪ ਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇ

੨੫ ਤੀ ਰਾਮ ॥ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ

ਭਾਗੈਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏਨਾਨਕਮੂਰਖੁਅਜ
ਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮਾਮਾਇਆਸੁਤਦਾ
ਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮਾਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾ
ਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈ
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾਮਾਤਿਨਘ
ਰੁਰਾਖਿਅੜਾਜੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮਾਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈ
ਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੈ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰ
ਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮਾਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮਾਬੰਧਿਚਲਾਇ
ਆਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ
ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰ
ਣੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ
ਰਾਮਾਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮ
ਲਿਆਅਹਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆ
ਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮਾਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀ
ਰਾਮਾਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀਆ
ਹਰਿਚਰਣੀਲਿਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋ
ਰੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਘਰੁਕੀਆ
ਰਾਮਾਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮਾਰਵਿਰਹਿਆਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਹੀ
ਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣਘਟੁਘਟੁਥਾਪਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਨਿਆ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮੇਟਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਗੁਣਹਸਮਾ
ਣੇਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਚੂਕਾਭੋਲਾਰਾਮਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਾਚੋ
ਲਾਰਾਮਾਹਉਮੈਗੁਰਿਖੋਈਪਰਗਟੁਹੋਈਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਾ
ਤਾਆਪੈ॥ਪੇਈਅੜੈਘਰਿਸਬਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰੜੈਪਿਰਭਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ

ਤੀ ਭੂਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਲੋਕ ਤੀਆ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾ
ਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ
ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ
ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ
॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇ
ਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰ
ਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ
ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ
ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿ
ਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰ
ਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾ
ਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ
ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥ ਤੁਖਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀ
ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ
ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂ
ਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ
ਸਵਾਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁ
ਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ
ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ

ਤੀਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਜਿਲ ਤੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਮੁਖ ਨਾ ਪਾਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸਚ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਅਮਰ ਅਜੋਨੀ ਅਸੰਭ
ਸਦਾ ਅਮਰਾ ਹਾਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ ਦੇਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮ: ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸ
ਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬਹੁ ਸ
ਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ
ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰ
ਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ
ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ
ਰਾਮਾ ॥ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਰਸੋ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ
ਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮਾ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮਾ
॥ ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰ
ਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋ
ਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾ: ੧
॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ
ਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅ
ਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅ
ਭੇਵਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿ
ਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿ
ਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥ ਭੈਰਉ
ਮ: ੧ ॥ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨ
ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂ
ਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ
ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥ ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕ
ਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਪ: ੧ ॥ ਭੂੰਡੀ ਚਾ
ਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾ

ਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿ
ਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨ
ਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾ
ਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੧ ॥ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀ
ਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣ
ਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਿਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁ
ਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁ
ਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ॥
੪॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣ
ਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤ
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰ
ਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁ
ਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾ
ਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥
ਭੈਰਉ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰ
ਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਹੁਨਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾ
ਤਨਜਾਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੨॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵੈ
ਭਰਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਮੁਕਤਿਨਹੀਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਰਾ॥੩॥
ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮੂਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕਅ
ਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੬॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੧ ॥ ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁ

ਖਾਂਦੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕ
ਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥੨॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥
੪॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ
ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥੭॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏ
ਕਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ
॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ
ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਰੋਗੀ ਸਾ
ਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ
ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥ ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
ਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ
ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥
੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿ
ਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥ ੯ ॥੧॥ ਭੈਰਉ ਕੇ ਸਬਦ ॥ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਘਰੁ੧ ॥ ਚਉਪਦੇਦੁਤੁਕੇ ॥ ਮਹਾਮਹਾਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿ
ਆਸਦਾਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁਚਿਤੁਸਮਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰ
ਤਿਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁਣਵਿਚਿਗੁਣੁਲੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮਪੇਡੁਸਾ
ਖਾਹਰੀਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤਿਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਣੀਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥
ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾਗਾਸਹਜਿ
ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਹਾਰੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਹੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੇਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੧ ॥ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿਰਾਤੇਰਵ
ਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ ॥ ਕਿਸੁਪੂਜਚ
ੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ ॥੨॥
ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ ॥ ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕ
ਸੈ ॥ ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੧
ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰ
ਤੇਕੀਆਗਿ ॥ ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ ॥੧॥ ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿਨਭੀਜੈ
ਸਾਚਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ ॥ ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰਿਪਾਠਿ ॥ ਪੁਰਬੀ
ਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਦਿਨਰਾਤਿ ॥੨॥ ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ ॥ ਜੋਗੀਜੰਗ
ਮਭਗਵੇਭੇਖ ॥ ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ ॥੩॥ ਜੇਤੇਜੀ
ਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਸਾ
ਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੧ ॥ ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ ॥ ਜਟਾਧਾਰਿਕਿ
ਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ ॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜਾਵਾਰੋਵਾਰ ॥੧॥ ਏਕੁ
ਧਿਆਵਹੁਮੂੜਮਨਾ ॥ ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿ
ਵਖਿਆਣ ॥ ਨਾਦੀਬੇਦੀਪੜਹਿਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨਕੈਰਮਈ

੧ ਆਨੇਕ੍ਰਿਨਾਹਿਗਣ॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
੨ ਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ॥੨॥ਕੀਤਾਹੋਆਕਰੇਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸੁ
੩ ਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਸਾਚਾਪਾਏ॥੩॥ਜਿ
੪ ਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਥਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗ॥
੫ ਉਭਵਜਲਕੇਤੂਟਸਿਬੰਧ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੧॥ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆਮੋ
੬ ਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ॥ਤੂੰਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ
੭ ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂੰਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬ
੮ ਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀਨਅੰਗੁ
੯ ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਧੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੇਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂੰਰਾਖਹਿਰਖ
੧੦ ਨਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥ਸਭਿਦੂਖਬਿ
੧੧ ਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਉਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀ
੧੨ ਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥
੧੩ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਸੰਗਿਸਾਇ॥ਓ
੧੪ ਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀ
੧੫ ਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਖੇਲਹਿਵਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ
੧੬ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾਹਿਭੇਉ॥ਓਹੁਘਟਿਘਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁ
੧੭ ਖਿਥਿਰੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾ
੧੮ ਉਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਰੋਇ॥ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰ
੧੯ ਮਲੁਮਲੁਸਬਦਿਖੋਇ॥੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਭਗਤਿਜੋ
੨੦ ਗੁ॥ਗੁਰਸੰਤਸਭਾਦੁਖੁਮਿਟੈਰੋਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੋਗੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੧
੨੧ ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਰਾਜਿ॥ਗੁਰਮਤਿਊਤਮਸੰਗਿਸਾਜਿ॥
੨੨ ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਸਹਜਿਆਜਿ॥੧॥ਮਤਬਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥ਅਪਰੰਪਰੁਅ
੨੩ ਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੋਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਹਿਗੁ
੨੪ ਰਸਿਖਤੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੋਰ॥ਨਰਨਿੰਦਕਲੋਭੀਮਨਿਕਠੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈ
੨੫ ਸਿਚੋਰਚੋਰ॥੨॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਈ ਕਰਮ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਚ
ਅੰਧਿਆਰੇ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵ
ਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ
ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥
੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ
ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲ
ਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚ
ਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾ
ਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵ
ਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾ
ਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ
ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾ
ਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵ
ਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ
ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖ
ਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ
ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ
ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ
ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ
ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰ

ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਸੁਣਨਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਸ ਹਿਤਿ ਨਹੀ ਸੇਰੀ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਭ ਦਰਦ ਤਿਨ ਨਕ
ਜਨਿ ਦਾਸਾ ਆਖਿ ਨ ਤੋਲਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾ
ਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪ
ਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥
੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾ
ਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ
ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉ
ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚ
ਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ
ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿ
ਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ
ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅ
ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥
ਬਸੰਤੁ ਮ: ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ
॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂ
ਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧ

ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥
ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠ
ਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ
ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥
ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸ
ਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ
ਨ ਜਣਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੇ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥
ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ
ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮ: ੧ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ
ਲਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆ
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ ਅਨ
ਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰ
ਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥
ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ
ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

੧ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥

੨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ ਮੈ ਅਵ

੩ ਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿ

੪ ਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥

੫ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀ

੬ ਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾ

੭ ਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰ

੮ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ

੯ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁ

੧੦ ਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁ

੧੧ ਕੀਆ ॥ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸ

੧੨ ਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖ

੧੩ ਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥

੧੪ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰ

੧੫ ਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ

੧੬ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥

੧੭ ੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿ

੧੮ ਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ

੧੯ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ ਮਨ

੨੦ ਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ

੨੧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਲਖ ਚ

੨੨ ਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾ

੨੩ ਰੁ ॥ ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ

੨੪ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ

੨੫ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ

ਬਸੰਤੁ ਮ: ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਊ ਖੀਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥ ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥੬॥ ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨੁ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੩॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥ ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੋਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੭॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥ ਬਸੰਤ ਕਾ ਜੋੜੁ ਸਬਦ ਚਉਪਦੇ ੧੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੧ ॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀ

ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥

ਸਾਰੰਗ ਮਃ ੧ ॥

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੌ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾ

ਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਜਬ ਕੀ
ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥
ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ
ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਃ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀ
ਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇ
ਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ
ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੩॥ ਅਭਰ
ਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ
॥੪॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
ਨਰਾਗੀ ॥੫॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੬॥ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਭਰ
ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੯॥੨॥ ਜੋੜੁ ॥ ਚਉਪਦੇ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ੨ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿ
ਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ
ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ

ਤੇਰੇਜੇਹੀਦੇਹੀਨਾਨਕਕੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਤਿਕੇਹੀ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥
ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿਘਨਘੋਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਾ
ਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈਗੁਰਿਮੋਹੀ
ਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀ
ਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ਅਵਗਣਤਿ
ਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਵਰੁਸੋਹਾਗੁਹਰੀ॥ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥
ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁ
ਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਅਜਗ
ਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾਵੈਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆ॥
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨ੍ਹਾ
ਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸ
ਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹ
ਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾ
ਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਾਰਣ
ਹਾਰਾ॥ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂਤਾਰਣਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿ
ਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿ
ਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਦਾਤਾਰਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾ
ਰਾ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧॥ ਜਿਨਿਧਨਿਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ
॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ
॥ਬਲਿਜਾਵਾਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭ
ਗਤਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁ
ਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ

ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਮਿ ਵਸਿਉ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ੧
ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਹਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮ: ੩ ੨
ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ ੩
ਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ੪
ਰਤਨੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ੫
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵ ੬
ਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ੭
ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥ ੮
॥੪॥੫॥ [illegible] ੯
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ੧੦
ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ੧੧
ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ੧੨
ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ੧੩
ਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ੧੪
ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ੧੫
ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ ੧੬
ਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸ ੧੭
ਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾ ੧੮
ਰੂ ਲਾਇ ॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀ ੧੯
ਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ ੨੦
ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾ ੨੧
ਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ ੨੨
ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੨੩
ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਆ ੨੪

ਤਿਕਾਲਿਜਮੁਸਾਰੈਠੋਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁ
ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਂਵ॥ਰਥਿਫਿਰੰਦੈਦੀਸਹਿਥਾਵ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭ
ਰਾਤਿ॥੨॥ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਂਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾ
ਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਧ
ਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀਮਾਇ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰਮ:੧॥ ਬਾਗੇ
ਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ॥ਲੰਮਾਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੇਨੈਣ॥ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣ॥੧॥ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂ
ਅਸਮਾਨਿ॥ਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ਜਲਿਥਲਿਡੂੰਗਰਿਦੇਖਾਂਤੀਰ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀ
ਰ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰ॥ਜਿ
ਉਦੇਖਾਲੇਤਿਉਦੇਖਾਂਬੀਰ॥੩॥ਨਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ॥ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨ
ਬੰਧ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥੪॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧॥

ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ਸੂਰੁਚਰ੍ਹੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਂਈ॥
੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਗਿਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐ
ਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ਘਨਹਰ
ਘੋਰਦਸੌਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖ
ਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਖਿਨੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥੪॥ਧਨਵਾਂਢੀ
ਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪਠਾਈਂ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾ
ਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਹੀਸਚਿਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ॥੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਰ
ਪਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੭॥ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਂਈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰਮ:੧॥
ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁ

ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਤਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੈਸਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਉ ਬਾਗਨ ਲਾਗੈ ਬਦਰੇ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਸੈ

ਕਰੀ ॥ ਰਹਣੁ ਜੋ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਦੇ ਰੈ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ

ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਦਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ਨਾਮ ॥ ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ

ਮੋਰੀ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਗਦੁ ਕੇ ਟੂਟਿ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੇ ਰੰਗਿ ਨਿਚਿ ਹਸਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਕਲਿ ਬਿਕਾਲ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਈ ॥ ਗਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ

ਬੂੰਦ ਪਤਨ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨ ... ਨਦੀ ਕਰਾਰੁ ਤਰਵਰੁ ... ਪਨਿ ... ਜਨਮ ਮਰੈ ॥ ... ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਬਦੁ ... ਨਿਧਿ ਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ... ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ

... ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ

... ਆਪੀ ਪੀਪ ... ਪੀਸੁ ਮੈ ... ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੁਝਿ ਬੁਝਿ

... ਨਾਨਕ ਸਮਾਵੈ ॥ ... ਨਿਰਗੁਣ ਦੇ ਹਸਾ ਚਰ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਸੋਧ

... ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ ਜਗੁ ਪਨਾ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥

ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰ

ਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ

ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ

ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ

ਬੁਝਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ... ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ

ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਸਿ ਰੂੜ੍ਹੀ ਬਾਣਿ ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥

ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥ ਨਿਜ

ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ

ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਪੁ ਸਮਝੁ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਪੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ
ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿ
ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ
ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥੬॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਦਹ
ਦਿਸ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸ ਨਾਮੁ ਪਤਾਲੰ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥ ਜਾਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ
ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਃ ੧ ॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ
ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾ
ਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ
॥੮॥੨॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਰਾਣੈ ਕੈਲਾਸ ਤ
ਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ
ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦ
ਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂ
ਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥

॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨਾ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾ-
ਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਚੰਦੋਆ ਤਾ-
ਣਿਆ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਅਨੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਜੋਤਿ ਸ-
ਮਾਣਿਆ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ
॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘ-
ਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ
ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵ-
ਲੁ ਛਪਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ॥ ਨਾ
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋ-
ਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾ-
ਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਵੈਦਾ ਵੈਦ
ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ
ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ
ਰਾਜਾ ਆਇਆ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ-
ਆ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾ-
ਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇ-
ਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸ-
ਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ॥ ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ
ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ॥ ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ-
ਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ ਸਲੋ-
ਕੁ ਮਃ ੩॥ ਊਨਵਿ ਊਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ

ਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿ
ਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁ
ਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੋਵੈਤਰਫਉਪਾਇਇ
ਕੁਵਰਤਿਆ॥ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅਨੁਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋ
ਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰੁਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥
ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉ
ਵਾਰਿਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾ
ਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿ
ਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਹਰਿਸਦਾ
ਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ॥
ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁ
ਕਾਰ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰਸੇਵਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿ
ਕਰਤਾਰ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੁਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪ
ਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਰਸਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈ
ਕੋਇ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵ
ਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰ
ਲਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਭਨਾਜੀ
ਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਹਰਿਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਆ
ਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾ
ਇਆ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿ

[illegible]ਨਾਇਆਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਤਿਨਸੋਗਵਿਜੋਗੁਕਦੇ
ਨਹੋਵਈਜਿਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ
ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾ
ਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇ
ਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨ੍ਹੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਆਤਮ
ਰਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀ
ਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀ
ਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿਨ੍ਹੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੩॥ ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿ
ਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀ
ਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕਣਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾ
ਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋ
ਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸਹੀਭਾਇਆ॥ਜਲਾ
ਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ਅਗਨਿਉ
ਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿ
ਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾ
ਇ॥ਸੇਬਿਰਖਾਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾਜੰਤਾਕਾ
ਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨਿਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁ
ਤੁਊਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾਇ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁ

ਕਰਤੈਕਾਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉ
ਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇ
ਗਾਵਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾ
ਰੁ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜ
ਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥
੧॥ਮਃ੩॥ ਮਲਾਰੁਸੀਤਲੁਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜਗ
ਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀਤੇਸਭਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ॥ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ॥ਮਾਣਸ
ਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ॥ਆਵਾਗਉਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪ
ਣਾਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ॥ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿ
ਉਭੁਲਾਮੰਝਿਵਣੀ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈ
ਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆ
ਥਾਇਨਪਾਇ॥ਖਸਮੁਵਡਾਦਾਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲਪਾਇ॥ਬਾਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁੜਾਜਗਤੈ
ਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥ਇਹੁ
ਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਦੀਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡਪ
ਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣਤਨਹੋਈ॥ਤੂਕਰਤਾਗੋਵਿੰਦੁਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਧੁਗੋਈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀ
ਤੁਝਹੀਤੇਹੋਈ॥ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੂਕਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ॥ਇਕਿਸਾਹਸਦਾਵਹਿਸੰਚਿਧਨੁ
ਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਬਾਜਾਰੀਆਭੀਹਾਵ
ਲਿਹੋਈ॥ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੰਤੀਮ
ਹਲੁਪਾਇਆਅਉਗਣਵੰਤੀਦੂਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਕੂਕਪੁਕਾ

ਰੈਵਹੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤੀਂ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀਂ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂੰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆ
ਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰ
ਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇ
ਆ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥ ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੁਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥
ਮਨਿ ਕੂੜੇ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣ
ਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥
ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ
ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿਐ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾ
ਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ

...ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥ ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾ

ਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈਆਆਪਣੈਭਾਣੈਕਰਹੁਕਿਸੁਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈਆ
ਖਿਆਕਦੇਹੀਕਿਜੈਨਾਹੀਪੂਰੈਭੁਖਨਜਾਈਆਦੂਜੈਸਭੁਲੋਭਿਵਿਗੁਤਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਬੂਝਨਪਾਈਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ:
੧॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਧਨੁਮਿਤ੍ਰੁਨਕਾਂਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿ
ਚੋਟਾਂਖਾਇ॥ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰੁ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਵਸਹਿਤੇ
ਨਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਮ:੧॥ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖ॥ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿ
ਦੁਖ॥੨॥ਮ:੧॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ॥ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐ
ਜਾਂਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁ॥ਬੰਧੁਤੁਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਾਨਾਹਾਥ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕੇਤੇਡੁਬੇ
ਸਾਥ॥੩॥ਮ:੧॥ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਹ॥ਲਖਲਸਕਰਲਖ
ਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਿਸਾਹ॥ਜਿਥੈਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ॥
ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ॥ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ॥੪
॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਗਲੀਂਜੰਜੀਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥
ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੋਸਚੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਭਉਜਲੁ
ਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰ
ਮਿਲੇਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਹਜਾਣੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੨॥
ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾਨਾਉ
ਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਹਰਣਾਂਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂਏਨਾਪੜਿਆਨਾਉ॥ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥
ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈ
ਛਾਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿ
ਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰ॥ਨਕੀਂਵਢੀਂਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆ
ਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈ
ਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖ

ਜਿਸਕਤਜਾਣਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਮਨਜਲਤੇਕਰਣਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਮਤੀਉ
ਧਰਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ॥ਲਬੈਮਾਲੈਘੁਲਿਮਿਲਿ
ਮਿਚਲਿਊਂਘੈਸਉੜਿਪਲੰਘੁ॥ਭੰਉਕੈਕੋਪੁਖੁਆਰੁਹੋਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨਕਾ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠ
ਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋ
ਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰੁਅ
ਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਹਗਲੀਆਂਰੋਕੀਆਂ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਂ॥
ਗਹਿਰਗਭੀਰਅਥਾਹੁਹਾਥਨਲਭਈ॥ਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਛੁਟਸੀ॥
ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇਂਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੧॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ॥ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀ
ਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਰਹਨਿਵਜੀਰ॥ਇਕਨਾਵਡੀਆਰਜਾਇਕਿਮਰਿਹੋਹਿਜਹੀਰ॥ਇਕਿਦੇ
ਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਇਕਿਸਦਾਫਿਰਹਿਫਕੀਰ॥ਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਢਾਹੇਏਕਚਸੇਮਹਿ
ਲਖ॥ਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋੜੇਨਥ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਝੁਅਲਖੁ॥ਕਿ
ਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ॥ਕਰਣਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭਨਾਨਕਆਪਿਅਕਥੁ॥
ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਅਜਰੁ
ਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੂਜੈਪ੍ਰਾਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ॥ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਂਏਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤ
ਮਰਤਰਹੈਪਰਵਾਣੁ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ॥ਹੋਂਦਾਫੜੀ
ਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜ੍ਹੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁ
ਧੀਮਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾ
ਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤ
ਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ॥ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ॥
ਨਾਨਕਸਚੇਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾ
ਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕ
ਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥ਵਡਾਹੋ
ਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ॥

ਜੀ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਅੰਤਿ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਆਪਹੁ ਛੁਟੇ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚ
[illegible] ॥੧॥ [illegible] ਆਖਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ
ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥ ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥ ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿ
ਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸ
ਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ
ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥
ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂ
ਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁ
ਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ
ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾ ਨ
ਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂ
ਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ
ਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆ
ਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾ
ਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀ
ਆ ਵਡਿਆਈਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੀਈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਕਲੁ ਚਲਾਇ ਬੰਦਿ ਕੀਏ ਇਨਾ ਰਖਸੀ ॥ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਠਾਕੀਐ ਨਿਚਾਹਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਜਤਿ ਰੂਪੁ ਬੋਹਿਥੁ
ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭੈ ਨਾਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾ
ਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ
ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਉਲ
ਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ
ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ
ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ
ਆਇਆ ॥ ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ
ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ
ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸ
ਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾ
ਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ
ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ
ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲਿ ਪ ॥ ਜੋੜੁ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਵਾਰ ॥
ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੫ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥

ਨਾਇਤੇਰੈਤਰਣਾਨਾਇਪਤਿਪੂਜ॥ਨਾਉਤੇਰਾਗ
ਹਣਾਮਤਿਮਕਸੂਦੁ॥ਨਾਇਤੇਰੈਨਾਉਮੰਨੇਸਭਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਕਬਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਅਵਰ
ਸਿਆਣਪਸਗਲੀਪਾਜੁ॥ਜੈਬਖਸੇਤੈਪੂਰਾਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਉਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਉ
ਤੇਰਾਲਸਕਰੁਨਾਉਸੁਲਤਾਨੁ॥ਨਾਇਤੇਰੈਮਾਣੁਮਹਤਪਰਵਾਣੁ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀ
ਸਾਣੁ॥੨॥ਨਾਇਤੇਰੈਸਹਜੁਨਾਇਸਾਲਾਹ॥ਨਾਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ॥ਨਾਇਤੇਰੈ
ਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਾਰੀਬੇਰੀਘਰਦਰਦੇਸ
॥ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇਸ॥ਜਾਂਸਦੇਤਾਂਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁਕੂੜੋਹੋਇਜਾਇ
॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੧॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨਣੁਸੁਰਤਿਤਿਥੈਲੋਇ॥ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀ
ਵਾਪਰੈਸਗਲਲੀਜੈਖੋਇ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਬਿਕਾਰੁ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਦਾਰੂਅਵਰੁਨਾਸਤਿਕਰ
ਣਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕਭਾਰਹੋਵਹਿਲਾਖਕਰੋੜਿ॥ਤੇਰੇਲਾਲਕੀਮਤਿ
ਤਾਪਵੈਜਾਂਸਿਰੈਹੋਵਹਿਹੋਰਿ॥੨॥ਦੂਖਾਤੇਸੁਖਊਪਜਹਿਸੂਖੀਹੋਵਹਿਦੂਖ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੂਸਾ
ਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਭੂਖ॥੩॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਏਕੁਤੂਅਵਰੁਭਲਾਸੈਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾ
ਮੁਨਊਪਜੈਸੇਤਨਹੋਹਿਖੁਆਰ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੧॥ ਜੈਕਾਰਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੈਉਚਰੇਸੰਕਰਿ
ਛੋਡੀਮਾਇਆ॥ਜੈਕਾਰਣਿਸਿਧਭਏਉਦਾਸੀਦੇਵੀਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨਿਸਾਚਾਮੁ
ਖਿਸਾਚਾਕਹੀਐਤਰੀਐਸਾਚਾਹੋਈ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇੜੈਹਰਿਮਤਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥
ਅਗਨਿਬਿੰਬਪਵਣੈਕੀਬਾਣੀਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦਾਸਾ॥ਤੇਤਸਕਰਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿ
ਕੋਟਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋਏਕਕਰੈਚੰਗਿਆਈਮਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤੁਬਫਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆਚੰ
ਗਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਨਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੋਈ॥ਜੇ
ਕੋਜੀਉਕਹੈਓਨਾਕਉਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਈ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੧॥ ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਹੀਜਾ
ਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖੁਮਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਤੇਰੈਨਾਮਿਹੈਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉ
ਧੂਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ਜਾਤੇਫਿਰਿਨਆਵਹੁਸੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁ
ਨਾਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਵਜੋਤਿਕੰਨਹੁਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੂਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਜਾਕੈਬਰਤੁਨਾਹੀ
ਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਬਾਈ॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਚਿੰਤਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈਆ

ਸਨਾਤੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ

…ਕੁ ਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂ
ਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲ
ਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ
ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ
ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗ
ਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥
ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ
ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ
ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ
ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ
ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾ
ਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਅ
ਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਐਸੇ ਝੂ
ਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿ
ਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿ

੧ ਅਭੁਲਾਤਿਪਨਕੋਸਨੁਨਮੁਪਿਆਭੁਲਾਇਹੁਪਨੁਸਾਭੁਹੋਰੁਬਿਖਿਆਛੁਰਾ॥੪॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਿ
੨ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਜੇਤਿਸਕਉਜੈਕਰਤੁਪ੍ਰਭੁਬਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰੈਕਰਾ
੩ ਇਆਪ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:੧॥ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣਿ॥ਬਕਿ
੪ ਬਕਿਵਾਦੁਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਣਿ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਲਿਮਨੁਵਾਸਿ
੫ ਆ॥ਬਿਬਲੁਝਾਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀ
੬ ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾ
੭ ਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁ
੮ ਰਾਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈਅਮਰਅਨੰਦਸਰੂਪ॥ਨਾਨਕੁਜਲਕੌਮੀਨੁਸੈਥੇਭਾਵੈਰਾਖੁ
੯ ਤਿ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:੧॥ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰੰਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥
੧੦ ਪੈਨਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਂਕਿਆਕਰੈ
੧੧ ਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਿ
੧੨ ਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰਦਾ॥
੧੩ ੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਬਨਵਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਬ੍ਰਤਕਾ
੧੪ ਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕਥੌਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੋ
੧੫ ਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਮੋਰ॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀ
੧੬ ਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁ
੧੭ ਹੋਇ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:੧॥ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥
੧੮ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਂਗਿਘਣੌਅਤਿਰੂੜੌ॥ਦੀ
੧੯ ਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂੜੌ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪਰਿਕੂਪੁਗਗਨਪਨਿ
੨੦ ਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ॥
੨੧ ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੇਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆ॥ਕਾਲੁਬਿਧੁੰਸਿਮਨਸਾਮਨਿਮਾ
੨੨ ਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕ
੨੩ ਰਸਨਿਰਸਾਏਰਾਤੇਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ:੧॥ ਬਾਰਹਮਹਿਰਾਵਲ
੨੪ ਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੂਥੇਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਫਾ
੨੫ ਸੀ॥੧॥ਸਬਦਿਰਤੇਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾਇਲਿਵ

ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥੩॥
ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮ
ਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ
ਤੇ ਨਰ

ਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮਤੁ ਦੇਚੁ ਮਤੁ ਨਿਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਓ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਛੁੜੈ ਤਾਪੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਖ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੋ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ

ੁਸਬਦਿਭੇਦਿਗੁਰਤੇਮਤਿਸੋਖਵਿਅਗੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁਅ
ਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ੧॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾਇਆ॥ਸੁਤਕੰਚਨਸਿਉਹੇਤੁਵ
ਧਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ॥ਦੁਖਸੁ
ਖੁਪਰਹਰਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਸਾਚਸਬਦਿਤੁਝ
ਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਤੁਧੁਆਪਿਰਚਾਇਆ॥ਸੇਈਭਗਤਿਜਿਨਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਰਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਸਗਲਸ
ਰੋਵਰਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਆਨੰਦਰੂਪਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੀ॥੩॥ਭਾਉਭਗਤਿਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਹ
ਉਮੈਵਿਚਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੪॥ਬਿ
ਸਮਬਿਨੋਦਰਹੇਪਰਮਾਦੀ॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਦੇਖਿਨਿਵਾਰਿਆਜਲਮਹਿ
ਆਗੀ॥ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਏਕੋਜਾਣੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵੇਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੬॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਜਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਸਚੀਰ
ਹਤਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੭॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਤਨੁਮ
ਨੁਧਨੁਹਰਿਆਗੈਰਾਖਿਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਮਹਾਰਸੁਚਾਖਿਆ॥੮॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ੧॥ ਨਿਵ
ਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਠੀਰੇਚਕਪੂਰਕਕੁੰਭਕਰੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਸੋਝੀਨਾਹੀਭਰਮੇ
ਭੂਲਾਬੂਡਿਮਰੈ॥ਅੰਧਾਭਰਿਆਭਰਿਧੋਵੈਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਦੇਨਲਹੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਫੋਕਟਸਭਿ
ਕਰਮਾ॥ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭਰਮਿਭੁਲੈ॥੧॥ਖਟੁਕਰਮਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਤੂਗੁਣਸਾਗਰੁਅ
ਵਗੁਣਮੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਧੰਧਾਧਾਵਣੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਬਿਕਾਰ॥ਮੂਰਖੁਆਪੁ
ਗਣਾਇਦਾਬੂਝਿਨਸਕੈਕਾਰ॥ਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਬੋਲਖੁਆਰ॥ਮਜਨੁਝੂ
ਠਾਚੰਡਾਲਕਾਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰ॥੨॥ਝੂਠੀਮਨਕੀਮਤਿਹੈਕਰਣੀਬਾਦਿਬਿਬਾਦੁ॥ਝੂਠੇਵਿ
ਚਿਅਹੰਕਰਣੁਹੈਖਸਮਨਪਾਵੈਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਕਮਾਵਣਾਫਿਕਾਆਵੈਸਾਦੁ॥ਦੁਸਟੀਸਭ
ਾਵਿਗੁਚੀਐਬਿਖੁਵਾਤੀਜੀਵਣਬਾਦਿ॥੩॥ਏਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਰਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦ
ਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਂਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਈ॥੪॥ਏ
ਹੁਸਰੀਰੁਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁ॥ਇਸਨੋਵਿਆਪੈਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥ਸੋਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਬਾਪੁ॥ਵਿ

ਦਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਪਾ ॥ ਪੰਗਜ ਰਾਜਨ ਰਾਜਨ ਦੇਖਾ ਤਉ ਹਉਮੈ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕਿਤੈ ਟੇਮੁ ਕਤਿ ਨ
ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਬਿਨੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਏਹ ਮਤਿ ਸਭ ਵਡੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਚੂਕੈ ਬਿਖੁ ਮਾਖੈ
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੀਤ ਸਭਾਉ ਲਗਿਆ ਨਦਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ
ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
ਗਉਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ
ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ
ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿ
ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹ
ਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ
ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥
੪॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀ
ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰ
ਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸ
ਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਆਵ
ਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿ
ਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿ
ਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਕਰੈ
ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥

੧ ਜਲੁਲੋੜ੍ਹਿਲਹਦਿਵਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ॥
੨ ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰਹਰਿਮੇ
੩ ਮਿਲਾਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿੰਜੁਭਰੀ
੪ ਗੰਧਿਆਇ॥ਸਰਵਰਿਹੰਸੁਨਜਾਣਿਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁ
੫ ਗਿਆਨੀਰੰਗਿ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁ
੬ ਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਫਲੁਕਿਆਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿ
੭ ਹੈਜਾਂਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵੇਖਣੁਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂ
੮ ਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿ
੯ ਮਰੈਜੀਵਣੁਨਾਹੀਤਾਣੁ॥ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀ
੧੦ ਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿਕ
੧੧ ਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਪਰ
੧੨ ਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰ
੧੩ ਧੈਊਂਧੈਕਵਲਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥
੧੪ ਇਕਨਾਨਾਦੁਨਬੇਦੁਨਗੀਅਰਸੁਰਸੁਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰ
੧੫ ਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ॥੧੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋ
੧੬ ਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕਤੁ
੧੭ ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥੧੬॥ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾ
੧੮ ਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ
੧੯ ॥੧੭॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀ
੨੦ ਸਮਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨ੍ਹਾ
੨੧ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆ
੨੨ ਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ
੨੩ ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾ
੨੪ ਵਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨
੨੫ ੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੪॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁ

ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓ
ਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿਆ॥੨੫॥ਮਨਮਹਿਝੂਰੈਰਾਮਚੰਦੁਸੀ
ਤਾਲਛਮਣਜੋਗੁ॥ਹਣਵੰਤਰੁਆਰਾਧਿਆਆਇਆਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਭੂਲਾਦੈਤੁਨਸਮਝਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀ
ਏਕਾਮ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਰਾਮ॥੨੬॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਜਹਰੁਕਹਰੁਸਵਾਪਹਰੁ॥੨
੭॥ਮਹਲਾ੩॥ਲਾਹੌਰਸਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਿਫਤੀਦਾਘਰੁ॥੨੮॥ਮਹਲਾ੧॥ਉਦੋਸਾਹੈਕਿਆਨੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਆਵੈ
ਅੰਨੀ॥ਉਦੋਸੀਅਘਰੇਹੀਵੁਠੀਕੁੜਿਈਰੰਨੀਧੰਮੀ॥ਸਤੀਰੰਨੀਘਰੇਸਿਆਪਾਰੋਵਨਿਕੂੜੀਕੰਮੀ॥ਜੋਲੇ
ਵੈਸੋਦੇਵੈਨਾਹੀਖਟੇਦੰਮਸਹੰਮੀ॥੨੯॥ਪਬਰਤੂੰਹਰੀਆਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨਿ॥ਕੈਦੋਖੜੈਸੜਿਓਹਿ
ਕਾਲੀਹੋਈਆਦੇਹੁਰੀਨਾਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾਣਾਪਾਣੀਨਾਲਹਾਂਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੰਗੁ॥ਜਿਤੁਡਿ
ਠੈਤਨੁਪਰਫੁੜੈਚੜੈਚਵਗਣਿਵੰਨੁ॥੩੦॥ਰਾਜਿਨਕੋਈਜੀਵਿਆਪਹੁਚਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥ਗਿਆਨੀ
ਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆ
ਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਹੀਲੈਜਾਇ॥੩੧॥ਦੋਸੁਨਦੇਅਹੁਰਾਇਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਂਬੁਢਾਹੋਵੈ॥ਗਲਾਂ
ਕਰੇਘਣੇਰੀਆਤਾਂਅੰਨ੍ਹੇਪਵਣਾਖਾਤੀਟੋਵੈ॥੩੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਕੈਲੀਘਾਤੁਕੰਞਕਾਅਣਚਾਰੀਕਾਧਾਨੁ॥
ਫਿਟਕਫਿਟਕਾਕੋੜੁਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਹਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਮੁ॥
ਸਭਬੁਧੀਜਾਲੀਅਹਿਇਕੁਰਹੈਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੩੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਾਤਿ

ਮਹਲਾ੧॥ ਜਿਤੁਦਰਿਲਖਮੁਹੰਮਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸ॥ਲਖਲਖਰਾਮਵਡੀਰੀਅਹਿਲਖ
ਰਾਹੀਲਖਵੇਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਜਤੀਹੈਸਤੀਤਿਸੰਨਿਆਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਾਥਾਂ
ਨਾਥ॥ਲਖਲਖਉਥੈਆਸਣਾਗੁਰਚੇਲੇਅਰਦਾਸਿ॥ਲਖਲਖਉਥੈਦੀਵਾਣਬਾਣਾਲਖਾਂਨਿਦਾਸ॥ਲਖਪੀਰਪ
ਕਾਬਰਾਉਲੀਏਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਸੇਖ॥ਕਿਤੈਸਾਂਤਿਨਆਈਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥ਸ
ਰਿਸਿਅਗਨਤਹੈਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰਾ॥ਏਤੜਿਆਅਪਾਦਿਤਹੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਵੀਚਾਰ॥ਗੁਸ
ਾਂਈਕੇਏਕਨਾਥਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਏਸੁ
ਜੀਅਪਿੰਜਰਭੀਤਰਿਕਿਉਰਖੀਐਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾਂਤਾਆਖੀਐਬਹੁਬਹੁਕਰੈਬਹੁਤੁ॥ਚੁਪਕਰੀਤਾਆਖੀ
ਐਇਸੁਘਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾਂਤਾਆਖੀਐਬੈਠਾਸਥੁਘਤਿ॥ਉਠਿਜਾਈਤਾਆਖੀਐਛਡੁ
ਗਇਆਸਿਰਿਛਤਿ॥ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਂਤਾਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੈਭਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲਨਸੇਵਦਣੀਜਿਥੈਕਢਾਂ
ਵਤਿ॥ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰਖੈਪਤਿ॥ਸਾਦਿਸਾਣਿਤਰਹੀਨਾਨਕਾਕਹਿਆਦਾਵਿਦਕਜੋਆਰੈਸਾਇ

ਵਿਚਾਰੀਕਿਆਕਰੈਬੇਚਾਰਾਲੋਭੈਕਾਜਿਜਾਰਾਜਿਖਾਇਜੇਪੰਜੋਮਾਰੈਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਹਜਿਸਾਭਰਿਆਤ
ਰਾਉਛਲੈਬੈਦਿਚਿਰਖਪੁਕਾਜਿਸਾਹਿਬਕੈਦਰਿਰਹਛੁਪੁਟੀਐਛੁਟਾਪੁਕੋਸਕਿਤੁਪਕਜਿਨਪਾਨੀ
ਪਰਿਨਾਨਕਾਉੰਛਿਚਪਾਈਦਰਦਾਜਿਾਤੁ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧

ਬਾਇਆਤਾਸਿਆਬਖਬਾਂਇਨਾਜਾਤੀਬੁਸ੍ਨਮੀਉਮਾਤਿਪੈਦੇਪੰਜਾਵਲਰਦਾਰਬਪਾਕਬਦਾਇਨਾਜੋਬ
ਰਿਦਰੀਛਲਿਦੇਇਭੂਛਿਰਪਰਤੀਪਣਹਿਜੇਕਰਿਉਡੈਪੰਖਡੂਪਾਣੀਪਉਣੁਰਜਾਣਿਆਸੋਕਿਸੁ
ਦੁਰਆਖੀਐਕਿਸਨੋਪੁਛਜਾਇਦਾਰੀਦਰਦਰਮੇਚਨੀਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਆਪੁਛਿਚਰੇਬੇਦ
ਲੇਖੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਚਾਰਿਕਤੇਬਾਂਪੁਛੀਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇਆਨਦਖੰਡਪੁਛਿਮੇਦਨੀਇਕਬੂ
ਇਕੁਚਣੁਉਮਸਾਇਰਮਝਚੋਫੋਲਿਆਬੋਹਿਥੁਦਿਲਦਰੀਆਉਗਨਦੀਆਨਾਲੇਦਸਿਆਅ
ਸਰਤੀਰਬਨਾਇਆਦਣੁਰਿਣੁਝਿਭਦਣੁਦਸਿਆਕਉਣਾਮਿਠਾਖਾਇਆਸਪਤਿਪਾਤਾਲਦੇਖਿਆ
ਅਸਮਾਣੀਅਸਮਾਣਾਨਾਨਕਭਉਕਰਣੀਜੋਮਿਲੈਸਚਿਰਹੈਣੀਮਾਣਾ॥੧॥ਦੀਰਸਲਮਾਲੇ
ਬਰਖੁਦਾਈਸਚੁਚਉਦਰਗਹਕਿਤਦੇਸੇਖ੍ਹਾਜੇਹਾਬੀਜੈਲੁਣੈਸੋਹੁਕਮੀਮਿਲੈਸੁਖਾਇਨਾਨਕ
ਚੇਤਾਮੁਬਿਨੁਧਪਾਦੁਖਸਹਾਇਆ॥੨॥ਖਾਲਿਕਕਉਸੁਭਹਾਨੁਕੋਰਾਨਿਮਾਣੀਅੰਧਰੀਕੁਦਰਤਿਕੀਨ੍ਹਾਣਾ
ਏਹੁਕਮਿਫਰੇਸਤੇਗਕੁਦਰਤਿਕੇਅਉਗਾਨਾਤਰਗਸਭੁਰਜਾਂਛਿਪਦੀਆਖਨੇਹਾਬਿਕਮਾਨਾਸਾਂਗਰਿਸਾ
ਆਤਸੀਪਦਨਿਗਲੀਜੰਜੀਰਾਹੁਕਮੀਬੰਨਿਚਲਾਇਆਨਿਦਕਜਿਉਚੇਪੀਰਾਨਾਨਕਦਰਗਹਮੇਂ
ਐਸਚੁਨਾਮੁਕਲਿਧੀਰਾ॥੩॥ਸਿੰਧ੍ਹਾਜਿਆਲਹੁਸਰਪਹੁਰਪਹੁਸੋਮ੍ਹਰੁਕੀਨਾਗੋਰਾਪਟੇਖਉਬੂਸ
ਰਾਏਦੁਸਮਨਰਛਦੈਰਾਭਾਈਸਕੇਮੁਹਬਤੀਜੇਤਣ੍ਹੋਫਾਤਿਆਦੇਨਿਦੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਲਾਂਕੂੜੀਆ
ਸਚਾਏਕੁਖੁਦਾਇ॥੪॥ਗੁਨਾਹੀਬੰਨਿਚਲਾਇਆਜੇਤੇਕੀਏਵਿਕਾਰਗੁਨਾਹਾਂਸੰਦੀਪੋਟਲੀਚੁਕਿ
ਨਸਕਾਭਾਰਅਗੋਹੁਫੇਹੁਧਪਲੀਪਿਛੋਮਿਰਿਜੰਦਾਹੂਅਗੈਸਾਹੁਆਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰਪਾਰਿ
ਕਉਮਾਗਹਿਮੀਮਿਚਾਨ੍ਹਰਖਾਨਿਜਿਉਅੰਗਿਆਰਾਨਾਨਕਕਿਵੈਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਹੋਦੈਮਾਰਿ॥੫॥
ਮੇਕਛੈਅਉਗਣੀਅੰਧਘੋਰਅੰਧਿਆਰਾਕੀਨੀਕੋਲੂਪੀੜੀਐਨਮੀਰੀਪੁਬੁਬਾਰਾਜੀਭਕਟਾਏਕਉ
ਸਿਰਿਸਚੁਦਿਸਾਰਣਹਾਰਾਕੇਪਰਉਤੈਛਾਂਢਣ੍ਹੀਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾਤਿਸਨਾਰਖਿਨਸਕਈਬੇਪੀ
ਗਾਦਰਾਅਉਗਣਗੁਣੀਚਖਸੀਆਨਿਨਾਨਕਸੋਈਸਾਰ॥੬॥ਜਿਉਤਿਲਤਾਦਫਟਪੀੜੀਅਹਿ
ਧੈਰਤੁਚਣ੍ਹਾਇਕਾਗਲਦਾਂਗੀਕੁਟੀਆਂਗਲੀਏਦ੍ਰਿਕੁਚਣ੍ਹਾਇਆਲੋਹੇਦਾਗੀਤਾਈਆਭਵੈਤੇਬਿਸਲ
ਇਆਸੀਪਕੜਿਚਲਾਈਐਅਹਰਣਿਸਿਰਿਦੀਚਾਹੁਰਾਘਣੀਅਹੁਮਾਰੇਤਿਤੁਤਾਲਿਜਿਉਕਹੋਲੋਹਾ

ਅਧਿਨੁ ਨਾਉ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਨਿਪਾਰਿਆ ॥੭॥ ਪੇਈ ਕੇੜੈ ਮਾਰ ਦੇ ਸਿ ਭੂਤ ਪੈਆ ਕਾਮਿਆ ਪੈਤਾ ਪਤਿ ਉਤਰੈ ਪਰਤ੍ਰੈ ਰਤ
ਨਾਮਾ ਲਿਸ ਗਾਈ ਐਕੋ ਇਨ ਆਦੈ ਪਮਿਆ ਭੀ ਫਿਰਿ ਲਾਇ ਦਿਛੋੜੀ ਐਤੋ ਬਕਰੇ ਓਛਿਆਂਦਿ
ਕੈ ਬੈਮਾਨਾ ਟਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਜਭੇ ਕੋਈ ਦਾਦਿ ॥੮॥ ਭਠੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਆਂ ਮਿਲਿ ਅਗਨਿ ਸਲਾਇਆ ਬ
ਆਬੁ ਬਾਈਆ ਆਂਦਿ ਚੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇਆ ਅੰਦ ਭੁਭੁ ਜੈ ਪਾਣੁ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਣੁ ਕੈ ਤਾਰਿ ਬਿਲ ਲਾਇਆ ਆਪਿ
ਪੁਰੇਤੁ ਭਮਾਈ ਆਂਦਿ ਕਿਸ ਨੇ ਕਪੀ ਐ ਜਾਇਆ ॥੯॥ ਇਕ ਜਿਦੈ ਰਸੁ ਕਢੀਐ ਸਭੁ ਜਿਰਆਈ ਆ ਭਾਰਾ ਖਟ
ਐਨਾਨਕਾ ਮਨ ਕੀ ਬੁਜੀ ਬੁਆਰਾ ਮਨ ਪਉਲੇ ਖਮੰਗੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਨ੍ਹੂੰ ਭੁਹ ਬਾਪੈ ਰਾਚਾ ਕਰੀ ਕਰਿ
ਐਨਾ ਪਰਾਣਾ ਮਨ ਕੀ ਬੁਜੀ ਬੁਆਰਾ ਮਨ ਪਉ ਲੇਖ ਮੰਗੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਨ੍ਹੂੰ ਭੁਹ ਬਾਪੈ ਰਾਚਾ ਕਰੀ ਕਰਿ
ਹੁਆਈ ਕਰਾ ਜੀਭ ਪੁਕਾਰੇ ਦਰਿ ਖੜੀ ਚਖਿ ਚਖਿਸੁ ਆਦ ਬਿਕਾਰਾ ਕੰਨ ਦੇ ਨਿਉਗ ਹੀਆ ਮਨ ਝੂਠ
ਕੁਅਗਾਨਾਸ ਲੋਇਣ ਮੁਕਰੇ ਅੰਪੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਭੁ ਜਮੁ ਮੋਹਿਆ ਬਪਾਜ ਮਦੁ ਆਰੇ ਰਲਿਕ
ਐਪਾਇ ਸੁਣਿਆ ਆਰ ਤੂ ਜਿਉ ਲੋਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਕੁਭੁਸ ਹਜਿਨ ਭੇਟਿਆ ਨਾਉ ਰਿਦਾਰਿ ਨਿਪਾਰਿਆ
ਸਤਿਰਿਦੇਰੀ ਰੇਤੀ ਐਤੀ ਕਜਿ ਦੈ ਕਲਿਭੂਤੁ ਗੋਸੇ ਨੇਦ ਗੀਢਲੀ ਐਸ ਹਜੀ ਇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤੁ ਘੇਨ੍ਹੇ ਦਗੀ
ਹਾਈਆ ਅਜ ਗਰੂਜੀ ਨੁਸ ਹਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਪਾ ਕਾਲਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿਆ ਦੇ ਜਾਇ ॥੧੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਦੁਸਮ
ਤੇਰੇ ਦੁਨਿ ਤਿਣਿ ਮਾਰਣ ਹਾਰਗਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਦੈ ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਕਾ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰੈ ਜੰਮ ਜੇ ਹਿ ਲਿਖੇ
ਐਟੀ ਰਕਤੁ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦਿਕ ਗਾਲੁ ਗਸ ਭੁਜ ਗੁਤਿ ਨਭ ਖੁਹੈ ਨਿਰਦਾਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪਕੜਿ ਚਲਾਏ
ਆਪੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚਾਹੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਅਗੇ ਤੂ ਖਸਮੁ ਭੂਰਖਾ ਹਿ ਭੂਮਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਾ ਬੰਧਪ ਨੋ ਨਾ ਬਈ ਅੜਿਨ
ਹੋਰਾ ਨਾ ਸੁਤੁ ਨਾਲ ਖਮੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਪਾ ਪੀਰਾ ਨਾਤ ਰਗਸੁ ਨਾਪਨ ਖੜੋ ਨਾ ਸਿ ਪਰਤਲ ਦਾਰਿਆ ਤਪੈ ਕੜ੍ਹ ਹਾਆਰਿ
ਐਦੇ ਖਹੁਗੁਰ ਦੀਚਾਰਿਆ ॥੧੪॥ ਧਰਮੁ ਘੇੜ੍ਹਾ ਸਤੁ ਜੀਨੁ ਕਰਿ ਜਤ ਕੀ ਪਖਰ ਮਾਨਿ ਪੰਚਿਤ ਤੁਸਰ ਬਾਣੁ ਖਣੁ
ਐਕਸਚੁ ਨਿਦਾਨਿ ਨਾਨਕ ਭੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਮਨਿ ਦਕਰਾਹਿ ਪਾਦ ਰਹਿਮਾਨੁ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇਨ ਆਖ ਸੀ ਬੇਦ
ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸੈਂ ਦਾ ਬਪੜਾ ਜਿ ਹੁਕਮਿ ਲਇਆ ਉਤਾਰਿ ਜਿਉ ਸਲਾਹਾਨਿ ਦਰਿ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇ ਦੀ ਦੇਦ
ਆਪੁਨਾਹੋਇਤਾ ਸ੍ਰਿਗਿਮਰਾ ਸਚੁਸਦਾ ਬਖਸੰਦੁ ॥੧੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਕਲੀ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥

ਆਸਨੁ ਸਾਧਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬਹੈ ॥ ਪੰਚ ਤਰਕ
ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਬੇਤ੍ਰੀਗੁਣ ਤੂਆਲ ਪੜ੍ਹ ਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕਾ ਪਿੰਡ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਚ
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣਾ ॥੧॥ ਜਾ ਬੋਲੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਰਹੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁੰਨ
ਤੁਲ ਅਹਿੜੋਰੀ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬੰਦਹਿ ਸਗਲੇ
ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਹ ਭੇਦ ਨ ਦੇਈ ਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਣਾ ॥੨॥ ਤਾ ਅਸਤਿ ਸਤ ਲੋਭੁ ਨਿਦਾਰੈ ॥ ਪੰਚਾ

੧ ਕਾਇਆਘਟਕੀਤਰਿਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗਊਰਿਚਵਾਂਈਆ॥ਸਹਜਿਉਪਜੈਦੁਰਮਤਿਜਾਈਆ॥ਸਾਧੀ
੨ ਦਸੈਬੰਧੇਚੋਕਾਜਮਜਾਰਾਇਤਿਨਲਾਵੈਤੋਕਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਮੰਤ੍ਰਨਜਪੀਐਹੋਕਾ॥ਊਤਮੁਭਲੇਜਿਨਿਕੇਜਖਣ
੩ ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖ੍ਣਾ॥੩॥ਪਾਂਚੋਇੰਦ੍ਰੀਇਕੁਕਰਿਰਖੈ॥ਜਿਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਪਕੇਦਬੁਹੋ
੪ ਰਤਤਕਾਬੇਣਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੈਚੇਤਾ॥ਜਿਚਾਪਿਆਲਗਗਨਸਰਿਭਰੈ॥ਜਾਣੈਇਬਿਧਿਮਜਾ
੫ ਕਰੈ॥ਸਤਪੰਚਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੂਰਬਿਚਵੈਸਚੀਅਵੈ॥ਰਵਿ
੬ ਸਿਦੁਹਾਇਕਰਿਮਿਲਾਵੈ॥ਔਹਟਪਟਣਕੀਚੀਨੈਬਾਟਾ॥ਤਾਪਰਿਬੁਝੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥ਨਉਖੰਡ
੭ ਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੫॥ਜਿਹਤਨੁਭਾਂਡਸੁਰਤਿਕਰਿਦੁਧਾ
੮ ਸਚੁਸਮਾਇਣਮੁਧਾ॥ਜੁਗਤਿਜਾਤਨੁਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਈਆ॥ਜੁਗਤਿਦਿੜਾਈਨਿਧਿਕੈਉਜਾਣੀਆ
੯ ਆਨਮੰਧਾਣੀਨੇਤਾਨਾਮੁ॥ਏਨਬਿਧਿਜਪੀਐਕੇਵਲਰਾਮੁ॥ਗੋਲਿਬਿਰੋਲਿਲੀਅਜੈਮਖਣਾ॥ਨਾਨ
੧੦ ਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੬॥ਗੜਿਹੁਕਮਾਰਿਮਿਲਾਵੈਮਨਾ॥ਪੰਚਾਮਹਿਹੋਵੈਪਰਧਨਾ॥ਪੰਚਾਕਜੋਜਾਣੈ
੧੧ ਭੇਉ॥ਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜੋਵਾਚੈਜਾਣਿ॥ਬੰਧੈਨਦਾਰਿਹਾਘਰਿਆਣਿ॥ਸਤ
੧੨ ਤਾਈਚਉਦਹਚਾਰਿ॥ਤਿਕੈਆਗੈਖੜੇਦੁਆਰਿ॥ਅਠਅਠਾਰਹਬਾਰਹਬੀਸ॥ਤਾਕੈਆਗੈਕਢਹਿਖੜੇਅਰੀ
੧੩ ਸ॥ਉਚੀਨਦਰਿਸਿਰਾਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੭॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸ॥ਭੁਖਭਿ
੧੪ ਖਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹਿਬੋਜੋਗਅਭਿਆਸ॥ਪਰਸੈਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸ॥ਜਿਤੁਤਨਿਦੁ
੧੫ ਆਮੈਲੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੇਮਨਸਿਉਲੁਝੈ॥ਮਰਮੁਦਸਾਪੰਚ
੧੬ ਬੁਝੈ॥ਮਨਮਿਰਤਕਕੀਪਾਵੈਗਠਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਤੈਸੈਸਾਠਿ॥ਜਿਨਿਘਟਮੈਲੁਮਨੈਕੀਖੋਈ॥ਨਾਨਕਕ
੧੭ ਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਸਠਿਹਾਟਾ॥ਤਿਕੇਚਜਰਜਨ੍ਹਾਈਏਪਾਟਾ॥ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮੁ
੧੮ ਘਾਟਾ॥ਜੈਜਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਿਦੇਖਿਸਹਜਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਠਦਸਗੰਠੀਖੋਲ੍ਹੈਕੋ
੧੯ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪੂਰਬਕਉਗਉਨਕਰੈ॥ਦੁਤੀਆਦਖੰਣਕਉਦਿਸਿਪਰੈ॥ਪਛਮੇ
੨੦ ਜੇਚਵੈਸੁਮੇਰਾ॥ਆਵੈਪਰਦਖਣਾਕੇਫੇਰਾ॥ਪੁਰੀਆਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਣੁ॥ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਆਸ
੨੧ ਣੁ॥ਜਿਨਿਹਿਰੀਰਤਨੈਮਾਲਪਰੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕਹਾਸੁਗਗਨਚੜ੍ਹਕਾਭੇਦੁ॥ਅ
੨੨ ਸਿਸਿਜਦਾਮਨਾਵੈਸਉਣੁ॥ਮਹਾਸੂਰਾਪੂਰਾਕਉਣੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਝੂਝੈਦੁਜਨਦਬਉਣੁ॥ਬੰਧੈਬੈਸੰਤਰੁ
੨੩ ਣਿਪਉਣੁ॥ਗਗਨਮੰਡਲਗਉਜਿਨਿਚੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਸ
੨੪ ਤੀ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿਸਦਿਦਾਇਆਲਦਇਆਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜੋਘਟੁਨਿਵੈਤਨਿਦ
੨੫ ਜਾਨੁ॥ਬਚਨਸਬਦਕਾਸੁਫਲਾਹੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੩॥ਸੰਚਲਚਾਇਨਜਾਇਤਮਾਸੇ॥ਗੁਜੈਜਾ

ਸੋ॥ਅੰਧੇਚੰਦੋਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕਾਦਿਤਾਅੰਗਿਨਛਾਏ॥ਪਰਪਰਜਾਣਿਨਕੀਜੈਕਥਾਏਹਾਵੈਸ
ਭੇਖਪਸੋ॥ਗੁਰਕੀਸਿਖਿਆਸੁਣਿਰੇਪੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੪॥ਅਉਸਰਾਨਦੀਅਪੁਠੀ
ਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਪੀਰੇਤਰੈ॥ਕਮਲੁਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਣੁ॥ਇਉਨਿਦਰੈਆਵਾਗਵਣੁ॥ਮਨਪ
ਵਨੋਕਉਰਾਖੈਬੰਧਿਪਿਆਲਾਹੈ॥ਤ੍ਰਿਬੇਣੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮੰਧਿਪਰਪਦਨੋਦਸਿਕਰਿਰਾਖੈਦੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂ
ਤਾ॥੧੫॥ਗਗਨੰਤਰਿਕਰਿਭਵਦਰਉਰਦੋ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸੁਰੀਤੇਰੀਲਾਦੋ॥ਪਰਚਾਹੋਇਤਿਤਠਹਿਰਿਆਇਆਵੈ॥
ਏਹੋਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ਜੋਗੁ॥ਆਏਹਿਸੁਖੁਨਗਏਸੋਗੁ॥ਸੰਜਮਿਰਹੈਨਬਿਨਸੈਸੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋ
ਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੬॥ਜਿਨਹਿਮਾਣਿਆਜਗੁਮੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਾਸਿ
ਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਏਸਾ॥ਜਤੀਸਤੀਭਵਦਿਭੀਖਕਾਮੋਹੀਮੋਹਨਤਾਗਾ॥ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਜੁਗਜੁਗਉਮੈਚਿ
ਦੇਵੀਦੇਵਸਬਾਣਿਆ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਪਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਕਾਲੁਜਾਲੁਬਸਿਆਹਤੇਹੁਕਮੁਸਚੇ
ਦਾਨਾ॥੧੭॥ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਮੁਨਨਰਕਸੁਰਗਤੇਜੋਹਿ॥ਮਾਣਿਆਮੋਹੈਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁਮਨਮੁਖਿ
ਭੂਲਾਹਿ॥ਸੁਰਗਮਿਰਤਤਨੁਮੋਹਿਆਸਪਤਲੋਕਪਾਤਾਲਾ॥ਅਕਾਸੀਬੈਕੁੰਠਲੋਗਸੋਮੋਹੈਮਾਣਿਆ
ਜਾਲਾ॥ਜਿਸਗਤਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸਿੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨਾ॥ਨਾਨਕਸੋਦਰਸਨਪਾਇਸੀਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੈਨ
੧੮॥ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਦਰਉਮੁਕਤਿਸਰੋਵਦ੍ਰਜਪਤਪੁਸਹਜਿਪਿਆਨਾ॥ਸੁਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤਿਦਰੁਦਾਰ
ਘਟਿਘਟਿਸੋਪਿਰੁਦਾਨਾ॥ਸਿਧਮੁਚੁਸੰਜਮੁਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਹਰਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਧਜਾਨਾ॥ਸੀ
ਅਲੋਭਭਏਮਨੁਸੂਚਾ॥ਸਹਜਿਭਾਇਮਨੁਮਾਨਾ॥ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਉਸੁਣਿਖਸਮਿ
ਨੈਕਾਲਾ॥ਨਾਉਸੁਣਿਦਾਤਾਗਰਭਅਗਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧੯॥ਤ੍ਰਿਭਵਨਸੋਖੂਲੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕੁੰਡਾ॥ਅਲਖਅਪਾਰਿਆਸੁਝਸਨਾਭਉਖੰਡਾ॥ਸੁਆਕਲੁਪਾਦਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਬੰਦ
ਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜਿਹਬਾਅਨਰਸਸੁਆਦਿਬਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਬੈਰਾਗਕੇਲਖਣਾ॥੨੦॥ਬਿਮਲੀ
ਕਰੀਉਲਟੀਤਰੈ॥ਉਲਟੀਪਲਟਿਸਿਪੀਰਿਕਰੈ॥ਸੀਧਾਕਮਲੁਪੂਰਨਤਿਹਪਵਨੁ॥ਇਉਨਿਦਰੈਆਵਾਗ
ਵਨੁ॥ਮਨਪਵਨੋਕਉਸਬਦਿਲੇਬੰਧਾ॥ਨਾਨਕਇਉਤੂਟੈਜਮਕਾਫੰਧਾ॥੨੧॥ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ॥ਕ
ਲਕਲਕਉਮਾਰੈਚੰਪਿ॥ਪਰਪਰਿਜਾਇਨਸੁਨੁਅਨਕਥਾ॥ਸਿਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਿਖਿਆਸੁਣਿਰੇਪੂਤਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਧੂਤਾ॥੨੨॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾ॥ਜਾਗਤਆ
ਪਸਰਮਨਿਮਾਰਿਇਕੇਲਾ॥ਖਿਮਾਸਰਭਰਿਆ॥ਮਾਨਕਮੋਤੀ॥ਅਮਰਪੁਰਕਰਿਚਰਿਕੇਮਾਲਪਰੋਤੀ॥ਰੇਗੁਧਿ
ਮੇਰਸੋਗੁਪਰਜਾਲੈ॥ਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਗਤਿਮਤਿਨਾਲੈ॥ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਾਪਤਿਪਾਲ
ਸਾਲਾ॥੨੩॥ਅਰਚੈਕੈਪਰਿਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪਰਚੈਕੇਪਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸਾ॥ਉਦਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲਪਾਭਾਗੀ

ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀਸੋਜੋਬੈਮਾਰਿਆਵੈ॥ਸਿਦਕੁਕੈਮਾਰੈਸਕਤਿਨਿਵਾਵੈ॥ਸਿਦਕਸਕੋ
ਕੇਕਰਮਕਰੈ॥ਅਜਰੁਵਦਮਤੁਅਕੋਚਰੁਜਰੈ॥ਤਮਸੁਤਿਸਨਾਮਮੈਤਿਆਗੀ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ
੨੫॥੧॥ ਜੋੜੁਕੁਲਕ॥ ਚਉਪਦੇ੨੦੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੯॥ ਸੋਦਰੁ੧॥ ਸਬਦ੨॥
ਪਟੀਅਖਰੀ੨॥ ਪਹਰੇਬਾਛੰਦ੨੭॥ ਅਲਾਹਣੀ੫॥ ਸੋਲਹੇ੨੨॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ੧
ਵਾਰਾਂ੩॥ ਓਅੰਕਾਰ੧॥ ਸਿਧਗੋਸਟ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੩੮੩॥ ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਦਧ
ਰੰਤੇਵਦਪੀਕਤਬਾਬਾਇਆਤਸਕੇਪ੫॥ ਰਤਨਮਾਲਾ੧॥ ਕੁਲਕਾਜੁਮਲਾ੫੭੨॥ ੫੭੨॥

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਸਬਦੇਕਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵ
ਕਪਾਰਿਸਾਹੀ੩ ॥
ਤਤਕਰਰਾਗੋਕਾ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੰਨੇ॥

ਤਤਕਰਾਸਬਦੇਕਾ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਚਉਪਦੇ

ਪਤ੍ਰੇ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿ
ਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ
ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਖਿ
ਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁ
ਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ
ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ
ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ
ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿ
ਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ

੧ ਸੇਤਾਦਿਵਰੁਕਰਿਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿ
੨ ਗੁਰੁਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿਸ
੩ ਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰ
੪ ਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥
੫ ੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿ
੬ ਕਾਰੁ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟ
੭ ਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿ
੮ ਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿ
੯ ਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤਤੂਕਰਹਿਪੂਕਾਰ॥ਲਖ
੧੦ ਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥
੧੧ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥੩॥੩੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਜਿਨੀ
੧੨ ਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਬਦਿ
੧੩ ਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾ
੧੪ ਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇ
੧੫ ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿ
੧੬ ਨੀਪਛਾਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅਉਗੁਣਵੰਤਿ
੧੭ ਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿ
੧੮ ਨਮਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਕੂੜਾਰੰਗੁਕ
੧੯ ਸੁੰਭਕਾਬਿਨਸਿਜਾਇਦੁਖੁਰੋਇ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈਓਹੁਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਹੋਇ॥
੨੦ ੩॥ਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਪਗਿਖਿਸਿਐਰਹਣਾਨਹੀਆ
੨੧ ਗੈਠਉਰੁਨਪਾਇ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
੨੨ ਉਬਰੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰ
੨੩ ਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਿਤਪੜਹਿਹਰਿਗੁ
੨੪ ਣਗਾਇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸਚੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੫॥੪॥
੨੫ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥

ਸਦਾਬੂਝਿਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਿਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ
॥੪॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਣਨੀਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਲਾਗੇ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਵਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਪਵਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਤਿਨਕਾਜਨ
ਮੁਸਫਲੁਹੈਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਧਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਓਇਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰ
ਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਹਰਿਭ
ਗਤਾਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਹੈਗੁਰਪੂਛਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾਵਖਰੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਸੁਮਨਕ
ਉਸਮਝਾਇ॥ਏਮਨਆਲਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿ
ਕਾਪਿਆਰੁਹੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਰੁ॥ਸੋ
ਜਨੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥੨॥ਸੋਸੇਵਕੁਹਰਿਆਖੀਐਜੋਹਰਿਰਾ
ਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਆਗੈਧਰੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕ
ਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀ
ਹਤਰਸਦੇਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਹਰਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਹਰਿਸਚੁਸਿਉਰਸ
ਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਜਗੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖੁਲਹਹਿਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਾਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰ
ਧੇਰਾਜਾਇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੈਲੁਨਉਤਰੈਮਰਿ
ਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਪਲਚਿਰਹੇਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸੰਜ
ਮੀਹਰਿਕੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਏਕੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਸਭਨਾਜੀਆਂਕਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਬੈ

ਗਾਗੁਰੂਉਦਾਸੀਨਹੋਇਆਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖੁਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਖੋਇਆ॥ਹਉਮੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਮੋਹੁਪਰਜਲੈਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਗਸੈਹਰਿਬੈਰਾ
ਗੁਅਨੰਦੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚੰਦੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੁ॥੨॥ਸੋਸਾਧੂਬੈਰਾਗੀਸੋਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰ
ਤਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਸੁਮੂਲੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਆ
ਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਘਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਬੈਰਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖ
ਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰੁਹਉਮੈਅੰਦਰਿਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਰੰਗਾਏਬਿਨੁਭੈ
ਕੇਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੭॥੪੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਘਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਐਅੰਤਰਿ
ਸਭਵਥੁਹੋਇ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਹੈਵਡ
ਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤਜਿਨਿੰਦਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆ
ਇਤੂਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦੇਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਘਰਹੀਵਿਚਿਮਹਲੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਸਤਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹੁਫੇਰਹਿਮਥੇਤਿਨਕਾਲੇ॥ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਕਮਾਵਦੇਨਿਤਜੋ
ਹੇਜਮਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਦੇਖਨੀਬਹੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸ
ਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਇ॥੪॥੮॥੪੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇ
ਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿਉਸੁੰਞੈ
ਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇ
ਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏ
ਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅਚੇਤੁ
ਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੯॥੪੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੩॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾ

ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ ਏਸ ਨੋ ਫੇਰੇ ਜਿਨ ਕੈ ਪੂਰਬਿ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਈ
ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ
ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ
ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾ
ਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥
ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰ
ਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ
॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਗੁਰ
ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ
ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ
ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾ

ਵਡਾ ਸਾਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋ
ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵ
ਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰ
ਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾ
ਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ
ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ
॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ
ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾ
ਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧੰਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ
ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜ
ਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ
ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਖੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

[illegible]ਹੈਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇ
ਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾ
ਇ॥ਜੇਹਾਕੀਤੋਨੁਤੇਹਾਹੋਆਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਮ
ਲੁਨਹੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੰਗਿਵਰਤਦਾਹਰਿ
ਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਕਾਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿ
ਚਹੁਹਉਮੈਨਜਾਇ॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਹ
ਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਭਜੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵ
ਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਦੂਜਾਭਾਉਵਿਕਾਰੁ॥ਪੰਡਿਤੁਪੜੈਬੰਧਨ
ਮੋਹਬਾਧਾਨਹਬੂਝੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿਦੁ
ਆਰੁ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਇਹੁਮਨੂਆਅਤਿਸਬਲਹੈਛਡੇ
ਨਛਡਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹ

ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥

ਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿ
ਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵ
ਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵ
ਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਹ
ਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿ
ਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰ
ਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ
॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਿਚਾ
ਰਿ॥ਘਰਿਹੋਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਸਤਗੁਰੂਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿ
ਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥
ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਸੇਤੀਪਿਆਰੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮ
ਹਲੁਨਪਾਇਨੀਕੂੜਿਮੁਠੇਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆ

੧ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਕਿ
੨ ਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿ
੩ ਕਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿ
੪ ਆਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲ
੫ ਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ
੬ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
੭ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾ
੮ ਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ
੯ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ
੧੦ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ
੧੧ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸ
੧੨ ਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥ ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁ
੧੩ ਹਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆ
੧੪ ਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੧੫ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗ
੧੬ ਵਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹ
੧੭ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀ
੧੮ ਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿ
੧੯ ਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ
੨੦ ਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਖੇ
੨੧ ਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
੨੨ ਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆ
੨੩ ਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹ
੨੪ ਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
੨੫ ਲਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਿ

ਭਉ ਭਾਉ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ

ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਦੁਬਿ

ਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ

ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚ

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ

ਆਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ

ਵਿਹਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ

ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾ

ਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉ

ਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿ

ਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵ

ਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ

ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ

ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾ

ਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ

ਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ

ਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂ

ਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ

ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ

ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ

ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ

ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ

ਰੈ

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ

ਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁ
ਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਮੁਖਿਕੰਤੁਨਪਛਾਣਈਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਦੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵ
ਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀ
ਹੋਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੇਸ
ਹੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥
ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਇਕਿਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਹ
ਉਕੈਦਰਿਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭੁਉਪਾਏਆਪੇ
ਵੇਖੈਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆਪਿਰੁਰਾਵੇਸਦਾਹਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਘਰਿਆਪਣੈਗੁਰਕੈਹੇ
ਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਹਰਿਰੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈਜਿ
ਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹਨਿਆਪਣਾਤਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਅਰਪੀਸਿਰੁਦੇਈਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਣਿਆਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੀਐਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿ
ਜੀਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਚੀਰੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਤਰਸਦੇਫਿਰੇਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੈ॥ਹਰਿਜੀ
ਉਬਖਸੇਬਖਸਿਲਏਸੂਖਸਦਾਸਰੀਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰ
ਮਰਾਇਨੋਹੁਕਮੁਹੈਬਹਿਸਚਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾਓਹੁਤੇਰੀਸਰਕਾਰ॥
ਅਧਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮਰਾਇਕਰੈਧੰਨੁਸ
ਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨਹਿਤਜੈਮਨਿਚੂਕੈਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਾਨੁ॥ਸਬਦੁਨਚੀ

ਨੈਕ ਜਨੀ ਬਹੁ ਦਾਨੀ ਕਰੇ ਸਾਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥੭॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੮॥੨੨॥੩੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮ
ਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮ
ਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁ
ਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰ
ਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰ
ਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁ
ਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇ
ਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥
ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥
੪॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ
ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾ
ਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ
ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ
ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ
ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁ

ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਉ
ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ
ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ ॥੮॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ
ਵਡਿਆਈ ॥੯॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ
ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ
ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ
ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥
ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ
ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ
ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ
ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀ

ਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿਨਾ ਛਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀਅ
ਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ
॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਉ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋ
ਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ
ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕ
ਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸ
ਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ
ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾ
ਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ
ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ
ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾ
ਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ
॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮ
ਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿ
ਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂ
ਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ
॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁ

ਰਹਿ ਨ ਰੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀ
ਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ
ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ
ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚ
ਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰ
ਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗ
ਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥
੨॥ ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭਗਤਿ
ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿ
ਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ
ਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿ

ਇਆਆਵੈਜਾਇਆ॥੫॥ਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੜੀ
ਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆ
ਸੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈ
ਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੮॥ਸਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐ
ਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਦੀਏਦੇਵਣਹਾਰਿ॥੧੦॥
੬॥੨੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰੁਨਪਵੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾ
ਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਵਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁ
ਅਪੁਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜ
ਲੁਤਰਣਾ॥੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾ
ਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗਤਾ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਸਚੈਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾ
ਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾ
ਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮਿਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁ
ਤਿਆਦੇਇਜਗਾਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੮॥੭॥੨੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰੁ॥ਮਨਿਆ
ਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਟਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁ
ਧੀਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁ
ਪਤੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਊਪਜੈਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿ

ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈ
ਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇ
ਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ
ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁ
ਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ੮ ॥ ਜੁਮਲੇ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੩੧ ॥ ਅਸਟਪਦ
[illegible] ਤਿਲਕ ਮਹਲਾ ੩ [illegible]

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾ
ਏ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰ
ਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦ
ਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ
ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
ਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇ

ਦਰੀਸਨ ਦਾ ਭੁਖਾ ਆਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ॥ ਤੂ ਗੁਰਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬ
ਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ
ਤਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿ
ਆ॥੭॥੧॥ ੴ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰ
ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲ
ਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ॥ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ॥ ਕਿਲਬਿਖ
ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ॥
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥
੭॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
ਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥੩॥ ੴ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿ
ਰੈ ਪਰਛੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮ
ਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆ
ਪਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਭਾਇ ਭ

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥

ਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿ
ਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸਹਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜੋ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿ
ਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੭॥ ਮਾਂਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰ
ਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀ
ਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹ
ਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰਢਾਏ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਮਹਲੁਨ
ਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾਤਿ
ਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਐ
ਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾ
ਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋਜਾਗਾ
ਏਗੁਰਮਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿ
ਗਤਿਪਾਏ॥ਭਗਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਧੰਧੈ
ਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਰਿਜਕੁਆਪਿਅਪੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੁਕਾਰਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥ ਮਾਂਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆ॥ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰ
ਜਨੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤੁਪਸਾਰ
ਾ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਚੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀ
ਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਣ

ਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਧਿਆਈਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤੇਰੀਭਗ
ਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਬਦੇਮਾਰਿਜੀਵਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਤੁਧੁਬਾਝਹੁਮੈਕੋਈਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤੁਧੈਸੇਵੀਤੈਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿ
ਲੈਹੁਪ੍ਰਭਸਾਚੇਪੂਰੈਕਰਮਿਤੂੰਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈਤੁਧੈਜੇਹਾ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਝਸਿ
ਦੇਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਲਿਹਰਿਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੁਧੁਜੇਵ
ਡੁਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਘੜਿਭੰਨਿਸਵਾਰਹਿਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਾ
ਰਾ॥ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸ
ਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਬਦੁਸੂਝੈ
ਤਾਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਮਨ
ਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਰਾਖੈਪੰਚਦੂਤਸਬਦਿਪਚਾਵਣਿਆ
॥੨॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਏਕਮਏਕੈਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਦੁ
ਬਿਧਾਦੂਜਾਤ੍ਰਿਬਿਧਮਾਇਆ॥ਚਉਥੀਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਊਚੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ
॥੪॥ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇ
ਸੇਵਹਿਸਾਚੇਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੇਬਾਝਹੁਕੋਅਵਰੁਨਦੂਆ॥ਦੂਜੈਲਾਗਿਜਗੁ
ਖਪਿਖਪਿਮੂਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਏਕੋਜਾਣੈਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏਆਪੇ
ਮਿਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਵੇਖਹਿਹਦੂਰਿ॥ਸਭਮਹਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ
॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੬॥੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਡੀਠੀ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਹਾ
ਰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਨਾਵੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਸ
ਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਿਨ
ਰਜਾਕਬਹੂੰਸਚੇਨਾਵੈਕੀਭੁਖਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਏਕੋਵੇਖਾਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਲੈਤਿ
ਆਗੈਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੮॥
ਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਭੈਅੰ
ਦਰਿਭੈਮਾਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੯॥ਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧੦॥ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤਬੇਦਵਖਾਣੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕ
ਮਾਵਣਿਆ॥੧੧॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧੨॥੭॥੮॥ ਮਾਂਝ੍ਹਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੰਗਿਚਲੂਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗੁਚੜਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆ
ਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾ
ਥਾਇਨਪਾਈ॥ਜੇਹਾਆਇਆਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂ
ਨਸੂਝੈ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵ
ਣਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁ
ਣਾਏਸਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦ
ਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰ
ਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ਬੈਸਿਸੁ
ਥਾਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ(ਆਪੇ)ਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥ ਮਾਂਝ੍ਹਪਾਤਿਸਾਹੀ੩
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਫਲਿਓਬਿ
ਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕ

ਰਹੈ ਬਿਲਲਾਵਣਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆ
ਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਵ
ਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੫॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵ
ਞਾਏ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵਾ
ਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਭਾਉ
ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ
ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ
ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿ
ਆ ॥੪॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸ
ਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ
ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ

ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਏ॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭ
ਨਾਵਥੂਕਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇਕੁਨਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਾ
ਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਅਹੰਕਾਰੀਹੋਰੁਵਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
ਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆ
ਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸੇਵੀਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈ
ਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ
॥੮॥੧੧॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿ
ਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤ
ਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰੈ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾ
ਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾ
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇ
ਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾਹਰਿ
ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
ਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲ
ਉਸਬਦੇਹੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉ

ਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂ
ਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ
ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ
ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾ
ਸੀ ਸਭੁ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵ
ਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾ
ਏ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ
ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕ
ਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾ
ਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁ
ਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ
ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ
॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ

ਅੰਤਰਿਰਿਜੈਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਮੰ
ਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੋਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁ
ਮੇਟਿਸਕੈਨਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਹੁਕਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੪॥ਅਜਬ
ਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਬਦਿਵਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਖਰੇ
ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿਖੋਟੇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ
॥੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵ
ਣਿਆ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈ
ਘਣੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ
॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਰਤਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿ
ਖੁਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾਏ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਆ

ਪੇਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਪਤੀਜੈਜਨੁਸੋਈਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥
॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸੁਭਾਏ॥
ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾਸਾਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਾ
ਲਾਹਣਿਆ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚਿਰਾਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇ
ਖਾਸਚੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁ
ਣਿਆਖਿਵਖਾਨਣਿਆ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵ
ਣਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹਚਲੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾ
ਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸ
ਚੁਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵ
ਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵ
ਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥
ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਿਪਵਹਿਘਣੇਰੇ॥ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅ
ਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗ
ਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਲੋਭੁ
ਅਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਫਿ
ਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਾਹੋਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨ
ਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਰਹੈਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿਸਚੋਸਚੁਸੁਹਾ

ਆ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆ
ਵੈ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੇ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਾਲ
ਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾ
ਵਣਿਆ॥੮॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸ
ਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ
ਵਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ
ਨ ਮਾਇਆ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮ
ਲ ਹੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਮੈ
ਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥
੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮ
ਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਊ
ਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ॥ ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ
ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾ
ਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕ
ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾ

੧ ਵਣਿਆ॥੩॥ਗਉਚਾਕੂਕੇਤਨਰਹਿਪਛੁਤਾਵੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੋ॥ਮਾਇਆ
੨ ਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿ
੩ ਕਰਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥ
੪ ਾਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆ
੫ ਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿਨਾਚੇਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕ
੬ ਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏ॥ਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿ
੭ ਭਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
੮ ਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੦॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੩
੯ ॥ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
੧੦ ਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵ
੧੧ ਣਿਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਭ
੧੨ ਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾ
੧੩ ਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾ
੧੪ ਇਰਚਾਵਹਿਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸ
੧੫ ਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭ
੧੬ ਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
੧੭ ਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁ
੧੮ ਖਿਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁ
੧੯ ਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਿ
੨੦ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮ
੨੧ ਨਿਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥
੨੨ ਤੇਰੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ
੨੩ ਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ
੨੪ ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸ
੨੫ ਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇ

ਵਣਿਆ॥੨॥ ਤੁਧੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇਆ

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ

ਪਾਏ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿ

ਆ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ਹਲਤੁ

ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗ

ਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵ

ਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ

ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ

ਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾ

ਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗ

ਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ

ਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾ

ਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਬ

ਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ

ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ

ਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ

ਫਲ ਪਾਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ

ਖਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਸਿਧ

ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾ

ਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾ

ਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ

ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ

॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁ
ਮੀਠਾਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਇ
ਆ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿਰ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਚਾਨਣੁਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਸਰੀਰਹੁਭਾਲਣਿਕੋਬਾਹਰਿਜਾਏ॥ਨਾਮੁਨਲਹੈਬਹੁਤੁਵੇਗਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰ
ਧੇਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿਰਿਘਿਰਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਵਥੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਹ
ਰਿਪਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਵੇਖੈਹਉਮੈਮੈਲੁਜਾਏ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵਤੁਰਹਾਏ॥ਦਸਵੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਓਥੈ
ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿਆ
ਨੇਰਾ॥ਨਵਸਤੁਲਹੈਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਕੁੰਜੀਹੋਰਤੁਦਰੁਖੁਲੈਨਾਹੀਗੁਰੁਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੨॥ਮਾਝ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੇ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਬੰਧਨਸਭਤੋੜੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਚੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮਰੈਪਰਵਾਣੁ॥ਆਰਜਾਨਛੀਜੈਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਕਾਲੁਨ
ਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੁਖੁਕਦੇਨਲਗੈਸਰੀਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਚੂਕੈਪੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈ
ਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਭਾਪਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਰਾਵਣਿਆ
॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੇਹੈਜਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥ਜਮਕਾਲਿਗਰ
ਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰ

ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਵੁਠਾਆਪਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥ ॥੮॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰਾ॥ਸ
ਬਦਿਦਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਫਰਕੁਕੀਤੋਨੁਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਬਣਤਬਣਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੋ
ਵਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥
ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥
੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾਆਪੇਅਲ
ਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ॥ਆਪੇਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁ
ਣਦਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥
ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ॥
ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੁਵੇਖੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤ
ਰਿਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਣਿਆ॥੮॥੧੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆਸਭਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ॥ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥ਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿ
ਧਰਤੀਧਉਲੁਪਾਤਾਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੈਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਸੁਖਦਾਤ
ਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੂ
ਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮਾਰੇਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾ
ਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਭਾਈ॥ਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਦੋਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈ
ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਘਰਹੀਮਾਹਿਦੂਜੈਭਾਇਅਨੇਰਾ॥ਚਾਨਣੁਹੋਵੈਛੋਡੈਹ
ਉਮੈਮੇਰਾ॥ਪਰਗਟੁਸਬਦੁਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਪਰਗਟੁਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁ

ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ
ਰਖੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ
॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾ
ਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ
ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾ
ਏ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ
ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮ
ਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸ
ਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
ਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾ
ਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖਿ
ਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ
ਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇ
ਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ
ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ

...ਭਾਇ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਊਧ [illegible] ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸ
ਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵ
ਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪ
ਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈ ਚਉਥੇ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿ
ਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ
ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾ
ਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈ
ਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ
ਸੀਂਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁ
ਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜ
ਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੨॥੩੩॥ ਜੋਤੂ ਜੁ ਮਲਾ ੩੨ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਵਸੈ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾ
ਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ
ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥
੧॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬ
ਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾ
ਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩
ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸ
ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾ
ਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬ
ਦ ਪਿਆਸਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾ

ਇਆਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿਨਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀ
ਬਾਣੀਸਬਦਿਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹ॥ਸਚੀਭਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰੁਰਾਖਿਆਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖ
ਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਹੋਇ
॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਚੀ
ਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੈ
॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥
ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲੁਮਿਕਦਾਰਾ॥
ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰ॥
੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪ
ਕਲਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥
ਬਹੁਚਿੰਤਾਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥੧॥ਹਿਰਦੈ
ਰਾਮੁਰਮਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਪਛਾਤਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੇਜਨਸਚੇਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
॥ਧਾਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵਸੈਮਨਿ
ਆਏ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਆਸੁਖਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਲਾਗੈਜਮਪੀਰ॥
ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਰ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸ
ਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਉਵਿਟਹੁਬਲਿ

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਿਚਰੁ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲ
ਏ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮ
ਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੩ ॥ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹ
ਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ
ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜ
ਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿ
ਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾ
ਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿ
ਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਕਲਜੁਗ
ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

੧ ਮਨਿ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ ਤੂ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬ

੨ ਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇਆ ॥

੩ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ

੪ ਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ

੫ ਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ

੬ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ

੭ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

੮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾ

੯ ਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ

੧੦ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿ

੧੧ ਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆ

੧੨ ਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ

੧੩ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩

੧੪ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥

੧੫ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ

੧੬ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ

੧੭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ

੧੮ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉ

੧੯ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨ

੨੦ ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ

੨੧ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਗੁਰ

੨੨ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸ

੨੩ ਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ

੨੪ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ

੨੫ ॥੪॥੧੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ਜਿਦੁਜਕਤਿਮਿਟਾਈਆਚੂਕਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਆਰਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾ
ਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀ
ਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ਹਰਿਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਹੈ
ਜਿਨਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੩॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿ
ਰਾਇਹੈਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਪਾਪੀਪਾਥਰਡੂਬਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਰੇ॥੪॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਸ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਘਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ॥
ਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੭॥੪॥੧੭॥

ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥
੧॥ਮਨਮੁਖਿਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂ
ਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥
ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿ
ਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੬॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿ
ਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸਾਚਾਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੮॥
੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰਦੈ
ਉਰਧਾਰਾ॥੧॥ਪੰਡਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿ
ਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਆਪਣਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਬੂਝਹੁਸੋਈ॥ਲੋਕਸਮਝਾਵਹੁਸੁਣੇ
ਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਡੰਫੁਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕ
ਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਆਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾ
ਨਾ॥ਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਧਿਆਨਾ॥ਜਮਿਪਕੜਿਆਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ

ਸਚਦੁਆਰਾ

ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ ਜਾਤਿ
ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੪॥ ਵਾਰ ੫ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ
ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾ
ਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈ
ਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੫॥ ਵਾਰ ੬ ਗਉ
ੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾ
ਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ
ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥
ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵ
ੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥
ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮ
ਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁ
ਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾ
ਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੬॥ ਵਾਰ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇ
ਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵ

ਕਰਹੁਇਹਿਕਿਰਿਕਲਿਨਖਾਇਆਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪ
ਪੀਸੀਧੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਰੀਧੋ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੋ
ਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਜਮਡੰ
ਡੁਸਹਹਿਸਦਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਾਚਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁ
ਜੀਤਾ॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੈਮੀਤਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨ
ਧੋਮੇਰੇਭਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ ॥੭॥੫॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬੰਧਨਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾ
ਇ॥ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਜੁਗਮਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਰਮੁਗਵਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥
ਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਅੰਧੇਗੁਰੂਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਈ॥
ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਕਰਿਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰਭਰਮਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਵਿਸ
ਰਿਆਦੂਜੈਭਾਏ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੪॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾਹਰਿਸਾਚੁਵ
ਰਤਾਏ॥ਸਾਚੁਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਬੂਝਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ
॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਸਿਰਜਿਜਿਨਿਗੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥
ਨਾਮੋਸੇਵੇਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਗਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਹਰਿਰਸੁ
ਪਾਵੈ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਉਪਰਮਪਦੁਸੁਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਿਰਦੈਸੁਖੁਭਇਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਿਸਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਤਹੋਵਹਿ
ਦਾਸੁ॥ਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੁ॥੨॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਹੋਈ॥ਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ
ਸੋਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਸਿਉਪ੍ਰੀ

ਹੋਇ॥ਜਾਹਰਿਦੇਵਿਸਿਆਸਚੁਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਬੈਰਾਗਿਆਅਸਥਿਰੁਹੋਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਣੈਬੂਝੈਸਚੁਸੋਇ॥੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੁਝੁਸੇਵੀਤੁਝਤੇਪਤਿਹੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰ
ਹਿਗਾਵਾਪ੍ਰਭਸੋਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਸਭਜਗਮਹਿਲੋਇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅੰਤਰੁ
ਬਿਗਸੈਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਹਜੇਸਚੁਮਿਲਿਆਪਰਸਾਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪੂਰੈ
ਭਾਗੀ॥੬॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਮਤਿਦੁਖਨਾਸੁ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁ
ਧਿਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰਭਜਾਸੁ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਵਿਆਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮਦੇਇਸੋਈਜਨੁਪਾ
ਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥
੮॥੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਆਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਮਨੁ
ਰੰਗਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭਕੀਰਜਾਇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਜਾਇਅਭਿ
ਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਜਾਸਬਦਿਭਉਖਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਨਿਰਮਲਾਸਭਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੨॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾ
ਏ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਨਬਿਧਿਪਾਇਆਜਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਬਹੁਜੀ
ਵਣੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮੁਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਤਿਨਸਫਲ
ਜਨਮੁਜਿਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਗ੍ਰਿਹੁਕੁਟੰਬੁਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਸੋਈਹਮਾਰਾਮੀ
ਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਦੂਖਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਧਿਭਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਅਗਨਿਬੁਝਈ॥ਬਿਨਸੇਕ੍ਰੋਧਖਿਮਾਗਹਿਲਈ॥੭॥
ਹਰਿਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਅਲਖ
ਅਭੇਵੈ॥੮॥੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇਤੇਵੇਮੁਖਬੁਰੇਦਿਸੰਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਫਿਰਿਵੇਲਾਨਾਲਹੰਨਿ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਪ੍ਰਭਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੇਭਗਤਹਰਿਭਾਵਦੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਚਲੰਨਿ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰਨਿਜੀਵਤਮੁਏਰਹੰਨਿ॥
੨॥ਜਿਸਦਾਪਿੰਡੁਪਰਾਣਹੈਤਿਸਕੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਓਹੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਹਰਿਰਖੀਐਹਿਰਦੈ
ਧਾਰਿ॥੩॥ਨਾਮਿਮਿਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਨਾਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਕਰ

ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋਇਆ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਇ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨਿ
ਨ ਮਾਵਨੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ
ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏ
ਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੭॥੧
੯॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਛੰਤ

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਧਨ ਏ
ਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥੩॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ
ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰ
ਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹ
ਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ
ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੋਹਾ
ਈ ॥ ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ
ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ

ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਨਸੋਹਾਗਣਿ
ਸਦਰੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁ
ਨਹਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੨॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀ
ਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿ
ਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇ
ਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜ
ਾਏ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀ॥ ਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏ॥ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿ
ਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਰੈਣਿਸੁਖਿ
ਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥
ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਰਾਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨੁਰਾਤੀਦੁਬਿਧ
ਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉ
ਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੋ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੋ
ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿ
ਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆ
ਰੋ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਜੀ
ਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅ
ਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥
ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ॥

ਮਨਾਮਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇਆਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲਏਜਿਨਿਪਾਏ
ਨਾਵਿਪਿੜੁਤਰੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਦਿਆਇਉਮਰੀਐਖਿਨਮਹਿ
ਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੩॥ਇ
ਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇ
ਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇ
ਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸੈਘਟਿਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੪॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀ
ਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗ
ਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੫॥ਆਪਿ
ਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆ
ਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇ
ਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੬॥੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀ
ਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿਆ
ਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾ
ਏ॥ਨਾਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾ
ਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਮੁਏਜੀ
ਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾਹਰਿਰਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰ
ਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਧਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾ
ਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏ॥ਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਏ॥ਓਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਚਾਕਰੀਵਿਡਾਣੀਖਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏ॥ਮਾਇਆਬੰਧ
ਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਸੰਤਾਏ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੂਕੈਜਾਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥ਮ
ਨਮੁਖੁਮੁਗਧਗਵਾਰੁਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁਮਨਿਨਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਅੰਧੁਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਮਾ

ਮਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਅਉਗਣਿ ਆਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਮੁ ਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ... ਛੰਤ ੫ ॥ ਜੋੜੁ ੨੨ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇਆ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੇਵਤ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜੋ
ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ
ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥ
ਨਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ
ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾ
ਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ
ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦਝਿ ਦੁਖਿ
ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉ
ਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੧੩॥੫੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗ
ਵਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਮੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖ
ਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊ
ਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਮ
ਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ
ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ
ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂ
ਰਿ ॥ ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਤ
ਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋ
ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ॥੨॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾ
ਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਾਚਿਸਮਾਵੈਗੋਜੀਉ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ਘਰੁ ਪੰਚਪਦੇ॥
ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਅਨੰਦ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖੁ॥ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁ
ਸਦਾਧਿਆਵਹਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀਵਡਿਆਈ॥ਊਤਮ
ਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪੇਆਪਿ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਿ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਜੇਸਉਘਾਲੇਥਾਇਨਪਾਏ॥੩॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈ
ਪੁੰਨੁਤਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਜਹਾਸਬਦੁਵਸੈਤਹਾਦੁਖੁਜਾਏ॥
ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਨਾਵੈਜੇਵਡੁਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਸ
ਨੋਬਖਸੇਸਚਾਸੋਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥੫॥
੧੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ਇਹੁਮਨੁਅੰਧਾ
ਬੋਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਰਮੁਅਨਲਵਾਉ॥ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੋਝੀ
ਪਾਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਪੂਰੇਤਾਲਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰ
ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਹਜਿਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋ
ਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ਏਹਾਭਗਤਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥੪॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਿਹਚਲਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਭਗ
ਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੨॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸਚੁਸੋ
ਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਰਿਬੂਝੈਸੋਈ॥੧॥ਮੈਸਹੁਦਾਤਾਏਕੁਹੈਅਵ
ਰੁਨਾਹੀਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਜੁ
ਗਮਹਿਨਿਰਭਉਹਰਿਨਾਮੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈਵਸਿ

...ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰੋ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੮॥੧॥੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥

ਆਸਾ ਪ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਵਡਿਆਈ ਕੋਊ ਉਸੇ ਦਰਗਹ ਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੮॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ॥ ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥੮॥੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ

…ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰੇ ਸੋਹਣੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੁਸੀ ਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਇਨਾ ਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ
…ਜਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆ
…ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮
॥੪॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
…ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉ
…ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿ
…ਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰ
…ਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸ
…ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤ
…ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁ
…ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ
…ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ ਘਰ
…ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
॥੮॥੫॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ
…ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿ
…ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦ
…ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥
…ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋ
…ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ
…ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ
…ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੬॥ ਜਿ
…ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
…ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ
…ਪਾਈ ॥੮॥੩॥੬॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹ
…ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ

ਪਾਈ

੭੭

ਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹੀਐਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਅਮੁਲ
ਪਈਸਭਆਪੀਭੁਲਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਪਛਾਣਨਾਨਾਮੁਅੰਤਰਿਸਮਾਈ॥੨॥ਨਾਮੇਹੀਨਾਮਿਵਰਤ
ਨਾਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਨਾਮੁਹੈਨਾਮੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮੁਸੁਣੀਐਨਾਮੁਮੰ
ਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਦਾਸਦਾਨਾਮੇਮਹਲੁਪਾਈ॥੪॥ਨਾਮੇਹੀਘਟਿਚਾਨਣਾਨਾ
ਮੇਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਸਰਣਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿਪ
ਤਿਗਵਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥ਨਾਮੇਕੀਸਭਸੇਵਕਰੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮਹੁਹੀਨਾਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰ
ਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੪॥੭॥ਆਸਾ
ਮਃ੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂ
ਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮ
ਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆਪਿਸਵਾਰੀਓਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮੁਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਭਾਣੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਸੁਹਾ
ਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿਆਨਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰ
ਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅ
ਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾ
ਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮੁਪਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣਾਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇ
ਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥੭॥ਹਉਹਉ
ਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੈਸਮਾਇ
॥੮॥੫॥੮॥ਆਸਾਮਃ੩॥ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾ
ਪਦੇਆਗੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਰੂੜੇਰੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੂੜੀਬਾਣੀਜੇਰ
ਪੈਨਾਇਹੁਰੰਗੁਲਹੈਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਗੁ
ਰਿਪਾਰਸਿਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੋਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੩॥ਭੈਬਿਨੁਲਾਗਿਨਲਗਈਨਾਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਝੂਠੇਠਉਰਨਕੋਇ॥੪॥ਜਿਸਨੋਆਪੇਰੰਗੇਸੁਰਪਸੀਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਐਸੇਰ

ਸਭੁਰੋਗਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਚੋਰਾ॥੬॥ਇਕਗੁਣਵਿਹਾਝਹਿਅ
ਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਏ॥੭॥
ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾ
ਏ॥੮॥੯॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਸਭੁਦੁਖੁਹੈਸੁਖੁਤਿਸੁਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇ
ਤੇਪਾਈਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਹੈਬਹੁਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਹੁ
ਕਮੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾਈ॥੨॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿ
ਰਿਕਾਰ॥ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ਇਕਿਧੁਰਿਪ
ਵਿਤਪਾਵਨਹਹਿਤੁਧੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਇਕਿਕੁ
ਚਲਕੁਚੀਲਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਹੁਆਪਿਖੁਆਏ॥ਨਾਓਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਫਿਰਹਿਉਤ
ਵਤਾਏ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸਨੋਭਾਵਨੀਲਾਏ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਇਹਸੰਜਮੀਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੬॥ਲੇਖਾਪੜਿਨਪਹੂਚੀਐਕਥਿਕਹਣੈਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰਤੇਕੀ
ਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੋਧਿਤੂੰਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੮॥੧੦॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾ
ਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਅਵਗਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਹ
ਰਿਵਰੁਪਾਇਆਕਾਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੂਰਿਨਜਾਣਨੀਦੂ
ਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਕਿਉਪਾਇਨਿਡੋਹਾਗਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਚੁਵ
ਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸਿਉਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਹਿ॥ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਞੀਸੇਜੈਦੁਖੁਪਾਹਿ
॥੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਮਤੁਮਨਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਹਿ॥੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਪਿਰਸੇਤੀਅਨ
ਦਿਨੁਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇ॥੬॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਮਹਲੁ
ਨਾਹੀਡੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ
ਨਾਨਕਜੇਸੁਖੁਲੋੜਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇ॥੮॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸਨੋਤਿ
ਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨੁਸਦਾਹਰੀਆਵਲਾ
ਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾ
ਹਿ॥ਜਿਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਜੇਸਚੁ
ਜਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੈਲਾਇਅਨੁਭਗਤੀਦੇਇਭੰਡਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਸੋਹਾਗਣੀਭੈਭਗਤਿਸੀਗਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥੪॥
ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਪਿਰੁਰਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵ
ਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਕੇਵਲੁਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਇਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲ
ਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰਿ॥੮॥੯॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗਿਆਨੁਪਰਗਟੁਹੋ
ਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਸਦਸੁਣਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥

ਦਾਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆ
ਣਾਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥੨॥ਏਮਨਤੇਰਾ
ਨਹੀਕਰਿਵੇਖੁਸਬ
ਦਵੀਚਾਰੁ॥

ਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿਬੁਝੀਐਸਚਿਰ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਭਾਨਾਮਕੀ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨਹੋਇ॥ਇਹਮਾਇਆਕੀਸੋਭਾਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਜਾਂਦੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥ਜਿ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਏਮਰਿਜਾਹਿ॥ਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਇਓਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੬॥ਇਕਿ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚਿਰਹਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾ
ਹਿ॥੭॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰਨ੍ਹਾਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੮॥ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਦੇਨਵੀਸਰੈਸੇਦਰਿਸਚੇਜਾਣੁ॥੯॥੧੦॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਸ
ਬਦੌਹੀਭਗਤਜਾਪਦੇਜਿਨਕੀਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਇਆਨਾਉਮੰਨਿਆਸਚਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਾਕਾਜਨਮੁਹੈਤਿਨਮਾਨੈਸਭੁ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿਜਾ

ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮ: ੩ ॥ ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੧੨॥੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਪਟੀ ॥

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹੁ

ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾ
ਕੜਿਆ ॥੨॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾ
ਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰ
ਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ
॥੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇ
ਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇ
ਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮੰਮੈ ਮ
ਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾ
ਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿ
ਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜ
ਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲ
ਇਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ
ਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ
ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ
ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ
ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸ
ਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰ
ਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇ
ਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾ
ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ
ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂ
ਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖੁ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥

ਲਇ
ਰ
ਰ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵ
ਾਰੀ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮ
ਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉ
ਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ
ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
ਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਧਨ
ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ
ਨ ਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿ
ਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ

੪੦੩੦

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰਿ

ਪਵਦਾਰਥਤਤੁਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਨਪਛਾਣੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋ
ਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇ
ਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਨਮਨਤੂੰਪਾਵਦਾਤਤੁਹਰਿਤੇ
ਰੈਸਦਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਥੰਮ੍ਹਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਇ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁ
ਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮ੍ਹਿਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮ੍ਹਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸ
ਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮ੍ਹਿਆਨਿਜ
ਘਰਿਵਸਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈ
ਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਂਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋ
ਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿ
ਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥
ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿ
ਹਉਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁ
ਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਅਗੈਮਤੁਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜ
ਲਿਆਮਤੁਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾ
ਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ॥੭॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿ
ਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮੰਨਿਵਸਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜ
ਾਗੁਣਪਰਗਟੁਹੋਏਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨ੍ਹੀਇਕੁਨਾਮੁ
ਦਿੜ੍ਹਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥੮॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁ

ਨਦਰਿਆ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਨਕਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈਆ॥ਹੁਕਮੁਤੇਰਾ
ਨਦਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੀਤਵਿਚਹੋਜਾਤੂਪ੍ਰਭਰਾਮਿਭੂਲ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁ
ਦਰਤਿ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁ
ਦਰਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣ
ਗਾਵਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲ
ਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥
੧੦॥੨॥ ਜੋੜੁਆਸਾਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੫॥ ਪਟੀ੧
ਛੰਤ੨॥ ਤਿਸਕਾਜੁਮਲਾ੩੧॥

੧ਓਂਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧॥

ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੂਜੈਲ
ਗੈਜਾਇ॥੧॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅ
ਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦ
ਵੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁਸਹਜੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈ
ਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮ
ਈ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿ
ਚਹੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਸੇਵਕੁਸੇਵ
ਕਰੇਗੁਰਆਗੈਜੀਉਧਰੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਇ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਨਕੋਇਜੀ॥
ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇਵਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇਜੀ॥
ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੈਹਰਿਮੇਰੀਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀਜੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰਾ
ਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਬਨੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇ
ਰਾਬੰਧਪੁਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮੈਭੂਖਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਮੇਰਾਸਾ

ਕੁਲੰ ਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾ
ਥੀ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਜਾ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸ
ਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ
ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ
ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ
ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ
ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹ
ਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥
ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫ
ਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾ
ਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿ
ਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ
ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵ
ਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ

ਅਸਾਧਿਨੀਰਖਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਗੁਰਿਆਸਮਾਇਆ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ

ਬਹੁਬਿਧਿਆਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟਿਆਮਨਿਆਇਆ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੇਸਮਾਇਆ॥੫॥੬॥੮॥

ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁ

ਗੂਜਰੀ ਮਃ ੩॥

ਣਤਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾ

ਖੁਤੂੰਤਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ

ਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂ

ਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਫਿ

ਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁਨਪਛਾਣਈਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਡਹਕਾਇਆ

ਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੨॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ੧॥ ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨਚਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਾਖੈ

ਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਜੋਇਛੀਸੋਈਫਲੁਪਾਈ॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਹਿ

ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਤੇਜਮਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆਪਣਾਪਿ

ਆਰੁਆਪਿਲਾਏ॥ਆਪੇਗਾਵੈਆਪਿਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨ

ਦਿਨੁਨਾਚੈਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਹੋਈ॥ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੂਤਾਨਾਚੈਟਾਪੈਅ

ਵਰੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਵਿਰਤਿਪਖਿਕਰਮੀਨਾਚੇਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨ

ਬੀਚਾਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੇਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ

ਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੇਜਿਨਲਾਗੀਹਰਿਲਿਵਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੇਹੀਨਾਚੇਨਾਚਹਿਖਾਣੀਚਾਰੀ॥੫॥

ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸੇਭਗਤਿਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀ

ਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਗੈਬਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਹੋਈ॥

ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥੭॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਬਹੁਤੁਲੋਕਨਾਚੈਕੋ

ਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੮॥ਇਕੁ

ਦਮੁਸਾਚਾਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜ

ਾਇ॥੯॥ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਸੁ

ਖੁਧਾ ਦੂਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੧੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥ ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ

ਖਾ ਸਚੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ
ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ
ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾ
ਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁ
ਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿ
ਗਸੀਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ
ਜਾਇ ॥ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚ
ੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿ
ਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ
ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪ
ਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰ
ਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ
ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵ
ਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇ
ਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿ
ਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ
ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ

ਜੀਐਨਾਲੈਜਾਣਿਆਪੂਰੈਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖਪਲੈਨਪਾਇਓਧੁਰਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕਾਜੇਨਾਮੁਪਾ
ਖਦਿਆਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਤਿਸ
ਕੈਵਸਿਹੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਨਿਹਚਲੁਧਨੁਧੀਰਾ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿ
ਵਸੈਭੇਟੈਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਹਰਿਪੂਰਾ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜੋਹਰਿਸੁਖੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਦੇਦੁਖੁਹਉਮੈਪਾਪਕਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਤਿਨਬੂਝਨਕਾਈਪਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਓਇਸੁਖੁਨਪਾਵਹਿਅੰ
ਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਤਿਸੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰ
ਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਚਰਣੀਆਇਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖੁਊਧਾਕਉਲੁਹੈਨਾਤਿਸੁਭਗਤਿਨਾ
ਉ॥ਸਕਤੀਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਕੂੜੁਤਿਸਕਾਹੈਉਪਾਉ॥ਤਿਸਕਾਅੰਦਰੁਚਿਤੁਨਭਿਜਈਮੁਖਿਫੀਕਾਆ
ਲਾਉ॥ਓਇਧਰਮਿਰਲਾਏਨਾਰਲਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਬਣਤਿਬਣਾਈਮਨਮੁ
ਖਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਡੁਬੇਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਹਰਿਜਪਿਨਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਵਡਾਫੇਰੁਪਇਆ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਤੀਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਚਹੁਉਤਰੈਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਸਾਲਾਹੀਐਹਿਰਦੈਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਤਿਸਨੋਪੂਜੇਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਸਭਨਾਉਪਾਵਾਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਤਿਵਸੈਜਪਿਹਿ
ਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮ
ਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾ
ਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਵਿਤਾ॥ਅੰਦਰਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾ॥ਤਹਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਰਸੁ
ਅਗਿਆਨੁਗਵਿਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤਾ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਇਕੋ
ਹਰਿਮਿਤਾ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈਸਚੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋ
ਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮ
ਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਰਸਨਾਝੂਠੁਬੋਲਾਇ॥ਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੇਖੈਸੁਣੈਸੁਭਾ

ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਪੈ ਚਿਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਰਿ ਆਇਆ ॥ ਇਹੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਾ ਦਾਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਉਮੈ ਸਭ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਾਣਿਆ ਸਹਜ ਪੁਲਿਨ ਦੂਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ~~ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ~~ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣਿ ਆਈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ

ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਜਨਮੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁ
ਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਾਜਮਕੀਤਲਬਨ
ਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਦਰਿਖੜਾਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥
ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆ
ਰਿ॥ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਗੂਜਰੀਜਾ
ਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ
॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਜਿਸ
ਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਓਹਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥ਭੈਪਇਐਮਲੁ
ਕਟੀਐਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀ
ਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ਐਥੈਸੁਖੁਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁ
ਆਰ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿ
ਸਨੋਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੈਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਸਾਅਉਤਾਰੁਉਪਾਇ
ਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀਆ॥ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਸੇ
ਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ॥ਤਿਥੈਸੋ
ਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਏਹੁਸਭੁਕਿ
ਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨ
ਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆ
ਨੁਕੁੰਡਾਜਹਖਿੰਚੇਤਹਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇ
ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਭਏਅਚਿੰਤਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉ
ਚੀਆਘਰੁਉਚਾਨਿਰਣਉ॥ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਣਪਾਹੁਣਿਆਉ॥ਬਰਸਨਾ
ਤਬਰਸੁਘਨਾਬਹੁੜਿਬਰਸਹਿਕਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ

ਆਮਲਿਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਿਠਾਸੋਜੋਭਾਵਦਾਸਜਣੁਸੋਜਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ
ਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂਸਚਾਸਾਂਈ
ਤੂਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ
ਜੋਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਹੁਨਾਨਕਲਗਿਪਾਈ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆ॥੧॥ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋ
ਲੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਕੋਨਹੀਬਾਝਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉ
ਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੂਰਾਥਾਟੁ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਹੀਹਰਿਹਾਟੁ॥ਆਪੇਸਾਗਰੁ
ਆਪੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇਹੀਖੇਵਾਟੁ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੁ॥੨੨॥੧॥ਸਲੋਕਵਾਰਾਨਾਲਿ੪੪॥ਜੋੜੁਚਉਪਦੇ੩੧॥ਅਸ
ਟਪਦੀ੧॥ਵਾਰ੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਆਖੇ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧॥ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਧੋਤੈਮਨੁਹਛਾ
ਨਹੋਇ॥ਏਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੂਏਕੋਨਾਮੁ
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੋਕਉਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਾਕੇਆਸਣਜੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕ
ਮਾਇ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਰੁਸੰਜਮੁਕੋਨਾਹੀਵਿ
ਣੁਸਤਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੩॥ਭਣਤਿ
ਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੋਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਫਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ॥ਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈ
ਇਹੁਮਨੁਹਛਾਹੋਇ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਃ੩॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀਸੇਵਾਹੋਇ
ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੋ
ਇ॥ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀ
ਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾ

ਵਡਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਚਾਖਿ ਰਸੁ ਜਾਣਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ... ਅਨ ਰਸ ਸਾਦਿ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤੀਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੩ ।। ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਾਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ।੧।ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ।ਆਪਣੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਾਬਲਿਹਾ
ਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਆਏਕਲਿਵਲਾਇ।ਮਨੁਸੰਤੋਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਇ।
੨।ਦੇਹਸਰੀਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ।ਨਾਮੁਪਰਮਲੁਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ।੩।
ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁ।ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹਜਿਬੈਰਾਗੁ।੪।੭।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੩
।।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ।ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ।੧।ਏਮਨਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੂਪਾ
ਇ।ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ।
ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।੨।ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ।ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੁ।
੩।ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।੪
੮।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੩ ।। ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨਵਸਹਿਇਕਠਾਇ।ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰਥਾਜਾਇ।੧।ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ
ਹੁਕਮੁਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਉ
ਮੈਓਪਤਿਹੋਇ।ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ।੨।ਹਉਮੈਵਿਚਿ
ਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ।ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ।੩।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ।ਸਚੁਕਮਾਵੈ
ਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ।੪।੯।।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ।। ਅਸਟਪਦੀਆ ।। ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਾ।ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰਾ।੧।ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟ
ਹੁਬਲਿਜਾਉ।ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਕਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਾਚਾਨਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਹਵਾਸ
ਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ।ਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ।
੨।ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ।ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ।੩।ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ।ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀ
ਪਾਏਥਾਉ।੪।ਆਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈ
ਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ।੫।ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ।

ਨਿਹਕ

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਮਾਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤਿ ਸਚੁ ਜਿਤੁ
ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ
ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੫॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆ
ਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਏ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰ
ਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ
ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ
ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾ
ਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ
ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤ

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ
ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰ
ਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾ
ਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰ
ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿ
ਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇ

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁ
ਈਏ ਤੂੰ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ
ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ
ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜ
ਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀ
ਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵ
ਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜ
ਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ

ਸੁਧਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ
ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥
ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਇਆ + ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿ
ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀਆ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ
ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾ
ਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ
ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ
ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ
ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋ
ਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ
ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟ
ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ
ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖ
ਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰ
ਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ

ਸੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਤਿਪਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐ
ਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਣੀਜੀਐਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਰਾਮ॥ਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਸਚਵਾਪਾਰਾਸਚਿਵ
ਪਾਰਿ+ਵਡਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁ ਲਗੇ
ਰਕੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪਾਰਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈ
ਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
ਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਖੂਹਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀ
ਐਪਨਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰ
ਮਲਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥੨॥ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿਪੜਿਪੜਿਕੂਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ
ਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆ
ਰਾਆਵਣਿਜਾਣਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ਜੋਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਇਕਮਾਵੈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰਿਮੂ
ਰਖਕੂਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੁਰੰਗਿਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਹੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਰਾਮ॥ਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਸਚਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਸੋਹਰਿਮੇਲੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ੩॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰੁਹੈਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇੜਾਰਾਮ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿ
ਲਏਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇੜਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
॥ਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆਸਚੁਵਸਾਇਆਸਬਦਿ
ਰਤੇਅੰਤਿਨਿਬੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਸਭੁਬਰਲੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸਭੁਹੇਤੁਹੈਹੇਤੇਪਲਚਾਈਰਾਮ॥ਹੇਤੇਪਲ
ਚਾਈਪੁਰਬਿਕਮਾਈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਕਰਿਵੇਖੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸਾਂਤਿਨਆਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਭੁਲਾ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ॥੨॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਹਰਿਸਰਣਾਈਰਾਮ॥ਅਰਦਾ
ਸਿਕਰੀਗੁਰਪੂਰੇਆਗੈਰਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਾਈਰਾਮ॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾ

ਵੀਚਾਰੇ ਤੂ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਸੇਵ ਲਾਗੋ ਸੇਵ ਦਰਿ ਛਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਜਉ ਤੁਸ ਜਾਤ-
ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥
ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਆ-
ਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹ-
ਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ
ਜੋਗੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ
ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰ-
ਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥
੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆ-
ਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ
ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥
ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹ-
ਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹ-
ਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਆ-
ਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁ-
ਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਸਬ-
ਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭ-
ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿ-
ਲਹਿ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹਿ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ
ਪਿਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਕੰ-
ਤ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ

ਸਾ ਰੋ ਜਿਨਿ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖਸਮਿ ਉਪਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਆਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥

ਪਿਮਿਲਾਏਆਪਿਮਿਲੈਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋਸਹਜਿਵਾਪਾਰੋਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਸਵਾਰੇ॥ਧਨੁਜਗਮਹਿਆਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਘ
ਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰੋ॥ਸਚੜੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥੪॥
੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਏ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰੁਮ
ਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਏ॥ਹੋਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਵਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥
ਐਥੈਕਮਾਵੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਹੈਪਤਿਖੋਈ॥ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਮਹਾਗੁਬਾਰੁਨਾਤਿਥੈਭੈਣਨਭ
ਾਈ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਈ॥੧॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿ
ਲਾਏ॥ਭ੍ਰਮੁਮਾਇਆਵਿਚਹੁਕਟੀਐਸਚੜੈਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਏ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁ
ਲਾਇਆਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਏ॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸੋਸ
ਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਨਿਆਗੈਜਾਏ॥

ਭੁਲਾਣੇ

ਕਿਆਦੇਨਿਮੁਹੁਜਾਏਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੀਆਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲਾਪਿਰਕੈਅੰ
ਕਿਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੂਝਈਕਿਸੁਆਗੈਕਹੀਐਜਾਏ॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿ
ਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥੩॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਸਲਾਹਿਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਏ॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਤਿ
ਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਾਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਏ
॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਧਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੪॥੪॥ ਜੋੜੁਵਡਹੰਸਕਾ ਚਉਪਦੇ
ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਛੰਤ੧੫॥ ਅਲਾਹਣੀਆ੯॥ ਜੁਮਲਾ੬੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾਤੀਸਰਾ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਸਭਿਤੇਰੀਜਿਨਸਬਦੈਸਾਦੁਆ
ਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤ
ਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁਤੂਕੇਵਲੁ

ਕੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥
ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ
ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ
ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ
ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦ
ਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ
ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ
ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰ
ਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬ
ਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ
ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ॥ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ॥ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੧॥
ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰ
ਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ
ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ॥੧॥ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ॥ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ
ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ॥
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ॥੨॥ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣ
ਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ
ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ॥੩॥ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ॥ਸ
ਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ॥
੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ॥ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ
ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ॥ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ॥
੧॥ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ
ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ॥ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾ
ਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ॥ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ॥ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩॥ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਸਚੀ ਭ
ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ॥ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ

ਮੁੰਧੈ ਨੁ ਮਾਣੀਆ ਸੁ ਭਾਈ ਰੋਸ ਦਾ ਰਹ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੬॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ

ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ

ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜ

ਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ

ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ

ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ

ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮി

ਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇ

ਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬ

ਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ

ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪ

ਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ

ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗ

ਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ

ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ

ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖ

ਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹ

ਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ

ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ

ਆਵਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ

ਕਾਪਿਤੂਲ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭ
ਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨ
ਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਿਵਾਰਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ
ਲਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੇ
ਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾ
ਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ
ਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਤੁਕੀ ॥ ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲ
ਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ
॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭ
ਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
ਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ
॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀ
ਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁ

ਸੁ[illegible]ਕਰਣੀਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈ ਭੁਲੀ ਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾ
ਰਿਮਨਹਠਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਿ॥੪॥ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿਵਲਾਗੁ॥੫॥
ਸਭਨਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲਦਾਭਾਈਸੋਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸ
ਦੀਵਡੀਹੈਦਾਤਿ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀਡੂੰਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਗੁਣ
ਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ॥੭॥ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਚੇਤਿਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀ
ਜਾਇ॥ਕਿੜੀਪਵੰਦੀਮੁਹਾਇਓਨੁਭਾਈਬਿਖਿਆਨੋਲੋਭਾਇ॥੮॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸ
ਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਭਾਈਅਪਰੰਪਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੯॥੩॥
ਜੋੜੁਸੋਰਠਿਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੩॥ ਜੁਮਲਾ੧੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਘਰੁ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨ
ਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
ਮਨਿਵਸਾਈ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਧਨੁਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਗੁਣਰਿਦੈਸਮਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸੁਖਮਨ ਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇਖਹੁ
ਭਾਈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਸਹਜੇਜਿਨਿਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਣਿਪਛਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮ੩॥ ਹਰਿ
ਧਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਾਮਧਨਬਿਨੁਹੋਰਸਭਬਿਖੁਜਾਣੁ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਦੀਪਕੁਵਰਤੈਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੋਚਾਖੈਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਹਉਮੈਮਲੁਧੋਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੋ

ਗੁਰਾ ॥ ਤਿਨੁ ਸਦਾ ਰਖਹੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾਂ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝ
ਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧ
ਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ
ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
॥੪॥੨੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਏ ॥ ਆਵੈ ਜਾਏ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਏ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾ
ਰੁ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੨੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿ ਦੁਖੁ
ਗਵਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿ
ਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ
ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬ

ਖਸੇ ਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ॥ ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕ

ਸਭੁ ਕੋ ਸੇਵੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਤਿਆ ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀ ਰਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹੈ
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ
ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਲਾ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ
ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ॥੩॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ
ਰਾ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁ
ਰਾਈ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ॥
ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ
ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ
ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ॥ ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ
ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ
ਰਹੰਨਿ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ
ਤ ਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ
ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ
ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ
ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ॥

ਤੰਨ੍ਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭੰਡਾਰਪੂਰਿਹਰਿਜਿਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਣਿਆ॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰੈਅਵਗਣਕਉਪ
ਤੰਨੀਆਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨ੍ਹਾਮਿਲਿਰਹੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ
ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾਆਪਿਪਛਾਣੀ॥੧੦॥ਸੋਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰ
ਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧੨॥
ਸੋਸਹੁਸਚਾਵੀਸਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹਾਸਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆ
ਰਿ॥੧੪॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰ
ਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰ॥ਸਪੈਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿ
ਸੁਨਿਕੋਰ॥੧੬॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਬ
ਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖ
ਹੀਮਾਹਿਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾ
ਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀ
ਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੇ
ਰਾਵਡਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥
ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁ
ਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂੰਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾਇ
ਰਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥੨੪॥ਸੇਭਾਈਸੇਸ
ਜਣਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾਝਕਰੰਨਿ॥੨੫॥ਗੁਣਕੀਸਾ
ਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀਭਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੨੬॥
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪਾਪਕਰਿਕਰਿਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀ
ਸਭਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਟ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੨੮॥ਏਮਨਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁ
ਮੋਹਿਦੂਜੈਵਿਆਪਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿ
ਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸੋਸਹੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੇਸਹ

ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿ
ਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੪॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇ
ਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੫॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿ
ੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿ
ਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
ਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧

ਸੁਖੋ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾ
ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖੋ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥
੨॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ

ਵਾਲਾਨਮੁਖਿ ਆਉ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ

ਬਾਣੀਜਿਨੀਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਬੁਝਾਇਆਪ
ਤਿਰਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਹੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਵੈ
ਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੋਨੀਵਾਸਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਇਪਰਗਾਸਾ॥
ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੨॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈ
ਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਭੁਸਚੁਵ
ਰਤੈਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸ
ਚੇਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੋ
ਈ॥੩॥ਸਚੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ਘਟਿਅੰਤਰੇਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੋਆ
ਪਿਪਛਾਣੇਰਾਮ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀ
ਹੈਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸ
ਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੪॥੨॥੩॥ਸੂਹੀਮਃ੩॥ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭ
ਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਈਰਾਮ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਧਨਪਿਰਮੇ
ਲਾਵਾਹੋਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੇਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲ
ੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਫਿ
ਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸ
ਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋ
ਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧ
ਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੀਹੈਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁ
ਖੁਪਾਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾਏਸਚੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਕਾਮਣਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾਏ
॥ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਸਾਧਨਬਾਲੀਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰ

ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ
ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾ
ਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆ
ਏ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ
॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ
ਜਾਤੇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ
ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ
ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿ

ਹੁਸਹਜੇਮਾਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤਿਊਤਮੀਮੈਲੁਨਲਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਸੁ
ਮੈਲੁਨਲਾਗੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਂਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਮਿਲੈਦੋਹਾਗਣੀਪ੍ਰਭੁਕਾਦੇਰੰਗਿਰਾਤੀਆ॥ਨਾਮਿਥੁਕਾਦੇਰੰਗੀਰਤੜੀਏਪਿਰਕਾਅਬਲਾ
ਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਸੋਹੈਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਚੀਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥
ਹਉਮੈਦੁਖੁਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀਆ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾ
ਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿ
ਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋਹਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆ
ਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅ
ਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿ
ਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀਮਃ੩॥ ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮਿਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਿਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁ
ਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰ
ਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਬ
ਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀ
ਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾ
ਗੀਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਘਟਿਘ
ਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮ॥ਇ
ਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿ
ਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮੁਭਤਾਰੋਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੈਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮ॥ਪਾਪੀਮੁ
ਕਤੁਕਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵਾਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ

ਪ੍ਰਗਟੁ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰੂ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਦਰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ
ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬ
ਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥ ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸ
ਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸ
ਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾ
ਲਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ
ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ
ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤ
ਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹ
ਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ
ਕੀ ਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆ
ਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀ

ਕਾਰੁ ਚਣਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ
ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ
ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀ
ਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ
ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧
॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾ
ਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ
ਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾ
ਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ
ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥
ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾ
ਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ
ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧ
ਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥
ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰ
ਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ
॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅ
ਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੰਨਿ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਤ
ਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ

ਜਾਂ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿਆਨ ਲਾਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਜੀਵਦਿਆ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ
ਜਾਣੀਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥ ਨਾਵੈ
ਜੇਵਡੁ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿ
ਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿ
ਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਾਤਿ
ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ
ਹੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥ ਤਰਫ ਜਿ
ਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ
ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਭਉ
ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥ ਮਃ ੨
॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥ ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸ
ਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ
ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ
ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ
॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ
ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ
ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ

ਮੈ

ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜਨ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਿਆ ਕੂੜੁ ਭੁਖ
ਕੂੜਿ ਸਚਾ ਸੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਮੈ ਸਾਲਾਹਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂੰ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ
ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ
ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹ
ਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ
ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈ
ਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ
ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁ
ਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਚਹਾ ਸਜਾਇ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰ
ਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ
ਹੋਰ ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾ
ਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ
ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੁਲੇ ਹਾਟ
ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵ
ਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾ

ਮੁਖਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਆਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆ
ਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ॥ਇਹੁ
ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥
ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆਕੁਟਣੀ
ਆਦੀਬਾਣੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ॥
ਗਦਹੁਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੂਸਿਉਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੂੜਾਕਪ
ੜੁਕਛੀਐਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿੰਙੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਣ॥ਇਕਿਦਾਤੇ
ਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜ
ਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਇਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲ
ਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀ
ਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆ
ਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥੩॥ਮਃ੧॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪॥
ਪਉੜੀ॥ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈ
ਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹ
ਰਿ॥ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇ
ਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਉ
ਓਲਾਮ੍ਹੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨ੍ਹਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇ
ਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾ
ਰਿਆ॥ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿ

ਆਪਣੂਆਪਿਸਵਾਰਿਓਨੁਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰੀਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇ
ਰਾਜਾਇ॥ਬੇਦਪਾਠਿਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ॥ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅ
ਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ॥ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇ
ਸਭੁਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿ
ਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾ
ਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿ
ਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿ
ਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਕਾਇਆਕੂਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ॥ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅ
ਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾਲ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨ੍ਹਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥
ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇ
ਆਕਰਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇ
ਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇ
ਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭੁਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮ
ਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ॥
੧॥ਮਃ੨॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭ
ਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੨॥ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਅੰ
ਤਰਿਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀ
ਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ॥ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐ
ਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲ
ਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇ
ਕੁਤੂ॥ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਜਾਂਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾ
ਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂਅਗਮਦਇ
ਆਲੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂੰਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜੋਤੇ

ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ [illegible]

[illegible] ਸੂਹੀ [illegible] ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੪॥ [illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਤਿਸਰੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਧ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋ

ਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸੁਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿ
ਆਕੋਕਰੈਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆ
ਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈ
ਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਘ
ਰਮਹਿਦੇਇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ
ਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾ
ਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾ
ਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮੁਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿ
ਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥
ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿ
ਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਭਾ
ਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮ
ਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵਉ
ਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣੁਮਰ
ਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਭਿਕੋਟਨਿਧਾਨ

ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ
ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿ
ਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ
ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ
ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ
ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ
ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ
ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਵਾਰ ਸਤ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ
॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿ
ਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾ

ਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਇ

ਇਆ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦ
ਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇ
ਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿ
ਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰ
ਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ
ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾ
ਗੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈ
ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ
ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀ
ਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥੧੦॥੧॥ **ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥** ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇ
ਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ
॥੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗੁਰ

ਮਤੀ ਸਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰਿ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋਰਤਿ ਮੈ
ਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸੇਵ
ਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀ
ਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ
ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ
॥੭॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅ
ਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ
ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ
ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥
ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥ ਜੋੜੁ ਬਿਲਾਵਲ
ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੭੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧੩ ॥ ਵਾਰ ਸਤ ੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ੮੯ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਜੁਗ
ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ
ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ ਕ
ਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅ

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਅਭੁ ਪਤੁ ॥੪॥ ਪ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੮॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣ ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਾਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ

ਭ੍ਰਮੁਏਕਿਜਲਾਈ॥੩॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿ
ਨਾਸੇਗੁਰਚਣਾਜਿਨਿਰਧਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੬॥
ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭ੍ਰਮਿਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਇਕਠਾਈ॥੮॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭੂਲੀਫਿਰਦੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਹੰਢੈਪਾਖੰਡਿਜੋਗੁਨਹੋਈ॥੧੦॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਏਹੁਸਰੀਰੁ
ਸਰਵਰੁਹੈਸੰਤਹੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥ਨਾਮਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇ
ਮਲੁਗਵਾਈ॥੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਮੂਰਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪ
ਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਤਿੰਨਾਬੂਝਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿ
ਆਮਾਤੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਣੀਲਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾਇਆਨਗਰੀ
ਸਬਦੇਖੋਜੇਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾਬਿਨੁਰਸਨਾਉਸਤਤਿ
ਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਣਦੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਅਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸ
ਦਾਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨੫॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਆਪਣਾਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੩॥
ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭੁਹੈਸੰਤਹੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੇਪੂਜਕ
ਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚੜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈ
ਸਾਪੂਜਾਹੋਵੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪॥ਪਵਿ
ਤੁਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਪੂਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਾ
ਈ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੭॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾਏ
ਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੮॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਪਰੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੂਜਾਜਾਣੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾਣੇਤੇਸਭਿਸੁਖਪਾਵੈਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮੁਸ
ਖਾਈ॥੧੨॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੂੜਿਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਤੈ
ਜਮੁਨਹੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿ

ਦੈ

ਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਪਾਏਹੁਮਨੂਆਮਨਸਾਮਾਰਿਲੰਘਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁ
ਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁ
ਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥
੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿ
ਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮੁ
ਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸੁ
ਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐ
ਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁ
ਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾ
ਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ
ਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀ
ਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰ
ਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸ
ਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾ
ਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥
ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁ
ਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂ
ਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾ
ਰੀ॥੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾ
ਰਿਘੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉ

ਸੁਧਿ

ਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤਿ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩॥

ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੫॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥੮॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ॥੧੭॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥੧੯॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ॥੨੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਅਨੰਦੁ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦਿ ਗਾਵਣਿ ਆਈਆ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਏ ਮਨਿ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ

ਮੇਰੇਸਦਾਰਹਹਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁ
ਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਿਤੇਰੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਏ॥
ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀ
ਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾ
ਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣ
ਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦ
ਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉ
ਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥
ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀ
ਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥੁਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਉਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਸ
ਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਆ
ਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਆਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰ
ਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੋਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੈਆ
ਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਤਸੋਜਨੁਦੇਹਿ
ਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿ
ਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ॥੮॥ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹ
ਕਹਾਣੀ॥ਕਰਹਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਉਪਿ
ਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਪਾਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆ॥ਚਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿ
ਨਿਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਉਲੀਪਾਈ

ਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚਤੁ
ਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂੰਜਿਦੇਖਦਾ
ਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਐਸਾਕੰਮੁਮੂਲੇ
ਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂੰਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮ
ਨਪਿਆਰੇਤੂੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਅੰਤੋਨਪਾਇ
ਆਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁਤੂੰਜਾਣਹੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣਏ॥
ਆਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਭੁਤੂੰਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੂੰਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਾਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿ
ਪਰਸਣਿਆਇਆ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗ
ਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥
ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹ
ਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ॥੧੪॥ਜਿਉਤੂੰਚਲਾਇ
ਹਿਤਿਵਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ਜਿਉਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿ
ਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋ
ਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫॥ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁ
ਣਾਇਆ॥ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿ
ਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇ
ਆ॥੧੬॥ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈ
ਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁ
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾ
ਨਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰ

[illegible]ਮੰਨਿਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇਆ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ।ਬਾਹਰਹੁਨਿਰ
ਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ।ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿ
ਸਾਰਿਆ।ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਿਸਚੁਤਜਿ
ਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ।ਬਾਹਰਹੁ
ਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ।ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸ
ਚਿਸਮਾਣੀ।ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾ
ਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ।ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖਿਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈ
ਗੁਰੂਨਾਲੈ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਿਆਤਮੈਸਮਾਲੈ।ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁ
ਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ॥੨੧॥ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁ
ਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ।ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ।ਅਨੇ
ਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖ
ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ।ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ।
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ।ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿ
ਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾ
ਣੀ।ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ।ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾ
ਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ।ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇ
ਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ।ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ।ਸਬਦਸੇਤੀਮ
ਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ।ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ
ਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾ
ਏਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾ
ਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ।ਤਤੈ

ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿ
ਹਾਣੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉ
ਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ
ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵ
ਏ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ
ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅ
ਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾ
ਇਆ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ
ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿ
ਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂੰ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿ
ਆਸ ਨ ਜਾਇ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾ
ਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਹਰਿ
ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ
ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ
ਆਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂੰ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥
ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ਹ

ਤਿਨਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਇਨ ਸੁਖ ਭਾਗੋ ਆਪ
ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ
ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇ
ਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸ
ਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ
ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠ
ਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿ
ਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ
ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸ
ਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾ
ਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲ
ਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ
ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰ
ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾ
ਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ
ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ
ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇ
ਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ
ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ
ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ
ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆ
ਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋ
ਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰ
ਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ
ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ

[illegible]ਸਤ ਦੀਪ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬ
ਣੀ ॥ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰ
ਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘ
ਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰਜ
ਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤ
ਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖ
ਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ
ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ ਐਸਾ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗ
ਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ
ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ
ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿ
ਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉ
ਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇ
ਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ
ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖ
ਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸ

ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥

ਰੇਣਾਇ ॥ ਮਨ ਜਿਸੁ ਬੁਝਿ ਕੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਪਾਲੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਜਮਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ

ਸਿਕਦਾਰੁ॥ ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨ
ਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜੰ
ਦਾਰੁ॥ਅਗੈਦਰਗਹਲੇਖੈਮੰਗਿਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈ
ਕੋਈਕਢਹੁਇਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ॥ਨਾਮੁ
ਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ॥ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁ
ਹੋਆਸਚਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੈਜਾਈ
ਐ॥ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਰਾਸਚੀਵਡਿਆਈਐ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾ
ਈਐ॥ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਬਾਬ
ਈਆਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ॥
ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੈਲਾਇਸ
ਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਨਿ॥੧॥
ਮਃ੧॥ ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ॥ਓਇਭਾਣੈਚਲਨਿਆਪਣੈਨਿਤ
ਝੂਠੋਝੂਠੁਬੋਲੇਨਿ॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਵਦੇਪਰਨਿੰਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ॥ਓਇਆਪਿਡੁਬੇਪਰਨਿੰ
ਦਕਾਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੇਨਿ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਉਇਬਪੁੜੇਕਿਆਕਰੇਨਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਰਖਦਾਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਭਕੀਤੀ॥ਇਕਿਕੂੜਿ
ਕੁਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁਖਿਵਿਗੂਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਅੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ॥
ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨ੍ਵਾਤਿਸਿਪੀਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੁਸਿਫਤਿਸ
ਨਾਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਤੁਕਮਾਹਿ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰਿਦੇਵਣ
ਜਾਹਿ॥ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਖਟਿਐਭਾਉ॥ਭਾਵੈਆਵਉਭਾਵੈਜਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਨਮਾ
ਨੈਕੋਇ॥ਆਪੋਆਪੈਪੂਜਾਹੋਇ॥ਕਾਜੀਹੋਇਕੈਬਹੈਨਿਆਇ॥ਫੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ॥
ਵਢੀਲੈਕੈਹਕੁਗਵਾਏ॥ਜੇਕੋਪੁਛੈਤਾਪੜਿਸੁਣਾਏ॥ਤੁਰਕਮੰਤ੍ਰੁਕਨਿਰਿਦੈਸਮਾਹਿ॥
ਲੋਕਮੁਹਾਵਹਿਚਾੜੀਖਾਹਿ॥ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾਹੋਇ॥ਐਸਾਹਿੰਦੂਵੇਖਹੁਕੋਇ॥ਜੋਗੀ
ਗਿਰਹੀਜਟਾਬਿਭੂਤ॥ਆਗੈਪਾਛੈਰੋਵਹਿਪੂਤ॥ਜੋਗੁਨਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਵਾਈ॥
ਕਿਤੁਕਾਰਣਿਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਨਾਨਕਕਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਆਖਣੁ

ਆਮ੍ਹੋ ਹੁਣ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਬੈ

ਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥
ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥
ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ
ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ
ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ
ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ
ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ
ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰ
ਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜ
ਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓ
ਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ
ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ
ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ
ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈ ਦਹਸਿ
ਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਸੁ
ਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ
ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ
ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀ

[illegible]ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ ਲਬੁ ਵਤਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰ

ਸੁਖਿ ਨਾਲਿ ਸੁਖਿ ਆਈਐ ਅਤ੍ਰਿਪਤੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥ ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥

ਜਿਨਿਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕਭਨਾਗਵਿਣਿਆ
ਸਾਲਿਤਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਵਰਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏ
ਵੈਭਾਣਾ॥ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ॥ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿ
ਜੇਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਣਾ॥ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਇਓਓਥੈਓਨਾਹੋਰੋਖਾਣਾ॥ਸਚਿਕਮਾਣੈਸ
ਚੋਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪੈਯਾ
ਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦ
ਸਦਾਜੋਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰ
ਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ॥
ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀ
ਲਾਈਅਨੁ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ੪੨॥ ਜੋੜੁਰਾਮਕਲੀਕਾ ਚਉਪਦੇ॥
੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੫॥ ਅਨੰਦੁ੧॥ ਵਾਰ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੮॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਘਰੁ੧॥ ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹ
ਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ
ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲ
ਵਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀ
ਅਤੁਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾ
ਸੀ॥੪॥ਭਣਤਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁ
ਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮ: ੩॥ ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥
ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂਮਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਫਿਰਿ

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਾਇਆਜੋਨੀਸਾਭ੍ਰਿਭਵਣਛਾਈਆਨਿਰਬਿਖਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਬਿਖਿਆਮਨੁਆਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥੩॥
ਆਪੇਜਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇ
ਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੂੰਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਸਦਾ
ਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਹੁ
ਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕ
ਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ
॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉਜ
ਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਪੂਛਿਦੇਖੁ
ਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ਇਕਿਭਗਤਿਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੋਰੁ
ਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥
੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿ
ਤੂੰਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੂੰਏਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਕਿਆਕਰਨਿਅਗੈ
ਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਾਤਿਸੁ
ਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਤਿਤੁਕੀ

ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਏਹਾਵੇਦਨਸੋਈਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿ
ਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪੇਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਸਾ

ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਭੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤਾਸੋਂ
ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਖੋਵੈ ॥ ਭਗਿ ਜਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪ
ਣਾ ਪਿਰੁ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅ
ਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ
ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂ
ਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿ
ਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ
ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗ

ਜੀਉਜੁਲੈਸੀਸਾਰਾ॥ਕਾਲਿਜਾਲਿਖੇਪੈਬਹੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੂੰਸਤਿ
ਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਗੀ
॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਵਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੇ॥੧੦॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀ
ਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਆਵਣੁਜਾਣੁ
ਰਹਾਈਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੀਵਡਿਆਈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈਹੇ॥੧੩॥ਆ
ਪੇਆਪਿਮਿਲੈਤਾਬੂਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿ
ਬਾਣੀਸਬਦਿਵਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਧੁਰਿ
ਫੁਰਮਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੇ॥੧੫॥ਅਪਣੀ
ਨਦਰਿਕਰੈਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁ
ਦਰਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂ
ਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀ
ਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨ
ਹੋਈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆ
ਪੇ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇ
ਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾ
ਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟੰ
ਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਆਭਾਗਾ॥ਆਵਤਜਾ
ਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੯॥ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁ
ਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਾਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋ

ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਅਗਿਆਨੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥
੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ
ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ
ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ
ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮ
ਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮ
ਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾ
ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਲ
ਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥
ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ
ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾ
ਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ
ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾ
ਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿ

ਰਜੇਦੇਵਣਹਾਰਿਆਈਆ॥ਆਪੇਭਾਣੈਦੇਇਮਿਲਾਈਹੇ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆ
ਨੈਪ੍ਰਭਿਇਉਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾ
ਣਨਿਕਾਚੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੈ॥੧੩॥ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜੇਨਾਹੀਨਦ
ਰੀਸਹਜਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਦੂ
ਜਾਭਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ॥ਅਵਰੁਨਹੋਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦ
ਰਿਸਾਚੇਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਬਾਧਾਜਮਫਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁ
ਸੁਝੈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਸਹਸਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਜ
ਨਮੁਗਵਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੩॥ਧੰਧੈਧਾ
ਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੂਰਾ॥ਫਿਰਿਹੋਵੈਕੰਚਨੁਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖੁਪਾ
ਏਪੂਰੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੪॥ਦੁਰਮਤਿਝੂਠੀਬੁਰੀਬੁਰਿਆਰਿ॥ਅਉਗਣਿਆਰੀਅਉ
ਗਣਿਆਰਿ॥ਕਚੀਮਤਿਫੀਕਾਮੁਖਿਬੋਲੈਦੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਪਾਈਹੇ॥੫॥ਅਉਗਣਿਆਰਿ
ਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਮਨਕੀਝੂਠੀਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੂਰਖਿਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝਨ
ਪਾਈਹੇ॥੬॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ॥ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰਖਸਮਨਭਾਵੈ॥ਗੁਣਵੰਤੀ
ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਕਰੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਇਕਨਾਬ
ਖਸਿਲਏਧੁਰਿਲੇਖੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਪਾਇਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੮॥
ਹਉਮੈਧਾਤੁਮੋਹਰਸਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਸਾਚੀਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਆ
ਪੇਕਰਿਵੇਖੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈਹੇ॥੯॥ਇਕਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਜਾ
ਗੇ॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰੁਕਰਣਾ
ਕਿਛੂਨਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰੈਦੇਵਾਨੀ
॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨ

[illegible] ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰ

ਜਿ ਭੁਲਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਾਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ-
ਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ਪਰ
ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸ-
ਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ਆਪੇ ਲਾਇ
ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥
ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿ-
ਰੈ ਇਆਣੀ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ
ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤ-
ਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ
ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ
ਸੋਹੈ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਹਉ-
ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣ-
ਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ-
ਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜ-
ਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂ-
ਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ-
ਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨ-
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਲੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ

ਗੁਣੀਆ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜੇ ਦਿਸੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤੂ ਪਾਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ

ਧਾਤੇ ਏਕੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਸਾਰੁ ਕੀਤੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜੀਤਿ
ਹਉਮੈ ਬਿਸਮੁ ਮੋਹਿ ਸੁਤੇ ਮੁਏ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ॥੨॥ ਅਵਗਣੁ ਗੁਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਧੁ ਚੋਟੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾ
ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ
ਲਾਏ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
ਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸ
ਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇ
ਆ ਖੋਜੈ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖੈ ਉਰ
ਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ
ਨ ਹੋਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁ
ਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ
ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾ
ਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥
੧੨॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ
ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾ
ਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ
ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵ
ਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥

ਜਿਨਿ ਧਰਤੀ ਤੈ ਲੋਤੋ ਲੋਅ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਚੁ ਮਾਂਗੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧਾਰਿ
ਕਲਾ ਵਰਿ ਰਹਿਓ ਵਿਚਿ ਪੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਅਰਿ ਨ ਜੀ ਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ
ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁ
ਖੁ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ
ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮ
ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ
ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥
੧੨॥ ਗੜੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੈ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ
ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇ
ਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆ
ਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵ
ਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗ
ਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣ
ਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ
ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸ

ਤੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ
॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ
ਇਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ
॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ
ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ
ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ
॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ
ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ
॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ
ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ
ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਭ ਜ
ਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿ
ਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ
ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵ
ਡਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ
ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ
॥ ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮ

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਧਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ

ਤਿਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ **[ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥]** ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ **[ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਸਬਦਿ]** ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ

ਤਾਰੇਸੋਧਾਵਨਿਨਿਰਮਲੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਤੇਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੇਅ
ਕਥੁਕਥੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੈਕਾਰ
ਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆ
ਰਾਤੇਬਿਖਿਆਖੋਜੈਮਰਿਜਨਮੈਦੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣ
ਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੇ॥ਤੂਆਪੇਸਚਾਤੇਰੀਬਾਣੀਸਚੀਆਪੇਅਲਖੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾ
ਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਬਦੇਸਚੁ
ਸਾਲਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁ
ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥
ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸਿਭੀਨੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿ
ਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾਹੇ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰਾ॥ਨਉ
ਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਛੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੨॥ਰਈਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋ
ਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕੁਧਿਆਇਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁ
ਤਿਨਾਹਾਹੇ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਰਖੈਨਕੋਈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾ
ਸਦਾਧਿਆਵਹੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਪਾਹਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁ
ਸਬਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਤਾਹਾਹੇ॥੫॥ਹਉਮੈਮੋ
ਹੁਉਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁ
ਸਚਾਜਗਿਲਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਿਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥
ਸਦਾਕਾਰਜੁਸਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਹੇ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿਨਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੂ
ਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਹੇ॥੮॥ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
ਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿ
ਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਬੇਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੋਵੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਘ
ਰਿਵਥੁਛੋਡਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਅਨਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਫੀਕੀਬੋਲੇ

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ
ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ
ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾ
ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ
ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆ
ਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਆਪੇ
ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥ ਦਿ
ਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ
ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥
ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜਿ
ਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ

ਵਿਚਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੁਧ ਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੨੦॥

ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਓਐ

ਦਿਨੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਕਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਾ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਸੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜਾ ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੩॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਗਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥

ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ ੭੨

ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਮ
ਥੇਕਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾ
ਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾ
ਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏਬੂ
ਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅਗੈਮੋਹੁਨਚੂਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਾ
ਣੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੇਵੇਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁ
ਨੇੜਿਨਆਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵਡਿਆਈਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰ
ਗਾਸੁਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚ
ਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸ
ਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸੇਵੇਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਚਿਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬ
ਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੬॥
॥੫॥੬॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾ
ਆਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਭਾਣੇਵਿਚਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾਭਾਵੈ॥
ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤੇ
ਰਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੁਮਿਲੈਤੁਧੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਤੁਝਹਿਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿ
ਆਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥
ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹ
ਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥

ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੋ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮ
ਹਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿ
ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵ
ਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਟੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ
॥੧੨॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ
ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪
॥ ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ
ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇ
ਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬
॥੧੬॥੨॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵ
ਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾ
ਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰ
ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾ
ਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾ
ਇਦਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ
ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ

ਨਾਵੈ

ਸਚੁ ਗੁਣੀਆ ਪਰਗਾਸਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ
ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾ
ਹੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜੋ ਚੇਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚਿਤਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ
ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ
ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਨ ਜਾਇ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ ਮਾਰੂ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ
ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾ
ਇਆ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇ
ਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾ
ਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ
ਲਾਏ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ
ਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ
ਪਾਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ
ਰੰਗਾਏ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦ

ਮਨਮੁਖੁਬਹੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਰਗਹਕਬਹੀਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੯॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿ
ਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਸਚਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਇਸੁਕਾਇਆਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਸੋਧੈਆਪ
ਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੋਟਾਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਵੇ
ਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਚਾਮਹ
ਲੁਸਚੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਿਮੇਲੇਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਵਿਚਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਦ
ਾਹਟੁਸੋਈਵਥੁਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੭॥੨੨॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤਿਸਨੋਗੁਰਸਬ
ਦੀਮੇਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨ
ਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਭਾਇਆ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰਣੁਸਵਾਰਹਿ॥
ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ
॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭ
ਗਤੀਰਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਮੈਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਆ॥
੫॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੋਹੁਹੈਪਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਬ
ਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇ
ਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੀਤੂਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਣ
ਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿ

ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਸਾਲਾਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾ
ਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿ
ਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ
ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿ
ਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰ
ਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬ
ਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜ
ਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ
ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉ
ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ
ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥ ਸਾਚਾ
ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿ
ਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉਦੇ ਫਿ
ਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ਏਕੁ

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥
ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣ
ਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ
ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ
ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁ
ਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ
ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕ
ਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ
ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋ
ਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕ

ਮਾਈ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ
ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ
॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ ਮੈ
ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥
ਮ: ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ
ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖ
ਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ
ਬਿੰਦ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜੁ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ
ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ
ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਝੁਰਿ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ
॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ
ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜ
ਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥
ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ
॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿ
ਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅ
ਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ
ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥

ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਇ

ਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵੈ ਦੈਤ ਰਖਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਆ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਆਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥ ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਂਦਲੁ ਬੇ

ਰਤਿ ਬਾਜ ਤੇ ਪਖ ਤੇ ਪਤ੍ਰੀਐ ਜੋ ਇਆਨਾ ਨਕਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ਤੂੰਬੀ ਜਉ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਗਹੁ ਸੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਤਿ ਬਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ਗਵਰਾ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਇ ਸਿਖਮ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਖ ਵਡੁ ਖਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰ

੪੭੦

ਧਕੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਖੁਲਾਏਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਨਕਦੇ
ਆਵਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇਆ॥ਸਦਾਚਿੰਤਾਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈ
ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਏਕੋਸਿਮਰਹੁ
ਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਸਹਜੇ
ਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ਅੰਦਰੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ
॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਲੋਕੁ
ਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਣਅਵ
ਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆ
ਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮ
ਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ
॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾਮਨਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲ
ਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਂਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਮਾਹਿ॥ਆਪੁਗਇਆ
ਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਊਤਮਮਤਿ
ਤਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਪਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਤਿਸੈਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਮਨੁਮਾ
ਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁ
ਗਿਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪੈਨੋਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀ

ਮੂਲੋ ਅਣਹੋਂਦਾ ਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਉਦਿਆ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਤਿਸਾ ਸਤਨ ਸੇ ਧਨੀ
ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆ
ਣੈ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨ
ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ
ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ
ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੩੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ
ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ
॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ
ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ
ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨ
ਚਾ ॥੩੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ੬੭ ॥ ਜੋੜੁ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੫ ॥ ਅਸਟ
ਪਦੀ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੨੪ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੧ ॥

ਮਨਮੁਖਵਿਗੜਹਿਅਤਿਦੁਖੁਲੋਇਆ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਹੋਰਰੁਤਿਨਕਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜੰਮਾਈ॥੪॥੧੦॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿ
ਅਧਿਕਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇ
ਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੇਕਾਢਿਲਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਗੁਰਸੇਵ
ਪ੍ਰਭਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੋਪਾਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਕਾਰਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇਆ॥੫॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਦੁ
ਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਰੋਗੁਗਵਾਵਹਿਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋਦੇਇਵਡਿਆਈਜੋਰਾਮਨਾਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਕਾਲਿਸਭਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤਿਨਜਮਕੀਹੈਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਾਹੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾ
ਣੀਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾ
ਇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਫਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੇ
ਧਰਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭

॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥

ਭੈਰਉ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥

ਭੈਰਉ ਮਃ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ਹ ਉਪਾੜਿ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥

ਭੈਰਉ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ

ਈ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ
ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ
ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ
ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ॥੫॥੧੧॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨॥

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ
ਆ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅ
ਚਾਰ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜ
ਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਈ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ॥੪॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ॥੫॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ॥੬॥ ਪ੍ਰਹਲਾ
ਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਕੀਤਾ ਹੋ
ਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ॥
੭॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ॥ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾ
ਈ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੮॥ ਥੰਮੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ
ਆ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥੯॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ
ਉਪਾਇਆ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਭ
ਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ॥੧੦॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ
ਨਿਵਾਰੁ॥ ਲਖਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਸਾਨਦ੍ਰਿਣਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥੨੨॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨੩॥੧॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀਆ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥ ਜੋੜੁ ਭੈਰਉ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੨੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨॥ ਜੁਮਲਾ ੨੩॥

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ

ਦੇਆਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰਹਿ
ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋ
ਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮ
ਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀ
ਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹਾਲ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ
ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ
ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜ
ਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬ

ਵਿਚਹੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰ ਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗੁ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥

ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨੑ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ

ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉ
ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾ
ਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ
ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ
ਚਲੂਲੇ ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ
ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁ
ਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ ਏਕਸ
ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੮॥੨॥ ਸਾਰਗ ਪਾ: ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕ

ਰਮਕਰਿਕਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂ
ਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆਗੀ
ਮੈਤਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਹੋਹਿਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰ
ਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿ
ਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿ
ਨਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆਵਣਜਾ
ਣੁਰਹਾਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾਇਪਏਹੈਜਿਨਕੀ
ਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕ
ਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਏਹਾਸਕ
ਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮ
ਹੇਸਾ॥ਏਹਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ
ਚੂਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥੨॥ਹਮਦੀਨਮੂਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕਰਿਦਾ
ਸੁਦਾਸਾਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੂਅਪਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨ
ਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾ
ਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮ:੩॥ ਜਿਨੀਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਅਪਣਾਭਾਵਦਾ
ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਇ॥ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇ
ਹੋਵਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਐਮਨੁਮਰਿ

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸੋ ਮਨਿ ਮਨਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ
ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ-
ਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿ-
ਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥
ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥
ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੂ
ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥
ਮਲਾਰ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ-
ਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿ-
ਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿ-
ਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ
ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏ-
ਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਃ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰ-
ਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁ-
ਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜ-
ਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ

ਹਰਿਗ

ਨੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਉਧਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਮਤਿਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਹੋਈ॥
ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਈ
॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਦੁਤੁਕੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਬਿ
ਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿਸਿਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹ
ਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾਇਕਖਿਨਮਹਿਦਹਦਿਸਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜਾਂਆਪੇਨਦ
ਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਂਇਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੂਜਾਣੈ
ਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ੩॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁ
ਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪ
ਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀ
ਪਾਈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈਇਹਗੁਰ
ਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰਮਃ੩॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥
੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀ
ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨ੍ਹਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁਵਜਾ
ਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈ
ਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰਮਃ੩॥ ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਲਦਿਆ
ਅਜਗਰਭਾਰੀ॥ਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਇਹੁ
ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭ

ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਆਕੀ ਤਾ ਤੁਰੀਆ ਹੁਣ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਦਰਗੀ ਪਤੁਰੀ ਮ
ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣਿ ਉਤਮ ਮਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥
੪॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ
ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿ
ਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ
ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨
॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋ
ਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜ
ਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾ

॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਬੂਡੈਲਾਲਚਿਨੀਚਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
ਹਰਿਸੁਧਿਦੇਵੈਰਸਨਰਸਾਇਆ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁ
ਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਾਰਮਃ੩॥
ਰਾਮਰਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਹੈ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅ
ਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰ
ਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋ
ੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿ
ਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾ
ਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀ
ਆਗੁਣਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲ
ਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੪॥੧੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੩

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਂਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹ
ਰਿਪਾਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਤਾਂਇਹਸੰਸਾਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀਐਗਰਭਜੋਨੀਨਹਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ
ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੰਮੈਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗ
ਵਾਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ॥੪॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸੰਸਾਰੁਅਚੇਤੁਹੈਚਲੈਮੂਲੁਗ
ਵਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਿਵੇਖਹੁਰਿ
ਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮਾਂਹਰਿਟੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਮੇ
ਟਣਾਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੂਰਨਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰਮਃ੩॥ ਬੇਦਬਾਣੀ
ਜਗੁਵਰਤਦਾਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਡੰਡੁਸਹੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਹੋਇ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹਰਿਆਪੇਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਹਰਿਆਪਣੈਭਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁ

ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖ
ਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮ
ਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿ
ਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕ
ਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿ
ਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋ
ਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਏ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹ
ਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥ ਜੋੜੁ ਚਉਪਦੇ ੧੩॥ ਅਸਟਪਦੀ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਗਤਿ ਕੇ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ

ਤੂ

੪੮

ਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨ
ਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇ
ਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ੩॥ ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸ
ਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿ
ਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਪਤਾ
ਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਟਿਆਜੋਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰਚਪੰਚੇਵਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡ
ਪੂਰਾਜੋਭੈਬੈਰਾਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ॥ਕਰਿਆਚਾਰਬਹੁ
ਸੰਪਉਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਰਕਿਪਰੈ॥੪॥ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਵਰਤੈਸਭਏਕਸੁਤੇਉਤਪਤਿਚਲੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਜਾਇਰਲੈ॥੫॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਃ੩॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾਹਿ॥ਪੂਰਾ
ਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰ
ਲਾਲੇਇ॥ਜਿਸਨੋਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾ
ਇ॥ਆਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਿ
ਰਜਨਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾਮਨਾਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥
॥੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਵੇਖੁਤੂਹਰਿਮੰਦਰੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਖੋਜੀਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰੰ
ਗੁਹੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਸਚਾਹਰਿਮੰਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਗਿਆਨਿ
ਰਤਨਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਨਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿ
ਆਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰ॥੪॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰ

...ਰੰਧਾਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਆਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥ ਜੋੜੂ ਚਉਪਦੇ ੭ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ॥ ਕੁਲ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੨॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੩॥ ਹੋਵਾਂ ਪੰਡਿਤੁ ਸਚਾ ਅਖੁਟੁ ਭੁਲਿ ਜਾਏ ਇਚਉ ਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ਇਆ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥

ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਣੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਤੁ

ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦ
ਰਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ
ਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵੇਲਿ ਤੂੰਮੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ
ਸਗਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਇ ॥੯॥ ਮਃ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ
॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ
॥੨॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਅਲਖ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ॥੧੧॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋ
ਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗ
ਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧
॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੨
॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
ਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁ
ਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੨॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆ

ਵੈਲਾਇ॥ਜੇਮਣੁਮਾਰਗੁਨਚੁਕਈਰਿਦਾਲਗਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂ
ਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੇਉਲ
ਟੀਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ
॥੨॥ਪਉ॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਮਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੀਤਾਕਰਤਿਆਬਿਰਥਾਗਇਆਇਕੁ
ਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁੰਨਦਾਨੁਜੋਬੀਜਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੂਜਮਕਾਲੁਨ
ਛੋਡਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਜੋਬਨੁਜਾਂਦਾਨਦਰਿਨਆਵਈਜਰੁਪਹੁਚੈਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁਕਲ
ਤੁਮੋਹੁਹੇਤੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਨਸਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਡੇਵਡ
ਭਾਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੪॥ਸਃ॥ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਰੋਇ॥ਆਤਮਰਾਮੁਨਪੂਜ
ਨੀਦੂਜੈਕਿਉਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਹੈਸਬਦਿਨਕਾਢਹਿਧੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਲਿਆਮੁਏ
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਬੋਲੇਅੰਧੁਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਾਸੁ॥ਬਾਣੀਸੁਰਤਿਨਬੁਝਨੀ
ਸਬਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਓਨਾਆਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਧਿਨਹੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਵਿਸਾਸੁ॥ਗਿਆਨੀਆ
ਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਹਰਿਗਿਆਨੀਆਕੀਰਖਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਵਦੇਜਨਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੨॥ਪਉ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਹੈਜਗੁਘੇ
ਰਿਆਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਗਰੁੜਸਬਦਿਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਗਇਆਤਿਲਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਇਆ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਵੈਰੁਰਚਾਇਦਾ
ਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋ
ਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰਣਿਭਰਮਦੇਫਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗਵਾਇ
॥ਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੂਤਜਿਉਪਿਤਾਨਾਮੁਤਿਸੁਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾ
ਗੇਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਮਿਲਗੇਸੇਊਬਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੀਆਇਗਏਪ
ਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ਪਉ॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਤਾਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀ
ਨਿਚਿੰਦ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾ
ਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿ

ਲੈਨਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਰਿਦੈਰਖਣਿ।।ਐਥੈਓਥੈਮੰਨੀਅਨਿਹਰਿਕਿਨਾਮਿਸੁਰਗੋਵਿਦਪਾਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿ
ਸਿਞਾਪਦੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ।।ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰੁ।।ਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿ
ਨਆਵਈਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ।।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ।।੨।।ਪਉੜੀ।।ਜ
ਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਵਰਨਠਾਉ।।ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ।।
ਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ।।ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬਾ
ਣੈਜਾਉ।।੧੧।।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ।।ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਭੁਪ
ਸਰਿਆਨਾਲਿਚਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰ।।ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ।।ਵਡ
ਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ।।ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉ
ਰਿਧਾਰਿ।।੧।।ਮਃ੩।।ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।।ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉਪਾ
ਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ।।ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂੰਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ।।ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿਖਕਟਿਵਿਕਾਰ।।ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨ੍ਹਜੈਕਾਰੁ।।੨।।
ਪਉੜੀ।।ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇ।।ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ।।
ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤਨਲਭੰਨਿ।।ਨਾਨਕਲਾਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੰਨਿ।।੧੨।।ਸਲੋਕੁਮਃ੩।।ਮਨਮੁਖ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵਾਸੁ।।ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾਪੈਨਣਾਸੋਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ।।
ਇਹੁਮਨੁਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ।।ਮਨਮੁਖੀਆਦੋਹਾਗਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆ
ਸੁ।।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿਖਿਆਸੁ।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ।।ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ।।੧।।ਮਃ੩।।ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ।।ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿਗੁ
ਤੇਭਾਇਦੂਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ।।ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ।।੨।।ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਅਤਿਵਡਊਚਾਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ।।ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ।।ਮੁਖਿਸੰਜ
ਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਭਵੈਸਭਕੋਈ।।ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ।।ਅੰ
ਤਰਿਆਇਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਇ।।ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੇਸਾਚੀਸੋਇ।।੩।।ਮਃ੩।।
ਮਾਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ।।ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕ
ਰਤਵਿਹਾਇ।।ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁਹੈਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ।।ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾ
ਵਣਾਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ।।ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਭਾ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ
ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਬਿਨੁ
ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜ੍ਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾ
ਣੁ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮ
ਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜ
ਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ
ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੮॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀ
ਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁ
ਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਇ ॥੯॥ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸ
ਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧੦॥ ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ
ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰ
ਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ
ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੧੧॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ
ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਓਇ ਸਦਾ
ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾ

ਗੁਰਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ॥੯॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬੁਰਾ ਕਰੈ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੧੦॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿ

ਅਦਿਵਿਰਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸੇਮੁਖਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਦਿਸੰਨਿ॥੫੨॥ਮੁਖਸਚੇਸਬਦਿਰਤੀਆਸਚੁਬੋਲ
ਏਸਚੁਕਮਾਹਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਮਨੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਸਚੀਰਾਸਿਸਚੁਧਨੁਉਤਮਪਦਵੀ
ਪਾਹਿ॥ਸਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਸਚੀਦਰਗਹਬੈਸਣਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਾਹਿ॥੫੩॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਜਲਨਿਧਿ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਚੁਕੈਸਹਜੁਊਪਜੈ
ਚੁਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥੫੪॥ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਚੁਚਉਸਚੇਸ
ਉਲਿਵਲਾਇ॥ਬੋਲਿਆਤੇਰਾਥਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮੰ
ਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਝੋਕਿਵਰਸਦਾਬੂੰਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਜਲਹੀਤੇਸਭਊਪਜੈਬਿਨੁ
ਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੫੫॥ਬਾਬੀਹਾ
ਤੂੰਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਆਪੁਪ
ਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥
ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੬॥
ਧੁਰਹੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਠਾਇ॥ਇੰਦੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜ੍ਹੀਛਹਬਰਲਾਇ॥
ਬਾਬੀਹੇਤਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਾਂਤਤੁਬੂੰਦਮੁਹਿਪਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤਾਉਪਜੈਧਰਤੀਸੋਭਾਪਾਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀਗਾਰੁਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੫੭॥ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀਧਰਤੀਜੇਫਿਰਹਿਊਡਿ
ਚੜਹਿਆਕਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੂਕੈਭੂਖਪਿਆਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਪਾਸਿ॥ਵਿਣੁਬੋਲਿਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿ
ਵਰਤਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸ॥੫੮॥ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇ
ਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੁਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ॥੫੯॥
ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਹਰਿਵੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀ
ਆਵਲੁਹੋਇ॥੬੦॥ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿ
ਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੬੧॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਫਲੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ॥੬੨॥ ਵਰ ਨੈ ਬਾਬਿ ਭੁਲੀ ਭੈਣਾ ਵਣ ਲਾਈਐ ਕਿਸੁ
ਨਾ ਬੁਝਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰਿ ਭਿੰਨ ਨਾਇ ਪਤਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ॥੬੩॥ ਹਰਿ ਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿਆ
ਪਿਰੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਕਿਆ ਊਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾ
ਣੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ ਵਣੁ
ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥ
ਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ
ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੪॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੋਤਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਪਾਈ
ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥
ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੮॥ ਜੋੜੁ ਕੁਲ ਬਾਣੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੪
੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੮੦ ॥ ਅਨੰਦ ੧ ॥ ਵਾਰ ਸਤ ੨ ॥ ਪਟੀਆ ੪ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ੪ ॥
ਸੋਲਹੇ ੨੪ ॥ ਛੰਤ ੨੦ ॥ ਵਾਰਾਂ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ੪ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ
ਤੇ ਵਧੀਕ ੬੮ ॥ ਕੁਲ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੮੫ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸ
ਹੀਚਉਥੀਕਾ੪ ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗਾਂਕਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਤਕਰਾਸਬ
ਦੇਕਾ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ ਚਉਪਦੇ॥

੭ ਜਪਿਮਨਰਾਮਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ ੩੦੧

੩੦ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕ ੩੦੧

ਕੀਚੈਨਿਕਨਾਮੀਜੇਦੇਵੈਖੁਦਾਇਜੋਦੀਸੈਜਿਮੀਪਰਸੋਹੋਸੀਪਾਨ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜ

ਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈ ਆਸੋਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ
ਆਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ
ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ
ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁ
ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁ
ਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋ
ਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ
ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ
ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਓਇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ
ਸੋਇ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆ
ਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪ
ਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ
ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰ
ਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ

...ਦੂਜੈ ਰੋਵੈ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸੇ ਭੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬੂਝ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਜਾਚਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਹਰੇ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਓ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ॥੪॥੧॥੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ॥੧॥

੨

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੋਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਰਚੁ ਜੋ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਰਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ॥੪॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ॥੬॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੬॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ॥ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰੁ ਅਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋ

ਹੋਇ ਦੈਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀ
ਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥
੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾ
ਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇ
ਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ
ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆ
ਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇ
ਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪ
ਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮ: ੩
॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿ
ਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾ
ਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲ
ਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬ
ਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇ
ਤੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇ

ਦਾਆਪਿਤਿਆਉਸਦੂਤਾਰਗੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਨਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਾਚਿਰਲੇਚੁ॥ਮ
ਸੰਸਾਰਾ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾ
ਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵ
ਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿ
ਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭ
ਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਗਲੀਂਅਸੀਚੰਗੇਰੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁ
ਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ
ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਣੀਆ
ਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾ
ਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁ
ਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆ
ਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਹੁਕ
ਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿ
ਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧
॥ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋ
ਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿ
ਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸ
ਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁਛ
ਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇ
ਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫ
ਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤੜਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆ

ਮੋਹੁ ਸੁਤ ਨਾਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਗਵਿਲਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਪੀ ਨ ਲੈਸਨਿ ਜਾਣਦੇ ਖਾਣਾ ਜੋ ਜਿਨਿ
ਭੀ ਪੈਨ੍ਹੁ ਦਿਤਾ ਤਿਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ
ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ
ਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ
॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿ
ਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰ
ਗਾਸਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ
ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾ
ਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਮ
ਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿ
ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾ
ਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾ
ੜਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿ
ਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਹੋਇਆ ਅੰਤਰਿ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ
ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ
ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰ
ਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ
ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕ
ਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇ
ਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ
ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨ
ਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ
ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ

ਵਿਕਾਰੀ ਵੇਕਾਰੀਆ ਵਿਕਾਰ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪਚੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ
ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵੇਸੁ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿ
ਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥
ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੈ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿ
ਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰ
ਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ
॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ
ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋ
ਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ
ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣਿ
ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁ
ਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥
ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ
ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕ
ਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉ
ਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ

ਬਿਹੁਣ ਕੰਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਗੁਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ਕਰਤਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੈ ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਚਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ੪੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ੬ ॥ ਪਹਰੇ ੧ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ਵਾਰ ਜਾ ॥ ਰਿਸਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੦ ॥ ਜੋੜ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿਨਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਦਿਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿਨਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਦਿਨਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਦਿਨਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿਨਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿਨਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਦ ਣ ਜਾਵਦਿਨਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿਨਿਆ ॥੮॥੧॥ ਜੋੜੁ ਮਾਝ ਕੀ ਚਉਪਦੇ ੪੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ

ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀ

ਜਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥ ਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ

ਹੋਸਾਸੀਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਿਪਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀਬੈ
ਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇਭਰਮੈਭਰਮਾਇਆ॥ਵੇਗਾਰਿਫਿਰੈਵੇ
ਗਾਰੀਆਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਜਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸੋਘਰਕੈਕੰਮਿਹਰਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਰਾਮਤੋੜਿਬੰਧਨਮਾਇਆਘਰਕੈਕੰਮਿਲਾਇ॥ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਰੁਪ੍ਰਾਣੀਚਾਕਰੀਕਰੇਨਰਪਤਿਰਾਜੇਅਰਥਿਸਭਮਾਇਆ॥ਕੈਬੰਧੈਕੈਡਾਨਿਲੇਇਕੈਨਰ
ਪਤਿਮਰਿਜਾਇਆ॥ਧੰਨੁਧਨੁਸੇਵਾਸਫਲਸਤਿਗੁਰੂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥੨॥ਨਿਤਸਉਦਾਸੂਦੁਕੀਚੈਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਮਾਇਆਕੈਤਾਈ॥ਜਾਲਾਹਾਦੇਇਤਾਸੁਖੁਮੰ
ਨੇਤੋਟੈਮਰਿਜਾਈ॥ਜੋਗੁਣਸਾਝੀਗੁਰਸਿਉਕਰੇਨਿਤਨਿਤਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਭੂਖਅਨਰ
ਸਸਾਦਹੈਤਿਤਨੀਭੂਖਫਿਰਿਲਾਗੈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਵੇਚੇਸਿਰੁਗੁਰਆਗੈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਤ੍ਰਿਪਤਿਆਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ੪॥ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਹਰਿਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
ਈਸੋਜਾਣਤਾਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਬਹੁਤੁਪਿਆਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੀਤਿਸੁਆਪਣੇਗੁਰਕਉਜਿਨਿਵਿ
ਛੁੜਿਆਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਪਰੇਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਮ
ਤੁਨਿਰਗੁਣਹਮਮੇਲੈਕਬਹੂੰਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਣਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁ
ਹੈਬਹੁਬਾਰਬਾਰਹਰਿਗਣਤਨਆਵੈ॥ਤੂੰਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿ
ਹਰਿਭਾਵੈ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਰਾਖੇਗੁਰਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈ॥੨॥ਤੁਮਰੇਗੁਣ
ਕਿਆਕਹਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਜਬਗੁਰੁਬੋਲਹਤਬਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅਵਰੁਕੋ
ਈਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੂੰਹੈਗੁਰੁਮਾਤਾਤੂੰਗੁਰੁਬੰਧਪੁਮੇਰਾ
ਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੋਹਮਰੀਬਿਧਿਹੋਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥ਹਮ
ਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੂਛਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜਨ
ਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਚੂਕੇਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪॥ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨ
ਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹ
ਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਗੁਣ

ਵਿਚੁਕਲਜੁਗਿਜਪਿਆਨਹਰੇਰਾਮਪਾਪੀਮਿਲਿਗੁਰਉਬਰੇਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿ
ਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮ
ਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ
॥੪॥੬॥੧੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀਰਾਖੈ
ਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾ
ਗੇਵਾਲੀ॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਲੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿ
ਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇ
ਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿ
ਸੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈ
ਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥ਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੋ
ਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਜਿਸੁ
ਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲ
ਹੀਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਇਛਪੁੰਨੀਜਨਕੇਰੀ
ਆਲੇਸਤਿਗੁਰਧੂਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂ
ਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾਸੁਹੈਭਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਧਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥
ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅ
ਤਿਗੂੜਾਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮ
ਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋ
ਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥

ਹਰਿਹਾਰੁਨਿਕਟਿਵਢਿਲੈਸਭੁਜਗਕੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁ
ਵੇਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋ
ਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿ
ਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀ
ਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋ
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇ॥
ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁ
ਠਾਕੁਰਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪ
ਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮ
ਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥
ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂ
ੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿਸਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦ
ਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇ
ਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭
॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨ
ਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵ
ਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਰਿ
ਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਹੈ

ਸੁਆਮੀ ਕਉ ਕਿਸੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਂਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਂਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ

ਅਮੁਕਦੇਚਾਈਆ॥੩॥ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਰਾਈਆ॥ਅ
ਬਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰਿਭਾਈਆ॥੪॥੧੧॥੨੫॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਗਾਵੈ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਨੁਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਮਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਪਾਵਗੁਰੂਕੇਜੋ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਹਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਨਰਸਕਿ
ਰਸਕਿਆਘਾਨੇਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਭੂਖਲਗਾਵੈ॥੩॥ਕੋਈਕਰੈਉਪਾਵਅਨੇਕਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁਕਿ
ਰਪਾਨਾਮੁਨਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥੪॥੧੨॥
੨੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂਜਪਿਨਾਮੁਕਰੰਮਾ॥ਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿ
ਜੀਉਨਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮਾ॥ਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਕਰਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਜਨਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁ
ਜੋਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਸਦਾਨਿਰਬਾਣੀਜੀਉ॥ਵਡਭਾ
ਗੀਮਿਲੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਰੰਗਿਭਿੰਨਾ॥੨॥ਆਵਹੁਸੰਤਹੁਮਿਲਿਨਾ
ਮੁਜਪਾਹਾ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾਜੀਉ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀ
ਉ॥ਮਿਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਅੜੇਧੁਰਿਕਰਮਾ॥੩॥ਸਾਵਣਿਵਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਗੁਛਾਇਆਜੀਉ॥
ਮਨੁਮੋਰੁਕੁਹਕਿਅੜਾਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਉਸਖੀ
ਗੁਣਕਾਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਆਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਗਿਆ
ਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਢੁਲਿਢੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
ਲਗਾਹਰਿਢੋਲੇਜੀਉ॥ਮੈਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਵੇਚੋਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਂਸੰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਾਘੋਲੇਜੀਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅ
ੜਾਵਡਭਾਗੀਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉਪਾਏਹਰਿਆਪੇ
ਵੇਖੈਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਤੋਟਿਨਆਵੈਇਕਨਾਫਕਾਪਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁ

ਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਰੰਗੁਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰ
ਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸਭੁਦਾਲਦਦੁਖਲਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਪਦੁਊਤਮੁਪਾਇਆ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਡਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਬਾਝ
ਹੁਧਨਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਸੈਣੀ
ਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਮੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਲਗਾਈਆਜੀਉ॥ਹਉ
ਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਰਾਇ
ਆਮੇਰਾਸਜਣੁਪਿਆਰਾਗੁਰੁਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾ
ਪੂਰੀਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿਆਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਾਰੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਾ
ਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁਧੁਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਵਾਰੀਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰ
ਮਕਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਪੂੰਜੀਰਾਖੁਹਮਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਟੁਮੇਲਿਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੈਬਾਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾ
ਨਕੁਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਚੋਜੀ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਕਾਨੑੁਉਪਾ
ਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਉ॥ ॥ਹਰਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਮੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿ
ਗੁਰੁਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਖੇਲੈਬਹੁਰੰਗੀਜ
ਉ॥ਇਕਨਾਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਗ
ਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਭਗਤਾਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਦਾਹਰਿਭਗਤਾਲੋਚਹਰਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਰਵਿਰ
ਹਿਆਨਹੀਦੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਆਪਿਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਰਹਿਆ
ਭਰਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਹਦੂਰੀਜੀਉ
॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਵਾਜਾਪਉਣੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿਉਵਾਜੈਜੀਉ॥

ਆਇਮਿਲਿਆਜਗ
ਜੀਵਨੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਸੁਖਿਵਿਹਾਣੀਰੈਣੀ
ਜੀਉ

ਹਰਿ
ਸਭਘਟਭੋਗਦੇ
ਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿ
ਆਪੇਰਸੀਆਭੋਗੀਜੀ

ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈਜੀਉ॥ਆਪੇਸਰਣਿਪਵਾਇਦਾ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਰਖੁਲਾਜੈਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਉ॥੪॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿ
ਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾ
ਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਸੰਤਜੀਉਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਜੀਉ
ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਾਗਵਡੇਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਪ੍ਰਾਨਹਰਿਮੇਰੇਜੀਉ॥ਫਿਰਿ
ਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲੁਫੇਰੇਜੀਉ॥੨॥ਕਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁ
ਸੰਤਜੀਉਮਨਿਲਗਾਭਾਉਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਜਪਿ
ਨਾਉਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਗੋਵਿੰਦਆਸਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਉਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪਰਗਾਸਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪੂਰਿਅੜੀਮਨਿਆਸਜੀਉ॥
੪॥੫॥੩੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਉ॥ਮ
ਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਪਾਇਅੜਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾਣੁਜੀਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤ੍ਰੁਹ
ਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਸੰਤਹਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਹਉਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀ
ਉ॥੨॥ਹਉਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਦਸਹੁਸੰਤਹੁਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਵਾਈਜੀ
ਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੜਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿ
ਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਸਰਧਾਪੂਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਹੋਹੁਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥੪॥੬॥੩੨॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਕਰਹਲੇ॥ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਮਾ
ਇ॥ਗੁਰੁਭਾਗਿਪੂਰੈਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਪਿਆਰਾਆਇ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਇ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਹਰਿ
ਆਪਿਲਏਛਡਾਇ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਅਤਿਨਿਰਮਲਾਮਲੁਲਾਗੀਹਉਮੈਆਇ॥ਪਰਤਖਿਪਿਰ
ਘਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰਾਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਭਾਲਿਭਾਲਾਇ
ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਈਗੁਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇਖਾਇ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਦਿਨੁਰੈਣਿ

ਹਰਿਲਿਵਲਾਇਆ॥ਪਰੁਜਾਇਪਵਹਿਰੰਗਮਹਲੀਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਮੀ
ਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੋਭੁਤਜਾਇਆ॥ਪਾਖੰਡਿਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਡੰਡੁਦੇਇਸਜਾਇਆ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਗੁਰਿਪੂਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਹਿ
ਜਾਇਆ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇਆ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਪ
ਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਥਿਨਕੋਈਜਾਇਆ॥੮॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾ
ਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਇਆਗਲਿਲਾਇਆ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਿ
ਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਆ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਿਜੋਦੜੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥੧੦॥
੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ॥ਬਨਿ
ਬਨੇਬਨਵਾਸੀਆਪਿਵੁਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਿਫਾਥਿਆਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਲਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਇਕਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛਡਾਇਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥ ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇ
ਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀ
ਦਇਆਲਿ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਡਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਹ
ਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਿਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਭ੍ਰਮਿ
ਭਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿ॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇਮਨਕ
ਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੯॥ਹਮਪੰ
ਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿ॥੧੦॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਸਲੋਕੁਪ:੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮ
ਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਿਭਾਵਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ
ਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਪ:੪॥

ਹਉਮੈਆਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀ
ਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਸਰੂਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਈ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸ
ਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾ
ਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾ
ਦੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿ
ਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ
॥ਜਿਨੀਤੂਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸ
ਨੋਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਤੂਹੈਨਿਰੰਜਨਾਤੂਹੈਸਚੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿ
ਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ ਮਃ੪॥ ਮਨੁ
ਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਬਾਸਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਲਿਤੂਵੜੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇਸੁਆ
ਖੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਹਾਤੂਹੈਪੜੀਐ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗੜੀਐ॥ਤੂਸਚਾਸ
ਭਸਦਾਖਸਮੁਹੈਸਭਦੂਤੂਚੜੀਐ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਹੋਇਸੀਤਾਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੰਨਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਵੈ
ਸੋਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾ
ਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੂਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੂਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆਹੀ॥
ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਤੂਸਭਛਡਾਹੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸ
ਰਾਅਖੀਤਾਰਲਗੰਨਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿ

ਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਦਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਰਹੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰ
ਹਮੁਇਕੁਸੋਇ॥ਨਿਰਵੈਰਾਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਜੇਹਾਕੋਇਛਦਾਤੇਹਾਫ
ਲੁਪਾਏਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿ
ਸਨੋਸਾਹਿਬੁਵਡਾਕਰੇਸੋਈਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੋਸਾਹਿਬਮਨਿ
ਭਾਣੀ॥ਜੇਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੋਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗੁਣਰਵੈਗੁਣਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਹਰਿਸਤਿ
ਨਿਰੰਜਨਅਮਰੁਹੈਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤਿਨਲ
ਥਾਹਉਮੈਭਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੇਸ
ਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸਨੋਫਿਟੁਫਿਟੁਕਹੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਰਖਣ
ਹਾਰੁ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਜਿ
ਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁ॥ਵਿਚਿਆ
ਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁ
ਹੈਸਚੁਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉ
ਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਵੈ॥ਕੂੜਿਆਰਪਿਛਾਹਾਸਟੀਅਨਿਕੂੜੁਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁ
ਖੁਪਾਵੈ॥ਮੁਹਕਾਲੇਕੂੜੀਆਰੀਆਕੂੜਿਆਰਕੂੜੋਹੋਇਜਾਵੈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮੁਹੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆ
ਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥
ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਖਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦ
ਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇ
ਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥੧॥
ਮਃ੪॥ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿ
ਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆ
ਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕ
ਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਇਆ ॥ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਆਲਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾ
ਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫ
ਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹ
ਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ
ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰ
ਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋ
ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸ
ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ
ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹਿ
ਲਾਂ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੈਮਾ
ਰਿਕਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਾਕਾੜਾਅੰ
ਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਆ
ਪਿਤਰਿਆਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧੯॥ ਮਃ੪॥ ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿ
ਹੋਰੇਗਲਾ॥ਰਾਤੀਊਘੈਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿਢਿਲਾ॥ਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਅਮਰੁਹੈਨਿ
ਤਦੇਵਹਿਭਲਾ॥ਜੋਰਾਦਾਆਖਿਆਪੁਰਖੁਕਮਾਵਦੇਪਾਵਿਤ੍ਰਅਮੇਧਖਲਾ॥ਕਾਮਿਵਿਆਪੇ
ਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਪੁਛਿਚਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਿਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ॥ਜੋਰ
ਪੁਰਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭਿਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਨਾਨਕ
ਭਲਭਲਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਵੇਪਰਵਾਹੁਅਥਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਜਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣ
ਬਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਹੋਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਝੜਿਪੜੀਐ॥ਓਨਾ
ਅੰਦਰਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੈਬਿਖੁਮਾਇਆਨੋਝਖਿਮਰਦੇਕੜੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੇ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾ
ਰੁਝੂਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲੇ॥ਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲ
ਨਿਕੂੜਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਲੇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਾ
ਮੁਹਭਲੇਰੇਫਿਰਹਿਦਯਿਗਾਲੇ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁਵੇਰਾਈ
ਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਹੁਆਪਿਵਰਤੈਆ
ਪਣੀਵਥੁਨਾਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈਇਕਿਆਪੇਵਖਿਕਢੈਠਗਵਾ
ਲੇ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਆਦੇਰਾਸਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀ
ਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ਜਾਂਕਰਤਾਵਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਭਿ
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿਕਾਕੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆਇ
ਕਰਹਿਰਹਰਾਸਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿ
ਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੇਕੇਭਗਤਾ
ਨੋਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਵਡਦਾਤਾ

ਣਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਆਵਈਤੂਹੈਸੁਘੜੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਦਿਸਿਆ
ਵਦਾਸਭੁਚਲਣਹਾਰਾਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜਾਤਿਨ
ਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਤੂਬਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗ
ਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾ
ਸਭੁਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭਲ
ਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾ
ਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ
॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇ
ਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆ
ਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥ਜੋਮਨਿ
ਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥ਤੁਧਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏ
ਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੈਕੋੜੇ॥ਓਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾ
ਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬ
ਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇ
ਮੁਖਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਂਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤ
ਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁ
ੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗ
ਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿ
ਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆ
ਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਦਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥ
ਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀ

ਸੇਵਕੀਤੀਹੋਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫ
ਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾ
ਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟੁਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕ
ਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇ
ਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਪਾਰਬ੍ਰ
ਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰੁਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਸਰਾਪਿ
ਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਰੁਮੁਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾ
ਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਂਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸਭ
ਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿੰਦ
ਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿ
ਸਭਪਾਈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਗਇ
ਆ॥ਨਿਤਝਹੀਆਪਾਏਝਗੂਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ॥ਨਿਤਉਪਾਵਕਰੈਮਾਇ
ਆਧਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ॥ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈਜਿਸੁਹਿ
ਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰਵੈਰੈਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿਲ
ਇਆ॥ਓਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ॥ਜੇਸੁਇ
ਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਖੇਹੂਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛ
ਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿ
ਲਵਿਖਪਾਪਗਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਤੁਧੁ
ਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਦੇਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਿ
ਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਸੇਭਗਤਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਜਿਸੇ
ਵਦੇਤਿਨਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁ
ਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿ
ਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥ਗੁਰਿ

ਮੀਹੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰਿਆਗੁਰਚਉਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸ
ਭਿਤਰਾਇਆਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਆਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ
ਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹ
ਰਿਉਰਧਾਰਿਆਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਿਆਜਨੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਧੂੜਿ
ਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ ਪ:੪॥ ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗ
ਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏਡਰੀਐਤਾਂਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪ
ਣੀਕਲਾਵਧਾਏਦੇਖਹੁਭਾਈਏਹੁਅਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆ
ਣਿਨਿਵਾਏਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰ
ਏਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸ
ਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਹਉਜ
ਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿ
ਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹਹਮਾਰੇ
ਸਚੁਪੂਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿ
ਰਾਰੇਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬ
ਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਪ:੪॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀ
ਭਲਾਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਇਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁ
ਗਲੋਵਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀਪਰਾਈਮੁਹੁ
ਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾ
ਕੋਖਾਏਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਈਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉ
ਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾਏਜਨੁਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਕੀ
ਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ ਪ:੪॥ ਹੋਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋਈ
ਨਾਹੀਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹੀਜੋਸਤਿਗੁਰਿਫਿਟ
ਕੇਸੇਸਭਜਗਤਿਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀਜਿਨਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਢ
ਹਾਫਿਰਾਹੀਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹੀਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਨਾਸੁਣੈ

ਨਿਤਹੂਲੇਹੂਲਿਮਰਾਹੀ॥ਅਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨ
ਰਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਈ॥ਓਇਅਗੈਭ
ਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜਿਓਸੁਮਿਲੇਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉਠਾਹੀ॥ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂ
ਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹੀ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਨਿਤਸਵਾ
ਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥੨॥ ਮਃ੪॥ ਜਿਹੋਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋ
ਈ॥ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭੁਪੈਰੀਪਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਲੋਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀਵਡਿਆ
ਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਬਹਿਟਿਕਿਆ
ਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥
ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿਭਵਾਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਿ
ਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੁਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋ
ਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰੁਦੁਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰਕੋਨਸੁਣੇਓਹੁਅਉਖਾ
ਹੋਇਰੋਇਆ॥ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਖੋਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾ
ਬਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨ
ਹੋਇਆ॥ਜੈਸਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੈਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ ਮਃ੪॥ ਵਡਭਾਗੀਆਸੋ
ਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰਤਰਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ॥ਗੁਝਾ
ਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਿਰਹੇਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਖੋਤਿ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਾਂਇਕੁ
ਰਵਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿ॥ਇਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੋਤਿ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਰੀਹੋਤਿ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੈ
ਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇ

ਣਜਾਹਿ॥ਜਿਨਾਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨ
ਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ॥ਓਇ
ਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨ
ਤਿਨਵੇਖਿਵੇਖਿਹਮਜੀਵਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਧੰ
ਨੁਪਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿ
ਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦ
ਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰ
ਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥
ਜਾਡਿਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾ
ਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸੋਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵ
ਸੀਗੁਰੁਪੂਰਾਘਰੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇ
ਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਹਰਿਆਪਿਹੋਇਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛਡਾਇਸੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੂਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿ
ਨਿਸਭਆਣਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾ
ਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇ
ਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁ
ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੂੰਗੈਮਿਠਿ
ਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉ
ਤਿਨ੍ਹਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲ

ਗੋਲੀਆ॥ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵਹਿਹਉਗੁਲਾਮਤਿਨਕਾਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇ
ਤਿਨਭਿਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ
॥੧॥ਮਃ੪॥ ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣ
ਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ॥ਤੋ
ਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੁਸ
ਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ॥ਸਚੋਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚ
ਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨ
ਮੁਖਮੂਰਖਬੇਤਾਲੇ॥ਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾ
ਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇ
ਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈ
ਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧ
ਰੇਹੁ॥ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੇਨਦ
ਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿ
ਆ॥ਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋ
ਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁ
ਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੂਆਪੇਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
ਆ॥ਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅ
ਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿ
ਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾ
ਰਿਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਇਅਨੁਜਿਸਨੋਸਬਦਿ
ਲਾਇਪਿਆਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁ

ਤਿਨੋ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਨਕਬਹੂਛਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾ
ਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰ
ਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲੁਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੪॥ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠ
ਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕ
ਢੇਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁ
ਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁ
ਖਿਉਗਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁ
ਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁ
ਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ
॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜੋਮੰ
ਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹੋਵੈਹਰਿਦਰਗ
ਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿ
ਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹ
ਗਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਕਿ
ਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵੀਸਰੈਸੇਪੂਰੇ
ਪੁਰਖਪਰਧਾਨ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹਪਾਈਮਾਨੁ॥ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ॥
ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪਣਾ
ਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਭਉਜਲਿਡੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਧੰਨੁਧੰ
ਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਆਵਦੇਸਬਦਿਲਦਿਲੈਜਾਵਣਹਾਰੁ॥
ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ
ਸਚੈਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆ

ਤਿਨਾਅੰਦਰਹੁਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿ
ਨੀਸਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਭੂਦੂਵਡਾਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆ॥ਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾ
ਬਾਸਿਹੈਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਫਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਮਨਮੁਖੁਪ੍ਰਾਣੀਮੁ
ਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣੁਭਰਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਨਾਟਿਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦ
ਇਆਲਹੋਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਜਨਮਮਰਣਦੁ
ਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ॥ਜਿਹਵਾਸਾਲਾਹਿਨਰਜਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦ
ਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ॥ਸੋਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀ
ਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਜਾਮਿ
ਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ॥ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆ
ਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ॥ਸਤਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋੜਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆ
ਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਵਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਂ
ਦਰਿਵਰਤੈ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰ
ਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤੈ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਨੋਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਇਹੁਮਨੂਆਦ੍ਰਿ
ੜੁਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁ॥ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹਿਦਿਆ
ਉਠਦਿਆਨਿਤ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਚਿੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨ
ਜਾਣੈਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ॥ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹ
ਸੀਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਿਜੋੜਿ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹ
ਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਲਏਬਹੋੜਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁ

ਰਕਾਅਨੁਮੰਨੇਨਾ।ਜਾਂਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੇ।ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋ
ਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ।ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੇ।ਇਹਚਾਲਨਿ
ਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੇ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿ
ਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ।ਓਹੁਵੇਲਾਹ
ਥਿਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿਹਾ
ਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ।ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁ
ਤਿਨਾਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ।ਅੰਤਰਿ
ਕ੍ਰੋਧੁਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ।ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ।ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ
।ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਝੜਿਪਾਇ।ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇ
ਨਪਾਇ।ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿ
ਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ।ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸਿ।ਓਇਵਲੁਛ
ਲੁਕਰਿਵਤਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ।ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁਨਗਡਈ
ਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ।ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰਸਿਖਬੈਠੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆ
ਹਰੁ।ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈ
ਪਾਇਨਿਹਥੁ।ਤਿੰਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ ਪਉੜੀਮਃ੫॥
ਲੈਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀ।ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥
ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ।ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀ
।ਅਰਜਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲੁਪੀੜੇਘਾਣੀ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਸੇਵਕਸਚੇ
ਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ।ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾਇ।ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀਮਃ੫॥ ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾਠੂੰਗਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ।ਕਰ
ਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੇਚਖੈ।ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ।
ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥
੨੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ।ਤਿਨਿ

੨੦

ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਏ ਮੂਏ ਹਰਾਮਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਦਖੁ ਸਭੇ ਕੀਤੀਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦੂਜੀ
ਆ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜੁਜਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ
ਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈ
ਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ
ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤ
ਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿ
ਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ
ਹੋਵਈ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸ
ਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ
ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤ
ਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ
ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਏ
ਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ
ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆ
ਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘ
ਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥
ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾ
ਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ
ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ ਜੇਹੇ
ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿ
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸ

ਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਆਹਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁ
ਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉ
ਹੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਓਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ॥ਕੂੜੁਕਮਾ
ਵੈਕੂੜੁਉਚਰੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜੁਹੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ॥
ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋੜੁਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਪਇਆਤਿਨਾਗੁ
ਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਂਚਾਰਿ
ਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ
॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿ
ਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨ
ਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰ
ਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੩੧॥ ਮਃ੫॥ ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੂਦੁਖੁਸਬਾਇਆਲਥੁ
॥੧॥ਮਃ੫॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ॥ਚਬੇਤਤਾਲੋਹਸਾਰੁ
ਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ॥ਘਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ॥ਕਾਈਆਸਨਪੁੰ
ਨੀਆਨਿਤਪਰਮਲੁਹਿਰਤੇ॥ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਣਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ॥ਸਭੇ
ਧਿਰਾਂਨਿਖੁਟੀਅਸੁਹਿਰਿਲਈਅਸੁਧਰਤੇ॥ਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਂਲਇਆਕਰਤੇ
॥ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਝੜਿਧਰਤੀਪੜਤੇ॥੩੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ॥
ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮ
ਹਾਉਤਮਬਾਣੀ॥ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਪਾਇਆਨਾਮੁਧ
ਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵ
ਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਂਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿ
ਖਾਂਪਾਸਹੁਕੰਮੁਕਰਾਇਆਲੋੜੇਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀ

ਉਲਾਇਐਪਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇੜੈਗੁ
ਰਸਿਖੁਮੂਲਿਨਜਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੇ
ਮੁਕਰਾਇਐਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁ
ਤੂੰਵਡਵਡਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਡਾ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪਿਮਿ
ਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਮਨੁਗਡਗਡਾ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚਮੁਤੇਰਾਹ
ਡਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡਾ॥੩੪॥੧॥ ਸਲੋਕਦਾ
ਲਿ੫੮॥ ਚਉਪਦੇ੩੨॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੋੜੁਪਉੜੀਕਾ॥ ਜੁਮਲਾ੩੫॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਸ੍ਰੀਲਿਖਦਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿ
ਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥
੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾ
ਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ
॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁ
ਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨ
ਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾ
ਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇ
ਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਜੀਉਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭ
ਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਉਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ
ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅ

ਸਾਸਤ

ਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭ
ਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆ
ਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਘਰੁ੨॥ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋ
ਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹਿਤਿਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿ
ਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈ
ਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋ
ਤੂਜਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ
॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੧॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
ਘਰੁ੨॥ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾ
ਲਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਾਰਾਧ
ੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁ
ਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਅਸੰਖਅਨੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿ
ਸੇਜਾਹਿ॥ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਹਿ॥ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਮਨਿਖੋਟੁਕਮਾਹਿ॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾ
ਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥੨॥ਏਹਿਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆ
ਕਉਲੂਝਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਹਮਰੈਹਰਿਧੜਾਜਿਹਲਤੁਪਲ
ਤੁਸਭੁਸਵਾਰੀ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਧੜੇਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ
ਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਹਮਰਾਹਰਿਧੜਾਜਿਨਿਏਹਿਧੜੇਸਭ

ਗਵਾਇਓ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੂਜਾਭਾਉਧਰੈਬਹਿਧਾਵੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰੁਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅਹੰ
ਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਹਰਿਧੜਾਧਰਮੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਣਿਆਵੈ
॥੫॥੧੧॥੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੁ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਪਾਇਆ॥੪॥੧੨॥੪॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾ
ਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਇਆ
॥੩॥ਵਡਾਵਡਾਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੧੩॥੫॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾ
ਣੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਵਡੈਭਾਗਿ
ਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੋਗਾ॥੨॥ਗੁਣਵਿਹੂਣਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ॥ਵਿਣੁਗੁਣਜਨਮਿਮੁ
ਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਗੁਣਪਰਗਟਿਕੀਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁ
ਢੀਏ॥੪॥੧੪॥੬॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਵਡੈ
ਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਧਰਨ
ਕਾਈਨਾਮੁਰਵਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ॥ਜੋ
ਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਸੋਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣਗਏਮੂੜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਬਿਖੁਦੇ
ਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥੪॥੧੫॥੭॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲਵਧਾਈ॥ਫਲਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਰਸਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਮਾਰਿ
ਕਾਲੁਜਮਕੰਕਰਭੁਇਅੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਹਿਭਗਤਿਰਖਾਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾ

ਖਟੁਦੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਣੈ
॥੩॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਊਚੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਚਿਊਚੇ॥੪॥[illegible]॥੮॥ ਆਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲਗਾਈ॥ਨਾਮਿਸੁਨਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ
॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮੀਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮ
ਨਿਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸੁਣੀਮਨੁਸਰਸਾ॥ਨਾਮੁਲਾਹਾਲੈਗੁਰਮਤਿਬਿਗਸਾ॥੨॥ਨਾ
ਮਬਿਨਾਕੁਸਟੀਮੋਹੁਅੰਧਾ॥ਸਭਨਿਹਫਲਕਰਮਕੀਏਦੁਖੁਧੰਧਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਜਸੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥[illegible]॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੬ ਕੇ੩॥ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਥੋਥਰਵਾਜੈਬੇਨ
॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੋਲਹੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੂਆਹਰਿਰੰਗਿਭੇਨ॥੧॥ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀ
ਉਪਦੇਸੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਹਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਹਮਆਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵ
ਹਿਰਾਗਭਾਤਿਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹੁਮਨੂਆਖੇਲੈਖੇਲ॥ਜੋਵਹਿਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉਬਸੁਧਾਉਠਿ
ਬੈਲਗਏਚਰਿਬੇਲ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆ
ਖੇਤੁ॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਬੈਲੁਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤੁ॥੩॥ਜੋਗੀਜੰਗਮ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤੁਮਰੀਜੋਦੇਵਹੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਲਾ
ਵਹੁਮਨੂਆਪੇਲ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂਤਾ
ਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁ॥ਆਵਤਜਾਤਬਾਰਖਿਨੁਲਾਗੈਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥
੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲ
ਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੋਊਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਣਕਬਕੋਰਾਗਧੁਨਿਉ
ਠਾਵੈ॥ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥੨॥ਕਬਕੋ
ਨਾਚੈਪਾਵਪਸਾਰੈਕਬਕੋਹਾਥਪਸਾਰੈ॥ਹਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇ
ਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਬਕੋਊਲੋਗਨਪਤੀਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਗਿਆ
ਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜਨਨਾਚਹੁਹਰਿ

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੧੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੩॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥੧੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਪ: ੪ ਘਰੁ ੧੬ ॥ ਕੇ ੨ ਸੁਧੰਗ ॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥

੧੫॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ਹਉਹ
ਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਕਰਹਲੁਬੇਲਿਰੀਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗ
ਬਿਰਕਤੁਭਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੋਹਰਿ
ਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖੁਸਰਣਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੋਹਿਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਗੁਸਾਈ॥
ਜਨਨਾਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤਹੈਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥੨॥੧੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧ [illegible] ॥ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥
ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅ
ਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧ
ਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥
ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਿਮਿਛਾਏਜਿਉਚਕੁਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿ
ਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ
॥੨॥ਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭਪਰਹਰਿ
ਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭ
ਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿ
ਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਤੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋ
ਵਿੰਦੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਝਿਮਿਝਿਮੇ
ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾ

੨੪

ਠਕੁਰੋ

ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਤਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਕਿਲਵਿ
ਖਨਾਸਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ
॥ਰਵਿਆਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬ
ਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲ
ਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀਸਿਧਿ
ਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮੇਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆ
ਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆਏਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆ
ਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇ
ਮਨਮੁਖਮੂੜਅਭਾਗੀਰਾਮ॥ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥ਮਾਇ
ਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂੜਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਾ
ਨੀਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਮੁਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾਕਾਲੂਖਤਮੋਹਅੰਧਿਆਰਾ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮੁਗੁਰਮੁ
ਖੇਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਪਇਆਲੀਭਰਮਦਾਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈਰਾਮ॥ਮਨੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਆਣੈਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਰਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਤਰਾਏ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚਿੰਤਾਸਭ
ਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਲੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮ॥
ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਕਬੁਧਿ
ਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਸਰਧਾ
ਰਾਮਨਾਮਿਲਗੀਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅ
ਵਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿ
ਸਖਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਪੂੰਜੀਸੰਚੀਨਾਡੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾ

ਕਾਹੂਨੇਹਿਨਿਆਣੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥
ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਿਆਖਿਆਰਾਮਾ॥ਸੇਵਕਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿ
ਚੜਾਇਆਰਾਮਾ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤੁਮਨਿਸਰਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀ
ਨਾਨਾਥੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਏ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ
ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਊਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰੁਹੋ
ਵੈ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੋਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐ
ਆਤਮਰਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖੁਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖੁਬਿਨਸਿ
ਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰ
ਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿ
ਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਖਾਈਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਣਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆ
ਇਆਧੁਰਿਭਾਗਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
ਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰਜੋਗਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਸੇ
ਧੰਨੁਵਡੇਸਤਪੁਰਖਾਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣੁਮੰਗੈਪਗਸਾਧੂਮਨਿਚੂਕਾ
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ
॥੪॥੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁ
ਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਗਾਵਹਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀ
ਉ॥ਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿ

ਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ

ਪ੍ਰਭੁਏਕੋਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵੈ
ਮਾਨੁਜੀਉ॥ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮਧਿਆਨੁਜੀਉ॥੧॥ਤੇਤਾਜੁਗੁ
ਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਪਗੁਚਉਥਾਖਿਸਿਆ
ਤ੍ਰੈਪਗਟਿਕਿਆਮਨਿਹਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਜਲਾਇਜੀਉ॥ਮਨਿਹਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਬਿਸਲੋਧੁਨਿਰ
ਪਧਾਵਹਿਲੜਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਰੋਗੁਲਗਾਨਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਇਆ
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਬਿਖੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਤੇਤਾਜੁਗੁਆ
ਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆ
ਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨਉਪਾਇਜੀਉ॥ਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਹਿਜਗਪੁੰਨਆਰੰਭਹਿ
ਅਤਿਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾ
ਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਮਹਾਜੁਧਜੋਧਬਹੁਕੀਨੇਵਿਚਿਹਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇ
ਜੀਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਜੁ
ਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਿ
ਹਰਿਕੀਆਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ
ਅਉਖਧੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰੁਤਿਆਈਹਰਿਨਾਮੁ
ਵਡਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਕਲਿਜੁਗਿਬੀਜੁਬੀਜੇਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖਾਇਜੀਉ॥ਕਲਜੁਗਿਹਰਿਕੀਆਪ
ਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਰਿਕੀ
ਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਹਾ
ਗੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸੋਹਾਇਆ॥ਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਮਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰ
ਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਹਜਿਨਹਰਿ
ਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਾਰੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁ

ਵੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨਾਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨ
ਪਰਧਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅ
ਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
ਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰ
ਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘ
ਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਂਹਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਂਹਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚ
ਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁ
ਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਛੰਤਮਹ
ਲਾ੪ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥
ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾ
ਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗ
ਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀ
ਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ
॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉਰ
ਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕ
ਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸ
ਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈ
ਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਇਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਂਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਦਰਗਹਪੈਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਹਰਿਨਾਮੈਸੋਹੇ
ਆ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾ

ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੨॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿ
ਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਿ
ਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆ
ਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ
॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿ
ਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੨ੴ॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪ ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਗ
ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰਜੀਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖ
ਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆ
ਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾ
ਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰ
ਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮ
ਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿ
ਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮ
ਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿ
ਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥
ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁ
ਗਵਾਈਐਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥
੪॥੭॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਘਰੁ੪ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾ

ਮਨੁਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਨੁਰਾਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨੁਸੋਵਿੰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿ
ਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆਸਭੁਜਨਮੁਧਨੁਧੰਨਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾ
ਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਆਲਿਅਣੀਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾਣੈਜਰੀ
ਆ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁ
ਦੁਤਰੁਤਰੀਆ॥੨॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿਵਿਗਸਿਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰ
ਗਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆ
॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿ
ਤਰਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆ
ਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜ੍ਹਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰ
ਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿ
ਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਹ
ਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਣਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਮਮੂਰਖਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾ
ਇਆਚੂਕੇਧਕਧਕੇ॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਛੰਤ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿਖਦੇਇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰੁਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ਸਚੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾ
ਤੂੰਧਣੀਸਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰਾ॥
ਜੋਪਾਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬ
ਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਹਮਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਹਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰਅਪਾਰੋ

ਰਾਮਰਾਜੇਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਦਿਨੁਰਾਤਿਇਹਾਆਸਆਧਾਰੋਹਮਮੂਰ
ਖਕਿਛੂਨਜਾਣਹਾਕਿਵਪਾਵਹਿਪਾਰੋਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਪਨੀਹਾਰੋ
॥੩॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਏਰਾਮਰਾਜੇਹਮਭੂਲਿਵਿਗਾੜਹਦਿ
ਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏਹਮਬਾਰਿਕਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਹੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਦਾਸੁਹਰਿਕਾਂਢਿਆਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤ
ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਰਾਮਰਾਜੇਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਘਟਿਬਲਿਆਹਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿ
ਨਚਲਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥੧॥ਜਿਨੀਐਸਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੇਇਹੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਨਾਮਬਿ
ਨਾਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿਆਖਾਏਮਨਮੁਖਾ
ਫਿਰਿਜਨਮੁਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥੨॥ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇਕਿਛੁ
ਹਾਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏਜਿਨਤੂੰਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁਧੁਮਿਲਹਿਜੋ
ਹਰਿਮਨਿਭਾਏਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੩॥ਕੋਈਗਾਵੈਰਾਗੀਨਾਦੀ
ਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਜੈਰਾਮਰਾਜੇਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾ
ਰੋਇਕਿਆਕੀਜੈਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋਗਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤ
ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤੇਜਨਸੁਘੜਸਿਆਣੇਰਾਮਰਾਜੇਜੇਬਾਹਰਹੁਭੁਲਿਚੁਕਿ
ਬੋਲਦੇਭੀਖਰੇਹਰਿਭਾਣੇਹਰਿਸੰਤਾਨੋਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਹਰਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਦੀ
ਬਾਣੁਹੈਹਰਿਤਾਣੁਸਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰਾਮਰਾਜੇ
ਗੁਰਸਿਖੀਸੋਥਾਨੁਭਾਲਿਆਲੈਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਘਾਲਥਾਇਪਈਜਿਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰ
ਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇਕਰਿਸੇਵਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭੁਖ
ਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁਖਸਭਗਈਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਧਾਈ
ਆਜਿਨਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਡਿਠਾਰਾਮਰਾਜੇਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲਗੈ

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ॥
ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ
ਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨ
ਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹ
ਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ॥
੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ
ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇ
ਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪ ਛੰਤ॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ॥ ਹਰਿ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ॥
ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ
ਹਿਰੇ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇ
ਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ॥ ਤਨਿ ਬਿਰ
ਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ
॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ
ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ॥
ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀ

ਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਤੁਠਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥੩॥ਪਿਆਰੇਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮੁਨਖੇਲਸਾ॥ਕਿਉਪਾਈਗੁਰੁਜਿਤੁਲਗਿਪਿਆਰਾਦੇ
ਖਸਾ॥ਹਰਿਦਾਤੜੇਮੇਲਿਗੁਰੂਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਪਾਇਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਸਾ॥੪॥੧੪॥ ਚਉਪਦੇ੧੬॥ ਛੰਤ੧੪॥ ਜੋੜੁਆਸਾਕਾ ਜੁਮਲ੩੦

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਃ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁ
ਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਿਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪ
ਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹ
ਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਜਨਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰ
ਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆ
ਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇ
ਇਪ੍ਰਭੁਓਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੋਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰ
ਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈ
ਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓਹੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿ
ਨਾਮੇਸੋਹੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਊਆਕਾਗਕਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀ
ਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵਡੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋ
ਹੈ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿ

ਉਪਕਰਮੋ॥ਜੇਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜ
ਨਮੇਲਿਪਿਆਰੋ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾ
ਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੋ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀ
ਣਜਮਿਮਾਰੋ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੋ॥੩॥
ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੋ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ
ਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮ
ਨੁਲਾਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿ
ਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾ
ਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀਦਰਗਹਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭਿਲੋਚ
ਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਕਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਬਿਰ
ਥਾਜਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖੁਖਾਵੈਮੁਖੁਫੀਕਾਥੁਕਥੂਕਮੁਖਿਪਾਈ॥ਜੋਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਹ
ਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਾਬਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉ
ਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿਲਾਈ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ॥ਹਮਹੋਵਹਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਕੇ
ਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਗੁਰਸਿਖਪਗਲਾ
ਇਆ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਜਿਨਵਚਨਗੁਰੂਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰਕੇਸਿਖਪਿਆਰੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿ
ਪਿਆਰੀਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆ
ਸੇਭਾਗਹੀਣਪਾਪੀਜਮਖਾਇਆ॥੩॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਗੁਣਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥
ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
ਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭਹਰਿਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਭਾਈ

ਰੇਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਾਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤਹਰਿਨਾ
ਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿ
ਨਨਹੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜ
ਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿ
ਵੈ॥੪॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩ ॥ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾਕਉਸ
ਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾਜੋਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵ
ਹੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸ
ਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾ
ਈ॥੩॥ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੰਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ਸੋਹਮਕਰਹਜੁਆਪਿਕਰਾਏ॥੪॥ਜਿਨਕੀਭ
ਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੫॥੧॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰ
ਧਾਰੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿ
ਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਸਨਕਸਨੰ
ਦਨਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਆਏਤਿਨ
ਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕੋਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂੰਏਕੋ
ਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿ
ਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾਆਪਿਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁ
ਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰ
ਵਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰ
ਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥੬॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਸਭਕਲਧਾ
ਹਰਿਕਰਤੈ
ਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿਗਾਵ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
੮॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ੭॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧॥ ਜੋੜੁ ੮॥ ਗੂਜਰੀ ਕਾ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥
ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ
ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖ ਲਾ
ਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰ
ਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁ
ਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ
ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋ
ਲੀਐ ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾ
ਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋ
ਲੀਐ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹ
ਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈ
ਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ
ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ
ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਾਵਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਜੂਠਾਰੀ॥ਹਮਰੈਜੀਇਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੋਤ
ਹਮਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ਹਮਰੀਮੁੰਦ੍ਰਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁ
ਸਟਾਰੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੂਤੁਜਮਤੁਹੈ
ਤਿਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੇਬਿਗੜਰੂਪ
ਬੇਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਸਟੀ॥੨॥ਜਿਨਕਉਦਇਆ
ਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਟਕੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਟਕੀ॥੩॥੬॥ ਜੋੜੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਕਾ ਦੁਪਦੇ੬॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਃ੪ ਛੰਤਾ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਝਕੋ
ਲੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂੰਡੋਲੇਰਾਮ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿ
ਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾਮ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠ
ੜਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਏਰਾ
॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਜਿੰਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿ
ਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵੈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾ
ਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ਹਉਹਰਿਬਾਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂ

ਰਿਦਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਕਮਲਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿ ੨

ਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇ ੩

ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ੪

ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿ ੫

ਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇ ੬

ਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ ੭

ਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਣੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿ ੮

ਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪੁਬੰਧਾਇਆਮੇ ੯

ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀ ੧੦

ਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁ ੧੧

ਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗ ੧੨ ਮੁਖ

ਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਖੇਵਟਸਬਦਿਤਰਾਇਆ ੧੩

ਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਠਲਗਾਇਆਰਾਮ॥ ੧੪

ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮ॥੪॥ ੨॥ ਬਿ ੧੫

ਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ॥ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰ ੧੬

ਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇ ੧੭

ਰਾਮ॥ਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡ ੧੮

ਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ ੧੯

ਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ ੨੦

ਦੁੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ ੨੧

ਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾ ੨੨

ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾ ੨੩

ਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁ ੨੪

ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜ ੨੫ ੩੧

ਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਜੋਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੩॥ਅਤਿਊਤ
ਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮਾ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਟੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮਾ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮਾ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿ
ਰਾਤੇਰਾਮਾ॥੪॥੩॥ ॥ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮਾ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਦੂ
ਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮਾ॥੧॥ਸਾਰਸਨਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇ
ਰਾਮਾ॥ਤੇਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾ
ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਮੇ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋ
ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮਾ॥ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇ
ਖਹਿਰਾਮਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮਾ॥ਨਾ
ਨਕੁਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਰਾਮਾ॥੩॥ਧਰਤਿਪਾਤਾ
ਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮਾ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁ
ਲਾਵੈਰਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਇਆਣੇਰਾਮਾ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪ
ਛੁਤਾਣੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਾਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਿਲੁਭਾਣੇਰਾਮਾ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇਮਿਲ
ਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਢਿਲਨ
ਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੈਸਾਹੁਆਵੈਕਿਨਆਵੈਰਾਮਾ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੂਰਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਹ
ਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀ

ਦੁੜੀਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈਰਾਮ॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਡਰੈ
ਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਜਨਿਸਭਿਡਰਸੁਟਿਘ
ਤੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਝਖਮਾਰਨੁਦੁਸਟਕੁਪਤੇਰਾਮ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਨਾਨਕਿਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮ॥੩॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੂਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾਮ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾ
ਨਾਹੀਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾਰਨੁਸਭਿ
ਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛਡਾ
ਰਾਮ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੂਜਾ
ਣਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਵੇਖੈਮਨਿਮੁਕ
ਰਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮ॥੧॥ਸੇਭਗਤਸੇ
ਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅ
ਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਰੰਗਿਰਾਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਣੇ
ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਘਾਣੇਰਾਮ॥੨॥ਹੇਰਸਨਾਜਪਿਗੋ
ਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏਰਾਮ॥ਜਿਸੁਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿ
ਧਿਪਾਏਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੩॥ਥਾਨਥਨੰਤ
ਰਿਰਵਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਰਾਮ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤ
ਮਾਤਾਰਾਮ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮ॥੪॥੬॥

੧ਓ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਲੋਕੁਪ:੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈ
ਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਧ

ਨੁਹੀਣੁਹੈਅਗੈਕਿਖਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸਭੁਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਸਭਨਾ
ਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਤੂਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇਆ
॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਸੰ
ਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜ
ਗਿਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾ
ਇਨਸਕੈਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇ
ਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁ
ਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁ
ਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥੧
॥ਮਃ੩॥ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰ
ਖਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿ
ਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਜਿਸਨੋਤੂਦੇ
ਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ॥ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥ਸਾਜ
ਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆ
ਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈ
ਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਹੈਅਵ
ਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਹੋਈ॥ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਹੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਿਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਤੂੰਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਦਾਤਾਰੁਹਹਿਤੁਧੁਅਗੈਮੰਗਣ
ਨੋਹਥਜੋੜਿਖਲੀਸਭਕੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਆਵਈਤੁਧੁਸਭਸੈਨੋਦਾਨੁਦਿਤਾਖੰਡੀ
ਵਰਭੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸ
ਹਜਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਪਾਇਓਮਨਹਠਿਕਿਆਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋ
ਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਆਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣੈਮੂੜਾਅਵਰਾਆਖਿ

ਦੁਖਪਾਇਆਮੁੰਢੋਦੀਖਸਮਲਾਤਿਨਗਈਆਅੰਧੇਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੰਨਿਨਘੜਿਓਰਹੈ
ਅੰਕਿਸਮਾਇਆਅਨਦਿਨੁਸਹਸਾਕਦੇਨਚੁਕੈਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਇਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਅੰਤਰਿਸਬਲਾ
ਨਿਤਧੰਧੁਕਰਤਵਿਹਾਇਆਚਰਣਕਰਦੇਖਤਸੁਣਿਥਕੇਦਿਹਮੁਕੇਨੇੜੈਆਇਆਸਾਚਾਨਾਮੁਨਲਗੋਮੀਠਾ
ਜਿਤੁਨਾਮਿਨਵਨਿਧਿਪਾਇਆਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਤਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਇਆਧੁਰਿਕਰਮੁਨਪਾਇਓਪਰ
ਤੀਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿਤੂਮੂੜੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰੁਤਦਹੀਪਾਇਐਜਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਵਸਿਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
ਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕਿਸੈਗਲੈਦਾਲੋੜੀਐ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਭਨਾਗਲਾਕਾਤਿਸਨੋਧਿਆਇਦਿ
ਆਕਿਵਨਿਮਖਘੜੀਮੁਹੁਮੋੜੀਐ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਸਨੋਸਰਬਕਲਿਆਣਹੋਏਨਿ
ਤਸੰਤਜਨਾਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੋੜੀਐ॥ਸਭਿਦੁਖਭੁਖਰੋਗਗਏਹਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿਜਨਕੇ
ਬੰਧਨਤੋੜੀਐ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿਭਗਤਜਨਾਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਜਗਤੁਤਰਿਆਸਭੁਲੋ
ੜੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਹਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਰਸਨਾਸਬਦਿਰਸਾਇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿ
ਨਿਹਰਿਕਾਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਭਗਤੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿ
ਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏਆਪੇਹਰਿਇਕਨਾਉਝੜਿਪਾਏ॥ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵ
ਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩ ॥ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਣਸੀਵਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇਸੁ॥ਜੇਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਮੰਗਦਾਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁ
ਵੇਸੁ॥ਜੇਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ॥ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਫਲੁਦੁਇਪੰਖੇਰੂਆਹਿ॥ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸ
ਹੀਨਾਪਰਪੰਖੀਤਾਹਿ॥ਬਹੁਰੰਗੀਰਸਭੋਗਿਆਸਬਦਿਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸਿਫਲਿਰਾਤੇਨਾਨਕਾਕਰ
ਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਹੈਰਾਹਕੁਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਾਵੈ॥ਆਪਿ
ਪਕਾਵੈਆਪਿਭਾਂਡੇਦੇਇਪਰੋਸੈਆਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੈ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਇਛਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾ
ਵੈ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾਲੈਆਪੇਵਿਦਾਕਰਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਆਪੇਤਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮ
ਨਾਵੈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ॥ਮਮਤਾਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾ
ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਧੰਧੁ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਜੇਵੜੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਵਰਤਣਿਵ

ਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵ
ਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ
ਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁ
ਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ
ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ
ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕ
ਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕ
ਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ
ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ
ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜਿ ਕ
ਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆ
ਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰ
ਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਲਿ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਆਤਮਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਣਿ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਲਿਜੁਗਬੋਹਿਥੁਹੋਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਹੀਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁ
ਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸੁ
ਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰਜਨੁ॥ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਧੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆ
ਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਧਾ
ਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟੜੇਪੜਣਕਉਆਣੇ॥ਇਕਨਾ
ਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਣੇ॥ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਸੇ
ਜਨਸਚੀਦਰਗਹਿਜਾਣੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ੧॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੂਆ
ਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਮਜਲਸਕੂੜੇਲਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁ
ਆਰੁ॥ਕਰਣੀਲਾਹਣਿਸਤੁਗੁੜੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰੁ॥ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਘਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆ
ਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕਾਇਆਲਾਹਣਿਆਪੁ
ਮਦੁਮਜਲਸਤ੍ਰਿਸਨਾਧਾਤੁ॥ਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੂੜਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲੁ॥ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾ
ਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਰ॥ਕਾਂਇਆਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇ
ਲਾਪੁਹੋਇਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਰ॥ਗਿਆਨੁਗੁੜੁਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁ
ਅਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਹੁਭੋਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣ
ਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਬਾਣੀ॥ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇਸੈ
ਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ॥ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਏਹਾਸੰਧਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ॥ਹਰਿ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸੰਧਿ

ਆਪੇਪਿਤਾਮਾ
ਆਪੇਬਾਲਕ
ਣੇ॥ਇਕਥੈ
ਭੁਆਪੇਇ
ਇਆਣੇ॥

੨॥ ਗਿਆਨੁਗੁੜੁਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਹੁਭੋਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੨॥

ਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਸੀਪਿਆਕਰਮੇਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਾਇਕੈਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਵਾਈਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰ
ਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾਸੁਭਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬ੍ਰ
ਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ਆਪਿਅਭੁਲ
ਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁਥਿਆ॥ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੂਜਾ
ਭਰਮੁਗਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਡਉਖੇਹ॥
ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹ॥੧॥ਮਃ੫॥ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿ
ਦਰਸਨਾਜਪੈਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆ
ਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੈਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿ
ਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾ
ਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ ਸਲੋ
ਮਃ੩ ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾ
ਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਹਾਇ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹੁਕਰੇ
ਹੁ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਦਾਰੂਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿ
ਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਾਰਅਠਾਰਹਬਣਾਸਪਤਿਆਪੇਹੀਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿ
ਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥ਆਪੇਸਾਹਿ
ਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸ
ਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਣਿਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਇ॥ਜਿਤੁ
ਪੀਤੈਮਤਿਦੂਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆਇ॥ਆਪਣਾਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇ
ਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਝੂਠਾਮਦੁਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿ

ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸ
ਵਾਲਿਆ ਤਾ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ
ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ
ਤੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣ
ਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮ
ਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ
ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋ
ੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀ
ਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਜਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆ
ਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
ਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆ
ਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਐ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ
ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹ
ਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥
ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈ
ਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ
ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

ਨਾਨਕਐਥੈਕਮਾਵੈਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਪੁਰਿਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮੁਪਾਇਆਅੰਦ
ਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰਹਿਆਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮਾਲਦਾਦੰਮੁਨਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆਜੀ
ਵਨਪਦਵੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸਨੋਦੇਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਬੀਨਿਆਆਪੇਪਰਧਾਨਾ॥ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆ
ਨਾ॥ਆਪੇਮੋਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨਾ॥ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਹੀਭਾਣਾ॥ਉਸ
ਤਤਿਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨ
ਕਾਜਿੰਨਾਦਾਅਉਤਾਰੁ॥ਪੁਤੁਜਿਨੂਰਾਧੀਅਜਿੰਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰੁ॥੧॥ਹਿੰਦੂਮੂ
ਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ॥ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੂਜਕਰਾਂਹੀ॥ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਪਾਥਰੁਲੇਪੂ
ਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਓਹਿਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿ
ਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ॥ਭਗਤਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿ
ਜਿਰਜਿਜਨਖਾਹੁ॥ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣੁਸਚੁਲਾਹੁ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕ
ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇ
ਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਹੁਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ
ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘ
ਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂਖਮੁਭਾ
ਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿਇਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰ
ਤਾਰੇਣਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝਈਤੂਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨੧॥੧॥ ਛੰਤ੬॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੁਮਲਾ

੧ੳਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾ
ਗਰੁ॥੧॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਆ
ਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਿਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਂਅਪ

ਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖੋ॥੨॥ਜਿਨਿਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉਮਿਲਾ
ਮੇਰੀਮਾਈਆ॥੩॥ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਾਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰੇਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥
੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੋਹਾ
ਗਣਿਸਾਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਮੈਵਿਚਿਦੋਸੁਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾਵਾ॥ਤੇਰੇਅ
ਨੇਕਪਿਆਰੇਹਉਪਿਰਚਿਤਿਨਆਵਾ॥੨॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸਾਭਲੀਸੁਹਾਗਣਿ॥ਸੇਮੈ
ਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਣਿ॥੩॥ਨਿਤਸੋਹਾਗਣਿਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਮੈਕਰਮਹੀਣ
ਕਬਹੀਗਲਿਲਾਵੈ॥੪॥ਤੂਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਾਹਉਅਉਗੁਣਿਆਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਬਖਸਿਨਾਨਕੁ
ਵੇਚਾਰਾ॥੫॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨ ॥ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਿਉਕਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹਉਜਾ
ਇਪੁਛਾਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨੁਮੁਗਧੁਸਮਝਾਵਾ॥ਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ
ਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉ
ਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਵਾ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉ
ਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇਰਾਅਵਰਾ॥ਨਾਨਕਧਨੁ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅੜਾਸਚੁਸਵਰਾ॥੨॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਸੋਹਾਗੁਸੋਹਾਗ
ਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਾਚੈਮੈਛੋਡਿਅੜਾਮੇਰਾ
ਤੇਰਾ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਇਤੁਮਾਰਗਿਭੈਣੇਮਿਲੀਐ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁ
ਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ॥੩॥ਜੋਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁਅਪਣਾਦੇ
ਵਾ॥ਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾਂ॥ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀ
ਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁ
ਸਜਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿ
ਪੂਛਾਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ
ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇਖਣ
ਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਹ
ਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥

ਰਾਗ

੨੫

ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਸਭਿ
ਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਊਠਤ
ਬੈਠਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਰਾਮ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿ
ਪਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖੁਲਾਥਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਪਰਸੇ॥ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥੨॥ਕੋਈ
ਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁ
ਕਾਟਿਸਰੀਰਾਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੋਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਬੈਰਾਗੁਭਇਆਬੈਰਾਗੀਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸੁਖਦਾਤੇਦੇਹੁ
ਸਤਗੁਰਚਰਨਹਮਧੂਰਾ॥ਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੩॥ਗੁਰ
ਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਦਾਨੋਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋ
ਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇ
ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਗੁਰਪੁਰ
ਖਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰ
ਮਿਲਿਸਮਾਣੀਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿ
ਸੁਕਾਰਣਿਹਉਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾਹ
ਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸਰੇਵਹਹਮਲਾ
ਗਹਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ
ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾ

ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨਹੀਜੀਵਾ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆ
ਪਿਸਵਾਰੇ॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਸੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੈਕਰੈਸੁਹੋਈਰਾਮ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਹੋਵੈਅਵਰੁ
ਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜ
ਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੪॥
੨॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਚਰਣਹਮਭਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿ
ਮਰਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸ
ਤਗੁਰੂਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੇ॥ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਆ
ਸਾਸਗਿਰਾਸੇ॥ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈ
ਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਕੋਈਬੇਲੀਨਾਹੀਤਿਥੈਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਛਡਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁ
ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਨਿਹਫਲੁਤਿਨਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਸਭੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਰ
ਾਮ॥ਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਰਿਝੂਰੇ॥ਘਰਿਹੋਦੈਰਤਨਪਦਾਰਥਿ
ਭੂਖੇਭਾਗਹੀਣਹਰਿਦੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਇ
ਆ॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਗੁਰਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਮਿਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਤਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਰ
ਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਸਤਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਮੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਗੁਰੁ
ਸਤਗੁਰੁਪ੍ਰਾਣਹਮਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀ॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹ
ਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬਿਨੰਤੀ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿ

ਵਡਹੰਸੁ

ਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮ॥ਹਮਪੂਛਹਹਮਪੂਛਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੂਛਹਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਪਾਇਲਗਹਨਿਤਕਰਹਬਿਨੰ
ਤੀਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਤੁਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਰਾ
ਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੨॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਭਿਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਥਿਅੜੇਜ
ਗਿਤਾਪਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਤਗੁਰਿਗਿਆ
ਸੁਖਦਾਤੇ
ਨਖੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਦੁਖਲਾਥੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੩॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈ
ਮਨਿਭਾਇਆਰਾਮ॥ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਅਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੪॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇ
ਹੁਉਬਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿ
ਦਇਆਲਸਰਣਾਇਆ॥ਤੂਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇ
ਟਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉ
ਬਾਰੇ॥੫॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘੋੜੀਆ॥ ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਧੰਨੁਮਾ
ਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰਾਮ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੜੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾਮਿਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀ
ਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹ
ਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ
ਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਣਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥ਅਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁ

ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ॥ ਮਹਾਮ
ਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ॥ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿ
ਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚ
ਿਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾ
ਧਾਈ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪॥ ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ॥
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ॥੧॥ ਦੇ
ਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ॥ ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ
ਹਰਿ ਬਣੇ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ
ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਮ
ਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ
ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ
ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰ
ਗ ਕੀ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਲਲਾ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸ
ਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ

ਜਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਭਿ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ
ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ
ਕੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂੰ ਕਰ
ਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂੰ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ
ਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਪ
ਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾ
ਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾ
ਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹ
ਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟ
ਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇ
ਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ
ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ
ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗ
ਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ

ਜਾਇਆ ਦੂਖ ਲਗੈ ਪਛੁਤਾਣਿ ਛਿਹੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸੋ
ਕੋਈ ਲੇਖੈ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਤੁਠੈ ਖੇਧਾਵਣੁ ਗਿਰੋਹ ਭਲਾ ਜਿ ਬਹੁ
ਕੋਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹ
ਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇਆ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ
ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ
ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ
ਗਾਲਿ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣਿ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿ
ਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀ
ਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾ
ਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈ

ਈਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆ
ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ
ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ
ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ
ਸੁਖ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ
ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ
ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉ
ਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇ
ਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰ
ਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿ
ਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗ
ਣਾਇਦਾ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ

ਰੇ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰਿਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ
ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂ
ਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ
ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ
ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ
ਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ
ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰ
ਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿ
ਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸ
ਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ
ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ

ਜਣਆਵਦਾ ਜਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਦੇ ਜਿ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਦੇ ਜਿ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕ
ਰਾਵਦੇ ਜਿ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦੇ ਜਿ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ
ਲਾਗੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ
ਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ
ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰ
ਨੀ॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇ
ੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਐ
ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹ
ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੇ ਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ
ਆਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਐ
ਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾ
ਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ॥੧੪॥

ਮਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ
ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਿਦੁ
ਖੁਲਗਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜ
ਮੁਮਾਰਸੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁਹੈਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸ
ਬਾਈ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰਹੈਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆਸਬਦੇਸੋ
ਝੀਪਾਈ॥ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁਕੋਨਹੀ
ਨਾਕੋਕੰਟਕੁਵੈਰਾਈ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿ
ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਨਾਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਕਰ
ਦਾਨਿਤਸਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਕਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਹਿ॥ਅਚਿੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੋਖਪਦਵੀਆਪੇਪਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁ
ਭਇਆਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲਾਜਰਖਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩
॥ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਖੜਕੁਹੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਹਾਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿ
ਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਹਉਮੈਸ
ਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸ੍ਰੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁਹਮਪੂਜਹਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈ
ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿਤਮਾ
ਤਾ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਣੇਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋ
ਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੰਘੇਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੋਰੁਜਗੁਸੂਤਾਮੋਹਿਪਿਆਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਜਾਗੰ
ਨਿਸੇਜੋਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹ

ਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰਾ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ
ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ
ਨੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾ
ਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪ
ਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ
ਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾ
ਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇ
ਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿ
ਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁ
ਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿ
ਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ

ਅਤਿ ਰਾਮ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲਿ ੪੩ ॥ ਵਡਹੰਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੩ ॥ ਛੰਤ ੪੩ ॥ ਘੋੜੀਆ ੨ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੋੜ ੧੦ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥
ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗ
ਤੁਪਰੋਇ॥ਆਪੇਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੇਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਮੈਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਲਥਲਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾ
ਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀ
ਆਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁ
ਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿ
ਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸਭੁਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪
॥ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿ
ਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿਮ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜ
ਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾ
ਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇ
ਜਪੁਜਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿ
ਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿ
ਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇ
ਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁ
ਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇਆ॥੨॥
ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰ

ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ
ਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾ
ਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ
ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ [illegible]
[illegible]ਣੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡ
ਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ
ਉਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ
ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਵਲ
ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ
ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਉਪਾਇ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥
ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥ ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥
੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕ
ਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਹਿਰਦੈ
ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ਆਪੇ ਸੇਵ
ਕਰਾਇਦ
ਪਿਆਰਾ
ਪਦਿਵਾਵੈ
ਣੁ ॥ ਆ
ਤੀ ਲਾਇ
ਆਰਾ ਆ
ਨਿਧਾਨੁ ॥
੩

ਆਤਮਚਰਨੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆ
ਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗ
ਹੈਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆ
ਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਮੇ
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਈ॥ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ
॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭੂਖੇਦਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ
॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥
ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਪੰਚਪਦਾ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧਿਹੋਈਸਿਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇ
ਲਾਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਾਭ੍ਰਮੁਕਾਟਿਆਜਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ
ਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਆਵਣਜਾਣਾ
ਮਨਮੂਰਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ॥੨॥ਜਿਸ
ਵਥੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਲਖਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈਜਾਣੈਜਿਉਗੂੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੂਕੈ
ਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਦਾਤਿ
ਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੫॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਸੋਰਠਿਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸ
ਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿ
॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰ
ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋ
॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿ
ਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁ

ਵੇਗੋਲੁਗੋਲੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣ
ਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲ
ਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲ
ਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
॥ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈ
ਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹ
ਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥
ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾ
ਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁ
ਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥
ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆ
ਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅ
ਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇਆ॥ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁ
ਮਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰ

ਪੂਰੈ॥ਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆ॥ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਬਦੇਹੀਨਾਉਊਪਜੈ
ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿ
ਧਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦ੍ਰਿਸਟੁਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿ
ਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐ
ਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ॥ਜੀਉਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅ
ਤੈਡੇਹ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ॥ਜਿਉਮਾਜੀਠੈਕਪੜੇਰੰਗੇਭੀ
ਪਾਹੇਹਿ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈਆ
ਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਇਕਨਾਭਗ
ਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ॥ਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸ
ਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧ
ਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋਇਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਮੰਨੁਅ
ਜਿਤੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਤਿਸਨੋਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਪੜਿ
ਪੜਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਨਆਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਥਕੇਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਹਉਮੈਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਭੈਪਇਐਮਨੁਵਸਿਹੋ
ਆਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਹਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁ
ਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਰਿ
ਪਾਪਲੈਜਾਵਣਾ॥ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈ

ਸਿਮਛੁਤਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਦੀ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ

ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣ
ਹਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ
ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ
ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾ
ਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
ਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ
ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣ
ਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾ
ਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆ
ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧ
ਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕ
ਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾ
ਈ ॥ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ
ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ

ਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ
ਗਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁ
ਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾ
ਵਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸ
ਮਝਾਵਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ
ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
ਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ
ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆ
ਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ
ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ
ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾ
ਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅ
ਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਦਝਹਿ ਇਕਿ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ
ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ

੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੈਨਿਕ[illegible]ਪੈਧਾਮਾਇਆਸਭੁਪਦਾਰਥੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇਤਿਨਾ
ਧਰਮਅੰਦਰਿਅਰਥੁਸਭਾਈਸਭਿਪਦਾਰਥਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆ
ਗਤਜਾਇਦੁਰਮਤਿਪਾਪਤਿਨਕੇਦੂਰੇਜੀਨਪੂਰਕਾਰਸਭਿਪਦਾਰਥੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੋਖਸਿ
ਸਾਧਸੰਤਚਾਹਿਜਾਤੋਗਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਦਾਰਥੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿ
ਤੋਗਾਜਿਨਕੈਪੋਤੈਧੰਨੁਹੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੂਪਹਿਜਾਰੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨ
ਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੰਤਾਨਾਲਿ
ਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ
॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਦੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸਬਿਨੁ
ਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਨਿਤੁਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ॥ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰ
ਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆ
ਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁ
ਜਾਣਨੀਮੂਰਖਅਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਸਦਾ
ਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਭਾਗ ਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੋਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਤਿਆ॥ਧੰਨੁ
ਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੋਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਗਾਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿ
ਣਤਿਆ॥ਸਭਦੂਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਵਨਿਧੀ

ਰਹਾਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਲਗੀ ਆਖਿ ਕਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ
ਪਾਈਐ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰ
ਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕੰਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿ
ਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ
ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾ
ਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥ
ਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ਪਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ
ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲ
ਕਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ
ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ
ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾ
ਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ
ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
॥ ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰ
ਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿ
ਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁ
ਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁ
ਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹ
ਤਿਆਰੀ ॥ ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ
ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ
ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ
ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ

ਗਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆਸੋਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੈ
ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿ
ਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ॥
ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਜ
ਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਭਗਵਾਨ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿ ਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿਤੂਹੈਹੀਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ॥ਤੂਦਾ
ਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿ
ਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੋਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਾ
ਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਆਵੈਆਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਜੈਭਾਇਮਨੂਆ
ਥਿਰੁਨਾਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾ
ਗੁਬਾਰਾਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਹੂਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮ
ਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤ
ਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਾਗ
ਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆ
ਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ॥
ਓਸੁਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂ
ਸੁਟਦਾਮੁਆ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁਓਸਦਾਏਹੋਜੇਹਾਪਇਆ॥ਜਿਥੈ
ਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ॥ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆ

ਮੀਆਪੁਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇ
ਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਹੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੂਰ
ਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਹਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ॥੨੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂਡੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁ
ਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੰਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਨਕਿਨਥਖਸਮਹਥਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ
॥ਜਹਾਦਾਣੇਤਹਾਂਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਗਲਾਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੁ॥
ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ॥ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ॥ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿ
ਲਾਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੁ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈ
ਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਸ
ਭਨਾਕਾਮਾਪਿਉਆਪਿਹੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਸੋਭਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹਹਿਕਰਤੇਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁ
ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਵਡਿ
ਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿਆਖਹੁਧੰ
ਨੁਗੁਰੁਸੋਈ॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿਪਾਏ॥ ਚਉਪਦੇ੯॥ ਜਾਮਲਾ੧॥
ਵਰ੧

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧॥ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾ
ਰੀ॥ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨ
ਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾ
ਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿ
ਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਔ

ਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥
ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ ਨਿ
ਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿ
ਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰ
ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ
ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ
ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂ
ਰਿ ਮੰਗਹ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ
ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚ
ਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ
ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾ
ਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ
ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ

ਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾ
ਤੀ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰ
ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾ
ਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਾਤੀ
॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾ
ਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜ
ਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇ
ਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇ
ਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾ
ਮੁਜਪੀਨੋ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੋ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰ
ਦਨਹਮਕਾਸਟਲੋਸਟ॥ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਵਛਿ
ਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆ
ਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੋ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸ
ਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋ
ਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇਊਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਸੇਵਿਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬ
ਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿ
ਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕ

ਕੀਪਤਿਰਖੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮ:੪॥
ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਾਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੋਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿ
ਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਊਤਮਕਾਮ॥
ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਾਗਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹ
ਰਿਸਿਮਰਣਕਾਹੈਚਾਉ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮ:੪॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭਿਆਵਹਿ
ਸਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਊਤਮਬਾਨੀ॥ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿ॥ਹਰਿਦਰਿ
ਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਹੈਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੋਜਵਿਡਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਓਹਾਹ
ਰਿਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮ:੪॥ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾ
ਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾ
ਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮ:੪॥ ਮੇਰੇਸਾਹਾ
ਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਤੂਜਾਨਤਾਸਾਹਾਅਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਝੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥ਸਭਿਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇ
ਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂਸਭਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ
॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀਤੂਆਸਹੈਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ॥੪॥੭॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮ:੪॥ ਘਰੁ੧॥ ਛੰਤ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾ

ਚੈਭਾਵਇਆਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇ
ਇਤਪਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸ
ਗੁਰੈਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮ੍ਹਾ
ਰੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਾਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੈ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥
ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀਤੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮ
ਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿ
ਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥੩॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਜੋਹਿਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾ
ਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਹਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵਏ॥
ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਇਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਾਇ
ਆਇਧੋਹਿਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਿਜਮਿਜੋਹਿਆ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹ
ਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮਿਸ
ਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਨਾਮੋ
ਮਿਲੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥
੧॥ ਚਉਪਦੇ੧੩॥ ਛੰਤ੧॥ ਜੁਮਲਾ੧੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਹਾ
ਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਨਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਾ
ਥਾ॥੨॥ਜਿਨਸਾਧੂਚਰਣਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸ

ਕੋਗੁਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨਾਥ॥੩॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾਰਗਿਪੰਥ॥
ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੪
ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰੁਸਾਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿ
ਕਾਨੋਲਾਖਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਹੀਰੁਪਰਾਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ॥ਤੇਊਝੜਿਭ
ਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਰੀਮਾਇਆਭੁਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਹ
ਮਰਾਖਾ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ਜਿਹਵਾਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵ
ਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਾਖਾਣੁਡੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸ
ਰੀਮਃ੪॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀ
ਜੈਮਤਿਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲ
ਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਪਰਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁਰਾਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
ਗਾਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿ
ਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜ
ਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਕਿਰਸਿਕਫਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚ
ਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧ
ਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਿਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿ
ਲਾਗਿਬਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀ
ਨਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਬਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾ
ਇਬਾ॥੩॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣੁਸਾਧ
ਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰ

ਆਪਨੇ ਜਿਨਿ ਕੁਲੁ ਪਤੁ ਤਿਨ ਪਰਗਾਸੁ ਹੂਆ ॥੨॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਇ ਹੂਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਥਿ ਹੂਆ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝ ਹੂਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝ ਹੂਆ ॥੪॥੫॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦ

ਅਲਖੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰ
ਨਾਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ
ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ
ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ
ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ
ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਜੇਤੂ ਜੈਤਸਰੀ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੧੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁ
ਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥
ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅ
ਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ ਘਰੁ੧॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿ
ਸਿਧਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨ
ਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿ
ਸਭਿਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀਪਃ੪॥
ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵ
ਉਜਿਨਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਿਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿ
ਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀਪਃ੪
ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਵੈ
॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸਥਾਰਾਵਿਚਿਧਾਤੂਪੰਚਆਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿਆ
ਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀਪਃ੪॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪ
ਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇ
ਸਾਹੁਸਰਾਫੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਸੋਸਾਹੁਸਚਾ
ਵਣਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਪਃ੪॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆ
ਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾ
ਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿ
ਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾ
॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀਪਃ੪॥ ਜਪਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾ
ਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ
ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਾ

ਰਤੀਆਤਿਕਹੀਨਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇਆ॥੨॥੯॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁਸਭਊਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਰੀਕੁਕਿਸੁ
ਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਆ
ਪਿਝੂਠੁਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਨਿਤਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਇਬਫਾਵੈ
ਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬਆਣੈਵਲਵੰਚਕਰਿਝੂਠੁਤਬਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨ
ਚੇਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਝੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਆ
ਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗ੍ਰਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥
ਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾ
ਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥
ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥
ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫਲੁਪਾਵੈ॥੬॥
ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰ
ਵਾਰਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰੁਧੰਨੁਗੁਰੁਧੰਨੋ॥ਗੁਰਿਹਰਿ
ਮਾਰਗੁਦਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ॥੯॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੁਸੇਵਦੇਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
ਕਉਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਹਮ
ਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ॥੧੧॥ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾ
ਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥੧੨॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈ

੫

ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆ॥ਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥

ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁ
ਰਮਿਖ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖ
ੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੨॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾ
ਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੮॥ ਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥
॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ
॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗು
ਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥
੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੪ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ
॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ
ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ
ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮ
ਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇ
ਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕ
ਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿ
ਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮ

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਧਿਆਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਜਾਵਾ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆ
ਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥
ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰ
ਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿ
ਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜ
ਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾ
ਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸ
ਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ
॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ +
ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮ: ੪
॥ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾ
ਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿ
ਰਾਤਾ
ਰੰਗ

ਗਸਿਖਾਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਤਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੬॥ ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇਆ॥ਪੂਛਹੁਬਿਦਰ
ਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਆਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸ
ਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇ
ਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿ
ਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਣਪਿਠਿਦੇਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ
॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉ
ਅਨਦਿਨੁਪਰਸੈਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਤਿਨੀਅੰਤਰਿ
ਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇ
ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗਤਿਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭ
ਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵ
ਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿ
ਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰੁਨਾਨਕਪੂਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿ
ਇਆਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵ
ਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨੁਧਨੁਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧ
ਨੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭ
ਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁ
ਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿ
ਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾ

ਦਿਖਲਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿ
ਸਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁ
ਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾ
ਈ॥੬॥੩॥੧੦॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣਾਰਵੈਸੋ
ਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾ
ਨੁ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸਾ
ਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੋਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰ
ਗੰਧਸਰੇਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈ
ਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੋਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉਤਰਿਜਾਇਗਾ
ਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੈਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਜੇਹਾਤੂੰਕਰਾਇਹਿਤੇਹਾਹਉਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਨਿਧਾ
ਨਾ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੂੰਠਾਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਰਸੋਈ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁ
ਆਮੀਮੈਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਮੈਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬੇਨੰਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਝਹੀ
ਪਾਸਿ॥੨॥ਵਿਚੇਧਰਤੀਵਿਚੇਪਾਣੀਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਧਰੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿੰਘੁਇਕਤੈਥਾਇਰਾਖੇ
ਮਨਹਰਿਜਪਿਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਕੀਜੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ
ਦੇਵਾਏ॥ਜਿਉਧਰਤੀਚਰਣਤਲੇਤੇਊਪਰਿਆਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਣਿਸਭੁਪੈਰੀਪਾ
ਇਆ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਣਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿ
ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਜੇਹਾਕੋਕਰੇਤੇਹਾਕੋਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰ
ਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣਹਿ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਭੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਰੀਰੁਹਰਿਕੀਆਵਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿ
ਸੁਖੁਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਧੰਧੁਪਿਟਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿ
ਖਿਆਲੇਖੁ॥ਜੇਹੀਤੂੰਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਕੋਹੋਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਹੀਕੋਭੇਖੁ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂੰ
ਹੈਜਾਣਹਿਸਭਤੁਧਨੋਨਿਤਧਿਆਏ॥ਜਿਸਨੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਨੋਤੂੰਮੇਲਹਿਜਨਨਾਨਕਸੋਥਾਇਪਾਏ॥

ਸਿਰਲੇਖ

॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਰੋ
ਗਵਾਏ॥ਤੇਮੁਕਤਿਭਏਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਪਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮ
ਹਰਿਜਨਆਰੋਗਭਏ॥ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੋਗਗਏ॥
ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੋਗੀਵਿਚਿਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸ
ਹਿਨਚੇਤਹਿਬਪੁੜੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕਉਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਛੂਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿ
ਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਹਰਿਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੋ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈਕਿਛੁਕੀ
ਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀ
ਉਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ॥ਅਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆਤੁਧੁਆਪੇਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੂਹੁਕਮੁਕਰਹਿਤੇਹੇਕੋ
ਕਰਮਕਮਾਵੈਜੇਹਾਤੁਧੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਧੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਕੋਈ
ਛੇਵਾਕਰਿਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਾਹੋਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂੰਬੁਝਾਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿ
ਸਿਰੋਵੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਣੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਹਰਿਬਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਣਾਗਤਿਪਇਆਅਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੧੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨॥ ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਪਿਆਰਾਹਉਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਹਰਿਦੇਖਣਕੈਤਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਸੁਖੁਦੇਹਿਤਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਦੁਖਿਭੀਤੁਝੈ
ਧਿਆਈ॥੨॥ਜੇਭੁਖਦੇਹਿਤਇਤਹੀਰਾਜਾਦੁਖਵਿਚਿਸੂਖਮਨਾਈ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਸਭੁ
ਅਰਪੀਵਿਚਿਅਗਨੀਆਪੁਜਲਾਈ॥੪॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਜੋਦੇਵਹਿਸੋਖਾਈ॥੫॥ਨਾਨ
ਕੁਗਰੀਬੁਢਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਵਡਿਆਈ॥੬॥ਅਖੀਕਾਢਿਧਰੀਚਰਣਾਤਲਿ
ਸਭਧਰਤੀਫਿਰਿਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿਬਹਾਲਹਿਤਾਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਜੇਮਾਰਿਕਢਹਿਭੀ
ਧਿਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨਿੰਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾਈ॥੯॥ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਹੈਤਾਕੋ
ਈਕਿਹੁਆਖਉਤੁਧੁਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ॥੧੦॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਊਪਰਿਪੈਪੈਰੀਸੰਤ

ਲਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿਵਾਨਾਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈਤਾਈ॥੧੨॥ਝਖੜੁਝਾਗੀਮੀ
ਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣਜਾਈ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦਸਾਗਰੁਹੋਵੈਬਹੁਖਾਰਾਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ
॥੧੪॥ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭ
ਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥ਸੇਵਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉ
ਬੁਲਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੮॥ਤੂਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆ
ਪੇਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ॥੧੯॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੋਤੂਹੈਹੋਵਹਿਤੁਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ॥੨੦॥
ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿਤੇਰੇਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ॥੨੧॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਹੋਰਨਿਹਫ
ਲਸਭਚਤੁਰਾਈ॥੨੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ॥੨੩॥ਇਕੁਦਾ
ਨੁਮੰਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਾਈ॥੨੪॥ਜੇਗੁਰੁਝਿੜਕੇਤਮੀਠਾਲਾਗੈਜੇਬਖਸੇਤਗੁਰ
ਵਡਿਆਈ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਸੋਥਾਇਪਾਏਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥੨੬॥ਪਾਲਾਕਕ
ਰੁਵਰਫਵਰਸੈਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਅਪੁਨਾਵਿਚਿਅਖੀ
ਗੁਰਪੈਰਧਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਈ॥੩੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੩੨॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧੦॥ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆ
ਪਣੈ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰੁਦੇਖਾਸਾਮ੍ਹਣੇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰ
ਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਰਹੀਨਾਮਕਾਜੇਮਿਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥
ਜੇਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਏਉ॥੩॥ਸੁਤਿਆਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਭੀਗੁਰੁਆ
ਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਹਉਤਾਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾ
ਗਰੁਗੁਣਨਾਮਕਾਹਉਤਿਸੁਦੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥
੬॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਹੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾ
ਮੈਮਰਿਜਾਉ॥੭॥ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਆਧਾਰੁਹੈ

੫

ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈਮਾਇ॥ਮੈਧਰਸਚੇਨਾਮਕੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁ
ਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆ
ਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਇਕੁਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੀਤਿਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾ
ਆਵੈਨਜਾਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿ
ਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੧੪॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁ
ਣਰਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿਰਾਮਜੀ
ਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹ
ਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਿਭੋਗੋ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤਰਲੀਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆ
ਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀ
ਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰਗਈਸੁਖੁਪਾਇਆਆਰੋਗਭਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾ
ਤਾਨਾਨਕਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੂਰਿਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤ
ਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿਲਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸ
ਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ਉਝੜਪੰਥਿਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਆਇ
ਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਆਣਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈ
ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਆਏ॥ਗੁਣੀਗਿ
ਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵ
ਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿ

ਦੁਖਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭ
ਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥
ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈ
ਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹ
ਦੂਰੇ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏ
ਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਏ॥੨॥ਹ
ਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾ
ਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀ
ਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈ
ਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀ
ਵਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕਬੋਲੈਚਉ
ਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾ
ਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸ
ਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇ
ਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥
ਨਿਰਮਲਿਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿ
ਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋ
ਹਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈ

ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥
ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ
॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ
ਥਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ
ਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤ
ਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
॥ ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁ
ਤੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿ
ਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਮ
ਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮ
ਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ ਹ
ਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦ
ਸਾਹਾ ॥ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ
ਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਾ

ਈ॥ਅਨਤਾਪਨੁਪਰਿਦਾਬਿਆਢਿਗਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪ
ਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿ
ਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿ
ਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪

ਛੰਤ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰ
ਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨ
ਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿ
ਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾ
ਕੁਰਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇ
ਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇ
ਮੁਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾ
ਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥
੨॥ਜੋੜੁਸੂਹੀਕੇਚਉਪਦੇ੧੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ੨ ਛੰਤ੬॥ ਜੁਮਲਾ੨੩॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩॥ ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਿਉਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉਕ
ਰਨਾ॥ਜਿਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀਤਿਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਰ
ਖਿਲੇਵਹੁਜਨੁਅਪਨਾ॥ਜਿਉਪ੍ਰਹਲਾਦੁਹਰਣਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਹਰਿਰਾਖਿਓਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਕਵਨਕਵ
ਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ॥ਓਹੁਢੋਵੈਢੋਰਹਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਹਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿ
ਓਸਰਨਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭਗਤਭਵਤਾਰਨਹਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਹ
ਮਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸੰਨਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੪ ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨ

ਮਤੀਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਲੇਵਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾਥਰਹੀਨਅਕਰਮਾ
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਹੋਰਿਤਿਆਗਹੁਨਿਹਫਲਕਾਮਾ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਾਰੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖੁਉਪਮਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀ
ਐਵਡੇਕਰਮਾ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੂਖਸਹੰਮਾ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈ
ਅਹਿਮੰਦਭਾਗੀਮੂੜਅਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨੰਮਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ॥ਹਮਰਾਚਿਤੁਲੁ
ਭਤਮੋਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧ
ਤਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਾ॥ਜਨਊਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿ
ਪਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ਤੁਮਰੈਸੰਗਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇ
ਜਿਉਸੰਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾਕਤਨਰਹੋਛੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾ॥ਤੇਨਰ
ਭਾਗਹੀਨਦੁਹਚਾਰੀਓਇਜਨਮਿਮੁਏਫਿਰਿਮਰਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸੰ
ਤੋਖਗੁਰਸਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਃ੪ ॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਰਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁ
ਕਲਿਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹੁ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇ
ਗੁਨਗਾਏਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਰਾਮਰਸੁਊਤਮੁਕਿਉਪਾਈਐ
ਉਪਦੇਸੁਜਨਕਰਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਫਲਹਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹੁ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਲਾਗਾਤਿਨਬਿਸਰੇਸਭਿ
ਬਿਖਰਸਹੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਭਜਹੁ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਕੋਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁ
ਜਪੈਨੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੂਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਭਰੈਨੀ॥੧॥ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਨੈਨੀ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਚਿਤਵੀ
ਅਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਹੋਵੈਜਿਬਾਤਹੋਵੈਨੀ॥ਅਪਨਾਭਲਾਸਭੁਕੋਈਬਾਛੈਸੋਕਰੇਜਿਮੇਰੈਚਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥੨॥ਮ
ਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨਏਹਾਬਾਤਕਠੈਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਮ
ਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੈਵਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੰਤਤੂਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਕਰਤੇਸੁਆਮੀ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ॥ਅਨਦਮੂਲੁਧਿਆਇਓਪੁਰਖੋਤਮੁ

ਦੁਅਨਦੁਅਨੰਦੋ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਣੀਸਭਿਚੂਕੇਜਮਕੇਛੰਦੋ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਾਮੁਗੋ
ਬਿੰਦੋ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਮੂੜਮਾਇਆ
ਕੇਬਧਿਕਵਿਚਿਮਾਇਆਫਿਰਹਿਫਿਰੰਦੋ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਭਵੰਦੋ॥
੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਧਰੇਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕਰੰਦੋ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਫਲੁਪਾਇਆਸਭਿ
ਤੂਟੇਮਾਇਆਫੰਦੋ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਸਭੁਆਪੇਆਪਿਗੋਵਿੰਦੋ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸ
ਭੁਵਰਤੈਜਿਉਰਾਖੈਤਿਵੈਰਹੰਦੋ॥੪॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੧੩॥ ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤ
ਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਆਹੈਸਫਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹੈ
ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੀਈਹਮਾਰੀਸਫਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੋ॥੧॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਕਰਿਆ
ਸਾ॥ਭਾਉਦੂਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਆਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥੧॥ਕੋਈ
ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾਵਨੋ॥੨॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧੧॥ ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇਟੈਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਰਸਗੀਤਗਵਈਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਭਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਈਆ॥੧॥ਮੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਗਿਰਹੁਦਸਦੁਆਰਹੈਜਾਕੇਅਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪੰਚਚੋਰਲਗਈਆ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁ
ਸਭੁਹਿਰਿਲੈਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਖਬਰਿਨਪਈਆ॥੨॥ਕੰਚਨਕੋਟੁਬਹੁਮਾਣਕਿਭਰਿਆਜਾਗੇਗਿਆ
ਨਤਤਿਲਿਵਲਈਆ॥ਤਸਕਰਹੇਰੂਆਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕੜਿਬੰਧਿਪਈਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਪੋਤੁਬੋਹਿਥਾਖੇਵਟੁਸਬਦੁਗੁਰੁਪਾਰਿਲੰਘਈਆ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰੁਚੋਰੁਲਗਈ
ਆ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲਹੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਇਕਤੁਘਰਿ
ਆਵੈਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਣੁਬਜਈਆ॥੫॥ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸ੍ਰਵਨਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
ਣਈਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਵਿਆਪੇਤੁਰੀਆਗੁਣੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਮਕਰਿਜਾਣੈਨਦਰੀਆਵੈਸਭੁਬ੍ਰ
ਹਮੁਪਸਰਈਆ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦ

ਇਆਲਭਏਹੈਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਮੈਹਿਰਡਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਹੀਆ॥੧॥ਜਪਿਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸੇ
ਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰਦਨੁਊਤਮਚੰ
ਦਨਨਿਕਟਿਚੰਦਨੁਹੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਊਭਸੁਕਹੂਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੁੜਿਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹ
ਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਆਪੇਜਾਣੈਸਭਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਆਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁ
ਹੋਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁ
ਲ੍ਹਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੈਰਾ
ਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਹੁਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਐਹਰਿਪਾ
ਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁਕਰਹੁਖਟੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਮਨ
ਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਰਮਿਵਿਗੂਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਾਰਿਬੁਡਈਆ॥੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੭॥
ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪੁਸਭੁਤੇਰਾਜਿਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈ
ਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਈਆ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿ
ਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਈਆ॥
ਲਾਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜ
ਨਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਆ॥੩
॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾ
ਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਆਗੈਅਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿਤੂ
ਰਵਜਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾ
ਮਨੁਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁ
ਖੁਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੂਘਰਉਸਰਈਆ॥ਆਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰ
ਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਢਹਿਪਈਆ॥੭॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆਪੇਇਹੁਜਗੁਹੈਸਭੁਖੇ

ਮੇਲਈਆ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈਹਿਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮਈਆ॥੪॥੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥
ਅਮਰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਦੋਊਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਣਪਖਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜੈਗਿਰਸਤੁਭਇਆ
ਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪ
ਵਈਆ॥੨॥ਧੀਆਪੂਤਛੋਡਿਸੰਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਆਸਕਰੈਨ
ਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੰਬਰੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਚਲਿਚ
ਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ॥ਪ੍ਰਭਵਨੁਕਰੈਬੂਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧਦਇਆਘਰੁਲਹੀਆ॥੪॥ਆ
ਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨ
ਆਵੈਮਿਲਿਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਿਵਰਨਰੂ
ਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈਆ॥ਸਾਧੂਸਰਣਿਪਰੈਸੋਉਬਰੈਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈਆ॥੬॥
ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕੰਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੋਜੋਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨਸੰ
ਗਤਿਧਨੁਧੰਨਾਜਟੁਸੈਣੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥੮॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮ
ਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥
ਹਉਆਕਲਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉ
ਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕਉਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਣਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈ
ਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮ
ਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾਮਣਿਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਆਕੋਨਾਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਰਣਿ
ਪ੍ਰਭੂਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥
ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆ
ਮਨਿਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਹੁਤੁਮਨਿਭ
ਈਆ॥੬॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈਆ॥ਕੀਓਸੀਗਾ

ਰੁਮਿਲਣਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਧਾਲੁਭੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆ

ਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥

੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠ

ਈਆ॥ਗੁਰੁਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸ

ਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁ

ਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁ

ਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁ

ਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇ

ਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮ

ਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢਿਲਨਪ

ਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇ

ਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿ

ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ

॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰ

ਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ਮੰਗਲ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾਰਾਮ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਣਾਰਾਮ॥ਹ

ਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਾਗੁਹੈਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥੧॥ਨਿੰਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਆਪੈਰਾਮ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਾਮ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਕਰੈਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਰਾਪੈ

ਰਾਮ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਰਸਿਹਰਿਧ੍ਰਾਪੈਰਾਮ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਰਾ

ਵਣਵੇਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੋਹਾਗਣੀਰੰਗੁਹੋਇਘਣੇਰਾਰਾਮ॥ਜਿਨਮਾਣਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿ

ਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥੩॥ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦ੍ਰਿ

ੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗਿਭੀਨਾਰਾਮ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਾਮ॥ਬਿਨੁਹ

ਰਿਨਾਮਨਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾਰਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਾਮ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੪ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮਨਿਵਸੈਵਡਭਾਗੁ॥ਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਿਆਈਆਹਉ
ਮੈਬਿਖੁਝਾਗੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪਰ
ਗਾਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗੇਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿ
ਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਵਧਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥ਅਗਿ
ਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਜੋਤਿਪਰਗਟਿਆਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਰਾ
ਮ॥੨॥ਧਨਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪਿਆਰੈਰਾਵੀਆਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਮ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿ
ਲਕਮਸਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆਹਰਿਰਸਿਆਘਾਈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਸਿ
ਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮ॥੩॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਰਾਮ॥ਧ
ਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਰਾਮ॥ਜਿਨਵਡਭਾਗੀਆਵਡਭਾਗੁਹੈਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀ
ਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਨਾਮੇਬਲਿਹਾਰੀਰਾਮ॥੪॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾ
ਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁ
ਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾ
ਗੁ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿ
ਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ਰਾਗ
ਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈ
ਐਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥
ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਅੰਤਿਲ
ਏਛਡਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀ
ਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰ

ਵਾਕਿਟਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਹੁਤੁਮਪਿਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇਆ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹ
ਰਿ॥ਸਭੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨ
ਟੰਗਧਰਿ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝ
ਖਿਪਵੈਝੜਿ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ
ਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾ
ਉ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਨੁ
ਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਵਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿ
ਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਹਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿ
ਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿ
ਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾ
ਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸਚੋਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰ
ਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿ
ਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈ
ਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਹਿ
ਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿ
ਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਸਭ

ਖਿਮਰਿਗਏਲੋਕਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇ
ਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋ
ਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
ਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿ
ਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਇਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿ
ਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉ
ਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈ
ਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇ
ਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾ
ਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦਿਤੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖ
ਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁ
ਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁ
ਆਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲ
ਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾ
ਨਕੁਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾ

ਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ

ਨਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਘਟਾਇਆਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਧਾਂਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀ
ਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀ
ਨਚਲਈਦਿਨੁਦਿਨੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈ
ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂ
ਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਾਮਰੈਨਾਇਹਹਟਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹੁਵਿਚ
ਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾ
ਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਵਾਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿ
ਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇਸੁਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਸਿਝੈਜੋਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਿਰਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਵਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜ
ਣੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆਇਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁ
ਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਕੋਈਵਾਹੇਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਏਖਲਿਹਾਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾ
ਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਹਰਵਾਨਿਭਰਮੁਭਉਮਾ
ਰਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਾਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹ
ਣਕਹੰਨਿ॥ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੁਹਨਿਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣੰਨਿ
॥ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰਮਿਲੁਟਾਇਆਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨਿ॥ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾ
ਦੁਕਰੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖੈਤਿ
ਵੈਰਹੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਣੁਨਿਤਾਣੇਤਿਸੁ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈਜ
ਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਕਵਲਾਸੇਵਾਕਿਤਿਸੁ॥ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਹੋਇਪਰਮ
ਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਿਸੁ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਰਸੁਸੰਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਬੋਲੇਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣਿਆ॥ਸੋਈਵਰ
ਤਿਆਜਗਤਮਹਿਘਟਿਘਟਿਮੁਖਿਭਣਿਆ॥ਬਹੁਤੁਵਡਿਆਈਆਸਾਹਿਬੈਨਹੀਜਾਹੀਗਣੀਆ॥

ਦੂਸਰਹੁਆਨਹੂਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਤੀਆਖਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੇਜੀਉਥੋ
ਆਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਆਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਰਿ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸ
ਰੀਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਝੂਠੈਲਾਲਚਿਕੂੜਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਸਚੈਸਬਦਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾ
ਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾ
ਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾਫਿਰਿਸਰਣਿਗੁਰ
ਆਵੈ॥ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿਰਲਾਵੈ॥ਜਿਉਮੀਹਿਵੁਠੈਗਲੀ
ਨਾਲਿਆਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ਏਹਵ
ਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸਾਂਤਿਤੜਆਵੈ॥ਨਾਨਕਇ
ਹੁਅਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮੰਨੈਸੋਸਭਨਾਂਭਾਵੈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਵਾ
ਲਿ੨੭॥ ਚਉਪਦੇ੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥ ਛੰਤ੨॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੁਮਲਾਬਿਲਾਵਲ
ਕਾ੨੪ਜੋੜੁ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਚਉਪਦੇਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਮਃ੪ ਘਰੁ੧॥ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਰਿਊਪਰਿਤਾਮਨਿ
ਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਜੀਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਘਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿ
ਨਗਵਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾ
ਰਿਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜੋਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਾਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇ
ਨ੍ਹਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨ੍ਹਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕ
ਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀ
ਮਤਤੂਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੰਮਿਆਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸ
ਭਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭੁਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ਆਸਾ
ਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾ
ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੂਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿ

ਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋ
ਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲ
ਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭਭੁਖਲਹਾਸਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਊਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨ
ਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਆਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਢਾ
ਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੋਤੁਮਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿ
ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿ
ਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈ
ਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋਇਨਢੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੁਧੁਉਪਕਰੈਦੂਖਿਸੁ
ਖਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜ
ਪੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛਡਾਏਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੂਰੁਬ
ਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੈਲਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿ
ਜਪਨਾ॥ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿ
ਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿ
ਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾ
ਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈ
ਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾਧਿਆ
ਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪
॥੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਸਭਿ
ਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰ
ਵਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇ
ਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨ

ਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂਮਾਣਾ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿ
ਆਵੈਸੋਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵ
ਣਾ॥੩॥ਓਹੁਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾ
ਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣਾ॥੪॥੪॥ ਗੋੜਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰਈਐ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਧਨੋਸਭ
ਦੂਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿ
ਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆ
ਪਣੀਜੋਤਿਧਰਈਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਈਐ॥੨॥ਹਰਿ
ਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇ
ਰੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿ
ਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਈਐ॥੪॥੫॥
ਗੋੜਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰ॥੧॥ਮੇਰੈ
ਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇ
ਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥੪॥
੬॥ ਛਕਾ॥੧॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧॥ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣ
ਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ
॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨ
ਲੀਆਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਗੁਰੁਸੇਵ

ਜਨੁਨਾਨਕੁਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਵੈ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੪
ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾ
ਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਾਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁ
ਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣ
ਨਸੁਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸੁਲਗਾਇ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰ
ਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨ
ਭਾਇ॥੪॥ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿ
ਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੪ ॥ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜ
ਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਾਥੁਵਤਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥
ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਹੈਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁਖਿਪਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਊਤਮਮਿਲਿਊਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈ॥ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸ
ਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਖੁਸੀਕਰਾਵੈ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀਰਿਦਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਵੈ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੋਫਲੁਪਾਵੈ॥੩॥ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵ
ਨਦਾਤੇਹਰਿਸੰਤਪਗੀਲੇਪਾਵੈ॥ਹਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿਤੁਨਾਨਕਸੰਤੁਚੜਿਆਵੈ॥
੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੪ ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਲਾ
ਈਐ॥ਹਰਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਕਾਰੈ
ਲਾਈਐ॥ਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਜੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ਸਤਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿ
ਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਤਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਾਕੁਰਲਾਜਰਖਾਈ
ਐ॥ਇਕਿਅਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੩॥ਬਗੁ
ਲਾਕਾਗੁਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕਰੰਗਬਿਖੂਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਾਈਐ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁ
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾ

ਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿ
ਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈ
ਅਵਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿ
ਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਪਃ੪
॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾ
ਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ
ਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਥੁਪਸਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਵਡੇ
ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਹ
ਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮ
ਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਦੋਖਬਹੁ
ਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਆਰਾਧਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ॥ਕਿ
ਲਵਿਖਦੋਖਗਏਸਭਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁਹਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਨੁਗਾਵਹਿਮੁਖਿਬੋ
ਲਹਿਨਰਨਰਹਰੇ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇਕੁਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕਰੇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ॥੩॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਜਗਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜ
ਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰ
ਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿਮਿ
ਲਿਸਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬਲਲੇ॥੧॥ਪੁਰਖੋ
ਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ॥ਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂਹਰਿ

ਰੇਖਨਪਰਲੋ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਣੀਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲੋ॥ਉਨਵੈਘਨ
ਘੋਰਗਰਜੈਮਨਿਬਿਗਸੈਮੋਰਕੁਰਲੋ॥੩॥ਹਮਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀ
ਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੋ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲੋ॥੪॥੨॥
ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨਪਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੇ॥੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿ
ਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ॥੩॥ਜਿ
ਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਣਖੇ॥੪॥੩॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ
॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁ
ਵਡਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀਪਾ
ਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ॥੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵ
ਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮ
ਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੪॥
ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁ
ਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿ
ਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹ
ਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆ
ਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋ
ਖਸੁਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀ
ਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਰੇਵਡ

ਕਟਾਖੵਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੋ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵ
ਜੁਗਣੋ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠਹਿਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੋ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰ
ਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੋ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾ
ਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੋ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਂਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੋ॥੪॥੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਾਰਾਇਨਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥ਲੇਗੁਰਪਗਰੇ
ਰਵਾਲ॥ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗ੍ਰਿਹੁ
ਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
ਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁ
ਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥
ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭ
ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਵਿਚਿ
ਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰ
ਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨॥੮॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪॥ਕੋਈ
ਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥ਹਰਿ
ਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਸੰਤਬਤਾਇਓਗੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿ
ਚਾਲ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰਾਨਾ
ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਿ
ਲ॥੨॥੩॥੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨ
ਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁ

ਸੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੋ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਵਾਰੋ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨਜਗਜੀ
ਵਨਮਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰਆਗੈਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾ
ਰੋ॥ਰ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਹੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੋ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਏਕੋ
ਗੁਰਮਤਿਤਾਰੋ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਮੋਦਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੋ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬ
ਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗੂੰਗਾਗਟਕਸਮਾਰੋ॥੩॥ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੂਜੈਅਤਿਫੀਕੇਲੋਭਬਿਕਾ
ਰੋ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਬਿਸਾਰੋ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਧਨ
ਪਾਇਆਸੁਣਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੋ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪਿਆ
ਰੋ॥੫॥ਸਾਸਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੋ॥ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੋਬਿਰਥਾ
ਸਾਸੁਬਿਕਾਰੋ॥੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹਾਰੋ॥੭॥੧॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਰਾਮਹਮ
ਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏਹਮਪਾਹਨਸਬਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਤਿਮੀਠਾਮੈਲਾਗਰੁਮਲਗਾਰੇ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿ
ਮੁਸਕੀਮੁਸਕਗੰਧਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ॥ਗਾਵਤਗਾ
ਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੨॥ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੂਗੁਰੂਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਐ
ਸੰਕਉਤਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਪਾਖੰਡਪਾ
ਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭੁਪਾਖੰਡੁਜਗਿਬੁਰਿਆਰੇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਾਈਹੋਵਹਿਜਮਕਾਲੁਖੜਾ
ਸਿਰਿਮਾਰੇ॥੪॥ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮਾਲੈਬਿਖੁਮਾਇਆਕੇਬਿਸਥਾਰੇ॥ਆਈਰੈਨਿ
ਭਇਆਸੁਪਨੰਤਰੁਬਿਖੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥੫॥ਕਲਰੁਖੇਤੁਲੈਕੂੜੁਜਮਾਇਆਸਭਕੂੜੈਕੇਖਲ
ਵਾਰੇ॥ਸਾਕਤਨਰਸਭਿਭੂਖਭੁਖਾਨੇਦਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰੇ॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚੜਿਆਬਿਖੁਭਾਰੀ
ਉਤਰੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਵਾਰੇ॥੭॥ਜਗੰਨਾ
ਥਸਭਿਜੰਤ੍ਰਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਹਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਵਚਲੀਐਜਿਉਭਾਵੈਰਾਮਪਿ
ਆਰੇ॥੮॥੨॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁ
ਮਜਨੁਹੈਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਕਾਗੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜਿ
ਸੂਆਗਨਕਉਧਾਰੇ॥ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉਲੈਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁ
ਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਣੁਬੋਲਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥

ਸਬਦ

ਰ॥ਮਾਨੁਖਕਥੈਕਥਿਲੋਕਸੁਨਾਵੈਜੋਬੋਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਦਿੜਤਾਆਵੈਹ
ਰਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜੀਉਪਿੰਡੁਹੈਸਾਬਤੁਤਬਲਗਿਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ਜਬ
ਘਰਮੰਦਰਿਆਗਿਲਗਾਨੀਕਢਿਕੂਪੁਕਢੈਪਨਿਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਹੁ
ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੂਆਜਿਉਡਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰਾਰੇ॥੫॥
ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿ
ਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁਪਿਆਰੇ॥੬॥ਪੂਰਬਿਜਨਮਿਪਰਚੂਨਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆ
ਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀਚਾਰੇ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇ
ਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲਗੁਲਾਰੇ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੮॥੩॥
ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਪਕਰਿਚਲਾਇ
ਓਕਰਿਊਪਰੁਕਢਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤੁਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਰਿ
ਧਾਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾਵੈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾਗੈ
ਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆਵੈਸਭਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁ
ਰੁਰਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥ
ਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁਸਕਾਈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਮਿਰਗੁਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ॥ਬਨੁਬਨੁਢੂਢਿ
ਢੂਢਿਫਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੂਰੈਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਸਰਿ
ਆਮਨਿਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁਦੁਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘਰੁਲੂਕੀਜਾਰੇ
॥੬॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾ
ਏਜਨਪੀਛੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾ
ਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪ ॥ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾਂਆਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿ
ਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤ
ਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀ
ਝੋਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤ
ਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏਸਭ

ਨਰਾਰਸੀਗਾਇਓ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਓ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋ
ਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨ
ਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿ
ਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁ
ਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥੮॥੫॥

ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆ
ਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨ
ਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸਘਾਰੇ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇ
ਦਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ
॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉ
ਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉਜਿਉ
ਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੇ॥੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋ
ਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥੬॥ਲੋਭਲਹ
ਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿ
ਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ॥੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈ
ਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥
ਜੁਮਲਾ੧੫॥ ਜੋੜ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਤ
ਝਗਰਤੇਝਗਰਾਇਆ॥ਹਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇਰੇਹਰਿਸਰਣਿਹਰਿਪ੍ਰਭਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਾਗਤੀ

ਬੇਰ

ਪ੍ਰਭਿਪਾਲਤੇਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਹਰਨਾਖਿਪਕਰਿਆਹਰਿਰਾਖਿ
ਲੀਓਤਰਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਲੁਪਾਵਣਸਭਦੂਖਭੰਜਨੁਰਾਇਆ॥ਭਉਜਨ
ਮਰਨਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਹਰਿਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਸੁਆਮੀਭਉ
ਭਗਤਭੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਰੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥
ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁ
ਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤਾ॥੧॥ਧ
ਨੁਸਾਧਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਉਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਜੁ
ਦਰੀਆਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਲਿਲਾਟਿਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁ
ਤਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਤਾ॥੩॥ਰਾਮਰਸਾ
ਇਣੁਜਿਨਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਾ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕੁ
ਚਰਨਿਪਰਾਤਾ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ੪ ॥ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾਮਨਿਭਾਵ
ਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥ਅਪਰੰਪਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖੁਗੁਰੂਲਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹ
ਮਨੀਚਮਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਆਨਿਮੇਲਿਓਸਤਿਗੁਰੂਖਿਨੁਬੰਧਮੁ
ਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕੇਧੁਰਿਲੀਖਿਆਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪੰਚਸਬਦਦਰ
ਗਹਬਾਜਿਆਹਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਂ
ਨਹੀਭਾਇਓ॥ਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੋਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਃ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੋਮੇਰਾਹੀ
ਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆਈਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾ
ਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਪਰਤਾਪੈਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਲਾਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠ
ਬਹੁਲਾਗਾ॥ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਾਰ੍ਹਿਓਰੰਗੁਮਿ
ਲੈਗੁਰੁਸੋਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਂਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪॥

ਗੁਰੂ

ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁ
ਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਮਾਲਾ॥੧॥
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਹ
ਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਿਛੂਨਜਾਣਹੂਹਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਰੁਮਾਇਆਅਗ
ਨਿਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖਹ
ਰਿਜਸਿਜਾਲਾ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੫॥
ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਬਿਖਕਾਟਾ॥ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾ
ਰਿਓਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈਗੁਰਵਾਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਮਨੁ
ਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟਾ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਮੇਲਿਓਗੁਰਿਪੂਰੈਗੁਰਬਚਨਿਬਿਕਾਨੋਹਟਿਹਾਟਾ॥੧॥ਮਕਰਪ੍ਰਾਗਿ
ਦਾਨੁਬਹੁਕੀਆਸਰੀਰੁਦੀਓਅਧਕਾਟਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਬਹੁਕੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿ
ਕਾਟਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਫੋਰਿਭਰਮੁਭ
ਉਭਾਗਾਲਜਭਾਨੀਮਟੁਕੀਮਾਟਾ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਭਲਾਥੀਭੂਖਤਿਖਾਟਾ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿ
ਪਰੇ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਧਰੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇ॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੋਜੋ
ਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨਕੇਦੋਖਪਰਹਰੇ॥ਬੇਸੁਆਰਵਤਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾ
ਰਾਇਣੁਨਰਹਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਿਗਤਿਪਾਈਤੋੜਿਬੰਧਨਮੁਕਤਿਕਰੇ॥੩॥ਜਨਕਉਆਪਿ

ਅਨਦੁ ਹੂਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰਿ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ
ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ
ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁ
ਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿ
ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕੀਆ ॥ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ
ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ
ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ
ਢਹੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮ
ਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ
ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸ
ਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ
ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆ
ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇ
ਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾ ਸਾਗਰ ਭਉ

ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥

ਮਾਝੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥

ਮਾਝੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭੁਲ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾ

ਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿ
ਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ॥੨॥ਨਵੇਛਿਦ੍ਰਸ੍ਰਵਹਿਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ਬੋ
ਹਰਿਨਾਮਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈ
ਉ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਹੈਭਾਰੀ॥ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰੁਸੰਸਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁ
ਚਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਵੈਜੀਉ॥੪॥ਤੂਸਰਬਤ੍ਰਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭ
॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਬੇਚਾਰਾ॥ਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜੀਉ॥੫॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਖਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰ
ਚਹੁਹਰਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਿਆਵੈ॥ਨਿਤਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੁ
ਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਜੀਉ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਸਤਿਨਾਮੁ॥ਜਗਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟੁਊਤਮਕਾਮੁ॥ਦੁਸਮਨਦੂਤਜਮਕਾਲੁਠੇਹੰਨਿਆ॥ਸੋਸੇਵਕੁਚ
ਹੁਕੁੰਟਜਾਨਿਆ॥ਜੋਉਸਕਾਬੁਰਾਕਹੈਕੋਈਪਾਪੀਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਸਭਮਹਿ
ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤਾ॥ਸਭਿਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਆਪਣੇਚਲਤਾ॥ਜਿਸੁਹਰਿਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉਣੁਮਾਰੈਜਿਸੁ
ਕਰਤਾਆਪਿਛਡਾਈਜੀਉ॥੪॥ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਈਕਰਤਾਰੇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਕਭਗਤਸਭੇਨਿ
ਤਾਰੇ॥ਦਸਅਠਚਾਰਿਵੇਦਸਭਿਪੂਛਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛਡਾਈਜੀਉ॥੫॥੨॥੮॥

ਜਪੁਜਾਪੈ

ਮਾਰਉਹਰਿ
ਸੇਵਕਨੇੜਿ
ਨਜਾਈਜੀਉ॥
ਜਿਸੁਉਪਰਿ
ਹਰਿਕਾਮਨੁਮਾਂ
ਨਿਆ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਸੋਲਹੇਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਵਸੈਘਟਿਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਰਤਨੁ
ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਣੀਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਭ੍ਰਮਿਮਰਹਿ
ਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਫਿਰਿਗਤਿਹੋਵੈਜਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹਹਿਸਰਣਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਸ
ਦਾਹੈਸਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਮਾਗਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁ
ਰਸਰਣਾਈਹੇ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਤਿਗੁਰੂਚੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਆਇਆ॥ਤਹ
ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਧੁਨਿਬਾਣੀਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੇ॥੬॥ਜਿਨਕਉਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ
॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੀਝੈਨਾਹੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਜਿਸੁ

ਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਇ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਾਈਹੇ॥੮॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਇਆ॥ਏਹਵਡਿ
ਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆ
ਰਾ॥ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਰਤਨਿਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਾਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁ
ਖੁਪਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਹੈਸੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲੁਹਛਾਲੋਇ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇ
ਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਸਮਾਵੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਹੇ॥੧੨॥ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਾਣੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਹੇ॥੧੩॥
ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਹੁਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪ
ਛਾਤਾ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਜਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਆਪਿਮਿ
ਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਘਟਵਾਸੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾ
ਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾ
ਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜਾਜਾਪੈਕਿਛੁਕਿਥਾਊਨਾਹੀ॥ਤਾਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾ
ਹੀ॥ਸੂਕੇਤੇਫੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਹੇ॥੩॥ਜੋਜੀਆਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ॥
ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜੋਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀ
ਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਐਅਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੂਝੁਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀ
ਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾਕਰਿਚਿੰਤਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤ
ਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ਨਾਕਰਿਆਸ
ਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਹੇ॥੭॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡਨੁ
ਸੁਖਿਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੂਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾ

ਏਕੋਏਕੀਜਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁ
ਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸੋ
ਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ॥ਤੂਸ
ਬਜੀਅਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨
॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨੁਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰ
ਵਰਨਕਾਈਤੂਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝ
ਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿ
ਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਾਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥
ਜੋੜੁਮਾਰੂਕਾਛਉਪਦੇਦਾ॥ ਸੋਲਹੇ੨॥ ਜੁਮਲਾ੧੦॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬ
ਲਗੁਦਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸ
ਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇ
ਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਂਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜ
ਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾ
ਏ॥੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਮੈਮੂੜਨਿਸ
ਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆ
ਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰ
ਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾ

ਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ॥ਕਾਇਆਗੜੁਸੋ
ਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦ
ਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ਬਿਖਮ
ਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘ
ਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰ
ਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵਿਆ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵਿਆ॥ਜਾਬਹਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕ
ਹਿਆ॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਪਾਪਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿ
ਕਰੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸ
ਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆ॥ਤੇਧੰਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿ
ਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾ
ਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿ
ਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿ
ਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ਤੂਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੪ ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇ
ਰਾਰਾਮੁਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥੁ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ॥ਧ
ਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥੁ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀ

ਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥੧॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥ਜਿਨ
ਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਘਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨ
ਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਓਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ
॥ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥੨॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿ
ਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ॥ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅ
ਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧੰਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੋਸਫਲੁ
ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆ॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰ
ਵਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸ
ਤਕਿਗੁਰਹਾਥੁਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁਅੰਤ
ਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੂਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿ
ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆ
ਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥
ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁ
ਲੋਕੁਵੇਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰ
ਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿ
ਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥
ਦੇਖਣਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾ
ਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸ
ਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈ

ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿ
ਨਆਇਆ॥ਸਭਕੁਝੁਕੁਝੁਜਗਤੁਚੇਲੇਲੈਗੁਰਕੇਨਾਇਲਾਇਐਸਭਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਨਾਵ੍ਰਤੀਆਜ
ਨਾਇਆ॥ਮਾਰਗਿਹਰਿਜਨਪਹੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਏ
ਮੁਨਾਏਗੁਰਿਮਿਰਿਹਰਿਜਨਪਹੁਕੀਆ॥ਅਛੂਦਾਮੁਲਾਇਆ॥ਆਛੂਦਾਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆ
ਆਸਭਮੇਰੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਅਛੂਨਦਾਮੁਲਾਇਆ॥ਆਛੂਦਾਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆ
ਆਸਭਮੇਰੀਆਮੋਹਨਮੁੰਦਾਨਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਿਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗਾਹਸਭ
ਨਚੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਨਮੁੰਦਾਨਿਪਈ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕ
ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪਕਰਿਦੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲਕ
ਸਭਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਇਆ॥ਪਗਮਿਲਿਆਏ
ਨਗਰਮਹਾਜਨਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਪੁਛਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸ
ਹੀ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾ॥ਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਏ
ਆਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿ
ਤਪੁੰਨਵੇਦਵਾਹਿਗੁਰਬਚਨਿ॥ਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥੫॥੪॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਵੀਐਰੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨ
ਜਾਈਹਰਿਲਖਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਵੀਐਰੇ॥ਸਭੁਕੋਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਰੀਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇ
ਪਾਵੀਐਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਹਰਿਦੇਵੈਤਾਨਾਮੁਧਿਆਵੀਐਰੇ॥ਜਿਸਨੋ
ਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛਡਾਵੀਐਰੇ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਧੰਨੁਜਨਕ
ਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਵੀਐਰੇ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਸੁਤੁਮਿ
ਲਿਮਾਤਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੋਕਉਦੇਹੁਮਤੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾ
ਵੀਐਰੇ॥ਜਿਉਬਛੁਰਾਦੇਖਿਗਊਸੁਖੁਮਾਨੈਤਿਉਨਾਨਕਹਰਿਗਲਿਲਾਵੀਐਰੇ॥੪॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਕਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇ
ਪੂਜਹੁਇਨਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈ
ਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੂਰਹੁਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰ
ਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮਰਾਮਰਮਹੁਰੇ॥੧॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁਤੂ
ਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੁਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਹੁਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧॥ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿਲਾਇਣੁ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਰਿਭਜੁਸੁਰਤਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਾਇਣੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇ
ਣੁ॥ਗੁਰਮਤੀਲੇਰਾਮਰਸਾਇਣੁ॥੨॥ਗੁਰਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਿਨਾਇਣੁ॥ਸਭਿਕਿਲ
ਵਿਖਪਾਪਗਏਗਾਵਾਇਣੁ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਾਇਣੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਰਾਦਾਸ
ਦਸਾਇਣੁ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ

ਸਭਿਦੂਖਪਰਹਰੀਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਹਰੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਸੰਗਤਿ
ਸੰਗਿਸਿੰਧੁਭਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਜੀਵਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਐਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀਐਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਤੇਰੇਪਾਪ
ਪਰਹਰੀਆ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੂਰਿਮੁਖਿਪਰੀਆਇਸਨਾਨੁਕੀਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸਰੀਆ॥੩॥ਹਮਮੂਰ
ਖਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਅਹੁਜਨੁਨਾਨਕੁਤਾਰਿਓਤਾਰਣਤਰੀਆ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ॥ਹਿਰਦੈਫੇਰਿਚਲੈਤੁਧੁਨਾਲੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਲੀ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਤੂਟਿਗਈਮਾਇਆਜਮਜਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਵਾਘਾਲਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ਤਿਸੁਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿ
ਅਗਮਦਿਖਾਲੀ॥ਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਲਧਾਹਰਿਭਾਲੀ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਾਰਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ॥ਸਭਿਘਟਤੇ
ਰੇਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ਹਉਤੁਧੁਸਾਲਾ
ਹੀਤੂਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਤੇਰੈਵਸਿਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਿਆਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇੜੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੂਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੈਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂ
ਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਜਿਨ
ਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨ
ਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਭਲਹੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸ
ਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀ
ਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾ
ਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁ

ਸਾਧੂਜਨਪਾਇਆ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁ
ਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਉ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥ਅ
ਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁ
ਗਾਵਹੁਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋਉਪਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇਰਾਸੋਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥
ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁਧੰਨੁਸੋਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰਾ
ਹਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਗਤਾਹ
ਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਵਣੇ॥੪॥੩॥੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜਕਿਰਣਿ
ਜੋਤਿ॥ਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਓਤਿਪੋਤਿ॥੧॥ਏਕੋਹਰਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪ੍ਰ
ਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈ
ਹਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
ਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ॥
ਸਭੁਆਲਸੁਦੂਖਭੰਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗੁਣਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਾਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਦੁਖਭਾਗੇ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾ
ਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਖੋਜੀਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧਉਸਾਧੂਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤ

ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ
ਹਿਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥੨॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾ
ਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁ
ਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅ
ਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਦਿਨਛੇ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥ ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥ ਹਮ ਢੀਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਛੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥ ਬਸੰਤੁ
ਹਿੰਡੋਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥ ਜਿ
ਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ
ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁ
ਰ ਤੁਮ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩
॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ
ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰ
ਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈ
ਐ ॥੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾ

ਰਬੁਪੂੰਜਿਛਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ
॥੪॥੪॥ਛੂ॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇ
ਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁੰਞੁ॥੧॥ਗੋ
ਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਮੁੰਞੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਰਸੁਭੁੰਞੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੰਞੁ॥ਹਮ
ਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਞੁ॥੨॥ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦਅੰਤ
ਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਞੁ॥ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਘੁ
ਮਿਵੰਞੁ॥੩॥ਜਨਕੇਪੂਰਿਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿਲੰਞੁ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ
ਅਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਭੰਞੁ॥੪॥੫॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁ
ਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਕੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਆਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿ
ਰਤਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਵਸਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦਕੁਚੁਆਇਆਫਿ
ਰਿਹਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਬਾਹਰੁਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆ
ਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾ
ਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਆਪਿਰਖਾਈ॥ਜੇਸਭਿਸਾ
ਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ॥੫॥ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿ
ਸਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਿੰਦਕੁਸਾਕਤੁਖਵਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁ
ਮਿਲਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਾ॥੭॥ਆਪੇਜਲੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲਾ
ਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥ ਚਉਪਦੇ੭॥ ਅਸਟਪਦੀ੧॥ ਜੁਮਲਾ੮॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰ
ਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿ
ਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ਆਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੂਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆ
ਹਜੂਰਿ॥੧॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮੰ
ਜਨੁਕੀਆਸਭਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁ
ਲਾਗਾਮੋਹਕੂਰੁ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂਰਿ॥੩॥ਹੋਹੁ
ਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁ
ਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮੁਹਜੂਰਿ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥
ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇ
ਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿਭਇਆਅ
ਹੰਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੂਬੂਝਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁ
ਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅ
ਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਦ
ਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥
ਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ ਸਾਰੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੋ
ਬਿਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇ
ਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਧਿਆ
ਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿ
ਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥ ਸਾਰੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿ
ਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਚੂਕੀਆਵਣਜਾਣੀ॥੨॥ਨੈਣੀ
ਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾਤੀਹਿਰਦੈਹ
ਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥੩॥ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਗਤਿਆਣੇਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਨੀ॥੪॥੫॥ ਸਾਰੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਜਪਿਮਨ
ਰਾਮਨਾਮੁਪੜ੍ਹੁਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹੀਕੋਈਹੋਰੁਨਿਹਫਲਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿ
ਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਐਬਉਰੇਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰੁ॥ਜਿਸੁਬਿਖਿਆਕਉਤੁਮਅਪਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁ
ਸਾਛਾਡਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਰੁ॥੧॥ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾਟੈਬੂਝਿਨਸਕੈਗਵਾਰੁ॥ਸੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹਸਾਕਤਆਚਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲੁਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਸ
ਭੈਕੋਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
੪॥੬॥ ਸਾਰੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਦੁਪਦਾ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇ
ਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਹਉ
ਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ਜੋ
ਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇਸੁਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮਕਉਜਉਸੁਨ
ਹੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀ
ਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆ
ਮੀਗਨਿਨਜਾਤਿ॥ਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂਆਪੇਹੀਜਾਨਹਿਆਪਨੀਭਾਂ
ਤਿ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਨਿਕਟਿਹੀਬਸਤੇਤੇਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਭਗਾਤਾ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨ
ਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੇਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾਤਿ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪॥ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਾ
ਜੇਪੰਚਸਬਦਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂਹ
ਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾ
ਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾਮਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗ
ਦੀਸੋਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿ
ਉਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੨॥੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦ
ਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੂਖਨਕੇ
ਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬ
ਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੋਚਾਉ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤ
ਮਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿ
ਮਿਲਿਆ॥ਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇ
ਖਿਆਹਰਿਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈਮੈਅਨਦਿਨੋਸਦਸਦ
ਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ
ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆ
ਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿ
ਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤਰਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕ

ਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵਤ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾ
ਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥
ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭਿ
ਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸ
ਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ
ਕਾ ਭਉ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿ
ਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ
ਰਾਮੁ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆ
ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ
ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਆਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸ
ਭਾਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਃ ੪ ॥ ਰਾਇ ਮਹਿਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਃ ੨ ॥ ਗੁਰੁ
ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ
॥੧॥ ਪਃ ੧ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀ
ਤੈ ਰੋਜਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ ਨ
ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥ ਲੇ
ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਃ ੧ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪਃ ੨ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ

ਪਰਭੇਦੁ ਕਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ
॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਜਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ
ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ
ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰ
ਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹ ਚਲੇ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ
ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ
ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ
ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ ਸਭੁ ਕ
ਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕ
ਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬ
ਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ
ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਲਾ
ਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ

ਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਇਨਾਮੇਲਿਦਲਾਈਐ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿਰੈ
ਸਾਹਿਬੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾ
ਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋਇ
ਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ॥ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿ॥ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀ
ਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਿਫਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰ॥ਕੁੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿ
ਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ॥ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮੁਜਿ
ਨਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸਰੈਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅ
ਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੋਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ॥ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ
॥ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ॥ਹੋਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲੁ॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ॥ਕਿਉ
ਕੰਡੈਤੋਲੈਸੁਨਿਆਰੁ॥ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ॥ਮੂਰਖਅੰਧਿਆ
ਅੰਧੀਧਾਤੁ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਆ
ਖਿਨਜਾਪੀਆਖਿ॥ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜੇਕਿ
ਹੁਹੋਇਤਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿ॥ਆਖ
ਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈਆਖਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾ
ਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਊਪਜੈ
ਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਨਾਨ
ਕਲਿਵਲਾਈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜ
ਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰਿਹੈਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾ
ਣੀ॥ਜੂਠਿਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁ
ਜੂਠਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀ
ਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ॥ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪ
ੜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾ

ਮਾਇਆ॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿ
ਧਿਮਿਲੈਮਨਿਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਸਹਜੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਕਰ
ਹਿਪੁਕਾਰਿ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇ
ਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਦੁਖਕੀਆਅ
ਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋ
ਭਸੁਕਮਾਵਣਾਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈਲੇ
ਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿਸੰਜਮੋਜਮੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾ
ਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਨਾਲਿ॥ਪੂਜਕਰੇਰਖੈ
ਨਾਵਾਲਿ॥ਕੁੰਗੂਚੰਦਨੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਏ॥ਮਾਣੂਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾ
ਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ਅੰਧਾਝਗੜਾਅੰਧੀਸਾਥੈ॥
੧॥ਮ:੧॥ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ॥
ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ॥ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆ
ਸਭਿਖਾਨ॥ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਾਨ
॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈਕਰਮੀਵਹੈਕਲਾਮ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਨੁ॥੨
॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਹਿਰਦੈ
ਹਰਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰ
ਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੯॥
ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਪੁਰੀਆਖੰਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਧਿਆਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇ
ਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨ
ਕਾਕਿਸਨੋਕਰਤਾਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆਪਣੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਹੈਹੈਆਖਾਂ
ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੂਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਆਖੂੰਆਖਾਂਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਨਾਹਉਥਕਾਂਨਠਾਕੀ

੬੨੫

ਆਏਦਾਰਗਖਹਿਜੋਕਿਤੈਨਾਨਕਚਸਿਉਤੁਖਿਬਿੰਦਉਪਰਿਆਖਣੁਦੇਸੁਆਦ॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈ
ਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਦੁਖਭੁਖਗਈ
ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਿਵਾਰ॥ਸਭੇਰੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿ
ਧਰਤੀਸਭਿਕਾਰ॥ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿ
ਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ॥ਆਖਹਿਥਕਹਿਆਖਿਆਖਿ
ਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰ॥ਤ੍ਰਿਣੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਅਖੀਪਰਣੈ
ਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਪੁਛਾਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂਜੋਧ
ਕਰਹਿਅਵਤਾਰ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ॥ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉ
ਭੈਵਿਣੁਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿ
ਲੰਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਨਾਉ
ਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥
੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁਆਖਾਂ॥ਤੁਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਾਲਾ
ਹੀਮੈਅੰਧਲੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਬਹੁਤਾ
ਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ
॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿਮੰ
ਗਤੇਫਿਰਿਦੇਖਹਿਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿ
ਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁ
ਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਂਮਤਿਧੋਈ॥ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰ
ਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੰਤਾ॥ਪੂਕਾਰੰ
ਤਾਅਜਾਣੰਤਾ॥ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂ
ਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਆਪੇਭੇਜੇ
ਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

੭੨

ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਹੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਂਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁ
ਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆ
ਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ॥ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨਾਨਕਾਦਰਗਹਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰੰ
ਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਦ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥
ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾ
ਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦੁ
ਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਊਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰਮੁਹੈ
ਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘ
ੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇ॥ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਨਆ
ਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇ॥ਮਿਠਾਕਉੜਾਦੋਵੈਰੋਗ॥ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗ॥ਝਖਿਝਖਿ
ਝਖਣਾਝਗੜਾਝਾਖ॥ਝਖਿਝਖਿਜਾਹਿਝਖਹਿਤਿਨਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆ
ਰਾਂਗਿ॥ਘਰਗਚਕੀਤੇਬਾਗੈਬਾਗ॥ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾਇਆ॥ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁ
ਕਹਾਇਆ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ॥ਜੇਫਿਰਿ
ਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ॥ਤਉਕਉੜਤਣੁਚੂਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁਹੈਬਾਹਰੁਧੋਵਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ
॥ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ
॥ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀ
ਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ॥ਉਤਮਮਧਿਮਜਾ
ਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆਨ ਵਿਚਿ
ਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿ
ਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਂਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਬੇਦੁਪੁ
ਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵ

ਰੁਕਰਿਸਚੋਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ॥ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿ
ਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਮੁਬਿ
ਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਇ
ਆ॥ਮਨਮੁਖੁਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਾਵਾਇਆ॥ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁਕਾਫਲੁਪਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਮਰਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ॥ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨੀ
ਬਧੇਭਾਰ॥ਇਕਨਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ॥ਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆ
ਰ॥ਨਾਨਕਢੇਰੀਛਾਰੁਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਢੇਰੀਢਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦਾ
ਕੋਟੁ॥ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾ
ਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਢੇਨਕਵਢਾਇਆ॥ਮਹਾਕਰੂਪਦੁਖੀਏਸਦਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ॥ਭਲਕੇ
ਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁ
ਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਤ
ਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਾਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿ
ਰਦੈਸਾਂਤਿਹੈਨਾਉਉਗਵਿਆਇਆ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਹਿ
ਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿਸੇਵਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋਹਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਧਨਵੰਤਾ
ਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ॥ਸਭੁ
ਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਥੰਮੀਐ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਫੂਕਕਢਾਏਢਹਿਪਵੈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਾ
ਨ੍ਹੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉ
ਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ॥ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈ
ਖਲਵਾੜੇਕਿਆਥਾਉ॥ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨਦਾਦਿ॥ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅ
ਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਦਿ॥ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਅਕਲੀਪੜ੍ਹਿਕੈਬੁ
ਝੀਐਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਂਸੈਤਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾ
ਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ॥ਹੋਵਹਿਲਿੰਙਝਿੰਙਨਹਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੂਰਤਿ॥ਜੋਓਸੁਇ
ਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏਤਾਂਨਾਨਕਕਹੀਐਮੂਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸਿਫਲਿਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹ
ਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਕਈਘਟਿਚਾਨਣੁਬਲਿਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁ
ਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤਕੋਈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਉਮੀ
ਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥
ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਡੇਹੋਰੁਬਹੁਤੁਸਿ
ਖਕਿਆਦੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਹੇਤੁ
ਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁਰਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵੇਖਦਿਆ
ਹੀਮਾਇਆਧੁਹਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ
॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਘਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇ
ਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀ
ਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਨਹੁਜਿ
ਅੰਧੇਕੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾ
ਣਹਿਕਹਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰ
ਤਿ॥ਇਕਨਾਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿ
ਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ॥
ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਂਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਾਂਨਦਰੀਆਵਦਾਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਹੋਰੁਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮੁ

ਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਜਿਨਾ
ਇਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗਿਰਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾ
ਗੀ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਸਚਿਨਲਗੋ
ਭਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਨਲਗਈਮਨਹਠਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਹਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿ
ਖਾਪਿਛਾਹਾਂਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿ
ਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨ
ਜਾਈ॥ਸੁਇਨਾਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿ
ਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁ
ਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੂਰਖਅੰਧੇਤ੍ਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰੁਭਰ
ਣਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸਾ
ਪੜਣਾਸੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕ
ਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੜ੍ਹੁਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮ
ਈ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿ
ਸਮਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ
ਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਇਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰ
ਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰ
ਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈ
ਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁ
ਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ

ਕਰਮਕਮਾਵਹਿਤਿਹੋਗਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਪੁਰਬਿਪਏਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੀਨੀਤੂਪਾਵਿਚੋਗ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗਧ
ਰਗੀਤੁਹਾਵੜੀਆਕਾਮੁਸੁਣੇਂਦਾ॥ਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ॥ਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿ
ਕਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆ
ਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉ
ਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
॥ ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲ
ਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿ
ਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕ
ਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿ
ਚਿਹੈਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰ
ਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹ
ਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਾਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋ
ਵਾਰ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰ॥ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕ
ਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ
॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰ
ਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਿ
ਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਟੁਲੋਈ॥ਨਾਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀ
ਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁ
ਖਸਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕੁਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈ
ਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾ
ਦੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ
ਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਂਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿ
ਦਿਖਾਲਿਆਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਆਪਿਉਠਾਲਿਦੇਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆ
ਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨਾ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ
ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ
ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸ
ਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਣਵਾਲਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ
ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰ
ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ ਵਿ
ਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾ
ਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ ॥ ਅੰਨੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥ ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ
ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓ ਪਰਖਾਇ ॥ ਜੇ ਓਸੁ ਨਾ
ਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੂਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ
ਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗ
ਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿ
ਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀ

ਕਰੇਜਿਸੁਚੇਸੁਬਾਦਿਸਦਗੋਇਜਿਨਾਚੀਆਪਿਪਤਿਗਵਸੀਮੋਗਿਪਿਆਰ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁ
ਚੋਰਾਇਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈ
ਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਖਾਣ
ਪੀਣੁਜਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੑੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗ
ਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇ
ਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁ
ਜਗਿਕੋਕਢਹੁਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭ
ਉਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਾਰਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮ
ਨਿਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੈਸਰੈਨਬਿੰਦ॥ਤਿਸਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ
॥੨॥ਮਃ੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁ
ਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਸਭਧਰਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾ
ਇ॥ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬੁਲਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ
ਜੁਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦੁਹੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾ
ਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸ
ਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩॥ ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁ

ਜੋਤਾਗਿਆਨੀਹਰਿਚੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾ
ਸੁਖੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰੀਤਾ॥ਜਿ
ਉਜਲਦੂਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾ॥ਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ਜਿ
ਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪਟੁਕਮੀਤਾ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਕੋਈਦੇਇਖ
ਵੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਤਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨ
ਹਿਆਪੁਰਖੀਤਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰੀਤਾ॥੪॥
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲੀ
ਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੂਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿ
ਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗਤਿਹਰਿ ਹਰਿਕਰਿਮਇਆ॥ਤਿਨਕਾਦ
ਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆ॥੨॥ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸ
ਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤਾਰੀਸਭੁਕੁਲੁਭੀਪਾ
ਇਆ॥੩॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਭੁਜਗੁਤੁਧੁਆਪੇਵਸਿਕਰਿਲਾਇਆ॥ਜਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਿਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਲਇਆ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜ੍ਹਜਲਤਅਹੰਕਾ
ਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿ
ਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਭ
ਆਹੈਬਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਡੂਬੇਅਭਿਮਾਨੀਹਉਮੈਵਿਚਿਜਲਿਜਾਈ
॥ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਧਿਮਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਬਿਹੂਨਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜ
ਪਕਰੇਬਿਲਲਾਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਉਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿ
ਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਏਕਸਬਦਿ
ਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਪਾਇਆਇਹਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਸਭੁਆਗੈਗੁ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ॥ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਵ

ਰਿਦਨਾਨਕਧਾਰਿਲੀਧਪਾਈ॥੪॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਪੜਤਾਲ॥ਘਰੁ੩॥ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਬਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੋਰ
॥੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਬੋਲਤਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਨਿਘਨਿਹਰਕੀਘੋਰ॥੨॥ਜੋਬੋਲਤਹੈਮ੍ਰਿਗਮੀਨਪੰਖੇ
ਰੂਸੁਬਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀਹੋਰ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੂਟਿਗਇਓਜਮਕਾ
ਸਭਸੋਰ॥੪॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇਬਡਭਾਗੀ
॥੧॥ਹਰਿਕਾਪੰਥੁਕੋਊਬਤਾਵੈਹਉਤਾਕੈਪਾਇਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਮਾਰੋਮੀਤੁਸਖਾਈਹ
ਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ਹਰਿਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆ
ਗੀ॥੧॥ਮਨਮੋਹਨਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕੁਇਕ
ਨਿਮਖਪਲੋਮੁਖਿਲਾਗੀ॥੨॥੨॥ਛੀ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਂਮਿਲਿਹਰਿ
ਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜਨਾਂਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਉਤਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਮਸਾਧਜਨਾਂਪਗਪਰਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਪਤਿਤਉਧਰਿਆ॥੧॥ਮਨੂਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੂਵਸਿ
ਗਤਿਕਰਿਆ॥ਜਿਉਜਲੁਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬਧਿਕਿਗ੍ਰਸਿਮੀਨਾਵਸਿਗਤਿਖਰਿਆ॥੨॥ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮਲੁਲਹੀਆ॥ਹਉਮੈਦੁਰਤੁਗਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉ
ਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰੁਕਰਿਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨ
ਉਰਧਰਿਆ॥ਸਭੁਦਾਲਦੁਦੂਖਭੰਜਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨੁਕੋਰਾ
ਹਰਿਰੰਗਿਭੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਅਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚਿਤਚਿਤੇਨ॥
ਪ੍ਰਭਿਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਓਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮਨ
ਪ੍ਰੀਤਮਕਟਿਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੇਨ॥੨॥

ਹਰਿਕੇਜਨਊਤਮਜਗਿਕਹੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾ॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਓਇਊਤਮ
ਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਰਾਸਿਦੇਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾ
ਰਹੁਲਦਿਵਖਰੁਹਰਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸ॥ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਓਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉਦਮਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸ॥੧॥ਹਮ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗ੍ਰਾਸ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਅੰਤਰਿਤੂ
ਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਫਾਸ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਮੂਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾਸ॥ਅਵਗ
ਨੀਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਊਚ
ਹਮਨੀਚਬਿਖਿਆਸ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਿਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭਪਾਸ॥੪॥੪॥
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਵਾਕ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀ
ਸਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਗਇਓਸਭਝਾਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਰੂਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵਿ
ਓਗੁਪਲਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬ
ਹੁਸੋਭਾਜਿਨਉਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਰਸਿਕਰਸਾਕ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਊਦੇਖਿਬਛ
ਰਾਕ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਊਤਮਜਨਕਜਨਾਕ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੂ
ਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਾਕ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗੜ੍ਹਿਵੇੜ੍ਹੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੜੁ
ਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤ
ਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਊਤਮਜਿਨ
ਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਅਸਥਿਰੁਰਾਮੁਰਵਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲਹੈਨਉਤਰੈਕਬਹੂਹਰਿ
ਹਰਿਜਾਇਮਿਲੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਿਕਾਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਦੀਓਮੁਖਿਅਉਖਧੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨ
ਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ॥ਘੂਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
ਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟ

ਤਰੰਗਿਸਾਥਾ॥੧॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਹਮਢੂਢਿਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾਥਾ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪ
ਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਤੂਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਾਥਾ॥੨॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰਨਾਮੁਧਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਪਾਥਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਥਾ॥੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਜਗਦੀ
ਸਗੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥਾ॥੪॥
॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੫॥ ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕ
ਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੂਤੂਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿ
ਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀਹ
ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨੁਮਾਲ॥ਜਾਕੋਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਉ
ਬਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਜਗਦੀਸ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸ॥ਹ
ਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜ
ਪੇਜਪੁਜਾਪਉਜਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇਊਤਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸ॥੧॥
ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸੋਕਰਹਿਜਿਤੁਧੁਭਾਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਧੰਨੁਧਨੁ
ਧੰਨੁਗੁਰੂਸਬੀਸ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮ॥ਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਵਡਾਮ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੁਭਜੁਰਾਮ॥ਬਡਹੋਹੋਭਾਗਮਥਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋਤੁਜਾਸੁਤਿਤੁਘਰਿਆ
ਨਦੋਆਨੰਦੁਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਾਸੁਖੁਹੋ
ਤਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਸਭਸਿਸਟਿਧਾਰਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲਕਰਤਾਸਭੁਤੂਤੂਤੂ
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕੋਸਰਣਾਗਤੀਦੇਹੁਗੁਰਮਤੀਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨੜਾਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟਾ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰਬਾਟਾ॥ਭਜੁਹਰਿਰਸੁਰਸਹਰਿਗਾਟਾ॥
ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀ
ਅਕਰਿਜਟਜਟਾਜਟਜਾਟਾ॥ਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮਜੋਗੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿ
ਗੁਰੂਗੁਰਸੰਤਜਨਾਖੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟਾ॥੧॥ਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਹੁਤੂਭਰਪੁਰਿਰਹਿਆਜਲ
ਥਲੇਹਰਿਇਕੁਇਕੋਇਕਏਕੈਹਰਿਥਾਟਾ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਬੂਝਹਿਆਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਘਟਿ

ਘਟਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਹਰਿਘਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿ
ਦਮਾਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧੋ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋ॥ਧੁਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਖੁਮਾਇਆਸੰਚਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਭਜੁਸੰਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਾਧੋ॥
ਜਿਉਛੁਹਿਪਾਰਸਮਨੂਰਭਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧਹੋਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁਧਹਾਧੋ॥੧॥ਜਿ
ਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰਸਾਧੋ॥ਚਾਰਿ
ਬਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੂਗੁਰਨਾਨਕਸੋਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਭਗਵਾਨ॥ਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਕਾ
ਨ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਧਿਆਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤੇਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂਸਾਧਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਭਗਵਾਨ॥੧॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਫਲਪਾਵਹਿਤੇਤਰੇਭਵਸਿੰਧੁਤੇਭਗਤਹਰਿਜਾਨ॥ਤਿਨਸੇਵਹਮ
ਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੂਤੂਤੂਭਗਵਾਨ॥੨॥੬॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜ
ਪੈਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁ
ਪਾਵੈਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰੁਮੀ
ਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੋਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾ
ਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਹਦਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥
੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਗਾਵੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ
ਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰੁਭਾਂਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਫੀਕਫਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਫਿ
ਰਿਆਵੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀਘਰੁਘੂਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਭਾ
ਰੇਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਓਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈਰਾਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਥੁਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿ
ਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੭॥ਅਗਿਆਨਿਲਾਇਸਵਾਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਪਣੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਤ
ਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਗਤਿਪਾਵੈਜਿਉਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਹਉਮੈਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਾਤਰਿਓਸੰਗਿਕਾਸਟਲਗਿਸਬਦਿਗੁਰੂ

ਛਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿ
ਮਾਨੀਕਢਿਪਾਣੀਚੀਕੜੁਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਹਰਿਰਖਵਾਲੇਜਨਹਰਿਰਸੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਨਾਮੁਦੇਇਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਨਿਵਿਰਹੀਐਜਨਨਿਵਹਿ
ਤਾਫਲਗੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਜੋਨਿੰਦਾਦੁਸਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰਨਾਖਸਜਿਉਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪੁਤੁ
ਮੀਨਬਿਆਸਾਤਪੁਤਾਪਨਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਭਗਤੁਹੋਇਸੋਪੂਜਹੁਭਰਮਨਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਾਤਨਜਾ
ਤਿਦੇਖਿਮਤਭਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਗਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨਜੂਠਿਪਈਸਿਰਊਪਰਿਖਿਨੁਮਨੂਆਤਿਲੁ
ਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੇਸਿੰਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਧੂਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈ
ਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹ੍ਵਾ
ਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇਖਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆ
ਅੰਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੂਜਪਿਓਤੇਈਜਨ
ਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੁਛੋਕਛੋਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇ
ਓਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮ
ਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋਸੰਤਜਨਾਮਨਿਭਾਵੈ
ਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਮਾਰਗਿਪੰਥਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿ
ਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈਹੈਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈ
ਤੌਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕਉਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਏਹਵੇਲਾਹ
ਥਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈਭਲਅਪਨਾਗੁਰਆਗੈਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆ
ਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿ
ਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀ
ਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋ
ਭਿਲਗੇਹੈਪ੍ਰਾਣੀਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲੈਰੰਗੁਲਾਵੈ
ਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿ
ਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬ
ਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਨਿਜਮਹਲੀ
ਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਨ

ਦੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਵਿਛੁਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾਨ
ਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚਲਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁ
ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਮਾਇਆਭੁ
ਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨ
ਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾਥੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬਾ
ਜੀਖੇਲਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਹਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈ
ਪਾਪਕੋਇਲੇਆਣਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਕਾਲੁਦੁਖਦਾਈਹੋਏਬੀਜੇਸੋਖਵਲਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖ
ਰਚੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹੈਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋ
ਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਾਗੁਰੁਸੇਵਕੁਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰ
ਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬਚਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾ
ਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿ
ਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲਟੋਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਵੈਗੋ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਹਰਿਰੂਪੋਹੋਵੈਹਰਿਜ
ਨਕਉਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਕੀਆਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਭਲਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸੰਗ
ਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗਕਾਤਾਰਕੁਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਰਾ
ਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਗਤਿਰਾਖਿਤਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕੁਪਾ:੪॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕਦੇ

ਮਹਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥
ਪੰਕਜਿਮੋਹਨਿਘਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿ

ਵਡਭਾਗੀਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ
ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਐਤਾਂਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦਿ
ਗੋਵਿੰਦਿਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆਪੇਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅੜਾਤੂੰਆ
ਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਗੀਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਬੁਲਗਬੁਲੋਗੀਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿ
ਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹੋਗੀਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਨਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਹੋ
ਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਬੇਅੰ
ਤੁਪ੍ਰਭੂਹਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਜੋਤਿ
ਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਤੂਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗਰੰਗਨਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖ
ਨਿਰੰਜਨਾ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫ
ਲਨਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋ
ਈਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮੁਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿ
ਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਓਜਨਦੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬ
ਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ॥ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ॥ਜਿਨਹੋਹਿ
ਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ॥ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਰਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ

ਨਿਧਾਨੁ

ਇਆ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਊਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ
ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ
ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਮੇ
ਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈ
ਕਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਸਭਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ
ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅ
ਗਮ ਅਥਾਹ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬ
ਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀ
ਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ
ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ॥ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮ
ਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸ
ਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰ
ਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ
ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤਾ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਨਾਮੁ ਸਰੀਰ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ

ਆਪਾ ਮੁਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਨਮੁ ਗਉਲਾ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ।
ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮ
ਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅ
ਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹ
ਦੁ ਵਜਿਆ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏ
ਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥
ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ
ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖ
ਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁ
ਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇ
ਵਕ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਇਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਸੇਖਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵ

ਮੈਜਗਜੀਵਨੁਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭਤਿਨਮਿਲੇਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿ
ਤਿਨਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਧਨੁ
ਦੀਸਫਲਘੜੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅ
ਕਥਕਹਾਣੀ॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਆਪਿਹਰਿਗੁ
ਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੋਇਣਾਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ
॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੁਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਤਿ
ਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਜੀਤਾ॥ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚ
ਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੋਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋ
ਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਭ੍ਰ
ਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ੪॥ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿ
ਸਗਾਰਵਾਜਾਂਵੇਖਾਹਰਿਨੈਣੋ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਗੰਨਾਥਜ
ਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁ॥ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁਚੂਕਾਜਮਝਗੜੁਝਗੋਲੁ॥੧੨
॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵ
ਉਬਰੇਜਿਨਿਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਮਾਰ॥੧॥ਮਃ੪॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿ
ਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋ
ਈ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁਜਨਕੋਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟੁਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਲੁਡਿਲੁ
ਡਿਦਰਗਹਿਵੰਞੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਤੂਹੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਆਰਾਧਦੇਦਾਨੁ
ਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਦਾਤੈਦਾਤਾਰਿਹਥੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸੈਸਾਰੇ॥ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿ

ਮੁਸਮਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰੀਐਜਪੀਐ
ਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਫਾਟੈਜਮਕਾ
ਗਰੁ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ॥ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰੁ॥
੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮ:੫॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਵੈ
॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰ
ਹਿਸੰਗੀਤਰਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੧੫॥੧॥
ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ੩੦॥ ਕਾਨੜੇਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ੧੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥ ਵਾਰ੧॥ਜੋੜੁ
੧੯॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹ
ਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿਦਗੁਣਗੋਬਿ
ਦਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀ
ਐਥਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੌਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮ੍ਜਲਨਿਧ
ਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾ
ਇਆ॥ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮਟੇਕਹੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀ
ਘਸਿਚੰਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੋਜਿਪਇਆ॥ਜਿਉ
ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਚਲਿਓਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਹਿਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ॥ਕਹਾਭਇਓਦੈਤਿਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਿਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰ

ਭਕੀਏਸਭਿਕਾਲੇਮੁਖਿਗ੍ਰਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਇਆ॥੪
॥੫॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓ
ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੇ॥ਬਾ
ਰਖਿਨੁਪਲਸਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੇ॥ਤੁਮਵਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਬਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁ
ਪੰਥੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਆਦਿਨਥੇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਾਪਉਕੋਈਮੇ
ਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥੩॥ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੋਭਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ॥ਹਮਰੀਮਤਿਵਸ
ਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥੪॥੬॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅ
ਕਥਸੁਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੋਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਗਿਫਿਰਥਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜਨੁਜਿਨਬਡਭਾਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਗੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਧਿਆਇਥ
ਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁਹਉਮੈਮੈਲੁਲਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾ
ਏਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਨਕੈਰਿਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਥਈ॥
ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਜਪਿਓਜਗੰਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬੁਡਥਈ॥੪॥੭॥
ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅਉਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾ
ਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਰਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤਜੋਸਭਤੇਊਚ
ਠਾਕੁਰੁਭਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈ
ਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾ
ਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਦਾਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੮॥ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪
॥ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥ਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵ
ਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜ
ਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਿਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਰਜਿ
ਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿ

ਜਾਵਹਿਗੇ॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜ
ਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੁਆਮੀਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸ
ਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗ
ਦੀਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤੇਨਿਰਭਉਜਿਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿ
ਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਜੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿ
ਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੧॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਲਿਆਨਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸਟਮਹਿਜਿਉਹੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸੰਜਮਿਕਾਢਿਕ
ਢੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਤਤੁਗੁਰਮਤਿਕਾਢਿਲਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਫੀਕੇਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਸਵੇਚੁਈਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨ
ਗਰੁਨਗਰੁਹੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਰਸੁਕੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਲਅਮੋਲਅਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲੀਜੈ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਹਮਸਾਰਿੰਗਇ
ਕਬੂੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਨੁਲਾਲੁਲਾਲੁਹੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰੰ
ਗਿਰਾਤੇਰਸਰਸਿਕਗਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀਪਹੈਸਾਗਰਕਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਇਨਹੁਨਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਰਸੁਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਪ੍ਰਾਨੀਸਦਭੂਖੇਨਿ
ਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਧਾਵਹਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਲਖਕੋਸਨਕਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥੭॥ਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਊਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਤੁਲਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ਕਲਿਆਨਪਾ:੪ ॥ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਹਮਨਿਰਗੁਣੀ
ਮਨੂਰਅਤਿਫੀਕੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬਾਂਛ
ਹਿਨਿਤਿਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਂਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁ
ਧੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਲਿਪਤਹੈ
ਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀ
ਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁ
ਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥੪॥

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੨॥
ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਲੀਜੈ ॥੪॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੫॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ
ਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀ
ਜੈ ॥ ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆ
ਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥
ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ
ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝ
ਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਅਤੁ
ਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ
ਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਤੂ ਜਲਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥
ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ
ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋ
ਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾ
ਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬ
ਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀ
ਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ
ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ
ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ

ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਜੈਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਾਰਹੁਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਃ੪
ਰਾਮਾਮੈਸਾਧੂਚਰੰਨਧੁਵੀਜੈ॥ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰ
ਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਾਢੇਅਤਿਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਆਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਕਾਮਕਰੋਧੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁਕਰੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁ
ਗੁਰਪੂਰਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀ
ਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋਇਅਧਿਕਾਈਰੋਗੁਕਾਟੈਸੂਖਿਸਵੀਜੈ॥੩॥ਜਿਉਸੂਰਜੁਕਿਰਣਿਰਵਿਆਸਰਬਠਾ
ਈਸਭਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧਮਿਲੇਰਸੁਪਾਵੈਤਤੁਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੪॥ਜਨ
ਕਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਗੁਰਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇਖਿਸੂਰੀਜੈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਰੈਨਿਸਭਨਿਰਖੀਮੁਖੁਕਾਢੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬਹੁਲੋਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਆਪਨਸੁਆਇਕਰ
ਹਿਬਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਵਿਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ॥੬॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਰਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਢਿਕ
ਢੀਜੈ॥ਪਰਉਪਕਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸੰਤਭਗਤਿਹਰਿਦੀਜੈ॥੭॥ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਦਇ
ਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀਜੈ॥ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ॥੮॥੫॥
ਕਲਿਆਨਮਃ੪ ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ਜਬਲਗਿਸਾਸੁਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਧੂ
ਰਿਪਿਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰੁਨਾਰਦੁਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਲੋਚੀਜੈ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਹੋਹਿ
ਸਭਿਜਹਸਾਧੂਚਰਨਧਰੀਜੈ॥੧॥ਤਜਿਲਾਜਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਰਹੀਜੈ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀ
ਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਭਰਮਿਸੂਕੇਬਹੁਉਭਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰੀਜੈ॥
ਤਾਤੇਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨਕੀਜੈਜਾਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਥੁਹਰਿਸਾਧੂ
ਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥੪॥ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾ
ਈਗੁਰਿਕਾਢੀਬਾਹਕੁਕੀਜੈ॥ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤਲੋੜਹੁਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ॥੫॥ਜੇਵਡ
ਭਾਗੁਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥ਸਭੁਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀ
ਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੋਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁ
ਬਿਖੜਾਅਹੰਕਾਰਿਭਾਰਿਲਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਰਮੁਰਮਰਮਰਾਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮਨਾਮੈਰਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ੧॥ ਕਲਿਆਨਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ੬॥
ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥ ਜੋੜ੧੨॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਬਿਭਾਸ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉ
ਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵ
ਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ
ਦਾਨ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ
ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ
ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਲ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾ
ਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨ
ਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ
ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥
ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ
ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪
॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ
ਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰ
ਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ

ਹਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ
॥੨॥ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜਮੁਹੇ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓ
ਝਾਰਗਹੇ॥੩॥ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿ
ਹਾਥੁਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ਮਨਿਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਫਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮ
ਨਿਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ॥ਹ
ਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿ
ਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜ
ਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹ
ਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੰਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹ
ਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪ
ਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭੂੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸ
ਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨਭਾ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲਮਹਲਾ੪ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾ
ਨ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਆਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰੁਪਰ
ਧਾਨੁ॥ਖਿਨਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਾਨ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੭॥ ਜੁਮਲਾ॥੭॥
ਜੋੜੁਕੁਲਬਾਣੀਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ੨੫੧॥ ਪੜਤਾਲਬਾਵਣਅਖਰੀ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ੨੫
ਘੋੜੀਆ੨ਬਾਰਹਮਾਹਾਛੰਤਾ੪[illegible]॥ ਸੋਲਹੇ੨॥ [illegible]॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਵਾਰਾਂਸਲੋਕਾਨਾ
ਲਿ੮॥ ਜੁਮਲਾ੩੩੫ ੩੩੯ ॥

੨੧	ਜੀਵਤਮਰੈਸੁਬੁਝੈਪ੍ਰਭਸੋਇ	੪੩੦	
੨੨	ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ	੪੩੦	
੨੩	ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿ	੪੩੦	
੨੪	ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ	੪੩੧	ਪੰਨੇ
੨੫	ਮੀਰਸਾਕਨੁਤੁਤਬੰਸਪਤਾ	੪੩੧	
੨੬	ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾ	੪੩੧	
੨੭	ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੰਤਵਾਸਾ	੪੩੧	
੨੮	ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰ	੪੩੧	
੨੯	ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ	੪੩੧	
੩੦	ਖਾਤਹਿਕਾਲਾਹਰਿਨਾਮੁਣੁ	੪੩੧	
੩੧	ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏਦਇਆ	੪੩੧	
੩੨	ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ	੪੩੧	
੩੩	ਬਾਹਰਿਜਾਤਕਦੇਵਿਸਾਇਨ	੪੩੧	
੩੪	ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਰੁ	੪੩੧	
੩੫	ਸਿਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਭੁਲਾ	੪੩੧	
੩੬	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁ	੪੩੧	
੩੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ	੪੩੨	ਪੰਨੇ
੩੮	ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆ	੪੩੨	
੩੯	ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ	੪੩੨	
੪੦	ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ	੪੩੨	
੪੧	ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮ	੪੩੨	
੪੨	ਹਰਿਕਾਸੀਉਪਰਾਧਨ	੪੩੨	
੪੩	ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਹਰ	੪੩੨	
੪੪	ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ	੪੩੨	
੪੫	ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ	੪੩੨	

੪੬	ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆ	੪੩[illegible]
੪੭	ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ	੪੩[illegible]
੪੮	ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿ	੪੩[illegible]
੪੯	ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਜੇਤੂਬੂੰਦ	੪੩[illegible]
੫੦	ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀ	੪੩[illegible]
੫੧	ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭ	੪੩[illegible]
੫੨	ਸਹਾਅਗਨਤਤੁਪੁਰਾਬਦੇ	੪੩[illegible]
੫੩	ਜਬਕਛੁਨਸੀਓਤਬਕਿ	੪੩[illegible]
੫੪	ਭਾਗਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇ	੪੩[illegible]
੫੫	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ	੪੩[illegible]
੫੬	ਤੂਪ੍ਰਚਿਤਿਆਇਮਹਾਂਅਮ	੪੩[illegible]
੫੭	ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁ	੪੩[illegible]
੫੮	ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣ	੪੩[illegible]
੧੪	ਅਸਟਪਦੀਆ।	
੧	ਉਰਿਸਿਗਹਿਰਿਬਿਖਿਆ	੪੩[illegible]
੨	ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕ	੪੩[illegible]
੩	ਜਿਨਿਕ੍ਰਿਤਿਆਮਨੁਰਚ	੪੩[illegible]
੪	ਜੋਭੂਲੀਜੋਚੂਕੀਸਾਈਏ	੪੩[illegible]
੫	ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕ	੪੩[illegible]
੬	ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿ	੪੩[illegible]
੧੪	ਛੰਤ।	
੧	ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂੰਕਾਏਦੇ	੪੩[illegible]
੨	ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕ	੪੩[illegible]
੩	ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲ	੪੩[illegible]
੪	ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀ	੪੩[illegible]

੫	ਜੋਸਭੁਲੋਚੈਸੋਬੇਚਿਖਦਾਈ	੪੮੯		੩੦	ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ	੪੯੨
੬	ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਰੀ	੪੮੯		੩੧	ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤ	੪੯੨
੭	ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣੁ	੪੮੯		੩੨	ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ	੪੯੨
੮	ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ	੪੮੯		੩੩	ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ	੪੯੨
੯	ਲੇਪੁਨਲਗੋਤਿਲਕਾਮੁਲਿ	੪੮੯		੩੪	ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ	੪੯੨
੧੦	ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਉ	੪੮੯		੩੫	ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦ	੪੯੨
੧੧	ਸਾਚੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ	੪੮੯		੩੬	ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ	੪੯੨
੧੨	ਸਤਿਗੁਰਸੋਦਿਸਦਾਬਛਲਪ	੪੮੯		੩੭	ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਮਾਨਿ	੪੯੨
੧੩	ਅਪਣੈਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ	੪੮੯		੩੮	ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਂਰਾਖੈਆਪਿ	੪੯੨
੧੪	ਪ੍ਰਿਪਰਸੋਹਨਮਸਗਲਉਪਾਵਨ	੪੯੦	ਪੰਨੇ	੩੯	ਰੋਗੀਟੇਕਰਹੰਕਾਰਿਮਾਹਿ	੪੯੩
੧੫	ਬਨਸਰਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਸਰਿਪੇ	੪੯੦	ਪੰਨੇ	੪੦	ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਡੀਪਰਾਈਨਿੰਦਾ	੪੯੩
੧੬	ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾਕਿਉਕਰੈ	੪੯੦		੪੧	ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਖਾਟੈ	੪੯੩
੧੭	ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਮਾ	੪੯੦		੪੨	ਗੁਰਿਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂ	੪੯੩
੧੮	ਰਉਕਹੀਐਜੋਹੋਵੈਬਾਹਰਿ	੪੯੦		੪੩	ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ	੪੯੩
੧੯	ਵਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ	੪੯੦		੪੪	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰ	੪੯੩
੨੦	ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ	੪੯੦		੪੫	ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ	੪੯੩
੨੧	ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦ	੪੯੦		੪੬	ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਭਉਗਇਆ	੪੯੩
੨੨	ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਿਰੰਜੀਵੀ	੪੯੧	ਪੰਨੇ	੪੭	ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਗੁਰੁ	੪੯੪
੨੩	ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭ	੪੯੧		੪੮	ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿਚਰਣੇ	੪੯੪
੨੪	ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ	੪੯੧		੪੯	ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾ	੪੯੪
੨੫	ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ	੪੯੧		੫੦	ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ	੪੯੪
੨੬	ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਵਾਰ	੪੯੧		੫੧	ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦ	੪੯੪
੨੭	ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ	੪੯੧		੫੨	ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਿ	੪੯੪
੨੮	ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁਆ	੪੯੧		੫੩	ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ	੪੯੪
੨੯	ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇਸੋਪਾਏ	੪੯੧		੫੪	ਨਿੰਦਕਕਉਫਿਟਕੇਸੰਸਾਰੁ	੪੯੪

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਕਿਆਤੂਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੀਗਾਰ
॥ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣਹਿਰੰਗਅਪਾਰ॥ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਫੁਰਮਾਇਸੀਵਰਤਹਿਹੋਇਅ
ਫਾਰ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਪੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਹੈ
ਵਰਗੈਵਰਬਹੁਰੰਗੇਕੀਏਰਥਅਥਾਕ॥ਕਿਸਹੀਚਿਤਿਨਪਾਵਹੀਬਿਸਰਿਆਸਭਸਾਕ॥ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਪਾਕ॥੨॥ਲੈਦਾਬਦਦੁਆਇਤੂੰਮਾਇਆਕਰਹਿਇਕਤ॥
ਜਿਸਨੋਤੂੰਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਣੁਤੁਝੈਅਨਿਤ॥ਅਹੰਕਾਰੁਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨ
ਕੀਮਤਿ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆ
ਇਕੋਸਜਣੁਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੋਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਜਨਭਾਵੈਸੋਕਰੈ
ਦਰਿਫੇਰੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾਦ੍ਰਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀਆ॥ਛਤ੍ਰਧਾਰਿ
ਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁ
ਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿ
ਆਇਆ॥ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੂਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਨਿਸੰਗਹੋਇ
ਵਰਤੈਅਫਰਿਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਗਤਿਕਰਿਲਾਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸ
ਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾਹਿਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕਦੀਚਲੀਰੈਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕ
ਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ
॥ਜਿਥੈਜਾਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥

ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾ
ਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇਆਕਢਾਇ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਵਾਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆ
ਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆ
ਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥
ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕ
ਡਿਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਭੇਗਲਾਵਿ
ਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇ
ਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਲਾਹਿ
॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮ
ਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ
॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ
॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈ
ਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸ
ਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪ
ਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਹੋਵੈਮਥਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਭਧੰਧੁਹੈਸਭਮਿਥਿਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਖੁ
ਸੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀਜਿ
ਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਗਈਜਿਸੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਾਹਪਕੜਿਗੁਰਿਕਾਢਿਆ
ਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਰਿ॥੩॥ਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਪਵਿਤੁਹੈਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ॥ਢੋਈਤਿਸਹੀਨੋਮਿਲੈਜਿਨਿਪੂ
ਰਾਗੁਰੂਲਭਾ॥ਨਾਨਕਬਧਾਘਰੁਤਹਾਂਜਿਥੈਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫

ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅੜੇਸਿਰਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆਸਮਨਜਿਸਕਾਸਭ
ਸੁਵੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨਾ
ਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਤੂੰਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਰੁਮਨਾਜਿ
ਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਘਣਾਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੂਲੇਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਕਰਿਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸ॥ਸੁਖ
ਦਾਤਾਭੈਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਂਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥
੩॥ਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਵਖਾਣੀਐਊਚੋਊਚਾਥਾਉ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਨਾਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿਸਚੁਦੇਵਹੁਅਪਣਾਨਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਾ
ਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਟੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿ
ਆਗੈਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਵਨੈਆਵਹਿਕਾਮਿ॥ਮਾਇਆ
ਕਾਰੰਗੁਸਭੁਫਿਕਾਜਾਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੂਕੀਹੋਹੁਰੇ
ਣੁਕਾਅਪਣਾਆਪੁਤਿਆਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪ
ਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪ॥
੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਇਕੁਪਛਾਣੂਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਾਰੁ॥ਇਕਸਕਾ
ਮਨਿਆਸਰਾਇਕੋਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗ
ਲਉਪਾਵਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੋਭਾਈਮਿਤੁ
ਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕਹੈਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿ
ਕੀਏਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਰਤਿਆਨਹੋਵੀਸੋਗਸੰਤਾਪੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰਾਭਇਆਜ
ਪਿਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਇਆਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨ
ਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁ

ਖੁਪਜਸਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉਗਇਆਭਉਭਗਤਿ
ਪਾਲਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾ॥ਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁ
ਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾ
ਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਿਮਨਿ
ਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਨਿਰਮਲੀਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨਿ॥ਜਿਨੀ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁਗਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆ
ਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਊਜਲਾ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਨਿ
ਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜਾ
ਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਾ
ਸੰਗਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਬਿ
ਨਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮ
ਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹ
ਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋ
ਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾ
ਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਣ
ਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਅਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁ
ਰਖੈਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋ
ੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੀਤਿ

ਇਕੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਹਾਈ
ਅਤਿਵਡਾਊਚਾਵਡਾਅਪਾਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀ
ਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕ
ਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥
ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸ
ਖਾਗੋਵਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਘ
ਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾਲਦਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਦੀਆਰਖਿਆਸਹਜਿਸਵਾਰਿ॥ਸਰ
ਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਸਦਾਰਹੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕ॥ਜਿਨਿ
ਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਤਿਸਨੋਜਾ
ਣੈਦੂਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੀਰਚਿਰਹਿਆਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੂਰਿ॥ਭਗਤੀਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਆਵਹਿ
ਵੰਞਹਿਪੂਰ॥੩॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰਜੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕੋਇਨਰਖਣ
ਹਾਰੁਮਹਾਬਿਕਟਜਮਭਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪੁਨੀਹਰਿਮਇਆ॥੪॥੧੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁਮੇਰਾਰਾਜੁਰੂਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤਦਾਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇ
ਕਬਹੁਤੁਰੰਗਅਰੁਵੇਸ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੈਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਧਿਆਈਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀ ਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਉ
ਮੈਰੋਗੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਆਵੈਨਾਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੂਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਉ॥ਜੀਉ
ਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਥੈਮਿਲਹਿਵਡਾਈਆਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕ
ਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਾਥ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਰਣਿਪਏਪ੍ਰ
ਭਆਪਣੇਗੁਰੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਅੰਦਰੁਲਗਾਰਾ
ਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਰੁ॥ਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀ

ਇਕਤਿਮਖਨਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟ
ਣਹਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਹੋਇਕਰਿਡਿਠੇਬਿਸਥਾਰ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਰਤਿਆਭਵਜਲੁਉਤ
ਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਲੂਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੈਸਦਾਹ
ਦੂਰਿ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾ
ਨੁ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧਨੁ
ਖਾਟਿ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਟਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਜਾ
ਪਿ॥ਮਨਇਛੇਫਲਭੁੰਚਿਤੂਸਭੁਚੂਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਧਾਰਿਆਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਡਿਠਾਨਾਲਿ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ
॥੩॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਉ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐ
ਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਚੀਪੂੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੋਆਠਪਹਰ
ਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕ
ਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆ
ਗਣੀਜਾਸਿਮਰੀਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਾਸੰਗਿ
ਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਰਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉਸ
ਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ॥ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਆਸਾਚੈਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿ
ਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐਮ
ਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਚਸਾਨਵਿਸਰੈਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ॥ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੂੜੁਹੈਅੰਤੇਹੋ
ਇਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿ

ਅਗਲੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਹਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥੩॥ਤਿਸੁ
ਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾ
ਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪॥ਪਰਵਦਗਾਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ॥ਸਦਾਸਦਾਆ
ਰਾਧੀਐਏਹਾਮਤਿਵਿਸੇਖ॥ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖ॥੫॥੧੯॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁ
ਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁ
ਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਥਾਉਨਕੋਸੁ
ਝੈਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁ
ਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਥੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿ
ਆਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗ
ਭੀਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੈਡੰਡੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿ
ਤੁਲਿਨਲਗਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥੪॥
॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ॥ਭਾਈ
ਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥
॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇਆਧਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ
॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤ
ਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣ
ਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋ
ਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਘਰੁ੩॥ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾ
ਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆ

ਕਿਨਕਿਆਖੋਜੁਨਕੀਬਾਤਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰ
ਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥
ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭੁਜਨਮੁਪਾ
ਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜਾਆਇਓਇ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠੀਚਲਿਆਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮ
ਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿ
ਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਸਹੁਸੇ
ਵਿਤੂੰਸਾਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁਤੁਧੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈ
ਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੬॥ ਕਰਣਕਾਰਣਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣ
ਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥
ਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾ
ਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂ
ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥
॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥
੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰ
ਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗ
ਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁ
ਣਉਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਹੀ॥ਤਤ
ਸਮਦਰਸੀਸੰਤਹੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਹੀ॥੨॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ॥ਕਥਨਕ

ਗਤਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੩॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤ
ਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੭੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡਲਡਾਇਆ॥ਭੂਲਹਿਚੂ
ਕਹਿਬਾਰਿਕਤੂਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾ
ਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭ
ਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥੨੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕਾਲੁ॥ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਹੋਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਲੁ॥੧॥
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਣੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਆਤਮਦਾਨੁ॥੨॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿ
ਨਗੁਰਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਬੈਸਣੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈ
ਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਾਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕ॥ਸਚੋਸਚੁਵ
ਖਾਣੀਐਸਚੋਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕ॥੪॥੨੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਸੰ
ਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮ
ਨਿਵਸੈਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁ
ਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾ
ਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾ
ਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮਅ
ਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੈਕਥਨਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤੜੇਫਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤ
ੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰਬਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਂਬਾਹੁੜਿ
ਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇ
ਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ
ਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾ
ਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿ
ਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇ
ਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇ
ਨਦੇਇ॥ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੇ॥ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਆਵੈ
ਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋ
ਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿ
ਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆ
ਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋਇ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿ
ਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ॥ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿ
ਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿ
ਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁ
ਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗਣਬਿਸਥਾ
ਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨ
ਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲ
ਰੀਤਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸ
ਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥੭॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁ
ਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ਮਿਰਤੁਨਆਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪ

ਜੀਇਨਸੰਕਟਪਰਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੫॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿ
ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖ
ਸਮੁਆਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿ
ਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗ
ਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀ
ਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕ
ਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇਕਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆ
ਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥
ਸਭਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਣਿਪਾਵਾ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਗੁਸਾਈਮਿਹੰਡਾਇਠੜਾ॥ਅੰਮਅਬੇਥਾਵਹੁਮਿਠੜਾ॥ਭੈਣਭਾਈ
ਸਭਿਸਜਣਤੁਧੁਜੇਹਾਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਤੇਰੈਹੁਕਮੈਸਾਵਣੁਆਇਆ॥ਮੈਸਤਕਾਹਲੁਜੋਆਇ
ਆ॥ਨਾਉਬੀਜਣਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾ
ਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਰਿਇਕਤੈਕਾਰੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥
੩॥ਤੁਸੀਭੋਗਿਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋ॥ਗੁਰਿਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਰੁਪਿੰਡਦਾਬੰਨਿ
ਆਦੇਪੰਜਿਸਰੀਕਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆਇਆਸਾਮੈਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਡਿਆ
॥ਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਹੰਘਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਘਿਗਿਰਾਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਰੀਘੁੰਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇ
ਕਸਾਹਾਤੁਧੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜੁਥੇਹੁਵਸਾਇਓਹਉਤੇਰੇਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿ
ਤਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ
॥੭॥ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀ
ਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆਮ
ਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾ

ਛੇਅਦਾਰਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ
ਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਰੜਾ॥ਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁ
ਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆ॥ਤੁਸਿਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾ
ਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਞਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆ
ਤੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ॥ਬ
ਹੁਮਾਣੁਕੀਆਤੁਧੁਉਪਰੇ॥ਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ॥ਹਰਿ
ਲੋਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆ॥ਮੈਗਲਿਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵ
ਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸ
ਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈ
ਛਿੰਝਇਕਠੀਆ॥ਦਯੁਬੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇਲੈ
ਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇ
ਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏ॥ਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥
੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇ
ਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥
ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰਝਨਨਚਊ॥ਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ੫ ਪਹਰੇ॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥ਧਰਿਪਾਇਤਾਉ
ਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥ਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਹਲ
ਤਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰ
ਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪ
ਹਰੈ॥ਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥ਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ॥
ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥ਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆ
ਪੰਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰਨਸੇਵਿਆ॥ਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿ
ਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈ
ਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥ਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾ

ਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ।ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ।ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਅਬਹੁਜੋਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲਗੋ
ਧਿਆਨੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ।੩।ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰ
ਗਹਬੇਲੀਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ।ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿ
ਨਚਾਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ।ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾਨਣੁਹੋਇ।
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ।੪।ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਵਿੰਦਕਾ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ।ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਓਨੀਤਕੜੇਪਾਏਹਾਥ।ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕੜਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ।
ਜਿਨੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੇਲੇ।ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੋ
ਵੈਸੋਖਾਤਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ।੫॥੧॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆ
ਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰ
ਦੇਸੋਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾ
ਹਰਿਬਿਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁ
ਕਰਤੇਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇ
ਵਕੁਸੁਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਪਿ
ਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਭੇਵੇਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾ
ਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜ
ਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ
ਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਣੇਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿ
ਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕ

ਗਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੩॥ਮਨਿਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿ
ਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਿਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸਰਬਸੁਖਾਮਨਿ
ਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉ
ਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕੇਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਡਖਣਾ॥ ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰ॥ਸੰਤਸਰ
ਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏ
ਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਰਸ
ਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇ
ਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿ
ਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੋਹੰਦੜੋਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥ਖੁਲ੍ਹੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤ
ਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀਟਾ
ਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੇ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇ
ਸ੍ਰਬਕੈਸਾਥੇਜਪਿਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥
੨॥ ਡਖਣਾ॥ ਧੂੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਲਧੇਹਭੇਥੋਕੜੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਾਲ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਾਮਭਗਤਹਬਿਸ੍ਰਾਮਆਸਾਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਾਨਸਿਮ
ਰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਥਿਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾ
ਜਾਨਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੋਸੂਖਆਨੰਦਘਨਪਿ
ਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿਸੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵ
ਤੇ॥੩॥ ਡਖਣਾ॥ ਜੋਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਾਕੂੰਮਿਲਿਓਹਿ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਮੋਹਿਓਹੁਜਸੁਨਾਨਕਆਪਿ
ਸੁਣਿਓਹਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਝਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਸੰਤਨਕੈਪਰ
ਸਾਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਹਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਗਿਸੋਹਿਆਦੋਖਸਭਿਜੋਹਿਆਭਗਤਿਲਖ੍ਯਣ
ਕਰਿਵਸਿਭਏ॥ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇਗੋਵਿਦਤੁਠੇਜਨਮਮਰਣਾਸਭਿਮਿਟਿਗਏ॥ਸਖੀਮੰਗਲੋ
ਗਾਇਆਇਛਪੁਜਾਇਆਬਹੁੜਿਨਮਾਇਆਹੋਹਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰੁ

ਨਹੀਏਰਿਆ॥੪॥ ਡਖਣਾ॥ ਸਾਈਨਾਮੁਅਮੋਲੁਕੀਮਨਕੋਈਜਾਣਦੋ॥ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇ
ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਦੋ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖਤੀਕੁਲੁਤਾਰਿਆਜੀਉ
॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਸੰਗੁਨਾਮਹਰਿਰੰਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਵਾ
ਰਿਆਪੂਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੋਦੀਨੇਜੋਨਿਨਧਾਵੈਨਹਮਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇ
ਆਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆ
॥੪॥੧॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਾਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇ ੩੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨॥ ਪਹਰੇ ੩॥ ਛੰਤ ੨॥
੩੫ ਜੋੜੁ॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਝੁਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੀਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉ
ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾ
ਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥
੨॥ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾ
ਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਆਵੈਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸੇਵਕਰੀਪਲੁ
ਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾ
ਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਧੁਸਮਾਲੀ
॥ਸੁਕੰਮੁਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੂੰਵੁਠਾਸਭਨਾਕੇਦਾਤਾਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰ
ਸਾਝਾਸਾਹਿਬੁਬਾਪੁਹਮਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਸੋਈ
ਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਸੈਤੇਰੀਬੈਠਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੂੰਹੈਵੁਠਾ॥ਸਭੇਸਾਝੀਵਾਲਸ
ਦਾਇਨਿਤੂੰਕਿਸੈਨਦਿਸਹਿਬਾਹਰਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮਨ
ਮੁਖਿਜਨਮਿਭਵਾਇਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾਜੀਉ॥੪॥੨॥

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ਸਬਦਿਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸਹਜਗੁ
ਫਾਮਹਿਤਾੜੀਲਾਈਆਸਣੁਊਚਸਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੧॥ਫਿਰਿਘਿਰਿਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥ਜੋ
ਲੋੜੀਦਾਸੋਈਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈਸੰਤਹੁਗੁਰਿਅਨਭਉਪੁਰਖੁਦਿਖਾਰਿਆਜੀਉ
॥੨॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਆਪੇਲੋਗਾ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗਾ॥ਆਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚੁਨਿਆਈਸ
ਭਚੂਕੀਕੂਕਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ॥੩॥ਜੇਹਾਡਿਠਾਮੈਤੇਹੋਕਹਿਆ॥ਤਿਸੁਰਸੁਆਇਆਜਿਨਿਭੇਦੁ
ਲਹਿਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਇਕੁਪਸਾਰਿਆਜੀਉ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁਘਰਿਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨ
ਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਘਰਿਸੋਹਹਿਜੋਧਨੁਕੰਤਿਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਸਾਗੁਣਵੰਤੀਸਾਵਡਭਾਗਣਿ॥ਪੁਤ੍ਰਵੰ
ਤੀਸੀਲਵੰਤਿਸੋਹਾਗਣਿ॥ਰੂਪਵੰਤਿਸਾਸੁਘੜਿਬਿਚਖਣਿਜੋਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੨॥ਅਚਾਰ
ਵੰਤਿਸਾਈਪਰਧਾਨੇ॥ਸਭਸਿੰਗਾਰਬਣੇਤਿਸੁਗਿਆਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈਜੋਪਿਰਿਕੈਰੰਗਿਸ
ਵਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾਏ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ
ਵਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਦਰਸਨਚਾਹੇ॥ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਹੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਹਰਿਹਰਿਮੇਰਾਕੋਈਹੈਜੀ
ਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਖਟੁਸਾਸਤੁਬਿਚਰਤਮੁਖਿਗਿਆਨਾ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕੁਤੀਰਥਇਸਨਾ
ਨਾ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਆਸਨਚਉਰਾਸੀਹਇਨਮਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੀਉ॥੨॥ਅਨਿਕਬਰਖਕੀਏਜਪ
ਤਾਪਾ॥ਗਵਨੁਕੀਆਧਰਤੀਭਰਮਾਤਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਉਠਿ
ਧਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਅਬਿਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰ
ਦਾਹਰਿਗਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਦਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨ
ਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿ
ਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿਜਨਾਜਾਕੇਪੂਜਹਿਪੈਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀ
ਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿ
ਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਕਹਿਆਕਰ
ਣਾ ਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾਣਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੂਹੈਤੂਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬਲਿ

ਸੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭ
ਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ
ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ
ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ
ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ
ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ
ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਧਰ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ
ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ
ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗ
ਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ
ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ
ਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇ
ਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁ
ਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ

ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਨਾਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸਾ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਗਿ

ਬਹੁ ਭਏ ਪਟੰਤਰੇ ਗੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਗਾਲ ਖਰੇ
ਟਭੁਨੀਅ ਰੰਗ ਗਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਿਮਰਥਉ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਦ
ਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗਹਿਰ ਗੰ
ਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ
ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੋ
ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇ
ਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ
ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵ
ਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾ
ਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿ
ਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉ
ਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ
ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥
ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ
॥੪॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ

ਰਸਨਾਭਣਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਧੁਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾ

ਜੋਤੇਰੈਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈ॥ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰ

ਮਿਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥

ਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ॥

ਣੁਤਾਣੁਤਜਿਮੋਹੁਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥

ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮੁਹੋਆਅਸਥੂਲੀ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਫੇਨੁ

ਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿਤੂੰਹੈ॥ਆਦਿ

ਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਨਿਰਬ

ਰਸੀਆਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪਣੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਣਹਿਆਪੇਤੁਧੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੇ

ਫੁਨਿਆਪੇ॥ਤੂੰਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ

ਲੀਐਜੀਉ॥੪॥੨੧॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਫਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾਆਏਤੇਪਰਵਾਨਜੀਉ॥੧॥

ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਸੇਕਰਭਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ॥ਸੇਚਰਣਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰ

ਗਿਚਾਲੇਹਉਬਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨ

ਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਸੁਣਿ

ਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿ

ਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੪॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁ

ਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੫॥੨੨॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫

॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇ

ਮਨੂਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵ

ਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿ

ਰਜਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਅਘਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁ

ਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂੰਮੇ

ਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾ

॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ

ਮੇਰਿਤੂੰਸਭਸਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜਸਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥ਆਇਪਇ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁਨਾਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਏਜੀਉ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦਗੁਸਾਈ॥ਮੇ
ਘੁਵਰਸੈਸਭਨੀਥਾਈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਅਪੁਨੇ
ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕਮਾਤਾਸੰਮਾਰੇ॥ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲ
ਆਹਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥ਰੈ
ਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈਜਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇ॥ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਹਰੀਆਵਲੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ
ਜੀਉ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ॥ਸੇਅਸਥਲਸੋ
ਇਨਚਉਬਾਰੇ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾ
ਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀਜਾਣੁਵਿਸੂਕੀਵਾੜੀ
ਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁਲਭਦੇਹਖੋਈਅਗਿਆ
ਨੀਜੜਅਪੁਣੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁ
ਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਰਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾੜੀਜੀਉ॥੪॥੪੩॥੫੦॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ ੫ ॥ਚਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਣੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੂਰਿਪਇਆਣੇ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਸਹਜਧੁਨਿ
ਉਪਜੀਸਾਧੂਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੂਟੈਮੂਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਹਿਆਭ
ਰਪੂਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਗਾਵਾਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਖੈਅਨ
ਹਦਬਾਣੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾਣੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕੀਆਦਿਲਾ
ਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸਤੇਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਆਵ
ਣਜਾਣਰਹੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਪੂਰਨਆਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੪॥੫੧॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਮੀਹੁਪ
ਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ਗਇਆਕਲੇਸੁਭਇਆਸੁਖੁਸਾ
ਚਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਰੇ॥ਸੁਣੀ
ਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲੀਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਰਾ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸਭਿਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਲੇਜੀਉ॥੩॥ਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਵਣ

ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨਿਰਤੇਰੰਗਿਰਸਾਲੀਜੀਉ॥੪॥੨੧॥੨੨॥
ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀਤੇਰਾ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸ
ਭੁਰਾਸਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਜੋਰੁਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀਪਾ
ਈ॥ਕਾਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾਜਾਤੂੰਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਤੇਲਹਣਾਤੂੰਮੇਰਾਗਹਣਾ
॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਸਹਣਾ॥ਜਿਥੈਰਖਹਿਬੈਕੁੰਠੁਤਿਥਾਈਤੂੰਸਭਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇ
ਨਹੋਇਦੁਖਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੩॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘੁਪਠਾਇਆ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਦਹਦਿਸਿਵਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਝੀਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਭਇਆ
ਸਭਠਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇਕੀਤੇ
ਨੋਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਪਇਪੈਰੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੂਜਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤਿਸੈਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਤੇ
ਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿ
ਆਈਜੀਉ॥੪॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੁਠੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਮ
ਨਿਵੁਠੇ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿਸੋਰਸੁਸੋਈਜਾਣੈਜੀਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾ
ਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਕੋਵਿਰਲਾਆਪੁਪਛਾ
ਣੈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਣੈਕੀਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਅਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭਿਦੇਵਣਹਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਰੋਗਸਭਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਸੇਮਨਮਾਹੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਤਿਨਿਕ
ਰਤੈਦੁਖਕਾਡੇਰਾਢਾਹਿਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸਚਾਸੋਈ॥ਬਿਖੜਾਥਾਨੁਨਦਿਸੈਕੋਈ॥ਦੂ
ਤਦੁਸਮਣਸਭਿਸਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੈ॥ਬੁਧਿ
ਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਪੈ॥ਆਪਣਿਆਸੰਤਾਨੋਆਪਿਸਹਾਈਪ੍ਰਭਿਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ
॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੋ॥ਆਠਪਹਰਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰੋ॥ਸਹਜਅਨੰਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਵਿੰ
ਦਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਰਬਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁ
ਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਸਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਵਸਹਿ

ਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੇਜੀਉ॥੧॥ਸਚੁਵਡਾਈਕੀਮਨਪਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹ
ਣੀ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਮਾਣੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਵਡਭਾਗ
ਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੇਜੀ
੩॥ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਜਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੭॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੇਇਸੁਹਾਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਪਾਇ
ਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤਿਸਿਮਰਤਪਲਵੰਞਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿ
ਮਰਤਨਾਮੁਦੋਖਸਭਿਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਸਭ
ਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾ
ਧਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹੁਦਾਨੁਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓਟਤੁਮਾ
ਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨਿਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਫਲਏਹਾਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁ
ਦੂਜਾਨਾਹੀਬਾਬਾਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋ
ਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀ
ਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲ
ਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਵਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾ
ਜੀਉ॥੪॥੪੦॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਂ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਣੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਣੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰ
ਭੁਸਭਨਾਗਲਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾਰਾ॥

ਨਦੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨੁਡਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤ
ਰਾਈ॥ਅਪਣਾਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥
੪੧॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਭਲੀਅਜਾਏ॥ਸੋਈ
ਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥ਜਿਸੁਲਾਇ
ਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇ
ਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲ॥ਜਿਨਿਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥ ਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁ
ਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾਜੀਉ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿ
ਤਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਂ
ਮਨਿਵੁਠੇ॥ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥
੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਦ
ਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਨਾਮੁਰ
ਤਨੁਲੈਗੁਝਾਰਖਿਆ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਭਤੇਊਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀਕਲਿਮਹਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆਂ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਫਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾ
ਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੈਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾ
ਇਕਚਰਣਾ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਾਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਪੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਚਿਅਘਾਵਣਿਆ॥
੪॥ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਸੋਵਡਸਾਹਾਜੋ
ਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੋਦੇਤੈਂਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥ਪਿਛੋਦੇਤੈਂਜੰਤੁਉਪਾਹਾ॥ਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਤੂੰਤੁਠਾਸੋਤੁਧੁਧਿਆਏ॥ਸਾਧ

ਜਨਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਇਓਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਤਿਸੁਦਰਗਹਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਵਡਤੂੰ
ਊਚੋਊਚਾਤੂੰਬੇਅੰਤੁਅਤਿਮੂਚੋਮੂਚਾਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੰਞਾਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿਆ
॥੮॥੧॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਜੁਗਤਾਕਉਣੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉ
ਣੁਸੁਬਕਤਾਕਉਣੁਸੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਉਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿ
ਧਿਬਾਧਾਕਿਨਿਬਿਧਿਛੂਟਾ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਕਉਣੁਕਰਮੁਕਉਣੁਨਿਹਕਰਮਾਕਉ
ਣੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਆਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਆਕਉਣੁਸੁਸਨਮੁਖੁਕਉਣੁਵੇਮੁਖੀ
ਆ॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਨਿਬਿਧਿਬਿਛੁਰੈਇਹਬਿਧਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁ
ਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ
॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਹਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਨਮੁਖੁਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀ
ਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈਆ
ਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥
ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾ
ਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ ॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰ
ਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇ
ਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈ
ਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਧੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁ ਆਖੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥ + ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ

ਬਿਸਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮਾ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ
ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇ-
ਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ
॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭ-
ਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵ-
ਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮਨੁ ਲੋ-
ਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ
ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇ-
ਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀ-
ਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋ-
ਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁ-
ੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿ-
ਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰ-
ਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾ-
ਸ ॥ ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋ-
ਇ ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿ-
ਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰ-
ਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰ-

ਅਪਾਰੁ।ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ।ਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹੰ
ਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ।ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੋ
ਹਾਗਣੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ।੭।ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂਜੈਲਗਾਹੇਤੁ।ਲਖਸੀਗਾ
ਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ।ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ।ਪਕੜਿਚ
ਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ।ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ।ਹਥਮਰੋੜੈਤ
ਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆਸੇਤੁ।ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚ
ਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ।ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ।੮।ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਉਮਾਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ।ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈ
ਮਾਇ।ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ।ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀ
ਜਾਇ।ਜਿੰਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ।ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ।ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸੇਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ।ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ।ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ।੯।ਕਤਿਕ
ਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ।ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ।ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮ
ਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗ।ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗ।ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿ
ਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜ।ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ।ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ।ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾ
ਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ।੧੦।ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ।ਤਿ
ਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀਆਹ।ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧ
ਸਹੇਲੜੀਆਹ।ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ।ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜ
ਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆਹ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ।ਰਤਨਜਵੇਹਰ
ਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ।ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ।ਮੰਘਿਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਹ।੧੧।ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹ
ਰਿਨਾਹੁ।ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹੁ।ਓਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵਾਸੁਆ
ਮੀਲਾਹੁ।ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਹੁ।ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਮਾਹੁ।ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਹ।ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਹ

ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਣਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ॥

ਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾਹੁ॥ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ॥ਪੋਖੁਸੁੋਹੰਦਾਸਰਬਸੁ
ਖੁਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧੧॥ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਧੂੜੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
ਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸ
ਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਜਿਨਾਮਿਲਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ॥ਮਾਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥੧੨॥ਫ
ਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆ
ਮਿਲਾਇ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਣਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਛਪੁੰਨੀਵਡਭਾਗਣੀਵਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਰਾਇ॥ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇ॥ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦਿ
ਸਈਕੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨੁਨਿਹਚਲੁਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ॥ਸੰਸਾ
ਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁੜਿਨਜਨਮੈਧਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤਰੇਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇ
॥ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿ
ਨਕੇਕਾਜਸਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਦਰਗਹਸਚਿਖਰੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਣਹਰਿ
ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੇ॥ਕੂੜੁਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀ
ਪੂਰਨਸਚਿਭਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਧਰੇ॥ਮਾਹਦਿਵਸਮੂਰਤਭਲੇਜਿਸ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ॥੧੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਝੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦਿਨਰੈਣਿ॥ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈ
ਣ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਣੀਪਵਾਂਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿਠੜੇਵੈਣ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਸਜਣੁਸੈਣ॥ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਵਿਛੁੜੇਸੇਸੁਖਿਨਵਸਨਿਭੈਣ॥ਹਰਿਪਿਰਬਿਨੁਚੈਨੁਨਪਾਈਐ
ਖੋਜਿਡਿਠੇਸਭਿਗੈਣ॥ਆਪਕਮਾਣੈਵਿਛੁੜੀਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੇਣ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਹੋਰੁ
ਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣ॥ਹਰਿਤੁਧੁਵਿਣੁਖਾਕੂਰੂਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਹਰਿ
ਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਣ॥੧॥ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਰਿਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆ
ਰਾਧਣਾਸਭਨਾਕਾਆਧਾਰੁ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰੁ॥ਊਚਾਅਗਮਅ
ਗਾਧਿਬੋਧਕਿਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਾਕੀਹੋਇਛਾਰੁ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆ
ਲਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜ

ਣ ਜੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ ਅਨਤ ਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰ
ਤੁ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰ
ਤੁ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ॥ ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ॥੩॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ॥ ਹ
ਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸ
ਮਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ
ਗਾਉ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣਿ ਜਾਉ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗ
ਮ ਅਮਾਉ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ
ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ॥੪॥੧॥ ਜੋੜੁ ਮਾਝ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੪੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫॥ ਬਾਰਹ
ਮਾਹਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ੨॥ ਜੁਮਲਾ ਪੰ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਕਿਉ
ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ
ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ॥ ਲ
ਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ॥
ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾ
ਇਆ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ॥
੪॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥
੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਃ ੫॥ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮ
ਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ
ਦਇਆਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ॥ ਤਾ ਤੂੰ

ਸੁਖਿਸੋਊਹੋਇਅਚਿੰਤਾ॥੨॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜੋਵਰਤੰਤਾ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਿਦੂਜੀਪਿ
ਆਸਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਧੁਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਜੈਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਗੁਰਦੇਖਿਦਰਸੁ
ਮਨਿਭਇਆਵਿਗਾਸਾ॥ਸਭਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੂਰਨ
ਆਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈ
ਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ॥
੧॥ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਈ
ਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾ
ਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾ
ਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥
੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝਤੇਹੋਗੁ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਃ੫ ॥ਕਰਮਭੂਮਿ
ਮਹਿਬੋਵਹੁਨਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਣਜਾਸ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆ
ਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥
ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾ
ਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜ
ਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਃ੫ ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰ
ਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥
ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲ
ਅਛੇਦ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨ
ਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆ
ਵੈਹਾਰਿ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਪਃ੫ ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥

ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ
ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾ
ਵੇ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਃ ੫
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥
ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥
੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ
ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜ
ਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥
੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾ
ਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਃ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾ
ਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ
ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾ
ਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਭ

ਭਾਸਭਕਾਭੂਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਦੀ
ਜੈਦਾਨੁ॥ਕਬਹੂਨਵਿਸਰੈਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੫॥੮੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਨ
ਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗਲਭਾਰਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੇਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਸੇ
ਤ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਹਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾ॥ਤੁਝੈਨਲਾਗੈਤਾਤਾਝੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬੋਹਿਥੁਭੈਸਾਗਰਮਾਹਿ॥ਅੰਧ
ਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਾਹਿ॥ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਾਹਸਿਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥੨॥ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇ
ਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਸਗਲੀਆਸ॥ਡੋਲੈਨਾਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਮੀ
ਤ॥੩॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵ
ਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਸੈ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁ
ਧਾਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨਹਪਤੀਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਉਰਝਿਓਜਾਨਿਮੇਰੀ॥ਓਹਬਿਨਸੈਓਇਭਸਮੈਢੇ
ਰੀ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਦੇਖਉਬਿਲਲਾਤੇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਮਾਇਆਸੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉ
ਬਿਗਾਰੀਕੈਸਿਰਿਦੀਜਹਿਦਾਮ॥ਓਇਖਸਮੈਕੈਗ੍ਰਿਹਿਉਨਦੂਖਸਹਾਮ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਹੋਇਬੈਸਤਰਾ
ਜਾ॥ਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੈਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥੨॥ਜਿਉਰਾਖਾਖੇਤਊਪਰਿਪਰਾਏ॥ਖੇਤੁਖਸਮਕਾਰਾਖਾਉਠਿਜਾਏ॥ਉਸੁ
ਖੇਤਕਾਰਣਿਰਾਖਾਕੜੈ॥ਤਿਸਕੈਪਾਲੈਕਿਛੂਨਪੜੈ॥੩॥ਜਿਸਕਾਰਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀ
ਤਿਨਿਲਾਈਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਆਪਿਬਿਨਾਹੇਆਪਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖੀ॥ਕਲਮਕਾਗਦਸਿਆਨਪਲੇ
ਖੀ॥ਮਹਰਮਲੂਕਹੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨ॥ਤਾਤੇਨਾਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥੧॥ਸੋਸੁਖੁਮੋਕਉਸੰਤਬਤਾਵਹੁ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਬੂਝੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੁਪਵਨਹਸਤੀਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰਿ
ਨਾਰੀ॥ਨਟਨਾਟਿਕਆਖਾਰੇਗਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤਸਭਾਮੰਡਨਦੋਲੀਚੇ॥ਸਗ
ਲੇਮੇਵੇਸੁੰਦਰਬਾਗੀਚੇ॥ਆਖੇਟਬਿਰਤਿਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨੁਨਸੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚੁਹੀਲਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸਰਬਸੂਖਇਹੁਅਨੰਦੁਲਹਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਈਸੁਹੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਉਆਹੂ
ਲਪਟੇਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਸਤਕਾਫਾਸਾ॥ਹੋਨੁਨਪਾਈਐਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਰਾਮਗੁਣ
ਗਾਇ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰੈਇਹਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਭਲਾਈਸੋਬੁਰਾਜਾਨੈ॥ਸਾਚੁਕਹੈਸੋਬਿਖੈ
ਸਮਾਨੈ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਰੁਹਾਰ॥ਇਹੁਵਲੇਵਾਸਾਕਤਸੰਸਾਰ॥੨॥ਜੋਹਲਾਹਲਸੋਪੀਵੈਬਉਰਾ॥

ਸ੍ਰਮਾਮੁਜਨੈਕਰਿਕਉਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਕੈਨਾਹੀਨੇਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਫੇਰਿ॥੩॥ਸੁਆਇਕੈਜਾਲਿ
ਫਾਥੇਪੰਖੀਗਸਿਗਸਿਭੋਗਕਰਹਿਬਹੁਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਾਕੇਕਾਟੇਜਾ
ਲਾ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁਟੈ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ॥੧॥ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਸੇਵ॥ਹਮ
ਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗਾਵਾਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੀਦਇਆ॥੨॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲਕਰਮਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸੋਸਚੁਧਰਮਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਣਤੁਮਹੀਪਾਸਿ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮਿਤੇਰੈਰਹੈਮਨੁਰਾਤਾ॥ਇਹੁਕਲਿਆਣੁ
ਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾ:੫ ॥ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ॥ਨਿਮਖਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਤੇਰੀਲਾਥੇ॥ਹਰਿਰਸਕਾਤੂੰਚਾਖਹਿਸਾਦੁ॥ਚਾਖਤਹੋਇਰਹਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾ
ਪੀਉਪਿਆਰੀ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੇਜਿਹਵੇਤੂੰਰਾਮਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਮਖਨਿ
ਮਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਉ॥ਆਨਨਸੁਨੀਐਕਤਹੂੰਜਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਆ
ਠਪਹਰਜਿਹਵੇਆਰਾਧਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕੁਰਆਗਾਧਿ॥ਈਹਾਊਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰ
ਸਨਅਮੋਲੀ॥੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫੁਲਪੇਡੇ॥ਇਹਰਸਰਾਤੀਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ॥ਆਨਰਸਕਸਲ
ਵੈਨਲਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾ:੫ ॥ਮਨੁਮੰਦਰੁ
ਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ॥ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰ॥ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹੁ॥ਕਵਨੁਬਾਪਾਰੀਜਾ
ਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੇਆਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ਕਵਨਸੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ਕਵਨੁਸੁਜ
ਨੁਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ਮਹਲੁਸਾਹਕਾਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ਤੂੰਵ
ਡਸਾਹੁਜਾਕੇਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ॥ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰਚਾਰੇ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਅਮੋ
ਲਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਹਿ॥੪॥੧੬॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾ:੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹਰੇ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਹਾਰਹਿਆਗਿਆਕਾਰ॥ਏਕੋਬਨ
ਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਹੂੰਤੇਮੁਕਤੇ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁ

੧੯

ਜੋਗਅਜੁਗਤੇ॥ਚੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸਭਤੇਰਹਤੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਇਹਿਧਿਆਨਪਰਤੋ॥ਤ੍ਰਾਸ
ਮਹਿਮਾਕਵਨਬਖਾਨਉ॥ਅਗਮਿਬੋਧਿਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾ
ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰ
ਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਹੀਤੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈਰਹ
ਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੇਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਵਹੀਰਹ
ਨਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਾਰਾ॥ਰੰਗਰਸਾਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾਰੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਆ॥ਤੂੰ
ਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਕੀਆ॥੨॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਾਗੁਰਤੇਪਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜਿਆਇਕੁਏਕੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਮਃ੫॥ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਸੁਰਗਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਬਿ
ਆਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬਹੁਪਰਕਾ
ਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕ
ਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋੜੇਅਰੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥ਬਿ
ਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁਰੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਗਿਰਹਸਤਬਿਆਪਤ
ਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਤ॥੩॥
ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂਰਿਸੰਤਪਾਈ॥ਤਾ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੪॥੧੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫॥ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿ
ਕਾਰ॥ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਭਿਮੀਠੈਸਾਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾ
ਦਿ॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪੁਨੀਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਆਅਪ
ਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਹਾ
ਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿਸਿਆਣਪਨਾਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁ
ਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇਹਪੂੰ
ਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੨੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫॥ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾ
ਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਕੋ

ੁਸੋਈਮੁਹਿਕ
ਧਿਖਿਆਰਾਮੁ
ਰਿਭਉਣਾਮੁਰ
ਾ

ਹੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜੁਤੁਮਾਰਾਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚ
ਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਿਤਪੂਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿ
ਘਟਿਬਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮਨਿਵਾਸਿ॥੪॥੨੧॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈ
ਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਸ
ਚਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦੁ
॥ਸਾਧਾਮਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਠਣੁ
ਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥
ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇ
ਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁ
ਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ
॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾ
ਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵ
ਣਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕ
ਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪ

ਰਖਵਾਲਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆ
ਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸ
ਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥
ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾ
ਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆ
ਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿ
ਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀ
ਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿ
ਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪ
ਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨ
ਹੋਇ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆ
ਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾ
ਣੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜ
ਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੨੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩॥੩੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲੁ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਰੂ ਗਿ ਮਰਤੇ ਜੇ ਧਨ ਤਿਸੈ ਦੂਰਿ ਗਾਤ੍ਰ ਭਉ ਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਸਰੇ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੪॥੨॥੩੩॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜ੍ਹਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿ

ਧਾਨਾ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿ
ਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਹਤ
ਬਾਣੀਥਾਨੁਨਿਰਾਲਾ॥ਤਾਕੀਧੁਨਿਮੋਹੇਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ਤਹਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇ
ਸੰਗੀਸੰਤਾ॥੩॥ਹਰਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ॥ਸੋਘਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੪॥੩੫॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ॥ਕਵਨਜੋਗਕਾਇਆਲੇਸਾਧਉ॥੧॥ਕਵ
ਨਗੁਨੁਜੋਤੁਝੁਲੈਗਾਵਉ॥ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਸੁਪੂਜਾਤੇਰੀਕਰ
ਉ॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ॥੨॥ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀਆਹੋਇ॥ਕਵਨੁਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮ
ਲੁਖੋਇ॥੩॥ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਸਗਲਘਾਲ॥ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦ
ਇਆਲ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ
੫॥੩੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ॥ਰਾਜਮਿਲਖਨਹੀਆਪਨਦ
ਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾ
ਆਪਨਨਹੀਭਾਈ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮ॥ਹੈਵਰਗੈ
ਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕਾਹਰਿ
ਰਾਇਆ॥੪॥੬॥੩੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਤਾਤੇਦੁਖ
ਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿ
ਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆ
ਧਾਰੁ॥੪॥੭॥੩੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਆਹਿ॥ਜਾਕੈਊਣਾਕਛੁ
ਨਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇ
ਤੂੰਤਾਕਉਸੇਵਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥੨॥ਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥੮॥੩੯॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤੁਕੇਕਰਤਬਕੁਸਲਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਾਟੇਕ
ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤ॥ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ
॥੩॥ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੯॥੪੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾ

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ
ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕ
ਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥
ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ
ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ
॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ
ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੧੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵ
ਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਕਵਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥
੧੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ
ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕਾ ॥
੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾ
ਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰ
ਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੪॥੧੫॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰ

ਸੰਗਿਪ੍ਰਗਾਸਾਭ੍ਰਮਕਾਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਕਉਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣੁ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੋਜਨੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੧੬॥੪੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਤੁਝਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਵਿਸਰੀਤਿਸੈਪਰਾਈਤਾਤਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਕਰਤਾਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋ
ਲੈ॥੨॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੋਸਚਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਰਿਦੀਨੋਵਿਸਾਹੁ॥੩॥ਜੀਵਨਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹ
ਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੭॥੪੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਾਮੁ
ਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਧਨੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿ
ਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਿਰਤੁਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਨਾਮੁਸੰ
ਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੧੮॥੪੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇ
ਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰ
ਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦ
ਰਦੁਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੧੯॥੫੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾ
॥ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮ
ਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ਪ੍ਰਭ
ਅਵਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ
॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੨੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹ
ਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅ
ਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥੪॥੨੧
॥੫੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ
॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਰਹੇਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥੨੨॥
੫੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ
॥੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿ
ਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆ
ਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੨੩
॥੫੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ
॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਿਬਿਹੂਨਾ॥ਆਵਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸ
ਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ਜਿਉਡਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭਕਾਮ॥
ਨਿਹਫਲਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜ
ਹਿਗੁੋਪਾਲਾ॥੪॥੨੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਵਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥
ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੨੫॥੫੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਂ
ਕੀਸਰਨੀਪਰਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਆਗੈਧਰਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰਹੁ॥ਹਰਿ
ਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾ
ਲੇ॥੩॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੨੬॥੫੭
॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾ
ਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮ
ਨਆਸਾ॥ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ਢੀਲਨਪਰੀ
ਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ਇਛਪੁਨੀਪੂਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੨੭॥੫੮॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ
॥ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿ

ਸਗਲੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਦੂਖਦਰਦਜਮਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੨੮

॥੫੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿ

ਰਜੋਗ॥੧॥ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫ

ਲਮੂਰਤੁਸਫਲਓਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕ

ਰਸਿ॥ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮ॥ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇ

ਚਰਨ॥੪॥੨੯॥੬੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਮੁ

ਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ

॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉ

ਲਾਇਧਿਆਨੁ॥ਈਹਾਊਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ॥ਮਿਟੇਅੰ

ਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੩੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖੁਸਭੁ

ਜਾਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ਸਾਧੂਜਨਰਾਮੁਰਸ

ਨਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੂਜਾਕੋਇ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਾ

ਜਨਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੩॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਸੁਆਮੀ

॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੩੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭੈਮਹਿਰਚਿ

ਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੧॥ਭਉਨਵਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ

ਸੋਈਕਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਆਵਣਜਾਣਾ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਾ

॥੨॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਖਿ

ਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩੨॥੬੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾ

ਹੀ੫ ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਥਾਉ॥੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮਨਹੀਕੋਇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਨਿਵਸੇਤਉਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤੁ

ਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾ

ਮੀ॥੩॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਅਪਨੇਂਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਉਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ॥੪॥੩੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ

ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਜਪਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਮੁਖਿਭਾਗੁ

ਭਰਤਬਿਹੂਨਕਹਾਸੋਹਾਗੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ਤਾਕੀਆਸਨਪੂਜੈਕਾਇ॥

੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮ: ੫
ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਾ ॥ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥
੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੰ ॥
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈ
ਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ
ਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੩੬॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀ
ਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ
॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤ
ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਂ
ਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ
ਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂ
ਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥
ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮
॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ ਰਾ
ਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੪੦

॥੭੧॥ ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਮਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈਂ ਦਇਆਲ ॥੪॥੪੧॥੭੨॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੪੨॥੭੩॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੪੩॥੭੪॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੪੪॥੭੫॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੪੫॥੭੬॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੪੬॥੭੭॥

ਗਉੜ੍ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ
ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੭॥੭੬॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫
ਆਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿ
ਦਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹ
ਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੮॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ
ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥
ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ
ਬਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭ
ਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲੁ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੯॥੭੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾ
ਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੂ
ਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ
ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ
ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿ
ਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾ
ਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਕਤਿ
ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੧੨॥੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥
ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਭਵਸਾਗਰੁਚੜਿ
ਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਸਦਾਕਲਿਆਣਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇ
ਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਮ:੫
॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤ॥ਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤ॥੧॥ਊਠਤਸੋਵ
ਤਹਰਿਸੰਗਿਪਹਰੂਆ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਨਹੀਡਰੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਭਰਿ
ਦੈਨਿਵਾਸੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ॥੨॥ਆਸਾਮਾਣੁਤਾਣੁਧਨੁਏਕ॥ਸਾਚੇਸਾਹਕੀਮਨ
ਮਹਿਟੇਕ॥੩॥ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੂਚੇ॥ਕੋਟਿਗ੍ਰਹਣਪੁੰਨਫਲਮੂਚੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੇਮਹਿਬਸੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਨਸੇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਫਲੁ
ਪਾਇਆ॥ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਇਆ॥੨॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾਰੁ॥ਤਾਤੇਛੁਟਿ
ਓਬਿਖੁਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਹਰਿਜਪਨਾ॥੪॥੫੫॥
੧੨੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਹ
ਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਭੈਭੰਜਨਪ੍ਰਭਮਨਿਨਬਸਾਹੀ॥ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਿਓਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਜਨਮੁਜਰਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ
ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥੩॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਾਨਕਟੇ
ਕ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਘਰਿਆਏਗੋ
ਵਿੰਦੁਲੈਨਾਲਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ॥੨॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਾਮਿਭ
ਗਵੰਤੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪੁ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਵੈਪ
ਰਤਾਪੁ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਧੰਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏ॥
ਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬਸਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਪਤਿਤਹਾਜਹਾਹਰਿਸਿਮਰਨੁਨਾਹੀ॥ਕੋਟਿਅਨੰ
ਦਜਹਹਰਿਗੁਨਗਾਹੀ॥੧॥ [illegible] ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖਰੋਗਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਜਮੁਲਗੈ
ਨਨੇਰੇ॥੨॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਨਿਹਚਲਥਾਨੁ॥ਜਹਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੩॥ਜਹਜਾਈਐਤਹ
ਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀਮ:੫
ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਵੈ॥ਪੜਿਆਅਣਪੜਿਆਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਮਰਿ

ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੁ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ
ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ
ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ
ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ
ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ
ਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਤੇ
ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ
ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ
॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ
ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ
ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ
ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨੁਜਾਨੁਨਦੂ
ਜਾ॥੨॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲ॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੩॥ਸੋਬੈਸਨੋਹੈਅਪਰ
ਅਪਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤਜੇਬਿਕਾਰ॥੪॥੧੬॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਜੀ
ਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ॥ਮੁਇਆਉਨਤੇਕੋਵਰਸਾਂਨੇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿਧੁ
ਰਿਲਿਖਿਆ॥ਕਾਹੂਕਾਜਨਆਵਤਬਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਜਿਨਿਜਿਨਿ
ਖਾਈ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂੰਨਜਾਈ॥੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧਿ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਆਰਾਧਿ॥੪॥੧੭॥੧੦
੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਜਿਖਿੰਜੈਦਾੜੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਅ
ਗਨਿਮਹਿਸਾੜੀ॥੧॥ਪੂਰਾਨਿਆਉਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਗਟਿਪਰਤਾਪੁ॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਉਪਜਿਵਡਤਾਪੁ॥੨॥ਤਿਨਿਮਾਰਿਆਜਿ
ਰਖੈਨਕੋਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਮੰਦੀਸੋਇ॥੩॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੪॥੧੮॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਹਜਰੁਝੂਠਾਕੀਤੋਨੁਆ
ਪਿ॥ਪਾਪੀਕਉਲਾਗਾਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਗੋਬਿੰਦੁਮੇਰਾ॥ਤਿਸੁਕਉਜਮੁਨਹੀ
ਆਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੋਲੈਕੂੜੁ॥ਸਿਰੁਹਾਥਪਛੋੜੈਅੰਧਾਮੂੜੁ॥੨॥ਰੋਗ
ਬਿਆਪੇਕਰਦੇਪਾਪਾ॥ਅਦਲੀਹੋਇਬੈਠਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥੩॥ਅਪਨਕਮਾਇਐਆਪੇਬਾਧੇ
॥ਦਰਬੁਗਇਆਸਭੁਜੀਅਕੈਸਾਥੈ॥੪॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਰਾਖੀਪੈਜਮੇਰੈਕਰ
ਤਾਰਿ॥੫॥੧੯॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ॥ਪੂਰਬਿ
ਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਨਪੂਰਿਥਿਧਾਈ॥ਸਾਧਧੂਰਿਕਰਿਸੁ
ਧਮੰਜਾਈ॥੧॥ਅਨਿਕਜਲਾਜੇਧੋਵੈਦੇਹੀ॥ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਸੁਧੁਨਤੇਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਓਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟਿਆਭਉਕਾਲਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਹਰਿ
ਨਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੨੦॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਵਨ
ਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਸੁਨਿਮਨਕਾਨੀ
॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਦੁਆਰਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਧਿਆਈਐਗੋਪਾਲੁ॥ਨਾਨਕਦਰ
ਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੨॥੨੧॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਾਂਤਿਭਈਗੁਰਗੋਬਿਦਿ
ਪਾਈ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏ

ਕਲਿਆਨ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅਗਮਬੀਚਾਰ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮਿਹੈਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵਹੁ
ਨਿਤਨੀਤ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਬਰੇਜਨਮੀਤ॥੩॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇ
ਰੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਭਰਮਗਏਪੂਰਨਭ
ਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜ
ਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ॥੨॥੭੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁ
ਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤਜਿਨਤੁਮਸੰਗਿਹੇਤ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮ
ਜਸੁਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥੨॥੭੩॥
੧੦੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂੰਹੈਮਸਲਤਿਤੂੰਹੈਨਾਲਿ॥ਤੂਹੈਰਾਖਹਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿ॥੧॥
ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਆਪਿਇਹੁਥਾ
ਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਆਠਪਹਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕ
ਰਹਿਫੁਰਮਾਣੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੭੪॥੧੦੫॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥
ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾ
ਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੭੫॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਧੋਤੀ
ਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਾਂਗੂਲਾਹੇਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾ
ਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤਇਸਨਾਂਨਾ॥ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥
੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿ
ਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੭੬॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜ
ਨਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰ
ਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਹਾਰਸਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭ
ਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ
॥ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੭੭॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ
ਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨ

ਪੀੜਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਨਸੈ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਤਿ ਉ
ਤਮ ਹੋਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮ
ਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ॥੪॥੭੮॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ॥ ਮਾ
ਰਗਿ ਚਲਤ ਦੂਖ ਗਏ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ ਖੇਮ ਭਇਆ
ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰ
ਸ॥ ਧਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾ
ਇ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ॥੩॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾ
ਇਆ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ॥੪॥੭੯॥੧੧੦॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ॥
ਜਾ ਮਨਿ ਵੂਠੋ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ
ਦਇਆਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਪਾਧੇ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ॥ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੈ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀ
ਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥੪॥੮੦॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂ
ਰਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਧ
ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨਿ ਭਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੪॥੮੧॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੫॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪੁ ਜੈਸੇ ਮਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ
ਉਬਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾ
ਰਾ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ
॥੩॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਈ॥੪॥੮੨॥੧੧੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਾਮਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸੁਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਿਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥ਚਰਨਕਵਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਨਾਧ੍ਰਿਗੁਰਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਹਾਰਿਜੀਉ॥੧॥ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਗਰਤਹੁਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਂਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧॥੧੧੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਰਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿ॥ ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਸਚੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆਹੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗਤੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੧੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤ

ਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥
੧੧੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉਮੋ
ਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀ॥ਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉਆਗੈਮਨ
ਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾ
ਗੀ॥੧॥ਪੂਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲ
ਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੁਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਸੰਗਿਰਾਖੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੂਈਤ੍ਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਣਮੋਹਕੀਫਾਸ॥ਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਗੁ
ਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇਕਰਹੁਨਿਵਾਸ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨ
ਹੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈ
ਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਂਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖ
ਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬ
ਹੋਰਾ॥ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸ
ਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿ
ਪੜਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾ
ਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅ
ਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇ
ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿ
ਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੪॥੧॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆ
ਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਝਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁ

ਜਿਸੁ ਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਕੈ ਪਰਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥
ਉਤਰਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁ
ਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਆ ॥ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰ
ਚਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ
ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰ
ਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮੇਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ
ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲ
ਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥
ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅ
ਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ
ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ
ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀ
ਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵ
ਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾ
ਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥

॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ
ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ
ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ
ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ
ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋ
ਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇ
ਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾ
ਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ
ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ
ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇ
ਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓ
ਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
ਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰ
ਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀ
ਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ
ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ
ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾ
ਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮ੫
॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ

ਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥
ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰ
ਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਨ ਕੀ
ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧
੩੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮ
ਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕ
ਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ ਭਰਮੁ
ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸ
ਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਂ
ਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ
ਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ
ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬ
ਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ
ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥
੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ
ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾ
ਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉ
ਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ
ਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ
ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁ

ਖਟਤੇਪ੍ਰਭਪੂਰਨਅਪਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕਿਰਪਾਉਨਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੇ॥੪॥
੧੩॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੰਤਹੁ॥ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੋਕਉ
ਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਓੜਿਪਹੁਚਾਵਹੁਦਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਾਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੂ
ਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਰਾਖਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਹੁਹਮਾਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਤਰਣਸਾਗਰਬੋ
ਹਿਥਚਰਣਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਹੁਅਪੁਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਾਰਿਪਰਾ
ਤੇ॥੨॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਤੁਮਸਮਰਥਾਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਾਨੁਦੇਹੁਮੋਕਉਹਰਿਜਨਚ
ਲੈਹਮਾਰੈਸਾਥੇ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਹਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨਸੀਤਲਧ੍ਰਾਪੇ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਹਜਿਸ
ਮਾਇਓਦੇਵ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾਸਰੋ
ਸੰਤਨਟਹਲਾਇਓ॥ਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪੂਜਾਰੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਭਇ
ਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਓਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਆਅਨਭੈਠਹਰਾਇਓ॥੨॥ਮਾਨਿਆਗਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਏਦੂਖਹਠਾਉਗਵਾਇਓ॥ਜਉਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਸਭੁਆਨਦਰੂਪੁਦਿਖਾਇਓ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਵਤਨਾਕਿਛੁਜਾਵਤਸ
ਭੁਖੇਲੁਕੀਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਗਮਅਗਮਹੈਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਓ॥੪॥
੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨਤਾਕੀਓਟਗਹੀਜੈ
ਰੇ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਹਰਿਤਾਕੋਨਾਮੁਜਪੀਜੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗ
ਹਰਿਜਨਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਪਾਈਐਰੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਸੁਖਿਦੁਖਿਓਹੀਧਿ
ਆਈਐਰੇ॥੧॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਉਧਾਰੇਖਿਨਮਹਿਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈਰੇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨ
ਸੁਆਮੀਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹਿਨਿਵਾਜੈਰੇ॥੨॥ਸਭਕੋਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾ
ਗਰੁਰੇ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਾਹੀਤਿਸੁਕਰਤੇਪੂਰਿਰਹਿਓਰਤਨਾਗਰੁਰੇ॥੩॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਨਾਮੁਤੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸੋਈਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈਰੇ॥
੪॥੧੬॥੧੩੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੂਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਸਰ
ਬਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਸਟਕਾਟੈਖਿਨਭੀਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਚਿ
ਤਾਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੂਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਰਾਖੈ

ਦੁਖ ਜਲੁ ਪੇਖਿ ਉਤਾਰੋ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਪੂਰਨ
ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਐ ਜਨ
ਮ ਨ ਹਾਰੋ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ
ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੋ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ
ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥
ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥
੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਧਰ ਤਰ
ਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾ
ਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ
ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ
ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦
॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰ
ਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾ: ੫
॥ ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆ
ਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੋ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ
ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ੧੪੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆ

ਤ

ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ
ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨੇ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ
॥੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ ਸੋ ਉ
ਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਹ
ਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆ
ਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ
ਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕ
ਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਰ
ਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿ
ਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ
ਹਮਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ
ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇ
ਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿ

ਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੇਕੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਿਨਿਧਿਪੇਖੈ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਾਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ॥
੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਏ॥ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਂ
ਤਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਰੈਣਿਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰ
ਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇ
ਵਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰਖਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋਆਚੰਦ
ਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨਾਏ॥ਮੁਕਤੁਭਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਏ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦ
ਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇ
ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾਇ
ਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥
ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਆਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇਸਟੁਮੀਤਸੁਤਕਰ
ਤਾਮਨਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਚਾਲੈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥੩॥ਗੁਰਿ
ਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿ
ਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾ
ਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨਹੋਰੇ॥ਪਰੈਪਰੈਹੀਕਉਲੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਂ
ਰੀਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤੁਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀ
ਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਹਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਸਭਹੂਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂਗਿਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨਕਾਹੂਹੋਡੰਡ
ਧਰਿਹੋ॥੧॥ਕਾਹੂਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜਾਹੋਮਨੇਮਕਾਹੂਹੋਗਉਨੁਕਰਿਹੋ॥੨॥ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰ

ਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਓਹਾ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਨ
ਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀਰੂਪਤੂੰਹੀਰੰਗ॥ਆਸਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੧॥
ਤੂੰਹੀਮਾਨਤੂੰਹੀਧਾਨਤੂਹੀਪਤਿਤੂਹੀਪ੍ਰਾਨ॥ਗੁਰਿਤੂਟੀਲੈਜੋਰੀ॥੨॥ਤੂਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੂਹੀਬਨਿਤੂਹੀ
ਗਾਉਤੂਹੀਸੁੰਨਿ॥ਹੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਤੋਹਰਿਸੰਗਿ
ਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੀਪੀਓਓਹੀਖੀਓਗੁਰਹਿਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓ॥ਉਆਹੂਸਿਉਮਨੁਰਾਤੋ॥੧॥ਓਹੀਭਾਠੀਓਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਆਰੋਉਹੀਰੂਚਾ॥ਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸਹਜਕੇ
ਲਅਨਦਖੇਲਰਹੇਫੇਰਭਏਮੇਲ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੪॥੧੫੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਨਾਮਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ॥ਆਗੈਬਿਖਮੁਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜਮ
ਜਾਲੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਦੁਇਭੁੰਚਨਾਹੋਇ
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਨਿਹਚਲਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵ
ਤੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਮੈਤੈਸੋਕਹਿਆਪੁਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁ
ਕਹੈਸੁਨਿਰੇਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੂਖ
ਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁ
ਖਨਭਰੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਤਉਆਨਦਸਹਜੇ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀ
ਏਤੇਤੇਬੰਧਪਰੇ॥ਜਉਸਾਧੂਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੇਰੋਮੇ
ਰੋਕਰਤੋਤਉਲਉਬਿਖੁਘੇਰੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਾਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਉਲਉ
ਪੋਟਉਠਾਈਚਲਿਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਰੇ॥ਪੋਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥
੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਾਵਨੁਤਿਆਗਿਓਰੀਤਿਆਗਿਓ॥ਤਿਆ
ਗਿਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓ॥ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਮਾਨਿਗੋਬਿੰਦੈਆਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਊਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓ॥ਸੰਪਤਹਰਖੁਨਆਪਤਦੂਖਾਰੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾ
ਗਿਓ॥੧॥ਬਾਸਬਾਸਰੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਆਨਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ
ਪੂਰਨਸਰਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਨੋਮਨਿਬੁਰੋਨਲਾਗਿਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਸਾ

ਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓਨ੍ਹਹੂਹਾਰੀਪਰਿਓਆਇਓਸਰਣਾਗਿਓ॥ਨਾ
ਮਗਸਹਜਰਸਮਾਣੇਫਿਰਿਦੂਖਨਲਾਗਿਓ॥੪॥੩॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ॥
ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂਕੇ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐ
ਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਟਿਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਓ
ਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾ
ਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾ
ਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖਨਇਉਕਹਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨ
ਹੂਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀਬੂਝਤਨਾਹੀਲਹਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿ
ਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲ
ਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸ
ਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓ
ਕਵਨਕਰਮਕਰਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕ
ਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੇਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋ
ਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈ
ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥
੪॥੫॥੧੬੩॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤ
ਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆ
ਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁ
ਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆ

ਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁ
ਓਹੁਸਗਲੀਝਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁ
ਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉ
ਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾ
ਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂ
ਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂ
ਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵ
ਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪ
ਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤ
ਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀ
ਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਉਹ
ਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚ
ਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿ
ਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦ
ਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰ
ਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥
ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪ

ਈਐਧਾਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿਆ॥੩॥ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਾਲ
ਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਾਸਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸਚੈਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੩॥੧੭੧॥
ਗਉੜੀਮਾਝਪਾ:੫ ॥ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੂਤੂੰਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿ
ਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਰਿਸਾਦਸਭਿਫਿਕਿਆਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਵਿ
ਣੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਫਿਟੁਸੁਜੀਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਰਾਧੀਐਉਧਰੈਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰੁਸੋਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ
॥ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘਰੁਹਰਿਕੇਚਰਣ
ਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਧਨੋਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ ਚਉਪਦੇਪੂਰਨ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁ
ਮਾਨਾ॥ਤਬਇਹੁਬਾਵਰੁਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥ਜਬਇਹੁਹੂਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਾਤੇਰਮਈਆ
ਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਫਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾ॥ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਫੰਦਾ॥ਮੇਰਤੇਰਜ
ਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ਤਾਤੇਇਸੁਸੰਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੨॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥
ਤਬਇਸਕਉਹੈਮੁਸਕਲੁਭਾਰੀ॥ਜਬਇਨਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥ਤਬਇਸਨੋਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾ
ਤਾ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੋਬਾਧਿਓਮੋਹਾ॥ਆਵੈਜਾਇਸਦਾਜਮਿਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭਬਿਨ
ਸੇਭਰਮਾ॥ਭੇਦੁਨਾਹੀਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾ॥ਤਬਤੇਦੂਖਡੰਡਅ
ਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੂਝਿਆ॥ਤਬਤੇਇਸਨੋਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ॥੫॥ਜਬਇ
ਹੁਧਾਵੈਮਾਇਆਅਰਥੀ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਹਤਿਸਲਾਥੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਉਲਾ॥
ਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਓ॥ਮਨਮੰਦਰਮਹਿ
ਦੀਪਕੁਜਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸੁਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਆਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕ
ਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਰਵਿਆਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚ

ਭੋਇਆ॥੧॥ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾ
ਜਾਇ॥ਧਾਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਭਾਗੈ॥੧॥
ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੈ॥ਜਾਸੁ
ਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧ॥ਜਾ
ਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨਛੋ
ਡੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈਕੁੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪ
ਤਇਹਅਗਨਿਨਪੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਰਾਨਿਰਮਲਮਾਥਾ॥ਜਾਸੁਜਪ
ਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥੫॥ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਣਿਅਨਹਤਧੁਨੈ॥ਜਾਸੁਜ
ਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਲੁਸੀਧਾਹੋਇ॥੬॥ਗੁਰਿਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਊਪਰਿਕਰੀ॥ਜਿਸ
ਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁਦੇਹਰੀ॥ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿਭੋਜਨੁਚੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੭॥੨॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦਸਇੰਦ੍ਰੀ
ਕਰਿਰਾਖੈਵਾਸਿ॥ਤਾਕੈਆਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪ੍ਰਭ
ਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁਨਣਾਤੇਤਾਨਾ
ਮੁ॥ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ਸਹਜਿਬੈ
ਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ਸਹਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਾਉ॥ਸਹਜੇਮਿਟਿਓ
ਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਸਹਜੇਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ਸਹਜੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿ
ਸਹਜਉਦਾਸੀ॥ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਤਾਕਉਭੇਟਿਆ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਕੋਦਾਨੁ॥ਸਹਜਕਥਾਮਹਿਆਤਮੁਰ
ਸਿਆ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥੬॥ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸਥਿਰੁਭਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਹ
ਤਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਸਹਜੇਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸੁਹਾਇਆ॥ਤਾਕੈਘਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੭॥
ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ਸਹਜੇਗੁਰੁਭੇਟਿਓਸਚੁਧਰਮਾ॥ਜਾਕੈਸਹਜੁਭਇਆਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਤਾਕੈਕੁਰਬਾਣੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਕੁਟੰਬਸੰਗਿਜੁਰਿਆ॥ਭੋਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪਰੇ॥ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿਗੇਬਪੁਰੇ
॥੧॥ਕਵਨੁਅਸਥਾਨੁਜੋਕਬਹੁਨਟਰੈ॥ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰਮਤਿਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ
ਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾ

ਇਆਬਿਨਸਿਬਿਤਾਲਾ॥੨॥ਗਿਰਤਰਧਰਣਿਗਗਨੁਅਰੁਤਾਰੇ॥ਰਵਿਸਸਿਪਵਣੁਪਾਵਕੁਨੀਰੇ॥
ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਗੇਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵੁਰਾਪੋਥੀ
॥ਮਾਲਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਾਕਹੋਤੀ॥ਧੋਤੀਡੰਡਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੋਲੋਗਾ॥੪॥
ਜਾਤਿਵਰਨੁਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਾਸਾਰਾ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੋਸਗਲਆਕਾਰਾ॥੫॥ਸਹਜਸਿਫਤਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਹ
ਚਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹਾਸਦਵਸੈ॥੬॥ਤਹਭਉਭਰਮ
ਸੋਗੁਨਚਿੰਤਾ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਮਿਰਤੁਨਹੋਤਾ॥ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਆਖਾਰੇ॥ਭਗਤਵ
ਸਹਿਕੀਰਤਨਆਧਾਰੇ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਕਉਣੁਕਰੈਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੋਇ
ਸੁਮਾਰੈਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਸੋਈਪੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸਹਿਵਡਿਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇ
ਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗਵਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜਜੋਗੁਕਮਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇ
ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੇਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਹੋਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇ
ਤਿਸਕਾਆਇਆਗਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ
॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਸਹਜਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾ
ਇਨਪਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇ
ਨਹੀਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀ
ਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
॥ਤਿਸੁਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਾਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈ
ਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿਆਪੈਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਹੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨ
ਮੇਰੇਤੂੰਹਰਿਸਿਉਜੋਰੁ॥ਕਾਜਿਤੁਹਾਰੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿ
ਨਾਹੀਗਾਵਾਰ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜ

ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨਿ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੂ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ

ਗੁਰ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤਿ ਰਿਦੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੫॥ ਸਰਿਤੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ
॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤਾ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁ
ਲਿ ਲੀਉ ॥੭॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥ ਕਲਿ
ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥਾ ॥੯॥੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ
ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ
ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੈ
ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰ
ਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥
ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾ
ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰ
ਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦ
ਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁ
ਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ
ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿ
ਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈ
ਹਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥
ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥
ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਮੈ
ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿ
ਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ

ਰਾਗ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਹੁ ਰਲੁ ਤਰਾਸੀ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਲਪ ਧਾਰ ਭਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਏ ਜਲ ਤਰੀਐ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਆਸਾ ॥੮॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰੁ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੂ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਤੋ ਜਲਤੌ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪ

ਭੁਖ ਮੁਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗਿ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨਉ
ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤ
ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰ
ਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ
ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ
ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀ
ਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿ
ਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹ
ਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛ
ਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫
॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥
ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁ
ਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾ
ਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ
ਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ
ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾ
ਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜ
ਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ
ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰ
ਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਾਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦ
ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ

ਹਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਬਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁ
ਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਬਿਖਦਾਹਨਹਾਰ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਪਿਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਰਾਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਾਧੋ
ਧਿਆਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਫਾਧੋ॥ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰਣਸ੍ਰੀਧਰਚਰਨਕਮਲ
ਅਰਾਧੀਐ॥ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਧੀਐ॥ਕਲਿਮਲਹਦਹਤਾਸੁਧ
ਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਰਾਧੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥੧॥ਸਿਮਰਿ
ਮਨਾਦਾਮੋਦਰੁਦੁਖਹਰੁਭੈਭੰਜਨੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗੋਦਇਆਲਮਨੋਹਰੁਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦ
ਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਪੁਰਖਪੂਰਨਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥
ਤਮਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਾਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭ
ਗਤੀਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਰਾਇਆ॥੨॥ਚੇਤਿਮਨਾਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਘਟਘਟਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਾ
ਣਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਬੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਸਰਣਿਜੋਗੁਸਮਰਥੁਮੋਹਨੁਸਰਬਦੋਖਬਿਦਾ
ਰੋ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੋਖਬਿਨਸਹਿਜਪਤਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਥਸਭ
ਕਲਧਾਰੀ॥੩॥ਗੁਣਗਾਉਮਨਾਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਸਭਤੇਊਚਦਇਆਲਾ॥ਬਿਸੰਭਰੁਦੇਵਨ
ਕਉਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਧਾਰੇਸਭਕਿਸੈ॥ਕਾ
ਲੁਕੰਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਾਸੈਜੀਅਜਾਕੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸਫਲਸੇਵਾਭਈਪੂਰਨਘਾਲ
ਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਜਪਤਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮੁਕਰੇਹਾਮਨਾਇਲੈਹਿਹਰਿਕੰਤੈ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉ
ਰੀਮੋਹਹਸਾਧੂਮੰਤੈ॥ਸਖੀਵਸਿਆਇਆਫਿਰਿਛੋਡਿਨਜਾਈਇਹਰੀਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੈ॥ਨਾਨ
ਕਜਰਾਮਰਣਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬਿਨੰਤੀਏ
ਹੁਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਗੀਤਗੋਵਿੰਦਹਿਗਾਈਐ॥ਕਲਿ
ਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿ
ਆਸੀਦਰਸਬੈਰਾਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ॥ਖੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਿਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਲਿਵਸਾਅ

ਖੁਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆ
ਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆ॥
ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੋਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰ
ਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸ
ਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁ
ਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜ
ਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਏ
ਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿ
ਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥
ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿ
ਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤ
ਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨ
ਏਕ॥ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏ
ਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸਗਲ
ਭਾਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਧਾਇਓ॥ਦੁਹੂਭਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰ
ਖਤੇਭਿੰਨਨਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭਰਮੁ
ਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦ

ਬਲਿਹਾਰਾ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭਕੂਰ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾ
ਨਕਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥ਧਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਿ
ਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇਕ
ਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
ਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤ
ਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੋਊ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੋ
ਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀ
ਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗਮਥੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾ
ਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪ
ਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸ
ਰਾਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਆਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮ
ਨਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਊਜੀਅਬਹੁਤੁਗ੍ਰਭਵਾਸੇ॥ਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ॥ਇਨਿ
ਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੇ॥ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੇ॥ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹਹੁਉਪਾਇਆ॥
ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿ
ਨਮਾਏ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪ
ਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥
ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿ
ਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਊ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਂ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਚਿਰਹੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਬਿਖਸੋ
ਰ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚ
ਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕ
ਰਮਰਤਤਾਕੋਭਾਰੁਅਫਾਰ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇ

ਵਗੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਭਜਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀ
ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ ਸਲੋ
॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ॥
ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸੁਭਦੇਊ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹਹੋਇਬਿਨਾਸ
ਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲ
ਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਬਿਆਪਤਮੂੜੇਅੰਧ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆਮ
ਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾ॥ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ॥ਕੋਊਸੁਘਰੁ
ਨਕੋਊਮੂਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪ
ਰਵਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਾਕੈਲਵੈਨਕੋਊ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਵਰਨਹਹੋਊ॥ਹੋਵਨਹਾ
ਰੁਹੋਤਸਦਆਇਆ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੂਪਾਇਆ॥ਕੀਟਹਸਤਮਹਿਪੂਰਸਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁ
ਰਖਸਭਹੂਜਾਨਾ॥ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਜਨਿਆਏ
ਤੇਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸਫਲਤਾਹੂਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਭਨੀਐ॥ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੇ॥ਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮ
ਹਿਰਾਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ਏਕਹਿਆਵਨਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਇਆ॥ਨਾਨਕਹ
ਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੂਜਾਭਾ
ਉ॥ਦੂਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਊ॥
ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਊ॥ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ॥ਜਿਹਆਸਰਇਆਭਉਜ
ਲੁਤਰਨਾ॥ਯਯਾਜਨਮਿਨਆਵੈਸੋਊ॥ਏਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਊ॥ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖੁਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤ
ਨਬਸਿਰਹੇਈਤਉਤਕੇਮੀਤ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਾਡਿਚਲਿ

ਜਾਬੂਕੋਇਆਕਰਕੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਆਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀਸੀਚਿਜੋਬਿਨ
ਸਤਨਾਹੀਆਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਰਿਜਾਹੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਂਭ੍ਰਮੁ
ਨਿਆਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ॥ਮਿ
ਰਤਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿ
ਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿ
ਆਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮ
ਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖ॥ਸੂਖਦੂਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਾਰਨਕ
ਰਤਾਸੋਊ॥ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂ
ਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥
ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੋਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿ
ਲਛਤਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾ
ਨਾਨਾਮੁਧਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇ
ਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿ
ਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿ
ਨੀਤ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁ
ਬੰਧੁ॥ਓਹਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁ
ਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈ
ਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋ
ਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉਕੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀ
ਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥੫੦

ਲਿਆਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿਆਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿਆਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਙਿਣਿਘਾਲੇਸਭਿਦਿਵ

ਸਸਾਸਨਹਬਢਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਆ

ਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥

ਙਣਤੀਙਣੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜ

ਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਰ

ਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾ

ਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿ

ਓਭ੍ਰਮਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿ

ਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁ

ਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੋਹ

ਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭ

ਗਵੰਤਾ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪ

ਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਹਿ

ਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾ

ਨੈਹਉਕਿਛੁਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਆਗੈ

ਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧ

ਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝਾਲਾਘੇਉਠਿ

ਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ॥ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ

॥ ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ॥ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕਤਮੂਆ॥ਜਾ

ਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ॥

ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਞਤਨਕਰ

ਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਞਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੋਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੩੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਫੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੩੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੩੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੩੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥

ਇ॥ਹਉਮੈਅਨਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ॥ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇ
ਸ॥ਮਨੂਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਣਵੇਸ॥ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾ
ਰ॥ਰੈਣਿਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥ਰੇਣਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏਊਕਰਮ
ਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਨੁਮ
ਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੂਕੈਜਮਕੀਜੋਹਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪ
ਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧਨੁਚਲੈਗ੍ਰਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਿ
ਮਰਤਰਹਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ॥ਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕ
ਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾ
ਥ॥ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੂਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਊਨਹੀਕਾਇ
ਪਸਾਰਹੁਪਾਵ॥ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰ
ਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰ॥ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰ॥ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭ
ਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕ
ਰਾਵਨੋਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥ॥੨੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾਨ
ਕਦਰਸਅਧਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆਵ
ਈ॥ਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਦੈਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨ
ਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋ
ਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ
ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁ
ਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰ

੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਜੋਜਪਤੇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾਕਹੁ॥ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀ
ਨੋਜਾਕਹੁ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਸੋਊਆਰਾਧੀਐਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੰ
ਵਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹੋ
ਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੂ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ਪਰਪੰਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕ
ਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰਸਿਰਿਸੋਊ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੩੭॥ਸਲੋਕੁ
॥ ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਿ
ਨੀਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇ
ਆ॥ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵ
ਨਜਾਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕ
ਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲ॥ਸੁਖਸੰਪੈ
ਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਆਪਨਾਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨ
ਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪ॥ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁ
ਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਿ
ਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾ॥ਇਆਸੰਸਾ
ਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ਭਰਮਿਭਰਮਿ
ਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹ
ਸੰਗ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇ
ਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉ
ਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥ਨਾ
ਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾ
ਨਿਓਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ॥ਭੇਟਤਸਾਧ

ਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਸੁਖਦੂਖਊਆਕੈਸਮਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂ
ਸੰਗਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਘਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਊਆਰਸਮਹਿਊਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿ
ਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜ
ਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ॥ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ॥ਯਾਹੂਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁ
ਟਾਰਾ॥ਉਆਹੂਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ॥ਯਾਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭੁਕੋਊ॥ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰ
ਨਹੋਊ॥ਯਾਹੂਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆ
ਪਿਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੋਸੁਨਕਾਹੂਸੰਗਕਰਹੁ
ਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਿ॥ਹੋਇਨਿਮਾਨਾਜਗਿਰਹਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਾਰਾਰੇਨਹੋਤਸਭੁਜਾਕੀ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ॥ਰਣਿਦਰਗਹਿਤਉਸੀਝਹਿਭਾ
ਈ॥ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੈ
ਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ਰਾਤੇਰੰਗਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੪੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਖੈਬਿਆਧਿਇਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੀਆ॥ਨਾਨਕਸੂਖਿਨਿਵਾਸ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਾਵਉਅਉਖਧਜਾਹੂ॥ਦੂਖ
ਦਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਹੂ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੈਹਿਤਾਵੈ॥ਤਾਹਿਰੋਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ॥
ਹਰਿਅਉਖਧੁਸਭਘਟਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿ
ਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਉਫਿਰਿਦੂਖਨਥੀਆ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤ੍ਰਮੈਊਨਨ
ਕਤਹੂਠਾਇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈਰੁਨ
ਕਰੀਐਕਾਹੂ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੂ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਰਵਿਆ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋ
ਸੁਨਤੇ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਹਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤਾ॥੪੬॥ਸਲੋਕੁ॥
ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ॥ੜੜਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕਿਰਤਿਕਮਾਨ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ੜਾੜਾੜਾੜਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੂ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮਅਰਾਧੂ॥ਰੂੜੋਜਿਹ
ਬਸਿਓਰਿਦਮਾਹੀ॥ਉਆਕੀੜਾੜਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ੜਾੜਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਰਾ॥ਜੇਹਹੀਐ
ਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ੜਾੜਾਗੁਰਮੁਖਿੜਾੜਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਹੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨ
ਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ਸੋਧ
ਤਸੋਧਤਸੋਧਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥ
ਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੂ॥ਜੋਖਿਨਮਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਨੀ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖੁਦੇਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਐਸੋਆਗਨੇਤਾ॥ਅਸੰਖਖ
ਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਰਾ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇ
ਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ
॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾ
ਲਾਵੈਜਿਹਆਪੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾ
ਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਰਉ
ਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ॥ਹਉਛੁ
ਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ॥ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪ॥ਹਿਤਕਰਿਨਾ
ਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਓਰੈਕਛੂਨਕਿਨਹੂਕੀਆ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਛੁ
ਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈਕਤਹਿਨਛੂਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰ॥ਬਖਸਨਹਾ
ਰਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮ
ਤਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ॥ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨ
ਜਾਇ॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇਆਸੰਪੈਮ
ਨਮਾਹਿ॥ਲੰਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ
॥ਨਾਨਕਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨਨੀਰਿਤਰੇ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜਨ
ਮਅਨੇਕ॥ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਆਇ
ਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁ
ਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮ॥ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬ

ਦੁਰਲਭਭਾਗਿਆਏਪਤਿਵੰਤਾ॥ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਦੀਆ॥ਆਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤਾ॥ਆਪਾਕੀ
ਆਕਰਹਿਆਪਿਆਗੈਪਾਛੈਅਨਿਕਾ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਇਕਾ॥
ਪ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਇਓਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬ
ਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕਰਿਕਰਿ
ਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗ
ਤਿਭੈਭਰਮਾ॥ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿ
ਰਲੇਪਾ॥ਪ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭ
ਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸ॥ਹੇਪੂਰਨ
ਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ॥ਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਨਸਭਟੇਕ॥ਹੇਗੋਬਿਦਹੇਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਹਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿ
ਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ॥ਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾ
ਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥ਪਪ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪ
ਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸ
ਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸ
ਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹ
ਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁ
ਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆ
ਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥
ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰ
ਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆ
ਖਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾ
ਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਬਿਘਨੁਨ
ਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫ
ਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭ
ਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰ
ਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
ਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ

੫੪

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਿਸੁਖਿਬਿਹਾਵੈ॥

ਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾ
ਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸੇਜ
ਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗ
ਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
ਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆ
ਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨ
ਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ
॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨ
ਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
ਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ਅਨਿ
ਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲ
ਾ॥ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘ
ਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨ
ਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿ
ਤੋਸਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ॥ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨੂ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮ
ਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ॥ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾ
ਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨ

ਹੋਇ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾ
ਰੂਪਰੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨ
ਸੋਭਾਪਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾ
ਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉ
ਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿ
ਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿਕਾਭਗ
ਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ॥੭॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁ
ਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖ
ਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈ
ਐ॥ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾ
ਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੋਲਿ॥ਪੂਜਸਿ
ਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋਲ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ
॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ॥ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰਿਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿ
ਬਨਮਧੇਫਿਰਿਆ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੈਬਹੁਰਤਨਾ॥ਸਰੀਰੁਕਟਾਇ
ਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜ
ਪੀਐਇਕਬਾਰ॥੧॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿ
ਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨ॥ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ॥ਜੈਨਮਾਰਗਸੰਜਮਅ
ਤਿਸਾਧਨ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿ
ਕਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁ
ਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁ
ਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀ
ਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਜ
ਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿ

ਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ।ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ।ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾ
ਲਿ।ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ।ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ।ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।੪।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ।ਸਾਧਜਨਾ
ਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ।ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ।ਜੇਕੋਅਪੁਨੀ
ਸੋਭਾਲੋਰੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ।ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ।ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ
।ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ।ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ।੫।ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁ
ਰਖੁਪਰਧਾਨੁ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ।ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀਚਾ।ਸੋਊਗਨੀਐ
ਸਭਤੇਊਚਾ।ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ।ਮਨਅ
ਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ।ਪੇਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ।ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ।ਨਾਨਕਪਾਪ
ਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ।੬।ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ।ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ।ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੋਮਾਨੁ।ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ।ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ।ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ।ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ।ਤੁਮ੍ਹਰੀਉਸਤ
ਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ।ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ।੭।ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ।ਹਰਿਕੋਨਾ
ਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ।ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆ।ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿ
ਆ।ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ।ਸਗਲਬਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਨੀ।ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ।ਸਗਲਥਾਨਤੇਓਹੁਊਤਮੁਥਾਨੁ।ਨਾਨਕਜਿਹਘਟਿਵਸੈ
ਹਰਿਨਾਮੁ।੮।੩। ਸਲੋਕੁ। ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ।ਜਿਨਿ
ਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ।੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿ
ਪਰਾਨੀ।ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ।ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ।ਗਰਭਅਗ
ਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ।ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ।ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖ
ਸੂਧ।ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ।ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ।ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁ
ਕਛੂਨਬੂਝੈ।ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ।੧।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ।ਸੁਤਭ੍ਰਾ
ਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ।ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁ
ਅਮੁਲਾ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ।ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ।ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰ
ਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ।ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ।ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ।ਨਾਨਕਕਾਢਿ

ਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਿ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨ
ਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂ
ਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨ
ਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮ
ਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥
ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ॥ਅੰਧ
ਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥੪॥ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾ
ਤਿ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ॥ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛ
ਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ॥ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗ
ਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ॥ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾ
ਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ॥ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ॥ਜਤਨਕਰੈ
ਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ॥ਕਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ॥ਨਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ॥ਕਰਤਾਰਕਰ
ਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ਜੋ
ਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ॥ਦ੍ਰਿ
ੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹ॥ਝੂਠ
ਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ॥ਇਆਹੂਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ॥ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕ
ਰਿਕਰਮ॥੭॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾ
ਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗ
ਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕੈਲਾਗ
ਹਿਆਨਸੁਆਇ॥ਨਾਨਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦ
ਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ॥ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇ
ਇ॥ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ॥ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾ
ਰਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾ

ਇਆ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅ
ਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰ
ਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆ
ਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿ
ਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹਬਿਨਸੈਉਹੁ
ਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇ
ਹ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏ
ਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਰਾ
ਜਜੋਬਨਧਨੁਮਾਲੁ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆ
ਰੰਗਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸ੍ਰ
ਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂ
ਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮ
ਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿ
ਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕ
ਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਬਿਰਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪ
ਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥
੬॥ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀ
ਨ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰ
ਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰ
ਨਪਰਾਤਾ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪ
ਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇ
ਰਹਤ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰਦੇ
ਵ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾਹਿ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿ
ਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਆਠਪ
ਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ॥
੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਊਮਾਨੈ॥
ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆ
ਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤ॥ਮਨਸੁਖੁਪਾਵ
ਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥ਮਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭ
ਦੇਹ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉ
ਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊ
ਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਅਲਖੈ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥
੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ॥ਮਨਆਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂ
ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿ
ਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇ
ਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿ
ਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾ

ਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾ
ਸਿਉਰਾਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏ
ਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇ
ਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਹਿ
ਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀ
ਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁ
ਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਭੁੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥
੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆ
ਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਾਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ॥
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੇਸੇਵਾ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮ॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ॥
ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈ

ਸੰਗਿਨਾਉਨਾਮੁਹੇਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪ
ਰਨਿਸਤਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭੇ
ਟੇਸੰਜੋਗ॥੭॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾ
ਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਕਾਨਾਹੀਅੰਤੁ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦ
ਬੇਅੰਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਊਚਤੇਊਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਮੂਚਤੇਮੂਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥
ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਵਰੁਨ
ਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈ
ਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈ
ਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇ
ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ॥
ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭ
ਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆ
ਨੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹ
ਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆ
ਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਇਕਸੰਗਿਹੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰ
ਮਲਮੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜ
ਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇ
ਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿ
ਹਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਰਧਾ
ਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸ
ਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜ
ਨਦਰਸ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥ਸ
ਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿ
ਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤ॥ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ॥੧॥ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥
ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ॥ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ॥ਤਿਸੁਬੈਸਨਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮ॥
ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋ
ਪਾਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈ

ਭਰਮੁ।ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ।ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ।
ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ।ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ।ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ।ਨਾਨ
ਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨਿਪਰਬੋਧੈ।ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ।ਰਾਮਨਾਂ
ਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ।ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ।ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ।ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋ
ਨਿਨਆਵੈ।ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ।ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲੁ।ਚਹੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ।ਨਾ
ਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥੩॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ।ਚਹੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਊਨਾਮੁ।ਜੋ
ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ।ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘ
ਦਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈ।ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ।ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ।ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿ
ਤੈਨਪਾਈਐਧਰਮਿ।ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਮਿ॥੪॥ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿ
ਵਾਸੁ।ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ।ਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ।ਦਾਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਂ
ਇਆ।ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ।ਸੋਦਾਸੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ।ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕ
ਰੈ।ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੋਝੀਪਰੈ।ਸਗਲਸੰਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ।ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੫॥ਪ੍ਰਭ
ਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ।ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੋਗੁ।ਸਦਾਅਨੰਦੁਤ
ਹਨਹੀਬਿਓਗੁ।ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ।ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ।ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾ
ਨੁ।ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ।ਜੋਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ।ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੬॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ।ਜਿਤੁਜਿਤੁਘਰਿਰਾਖੈਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉ।ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੋਗੁ।ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋ
ਈਫੁਨਿਹੋਗੁ।ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ।ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ।ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾ
ਪਰਗਾਸੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸੁ।ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾ
ਲ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁ
ਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ।ਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ।
ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀ।ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ।ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ।ਕਈਕੋਟਿਤਪੀ
ਸੁਰਹੋਤੇ।ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਂ
ਮਧਿਆਵਹਿ।ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ।ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿ
ਆਨੀ।ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ।ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ।ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿ
ਰਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰਮਾਹਿ।

ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀ
ਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁ
ਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖੵਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇ
ਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥
ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾ
ਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈ
ਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ
॥ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿ
ਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾ
ਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭ
ਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾ
ਸ॥ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾ
ਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿ
ਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸ
ਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾ
ਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ

ਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥
ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬ
ਚੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿ
ਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥
ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥
ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਅਪ
ਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ॥੪॥ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ਕਰਨਕਰ
ਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ॥ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮ
ਹਿਬਸੈ॥ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ॥ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ॥
ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੫॥ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਤਿ॥ਕਬ
ਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ॥ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬ
ਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥
ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੈਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਕਬਹੂਮੋ
ਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨ॥ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ॥ਕਬਹੂਕੀਟ
ਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈਭਰਮੀਆ॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰ
ਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੭॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿਇ
ਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿ
ਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾ
ਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮
॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗ
ਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋ
ਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬ

ਜਾਵੈ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤਿ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ
ਨ ਜਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ॥ ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲ
ਵੰਤੁ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ॥
ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥੩॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ॥੪॥ ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ
ਪਾਵੈ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ॥ ਸੁਪਨ
ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀ
ਚਾਰੁ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ॥ ਸਭ
ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ
ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ
ਸਾਥਿ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ
ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿ
ਨੈ ਵਖਿਆਨੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ॥ ਅਤਿ
ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪੁ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ॥
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ
ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂ
ਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ

ਆਇਆ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨਾ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਸੋਭਾਤੇਹੀਨਾ॥ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ
॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥੧
॥ਸੰਤਕੇਦੂਖਨਿਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇਆ
॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇਆ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭਕੋਛਲੈ
॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇਆ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇਆ॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੰ
ਤਭਾਵੈਤਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ
॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨਾ
॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨਾ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗਾ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗਾ॥ਸੰ
ਤਕੀਨਿੰਦਿਆਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾ
ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸ
ਭਤਿਆਗੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੈ
ਮਰੈ॥ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿਲਾਇ
॥੪॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿ
ਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ॥ਜਿਉਸਾਸਬਿ
ਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਸੰਤਕੇ
ਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਲਏਉਬਾਰਿ॥੫॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾ
ਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧ
ਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਧ
ਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤਾ॥ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੋਈਥਿਆ॥੬॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨ
ਆਸਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ॥ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈਕੋਇ॥ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈਹੋ
ਇ॥ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ॥੭॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥
ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿ॥ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਕੋਥੀਆ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾ॥

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇ
ਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ
ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸ
ਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁ
ਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰ
ਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ
ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀ
ਚਾਰ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏ
ਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥
ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾ
ਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡ
ਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ
ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋ
ਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ
ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ
ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ
ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾ

…ਸੁਜਸੁ ਪਰਭ ਹਿਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ

੮

੬੨

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ
ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰ
ਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰ
ਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮ
ਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋ
ਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ ਮਨ
ਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਣਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾ
ਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗ
ਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥
ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਿਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾ
ਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆ
ਕਾਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਗੁਰੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾ
ਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥
ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥
੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸ॥ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁ
ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰ
ਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਵਾਦ॥ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾ
ਚਿਜਨਰਹੇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਜ
ਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀ
ਭਿਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ॥ਦਰ
ਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰ॥ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁ
ਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ਬੁਝਨਹਾਰਕ
ਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭੈ
ਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥
ਤਾਕਉਭਿੰਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕ॥ਨਾਰਾਇਣਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇ
ਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇ
ਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੩॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇ
ਇਵਡਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ॥ਭਸਮਕਰੈਲਸ
ਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ॥ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥ॥ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁ

ਭਗਤਿ॥ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਿਬਿਗਸੇਜਾਤਿ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ॥
ਕਾਹੇਸੋਚਿਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀ
ਐ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਧ੍ਰਪੀਐ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁ
ਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ॥ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਨੇ॥ਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥੬॥
ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇ॥ਪ੍ਰ
ਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ॥ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ਤਿਸਕੀਮ
ਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥ਮਨਮੇਰੇਤਿਨ
ਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ॥ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋ
ਕਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿ
ਆਨਪਸਗਲੀਛਾਡੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨ
ਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾ
ਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕ
ਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕ
ਉਨਾਮੁਧਨੁਦੇਇ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮ
ਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿ
ਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥
ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸਹਸਸਿਆਨਪਲ
ਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤ॥
ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਅਘਾਨੋ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੋ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖ੍ਹਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋ

ਏਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿਸੋਇ॥ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਢਾਹਰਿਨਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਉ॥ਭਉ
ਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸ॥ਭਗਤਿਭਾਇਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੭॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ॥ਆਵਾਗਵ
ਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ॥ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ਮਨਿਬੰਛਤਨਾਨਕਫਲਾ॥੮॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ॥ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂ
ਰਖਮਨਾ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆ
ਬਿਸਥਾਰ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰ॥ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾਸਾਰੀ॥
ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨਾ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆ
ਨੇ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰੋਚੀਤ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵ
ਹੁ॥ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਰਭੂਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਇ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖੁਫੈਲੁ॥ਹੋਇਅਚਿੰਤੁਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿ॥
ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥
ਪੂੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰੁ॥ਈਹਾਸੁਖੁਦਰਗਹਜੈਕਾਰੁ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾ
ਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ॥੩॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਮਨਆਹਿ॥ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅ
ਨੰਤ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਿ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ॥ਅਨਿ
ਕਬਿਸਥਾਰਏਕਤੇਭਏ॥ਏਕੁਅਰਾਧਿਪਰਾਛਤਗਏ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਇਕੁਜਾਤਾ॥੪॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਪ੍ਰਭਆਇਆ॥ਪਰਿਆਤਉਸਰਣਾਇ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾ
ਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸਦ
ਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉਂ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋ
ਇ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ॥ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿ॥ਉਪਜੈਚਾ
ਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ਬਡਭ

ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਧਿਆਉ॥ ਪੰਕਤੀ

ਆਪਿਪ੍ਰਭੂਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿ
ਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿ
ਜਨੁਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿ
ਹਜੂਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿ
ਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿ
ਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ॥ਸੋਕਿ
ਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ॥ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ
॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਗ
ਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰ
ਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮ
ਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇ
ਆ॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ
॥ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ॥ਭਗਤਿਭਾ
ਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ॥੭॥
ਸਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ॥ਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ॥ਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਭਲੀਸੁਕ
ਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤ॥ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵਾਸ॥ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਪ
ਰਗਾਸ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆ
ਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਪਾਪਪੁੰ
ਨੁਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬਇ
ਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ॥ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥

੧॥ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ॥ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾ
ਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥ਜਬ
ਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ਤਬਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ॥ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿ
ਨਾਸਨ॥ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏ
ਕਾ॥ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ॥ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ॥ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧ
ਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰ
ਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨ
ਅਭਿਮਾਨ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿ
ਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ
॥੪॥ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥ਜਹਸਰਬਕਲਾਆ
ਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸ
ਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਹਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸ
ਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇ
ਆ॥ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ
॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪ
ਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿ
ਪਹੂਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵ
ਤ॥ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈਭਾਰ॥ਦੂ
ਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾਨ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉ
ਨਾਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿ
ਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ॥ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋਜ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ॥ਜਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅਤੋਲੈ॥
ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋਲੈ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇਵ
ਰਤਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁ

ਰੁ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਹਿਬਿਸਥਾਰੁ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇ
ਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥ਆਪਨਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੋਈਜ
ਨੁਪਾਏ॥ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਤਾਕੈਹਾਥ॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ॥ਸੋਮੂਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈ॥ਤਿਸੁਤਜਿਅਵਰਕ
ਹਾਕੋਜਾਇ॥ਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਰਾਇ॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈਸਭਹਾਥਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ
॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਦਇਆਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵ
ਤਕਿਰਪਾਲ॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਤਿ
॥ਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਮ
ਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਹਾਰੁਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ॥ਤਿ
ਸਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥ਇਸਤੇਊਪ
ਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈ
ਰ॥ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰ
ਦ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ॥ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
ਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰ
ਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ
॥ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ
॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹ
ਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੬॥ਤਿਸਤੇਦੂਰਿ
ਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ॥ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁ
ਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜ
ਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ॥੭॥ਮਤਿਪੂਰੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ॥ਸਫਲਦਰਸ
ਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤ
ਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
ਆਇਆ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਕਿਰ

ਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿ

ਪੂਰਨਜਾਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉ
ਪਦੇਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ॥ਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਆਸ
ਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ॥ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾ
ਗਰੁਤਰਹੁ॥ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆਨੰਦ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁ
ਨਾਰਾਇਣਏਕ॥ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ॥ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲ॥ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰ
ਪਾਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ॥ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ॥੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ
ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ॥ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ॥ਸਫਲਜੀ
ਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ॥ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰ
ਭੁਗਾਜੈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ॥੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈ
ਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ॥ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ॥
ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥ਪ੍ਰਧਾਨ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ॥ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈ
ਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿ
ਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ
ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁ
ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀ
ਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥
ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
ਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੭॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ॥
ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ॥ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀ
ਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥

ਨਾਨਕਉ
ਧਰੇਤਿਨ
ਕੈਸਾਥੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਥਿਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨ
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿ
ਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋ
ਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ
ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾ
ਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕ
ਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇ
ਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤ॥ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿ
ਸਗਲਕਲੇਸ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿ
ਵੰਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿ
ਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੈਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ
ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲ
ਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰੁਹਉਹਉ
ਕਰਤਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸ
ਕਬਹੂਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ॥ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾ
ਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿ
ਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇ
ਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈ
ਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇ
ਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾ
ਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿ
ਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚ
ਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾਪੈਨ

ਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁਜਨਮਮਰਣ
ਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕਭਾਉਭਗਤਿ
ਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਨਰੰਚਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥
ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਊਤਮੁਊਚੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇ
ਖਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਿਰਚੇਭਗਵੰਤ
ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾ
ਲਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇਖਾਟਿਖਜਾਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕ
ਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮ
ਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇਦੂਖਹਰੈਭਵਜ
ਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਾਰੁਪਛਾਣੁਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾ
ਰਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾ
ਲਜਮਕੰਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲ॥੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵ
ਨਿਧਿਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਆਨੰਦਨਿਰਮਲਰੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤ
ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁਸਭਮਹਿਊਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨੁਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿਜ
ਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਰਾਇਣੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਰਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦ੍ਰਅਪਵੀਤਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪ
ਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਹਿਰਹਿਪਰਦ
ਰਬੁਉਦਰਕੈਤਾਈਅਗਨਿਨਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸ
ਰਤਮਰਿਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸਖੋਜਤਮੈਫਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇਮਨੁਬ
ਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇਮਨਿਸੰਤੋਖੁ
ਨਾਮਜਪਿਲੀਨੇਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਬੇਅੰਤ
ਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿ

ਤਪਾਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਣੈਸ੍ਵਾਦੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀ
ਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿ
ਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ॥ਇਨਿਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨਭਇਆ॥ਧਾਵਤ
ਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਰੀ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸ
ਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤ
ਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉ
ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆ
ਪਿਆਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਉਦਸੀ
ਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖ
ਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇਆਆਸਾਧਿ
ਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾ
ਲ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿ
ਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆ
ਪ॥ਸਗਲਭਵਨਪੂਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁ
ਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸੁਰਤਹਬਸਹਿਦਇਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਗ
ਲਭਗਵਾਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣ
ਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸਆਤਮ
ਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥ਟੂਟੇਬੰਧ
ਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਰ
ਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾਗਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭ
ਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧੫
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋ
ਤਨਘਾਟਿ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆ

ਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁ
ਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰੁ॥ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆ
ਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਣਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰ
ਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਕੋ
ਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ਹ
ਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੂਰਾਕੁਲ
ਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ॥ਜਿਨਿਜਾਨਿ
ਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲ॥੧੭॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿਉਪਰਿਗਾਵਣੀ॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭ
ਜਿਆਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜ
ਨਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਰਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ॥ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿ
ਨਿਤਭਾਵਉ॥ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ॥ਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਸਭੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਉ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡਭਾਗੀਪਾਵਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਤੂਸ
ਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜੀਅਅੰਦਰਿਜਾਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਚੇਤਾਈਤਾਂਚੇਤਿਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੋਧਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਚੜਿਬੋਹਿਥਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਉ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਵਾਊਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿ
ਸਾਧਾਭਖੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਆਪਿਪਰਖੇ॥ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇ
ਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿ

ਖਨਚਲਣਹਾਰਿਸਾਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤੁਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋ
ਰਥਪੁੰਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
॥ ਡਿਠੜੋਹਭਠਾਇਊਣਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਰੰਗਿ
ਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੋ
ਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਮੂਲਿਨਉ
ਤਰੈਭੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਬੈਸਨਿਸਾਧਜਨ
ਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁ
ਕਹੰਦਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ
॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ॥ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾ
ਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ਮਃ੫॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆ
ਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈ
ਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਿਤਨਿਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਰੰਗਿਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੫ ॥ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋੜਾਧਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸ
ਹਸੈਗੰਠਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉ
ਪਰਿਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਪੂਰਿਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਣਿਆ॥ਊਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ॥ਮੀਤ
ਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਪੋਸਭਿਤਿਸਦੇਜਣਿਆ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁਮਣਿਆ
॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਾਂਮਨਿਮੰਤੁ॥ਧੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਪੂ
ਰਨੁਸੋਈਸੰਤੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਾਫਿਰੈਖਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂਲਿ॥ਦੋਜਕਿਪਉਦਾਕਿਉਰਹੈਜਾ
ਚਿਤਿਨਹੋਇਰਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸਦੈਨਾਉਪਲੈ॥ਐਥੈਰਹ

ਹੁ ਮੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਥੰਮਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾ
ਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ
ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫
॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨ
ਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲ
ਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨ
ਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ
ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ
ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ
ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿ
ਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ
ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵ
ਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿ
ਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰ
ਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ

ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਵਸਤੂਕਉੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ॥ਸਾ
ਦੁਆਇਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ॥
ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰਹਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਜਾਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰਦੀਹੇਕੜੋ॥ਗਾਲ੍ਹੀਬਿਆਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੂ
ਣੀਆ॥੧॥ਮ:੫॥ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁਪਛਾਣੂਵਿਰਲੋਥਿਓ॥ਜੋੜਣਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਹਿਸਿਮਰਤ
ਗੋਵਿੰਦੁ॥ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿ
ਭਾਵੰਦੁ॥ਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਵਤਲਗੀਸ
ਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਮੰਗਣਾ
ਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸ॥ਨਿਹਚਲੁ
ਏਕੁਸਰੇਵਿਆਹੋਰੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿ
ਆਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਇ॥ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁ
ਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਪਰਮੇਸਰਿ
ਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾ
ਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀਐ॥ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥
ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰ
ਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿ
ਨਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆ
ਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇਕਚਧਾਗੇ॥ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋ
ਟਿਪਿਰਾਗੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥
ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ਮ:੫॥ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿਸਾਜਲ
ਪਰਬਤਬਨਰਾਇ॥ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿਠੀਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖ
ਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾਵਉ॥ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥ਹੋਇਸਗਲਕੀ

ਦੂਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਣੀਆ॥ਦੁਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਣੀਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁ
ਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਣੀਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਦੋਹਾ॥ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰ
ਥੁ॥ਜੀਉਹਮਾਰਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁਧੁਨਛੋਡਾਮੂ
ਲਿ॥ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੈ
ਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟ
ਸਭਿਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਡਖਣਾ॥ ਭੋਰੀਭਰਮੁਵਞਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ॥ਜਿਥ
ਹੁਵੈਞੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਉਜੂਦੁਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿਖੂੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ
ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੈ
ਸੁਉਧਰੈਮਿਤਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿ
ਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗੜੁਜਿਤਾ॥ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁ
ਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਿਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕੜੋ॥ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਫੁਟੰ
ਨਿਜਿਨਾਸਾਂਈਵਿਸਰੈ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਸਭੇਸਿਖਉਬਾਰਿਅ
ਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਨਿੰਦਕੁਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿ
ਸਵਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋ
ਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ॥ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸੰਦੁਆਪਿ
ਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੁਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਿੰਨਾਭੁ
ਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੈਸਭੋਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਾਚਿ
ਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਮਨੁਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਏਹਸਤੀਘੋੜੇ॥ਰਾਜ
ਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖੁਨਮੋੜੇ॥ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ॥ਨਾਨਕ
ਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ੪੨॥ ਗਉੜੀਰਾਗਕਾ
ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ੧੭੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੧੫॥ ਛੰਤ੪॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ੧॥ ਸੁਖਮਨੀ੧॥
ਥਿਤੀ੧॥ ਵਾਰ੧॥ ੧੯੫ ਜੋੜੁ॥ ਗਿਰੰਥ॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨॥ ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿਖਾ
ਇਆ॥ਜਿਨਿਸੁਖਿਬੈਠਾਲੀਤਿਸੁਭਉਬਹੁਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਬਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ
॥ਹਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥ਐਸਾਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇ
ਵਮਨੁਖਾ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਸਭਿਧ੍ਰੋਹਨਿਧ੍ਰੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕਾਮਿਵਿਆ
ਪੈ॥ਇਕਿਸੰਚਹਿਗਿਰਹੀਤਿਨਹੋਇਨਆਪੈ॥ਇਕਿਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਬਹੁਤੁਕਲਪਾਵੈ॥
ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਤੇਤਪਸੀਭੂਲਾਏ॥ਪੰਡਿਤਮੋਹੇਲੋਭਿਸਬਾਏ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਮੋਹੇਮੋਹਿਆਆਕਾਸੁ॥ਹਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿਹਾਥੁ॥੩॥ਗਿਆਨੀਕੀਹੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥
ਕਰਜੋੜੇਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜੋਤੂੰਕਹਹਿਸੁਕਾਰਕਮਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨੇੜਿਨਆਵਾ
॥੪॥੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਸੂਤੇਪਿਰਿਕੀਨੀਵਾਖਿ॥ਦੇਰਜਿਠਾਣੀਮੁਈਦੂਖਿਸੰਤਾ
ਪਿ॥ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੇਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪਿਰਿਰਖਿਆਕੀਨੀਸੁਘੜਸੁਜਾਣਿ॥੧॥ਸੁਨਹੁਲੋਕਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰ
ਸੁਪਾਇਆ॥ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਵੈਰੀਸੰਘਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰ
ਥਮੇਤਿਆਗੀਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤਿਆਗੀਲੋਗਾਰੀਤਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਤਿਆਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤ
ਸਮਾਨੇ॥ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਨੇ॥੨॥ਸਹਜਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬਾਧਿਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂ
ਪਅਨਾਹਦੁਵਾਜਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ
॥੩॥ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਸੁਣੈਕਮਾਵੈਸੁਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇ
॥ਹਰਿਸੇਤੀਓਹੁਰਹੈਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀ
ਨਾਰਿ॥ਰੂਪਿਅਨੂਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈਸੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿ
ਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰਮਿਲਿਹਮਪਾਈ॥ਜਜਿਕਾਜਿਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਾਕੈਸਾਥਿ॥ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਬਹੁਫਿਰੈਉਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਪੁਰਖੁ
ਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਿਆਣੀਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁਸੰਤਤਿ
ਪੂਤ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਛਪੂਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜਿਠ
ਾਨੀ॥੩॥ਸਭਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟ॥ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇ
॥ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੈਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਤਾਕਰਉਸੁਪਕਨਿਨਦੇਈ

ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋਇਓ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਬਸਨਿਨਦੇਵਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਂ
ਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇ
ਜੀਆਈਆਮਰਿ॥ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰ॥੨॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸਾ॥ਪੜ੍ਹਿ
ਥਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸਾ॥੩॥ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ॥ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਬਲਪ੍ਰਵੇ
ਸੈ॥ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ॥ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਂ
ਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥੫॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ॥ਇਹਆਂ
ਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਥਮੈਮਤਾ
ਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾ
ਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭੁਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾਇਆਂ
ਦੁਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਂ
ਈਐਪ੍ਰਭਕੈਂਧਰਿ॥ਆਨਨਬੀਆਤੇਰੀਸਮਸਰਿ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸਾਕਤੁਭੂਲਾਫਿ
ਰੈਬੇਬਾਣਿ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਵਜੀਵਾਧਾਈ॥੪॥੫॥੫੫ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਰਦੇ
ਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆ॥ਵਸਤੁਅਨੂਪਸੁਣੀਲਾਭਾਇਆ॥ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨਿਪਲੈਆਨੀ॥
ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥੧॥ਸਾਹੁਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ॥ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾਏ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੋਲਰਤਨਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾ
ਇਆਮੀਤੁ॥ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾਨੀ॥ਸਹਜਿ
ਵਿਹਾਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆ
ਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅਨੰਦ॥ਧੰਨੁਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿੰਦ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨ
ਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ॥ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾ॥ਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗੁਹਮਾ

ਰੋਅਬਹੁਣਿਸੋਇਸਿਕੰਤੁਮਾਥਿਮੇਰੇਸਭੁਦੁਖੁਜੋਇਸਿਆਆਗਿਆਮਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਵੰਦਾ॥ਨਿਸਬਾਸੁ
ਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦਾ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੈਰੰਗਿਚਲੂਲਾ॥ਸਗਲਅਭਰਣਸੋਭਕੰਠਫੂਲਾ॥ਪ੍ਰਿ
ਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਰੰਗਮਾ
ਣੇ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਿਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿ
ਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੇਤਦੇਤਉਨੁ
ਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਾਪਰਾਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰ
ਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿ
ਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇ
ਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੂਖਰੋਗਭਏ
ਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤ
ਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤ
ਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁ
ਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ
ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨ
ਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁ
ਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰ
ਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰ
ਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀ
ਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮ
ਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁ
ਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤੁਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾ

ਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰ
ਦਰ ਲਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸ
ਥਾਰ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਜਾਇਸਿ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਬੇ ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਖੰ
ਨਿ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ
ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥ ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥
ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥ ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ
॥ ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ
॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥ ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ
ਰਾਇ ॥ ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ
ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
॥੧੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਮੁਆ
ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥ ਊਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥ ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ
ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥ ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ
ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰ ਵਸ
ਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ ਇਸੁ ਊਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥
ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥੪॥੧੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦੇ
॥ ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁ
ਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁ॥ਮੋਕਉਪਿਰ
ਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਪੰਚਦੂ
ਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇ
ਆ॥ਆਤਮਚੀਨ੍ਹਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੈ
ਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿ
ਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁੜਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹ
ਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿ
ਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ
॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰੈਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ॥ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦ
ਹੀਭਰਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੨॥
ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਧਨੁ
ਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਟਿਨ
ਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧ
ਨੁਸੰਚਾਣਾ॥ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲ
ਹਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋ
ਵੈਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ॥ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁਅਸਥਿ
ਰੁਹੈਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ॥ਮੁ
ਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ
॥ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਤੇਰੈ
ਘਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਆਉ॥੩॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵ॥ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵ॥੪॥
੨੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥
੧॥ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥੨॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆ
ਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰ
ਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾ
ਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਹਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਾਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ
॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਉਨ
ਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰਸਭਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿ
ਘਟਿਚੀਨ॥੪॥੨੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪ੍ਰਭਿਧਾਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾਂ
ਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੋਭਜਾਕੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਤਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਮਿ
ਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁ
ਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ॥੧॥ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋਬਿੰ
ਦਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁ
ਸੰਤਧੂਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਾਸਸਗ
ਲਕਾਛੋਡਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬੁ
ਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇ॥ਬੂਡ
ਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿਕਸਿਓਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਾਹਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ਗੁਰੁ

ਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗਰੁ॥੨॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਦਿਖ
ਇਆ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੋਰੀ॥੪॥੨੬॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਤਿਪਦੇ੨ ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿ
ਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮਨਿਸਦਅਨੰਦ॥ਆਨਰਸਾਮਹਿਵਿਆਪੈਚਿੰਦ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ
ਅਲਮਸਤਮਤਵਾਰਾ॥ਆਨਰਸਾਸਭਿਹੋਛੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੂਹਾਟਿਸਮਾਇ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇ
ਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦੁ॥ਈਤਊਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁ
ਮਿਟਾਵੈ॥ਛੁਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿ
ਆਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮੰ
ਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀ
ਹੋਇਦਾਸਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿਸੋਭਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਆਗਿਆ
ਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇ
ਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਸਰੰ
ਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮ
ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈ
ਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀ
ਆਸਾ॥ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰ
ਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੋਪਾਲ
ਲਾ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੂਆਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨ
ਗਾਇ॥ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ
ਹੋਏਆਪਿਸਹਾਇ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥੨॥੩੧॥ ਆਸਾਪਾ੫

ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੧॥ਤਾਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ
॥ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇ
ਲਾਆਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਠੰਢੀਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾ
ਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੧੩੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥
ਰਾਮਨਾਮਨਿਤਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੧੩੪॥ ਦੂਜੇ
ਘਰਕੇਚਉਤੀਸ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈ
ਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥
ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੧੩੫॥ ਆਸਾਮਃ੫
॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਿਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹ
ਅਪੁਨੈਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਣਚੂਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮਨੂਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ
॥ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੈਹੈਸਗਲ
ਪਸਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਧਿਆਇਧਿਆ
ਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੪॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁ
ਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾਆਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈਮਝਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਅਪਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮ
ਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਰੇਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਰਿ॥
ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰਮਹਲਾਜੋਦੀਸਹਿਨਾਕੋ
ਈਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੪॥੧੩੭॥

ਏਕਹਿਏਕੈ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩॥ ਰਾਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗ੍ਰਿਹਸੋਭਾਰੂਪਵੰਤੁਜੁੋਆਨੀ॥
ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆਨੀ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈ
ਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਹੇਏਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉ
ਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਏਵਬਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਡਿਚਲਿਆਏਕ
ਦਿਹਾੜੇ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾ
ਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਂਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥੩॥ਸੰਤਸਜਨ
ਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਡੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰ
ਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੩੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫ ਹੁਕਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਪੀਧਅਪੀਪਾਕੋਊਜ
ਗੈਹਰਿਜਨਨੂਸਹਸੋਹਨੀਮਗਨਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਨਾਕੋਊਤਿਆਗੈਦ੍ਰਿਗਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲ
ਅਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤਾਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗਿਵਡਭਾਗੇ
ਕਿਰਪਾ॥੪॥੧॥੩੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੬ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੂਖੁਸਹਜੁਮਨਿਸੋਈ॥ਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਮ
ਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪਿਆ
ਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥
ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭ
ਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧ੍ਰੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾ
ਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਜਨ
ਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁ
ਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈ
ਠਉਰਨਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥

ਹਥਿ ਦੂਤ ਜਾ ਹੋਏ ਇਨ ਰਾਖੈ ਤਉ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿ

ਮਰਣਿਜਮਤੇਛੂਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ
ਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਠੇ॥
ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੇਹਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾਠੇ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪ੍ਰਭਭਏ
ਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤਧਨੁਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੬॥੪੫
॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਂਤੂੰਸਾਹਿਬੁਤਾਭਉਕੇਹਾਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥
ਏਕੁਤੂੰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਮੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇਖਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਰਖਿਆਕ
ਰਹੁਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਹੋਰੁਕਿਸੁਪਹਿ
ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਆ
ਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸ
ਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈਤਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈਇਤਉਤਤੁਝਹਿਧਿਆ
ਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ਜਨਮਜਨਮਚੂਕੇਭੈਭਾਰੇਦੁ
ਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁ
ਤਨੁਮੇਰਾਠਾਰੁਥੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਏਹੁਕਾਜੁਤੁਮਆਪਿਕੀਓ॥ਦਿੜੁਕਰਿਚ
ਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰੁਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩॥ਧੰਨੁ
ਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਗੈਹੀਤੇਸਭੁ
ਕਿਛੁਹੂਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੂਲਚੂਕਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾ
ਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਆਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨ
ਕਾਟੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸ
ਗਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੁਹੇਲਾ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾ੫॥
॥ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੋਲਾਗੂਚੀਤਿਆਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੂਜਾਸੂਝੈਸਾਚੇ

ਸੁਆਮੀਅਭੇਵਾ॥੧॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਦਇਆਲਾਲੋਗਨਕਿਆਵੇਚਾਰੋ॥ਬੁਰਾਭਲਾਕਹੁਕਿਸਨੋ
ਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰੁਹਾਥਦੇਇਤੂੰਰਾਖਹਿ॥ਜਿਸੁਜਨ
ਊਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪੁਨਕੋਊਭਾਖੈ॥੨॥ਓਹੋਸੁਖੁਓਹਾਵਡਿਆਈਜੋਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿ
ਭਾਣੀ॥ਤੂੰਦਾਨਾਤੂੰਸਦਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੩॥ਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ॥੪॥੧੦॥੪੯॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਖੋਲਿਕਿਵਾ
ਰਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਈਐ॥੧॥ਮਿਲਉਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇ
ਦੂਖਹਰਉਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਾਕੈਸੰਗਿਤਰਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਉਦਿਆ
ਨਪਾਵਕਸਾਗਰਭਏਹਰਖਸੋਗਮਹਿਬਸਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਭਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਰਸਨਾ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਥਾਪਿਕੀਓਸਭੁਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਂਧਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕ
ਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਨਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਾਣਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮ
ਦਤਾਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟ
ਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਇਓਰੀ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਤੁਧੁਨਵਿਆਪੈਤੇਰਾਆਲਸੁਕਹਾਗਇਓਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਗਾਖਰੋਸੰਜਮਿਕਉਨਛੁਟਿਓਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆਸਗਲੋਭਵ
ਨੁਲੁਟਿਓਰੀ॥੧॥ਦਾਵਾਅਗਨਿਬਹੁਤੁਤ੍ਰਿਣਜਾਲੇਕੋਈਹਰਿਆਬੂਟੁਰਹਿਓਰੀ॥ਐਸੋਸਮਰਥੁਬ
ਰਨਿਨਸਾਕਉਤਾਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹਿਓਰੀ॥੨॥ਕਾਜਰਕੋਠਮਹਿਭਈਨਕਾਰੀਨਿਰਮਲਬਰਨੁਬਨਿਓ
ਰੀ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਹਿਰਦੈਬਸਿਓਅਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਓਰੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨ
ਅਪੁਨੈਚਰਣਿਲਗਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਈ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੭ ॥ਲਾਲਚੋਲਨਾਤੈਤਨਿਸੋਹਿਆ॥ਸੁਰਿਜਨਭਾਨੀਤਾਂਮਨੁਮੋਹਿਆਂ
॥੧॥ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ॥ਕਵਨਰੰਗਿਤੂੰਭਈਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ
॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ॥੨॥ਤੂੰਸਤਵੰਤੀਤੂੰਪਰਧਾਨਿ॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹੀਸੁਰਗਿਆਂ
ਨਿ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਂਰੰਗਿਗੁਲਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲ॥੪॥ਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹ
ਹਮਰੀਘਾਲ॥ਪ੍ਰਭਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਾਰਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੫੨॥ ਆਸਾਮਃ੫
ਦੂਖੁਘਨੋਜਬਹੋਤੇਦੂਰਿ॥ਅਬਮਸਲਤਿਮੋਹਿਮਿਲੀਹਦੂਰਿ॥੧॥ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸਹੇਰੀ॥ਭ

ਰਮੁਗਾਇਆਗੁਰਪਿਰਸੰਗਿਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ॥ਕਾਣਿਕਢ
ਨਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁਮੈਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਥਿਰੁਸੁਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿ
ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿਸੂਤੁਸਗਲਸਿਉਮ
ਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥
ਜੀਅਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਹੈਬਹੁਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹੁ
ਮਨੁਰਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥
੫੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰ
ਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਤਲੈਕੁੰਚਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਧਰਨਿਗਡਲੀਆ॥੨॥ਰੂਪ
ਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆ
ਛਲੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਦਇਆਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਮਹਿਫਲਿਆ
॥੧॥ਐਸਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗਿਆਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੂਆਕੇਕੁੰਟ
ਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਭਾਈਰੇ॥੧॥ਸਿੰਚਨਹਾਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਪਤਡਾਲੀ॥੨॥ਸਗ
ਲਬਨਸਪਤਿਆਣਿਜੜਾਈ॥ਸਗਲੀਫੂਲੀਨਿਫਲਨਕਾਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੋਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤਨੁਗਾਈ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲ੍ਹੈ॥
ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੋਲ੍ਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾਣੇ॥੨
॥ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਮਿਰਤਾਸੋਈਨਿਰਬਾਣੁ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿ
ਓਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੂਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੀ
ਰਥਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰਤੇ॥ਪੰਡਿਤਪੂਛਉਤਮਾਇਆਰਾਤੇ॥੧॥ਸੋਅਸਥਾਨੁਬਤਾਵਹੁਮੀਤਾ॥
ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰ॥੨॥ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿੰਤਉਦਾਸਅਹੰਕਾਰ॥ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੰਜਾਰ॥੩
॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇਆ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੭॥੫੮॥ ਆਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ ਦੂਖਾ॥੧॥
ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਂਵੈਂ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ
ਨੀਸਾਨੁ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੯॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਜਹ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
॥੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ
ਪੈਨਉ ਖਾਈ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ॥ ਤੁਮਰੈ
ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ॥੪॥੯॥
੬੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹ
ਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ
ਲਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥੨॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿ
ਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸਾ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁ
ਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ
॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ
॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਂਗ
ਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ
ਜਪੀਐ ਨਾਮ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ॥੪॥੧੨॥੬੩॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ॥੧॥ ਰਾਮ
ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕ

ਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜ

ਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾ-
ਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ
ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ
ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇ-
ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁ-
ਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥
੭੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈ-
ਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੂ-
ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮ-
ਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿ-
ਆਇਆ ॥੨॥ ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰ-
ਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵ-
ਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ
ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜ-
ਪਉ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥
ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੁਕਾ ਫਿ-
ਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾ ਪਃ ੫
॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮ

ਨਿਆ ਅਨਦੁ ਘਰੁ ਉਰਿ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰ ਮਰਦਿਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲ
ਦੀਓ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸ
ਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜਨ ਤੇ
ਰੇ ਕਉ ॥੨॥ ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅ
ਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋ
ਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨
੭॥੭੮॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾ
ਈ ॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧ
ਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪ
ਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
੨॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾ
ਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸ
ਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ ਸੋਚਤ ਸੋਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂ
ਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂ
ੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁ
[illegible]॥੪੧॥
ਮਸੰਗਿਮੇਲ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁਕੋਊਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਊਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥੧॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾ
ਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਹੋ
ਈਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀਪਪੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀਰੋਲਿ॥੨॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਹ
ਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕੁਜਗਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓਹੁ
ਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾ
ਣੈਆਪਿ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਾਹਮਡਰਿਆ॥ਨਾਓਹੁਬਿਨਸੈਨ
ਹਮਕੜਿਆ॥ਨਾਓਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ॥ਨਾਓਸੁਦੂਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ॥੧॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰਨਵਾਰਾ॥
ਜੀਅਉਹਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਓਸੁਬੰਧਨਨਾਹਮਬਾਧੇ॥ਨਾਓਸੁਧੰਧਾਨਾਹਮਧਾਧੇ॥
ਨਾਓਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ॥ਓਸੁਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥੨॥ਨਾਓਸੁਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ਨਾਓ
ਸੁਲੇਪੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ॥ਨਾਓਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਂਹਮਜਚਨਾ॥੩॥ਹਮ
ਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ॥ਆਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭ੍ਰਮਭੰਗਾ॥ਹਮਓਇਮਿਲਿਹੋਏਇ
ਕਰੰਗਾ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ॥ਪਾਨੀਪਖਾਕਰਉਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੧॥ਸਾਈ
ਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾ
ਰਿ॥ਉਨਕੀਰੇਣੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲਿ॥ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਾਵਉਸੰਗੁ॥ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਰੰਗਿ॥੨॥ਜਾਪ
ਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ॥ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੋਮਾ॥ਗਰਬੁਮੋਹੁਤਜਿਹੋਵਉਰੇਨਾ॥ਉਨਕੈਸੰ
ਗਿਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨਾ॥੩॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਘਟ
ਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ॥੩॥ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਘੂਲੈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਭੂਪਤਿਹੋ

ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥

ਇਕੋਰਾਤੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਿਆਨਰਬਾਦਿਹਾਞੀਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ
ਭਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ॥ਕਾਚਗਗਰੀਆ॥ਅੰਭਮਝਰੀਆ॥ਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆ
ਹੂਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਓਨਿਹੰਗਾ॥ਚੀਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲ
ਸਕਰਜੋੜੇਕੀਆਸੰਬਾਹਾ॥ਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਹੋਇਗਇਓਸੁਆਹਾ॥੨॥ਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅ
ਰੁਰਾਨੀ॥ਹਸਤਿਘੋੜੇਜੋੜੇਮਨਿਭਾਨੀ॥ਵਡਪਰਵਾਰੁਪੂਤਅਰੁਧੀਆ॥ਮੋਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੂ
ਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ॥ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮਦਇਆਲੁ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਇਨਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਿਚਮੜੀਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਲਾਗਿਛੁ
ਟੋਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਹੈ॥ਬਾਟਿਘਾਟਿਬਨਿਬਨਿਜੋਹੈ॥ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈ
ਮੀਠੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਠੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ॥ਛੋਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨਮਾ
ਊ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਬਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ
ਭਉਚੂਕਾਟੂਟੇਸਭਿਫੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥
੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀ
ਠਾਮਾਨੈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ॥੧॥ਸੰਤਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਣਿਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮ॥ਅਨਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟ
ਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦੂਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ॥ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥
੩॥ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ॥ਜਿਸੁ
ਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪ੍ਰਗ
ਟਿਓਸੋਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤਾਕੀ

ਹਰਿ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਉ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ
ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿ
ਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥ ਪੂਜਾ ਅ
ਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥ ਜਾ ਕਾ
ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ ਅਭਗ ਸ
ਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰ
ਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ
ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੀ ਬੀਥੀ ਜ
ਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥
ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ
ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥
੯੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾ
ਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸ
ਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ
ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥ ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ
॥੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ
ਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥
੯੪॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆ
ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿ

ਆ॥ ਦੂਖ ਸਾਗਰ ਤੇ ਇਸੁ ਪਾਰਿ ਕਰਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਭ ਅਖਿ ਜਮ ਤਰਦਾ॥ ਗੁਰੁ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਲੇਪ ਖਾਧਿ ਅਛਲ ਲਭੁ ਪਾਇਓ ਭਾਗਿ॥ ਗਾਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਲ ਦਵਿ॥੨॥ ਜਾਨੈ ਸਭੁ
ਨਾ ਮਜੇ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਆ ਜਾਨਾ॥ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕਿਤ ਸੋਹਿਆ ਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ॥ ਕਿਤ ਪਕਰਿ ਪਾ
ਨੀ ਰਾਨੀ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂ
ਰਨ ਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੧॥੧੦੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਂ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਸਟ ਕਭੂਗੀ॥ ਬੋਲੈ ਕਉਣੁ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਦੂਪਟੀ॥ ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ॥੧॥ ਐ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ
ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿ
ਆ॥੨॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾ
ਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ॥੪॥੨॥੧੦੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆ
ਮੀ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾ
ਇ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ
ਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਜਾਹਿ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ॥ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ॥੪॥੩॥੧੦੨॥ ਆਸਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ॥੧॥ ਸੋਈ
ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ
ਰ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਆ
ਇਆ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੪॥੧੦੩॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ
ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸ
ਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੂਟੈ ਨਾਹੀ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ
ਮੇਟੈ ਕੋਈ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵ
ਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ॥੩॥ ਦੂਰਿ

ਨਹੋਈਕਰਤੂਤਿਜਾਈਐਓਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੂਰੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨ
ਨਾਲੈਗਰਿਮਨੁਗਾਸਿ॥੪॥੯੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੂ
ਖ॥ਮਨਸਗਲਕਉਹੋਆਸੂਖੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾ
ਉ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੂਖਬਿਨਸੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ॥ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੨॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਾਨੁ॥ਬੰਧਨ
ਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪੂਜਗੁਰਚਰਨਾ॥ਸਗਲਤਿਆ
ਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭਸਰਨਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਸੋਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥
੪॥੬॥੧੦੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਉਪਜਿਆ
ਸੰਜੋਗਿ॥੧॥ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸੁ॥ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ॥੧॥ਜੰਮਿਆ
ਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕ
ਮਿਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ॥ਮਿਟਿਆਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁਗਾਵੈ॥
ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ॥ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਿਬਹਾਲੀ
॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ॥ਭਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥ਜਿਉਬਾਲਕੁ
ਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ॥ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ
ਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥ॥ਪ੍ਰਗ
ਟੁਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪ
ਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁ
ਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੮॥੧੦੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ਕਾਫੀ॥ ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥੧॥ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਧਣੀਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋ
ਜਾਣਹੁਕਾਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰ
ਜਾਏ॥੨॥ਚਤੁਰਾਈਸਿਆਣਪਾਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
੩॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ॥੪॥

੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥
ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਾਮੁ
ਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾਇਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਠੁਸਚਾਸੋਈਹੈਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁ
ਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੂਟੈਮਹਾਜਾਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਮਾਕਿਆਕਹਾ
ਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤਸਰੁ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁਪੂਰਾਪਰਮੇਸਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਹੁਸਦਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਗੁਰੂਹੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ॥੪॥੨॥੧੦੪॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈ
ਡਾਹਭੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁਸਾਈਆਪਣੇ॥ਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਲ੍ਹਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ॥ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ
॥੨॥ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਲੜਿਲਾਇਲ
ਈ॥੩॥ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ॥੪॥੩॥੧੦੫॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਹਿਕੋਖਿਆਲੁਕਰਿ॥ਝੂਠਾਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁ
ਅਰਪਿਧਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਸਾਲਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂੰ॥ਜੀਵਾਂਤੇਰੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮੂੰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਅਲਾ॥੨॥ਜੋਨਢਹੰ
ਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁਰਾਸਿਕਰਿ॥ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ॥੩॥ਤਿੰਨਾਪਿਆਰਾਰਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਭਾ
ਣਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਵਖਾਣਿਆ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਜਿਨਾਨਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੇਹਿਆ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮੂਲਿਸਾਂਈਜੇਹਿਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾ
ਲੁਤੁਮਸੰਗਿਭੇਟਿਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿੰਨਖੇ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤਿਸੇ॥੨॥ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪਿਸੋਈਮਾਨੀਐ
॥ਪ੍ਰਗਟੁਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ॥੩॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਰਾਧਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਹਸਾਹ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਲੋਚਾਪੂਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਇ
ਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਛਤੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿ
ਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿ
ਸਾਰੀਐ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ॥
ਭਗਤਾਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ॥੩॥ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਝੂਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸ

ਮੂਲਾਸਲੋਚਧੁਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਗਾਫਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਇਵੰਞਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿ
ਚਰਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀਐ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿਭੋ
ਗਅਨੇਕਵਿਣੁਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿਆ॥੨॥ਕਾਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧ
ਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛਾਰੁਸਰਪਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁਵਿ
ਰਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ॥੧॥
ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੋਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾ
ਲੁਜੰਜਾਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਅਧਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੋ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰ
ਗਤੇਤਪਛਾਵਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ॥੩॥ਸਚਾਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥ਆਸਭਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਹੀਰੇ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗੁ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਸੈ
ਸਗਲਰੋਗੁ॥੨॥ਰਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਿਮਾਹਿ॥ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾ
ਇ॥੩॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂ
ਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਣੀਐ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਹਰਿਕਥਾਕਹਾ
ਣੀਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਣੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾ
ਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠਾਵਿਣਸਣਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਨੇ
ਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਲ
ਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾਮਃ੫
॥ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪਾ
ਮੁੰਚਹ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹਾਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾ

ਦਖਨੁਨਾਮੁਦਪਾਰਗੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿ
ਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇ
ਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਉਦਮੁਕੀ
ਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਪਾ
ਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾ
ਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੂ
ਰਨਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਨੇਮੁਨਿਬਾਹਿਓਸ
ਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਾਉਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ॥ਵਣਜਾਰੇਸੰਤ
ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਜਾਕਾਠਾਕੁ
ਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦ
ਕੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਭਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀ
ਅਉਰੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁ
ਖੁਪਾਈਐਮਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥
੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿ
ਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੈ
ਕੈਊਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ॥ਰਜੀਧਾ
ਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕ
ਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇ
ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਸੰਤਕੀ
ਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥੧॥
ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾ
ਣੁਗੋਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾ
ਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਿਕੀਸੇਜਬਿ
ਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁ

ਈਰੂਪਅਪਾਰਗੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿ॥ਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਸੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਆਸਾਮਃ੫
ਜੀਰਕਾਰੇਲਾਤਉਲਉਜਉਲਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਗੁਰਆਪਣੈਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥੧॥ਓਇਬਿਖਾ
ਦੀਦੋਖੀਆਤੇਗੁਰਤੇਹੂਟੇ॥ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨ੍ਹਾਤੇਓਇਹਮਤੇਛੂਟੇ॥ਜਬਲਗੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝਤਾ
ਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨੁਦੋਖੀਆ
ਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੋਨਾਨਕਖਸਮੈਬੰਦਾ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦੁਘਣਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਗਰਹਨਿਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰੂਦੇਅਪਣਾਨਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਸਦਸਦਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰੂਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਚੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗੁਨ
ਅਪਸਗੁਨਤਿਸਕਉਲਗਹਿਜਿਸੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੨॥ਪੁੰਨ
ਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਜੋਜਪੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਮੁ॥੩॥ਭੈਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਗਏ
ਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ॥ਨਾਨਕਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੯॥ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਉਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉਆਗੈਭਾਵਉਕਿਨਭਾਵਉ
ਏਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥੧॥ਹਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਵਉ॥ਸਗਲਛ
ਤ੍ਰਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਸਮਸਰਿਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨੁਖੋਜਿ
ਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦੁਲਭਾਵਉ
॥੨॥ਅਗਮਅਗਮਆਗਾਧਿਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥
ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨ੍ਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿ
ਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖ
ਨਿਗਾਵਉਸੁਖਭਿਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ
॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤ
ਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਨੈਨਦਰ
ਸੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੦ ॥ਜਿਸਨੋਤੂਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ

੧ ਰਹਾਉ॥
ਮੇਰਾਤੇਰਾਜਾਨਤਾਤਬਹੀ
ਤੇਬੰਧਾ॥ਗੁਰਿਕਾਟੀਅਗਿ
ਆਨਤਾਤਬਛੁਟਕੇਫੰਧਾ॥

ਹਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿਆਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇ
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਬਸਤਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿ
ਭੋਰਾਹਾ॥ਭੀਤਿਊਪਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰਤਿਓਰਕੋਆਹਾ॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪ
ਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ॥ਆਵਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮ
ਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਣਓਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੂ
ਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥੧॥ਜਉਕਿਰਪਾਗੋ
ਬਿੰਦਭਈ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਕਿਰਪਨਕਉਕੋ
ਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੰਗਿਬੈਸਨੋਕੋਇਨਦੇਵਤਹੁਣਿਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ
॥੨॥ਆਢਆਢਕਉਫਿਰਤਢੂਢਤੇਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਤੋਨਾ
ਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥੩॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਵਖਾਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾ
ਸੁਦਾਸਕਉਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਰੇਮੂੜੇਲਾਹੇਕਉਤੂੰਢੀਲਾਢੀਲਾਤੋਟੇਕਉਬੇਗਿਧਾਇਆ॥ਸਸਤਵਖਰੁਤੂੰਘਿਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀ
ਬਾਧਾਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਤੇਰੋਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓ
ਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਧਣਵੈਣਸੁਣਹਿਉਰਝਾਵਹਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆ॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਉ
ਬਹੁਤੁਉਮਾਹਿਓਬੂਝੀਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਕਾ
ਇਆ॥ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰੁਚਿਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਭਗਤਿਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭੁਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾ
ਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਹਮਾ
ਇਆਕਰਿਬਾਧੇ॥ਜਹਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਅੰਧੇ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾ
ਧੇ॥ਕਾਚਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤੂੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੇ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਝੂਠਧੰਧਦੁਰਗਾਧੇ॥੨॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਪਟਾਧੇ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿ
ਜਨਮਾਧੇ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਿ
ਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ॥੪॥ਇਉਜਪਿਓਭਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿ

ਮਸ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾ ਮਃ ੫
ਮਲੀਅਮ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬ
ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ
ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ
ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ ਦੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪ
ਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆ
ਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆ
ਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿ
ਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆ
ਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉ
ਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵ
ਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥

॥੨॥੧੩੧॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਤ
ਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀ
ਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵ
ਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਕੈਝਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥ
ਊਤਮਆਨਸਗਲਰਸਫੀਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁ
ਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮ
ਹਰਿਦਮਨਹਜਮ॥ਹਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲ
ਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੧॥ਹਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰੁਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿ
ਪਛਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ੧੨ ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏ
ਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏ
ਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸ
ਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਏਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾ
ਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆ
ਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸ
ਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ
॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀ
ਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾ
ਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆ

ਙਿਆਜਪੁਸੰਗਾ॥ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗਾ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ
॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸ
ਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥੪॥
੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇ
ਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ॥
ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁਨੇਕਉਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂੰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਰੈਵ
ਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾਦੀਆਖਾਹਿ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭਰਮਭਉਨਾਸੈਹਰਿਨਾਨਕਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੮॥
੧੨੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿ
ਆਗੁਰਦੇਵ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਘਦਹੋਤੇਸਭਿਲਾਗੇਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਂ
ਇ॥੨॥ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਣੀਐਕਲਿਜੁਗੁਊਤਮੋਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅ
ਹਿਕਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤਤੇਰੇਜਾਚਹਿਏ
ਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ॥ਕਰਿਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਹਿਹਰਿਦਰਸੁ॥੪॥੯॥੧੨੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪੜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾ
ਈਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੨੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਾਵਰਸੋਇਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਬਿਖੈਰਸਮਾਤੇਮਿਥਿਆਗਹਨਗਹੇ॥੧॥ਮਿਥਨਮਨੋਰਥਸੁਪਨਅਨੰਦਉਲਾਸ
ਮਨਿਮੁਖਿਸਤਿਕਹੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇਤਿਲੁਮਰਮੁਨਲਹੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤ

ਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਣਿਆਹੇ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਿਪਦੇ॥ ਓਹਾਪ੍ਰੇ
ਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਹਨਾਹਨਹੀ॥੧॥ਰਾਜਨਭਾਗਨਹੁ
ਕਮਨਸਾਦਨ॥ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ॥੨॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨ॥ਸੁਖੋਸੁਖੁਪਾਹੀ॥ਨਾ
ਨਕਤਪਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਹਿਦਿ
ਖਾਇਓਲੋਇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਹਿਊਤਹਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿ॥ਤੂੰਹੀਤੂੰਹੀਮੋਹਿਨਾ॥੧॥ਕਾ
ਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਧਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੋਹਿਨਾ॥੨॥ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁ
ਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਓਹੁ
ਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਓਹੁਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈ
ਬਾਪੁਮੋਰੋਮਾਈਭਗਤਨਕਾਓਲ੍ਹਾ॥੨॥ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁ
ਹਰਿਕਾਚੋਲ੍ਹਾ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਬਾਹਿ॥ਠਾ
ਕੁਰਆਇਓਆਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਹੋਇਸਕਾਰਥੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਇ॥੧॥
ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਹਿ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਉਸਹਜਿਸਮਾਵਉਨਾਨਕਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਹਿ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਠਾਕੁਰਚਰਣਸੁਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤਨ
ਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਿਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥ਏਕਹਿਆਸਦ
ਰਸਪਿਆਸਾ॥ਆਨਨਭਾਵੇ॥੨॥ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿ
ਜਾਵੇ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐਸਰਬਫਲਪਾਈ
ਐਸਗਲੇਦੂਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿ
ਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਾਵੈਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ॥੧॥ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈਬ
ਧਿਓਨਲਨੀਭ੍ਰਮਸੂਆ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥੩॥
੯॥੧੪੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਘਰੁ੧੪ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲਾਗਿਰਹੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਹੁ
ਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫

ਅਲਹੁ ਰਾਮਿ ਪਿਆਰੋ ਗਤੁ ਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰੁ ਕੋ ਨ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥ ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲ੍ਹਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਇਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਪਿਆਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ॥
ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿਹਾਂ॥ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹ
ਰਿਹਾਂ॥ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ॥ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥੧॥ਥਿ
ਰਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹਾਂ॥ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿਹਾਂ॥ਰਾ
ਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾ:੫
॥ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾਂ॥ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ॥ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਿਹਾਂ॥ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾ
ਨਿਹਾਂ॥ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਅਨਭਰਮਾਨਿਹਾਂ॥ਲਹਿਓ
ਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ॥ਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਹਾਂ॥ਤਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾਨਿਹਾਂ॥੧॥ਲਹਨੋਜਿਸੁਮਥ
ਨਿਹਾਂ॥ਭੈਪਾਵਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹਾਂ॥ਨਿਜਘਰਿਤਿਸਹਿਥਾਨਿਹਾਂ॥ਹਰਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹਾਂ॥
ਲਾਥੀਤਿਸਭੂਖਾਨਿਹਾਂ॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥੨॥
੧੫੮॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ॥ਜਪੀਐਸਹਜਧੁ
ਨੀਹਾਂ॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂ॥ਛੂਟਨਬਿਧਿਸੁਨੀਹਾਂ॥ਪਾਈਐਵਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਖੋਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹਾਂ॥ਸਰਬਕਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀਹਾਂ॥ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹਾਂ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਨੀਹਾਂ॥
ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਮਨਸੋਸੇਵੀਐਹਾਂ॥ਅਲਖਅਭੇਵੀਐਹਾਂ॥ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿਹਾਂ॥ਬਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥
੩॥੧੫੯॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਏਕਾਓਟਗਹੁਹਾਂ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਹੁ
ਹਾਂ॥ਆਗਿਆਸਤਿਸਹੁਹਾਂ॥ਮਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹਾਂ॥ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਵਤਜੋਮਰੈਹਾਂ॥ਦੁਤਰੁਸੋਤਰੈਹਾਂ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੋਇਹਾਂ॥ਮਿਟੇਅੰ
ਦੇਸਿਆਹਾਂ॥ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਿਸੁਜਨਨਾਮਸੁਖੁਹਾਂ॥ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖੁ
ਹਾਂ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾਂ॥ਸਭੁਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹਾਂ॥ਸਫਲੁਸੁਆਇਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆ
ਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ
ਹਾਂ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹਾਂ॥ਉਆਰਸਜੋਬਿਧੇਹਾਂ॥ਤਾਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹਾਂ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗ
ਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪਗਧੋਈਐਹਾਂ॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਈਐ

ਦਾਸਹਰੇਨੁਹੋਇਇਤੇਹਾਂ॥ਬਿਆਪੈਦੂਖੁਨਕੋਇਇਤੇਹਾਂ॥ਭਗਤਾਸਰਣਿਪਰੁਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰੁਸੇਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਿਨਾਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਮੂੰਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿ
ਕੋਇਹਾਂ॥ਮਨਹਿਅਰਾਧਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁ
ਰਬਾਨੁਜਾਉਹਾਂ॥ਨਾਨਕੁਜਪੈਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਸੁਖੁਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰ
ਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ਜ
ਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾਂ
॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ
॥ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ
ਭੂਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅ
ਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਹਾਂ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ ਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਇਕਤੁਕਾ॥
ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਿਕਉਤਜਿਗ
ਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏਹਾਂ॥੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮ
ਹਿਮਰਿਭਗੇਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤੁਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥ ਚਉਪਦੇਸੰਪੂਰਨ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥ਪੰਚ
ਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਧਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ਫਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਨਾਮੁਖੇਤੀਬੀਜਹੁਭਾਈਮੀਤ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤ॥੩॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਕੇਸਭਿਹ
ਟ॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾਟ॥੪॥ਜੇਜੀਆਡੰਨੁਕੋਲਏਨਜਗਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਨੀਧੁਰਿ
ਕੀਛਾਪ॥੫॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਿਚਲਾਵਹੁ॥ਲੈਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਆਵਹੁ॥੬॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਣਜਾਰੇ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਲੇਖਾਸਾਚੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੭॥ਸੋਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿ
ਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਸੇਵ॥ਅਬਿਚਲਨਗਰੀਨਾਨਕਦੇਵ॥੮॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩॥ ਆਸਾਵਰੀ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਰੰਗਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿ
ਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੁੰਚਹਿਸਭਠਾਇ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉ
ਪੇ ਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁ
ਤ ਤਬੰਧਪਾਕੋਊਨਸਾਥ॥ਏਕੁਨਿਵਾਹੂਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਹਿਥਭਏ
ਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹ॥ਭੇਟਿਓਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾ
ਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇ
ਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦ॥੮॥੧॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਬਿਰਹੜੇ॥ ਘਰੁ੪ ਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐ
ਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਾਜਾਇ
॥੨॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇ
ਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾ
ਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨ੍ਹੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾ
ਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਆਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵ
ਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇ
ਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥ਜੋਸੁਖੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ
॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇ
ਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥
ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨਾਇ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤਾ
ਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥

ਦਾ॥ਜੋਤੂੰਕਰਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇਆ॥੧॥ਸੇਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭਸੁਹਾਵਦੇ
ਪਿਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੨॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ
ਇਆ॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸੰਸਾਰਕੂਪਤੇਉਧਰਿ
ਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੩॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਰਾਮ॥ਚਾ
ਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਾਮ॥ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਹਿਵੂਠਾਸਤਿਗੁਰੂਤੂਠਾਸਹਜੁ
ਭਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਆਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਓਇਭਾਗਿਗਇਆ॥ਸੀਤਲਆ
ਘਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਡੀ
ਠਾ॥੧॥ਸੋਹਿਅੜੇਸੋਹਿਅੜੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਆਰੇਰਾਮ॥ਪਾਹੁਨੜੇਪਾਹੁਨੜੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥
ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾਞੀਆਪੇਮਾਞੀਆਪਿਸੁਆਮੀ
ਆਪਿਦੇਵਾ॥ਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਹਿਬੈਠਾਸੋ
ਹੇਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧੇਨਉਨਿਧਿਮੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਿਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਧਿਆਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗਣਤਮਿਟਾ
ਈਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਬਿਆਪੈਮਨਿਚਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋਭਬਣ
ਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅੜੇਸਰਸਿਅੜੇਮੇਰੇਭਾਈਸ
ਭਮੀਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾੜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀ
ਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗੜ੍ਹਾ॥ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥ਸੋਈਸੁਗਿ
ਆਨੀਸੋਪਰਧਾਨਾਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾਰ
ਾਮ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀ
ਰਾਮ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹਜਿਵਖਾਣੀਰਾਮ॥ਸਹਜੇਵਖਾਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮਲ
ਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੂਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਤਜਿਮਾਨੁ
ਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥
੧॥ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰ
ਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁ

ਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੩॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਹਰਿਦੁਆਰੈਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮਵਾ
ਰੀਤਿਨਦਰਸਨਦਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾ
॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆ
ਆਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਬੇਅੰ
ਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਾਵਾਰਾਮਾ॥ਤੇਰੇਚਰਣਾਤੇਰੇਚਰਣਧੂੜਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਧੂੜੀ
ਈਐਮੈਲੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਹਜੂਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਥੇ॥ਮਿਟੇਦੂਖਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿਤਰੀ
ਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ
ਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇ
ਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸਭਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈ
ਬਿਨਸੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਿਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇ
ਚਰਨਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮਰਾ
ਜੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੋਪਰਗਟੋਪੂਰਨੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਘ
ਸਰੂਪੁਸੁਜਾਣੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ॥ਜਲਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਾਨਕਹਰਿਮਾਤੇ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਾਲੁਖਜੀਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਰਾ
ਮਰਾਜੇ॥ਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈ
ਕਬਹੂੰਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੋਜਪਿਭਰਮਮੋਹ
ਦੁਖਡਾਰਾ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਮਿਲੇਨਰਾਇਣਆਪਣੇਮਾਨੋਰਥੋਪੂ
ਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਢਾਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੁਸੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਿ
ਨਿਧਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇਰੇਪਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਨਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀਆ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ

ਅਵਤਾਰਸੇਕਰਜਟਾਧਾਰਾ॥ਚਾਹਹਿਤੁਝਹਿਦਇਆਮਨਿਤਨਿਗੁਰਕੇਮੋਧਾਨੋਅਪਾਰਾ
ਮਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਸਗਲਪੂਰਕਪ੍ਰਭਸਨੀ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਿ
ਗੁਣਭਨੀ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਜਪਤਸੁਆਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨਾ
ਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਿਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ॥ਗੁ
ਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਸੂਰਧਿਆ
ਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਏ॥ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਹਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਨਾਨਕ
ਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੪॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਾਤੇਤਭਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨ
ਹਜਾਇਗਨੀ॥ਅਬਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਮੰਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏ
ਕੁਦਾਤਾਨਹਿਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥ਵਸਿਭਗਤਥੀਆਮਿਲੇਜੀਅਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗ
ਨੀ॥ਇਹੁਦਾਨੁਮਾਨੁਨਾਨਕਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਹਧਰਿਚਰਨੀ॥੫॥੨॥ ਆਸਾਛੰਤਮਹਲ
ਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾ
ਈਐ॥ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ॥ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤ
ਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲ
ਰਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਾਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਨਾਮੁਜਪਤ
ਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸ
ਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆ
॥ਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਆ
ਮੀਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨੋ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥
ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥ਮੋਹਿਆਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੇ॥ਹਰਿ
ਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁ
ਤਰੇ॥ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਬਿਧੇ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਓਟ
ਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ਜ
ਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗ

ਕਰਣਸਾਰਿਆ॥ਅਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸਭਦੂਖਬਿਸਾਰਿਆ॥ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਭਗਤਿਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬ
ਣਾਇਆ॥੪॥੫॥੩॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਥਿਰਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾ
ਵਏ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਾਵਏ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿ
ਰਮਲਾ॥ਨਹਦੂਰਿਸਦਾਹਦੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨੁਸਦਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਤ
ਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਥਿਰਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ
॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣਾ॥ਮਾਣੁਮਹ
ਤੁਕਲਿਆਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੂ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾ
ਸਭੁਕਿਛੂ॥ਮਧੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿ
ਜਾਣੈਜਾਕੋਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀ
ਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਣਾਈਐ॥ਸਰ
ਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੈਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਿਜੋੜਿ
ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀ
ਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆਸਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ
॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸਗਲਤਿਨ
ਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉਵੂਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾ
ਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਆਸਾਛੰਤ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤ
ਨੁਸੁਖੀਹੋਇਆਅੰਤੇਮਿਲੈਗੋਪਾਲੁ॥੧॥ਛੰਤ॥ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿ
ਨਉਕਰਉਕਰਿਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁ
ਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅ
ਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਿਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿ
ਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹ
ਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇ
ਆਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨ

ਦੇਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੀਜੈ॥੨॥ਭ੍ਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋਨਿਲਪੇਟਿਓ
ਜਿਤਹਸੰਗਿਮੀਠੇਤੇਨਸੇਨਾ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓਬਹੁਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰ
ਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨਾ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨਾ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇ
ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨਾ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭ
ਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾ॥ਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਇਪਵਨਾ॥ਬੇ
ਅੰਤੁਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨਾ॥੪॥੫॥੮॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲ
ਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਿਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖ
ਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਭਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁਬਿਖੁ
ਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਿਰਹੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾ
ਧਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਥਬੋਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜੈਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਘਟਘਟ
ਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆ
ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿ
ਜਨਿਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸੁ
ਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਾਠੇ
ਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇ
ਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥
੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੭ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਮਕਨਿ
ਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚ
ਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁ

ਜਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਡੰਬਰੁ
ਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵ
ਮੰਗਲਰਸਭਰੇ॥ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨਸਭਿਹਰੇ॥ਮਨਇਛਾਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਂ
ਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭਗਣਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥
੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂ
ੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹ
ਜਿਸਮਾਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅੜੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ
॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇ
ਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ੴ
ਤਿਦੰਦੂਦੰਟਾਉਦ੍ਰਿਸਿਅਤੈਕਿਆਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਆਕਿਤੁਕੂੜਿਲੋਭਾਇਆ॥
ਕੂੜੇਲੁਭਾਇਆਧੋਹੁਮਾਇਆਕਰਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿ
ਬਧੂੜੈਜਿਤਿਆ॥ਮਾਥੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਦੇਵੈਸੀਗਹਿਪਿਨਦੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁ
ਲਿਆ॥ਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਛੋਡੇਥੁਮਿਗਾਜਿਦੇਪੇਖਿਰੈਣਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ॥ਮੁਖ
ਦੁਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪਕਮਾਣੇਛਡਿਰਹਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਘਤਿਗਲਾਇਆ॥
ਹਉਚੰਦਉਮੀਦੇਖਿਧੂਠਾਕੂੜੁਸੇਜਾਰਾਇਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆ
ਸਮਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਇਣੁ॥੨॥ਮਿਠੇਮਖੁਮੁਆ
ਕਿਉਲਏਉਡਾਰੀ॥ਹਸਤੀਗਰਤਿਪਾਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨਮ
ਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ॥ਗੁਝਕ
ਮਾਣਾਪ੍ਰਗਟੂਹੋਆਈਤਉਤਹਿਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖੋਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥ਬਲਬੁ
ਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆਆਪਿਜਗ
ਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰੈਸਦਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਹਿਕਬਹੂ
ਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾ

੮੨

ਸਾਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਰਾਵਉਸਹੁਆਪਨੜਾ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀਆਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀ
ਨਸੁਰੈਣਿਰਾਵੰਦੀਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੰਦੀਆ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾ
ਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇ
ਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀਆ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂਤਾਦਹਨੁਭਇਆ
ਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਆਚਰਜੁ
ਡੀਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇ
ਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮ
ਰਤਨਾਰਾਇਣ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤਭਏਪਲਾਇਣ॥ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਹਰਿਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋ
ਵਿੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣ॥੩॥ਨਿਧਿ
ਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮ
ਦੀਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾ
ਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜਮਿਨਉ
ਪਾੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾ
ਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੜੋਸੋਵੇਖੀਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾਰਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੇ॥
ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਾਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾ
ਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਵਿਸਾ
ਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗ
ਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁ
ਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੜੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀਏ
ਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਣਕਮਲ
ਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਮਾਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿ
ਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈਣਿਸਮਾਲੀਐ॥ਹਰਿਏਕੁਬਿਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਾਉਦੁਤੀ

ਆਜਲੀਓਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾਲੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮਨਮਾਹੀਗਾਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿ
ਪਈਐਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹੀਗਾ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ਕਮਲਭ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਭ੍ਰਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿ
ਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਗਹਬਰਬਨਘੋਰਗਹਬਰਬਨਘੋਰਹੇਗ੍ਰਿਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨ
ਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅ
ਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁਲਰੂਪਧੂਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥
ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲ
ਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸ
ਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾ
ਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇਆਦਇਆਦਇਆਲਪੂ
ਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾ
ਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇਘਨਬੂੰ
ਦਬਚਿਤ੍ਰਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮੁਮਨਿਤ
ਨਿਅਤਿਘਨਾ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵ
ਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੰਤਾਪ॥੩॥
ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾ
ਨ॥ਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਾਖ
ਤਮਾਨ॥ਪ੍ਰਭਮਾਨਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇ
ਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੋਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾਰਾਗੁਕਾਜੁ
ਮਲਾਚਉਪਦੇ੧੬੩॥ ਅਸਪਦੀਆ੫॥ ਛੰਤ੧੪॥ ੧੮੨ਜੋੜੁ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥ ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ ਭਵਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥ ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ

ਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਿਮਿਥਿਆ
ਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪ
ਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ
॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸ
ਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਥਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲ
ਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉ
ਦੀਈਓਹਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥੫॥੧॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਨਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨਸਿਨਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ
॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ
ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿ
ਲੀਆਸਗਲਜੁਗਤਿਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥
੧॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮ
ਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋਊਪੂਛੈਨਾਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾ
ਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧॥੮॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨੁਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਕਾਹਿਗਤਾ॥੧॥
ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਥਨਰਹਤਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਚਾ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਜਤ੍ਰ
ਕਤਾ॥੨॥੨॥੯॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜਨਕਉਕਛੂ
ਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਾਤਹਾਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਡਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜ
ਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ
॥੨॥੩॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਿਨੁਰਾਤੀਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥

ਸੰਤਸੇਵਕਰਿਬੁਦਨਿਲਾਈਐਸੇਤਿਆਗਿਗਿਆਨੁਹਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰੰਗੀਲਾ॥ਬਸਿਰਹਿ
ਓਹੀਅਰਿਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨ
ਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੪॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀਮਃ੫
ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰ
ਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਲਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਭਥਾਨਾਸਗਲਭਵਨਲਪਟਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇਭਾਗੀ
ਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੫॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰ
ਤੀਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਠਾਕੁ
ਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੁਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿ
ਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆ
ਉਧਾਰੁ॥੨॥੬॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈ
ਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋ
ਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮਰਾਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁ
ਮਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਾਜੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੭॥੧੬
॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥ਮਨਕਉਇਹ
ਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿ
ਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ
॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੮॥੧੭॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨੀਚਹਜੋਤਿਧਰੀ
॥੧॥ਧਿਆਈਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨਸਰਣਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁ
ਧਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੯॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾ
ਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾਨਾਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੂੰਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਸਲਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾਨਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀ
ਕਉਪ੍ਰਭਆਹੀ॥ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰਆਸਬਿਡਾਣੀਲਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੯॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਣਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ

ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧॥੨੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੮॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੯॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੩੦॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥

੪॥੨॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇਓ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ

ਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵਾ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਕੇਸਵ
ਤਰਿਜਗਭਉਦਾਸਿੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਰਾਰਿਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿ
ਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਖੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤਾ॥ਛੇ
ਦਿਅਹੰਬੁਧਿਕਰੁਣਾਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤਾ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸਹਜਸਮਾ
ਧੀ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧਾ॥੪॥ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ
ਰਖੁਧਰਮਭਰਮਬਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਛਿਤ੍ਰਧਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਚੀ
ਤਾਥਲਸੂਗਪਸੂਤ੍ਰਕਦਾਪ੍ਰੀਧਰਭਇਲਣਮਤਿਪੀਰਾ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿ
ਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨ
ਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮੁਉਚਾਰਾ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਾ॥੮॥੧॥੨॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ੩੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਜੋੜੁ੩੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆ
ਰਾਧਣਾਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਣੀਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰ
ਤਿਆਦਰਗਹਪਾਈਐਠਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੋਏਹਵਥੁਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀ
ਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੧॥ ਮਃ੫॥ਰਖੇਰਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ॥ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਕਾ
ਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ਹੋਆਆਪਿਦਇਆਲੁਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾ
ਰਿਅਨੁ॥ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੂਖਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮੁਅ
ਪਾਰੀਐ॥ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਹਾਰੀਐ॥ਕੂੜੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਰੀਧਾਰੀਐ॥ਸਭਸੈਦੇਦਾਤਾਰੁਜੇਤਉ
ਪਾਰੀਐ॥ਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋਇਜੋਤਿਸੰਜਾਰੀਐ॥ਹੁਕਮੇਭਵਜਲੁਮੰਝਿਹੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਤੁਧੁਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰੀਐ॥
੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਜਾਂਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਅਚਿੰਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ॥ਜਾਂਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾ
ਨਉਨਿਧਿਘਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਜਾਂਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ॥ਜਾਂਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾ
ਨਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੇਮੁਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿ

ਧੁਰਿਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜਜਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖੜੇ॥ਗਣਤੀਗ
ਣੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ਸੰਕਰਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜ
ਸੁਮੁਖਿਭਣਾ॥ਪੀਰਪਿਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉ
ਲੀਏ॥ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿਣਾਸੁਧਰਮੇਤਗੀਐ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇਸੇਰੁ॥ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆ
ਵਸੀਗਾਫਲਫਾਹੀਪੇਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਿਤੀਆਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ॥ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢਕਿ
ਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਗੋਲਿ
ਆ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਰਾਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ॥ਤਿਨਕੈ
ਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ॥ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿ
ਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤ
ਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਣਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
ਗੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐ
ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਣ
ਹਾਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦ
ਰਤਿਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ॥ਜਿਸਦੈਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ॥ਸ
ਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀ
ਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਿਮਰ
ਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰ
ਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁ
ਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਮਨਮ
ਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ
॥੧॥ਮਃ੫॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂਲਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੂ

ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸ
ਗਲ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਰਿ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁ
ਬਿਖਮੁਤਰਿ॥ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰਹੁਡਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿ॥ਮ
ਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈਐਸਦਾਹਰਿ॥ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੫॥ ਲਗੜੀਆਸੁਥਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ॥ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨਡੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪਿ
ਰੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤ
ਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਨਹੋਵੀ
ਪਛੋਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪਤਿਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿਤਾ
ਰਿਮਨ॥ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈਐ॥ਰਖੈਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੂਪਤਿਮੇਰੀ॥ਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨ
ਜਾਣਾਤੇਰੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯਿਧਿਆਇਐ॥ਵੰਞੈ
ਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਐ॥ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਇਐ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇ
ਮੰਨਿਵਸਾਇਐ॥ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਮਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ
॥ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
॥ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ॥ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾਸੀਤਮੁ
ਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ॥ਹਉ
ਢੂਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿ
ਆਭਗਤਾਡਿਠਿਆ॥ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸ
ਬਦੁਜਪਿ॥ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥
ਊਚੀਹੂੰਊਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਾਆ
ਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾ
ਪਈਆਰਾਹੀ॥ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਚੀਬੈਸਕ
ਤਿਨਾਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਨਸੰਗਿ

ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿਰਿਦੂਖਨਤੇਟਿਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹ
ਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾ
ਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਭੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾ
ਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਏਸੇਬਹੁੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਵਿ
ਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੂਹਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿ
ਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆੜਿਹਭੁਕੋ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿ
ਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿ
ਧਾਨੁਭਾਵੈਜਿਸੁਦੇਇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੋਈਲੇਹਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰ
ਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਕੜ
ਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿਸੁਞੀਆ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥
ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰਣਾਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧ
ਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਇ
ਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
॥ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥
੧॥ਮਃ੫॥ਪਾਪੜਿਆਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀ
ਈਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾ
ਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਪਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰ
ਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨ
ਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਾਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿ॥ਵਡੀਹੂੰਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇ
ਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਮਃ੫॥ਰਾਮੁਰਮਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾ

ਆ ਪਾਰਦਾ ਕੂੜੈ ਦਰਗਹ ਪਦੈ ਧਖਾਇਆ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇਆ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇਆ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇਆ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਂ
ਇਆ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਪੀਵਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ
ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀ
ਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀ
ਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋ
ੜੀਐ॥ ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨ੍ਹਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ॥ ਭ
ਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ॥ ਹਉ ਤਿ
ਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀ
ਤ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ
ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇ ਦਾਰੂਓ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ
ਖਜਾਨਿਆ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਗੁ
ਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀ
ਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ॥ ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਸੁਭ ਚਿੰ
ਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀ
ਐ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰੁ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ
ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥
ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ
ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ

ਤਉਜਾਇਇਖਰੇਵਣਾ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੈਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉ
ਖੋਵਣਾ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ॥ਜਿਨ੍ਹੀ
ਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵਣਾ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:
੫॥ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੂੜਨ
ਪਾਕ॥੧॥ਮ:੫॥ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆ
ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰ
ਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ਊਣਾਕਹੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆ॥ਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘਾ
ਲਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮਾਲਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫
॥ ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧ
ਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿਜੋਨੀਨਹਭਵੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾ
ਰਣੁਜੋਕਰੈ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਾਧੂਰਿਤਰੈ॥੧॥ਮ:੫॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ
॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਧਿਆਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਇਆ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਿਸਹੋਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾਇਆ
॥ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾ॥ਜਿਸ
ਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਨਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕ
ਣਦਿਤਾ॥ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤਾ॥ਮਥੇਵਾਲਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁ
ਤਾ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤਾ॥੨੦
॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਰਾਮਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇਐ
ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮ:੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨ
ਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਂਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ
॥ਇਛਪੁਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ਜੋਤਿਮਿਲੀ
ਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨ
ਤਹਾਮਰਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥
੨੧॥ ਸੁਮਲਾਗੁਜਰੀਕਾ॥ਚਉਪਦੇ੩੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੋੜੁ੩੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥
ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥੧॥
ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਈਐ॥ਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕ
ਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿ
ਰਹਿਓਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਫੂਲਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕਬਹ
ਸਨੋਕਬਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਸਾਧੂਸੰਗਿਧੋਈਐ॥੧॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀ
ਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੋਈਐ॥੨॥੨॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ॥ਮੇਰਤੇਰਤਜਉਅਭਿਮਾਨਾਸਰ
ਨਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖਨਬਿ
ਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥੧॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨ
ਪਜਰਤ॥ਨਿਰਗੁਨਿਕਰੂਪਿਕੁਲਹੀਣਨਾਨਕਹਉਅਨਦਰੂਪਸੁਆਮੀਭਰਤ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੂੰ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਧਾਰੈਬਰਨਅਬਰ
ਨਾਸਭਹੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸਮਾਇਓਇਹਬਿਧਿਜਾਨੀਤਬਹੂੰ॥ਜਹਾਜਹਾਇ
ਹਦੇਹੀਧਾਰੀਰਹਨੁਨਪਾਇਓਕਬਹੂੰ॥੧॥ਸੁਖੁਆਇਓਭੈਭਰਮਬਿਨਾਸੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੂਏਪ੍ਰਭਜਬ
ਹੂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਲਬਹੂੰ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਗਰੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਨਿਕਅਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਥੇਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਘਟਾਵਉ॥ਜਿਉਅਪੁਨੋਸੁਆਮੀਸੁਖੁਮਾਂ
ਨੈਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਣੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੂਖਬ
ਡਿਆਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭ
ਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓਚਿੰਤਾਰੋਗੁ
ਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾ

ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਸਿ
ਆਨਪ ਰਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰ
ਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥ ਜਾ
ਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ
ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥ ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥ ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇ
ਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ ਕਰ
ਮੁ ਧਰਮੁ ਕਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਹੁ ਪਾਈਐ ਦਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇ
ਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲ
ਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਂਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ
ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆ
ਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੂਖ
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ
ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰ

ਮਿਟਿਓਮੋਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਧਿਓ॥ਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸਫਲਆ
ਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੂਰੁਸੋਬੇਤਾਜੋਸਾ
ਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਉਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮਨਤਨ
ਮਹਿਆਨਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ॥ਇਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੂਚ
ਲਨਾਬਿਕਲਭਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਰਸਿਰਚਿਆਬਿਖਿਆਏਕਉ
ਪਾਇਓ॥ਲੋਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈਬੇਗਿਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾ
ਇਓਸੰਤਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਕਰੀਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਲਿਮਲਡਾਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇ
ਹਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਬਿਗਸੈਮ
ਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ॥ਭ
ਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਉਪਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿਲ
ਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀਐ॥ਆਂਚਨਲਾ
ਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿ
ਪ੍ਰਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਹੀਐ॥੨॥੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇ
ਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਵਤਗੁ
ਣਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰਾਰੇ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਨਡਾਰਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰਉ॥ਸਭਤੇਨੀਚੁਆਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮ
ਹਿਇਹੁਸੁਖੁਧਾਰਉ॥੧॥ਗੁਨਗਾਵਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸੀਕਲਮਲਸਗਲੇਝਾਰਉ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁ
ਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਵਉਕੰਠਿਲਾਇਉਰਿਧਾਰਉ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭ

ਜੀਪੇਖਉਦਰਸਨੁਮੋਰਾ॥ਸੁੰਦਰਧਿਆਨੁਧਾਰਿਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸ
ਬੇਦਪੁਰਾਨਅਵਿਲੋਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨ
ਹਾ॥੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਧੂਰਿਬਾਛੈਨਿਤ
ਨਕੁਪਰਮੇਸੁਰਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾ
ਣਿਮਾਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਧਿਜਾਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੋਵ
ਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਫਲੁਜ
ਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੋਸਉਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਸਗਲਸਮੂਹਲੈਉਧਰੇਨਾਨਕਪੂ
ਨਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾ
ਈਐ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਫਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੁਸਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਰੋਗਸੋ
ਗਤਨੁਬਾਧਿਓਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਰੂਆਈ
ਐ॥੧॥ਕਰੈਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤ
ਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਆ
ਪਿਦਇਆਲ॥ਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇ
ਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥੁਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁ
ਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਵਰਨਾਰੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕਉ
ਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥੨॥੨੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਪੁਨੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸਰਾ
ਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਆ॥ਕਰੁਮਸ
ਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥੧॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਫਲਦ
ਰਸਨਸਹਜਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੋਦਾਤਾਚਰਣਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ॥ਸਰਣਿਆਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰ
ਬਪਾਖਰਾਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਅੰਤੀਵਾਰੇ॥੧॥ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ਉਨਸਮ੍ਹਾਰਿਮੇਰਾਮ
ਨੁਸਧਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਰਾਖ
ਉਏਕਅਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਇ
ਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ

ਰਉਜਨਚਰਣੀਨਿਸਬਾਸੁਰਦਰਸੁਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਵਉ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾ
ਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥੨॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩॥
ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿ
ਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁਆਰੈਅਨਹਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸਦਥਾਏ॥੨॥੧॥੩੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਆਛੈ॥ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਣੀਪਰੀਐਚ
ਰਨਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਛੈ॥ਆਇਪਇਓ
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੨॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪਿਆਰੇਸਭਹੂਮਧਿਨਿਰਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
ਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੩॥੩੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਹੀ
ਮਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾ
ਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਿਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾ
ਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੪॥੩੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਹਨਰਹਤਨਿਰਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਤਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿ
ਦਿਆਰਸਨਚਾਰ॥੨॥ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਤੇਬਿਬਰਜਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿ
ਭਵਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਰ॥੪॥੧॥੩੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫ ॥ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਆਨਨਸਮਸਰਿ

ਕੋਊਲਾਗੋਦੂਰਿਰਹੇਹਮਪੂਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤੁਅਤਿਬਡੋਗਾਹੋਥਾਹਨਹੀਅਗਹੂਚਾ॥
ਨਾਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐਮਨਰੂਚਾ॥੧॥ਖੋਜਿਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾ
ਬਿਨੁਗੁਰਨਹੀਪਹੂਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਾਕੁਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਰਸਭੂੰਚਾ॥੨॥੧॥੩੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੂਜਾਨਾਹੀਰੀਕੋਊ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤ
ਰਿਰਵਿਆਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਲੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਹਿੰਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿ
ਸੋਊ॥ਚਾਰਿਆਸਰਮਚਾਰਿਬਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੋਊ॥੧॥ਗੁਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪਰ
ਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀਆਗਏਸੁਖਹੋਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹ
ਜੋਊ॥੨॥੨੨॥੩੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਤਹਉਤੁਮਭ੍ਰਮਹੁਨਭਾਈਰਵਿਆਰੇਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਨ॥੧॥ਜਿਉਬੈਸੰ
ਤਰੁਕਾਸਟਮਝਾਰਿਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆਰ॥ਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨਕਹੁਨਾਨਕਪਾਏਹੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਨਿਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈਬਿ
ਸਮਨਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਿ॥੧॥ਗਣਗੰਧਰਬਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕ॥ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਆਗਾਧਿ॥ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭ
ਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਧਿਆ
ਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫ
ਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੧॥ਸਮ
ਰਥਅਥਾਹਬਡਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਆਸਰਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਾ
ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੨॥੩॥੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ
॥ਸਾਕਤਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠੁਪਰੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇਸਾਕਤਸੰਗਿਨਛੁਟਕੀ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾਲੂਖੀਰੇ॥ਦੂਰਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਇਓਹੈਜਿਸੁ
ਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਰਾਮੁਖੁਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀ
॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੂੰਡੁਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕ
ਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅ
ਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬ
ਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥
ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥
ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ
ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਇ ਰਾਮ ॥
ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ
ਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾ
ਧੇ ਰਾਮ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥ ਜਨੁ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰ
ਪੇਹ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ

ਨਾਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੂਜੇਹਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਖੋਜਤਹਮਫਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹ
ਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਇਰਾਮ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇਰਾਮ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇ
ਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆ॥ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਾ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਅੜਾਘਰਿਆਇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਃ੫
॥ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀ
ਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸ
ਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨੀਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾ
ਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨਹੀਮਿਲੈਰਾਮ॥
ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨਬਿ
ਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਐ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਣਿਦਿ
ਨੀਅਰੁਗਹ੍ਰਿਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੋ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥੨॥ਸੇ
ਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮ॥ਨਿ
ਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭ
ਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪਇਅੰ
ਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀ
ਮਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਣਿਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇ
ਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾ
ਗੜਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਂ
ਹੀਤੁਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲ
ਬਲਹੀਨਨੀਚਅਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸਰਣੀ
ਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਹਰਿਪਤਿਤਪੁਨੀ
ਤਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਹਿ

ਚੁ

ਨੂਰਿਸਦਾਧਿਆਇਆਗਿਰਿਪਾਸਿਧਿਪਾਵਦਾਨਿਧਿਪਹਰਿਜਾਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਰਿਭਾਗਿਧਾ
ਈਅਹਿਸਾਧਸੰਜਨਮੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਹਰਿਜੀਉਸੇਪੂਰੇਸਾਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਤੁਖਜਾ
ਨਾਤਿਨਘਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾਮ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਲੋਭੁਬਿਆਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿਉਰਾਤੇ
ਆ॥ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੰਗਿਮਾਤਿਆ॥ਲਗਿਸੰਤਚਰਣੀਪੜੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਾ
ਆਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸੋਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀ
ਉਜਾਕੀਕਲਾਧਾਰੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ॥ਦੂਖੁਰੋ
ਗੁਨਭਉਬਿਆਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਂ
ਇਆ॥ਵਜੀਵਧਾਈਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਿਮਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਇਛਪੁੰਨੀਹਮਾਰੀਆ॥੪॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਵਧੁਸੁਖੁਰੈਣੜੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾ॥ਘ
ਟੁਦੁਖਨੀਂਦੜੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ॥ਪਗਧੂਰਿਬਾਂਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਾਮਰਸਿਬੈਰਾਗਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਾਤੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਮਿਲਨੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚੁਮ
ਗਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਹਉਚਰਣਹਸੰਗਿਲਗਾ॥੧॥ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਪ੍ਰਭਕੈਚ
ਰਣਿਲਗਾਹ॥ਮਨਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਘਣਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮਗਾਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ
ਜਾਇਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਤਜੀਐਅਰਪਿਤਨੁਧਨੁਇਹੁਮਨਾ॥ਬਡਪੁਰਖਪੂਰ
ਨਗੁਣਸੰਪੂਰਨਭ੍ਰਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾਹ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੰਤ੍ਰੁਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਪਹਾ॥੨॥ਹਰਿਨਾਰਿਸੁਹਾਗਣੇਸਭਿਰੰਗਿਮਾਣੇ॥ਰਾਂਡਨਬੈਸਈਪ੍ਰਭਪੁਰਖਚਿਰਾਣੇ
॥ਨਹਦੂਖਪਾਵੈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਧੰਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ॥ਸੁਖਸਹਜਿਸੋਵਹਿਕਿਲਬਿਖਖੋਵਹਿਨਾ
ਮਰਸਿਰੰਗਿਜਾਗੀਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮਰਹਣਾਹਰਿਨਾਮੁਗਹਣਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮੀਠੇਭਾਣੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਮਨਿਇਛਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਖਚਿਰਾਣੇ॥੩॥ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਹਿਲੜੇਕੋਡਅਨੰਦਾ॥ਮਨਿਤਨਿ
ਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸ੍ਰੀਧਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਉਧਾਰਣੋ॥ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਧਾਰਿਹਰਿਮੁਰਾਰਿਭੈਸਿੰਧੁਸਾਗਰਤਾਰਣੋ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਤਿਸੁਕੰਠਿਲਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ
ਸੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਾਕੇਲਕਰੰਦਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਹਰਿਚਰਣਸਰੋਵਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ॥ਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਨਾਸੁਮਨਾ॥ਕਰਿਸ
ਦਾਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਸਜਨਾਦੁਖਅੰਧੇਰਾਨਾਸੇ॥ਜਨਮਮਰਣੁਨਹੋਇਤਿਸਕਉਕਟੈਜਮਕੇਫਾਸੇ॥ਮਿਲੁਸਾਂ

ਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਤਾਪੂਰਨਆਸੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਨਿਵਾਸੋ॥੧॥
ਤਾਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਾਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸੰਤਜਨਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥
ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਖਸਮਭਾਵਹਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿਭਿੰਨੀਆ॥ਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇ
ਆਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰੁਣਝੁਣਕਾਰੋ॥੨॥ਸੁਣਿਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਰਾਮ॥ਜਿਨਕਉਕਰਮਿਲਿਖੀਤਿਸੁਰਿਦੈਸਮਾਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਤਿਨੀਜਾਣੀਜਿਸੁ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਅਮਰੁਥੀਆ ਫਿਰਿਨਮੂਆਕਲਿਕਲੇਸਾਦੁਖਹਰੇ॥ਹਰਿਸਰਣਿਪਾਈ
ਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਤਨਿਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
॥੩॥ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅੜਾਤਿਨਿਲੀਆਸਮਾਈ
ਰਾਮ॥ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕੁਉਦਕਿਸਮਾਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਰਵਿ
ਆਨਹਦੂਜਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਬਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਿਪੂਰਨਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾਣੈਜਿਨਿਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਖੋ
ਜਤਸੰਤਫਿਰਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਰਾਮ॥ਤਾਣੁਤਨੁਖੀਨਭਇਆਬਿਨੁਮਿਲਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਮਇਆਧਾਰੇਕਰਿਦਇਆਲੜਿਲਾਇਲੀਜੀਐ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਆ
ਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ਸਮਰਥਪੂਰਨਸਦਾਨਿਹਚਲਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਜਪਤਪਬਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਣਾਰਾਮ॥ਤਪ
ਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਣਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ
ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁਣੁਅਉਗਣੁਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀ
ਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੂੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਹਰਿਚਰਣਾ॥੨॥
ਅਮਿਉਝਰੈਪੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਾਮ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮਾਰਾਮ॥ਸਭਕਾਮਪੂਰਨ
ਦੁਖਬਿਦੀਰਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸ
ਰੈ॥ਅਗਣਤਊਚਅਪਾਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੋਧਾਮਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀ
ਰੰਗਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵਨਹਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕੁਲਸਗਲੇ
ਤਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੋਹੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿ
ਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰ

ਨਾਨਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਿਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਾਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਦੁਹੇਲੀਰਾਮ॥ਪਾਪਕਮਾਵਦਿਆਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮ॥ਕੋਏ
ਨਬੇਲੀਹੋਇਤੇਰਾਸਦਾਪਛੋਤਾਵਹੇ॥ਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਹੁਸੇਦਿਹਆਵਹੇ॥ਤ
ਰਵਰਵਿਛੁੰਨੇਨਹਪਾਤਜੁੜਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸ
ਦਾਫਿਰਤਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੂੰਵਲਵੰਚਲੂਕਿਕਰਹਿਸਭਜਾਣੈਜਾਣੀਰਾਮ॥ਲੇਖਾਧਰਮਭਇਆਤਿ
ਲਪੀੜੇਘਾਣੀਰਾਮ॥ਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦੁਖਸਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਸੰਗਿ
ਰਾਤਾਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਝਹੁਆਨਕਾਜਸਿਆਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਰਮਿਮੋਹਿਲੁਭਾਣੀ॥੨॥ਬੀਚੁਨਕੋਇਕਰੇਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁਵਿਛੁੜਿਪਇਆ॥
ਆਏਖਰੇਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਿਪਕੜਿਲਇਆ॥ਪਕੜੇਚਲਾਇਆਅਪਣਾਕਮਾਇਆਮਹਾ
ਮੋਹਨੀਰਤਿਆ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਨਜਪਿਅਤਪਤਿਥੰਮਗਲਿਲਤਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅ
ਹੰਕਾਰਿਮੂਠਾਖੋਇਗਿਆਨੁਪਛੁਤਾਪਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਭੂਲਾਹਰਿਜਾਪੁਰਸਨਨਜਾਪਿ
ਆ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਨਹਾਰਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰਾਰਾਮ॥ਪਤਿ
ਤਉਧਾਰਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਰੁਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਕਟਿਮਹਾਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮੁਦੇਇਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਦੇਇਰਾਖਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਰਾ॥੪॥ਸੋਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਸੁਖ
ਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾਇਆਰਾਮ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ॥
ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁ
ਰੁਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਿਕਤਹੂਨਜਾਇਆ॥੫॥੪॥੭॥ਬਿਹਾ
ਗੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮ॥
ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰ
ਜਨਾ॥ਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਿਸਭਕੈਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰੇ॥ਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰ
ਕੇਚੇਰੇ॥੧॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਦਾਹਮਦੀਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ॥
ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕਦੋਖਕਮਾਵਨੇ॥ਅਲਿਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾ
ਪਾਵਨੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਪਾਵਨਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭ
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮ॥ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਕੇਤੇਰੀਰਾਮਾ॥ਅਗਮਪਿਰੀਬੋਹਿਥਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀ
ਪਸੂਨੀਚਇਆਨਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁ
ਆਮੀਪੈਜਰਾਖਹੁਮੋਰੀਆ॥੩॥ਜਾਤੇਵੀਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇ
ਗੁਣਗਾਇਆਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਵਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭਏ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈਆਪਣੇਕਰਿਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏ॥ਛੋਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੈਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਃ੫
ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮ॥ਤੂਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮ
॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੂਨਚਾਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ॥ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਣੇਕਾਮਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰ
ਗਿਸੋਭਾਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਾਜਨ
ਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮਾ॥ਬਿਲਲ
ਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸੁਖੁਨਹੀ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਹਭਾਵਤਤਹਜਾਹੀ॥ਆ
ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿ
ਜਾਹੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮਾ॥ਸਰਪਰਵਿਛੁੜਣਾਮੋਹਿਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ
॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੂਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਹਿਲਾਜਾ
ਮੁਗਵਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮ
ਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾਨੇ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾ
ਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜਲੇ॥ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨ
ਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋ
ਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥੬॥੯॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿ
ਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁ
ਵੇਲਾ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਹੀ

ਸਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ
ਥੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ
ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇ
ਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥
ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜ
ਣਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ
ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ
॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆ

ਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈਹਾਵਾ॥੧॥ਤੇਰੇਜੀਅਤੂਸਦਹੀਸਾਥੀ॥
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਢੁਦੇਹਾਥੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁ
ਥੀਆ॥੨॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਜੋਰਿ॥੩॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂਜਾਣਾਇਹਿਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚਰਜੁਕੁਦ
ਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ
॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਾਈਗੁ
ਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾ
ਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਬੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤ
ਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾ
ਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤ
ਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਾਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਹੁ
ਪਟੁਪਟੰਤਰੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨ
ਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਜਾਸੀ
ਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨ
ਸਹੁਰਵਿੰਸੁਮਾਇਆ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦਪਾਇਆ॥੪॥ਜਿਚਰੁਦੂ
ਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀਤਾ
ਆਸਾਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇ॥ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥੫॥੧॥੯॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੪ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ॥
ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤੜਾਵਾਰੋਵਾਰਾਰਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਾਭਵਜਲੁਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥
ਅਸਥਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੋਘਰੁਲਧਾਸਹਜਿਸਮਾਧਾਹਰਿਕਾ

ਸਾਸਧਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਾਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੧॥ ਜਾ ਰਬ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਘਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂੜਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਮਾਇ ਪੂ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥

ਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹਨਉਨਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ
॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਆਪਿਮੁਕਤਾਆਪਿਆਪੁਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜ
ਲਹਿਖਟਾਣੀਆ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ਰਖੁ
ਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾ॥ਸਮਰਥਸਰਣਾਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹੰਉ
ਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾ॥
ਪ੍ਰਭਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹਰਤਾ॥ਭ੍ਰਮਦੂਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁਜਗੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧ
ਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾ॥੨॥
ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ਮਨਇਛਪਾਈ
ਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇਤ੍ਰਾਸਾ॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨ
ਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀ
ਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿ
ਦੁਗਾਜੇ॥ਗੋਵਿਦੁਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁਊਚਾ॥ਗੁਣਬੇਅੰਤ
ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪਹੂਚਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੪॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਦੁਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ
॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਵਡਵਡੇਰਾਸੋਸੋਖਾਕੂਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵਖੰਡਨੁਸਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿ
ਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ਮਾਣਸੁਬਪੁੜਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹ
ਤਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧ
ਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿ

ਸੇਈਮਿਲਾਈਆ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿ
ਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭੁਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀ
ਬਾਣੀ॥੪॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵ
ਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੫॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈ
ਧਾਰ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋ
ਏਛਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾ
ਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗ
ਮਧਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈਏ
ਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿ
ਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲ
ਸਚੇਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈ
ਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥੨॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾਨੈਤਉਲਉਮਿਲਣੁਦੂ
ਰਾਈ॥ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥
ਸੇਵਉਸਾਧਗਹਉਓਟਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤਚਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰ
ਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਆਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆਨਤੂਰਚਿਆਉਰਝਿਓਸੰਗਿਬੈਰਾਈ
॥੨॥ਸੋਗੁਨਬਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵ
ਨੁਝੁਲਾਈ॥੩॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿ
ਆਇਓਪ੍ਰਭਸਭੁਲੇਖਾਰਖਹੁਉਠਾਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲੋਕ
ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ਅੰਤਿਕੀਬਾਰਕੋਖਰਾਨਹੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰੇ
ਨਰਕਾਹੇਪਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ਊਡਿਜਾਇਗੋਧੂਮੁਬਾਦਰੋਇਕੁਭਾਜਹੁਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੰ
ਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੂਕਰਭਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਬਿ

ਸੋਹੀਆ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਮਨੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਈਆ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ
ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਈਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੋਈਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੋਈਆ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇ
ਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰ
ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅ
ਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ
॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਖੀ
ਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰ
ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮ
ਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸ
ਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆ
ਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ
ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾ
ਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇ
ਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ + ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥

ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ
ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ
ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ
ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ
ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ
ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾ
ਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ [ਭੁਗਤਿ] ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ [ਸਮਰਥ] ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ
ਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ
ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋ
ਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ
ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜ
ਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁ
ਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ
ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭ
ਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅ
ਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ
ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ
ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨ
ਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾ
ਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਿਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ
ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥
ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ
ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥
੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ
ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਨਾ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ
ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ
ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ
ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾ
ਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ
ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰ

ਅਨੰਦੁਦੇਖਿਮੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਮੇਰਮਨਾਜਾਂਦੇਖੈਭੂਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥੩॥
ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰ
ਗੁਨਤੂਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐ
ਸਾ॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁ
ਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁ
ਅਪੁਨੇਬਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹ
ਵਾਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪ
ਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥
ਮਾਧੋਤੂਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈਕਰਣਹਾਰੁ
ਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿ
ਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋਗੂੜੋਗਹਿਰਗੰਭੀਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁ
ਮਹਿਮਿਲਾਇਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿਰਬਾਣੀ
॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ
॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਪਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹ
ਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਟਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੂੰਜੀਸਉਪੀਤਉ
ਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸਗਲੋਲੇਖਾ॥੩॥ਮਹਾਅਨੰਦ
ਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪
॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਡਿਜਾਨੀ॥ਰ
ਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਪਿਆਰੇਤੂਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀ
ਆਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੰਗਿਪਰਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾਤਾਮਹਿਸੁਖੁ
ਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹੋਹੁਰੇਨਤੂਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਘਾਲਨ
ਭਾਨੈਅੰਤਰਿਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ॥ਕਰਿਪੂਜਾਹੋਮਿਇਹੁਮਨੂਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ
ਬਿਧਿ

॥੩॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰੁ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ

ਮੂਲਾ॥ਨਾਦਸੇਤੀਪ੍ਰਗਿਰਿਆਏਆਮਾ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰ
ਣਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲੁਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੂਮੇਰੋਸਾਹਿਬੁਦਾਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁ
ਣਗਾਵਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੋਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜੋਸਤਿਗੁ
ਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭ
ਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥
੨੫॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰਹਿਸੋਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸੁਆਦਲੋਭਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇ
ਅਨਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿ
ਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥੩
॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈਕਥਾ
ਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਹੁਭਾ
ਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸ
ਰੁਤੇਰਾਜੋਸਿਮਰੈਸੋਜੀਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਵੈ॥੨॥ਬਿਘਨਬਿਨਾ
ਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿ
ਜਾਗਾ॥੩॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਹੋਆਬੇਲੀ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾ
ਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਇਹਾਬਤਾਵਹੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆਹੋਵਾਂਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥੨॥ਪੇਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੇਚੂਕੈਭੀ
ਤਿਭ੍ਰਮਾਰੀ॥੩॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਨਿਰਮਲਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐਗੁਰੂਦੁਆਰੀ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੋਗਬਿਦਾਰੀ॥੫॥੧੭॥੨੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨॥ ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤਰੁਸਗਲਦੂਧਮਹਿਘੀ

ਕੋਊ

ਆਪਾਊਚਨੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਘਟਿਘਟਿਮਾਧਉਜੀਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਹਿਓ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿਥਲਿਰਮਈਆਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇਓ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅਨੰਦਾਬਿ
ਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਵਨਿਧਿਪਾਵਹਿਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੀ॥੧॥ਜਾਕੋ
ਨਾਮੁਲੈਤਤੂਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਠਾਕੁਰਕਉਮਨਤਨਜੀਅਰੇਮੁਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂ
ਤਿਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਧੁਖੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਆਜ
ਲਿਥਲਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੁਖੀ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂ
ਠਨਿੰਦਾਇਨਤੇਆਪਿਛਡਾਵਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਕਉਡਾਰਹੁਆਪਨਨਿਕਟਿਬੁਲਾਵਹੁ
॥੧॥ਅਪੁਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਾਵਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਕਬਹੂਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿ
ਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨਧਾਵਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੁ
ਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੈਨਿਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗਲਿਲਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਬਿਸਰਤਜਗਤਜੀਵਨੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੨॥੪॥
੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲੁਖੋਈ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਭਗਤਨਕਉਬਰਤਨਿਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਾ
ਕੀਸਰਣਿਪਇਆਸੁਖੁਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰਾਪ
ਤਿਤਿਨਭੇਟਤਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਬਾਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਈ॥੨॥
੫॥੩੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁ
ਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁ
ਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਧਾਤੇਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਅਪੁਨਾ
ਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅੰ
ਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਝਹੀਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿ
ਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਮੋਹਿਚੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤ

ਆਮੀ ਪੂਰੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੨॥੯॥੩੭॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚੁ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥

॥ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪ
ਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨਿ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫
॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰ
ਬ ਕਲਿਆਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾ
ਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਰ
ਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿ
ਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ
ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ
ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿ
ਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆ
ਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪ

ਦਰੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿ
ਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾ
ਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ ਹ
ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟੱਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫ
ਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ
ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ
ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥
੫੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾ
ਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤ
ਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ
ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ
ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅ
ਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ
ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ
ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਂ
ਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ

ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪੂਰੀਕ
ਲਰਾਖੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀਆ॥੩॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਸ
ਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਘਰੁਲਸਕਰੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥
ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਇਆਲਾ॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਿਰਹਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨਹੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਅਬਿਚਲਨੀਵਉਸਾਰੀ॥ਬਲੁਧਨੁਤਕੀਆਤੇਰਾ॥ਤੂਭਾ
ਰੋਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਰ
ਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ॥੩॥ਹੋਏਪ੍ਰਭੂਸਹਾਈ॥ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰ
ਭੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸੁਖ
ਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਮਨਿਭਾਵੰਦਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿ
ਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਤਬੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਣੀ॥ਸਭਚੂ
ਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਟਿ
ਆਜਮਕਾਫਾਸਾ॥ਮਨਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਥੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇ
ਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵ
ਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ॥ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਲਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁ
ਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ॥ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁ
ਬਿਦਾਰੂ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ
॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸ
ਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥੬॥੫੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ॥ਵਾਲੁ
ਨਵਿੰਗਾਹੋਆ॥ਮਜਨੁਗੁਰਆਂਦਾਰਾਸੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋ
ਵਰੁਨੀਕਾ॥ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿ
ਅੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤਸਰੋਵਰਨਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਪ
ਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ

ਤੁਟੀਆਲਰੋਹੇਇਭਕਾਦਨੈ॥ਬਦਾਸਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਸਭਚਿੰਤਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੫॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥
ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵ
ਡਭਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ॥ਅਪੁਨਾਨਾਉਆਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਹਾਰ
ਰਖਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਇਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਦਾਸ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪॥੭॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੋ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥
ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਹਮਸੰਤ
ਜਨਾਰੇਨਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੇ
ਵੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇਆ
॥੪॥੮॥੫੯॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁ
ਸਲਭਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਰਿਦਧਾਰੇ॥ਬਿਘਨੁ
ਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰਮਤਿਖੋਏ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਸਭਿਹੋਏ॥ਰਾਮਦਾਸਿਸਰੋਵਰਨਾਤੇ॥ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਆਨੰਦਾ॥ਜ
ਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੪॥
੧੦॥੬੦॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ॥
ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਹੁਣਿਨਹੀਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸ
ਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬ
ਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓ
ਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭਾਂਭੀਰੀਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇ
ਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕ
ਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ
ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥ
ਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥
੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭੁ ਚੂ
ਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ
ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ ਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਂਛਉ ਸੰ
ਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾ
ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਿਛੈ
ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ ਤੂ ਭਾਰੋ
ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥
ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾ
ਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਭੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਸਾ
ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ
ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩
॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ
॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁ
ਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂ
ਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾ
ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆ
ਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵ
ਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨
॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ
ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੋ
ਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ
॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁ

ਭੁਲਾ ਗਇਆ ॥ ਮਨਿ ਮਨੁ ਲਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਿਨੈ ਹਰਿ ਦਰਸ ਜਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਵਾ॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ
ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੫॥੭੩॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤਵ
ਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕ
ਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੬॥
੭੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹ
ਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ
ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
ਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾ
੫ ॥ ਅਪਣਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗ
ਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪਰਮੇ
ਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾ
ਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨ
ਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋ
ਆ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ
ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ
ਸਗਲ ਰੇਣੁ ਛਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇ
ਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥
੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰ
ਦ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੨੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕ
ਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿ
ਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫
॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ
ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥
੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ
ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ
ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ

ਸੋਈ॥ਜੋਜੋਕਰੂਕਰੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਉ
ਬਲਿਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ਸੋਰਠਿ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੇਆਨਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿ
ਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ
॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜ
ਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮ
ਨਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਸਾਂਦਿਫਿਰਿ
ਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਿਆਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇ
ਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾ
ਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁ
ਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਤੁਮਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇ
ਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜ
ਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪੇਸਭਬਿਧਿਥਾ
ਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗ
ਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊ
ਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥੯੧॥
ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਦਾਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿ
ਨਾਮਮਹਾਰਸਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨੁ॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾ

ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੧॥੯੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ

ਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿਆ॥ਸਾਜਿਕਿਰਮਜਿਨਿਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਿਪ੍ਰਭੂਸਦਹਜੂਰਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਏ
ਆਭਾਈਸਰਬਥਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਆ॥ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿਆ॥੩॥
ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈ
ਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮਅਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾ
ਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਤਗਰਭਦੁਖ
ਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸ
ਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁ
ਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਰੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆ
ਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨ
ਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਇ
॥੨॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇ
ਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆ
ਪਿਆਰੇਤਿਨਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਨਆਵਹਿਮੂ
ਲਿ॥ਜਿਨਤੂਵਿਸਰਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਹੋਏਧੂੜਿ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆ
ਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀ
ਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਹਰਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ
॥ਮਨਮੁਖਿਢੋਈਨਹਮਿਲੈਪਿਆਰੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇ
ਤਿਨਾਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਜੋਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆ
ਰੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥ਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲ
ਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆਰੇਭ
ਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲ
ਦੇਉਪਿਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਹਲਤੁ
ਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ

ਅਸਟ ॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ
ਸਾਧੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ
ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁ
ਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਅੰਨ ਬ
ਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ
ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥ ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸ
ਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿ
ਆ ॥੬॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ
ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ
ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥ ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ
ਠੀਕ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੯੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੋੜੁ ੯੭ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ
ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵ
ਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ
ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ

ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜ
ਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿ
ਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾ
ਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ
ਰਚਿ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸ
ਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ
॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ
ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇ
ਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸ
ਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ
ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ
ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋ
ਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪ
ਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋ
ਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ
ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋ
ਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇ

ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਆਚਰਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ
ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂ
ਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ
ਚੂਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ
ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਲ
ਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬ
ਨਿਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ
ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ
ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ
ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ
ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ
ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫
॥ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿ
ੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ
ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤਾ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀ
ਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਾ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸ

ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮਰੀਚਿ ਪਰੇ ਮੋਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਇਭ ਰਮਾਈ ॥ ਅੰਤ
ਤੂ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖਤ ਕਰਿ ਪੇਖਉ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉ
ਧਾਰਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ
ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥
ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗ
ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ
ਡੀਠੀ ॥ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗ
ਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੁ
ਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁ
ਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀ
ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ
ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਾਖ
ਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੂਜਾ
ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ
ਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈ
ਨ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈ
ਨ ॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸ
ਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆ

ਸਭੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਦਇਆਲਾ॥ਮਾਂਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੇਰੋਨਾਨਕੁਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੨॥
੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਰਿ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁ
ਰਿਆਈਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਮਾਰਿ॥੧॥ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਤ
ਭ੍ਰਮਤਊਹਾਂਹੀਮੂਏਬਾਹੁੜਿਗ੍ਰਿਹਿਨਮੰਝਾਰਿ॥੨॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅ
ਪਾਰਿ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੁਖੁਕਾਲਾਹੋਆਦੀਨਦੁਨੀਆਕੈਦਰਬਾਰਿ॥੩॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾ
ਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੰਗਮਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨ
ਨਾਰਾਇਨਸੰਗੀਸਗਲੇਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮਨਏਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਧਾਰਿਆ॥ਚ
ਰਨਰੇਨਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖਕਾਕਾਟਿਆਕੇਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾ
ਥਦੇਇਰਾਖਿਓਅਪੁਨਾਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਿਕਾਲੇਕੀਨੇਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾ
ਈ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਹੋਆਰਖਵਾਲਾਰਾਖਿਲੀਏਕੰਠਿਲਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਦਾਸੁਖਮਾਣੇਨਾਨ
ਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇਆਲਾ॥
ਮੋਹਿਆਤੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੂੰਆਪਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੇਦੁਤੀਆਭਾਉਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਲੇਹੁਅਪੁਨੇਕਰਿਕਬਹੂਨਆਵਹਹਾਰਿ॥੧॥ਤੇਰੀ
ਸਰਨਿਪਇਆਹਉਜੀਵਾਂਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਉਆਰਾਧੀਨਾਨਕਸ
ਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੧੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਾਹਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਇ
ਮੇਰੇਸ੍ਵਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੧॥ਅਗਨਿਕੁਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਭਰਮਮੋਹਅਗਿਆ
ਨਅੰਧਾਰ॥੧॥ਊਚਨੀਚਸੂਖਦੂਖ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੨॥ਮਨਿਬਾਸਨਾਰਚਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿ
॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧ॥੩॥ਜੀਅਜਹਾਨੁਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਨੁਸਦਾਹਰਿਨੇਰਾ॥੪॥੧੯
॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪਿ॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿ
ਨਿਧਿਦੂਖੁਨਸਕੈਬਿਆਪਿ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਜਹੁਗੁਪਾਲ॥ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੂਝੈਇਹਜਤਨਕਾਟਿ
ਕਲਿਕਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿ
ਵਾਰਿਹਰਿਜਪਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੨॥ਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥੈਸਾਸਤਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕ
ਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾਰੁ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁਜਨਕਾਰਾਸਿਪੂੰਜੀਏ

ਕਾਰਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿ
ਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਆ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ
ਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ
ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠ
ਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋ
ਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥
ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ
ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵ
ਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨਿ ਪਖਾਲਿ ਕਹਾ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰ
ਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ

ਠਰੁ॥੪॥੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਮਾਗਿਥਾਹਰਿਤੇਰਾਖਉਦਾਸਤੂੰਜਨਕੈਹੈਸੀਗਾਰ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਅਪਨੇਨਾਮੁਜਪਉਹਰਿਰੰਗਿ॥੧॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਤਾਣੁ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਕਰ
ਵਹਿਸੁਆਮੀਸਾਮਸਲਤਿਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਗਤਿਨਾਰਾਇਣੁਧਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾ
ਖੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕੰਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਾਖੇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਜਲਨਿਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰੁਭਾਖੇ
॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੋਭਾਆਨਦੁਸਦਾਉਲਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚ
ਰਨਸਰਨਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਖਿਓ॥ਜਾਨਿਬੂਝਿਅਪਨਾਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਾਕਾਅੰਕੁਰੁਰਾਖਿ
ਓ॥੨॥੨॥੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਹਜੂਰਿਦੂਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਮਨਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ਈਤਊਤਨਹੀਬੀਛੁੜੈਸੋਸੰਗੀਗਨੀਐ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿ
ਮਖਮਹਿਸੋਅਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਅਪਿਆਉਦੇਇਕਛੁਊਨਨਹੋਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸੰਮਾਲਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਪਾਰਪ੍ਰਭੂਊਚਾਜਾਕਾਰੂਪੁ॥ਜਪਿਜਪਿਕਰਹਿਅਨੰਦੁਜ
ਨਅਚਰਜਆਨੂਪੁ॥੩॥ਸਾਮਤਿਦੇਹੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਹਿਅਰਾਧਾ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਰੇਨਪਗ
ਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀ
ਘਰਿਆਉ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਹਜਧੁਨਿਨਿਹਚਲਰਾਜੁਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮਘਰਿਆਵਹੁਮੇਰੇਮੀ
ਤ॥ਤੁਮਰੇਦੋਖੀਹਰਿਆਪਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਬਿਤੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਹਾਰੇਨਾਸਨ
ਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ਘਰਿਮੰਗਲਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪੁਨੈਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸਥਿਰਰਹਹੁਡੋਲਹੁਮਤ
ਕਬਹੂਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਧਾਰਿ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਗਲਭੂਮੰਡਲਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰ॥੩॥ਜਿਨਕੇਜੀਅ
ਤਿਨੈਹੀਫੇਰੇਆਪੇਭਇਆਸਹਾਈ॥ਅਚਰਜੁਕੀਆਕਰਨੈਹਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈ॥੪॥੪॥੨੮॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਹਮਾਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿ
ਨਕਾਹੂਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਨਿਰਮਲਕਰਮਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹਰਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲਤੇਰੈਕਾਹੂਨਕਾਮਜੀਉ
॥ਜੀਵਨਦੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਵਾਇਹੁਉਪਦੇਸੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਨਲਾਈਐਹੀਤੁ
ਜਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਬੀਤੁ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਓਹੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈ॥ਮਨਿਤਨਿਤੂਅਰਾਧਹਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਜਾਕੈਸੰਗਿ
ਤੇਰੇਬੰਧਨਛੂਟੈ॥੨॥ਗਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਨਹਿਰਦੈਕਮਲਚਰਨਅਵਰਆਸਕਛੁਪਟਲੁਨਕੀਜੈ॥ਸੋਈਭਗਤੁਗਿ
ਆਨੀਧਿਆਨੀਤਪਾਸੋਈਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੩॥੧॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਮੇਰੇਲਾਲ

ਭੂਲੋਰੇਭੂਲੋਰੇਭੂਲੋਹਰਿਮੰਗਨਾ॥ਦੇਖਿਰੂਪਸਾਰਿਨੈਨਸੁਨਾਤੁਸਾਧੂਕੇਬੈਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਚਿਤਿਰਾਖੁਸਗਲਸਭਹੈਮਾ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਚੋਆਰਸਭੋਗਕਰਤਅਨੇਕੈਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਦੇਖੁਸਗਲਹੈਫੀਕੇਏਕੈਗੋਬਿਦਕੋਨਾਮੁ
ਕੇਕਹਤਹੈਸਾਧਜਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਆਪਨਥਾਪਿਓਹਰਿਜਪੁਨਨਿਮਖਜਾਪਿਓਅਰਥੁਦ੍ਰਬੁਦੇਖੁਕਛੂਸੰਗਿਨਾਹੀ
ਚਲਨਾ॥੨॥ਜਾਕੈਰਿਕਰਮੁਭਲਾਤਿਨਿਓਟਗਹੀਸੰਤਪਲਾਤਿਨਨਾਹੀਰੇਜਮੁਸੰਤਾਵੈਸਾਧੂਕੀਸੰਗਨਾ॥ਪਾਇਓ
ਰੇਪਰਮਨਿਧਾਨੁਮਿਟਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨੁਏਕੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਨਕਮਨੁਲਗਨਾ॥੩॥੩॥੩੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੭ ॥ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਲਿ
ਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਮਹਾਭਉਜਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਮਖਨਿਮਖਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੇ
॥ਸਾਧਸੰਗਜਪਿਨਿਸੰਗਮਨਿਨਿਧਾਨੁਧਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਰੇਨਨਾਨਕਮੰਗਲਸੂਖਸਧਾਰੇ॥੨॥੧॥੩੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੮ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਲੇ॥ਇਹਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀ
ਅਨਾਲੇ॥ਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਤਸਕਰੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈਜਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਅੰਧੁਲੇ
ਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਧੁਜੈਸੇਬਾਲੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਨਕਕਰੀਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥੨॥੧॥
੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਚਾਈ॥ਨਵ
ਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਨਕਉਆਨਦੁਸੁਖੁਲੀਜਾਈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਠਾਕੁ
ਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ॥ਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਰਬ
ਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਰਾਜੁਹਮਰਾਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆ
ਮੀ॥੧॥ਜੇਕੋਊਅਪੁਨੀਓਟਸਮਾਰੈ॥ਜੈਸਾਬਿਤੁਤੈਸਾਹੋਇਵਰਤੈਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਨਤਿਆਗਿਭਏਇਕਆਸਰਸਰਣਿਸਰਣਿਕਰਿਆਏ॥ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
ਨਗਾਏ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀ
ਅਤਹੈਸੂਰਾ॥ਆਤਮਜਿਣੈਸਗਲਵਸਿਤਾਕੈਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਗਾਈਐਆਤਮਰੰਗਿ॥ਸ
ਰਣੀਪਾਵਨਨਾਮੁਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਮਾਵਨਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੰਗਿ
ਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥੨॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫

ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਹਕਾਵੈਓਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਪਾਪਕਰੇਕਰਿਮੂਕਰਿਪਾਵੈਭੇਖਕਰੈਨਿਰਬਾਨੈ॥੧॥
ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭਨੇਰਿ॥ਉਤਤਾਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤੁਟੈ
ਨਾਹੀਮਨਭਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸੰਤੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥੨॥
॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਧਰਮਾ॥੧॥ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈਸੋਭ॥ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿ
ਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਹੋਗ॥ਨਾਮਧਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੂਰਾਸਾਹਾ॥ਨਾਮੁਬਿਉਹਾਰਾਨਾਨਕਆਧਾਰਾ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਲਾਹਾ॥੨॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਮਾਥੈ
ਪਰਉਰਵਾਲ॥ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰਕੇਮੋਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਗੋਪਾਲ॥੧॥ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇ
ਆਲ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪ੍ਰਭਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁਮ
ਰੇਬਚਨਅਨੂਪਰਸਾਲ॥ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓਪਾਲ॥੨॥੭॥੩੮॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾਵੈ॥ਸਰਬਸੂਖਭੋ
ਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਲਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲ॥ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਾਰੀਬਾਰਿਕ
ਕਉਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ॥ਈਤਊ
ਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਰਾਇਨਊਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥
੧॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਰੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਧੰਨਿਸੁਥਾਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੂਰਹੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾ
ਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥
ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੂਜਾਤਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
ਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥
ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਓਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕਮਨ
ਹਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸਾਟੂਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨ
ਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰਧਨਛੁਟਕਾਰੀ॥ਬੂਡਤਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ

੧੨੨

ਅਪੁਨਾਸੀਤਲੁਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਧਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮ
ਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸੋਤਿ
ਨਹੀਰਖਿਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੀਭਾਤੀ॥ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥
੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝਤੇਨਿਵਰਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤੁ
ਮਾਰਾ॥ਜੋਜੋਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਹੁਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਮੁ
ਰਾਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾ
ਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵ
ਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿ
ਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਉ
ਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕ
ਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸਕ
ਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵ
ਰਪਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾ
ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜ
ਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏ
ਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾ
ਨ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰ
ਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗ
ਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮ੍

ਤਾਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭਜਪਣਾ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਛਪਣਾ॥੨॥੧੮॥੪੯॥
ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿ
ਸਚੁਪਾਈਐਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕ॥੧॥ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾਨ
ਕਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੈਸੋਕ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿ
ਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲ॥੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੂਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿ
ਨਾਮ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਰ॥ਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਨਪਾਵਨੀਮੂਲੇਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜ
ਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਰ॥੧॥ਕਰਨਹਾਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਘਰੁ੯ ਪੜਤਾਲ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜ
ਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿ
ਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖਾਤਨਿਛਾਦਿਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿ
ਨਾਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦਉਚਾ
ਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥੨॥੧
॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ
ਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜ
ਜੋਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਹੈ॥ਆਸਪਿਆਸਰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏ
ਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥੨॥੫੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੨ ॥ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਪਾਲਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ

੧੨੪

ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਿਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗਅਗਨਿ
ਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਰੰਗੇ॥੩॥ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁ
ਪਾਪਨਫੇੜੇ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਆਵੈਨੇੜੇ॥੪॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਮਨਿ
ਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀਵਨਾ॥ਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓਢਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥
ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿ
ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁ
ਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਹਿਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਹੋਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਨਾਇਆ॥ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥੧॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੫੭॥
ਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੂਟਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨਤੇਪਿਆਰਾ॥ਹਉਮੈਬੰਧੁਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹੁ॥ਨਾਨ
ਕਕੀਬੇਨੰਤੀਏਹਾ॥੨॥੪॥੫੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜੋਜੋਜੂਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿਹਉ
ਰਝਾਇਓਮਾਣਸਜਨਮੁਸੰਜੋਗਿਪਾਇਆ॥ਤਾਕੀਹੈਓਟਸਾਧਰਾਖਹੁਦੇਕਰਿਹਾਥਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁ
ਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿੰਦਜੀ
ਕਾਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇ
ਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ
॥੨॥ਪੜੇਰੇਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭ
ਗਤੁਜੋਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰਬੁਧਿਮੈਲੁਲ
ਏਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਆਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰ
ਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ॥੪॥ਸਗਲਅਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏਕੋਈਪਾ
ਈਐਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਖੋਏ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਜੁ
ਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਕੀ
ਰਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ॥੬॥ਮਨਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲਜਿਉਧਿਆ

ਗੁਣ ਵੇਨਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ੫੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ਜੋੜੁ ੬੦ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ

ਇਸਟਮੀਤਅਰੁਭਾਈ॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥੧॥ਮੁਕਤਿਮਾ
ਲਕਨਿਕਲਾਲਹੀਰਾਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆ॥ਹਾਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋਖੁ
ਨਪਾਇਆ॥੨॥ਹਸਤਿਰਥਅਸ੍ਵਪਵਨਤੇਜਧਣੀਭੂਮਨਚਤੁਰਾਂਗਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮ
ਹਿਕਛੂਐਊਠਿਸਿਧਾਇਓਨਾਂਗਾ॥੩॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੇਤਾਕੈਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ
ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਸੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸਮੁ
ਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੋਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਹਤੋਸਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕ
ਹਤੋਸਭਮਹੀਅਉ॥ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿਬੁਝਹੀਅਉ॥੧॥ਸਰ
ਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋ
ਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤਸ੍ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉ॥ਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁ
ਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰ
ਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥
੪॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਾ
ਵਹੁਨੀਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂ
ਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀ
ਸੈਸੋਤੇਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿਆ॥ਤਜੀਸਿ
ਆਨਪਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿਆ॥੧॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉ
ਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿਆ॥੧॥
ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁ
ਲਾਗਿਆ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਧਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿਓ
ਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਉਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲ

ਟੇਕਜਨਮਨਿਹੁਰਾ॥ਆਇਓਦੁਖਪਾੜਣਸਰਣਿਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਾਆਸਰਾ॥੧॥ਨਾਦ
ਬੁਧਬਾਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਦਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗਤੁਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜ
ਰੁਜਰਾ॥੨॥੩॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਕਉਭਏਗੋਬਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੁਖ
ਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਜਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਸੰਗਿਰਹ
ਹਿਅਲੇਪਾਨਹਵਿਆਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਦਇਆਮ
ਇਆਕਿਰਪਾਠਾਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਰਸਿਰ
ਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧ
ਨਰੂਪ॥ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀ॥ਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਦਰਸ
ਨੁਤੁਮਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਆਨੂਪ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰ੍ਹਾਵਉ
ਧੂਪ॥੧॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁਮ੍ਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜ੍ਕਰਿਗਹੀਤੁਮਾਰੀਲੂਕ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਨਾਨਕਅਪੁ
ਨੇਕਉਸੰਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੂਪ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤ੍ਰਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇ
ਵੈਜੋਰਿ॥ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕ
ਰਤਕਿਆਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸੰਜੋਰਿ॥ਇਆਰਸਮਹਿਮਗਨੁਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਤੇਤੋਰਿ
॥੧॥ਆਇਓਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤੁਮਰੀਓਰਿ॥ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆ
ਮੀਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤ
ਬਰਸਤਮੇਹ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਣਾਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਸੂਖ
ਚਕਵੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੇਹ॥ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੇਹ
॥੧॥ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆ
ਨਨਕੇਹ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ॥ਤਾ
ਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉ
ਧਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਓਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥
ਜੈਤਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾ
ਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ
॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀ

ਠੋਇਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕਦਾਸਪਾਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਾ॥ਭੇਟੰ
॥੨॥੫॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜਨਕਉਅ
ਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋ
ਵਿੰਦਧਾਮ॥ਭਗਵੰਤੁਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰ
ਣੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਬਿਸਰਾਮ॥੨॥੬॥੧੩
॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤ
ਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਯਾਰ
ਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿ
ਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨ
ਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪ
ਇਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕੁਡੂੰਹਿਕ
ਚਾੜੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂਹਿਕਚਾੜੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨ
ਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮ
ਨੁਡੇਹੀਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੋਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁ
ਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇ
ਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ਬਾਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੇ
॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੋਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈ
ਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀ
ਵਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗਲੁਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆ
ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨॥ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇ
ਅਕਥੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇ
ਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐਮੋ

ਅਨਾਥਬਿਕਲਮਾਇਆਮਦਉਪ੍ਰਸਾਦੀਭੂਲੀਐ ॥ ਭ੍ਰਮਤਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇ
ਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲੁਫੇਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਤਿ
ਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥
ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਉਰੁਕਾਪਹਿਜਾਈਐ ॥ ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ ॥ ਧਿਆਇਸੋ
ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ ॥ ਤਜਿਮਾਨਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਈਐ ॥ ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰ
ਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ ॥੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿ
ਕੋਇ ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਸੋਇ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬ
ਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ ॥ ਭਜੁਸਰਣਿਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾ
ਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਸੁਖਸਬਾਇਆ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾ
ਨਿਆ ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ ॥ ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏ
ਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਪਾਧਾਣੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਿਰਟਿਆ
ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਵਏ ॥
ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਧਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮੁਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ ॥ ਭਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨ
ਮਹਿਆਵਹੀ ॥ ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ ॥ ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆ
ਅਪਣਾਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾ
ਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ ॥ ਕਰਕੰਪਹਿਸਿ
ਰੁਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਛੋਡਿਮਾਇਆਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆਨ
ਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਮਿ

ਖਸਮਨਮਹਿਰੂਠਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰ
ਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੁਨਬੀ
ਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰੁਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦ
ਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂ
ਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਸਿਮਰੰਤਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ
॥੧॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥ
ਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀ
ਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨਸੋਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁ
ਰਚੰਤਿਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨ
ਬਿਨਾਸਨੰ॥੧॥ਮੁਖਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਂਇ॥ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿਸਾਰਿਓਉਧ
ਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥
ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉਰਧਾ
ਰਿ॥ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿ
ਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹ॥ਖੰਡਣੰਕਲਿ
ਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਹਦੂਰਣਹ॥੧॥ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈ
ਐਨੇਹੁ॥ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋਗ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗ॥ਸੁ
ਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿ
ਵਿਜੋਗ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰ
ਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਹ॥੧॥ਤੁਟੜੀ
ਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈਸੇਤੀਰਤਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿ
ਉਸੋਈਹੇਤੁ॥ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁ
ਖੇਤੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭਰਮੇਤੁ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨ
ਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਹ॥ਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ਈ
ਧਣੁਕੀਤੋਮੂਘਣਾਭੋਰੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥ਮਨਿਵਸੰਦੜੋਸਚੁਸਹੁ ਨਾਨਕਹਭੇਡੁਖੜੇਉਲਾਹਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ॥ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈ
ਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸਚੁਥਾਉ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿ
ਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾਅਪਾਰੰਮਨਿਬਿਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹ॥ਕਦਾਂਚਨਹਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸ
ਟਾਕ੍ਰਿਮਹ॥੧॥ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਹਭੁਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ॥ਸੋਸਾਂਈਜੈਂਵਿਸਰੈਨਾਨਕਸੋ
ਤਨੁਖੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣਪੂਰੇ॥ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁ
ਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਹੀਰੇ॥ਮਨਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵ
ਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰ
ਨਕਮਲਬਿਰਹੰਖੋਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਦਿਸਹ॥ਤਿਆਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂ
ਪਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧॥ਮਨਿਸਾਂਈਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੋਆ॥ਨਾਨਕਹਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜਿ
ਆਸੁਣਿਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੁੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿਛਿੰਨਾ॥ਜਾਤਿਨ
ਪਤਿਨਆਦਰੋਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਿੰਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਨਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿੰਨਾ॥ਰਾਜਾਸਗ
ਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤਿਸਕੀਧੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੰ॥ਰਚੰਤਿਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹ
ਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਵਿਹੂਣੀਆਸੁੰਦਰਿਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿਲਾਇਆ
॥ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਭੋਗਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ॥ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ॥ਪੂਰਨ ਭਏਨ
ਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਸੰ
ਤਿਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿ
ਆਨਭਰਮਣਹ॥੧॥ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾ

ਬਰੇਉ ਜਿਤੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ
॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ
ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁ
ਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿ
ਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅ
ਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ
ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ
ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ
ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾ
ਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰ
ਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ
ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ
ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ
ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾ
ਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋ
ਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀ
ਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ
ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥
ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਚਰੇ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿ
ਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ
ਸੁਖ ਮਾਇਆ
ਮਿਸਟੰ

ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਰਿਕਥਾ॥ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿ
ਖਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿਸੇਹਥਾ॥ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪੰਥਾ॥ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਸਗਲਾ
ਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੰਹਰਿਰਮਣੰਸੰਜੋਗਪੂਰਨਹ॥ਗੋਪਾਲਦਰ
ਸਭੇਟੰਸਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹ॥੧॥ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀ
ਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਪਾਈ॥ਸੋਮੂਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛ
ਪੁਜਾਈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬ
ਲਿਜਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਸਰਬਦੋਖਨਿਵਾਰਣਹ॥ਸਰਣਿਸੂਰਭ
ਗਵਾਨਹਜਪੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੧॥ਛਡਿਓਹਭੁਆਪੁਲਗੜੋਚਰਣਾਪਾਸਿ॥ਨਠੜੋਦੁਖ
ਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿਲੈਹੁਦਇਆਲਢਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ
॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਉਧਰਣਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਨਿਰ
ਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ॥ਸੀ
ਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦੜੋਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲ
ਜਨਾ॥ਸੁਣਿਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨਾ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾਮੁਧਨਾ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡੈਪੁਨਾ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨਾ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਹ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾ
ਨਹਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥੧॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੜੋਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਜਿਨਿਉ
ਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ
॥ਕੋਟਿਅਘਾਗਏਨਾਸਹਰਿਇਕੁਧਿਆਇਆ॥ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਧੂਰੀਨਾਇਆ॥ਮਨ
ਤਨਭਏਸੰਤੋਖਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਤਰੇਕੁਟੰਬਸੰਗਿਲੋਗਕੁਲਸਬਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਨਾਰਾਇਣਹ॥ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣਹ॥੧॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਿਬੋਹਿਥੈਤਾਰਿਅਮੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਕਰੰਮਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਣੀਲਗਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਜਪੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬ

ਛੁਏਤੇਅਦਭੁਤਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਪੋ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉਚਥਪੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇ
ਆਕਰਿਲੀਨੇਅਪਦਸੋ॥ਗੁਣਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੋ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤੇ
ਕੋਸੁਨੀਅੰਤਏਕੋਵਰਤੰਤਏਕੋਨਰਹਰਹ॥ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁ॥੧॥ਹਿਕੁਸੇਵੀਹਿਕੁਸੰਮਲਾਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਮੁਵਖਰੁਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕ
ਸਚੀਰਾਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੂਰਨਇਕੁਏਹੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂ
ਜਾਕਹਾਕੇਹੁ॥ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਆਪੇਆਪੇਆਪਿਲੇਹੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭੁਨਿਹਚ
ਲੁਤੁਧੁਥੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਦਰਗਨਾਲਿ੪੦॥ ਚਉਪਦੇ
॥੧੩॥ ਛੰਤਾ॥੩॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੁਮਲਾ੧੭॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦ
ਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥ਐਸੋ
ਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿ
ਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾ
ਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਧੰਨੁਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਾਇਓਰੇਮਨਦਹਦਿਸਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮ
ਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿ
ਜਾਇਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁ
ਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਇਓ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ
॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂਕੀਏਨਹੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦਿ ਪਿਆਇਓ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਾਇ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਤਣਿ ਆਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨੈ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥੨॥੩॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥ ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹਿ ਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ

ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ
ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥
ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ
ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ
॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋ
ਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥
ਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ
ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
ਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗ
ਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਿਰ
ਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰ
ਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ
ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥
॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿ
ਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹ
ਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿ ਖਿਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨਾ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਪੇ

ਖਿਲਾਲਨ੍ਰਿਪਟਬੀਚਕੇਖੋਏਅਨਦਚਿਤਾਹਰਖੇਪਤੀਨਾ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਾ
ਕੁਰੁਤਿਸਹੀਕੋਧੀਨਾ॥੨॥੬॥੨੦॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀ
ਕਰਮਧਰਮਜਪਿਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋ
ਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ
॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੭॥੨੧॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਉ
ਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰ
ਮੁਰਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰ
ਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿ
ਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੮॥੨੨॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗ
ਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਾਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ
ਹਦਿਸਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸੇ
ਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਟੇਬਿਸੂਰ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿ
ਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ॥੨॥੯॥੨੩॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਮੇਰੇ
ਮਨਕੀਪਿਆਸ॥ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅ
ਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੋਜਾਸ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥ਸਾਂਤਿ
ਸਹਜਸੂਖਮਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੨॥੧੦॥੨੪॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰਸੁ
ਘੜੁਚਤੁਰੁਸਭਬੇਤਾਸਭਬੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੂਪਸੁਆਮੀਕਰ
ਮਿਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਆਨਨਬੀਓਦੂਸਰਲਵਨ॥ਰਸਨਾਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨ॥੨॥੧੧॥੨੫॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾ
ਈਮਾਇਆਛਲੁ॥ਤ੍ਰਿਣਕੀਅਗਨਿਮੇਘਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਹੜਕਾਜਲੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਾਧਮਗਿਚਲੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਮਾਨੁਖਦੇਹਕਾਇਹੁਊਤਮਫਲੁ॥ਬੇਦਬਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੂਜਨਭਾਗਹੀਨਸਮਝਤਨਹੀ

ਖਣੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮਲਾ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਆਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫਲਾਦਰਸਨਗੁਰਡੀਠੇ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮਦਢੀਠੇ॥ਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚਰੰਗਿਰਾ
ਤੇਜਨਮਮਰਨਬਾਹੁਰਿਨਹੀਪੀਠੇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਰੰਗਰਸਜੇਤੇਸੰਤਦਇਆਲਜਾਨੇ
ਸਭਿਝੂਠੇ॥ਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਹੂਨਚਲੇਸਭਿਮੂਠੇ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰਾ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲੋਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਜਾਕੋਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾ
ਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁੜਿਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰ
ਨਿਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਈ
ਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖੁ॥ਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖੁਭੁਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈਸਭਦੁਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖ॥ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੂਰਨੁਭਈਆਸਾਦਰ
ਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੂਖ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿਰੁਖੁ
॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ਜੋਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾ
ਮਰਤਨੁਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖ
ਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰ
ਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ

ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਮੀ
ਰਾ ਦਾਨਾ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾ
ਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ
ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿ
ਖਲਾਈ ॥ ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮ੍ਹਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇ
ਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ
ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ
ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ
॥੩॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤ
ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾ
ਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥
੨॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ
ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ
॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ

ਪਾਵੈ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ
ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ॥੪॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ॥
ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ
ਲੋੜੀ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁ
ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬ
ਨੇ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ
॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ॥
ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪॥
ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ
ਜਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ॥
੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾ ਸੇ
ਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ॥ ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ॥ ਧਨ ਜਾਗੈ
ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ॥
ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝ
ਹਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ॥ ਖੋਲਿ
ਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੫॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ
ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ
॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ
ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥
੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥
ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥
ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦ
ਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੭॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ
ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿ ਜੰ
ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ
ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੩॥੮॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ
ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮ
ਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ
ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰ
ਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅ
ਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ
ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂ ਸਾਜਨੁ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰ
ਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ
ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ
ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ

ਭਗਤਿਪਿਆਰੋ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ਵਿਰਲੈਕਾਹੂਨੇਤ੍ਰਹੁਡੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਹਗੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੰਗਾ॥ਊਹਾਸੰਤਕਰਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਣੁਨਜੀਵਣੁਸੋਗੁਨਹਰਖਾ
॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਹਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾ
ਣੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾਰੇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਹੁਭਵ
ਜਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੂਤਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿ
ਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕ
ਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥
ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਕਾਲਹਿਖ
ਰਨਾ॥੨॥ਕੂੜੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਡਿਚਲਿਆਤਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨ
ਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੂਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ
॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗਹੀ
ਅਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੯॥੧੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ॥
੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੋਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਮੋਹਿਮੋਹਿਓਗਾ
ਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਊਠਿਸਿਧਾਰਾ॥੨॥ਊਚਤੇਊਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ
॥੩॥ਦੂਸਰਹੋਆਨਾਕੋਹੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆ
ਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥
ਸਫਲਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀਆ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀਆ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾ-
ਰਿ ਉਤਾਰੀਆ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰ-
ਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ
ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇ-
ਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੇਖ-
ਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ॥ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕ-
ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥
ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾ-
ਤਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ
ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਘਟ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਜਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ-
ਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂ-
ਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥
ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ-
ਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕ-
ਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜ-
ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ
॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੀ
ਗਣਿ ਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥
੨੪॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾ
ਈ ॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿ
ਰਿ ਸਨਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ੍ਹ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ
ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥
ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥
ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ
ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸ
ਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ
ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥
੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਂ
ਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥
ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦ
ਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ
ਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇਓ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੀਨੁ
ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮ

ਰੋਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥੨॥ ਸੋ
ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ॥੩॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲਾ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ
॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆ
ਰੇ॥੪॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਚਰੇ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ
ਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾ
ਰੁ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ॥੪॥
੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧ
ਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ
ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥
ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ
ਸਾਗਰੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋ
ਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ
ਪਾਈਐ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੨॥੧੮॥
॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ॥ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾ
ਤੇ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ॥੨॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ
॥੩॥ ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ॥

੧॥ਗੁਰੁਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੈ॥ਤਾਤੇਕਰਤੇਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵ
ਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦ
ਅਨੰਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩੦॥੩੬॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧ
ਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀਕਾ
ਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਨਾਨ
ਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥੩੧॥੩੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂ
ਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਆ
ਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਰੋਗਮਿਟਾਵੇਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਨਾਨਕ
ਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੨॥੩੯॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ
ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀ
ਦੂਤਾਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰਤਕਸਾਈ॥ਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਮਾਈ॥੨॥ਅ
ਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾਈ॥ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀ
ਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਣਸ
ਰਣਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉ
ਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆ
ਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥੧॥ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮ
ਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨॥ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੈਓ
ਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਚਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥਿਪ੍ਰਭ
ਆਪਿਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕੁਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅ

ਤੂੰਠੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁਨਿਹਾਰਉ
ਚਰਣਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨਕਾ
ਦਰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿੰਚਉਬੰਦਉਬਾਰਬਾਰ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨਿਆਸਕਰ
ਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ॥੪॥੩॥੪੨॥
ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖ
ਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪੁਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੋ
ਸਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨ
ਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁੜੀਆਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥
ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡਿਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿਨਕਰੀਆ॥ਵਿ
ਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆ॥ਨਹਜਰੀ
ਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅ
ਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬ
ਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥
ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀ
ਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇ
ਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਉਮੈਆਇ
ਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆ॥ਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆ
ਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ
॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰ
ਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪੬॥
ਇਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥

ਤੂਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਾਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾ
ਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿ
ਨਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥
ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੂ
ਰਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅ
ਤਿਊਚਾਕੋਈਅਵਰੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾ
ਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈ
ਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੂਕਬਹੂਸੋਥਾ
ਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾ॥ਆਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਵੈਦੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੋਥਾਨੁਭਾ
ਲਣਆਇਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇ
ਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇ
ਭੀਮੋਹੇਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇਵਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਧੂਤਾ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸਹਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ
॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕ
ਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਕਲਿਮਹਿ
ਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿ
ਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥
ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿ
ਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ

ਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਜਿਨਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਂਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਪਰਾਤੇ॥੧
ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਸਿਮਰਤਜੇਵਡਹੂਨੇਕੇਈ॥ਭਗਤਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਿਬਖਿਮਣੀ
ਆਲਿਸੋਈ॥੧॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜਮੁਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
ਬਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਭਰਮੁਭਉਕਾਟੈਸੰਤਸ
ਰਣਿਜੋਆਵੈ॥ਜੇਹਾਮਨੋਰਥੁਕਰਿਆਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕੇਤਕਬਰਨ
ਉਜੋਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨ੍ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੪॥੧੬॥੪੭॥
੫॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਹਾਥਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੇ
ਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰੁਦੂਜੀਆਸਚੁਕਾਈ॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਆਇਐ
ਉਬਰੇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਉਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿ
ਲੀਏਤੁਮਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਰਾ
ਈਆਪੇਸੇਵਾਲਾਏ॥੩॥ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹਬਿਨਾਸੇਮਿਟਿਆਸਗਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਭੇਟਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੪॥੧੭॥੪੮॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਜਬਕਛੁਨਸੀਓਤਬਕਿਆਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਆਇਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕ
ਰਿਦੇਖੈਠਾਕੁਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆ
ਪਿਕਰਾਏਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਛੂਟੈਕਤਹੂਕਾਚੀਦੇਹਇਆ
ਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਰੀਬਖਸਨਿਰਾਲੀ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿ
ਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਈਐ॥੩॥ਨਿ
ਰਗੁਣੁਮੁਗਧੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ
ਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾ॥੪॥੧੮॥੪੯॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਾਗਠੜੇਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾ
ਰੇਜਿਨਘਰਿਧਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪਰਵਾਣੁਗਣੀਸੇਈਇਹਆਏਸਫਲਤਿਨਾਕੇਕਾਮਾ॥੧
॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰੁਢੁਲਾਵਾਚਰਣਧੂੜਿਮੁਖਿ
ਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁ
ਦੇਭਗਤੀਲਾਇਨਿਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਚੇਸੇ
ਤੀਰਾਤੇ॥ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਡਿਆਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਾਤੇ॥੩॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਹਰਿ

ਨਕੈਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੭॥੫੪॥
ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁ
ਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਮੁ
ਜਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੂੰਆ
ਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠੁਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੂੰਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸੁਵੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੁਧੁਚਿ
ਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੋਮਰਿਜਾਏ॥ਦਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਊਪਰਿਕਰਤੇ
ਤੁਧੁਸਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਗੈਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾ
ਈਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈਆ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਧੁਪ
ਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ਦੁ
ਇਕਰਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁ
ਣਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸਕੈਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈ
ਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾ
ਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥
ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁ
ਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਗਲਤਿ
ਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿਜੰ
ਤਵੇਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾ
ਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆ
ਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀ

ਤਉਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਪੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈ॥
ਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੧ ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰ
ਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਰ॥ਕਤਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇ
ਸਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂਨਹੀਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ਬਸ
ਇਕਰੋਧੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਨਸੂਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਬਿਆਪਤਜਰੇਕਿਵਾਰਾ॥ਜਾਣੁ
ਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਆਸਾਅੰਦੇਸਾਬੰਧਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥੫॥
ਸਗਲਬਿਆਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿਦੀਨਾ॥ਫਿਰਤਪਿਆਸਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਆਨ
ਪਉਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ਏਕਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੰਤਨਪਾਸੇ॥ਮੇਲਿਲੈਹੁਨਾਨਕ
ਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੇਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩॥ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁ
ਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਰਾਇਣ॥ਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਪਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਾਥਾਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇਟਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੂਤਨਭੇਟਨ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੂਪਦਇਆ
ਲਾ॥ਰਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪਮਾਇਆਨ
ਬਿਆਪੈ॥੪॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਾਰੇ॥ਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰ
ਭੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ਸਰਬਫਲਾਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾ
ਮੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈ
ਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿਤ੍ਰਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁ
ਟਈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਾਤੇਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਆਇ
ਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਣਾਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੈਸੁਣੇਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆ

ਅੰਧਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਜਿਣਿਚ
ਲੇਗੁਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿਆਇਆਚਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥
ਹੁਕਮੇਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿ
ਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖੁਮੁ
ਖੁਉਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀ
ਉ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏ
ਕੁਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲਜੀਉ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥੫॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚਾਅਗਮਅਪਾ
ਰੁਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੋਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮ
ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿ
ਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂਹੈਏਕੁਅਨੇਕਜੀਉ
॥ਤੂਸਮਰਥੁਤੂਸਰਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀ
ਉ॥੮॥੧॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧੦ ਕਾਫੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਂਈ
ਭੀਤਹਿੰਜੀਕਢੀਆ॥ਜਿਨਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥੧॥ਹਉਨਛੋਡਾਂ
ਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂਹੈ
ਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁ
ਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁ
ਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਥੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥
੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇ
ਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਊਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦ
ਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੇਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨਿਦੂਰੇ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉ
ਮੈਜੋਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾ
ਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੂੜੁਗਾਲੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾ

ਤਾਸਿਦੁਨੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪ
ਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨ
ਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੁ
ਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਵਾਦਿ
ਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿ
ਨ੍ਹੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇੜਾ
ਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਘਰੁ੫॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉ
ਪਾਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈਦਸਿਉਪਦੇਸ
ੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹ
ਉਆਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸ
ਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ਤਿਆਗੇਂ
ਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਂਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵੜਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀ
ਉ॥ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖ
ਸਿਆਗੁਰਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉ॥ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵ
ਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥
ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠ
ਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿ
ਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀ
ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮ
ਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣ

ਅਖਿ ਦੁਖਣਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣੋ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ
ਮਾਣੋ ॥ ਨਿਰਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ
ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿ
ਆਣੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤ
ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਥੀਉ ਨਿਮਾ
ਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ
ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗ
ਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ਆ
ਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਮਾਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾ
ਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆ
ਮੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ
ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥ ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ ਉਪਜਿਆ
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾ
ਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ
ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ

ਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜ
ਸਗਲਸਵਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗ
ਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾ॥ਮਨੁਤੰਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾ
ਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁ
ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰ
ਣਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਜ
ਪਿਏਕੁਅਲਖਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇ
ਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰੁਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆ
ਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿ
ਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾ
ਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ੪ ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗ
ਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀਰਾਮ॥ਸਾਰਨਜਾਣਾਤੂਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਂਈ॥ਕਿ
ਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਅ
ਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਹਉਕਿ
ਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੂਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥
ਚਰਣਹੁਸਰਨੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨਭਾ
ਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਤੂਜਾ
ਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀ
ਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀ
ਵੰਞਾਘੋਲੀਵੰਞਾਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਪਰ
ਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀ
ਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭ

ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਲਾਲ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥

ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ

ਜੋ ਆਰਾਧਤੂ ਸੋ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
ਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਆ ਚਾਇਓ ਵਡੂਣੇਹਵਣਿਆ ਆਈ ਏਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇਆ ਵਡਭਾਗਾ
ਆਏਹੋ ਗੁਣ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ
॥੪॥੩॥੬॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ਗੁਰਮੁਖੇ
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥ ਛਾਇ
ਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇ
ਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ
ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਸੋਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾ
ਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ
ਗਾਇਆ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸ
ਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ
ਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚ
ਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆ
ਵਣ ਜਾਣਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ

ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤੇ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ ਸਰਬਸੁ
ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋ
ਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁ
ਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸ
ਭੇ ਮੰਗਲ ਸਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾ
ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤ
ਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸ
ਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ
ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ
ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰ
ਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟ ਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿ
ਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾ
ਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥ ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾ
ਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ
ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ
॥੩॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰ
ਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰ

ਜੀਉ ਸੁਣਤ ਕਾਟਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਲੋੜਾਂ ਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਜੂਨੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੯॥

ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ
ਰਾਮ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ
ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇ
ਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ
ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿ
ਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤ ਸੋ
ਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ
ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾ
ਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਪੇ
ਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਹਉ ਸੰਮ
ਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥ ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾ
ਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਨੇੜੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ
ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇ
ਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਰਤੇਰਾਮੰਤੂਨਪਰਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜ
ਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾ
ਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੋ॥੩॥
ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮ
ਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕ
ਰਮਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿ
ਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥
੧॥੧੧॥ ਸੂਹੀਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ੫੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੫॥ ਗੁਣਵੰਤੀ
੧॥ ਛੰਤ੧੧॥ ਜੋੜੁ੭੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਨਦਰੀਆਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋ
ਹੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਤੋਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚ
ਲਿਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਿਉਤਰੀਐਬਿਖਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਵਨਝੁ
ਲਾਰੇਮਾਇਆਦੇਇ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਥਿਰੁਸੇਇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਊਪਰਿਆ
ਪਿਗੁਰੂਰਖਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਆਵੇੜੁਮਾਇਆਸਰਬਭੁਅੰਗਾ॥ਹਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥
ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਹਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇ
ਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਲੁ॥ਗੁਰਿ
ਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਹਾਲੁ॥੪॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ॥ਜਿਉਗੂੰਗਾਮ
ਨਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਆਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਆਖਿਸਮਾਇਆ॥
੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀ
ਲਾਇਓਸੇਵ॥ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਉ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਾਏ॥ਦੁਰਤੁ
ਗਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਨੀਥਾਂਈਰਵਿਆਆਪਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾ

ਕਰਮਪਰਤਪ੍ਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨੋਹੋਇਸੰਤਾਪ੍ਰਾ॥੨॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇ
ਸਭਥਾਈਵੂਠੇ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਤੂਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀ
ਸਹਿਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲੜਿਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜ॥ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀੜ॥ਸਰਬਦੂਖਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਨਸੇ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁ
ਛਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਪੂਰਨਸਭਕਾਜ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਹਤਾਜ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਰਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਨਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਯਿਆਨੜੀਏਕੈਘਰਿ॥ ਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥
ਅਵਰਸਿਆਣਪਾਬਿਰਥੀਆਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿ
ਲੈਪਿਆਰੇਸੋਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਫਲਮੂ
ਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ॥
੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤਿਨਾਕੀਜਿਨਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾ
ਣਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਸੇਵਾਮਾਗੈਪੂਰੈਕਰਮਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆ
ਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਾਵਾਸੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਅਰਾਧੀਐਪਿਆਰੇਨਿਰਮਲੁਮਨੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੋ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇਚੂਕੈ
ਜਮਕੀਕਾਣੇ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਣੇਭਾਣੇ॥੩॥ਊਚਅਪਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਗਾਵਤੇਉਧਰਹਿਸੁਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਹਿਪਾਪਘਨੇਰੇ॥ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਧਕ
ਉਤਾਰੈਪਾਹਨਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਃ੫ ॥ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਓ॥ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈ
ਸਗਲੀਸੁਖੀਨਹੋਵਤਜੀਓ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਾਦਾਸੀਥੀਓ॥ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭ
ਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀਓ॥੧॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਭ੍ਰਮੁਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ॥ਚੰਚ
ਲਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤਮਾਇਆ॥ਰਸਿਭੋਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੰਗਿਸੂ

ਸੁਣਿਪਾਇਆ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੩॥[illegible]
ਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੂਖਨਭੂਖਨਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲ
ਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਨਿਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋ
ਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੁਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀ
ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੀਮਨਤਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਏ॥੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾ
ਰਾ॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗ
ਨਿਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹੀਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾ
ਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆ
ਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀ
ਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀ
ਘਟਿਘਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿ
ਜਚਨਾ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡ
ਭਾਗੀਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਫੁਨਿਮੂਆ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸ੍ਰਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੂਡਤਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿ
ਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾ॥ਕਵਨੁ
ਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮਪੇਖਤਸੋਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ॥੨॥ਮ
ਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾ
ਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲੁਸੋਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁ
ਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਮਹਿਆ

ਹਰਿ ਨਾ ਪੁਰਖ ਨਾ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖ ਬੂਝ ਬਹੁਤ ਪਰਿ ਦਿਆ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੀਤਲ
ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵ
ਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾ
ਰੇ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿ
ਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨ
ਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁ
ਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ ਨੀ
ਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀ
ਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾ
ਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥ ਜ
ਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥
੮॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ
ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ
ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪ
ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
ਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਸ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥

੧੦।।੧੫।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।।ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਹਾਥਦੇਰਾਖਿਆ।।ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆ
ਫਲੁਚਾਖਿਆ।।੧।।ਭਜੁਗੋਬਿੰਦਸਭਛੋਡਿਜੰਜਾਲਾ।।ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਮੂੜੇਤਬ
ਤਨੁਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਥਾਪਿਆ।।ਕਰਨਹਾਰੁਇਕਨਿਮਖ
ਨਜਾਪਿਆ।।੨।।ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ।।੩।।
ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ।।ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ।।੪।।੧੧।।੧੬।। ਬਿਲਾਵਲੁ
।।ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ।।ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਹਾਈ।।੧।।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣੇ।।
ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਜਾਕੀਬਾਣੀ।।ਅਨਿਕਗੁਣਾਜਾਕੇਜਾਹਿਨਗਣੇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਗਲਸਰੰਜਾਮਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਆਪੇ।।ਭਏਮਨੋਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ।।੨।।ਅਰਥਧਰਮਮੋਖਕਾਦਾਤਾ।।ਪੂਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਬਿਧਾਤਾ।।੩।।ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆ।।ਘਰਿਆਇਆਪੂਰੈਗੁਰਿਆਣਿਆ।।੪।।
।।੧੭।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।।ਸ੍ਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਤਨਰਜੀਵੇ।।ਮਰਿਖੁਆਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਵੇ।।੧।।ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਆਰਖਵਾਰਾ।।ਝਖਮਾਰਉਸਾ
ਕਤੁਵੇਚਾਰਾ।।੨।।ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਹਿਘਨੇਰੇ।।ਮਿਰਤਕਫਾਸਗਲੈਸਿਰਿਪੈਰੇ।।੩।।ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਪਹਿਜਨਨਾਮਾ।।ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮਾ।।੪।।੧੩।।੧੮।।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪।। ਦੁਪਦੇ।। ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ।।ਪਲੁ
ਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ।।੧।।ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ।।ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਪਾਵਉ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ।।ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ।।੨।।੧।।੧੯।।
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।।ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ।।ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ।।੧।।ਗੁਰਿਦੁ
ਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੋਦਾਨੁ।।ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
ਭਬਾਨੀ।।ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੈਗਿਆਨੀ।।੨।।੨।।੨੦।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।।ਸਾਂਤਿ
ਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ।।ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ
।।ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ।।੧।।ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ।।ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀਪੈ
ਜਸਵਾਰੀ।।੨।।੩।।੨੧।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ।।ਮਮਤਾਮੋਹਧ੍ਰੋਹਮਦਿਮਾਤਾਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆ
ਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ।।ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ।।੧।।ਤੇਰੀਸ
ਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ।।ਮਹਾਬਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰਵਾਲਾ।।੧

ਰਹਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ॥੨॥੬॥੨੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ॥੧॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ॥੨॥੭॥੨੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ॥੨॥੯॥੨੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ॥੨॥੧੦॥੨੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ॥੨॥੧੧॥੨੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ॥੧॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸ॥

ਗੁਰ ਮਾਝਿਆ ॥੨॥੩॥੨੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਲਾਲੁ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ

ਕੁਲਾ ਜਾਨਤ ਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੪॥੮੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੫੫॥੮੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਰੀਤਾ ॥੪॥੫੬॥੮੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੫੭॥੮੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤਾ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤਾ ॥ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰੇਤਾ ॥੪॥੫੮॥੮੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿ

ਰਬਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਸ
ਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛਡਾਈ
ਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦ
ਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮ
ਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟ
ਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮ੍ਹਮਿਲਹੁਦਇਆਲ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮ
ਨਿਅਨਦੁਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨ੍ਹਲਾਗਹੁਪਾ
ਲ॥ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਘਾ
ਲ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਣ
ਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਕੀਤਾਲੋ
ੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹਿਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮਭਰਪੂਰਹਹੁਮੇਰੇਦੀਨ
ਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾਗੁ
ਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿ
ਨਸਨਾ॥ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਿਆਤਾਤੇਗਰਭਿਨਗ੍ਰਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੂਚੀਭਈ
ਰਸਨਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧ੍ਰਾਪਿਆ
ਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿ
ਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਾਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾ
ਰੈਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰਮਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ॥ਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਅ
ਗਨੀਮਹਿਜਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੋਹਰਾਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਛਤ੍ਰਪਤਿਤਿਨ੍ਹਛੋ
ਡਉਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੂਖਾਸੋਸਰਬਨਿਧਾਨਾ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰਤੇ

ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਾ॥੨॥ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਾ ਛਿਨ ਗਏ ਨਿਹੋਈ॥ਸਾਕਤ ਸਿਰ ਪਾਉ ਰੇਸਮੀ
ਧਰਿਤ ਪਤਿ ਖੋਈ॥੩॥ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਅਪਦੀ ਚਰਣ ਪੂਜੈ॥ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵ
ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤ ਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਸਦ ਨੀਤ ਨਉ ਹਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ॥ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨੀਚ ਤੇ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ॥ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਮਾ
ਵਉ॥੨॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ॥ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ
ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ॥੩॥ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ॥ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਨਾਨਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ
ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥੧॥ਇਹ
ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ॥ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇਆ
ਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ॥੩॥ਮਤ ਭੂਲ ਭੁਮਾਨੁ ਖਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿਰ
ਖਸੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ
ਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ॥ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਾ॥੧॥ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹਾ॥ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਹੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹਾ॥ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹਾ॥੨॥ਜਿ
ਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਸੋਈ ਏਹਾ॥ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹਾ॥੩॥ਊਚੇ
ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹਾ॥ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹਾ॥੪॥੧੭॥੪੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸਾ॥ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ॥ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ
ਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਿ ਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ
ਜਾਈ॥੩॥ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ

ਸੰਗਿਸ

ਰਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਾਠੇ
ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਾਥੇ॥੧॥ਓਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ਜਿਨਭੇਟਤਹੋ
ਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨੁਦੇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਲਿਆਅਬਆਇ॥ਬਸਤਸੰ
ਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ॥੨॥ਭੈਬਿਨਸੇਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ॥ਦਇਆਕਰੀਸਮ
ਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭਤੇਰਾਆਧਾਰ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁ
ਅਗਮਅਪਾਰ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰਾਨਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿ
ਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚੇਤੇਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿ
ਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇਖਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਨੈਦਿਨੁਆਇਆ॥
ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰ
ਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫॥
ਜਲੁਢੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ॥ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਦਰਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾ
ਉ॥੧॥ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ॥ਦੇਉਸੂਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀਜਨੁਢੋਲਾਵਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ਉਆਰਸਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋ
ਇਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨ੍ਹਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉ
ਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨਾ
ਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਇਹ
ਸਾਗਰੁਸੋਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤੁਮ੍ਹਬਾਣੀਜਨਆਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਆਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਆਗੁਰਭਏਸਹਾਈ
॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਾਟੀਸਿਲਕਭ੍ਰਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਇਆ॥੩॥ਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁਕਛੁਸਭਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥਿ॥ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰ
ਤਨਸਾਥਿ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆਦੁਖੁ
ਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਕੀਤੋਸੁਨਦਿਆਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਰਵੈਤੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀ
ਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨ
ਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮ:੫ ॥ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦਕਾਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂ
ਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ
॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾਵਹੁ
ਸੇਵ॥੩॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦ॥ਨਾਨਕਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ॥
੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਥਿਤਿਪਾਈ
ਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁ
ਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖੁਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾ
ਦੁ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾਅਚਰਜਸੁਆਦੁ॥੨॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬ
ਉਧਾਰੇ॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨੁਗੁ
ਣਹੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਾਸੁਅਪਨਾਕੀਨੁ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫
॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਆਸਰਾਅਨਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਧਨੁਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਏ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੰਤਾਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੂਸਰਕੋਨਾਹਿ॥ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾ
ਤਨਇਉਸੁਣੀਭਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ॥੩॥ਸਤਿਬਚ
ਨਨਾਨਕੁਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕਉਭਉਨਾਹਿ॥੪॥੨੬॥੫੬
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਬੰਧਨਕਾਟੈਸੋਪ੍ਰਭੂਜਾਕੈਕਲਹਾਥ॥ਅਵਰਕਰਮਨਹੀਛੂਟੀਐਰਾਖ
ਹੁਹਰਿਨਾਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਮਾਧਵੇਪੂਰਨਦਇਆਲ॥ਛੂਟਿਜਾਇਸੰਸਾਰਤੇਰਾਖੈਗੋਪਾਲ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਭਰਮਬਿਕਾਰਮੋਹਇਨਮਹਿਲੋਭਾਨਾ॥ਝੂਠੁਸਮਗ੍ਰੀਮਨਿਵਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਜਾਨਾ
॥੨॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੂਰਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਹਿਅਪਨਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥
੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਆਤੁਮ੍ਹਰੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਹਾ

ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਆਨਰਕਕੀਸੀਤਿ॥੧॥ਅਨਬੂਡਤਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿਸਾਰਬੂਅਰਉਦਮਦਾਰਖਰਖਮੋਹ
ਤਉਛੁਟੈਜਬੁਪਰਿਲਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੁਮਖੰਡੇਜਮਕੇਦੁਖਡੰਡ॥ਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਜੋਨਿਦੁ
ਰਸਜੈਛੰਡ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਮਹਾਮੀਤੁਤਿਸਸਿਉਤੇਰਾਭੇਦੁ॥ਬੀਧਾਪੰਚਬਟਵਾਰਈਉਪਜਿਓ
ਖੇਦੁ॥੩॥ਨਾਨਕਤਿਨਸੰਤਨਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਮਨਵਸਿਕੀਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਰਬਸੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਜਨਸਉ
ਨਾਮਅਧਾਰਦਾਸਪਦਾ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਹਉਦੇਸੁਕਰਤਅਨੰਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਗਰੁਜੀਅ
ਪਿਨਮੁਗੋਬਿੰਦਕਪੂਰਨਬੀਚਗੁਰਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਉਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਰਾਧੇ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤਵਤੇ
ਨਾਹੀਕਛੁਪੋਚ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਥਾਨੁਬਸੰਤਧੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭੁਕਿਛੁਹਾਥ॥੪॥੧॥੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕਰਿਛੋਡਿਆਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸੀ
ਤਲਹੋਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਆਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਕੋਊਤਿ
ਸਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਪ੍ਰਾਣੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਾਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰੀਤੇਹਸਤੀਕਰੈਟੂਟਾਲੇਗਾਢੈ॥੨॥
ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪ੍ਰਭਕੀਇਹਕਿਰਤਿ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਰਵੀਐਹਰਿਨਿਰਤਿ॥੩॥
ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵਨਾਸਰਣਿਪ੍ਰਭਸਾਧ॥ਮੋਹਮਗਨਕੂਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕਗੁਰਕਾਢ॥੪॥੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫ ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਫਿਰਾਖੋਜਉਬਨਥਾਨ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਪ੍ਰਭਐਸੇਭਗਵਾਨ॥੧॥ਕਬਦੇਖਉ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਆਤਮਕੈਰੰਗਿ॥ਜਾਗਨਤੇਸੁਪਨਾਭਲਾਬਸੀਐਪ੍ਰਭਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨਆਸ੍ਰਮਸਾਸਤ੍ਰਸੁਨਉ
ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਪੰਚਤਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸ॥੨॥ਓਹੁਸਰੂਪੁਸੰਤਨਕਹਹਿਵਿਰਲੇਜੋਗੀਸੁ
ਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਲੇਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਰ॥੩॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰੇਬਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥੪॥੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪ੍ਰਭ
ਪਰਤਾਪ॥ਕਰਜੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਰਿਆਹਰੁਆਪ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਨਿਬਹਤਰਹੈਗੁਰਸਬਦੁਅਖੂਟ॥ਪੂਰਨ
ਭਈਸਮਗਰੀਕਬਹੂਨਹੀਤੂਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਰ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋ
ਖਦੇਤੇਨਹੀਬਾਰ॥੨॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰੁ॥
ਸਰਨਿਪਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਈਐਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੪॥੬੪॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੂਕਾਰਜਭਏਰਾਸਿ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗਤਾਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਰਾਇਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥੧॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਕ

ਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੨॥ ਬਸਤੁ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ੍ਹ੍ਹ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ

ਪੁਰਖੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ
ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਰ
ਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ
ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਨ
ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ
ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ
ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰ
ਭ ਨਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ
ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪ
ਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥
ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨੀ ਬਿਸਾਰਿਆ ਜੀਵ
ਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥ
ਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕ

ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵ॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਭਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀ
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਰੋਗਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਧਾਰੀ
ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੬ ਦੁਪਦੇ॥ ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦ
ਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥
ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨਦਰਸ
ਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਮੋਹਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭਹੂਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਏਹ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲ
ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਹਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਲੁਕਿਰਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾ
ਏ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਡੰਡਉਤਿਬੰਦ
ਨਾਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਇਹੁਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੂਖਦੂਖਇ
ਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੂਮੇਰੀਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਜੋਤੁਮ
ਕਰਹੁਸੋਈਭਲਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰ
ਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਮੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਿਬਿਖਿਆਲੇ
ਗ੍ਰਾਹਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰਨ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇ
ਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਃ੫ ॥ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਆਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੂਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੇਜਨ
ਆਪ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁ
ਸਭਿਹਰਿਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਾਆਲਾਪ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰੀਰਾਮਰਸਾਇਣਿਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥
ਚਰਣਗਹੇਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਪਰਤਾ
ਪ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾ

ਈ ਜੀਜੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥ ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੯੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੯੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੯੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੯੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਅਗਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ॥ਅਚਰ
ਜੁਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈਐ॥੧॥ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈਐ॥ਕਹੁਸੁਰਜਨ
ਕਿਤੁਜੁਗਤੀਧਿਆਈਐ॥ਜੋਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਓਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਰ
ਣਿਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਸੰਤਸਰਣਿ
ਸੰਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧੰਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਜੰਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਓਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰ
ਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀ
ਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਰਾਹਰਿਰੰਗੁ
ਨਕਬਹੂਲਹਤਾ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹੁਨੀਸਾਨੀ
ਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖ
ਭਰੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇ
ਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥
੧੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰ
ਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅ
ਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਮਨਤਨਰਸ
ਨਾਹਰਿਚੀਨਾ॥ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੂਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੋਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੇਦੂਤਦੁ
ਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੬॥
੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਜਰਾਮਰਾਕਛੁਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਆਗੈਦਰਗਹ

ਪ੍ਰਭਨਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮ੍ਰਿਤਿਆਰਿਪਿਰੀਐਤਿਸਰਜੀਭਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਾਨਆਪਨ
ਕਟੀਐਫਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਹਕਿਨੀਮਾਨੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੂਟੈਸਗਲਗੁਮ
ਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫
ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰੀਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰ
॥ਕੁਲਸਮੂਹਉਧਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨ
ਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇਬੋਹਿਥੁਪਾਏਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾ
ਕੇਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੰਗਾ॥ਤੂਹੀ
ਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਤੂਹੀਵਸੈਸਾਧਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀ
ਟਤੇਕਰਹਿਰਾਜੰਗਾ॥੧॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਅਕਾ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਬਡੋਦਇਆਲਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈ
ਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੋਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਲਾ॥੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਧਨਮਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਜਾਚਿਕਦਰਸੁਪ੍ਰਭੁਮਾਗੈਸੰਤਜਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲਾ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫
॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਦੂਤਨਕਉਤ੍ਰਾਸਅਹੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਆਵਣਜਾਣੁਭਰਮੁਭਉਨਾਠਾਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਹੇ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਵਡਭਾਗਿਲਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਾਨਕਦਾਸਕਹੇ॥੨॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾ
ਇਣਰਾਖੁ॥ਸੁਲਹੀਕਾਹਾਥੁਕਹੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੂਆਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਖਸਮਿ
ਸਿਰੁਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਇਆਹੈਖਾਕੁ॥ਮੰਦਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਰਚਿਆਤਿ
ਨਿਦੀਨਾਧਾਕੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੀਨੋਪੂਰਨਵਾਕੁ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਰਾਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਥਾਟੁਬਨਾਇਓਆਪਿ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪ੍ਰ
ਭਮੇਰੇਕੋਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਨੇਜਿਨਿਸਗਲੇਜੰਤ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾ
ਨਕਸਰਣਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ॥ਤਾਪਪਾਪ
ਤੇਰਾਖੇਆਪਿ॥ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ
ਧ੍ਰਾਪਾ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪਾ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉ
ਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸ
ਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥
ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿ
ਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰ
ਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ
ਨਸੇ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂ
ਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿ
ਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ
ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ
॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾ
ਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾ
ਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ
ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆ

ਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣਿਆ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫

ਸਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅੰਚ

ਪਾਲਾ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮੂਲੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ

ਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁ

ਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁ

ਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪੁਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾ

ਵਲੁਮਃ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਤਾਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆ

ਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇ

ਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣ

ਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਾਖਿ

ਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰ

ਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੋਖਣਭਰਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬਲਿਜਾਂਈਹਰਿ

ਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖ

ਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਿਨਹੀਨਾਨਕਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੮ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈ

ਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸ

ਗਲਬਸੇਰਾ॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰੁਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰ

ਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥

੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੇਰੇਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀਸ

ਰਨਚਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਜਾਨਿਓਪੇਖਿਓਠਉਰਨਾਹੀਕਛੁਢੀਠਮੁਕਰਨ॥ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰ

ਭਤੁਮਰੋਕੋਟਿਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮਹਰਨ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੋਬਿਰਦੁਪਤਿਤਉਧਰਨ॥ਕਰੁਣਾਮੈ

ਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਨ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਐਸੀਕਿਰ

ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ
ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕ
ਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥
੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ
ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੀ ਘਾਲ ॥
ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨ
ਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ
ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜ
ਨ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ
॥੧॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵ
ਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿ
ਸਾਰਹੁ ॥ ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ
ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾ
ਰਹੁ ॥੧॥ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ਹ੍ਹ ਕੀ
ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥ ਗੁਨੁ ਅਵ
ਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥
ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ

ਮਦਵਤ ਬਿਖਿਆ ਰਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੋ ॥ ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੋ ॥ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੋ ॥ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੋ ॥੨॥੮॥੧੨੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥ ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥ ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥ ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥ ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥ ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ ਮਲ ਪਾ

ਕਲਮਲਦਹਨਾ॥ਚਾਹਿਨਾਦਸੰਤਉਧੂੜੀਐਬੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿਆ॥੩॥ਮਨਿਤੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿਆਇ
ਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿਆ॥ਭਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਧਾਰਿਨਪੇਖੀਐਬਿ
ਸਮਾਦਾ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦਾ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਲੀਐਇਰਬੂਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਆ॥੪॥ਗਤਿ
ਨਾ॥ਹਿਨਕਨਿਵਾਰਾ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ਸੁਨਿਮੋਹੇਅਨਹਦ
ਬੈਨਾ॥ਧਾਰਹਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਛਲਦਇਆਲਾ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲਹਰਿਨਵੇ
ਚਾਨਿਤਕਰਹਿਸੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ਧਾਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਾ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖਨੀਕਰਾਨੂਕੀ
ਸਿਤਿਨਾਨੈਕੋਇਆ॥ਤਰਲਿਬਲਿਸਹੀਅਲਿਜੋਇਆ॥੪॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰਾ॥ਬਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭ
ਦਰਬਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਕਰਹੁਸਾਧੂਧੂਰਿਆ॥ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੂਰਿਆ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਪ੍ਰਭ
ਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗ॥ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗ॥
ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਲੜਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀ
ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲ॥ਜਾਚਉਸੰਤਰਵਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰੁਬਿਖਿਆਕੂਪ॥ਤਮਅਗਿਆਨਮੋ
ਹਤਘੂਪ॥ਗਹਿਭੁਜਾਪ੍ਰਭਜੀਲੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਪੁਨਾਦੇਹੁ॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨਹੀਠਉਰ॥ਨਾਨਕਾਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਉ॥੨॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧੀਦੇਹ॥ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵਤਖੇਹ॥ਜਮਦੂਤਮਹਾਭਇਆਨ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤਕਰਮਹਿਜਾਨ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਖਿਸੁਨਾਇ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਸਰਨਾਇ॥੩॥ਭੈਭੰਜਨਾਮੁਰਾਰਿ॥ਕਰਿਦਇਆ
ਪਤਿਤਉਧਾਰਿ॥ਮੇਰੇਦੋਖਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ਗਹਿਓਟਚਿਤਵੀਨਾਥ॥ਨਾਨਕਾਦੇ
ਰਖੁਹਾਥ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸ॥ਗੋਬਿੰਦਪੂਰ
ਨਆਸ॥ਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗਿਨਾਨਕਪਾਇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਤੁਝਬਿਨਾਨਹੀਹੋਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਚੰਦਚਕੋਰ॥ਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਹੇਤੁ॥ਅਲਿਕਮਲਭਿੰਨੁਨਭੇਤੁ॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਆਸ॥
ਨਾਨਕਚਰਨਪਿਆਸ॥੬॥ਜਿਉਤਰੁਨਿਭਰਤਪਰਾਨ॥ਜਿਉਲੋਭੀਐਧਨੁਦਾਨੁ॥ਜਿਉਦੂਧਜਲਹਿਸੰ
ਜੋਗੁ॥ਜਿਉਮਹਾਖੁਧਿਆਰਥਭੋਗੁ॥ਜਿਉਮਾਤਪੂਤਹਿਹੇਤੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨੇਤ॥੭॥ਜਿਉਦੀਪਪ
ਤਨਪਤੰਗ॥ਜਿਉਚੋਰੁਹਿਰਤਨਿਸੰਗ॥ਮੈਗਲਹਿਕਾਮੈਬੰਧੁ॥ਜਿਉਗ੍ਰਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ॥ਜਿਉਜੂਆਰ
ਬਿਸਨੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਇ॥੮॥ਕੁਰੰਕਨਾਦੈਨੇਹੁ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਾਹਤਮੇਹੁ॥ਜਨਜੀਵਨਾ
ਸਤਸੰਗਿ॥ਗੋਬਿਦੁਭਜਨਾਰੰਗਿ॥ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥੯॥ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ॥
ਸੋਸਰਬਫਲਹਰਿਲੇਇ॥ਕੁਲਸਮੂਹਕਰਤਉਧਾਰੁ॥ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥ਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ਮਿ
ਲਿਸਾਧਸੰਗਿਜਸੁਗਾਹਿ॥ਹਰਿਪੈਜਰਖੈਮੁਰਾਰਿ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ॥੧੦॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤ॥ ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਰਾਮ॥ਅ
ਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁਣਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡੈਭਾਗੈਕਬਿਮਿਲੀਐ
ਪੂਰਨਪਤੇ॥ਸਹਜੇਸਮਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਹੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੇ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਠਾਢੀਕਰਉਸੇ
ਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੈਹੁਮੋਹਿਲੜਿਲਾਇਆ॥੧॥
ਭਇਆਸਮਾਹੜਾਹਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਹਾਰਾਮ॥ਖੋਜੀਖੋਜਿਲਧਾਹਰਿਸੰਤਨਪਾਹਾਰਾਮ॥ਮਿਲੇਸੰਤਪਿ
ਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀਚਾਰੋ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀ
ਤਿਪਿਆਰੋ॥ਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਹਰਿਜਸੁਲਾਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰ
ਭੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥੨॥ਸਾਹਾਅਟਲੁਗਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾਮ॥ਸੁਖਹਸਮੂਹਭਇਆਗਇਆਵਿ
ਜੋਗੋਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸੰਤਆਏਪ੍ਰਭਧਿਆਏਬਣੇਅਚਰਜਜਾਞੀਆਂ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਹੋਏਸਹਜਿਢੋਏ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਞੀਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਸਭਿਰਸਭੋਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩॥ਭਵਨੁਸੁਹਾਵੜਾਧਰਤਿਸਭਾਗੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੜਾ
ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਸੰਤ
ਧੂਰੀਹਰਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ:੫ ਭਾਗਸੁਲਖ
ਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਜਿਤ੍ਰਾਤਿਸੁਧੁਨਿਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਹਿਵਜੇ
ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਉਮਾਹਾ॥ਤਹਰੋਗਸੋਗਨਦੂਖੁਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣੁਨਤਾਹਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਿਵੰਞਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਅ
ਸਹੇਲੜੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਰਾਵਹਰਾਮ॥ਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਾਵ
ਹਤਿਸੈਭਾਵਹਇਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਆਗੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਣਰਜਮਨੁ
ਪਾਗੀਐ॥ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਅਨਤਕਤਹੂਨਧਾਵਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅ
ਮਰਪਦਵੀਪਾਵਹਾ॥੨॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿ
ਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿ
ਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰ
ਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂ

ਰੀ

ਭੀ ਆਰਾਮਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾ
ਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਆ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ
ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ
ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥ ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾ
ਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥ ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅ
ਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ
ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿ
ਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕ
ਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥ ਮੋ
ਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇ
ਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ
ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥
ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇ
ਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥
੫॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜ
ਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾ
ਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ
ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ

ਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਹਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਰਮਨਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣੈਕੋਟੇ
ਨੀਬਮਨਾਰਾਮ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗ
ਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤ
ਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਿ
ਰਾਮ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨ
ਗੋਵਿਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀ
ਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨਾਰਾਮ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀ
ਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਨਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਇਛ
ਪੁਜਾਈਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨਿਅੜੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇ
ਸੇਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜਨਜੀਕੇਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇ
ਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮ॥੪॥੨॥੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਕਉਮੂਲਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ੧੨੭॥ ਪੜਤਾਲ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਛੰਤ੫
੧੪੬॥ ਜੋੜੁ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋ
ਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪ
ਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁ
ਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥ ਗੋਂਡਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਫਾਕਿ
ਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰ
ਹਿਗੁਣਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏ
ਪਰਕੈਚਾਇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਾਇਲੇ॥ਜਿਉ
ਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿ

ਨਾਸਿਉ ਓਹੁ ਮੁਠੋ ਮੂੜ੍ਹ ਲੋਭਾਇਓ ਲੋ ਹੂਓ ਹੋਆ ਪੰਚ ਦੂਤਾਸਿ ਦੈ ਰੀਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਇਓ ਲੋ ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਲੂ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ਲੋ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰ
ਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪ
ਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥
ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘ
ਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭ
ਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿ
ਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥
ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰ
ਖਿਆ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਦਰ
ਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ
॥੩॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸ
ਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ
ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆ
ਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸ
ਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ
ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥
ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜ
ਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾ
ਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ
ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੬॥

ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੭॥

ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੮॥

ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥

ਗੋਂਡ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ

ਉਤਰੈ ਸਭੁ ਤੇਊ ਚਰਨ ਪਰਗਾਸਾ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਜਿਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੋ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਃ ੫

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫

ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੪॥

ਗੌੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾ
ਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੂਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰ
ਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ਅ
ਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐਭਗਵੰਤ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਂ
ਛਤਪੂਰਨਫਲਪਾਏ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਬ
ਖਸਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧੫॥ ਗੌੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰਾਚੀਤਾ॥ਮਨਤਨਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ॥ਦੂਖੁ
ਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲ॥ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥ਜਗਮਹਿਆਇ
ਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿ
ਟਹਿਉਨਮਾਦ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਜਾਣੁਭਗਵੰਤ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰਨਮੰਤ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਕੀਏਭੰ
ਡਾਰ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਹਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾ
ਗਾ॥੪॥੧੬॥ ਗੌੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰਣ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਫਿਰਿ
ਮਰਣ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥ॥ਮਹਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤਹਮੰਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਈਪੂਰਨਨਾ
ਥ॥ਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿ
ਵਖਿਆਣ॥ਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸਨੋਰਾਮਦਾਸ॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸ॥੨॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰ
ਹਿਸਿਵਦੇਵ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬੂਝਹਿਅਲਖਅਭੇਵ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇ
ਕੇਈਕੇਇ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛਹੂਨਾਹਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਦੀ
ਨੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵ॥੪॥੧੭॥ ਗੌੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੰਤਕਾ
ਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ॥ਸੰਤਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲਿ॥
ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਾਲਿ॥੧॥ਸੋਈਸੰਤੁਜਿਭਾਵੈਰਾਮ॥ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੈਏਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਕੈਊਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਾਥ॥ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਹਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਸੰਤਕਾਦੋ
ਖੀਰਾਜਤੇਟਾਲਿ॥੨॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹੁਨਕੋਇ॥ਜੋਨਿੰਦੈਤਿਸਕਾਪਤਨੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੁ॥ਝਖਮਾਰਉਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਭਇਆਬਿਸਾਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸ

ਕਹਿ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਨਮੁਖਹਾਰਗੁਰਮੁਖਸਦਜੀਤਿ॥੪॥੧੮॥ ਗੋਂਡ ਪਾ:੫
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸਭ
ਮਾਹਿਨਿਵਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰਕਿਨਜਾਹਿ॥ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿ
ਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਹਿਥਸੰਸਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤ
ਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਣ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਡਾਇਣ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦ॥ਨਾਰਾਇ
ਣਕੀਨੇਸੂਖਅਨੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੋਪਰਤਾਪ॥ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੋਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ਨਾਰਾਇ
ਣਸਾਧਸੰਗਿਨਰਾਇਣ॥ਬਾਰੰਬਾਰਨਰਾਇਣਗਾਇਣ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਹੀ॥ਨਾਰਾ
ਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥੧੯॥ ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰੁ॥ਤਿ
ਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਹੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਪੋਹੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਹੁ॥ਦੂਤਦੁਸਟਤਿਸੁ
ਪੋਹਤਨਾਹਿ॥ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੋਜਾਇ॥ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਇਆ
ਹਰਿਰਾਇ॥ਸੋਦਾਸੁਰਖਿਆਅਪਣੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੇਕੋਬਹੁਤੁਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤਾ
ਖਾਕੂਨਾਲਿ॥੩॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰ॥ਅਪਣੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੪॥੨੦॥ ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ॥
ਪ੍ਰਾਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੂਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੂਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੂਖੁਨਹੀਜਮਜਾਲਾ॥
ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਉਸਨੁਨਹੀਇਸੁਸੀ
ਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈ
ਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਾਆਇਆ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁ
ਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾ
ਇਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾ
ਲ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੨੧॥ ਗੋਂਡ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰ
ਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਆਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਹੋਇਦਇਆਲ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾ
ਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥

ਕਾਇਉਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾ
ਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਂਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ॥੪॥੨੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ੨ ॥ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਮੂ
ਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋ
ਬਿੰਦਗੁਰੂਗੋਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਉਪਤੀਆਏ॥
ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨਕੈਮਨਿ
ਮਹਾਅਨੰਦੁ॥ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ॥ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲਭਏ॥ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗ
ਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰ
ਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥੪॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੁਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠ
ਪਹਰਜਨੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜ
ਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇ
ਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾ
ਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਜਨਕੇਰੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥ ਜੋੜੁ੨੯

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅ
ਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੇ
ਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾ
ਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏਹੋਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਆਵੈਮੋ
ਹਿਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇ
ਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ॥ਪਵਹੁਚਰਣਾਤਲਿਊਪਰਿਆਵ

ਅਵਰੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ਰਾ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ॥ਹਮਖੇਲਹਸਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁ
ਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲ
ਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ॥ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁ
ਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ॥ਕਰਨਹੁਮਧੁਰਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇ
ਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇਤਾ
ਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖਾਰਮੰਡਲੀਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋ
ਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥
ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਚਹੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾ
ਥੇ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖੇ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥ਏਕਿਨਚਾਵਹਿਏਕਿਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੋਬਹੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿ
ਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇ
ਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇ
ਆਕੇਧੰਧਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁਤਾ
ਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸਬਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥੨॥ਨਾਰਦੀ
ਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿਆਗਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿ
ਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ॥ਕੋ
ਈਬੋਲੈਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀ
ਮਾ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਹੀਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਿਕੋਈਹਜਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋ
ਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈਓਢੈਨੀਲਕੋਈਸੁਪੇਦ॥੩॥ਕੋਈਕ
ਹੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈਭਿਸਤੁਕੋਈਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮ:੫ ॥ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸ
ਮਾਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾਟੀਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇ
ਕ॥੧॥ਕਉਨੁਮੂਆਰੇਕਉਨੁਮੂਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥੧॥

ਭਇਆ ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥ ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥ ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤ੍ਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਤਨੁ

ਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ਕਿਆਦੇਵਉਜਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥
ਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥੪॥ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਤੇਨੀਚੁਨਿਵਾਜਿਆ॥੫॥
ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ॥੬॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇਰਾ
ਤੂਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੭॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਸੇਵਕਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਓ
ਮੁਖਿਦੇਵ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿ
ਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁ
ਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀ
ਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਭਰਮੁਨ
ਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲ॥
੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀਪਿਆਰੀ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁ
ਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿ
ਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹਰਾਨੇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੇ॥੨॥ਜੋਜੋਕੀਨੋ
ਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਕੋਦੂਤੁਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੈਭਾ
ਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥ਤਾਕਉਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪਾਲ॥੪॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤ॥ਹਿਰਦੈਰਾ
ਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਹਤ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਲੋਕਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਪਨਾਕਹਿਆਆਪਿਨਕਮਾਵੈ॥੧॥ਪੰਡਿਤਬੇਦੁਬੀਚਾ
ਰਿਪੰਡਿਤ॥ਮਨਕਾਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਰਾਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥ਮਨੁਕੀਨੋਦਹਦਿਸਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ॥ਤਿਲਕੁਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥੨॥ਖਟੁਕਰਮਾਅਰੁਆਸਣੁਧੋਤੀ॥ਭਾਗਠਿ
ਗ੍ਰਿਹਿਪੜੈਨਿਤਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਫੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੂਤ॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਇਨਤਰਿਓਮੀਤ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁ
ਕਮਾਇ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਓਸੁਉਤਰੀਮਾਇ॥ਚਤੁਰਬੇਦਪੂਰਨਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਾਇ॥੪॥੧੭॥
ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਹੈਤਾਕੀਚੇਰਿ॥ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੇ
ਪਾਨੀਹਾਰ॥ਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾਰ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਭਗਵਾਨ॥ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸ
ਰੰਜਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ॥ਕੀਰੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤ
ਕਬਰਨ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨ॥੨॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿ

ਦ੍ਰਾਕੂਰੁਸੋਈਕਲਮਲਹਿਰਦਾਨਾਜਾਕਉਠਾਕੁਰਿਦੀਆਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸਾਸਹ
ਜਸੁਖਆਸਨਿਦਿਨਸਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸ੍ਵਾਸਾਨਾਨਕਕੋਹੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫
ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗਾਜੋਕਮਾਵਨੁਸੋਈਭੋਗਾ॥ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਬੰਧਾਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇਆ
ਧੰਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸੰਤਜਨੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੂਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਮਿਥਿ
ਆਬਿਸਥਾਰਾਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਰਾਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿਕੂਰਾਨਾਮਬਿਨਾਹੋਇਜਾਸੀਧੂਰਾ॥੨॥ਭਰ
ਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰੀਸੰਗਿਨਾਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾਰੀਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾਨੀਸਾਕਤਇਵਹੀ
ਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨਾਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਜਿਸੁ
ਤੂਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰ
ਨਨਾਦਾਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋ
ਗ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਭਵਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨ॥੧॥ਰਹ
ਾਉ॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਨਿਹਚਲ
ਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂਨਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇ
ਆਜਾਲ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈ
ਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦੁ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਨਾਨਕਬਿਸਮਾਦੁ॥੪॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਭੇ
ਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੇਰੋਪਉ
ਤ॥ਅਨਿਕਬਾਰਸੰਤਹਡੰਡਉਤ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਖੇਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸੰਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮ
ਨਿਆਸ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਨਿਰਮਲਰਾਸਿ॥੨॥ਸੰਤਹਮਾਰਾਰਾਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੂਨਕੜ
ਦਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਲ॥ਸੰਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਲ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ॥ਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰਅਪਾਰਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੰਤਹਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥੪॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਃ੫ ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਣੁਸਭਛਲੈ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਲੇਮੀਤਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਲਾਜਰਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਮੁਕ
ਛੁਨਕਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਾਟੀਦਾਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਾਪਿਮਨ
ਸੁਖਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੇਰੋਊਜਲਮੁਖਾ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਕਿਨਹੀਨਕੀਏਕਾਜਮਾਇਆਪੂਰੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰਨਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਨਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜ

ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥
ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ
ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ
ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾ
ਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥ ਚਿ
ਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ
ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵ
ਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ
ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿ
ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥ ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥
ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁ
ਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੪॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਡੋਲ
ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥
ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ
ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ਨੀ
ਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ ਕਪਟ
ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍
ਰਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁ
ਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥
ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆ

ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲ ॥ ਤਾ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿਦ ਗੁੋਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੨੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੨੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਹੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥ ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੨੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੨੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥

ਕਟੀਬੰਦਿਪ੍ਰਭਿਸੇਵਕਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਰਿਦੁਕਾਰਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਬਨਿਓਪੂਰਬਲਾਭਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੋਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆ
ਲ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਘਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੩॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥
ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ॥ਸੋਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਾਤ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ॥੧॥ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜ
ਨਾਹੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਠੀ॥
ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ॥੨॥
ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮ
ਗਿਰਹ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ॥੪॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ॥
ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ॥ਕਬਹੂਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ॥ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ਭਵਜਲੁ
ਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋ
ਜਨੁਖਾਇ॥ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿ
ਸਰੁਗੋਪਾਲ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ॥੪॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਤੇਰੀ
ਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥
੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਚੈਹਰਿ
ਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈ
ਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ॥੪॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤ

ਕਰੋੜੀ ਟਿਨਾ ਦੇਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥ ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ
ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥ ਸੰਤਨ ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸਨੁ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥ ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾ
ਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥ ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾ
ਨੈ ਮਰਮ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥ ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ ਇਕਿ
ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲ
ਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾ
ਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਨਾਮ
ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਅਗ
ਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਅ
ਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥
ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪ
ਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨ
ਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ
॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ

ਕਾਲਾਮੁਮਾਲੁਨਿਧਾਨਾ॥ਦਰਗਹਮਦਰੀਆਨਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ਹੋ
ਇਦਇਆਲਾਨਾਨਕਦਾਸਨਿਰਾਲਿ॥੪॥੩੯॥ਛਕੇ੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਜੋਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ॥ਆਪ
ਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਏਹੀਸੁਆਉ॥੧॥ਆਨੰਦੁਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿ॥ਛਡਿਸਿ
ਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤਰਿ॥ਨਿਰਮ
ਲਜਪਿਨਾਮੁਧਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਰਿ॥ਭਵਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤੁ
ਪਾਰਾਵਾਰ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨਾ॥ਹਰੇਹਰਿ
ਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫
ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾਹਿਨਦਰਗਹਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛ
ਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਧਿਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤ
ਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਬੈਰੀਸਭਿਹੋਵਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਤੇਰਾਹੋਵੈਚੀਤ॥੨॥ਸਭਤੇ
ਊਤਮਇਹੁਕਰਮੁ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈ
ਭਾਰੁ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰੀਹੋਵੈਆਸ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਫਾਸ॥ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸ
ਮੀਜੈ॥੪॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁ॥ਜਿਸਕਾਤੂਤਿ
ਸਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆ
ਵੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਾਨਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨੁਮਾਨੇਰਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹ॥ਤਿਸਕਾ
ਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗੋਚਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾ
ਪਿ॥ਜਿਸੁਚਿਤਿਆਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਊਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾ
ਇ॥ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ਬੂਡਤਲੋਹਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੪੨॥ਰਾਮਕ
ਲੀਮਃ੫ ॥ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤੁ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ
॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਆਪਿ॥ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੀਤ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾਅਤਿਭਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਣੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾ
ਪੁ॥੪॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕ॥ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਆਸ॥
ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇ॥ਕਾਰਜੁਤੇਰਾਹੋਵੈਪੂਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ

ਮਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਕਾਰਨਕਰਨ॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਸਰਨ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਹੀਧਿਆਇਆ॥
ਆਨੰਦਹਰਿਰੂਪਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਤਿਸਹੀਕੀਓਟਸਦੀਵ॥ਜਾਕੇਕੀਨੇਹੈਜੀਵ॥ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤ
ਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਸਰਬਕੀਰੇਣਹੋਵੀਜੈ॥ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਧਿਆ
ਈਐਨਾਮੁ॥ਸਫਲਨਾਨਕਇਹੁਕਾਮੁ॥੪॥੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ॥ਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਰਹੀਮ॥ਅਲਹਅਲਖਅਪਾਰ॥ਖੁਦਿਖੁਦਾਇਵਡਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਓਂਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥
ਖਾਲਕੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ਭਉਭੰਜਨਰਿਦਮਾ
ਹਿਅਰਾਧੋ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦ॥੨॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲਾਤੂਹੀਏਕ॥
ਪੀਰਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖ॥ਦਿਲਾਕਾਮਾਲਕੁਕਰੇਹਾਕੁ॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਤੇਪਾਕੁ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਨਰਹਰਦਇ
ਆਲ॥ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਆਧਾਰ॥ਬਾਸੁਦੇਵਬਸਤਸਭਠਾਇ॥ਲੀਲਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜਾਇ॥
੪॥ਮਿਹਰਦਇਆਕਰਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭਰਮ
॥ਏਕੋਅਲਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੫॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਤਨਾਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਵਸੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਤਨਤੇਸਭਿਨਸੇ॥੧॥ਗੋਪਾਲਕੋਜ
ਸੁਗਾਉਪ੍ਰਾਣੀ॥ਅਕਥਕਥਾਸਾਚੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਨਾ
ਸੀ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਾਨੀ॥ਹਰਿਮਿਲਣੈਕੀਏਹਨੀਸਾਨੀ
॥੨॥ਮਿਟੇਜੰਜਾਲਹੋਏਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਕਰਮੁਬਣਿ
ਆਇਆ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਰਸਨਾਗਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਪਰਵਾਣੁ॥ਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿ
ਨੀਸਾਣੁ॥ਦਾਸਕੀਰੇਣੁਪਾਏਜੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫
॥ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਧਰਿਧਿਆਨੁ॥ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇ
॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਜਾਇ॥੧॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਨਦਰੀ
ਆਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕੀਰਤਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰਕੀਭਗਤਿ
ਸਦਾਗੁਣਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸੁਰਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸ
ਮਸਰਿਸੁਖਦੂਖ॥ਕਦੇਨਬਿਆਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁਰਰਾਜੇ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸ
ਭਿਕਾਜੇ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲਬਖਸਿੰਦੁ॥ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁ
ਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥੪॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨ
॥ਮੂੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨ॥ਰਾਮੁਸੰਗੀਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥

॥੧॥ਸਿਧਪ੍ਰਭੂਸੇਵਹਿਚਤੁਰਭੁਜਧਾਰਹਿਮੀਤਾ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਦਰਸਕੀਆਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮੁਖਬਿਹਾਨੇਅਨੰਕ੍ਰੀਅਭੂਦਾਦਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਬਿਖਿਆਸਾਦਿ॥ਭ੍ਰਮਰਭ੍ਰਮਤਨਹੂ
ਪਾਇਆ॥ਤਰੀਨਜਾਈਦੂਤਰਮਾਇਆ॥੨॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥
ਰਾਖਨਕਉਦੂਸਰਨਹੀਕੋਇ॥ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੩॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਅਪਨੇਦ
ਾਸਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ॥ਸਰਣਿਗਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਃ੫ ॥ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਹੀਭੇਟਤਧਰਮਰਾਇਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤ॥ਫੁਨਿਗਰਭਿ
ਨਾਹੀਬਸੰਤ॥੧॥ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿਨਾਮਾਪੂਰਬਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾਗਾ॥ਸੰਤਕੀਧੂਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖ
ਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਧਪਰਾਨੀ॥ਜਨਕਾਸਫਲਦਰਸੁਡੀਠ
ਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥੩॥ਮਿਟਾਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸ॥ਪ੍ਰ
ਗਟੇਆਨੂਪਗੋੁਵਿੰਦ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਗਊਕਉਚਾਰੈਸਾਰਦੂਲੁ॥
ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀ
ਸਟਿਪਾਈ॥ਕਰਣਹਾਰਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲ॥ਊਚੈ
ਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥੩॥ਅਕਿਰਤਘਣ
ਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੩੬
॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀ
ਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾ
ਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ॥
ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇ
ਓਨਹਫੁਨਿਰੋਜ॥ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥੩॥ਜਉਛੂਟਉਤ
ਉਜਾਇਪਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕ
ਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆਧੋਹਿ॥ਕੁਦ
ਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਮਨਾ॥ਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਪੂਰੇਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦ

ਹੀਤੂ ਗੋ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ ਰੇ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੨॥ ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ
॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭ
ਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ
ਪਰਤਾਹਾ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ
ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅੰਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤ
ਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ
ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐ
ਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰ
ਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥
੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣ
ਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿ
ਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ
ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿ
ਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪
੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸ
ਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਏ

ਈ ਮੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ਨਰ ਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥ ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰਹੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥ ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥ ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨ ਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥

ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੫॥ ਕਿਨ ਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤਾ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁ
ਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੬॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫
॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰ
ਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ
ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁ
ਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠ
ਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੩॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ
ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ
ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੪॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ
ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੫॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋ
ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੬॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ
॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੭॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪਾ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤਾ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ
ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥ ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ
ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨
॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾ
ਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾ
ਏ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿ
ਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀ
ਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥੬॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ
॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ
ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥

ਦਵ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੩॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੪॥੧੧॥ ਰਹਉ ਸੰਤ ਜਸੁ
ਦਤਾ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਤਾਪਨਾ ਬਿਗਸੈ ਬਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਹਰਿ ਜਨ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇ
ਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੂੰਗ
ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦਾ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜਿਉ ਪਾਲੈ ਕਉ
ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨੀ ਮੈਲਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ
ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੪॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆ
ਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੫॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੬॥੪॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਉਧਾ
ਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ
ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ ਸੁਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ ਤੂ
ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥ ਰਾ
ਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂ
ੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮ
ਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੬॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅੰ
ਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕ
ਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੫॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ
ਕਮਾਈ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ

ਤੁਰਿਸ ਭੈਜਲ ਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਆਪਣੈ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚ ਧਰਮ
ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ॥੧੬॥ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ॥
੧੭॥ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ॥੧੮॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖ
ਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥੧੯॥ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੨੦॥ਭਗਤਿ
ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ॥੨੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖਹੁ ਸ
ਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ॥ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ॥੧॥ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿ
ਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ॥ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀ
ਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
ਸੰਤਹੁ॥੨॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ॥੩॥ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭ
ਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ॥੪॥ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾ
ਈ ਸੰਤਹੁ॥੫॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਅ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ॥੬॥ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ॥੭॥ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰ
ਤਹੁ॥੮॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ॥ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ॥੨॥ਜਿਸ ਤੇ
ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੩॥ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰ
ਕਾਰੀ॥੪॥ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ॥੫॥ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੬॥ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੭॥ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ
ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੮॥ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ॥੯॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ॥
ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ॥ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ॥ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ॥ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲ
ਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭ੍ਰਮ ਧੜਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ਦਾਨ ਦਾਤਾਰ
ਅਪਾਰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ॥ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ॥ਜਿਸ

ਤੇਰਾਕੈਸੇਸਚੁਭਾਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਕਉਭਾਣਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਮੇ
ਪ੍ਰਭਮਣੋਮੇਰੈਪ੍ਰਭਕਾਮਣੋ॥ਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੋਸੁਆਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੋ॥ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾਸਦਪਰਧਾਨੋਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮਾ॥ਚਾਖਿਆਮਨੇਸਾਰਿਗਪਾਣੇਜਿਨਕੈਭਾਗਮਥਾਨਾ॥ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਹਿਧਿਆਇਆ
ਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਣੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਣੋ॥੪॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਣੀਐਮੰਗਲਾ॥ਸੋਹਿਲੜਾਪ੍ਰਭਸੋਹਿਲੜਾਅਨਹਦਧੁਨੀਐਸੋਹਿਲੜਾ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਸ
ਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਵਧਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥ਚੂ
ਕੀਪਿਆਸਪੂਰਨਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਨਿਰਗੁਣੀਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਘਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗਲੁਸੁ
ਣੀਐ॥੫॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਾਰਾਮਰਮਾਕੰਠਿਉਰਧਾਰੀਐ॥ਉਰਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਪੂਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਭੈਦੂਰਿਕਰਤਾਪਾਪਹ
ਰਤਾਦੁਸਹਦੁਖਭਵਖੰਡਨੋ॥ਜਗਦੀਸਈਸਗੋੁਪਾਲਮਾਧੋਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੂਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੀਐ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੁਜਨਕਾਆਸਰਾ॥ਮਾਲੁਮਿਲਖਭੰਡਾਰਨਾ
ਮੁਅਨੰਤਧਰਾ॥ਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਧਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੋਗਏਕਨਰਾਇਣਾ॥ਰਸਰੂਪਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਧਿਆਇਣਾ॥ਕਿਲਵਿਖਹਰਣਾਨਾਮਪੁਨਹਚਰਣਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਹਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਿਜਨਕੀ
ਚਰਨਕਮਲਹਆਸਰਾ॥੨॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ॥ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਸੁਣਿ
ਭਗਤਵਖਾਨਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਝੁਧਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਮੇਸਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਕਰੁ
ਣਾਮੈਜਗਦੀਸਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਤੁਸੁਜਾਣੁਸੋਈਜਿਸਹਿਪ੍ਰਭਜੀਮਾਨਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸੋਇ
ਤੁਝਹਿਪਛਾਨਈ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਅਨਾਥੁਸਰਣੀਆਇਆ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਕੁਸਲੁਥੀਆਸਰਬਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰ
ਨਿਆ॥ਆਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਮਹਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾ
ਇਆ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ॥ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥ਕਿਲ
ਵਿਖਸਭਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੈਣਿਦਿਨਸੁਅਰਾ
ਧੀਐ॥ਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਣਕਮਲਹਸਾਧੀਐ॥ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹਨਦੂਖਸਗਲੇ
ਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ॥੧॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤ
ਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਪਾਏਸੂਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖ
ਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈ

ਪਹੂਏ ਕੂ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਮੋਹ ਸੋਗ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿ

ਅਵਰੁਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰੂਅਸੋਹੰਦਿਸਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆ॥
ਪਾਲਕੁਜੀਅਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੈਭਾਵੇਜਿਦੀਆਚਰਜੀਵਨਦਰਪੰਗਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਸੰਗਿ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਫਲਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰਖਧਿਆਵਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਿਤਕਰੇਪਰ
ਰੁਸੁਲਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭੁਛੁਡਿਮਤਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਹਿਕੈਦਰਨੁਕੀਸਿਸਗਲ
ਉਦਿਵਾਇਆ॥ਕਰਮਉਪਰਿਵੰਦਰੋਹੋਣੀਧਾਲੀਕੋਇਨਜਾਣਿਆ॥ਸਭਸਿਖਸੰਗਤਿਕਉਈਇਕਤ੍ਰਆ
ਨੰਦਸਮਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਮਰਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਸੈਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਬਕਰਾਈਆ
ਜਿਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਭਟਣਛੁਟੇਤਕਰਾਇਆਕੁਰਗਿਆਨਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਜਪਿਆਸੁਖਦਾ
ਚਟਸਾਲਿਬਾਲਕੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਬਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜਿਆਗੋਵਿਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆ॥ਜੇਦਵਦ
ਨਾਮੁਕਰਣਬਿਰਖਾਕੇਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭਅੰਤਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤ
ਇਕਤ੍ਰਕਰੇਬਾਲਕਕਰਹੁਸੰਗੋਵਾਲਪੇਸੁਜਨਜਨੁਕੁਟੰਮਭਲੇਵਡਿਆਈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਗਲਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥ਸਗਣਲਿਖਾਇਆਪੁਰਹੁਆਇਆਦੀ
ਪੁਕੁਲੁਮਿਦਿਵਾਇਆ॥ਅਚਰਜਜੋਧਬਣਾਈਠਾਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਪੂਕੇਸਭਦੇਵਸੁਰਾ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਕਾਜੁਹੋਆਵਜੇਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੪॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਰੁਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਛਉਸਾਧਹਧੂਰਿ॥
ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣੁਭੈਹਰਣੁਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨੋਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੋਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਣਰੰਗਿਰਾਤੇਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿ
ਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰਿ
ਆਹਰਿਸਰਬਪਾਪਾਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਉਦਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰ॥ਕਥਨੀਸਾਤੁਧੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰਤਸਰਣਿ
ਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥ਸੂਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ਰੁਤਿ
ਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁ
ਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਆ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਬੇਤਾਗੁ
ਣਗੋਵਿਦਅਮੁਲਿਆ॥ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖੁਗਵਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਤਿਸਕੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭ੍ਰਮਿਥਕੀਕੋਇ

ਸਮਤੇਰਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਧੀਆਨਾਨਕਕਰਮਿਲਿਖੇਯਾ॥੧॥ਜੋਭਾਣੇਸੋਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖੜੀਜੇਠਅਖਾੜੈ
ਘਾਮਜੀਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਦੁਹਾਗਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਾਗਾਰ
ਬਿਮੁਠੀਆ॥ਜਲਬਾਝੁਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਠੀਆ॥ਕਰਿਪਾਪਜੋਨੀਭੈਭੀਤਹੋਈ
ਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਿਤੇਰੀਰਾਖੁਪੂਰਨਕਾਮਜੀਉ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਧਾਲ
ਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਕਰੁਗ
ਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥੨॥ ਛੰਤ॥
ਰੁਤਿਬਰਸੁਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣਭਾਦਵੇਆਨੰਦਜੀਉ॥ਘਣਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੂਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀ
ਉ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸ
ਮੂਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਾਗੇਨਹਛਿਦ੍ਰਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਦਬਖਸਿੰਦਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁ
ਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰਉਕਬਪੇਖਉਗੋਪਾਲ॥ਹੈਕੋ
ਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਣਹਾਰ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਂਤਿਨਊਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਹਰਿਸਾਧਹਸਰਣਾਗਤੀਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਰੁਤਿਸਰਦਅਡੰਬਰੋਅਸੂਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸ
ਜੀਉ॥ਖੋਜੰਤੀਦਰਸਨੁਫਿਰਤਕਬਮਿਲੀਐਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹਸੂਖਸਾਰੇਹਾਰਕੰ
ਙਣਧ੍ਰਿਗੁਬਨਾ॥ਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਣਿਚਤੁਰਿਬੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ਈਤਉਤਦਹਦਿਸਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿ
ਲਨਕੀਪ੍ਰਭਪਿਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥
ਜਲਣਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਬਿਨਸੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥
ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਣਰਾਮਭਰਪੂਰਿ॥੨॥ ਛੰਤ॥
ਰੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰਪੋਹਿਜੀਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧ੍ਰੋ
ਹਜੀਉ॥ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ਹਾਰਡੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਣਗਾਉ
ਅਲਖਅਭੇਵਿਆ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਬਾਂਛਤਜਮੁਨਸਾਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਜੀਉ॥੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਡੋਲਤਨਾਹੀਚੀਤ॥ਸੰਤਸੰਜੋ
ਗੀਨਾਨਕਾਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਮੀਤ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਅਨੰਦਕੋਡਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗਿਬਨੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਭਨੇ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਹਿਮਕਰਰੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀਮਾਘੁਫਗਣੁਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ਸਖੀਸਹੇ
ਲੀਗਾਉਮੰਗਲੋਗ੍ਰਿਹਿਆਏਹਰਿਕੰਤਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਮਨਿਧਿਆਏਸੇਜਸੁੰਦਰਿਸੋਹੀਆ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁ

ਤ੍ਰਿਭਵਣਭਏਹਰਿਆਦੇਖਿਦਰਸਨਮੋਹੀਆਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤ
ਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਕੰਤਜੀਉ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਜੀਅ
ਕੇਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰ॥੧॥ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੇਈਤਰੇਸੇ
ਸੂਰੇਸੇਬੀਰ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇਤੀਰ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਚਰਣਬਿਰਾਜਿਤਸਭਊਪਰੇ
ਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਵਣਦੁਖਹਰੇਹਰਿਭਗਤਿਕੀਆਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿ
ਰਾਤੇਸਹਜਿਮਾਤੇਤਿਲੁਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈ॥ਤਜਿਆਪੁਸਰਣੀਪਰੇਚਰਨੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਗੋ
ਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਸ੍ਰੀਰੰਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਆਦੇਸੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਇਆਧਾਰਹੁਜੁਗੁਜੁ
ਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈ
ਡੀਠੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ॥ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭਿਵਾ
ਦਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆਪੇਹੀਥਟਿਆ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆ॥ਆਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ
॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁ
ਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾ
ਪ੍ਰਭਤੋਹਿ॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋ
ਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁ
ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧ
ਰ॥ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਿਕਰ॥ਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮ
ਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਣਜੋਗਿਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹ
ਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੫ ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ॥ਕਾ

ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆਆਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਰਟਿਆ॥

ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਜਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿਆ ॥ ਦਇਆਲ
ਹੋਏ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥
ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰ
ਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ
ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰ
ਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ
ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ
ਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ
ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ
ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥
ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸ
ਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ
ਭੋਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇ
ਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥
ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿ

ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਦੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥

ਸੁ ਆਪਣੀ ਪੁਰਿ ਪੂਰਕ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਕਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਕਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਗਾ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਗਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰ

ਤੇਰੇਸੇਵਕਸ੍ਰਿਸਟਿਉਧਾਰਦੇ॥੬॥ਮਃ੫॥ਮਿਤ੍ਰੁਅਖਾਇਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਮ੍ਹਲੋਮਠਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆ
ਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਭੂਰੀਆਵੈਭੂਰੀਜਾਵੈਆਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਭੁਕਰੈਜਨਛੇਓਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੋਰੇਹਾ॥
ਵਿਆਪਿਆਪ੍ਰਿਅਤੁਗਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਸੁਧਿਅਨਿਲਾਗਾ॥ਤਿਸੁਮੇਹਾ॥ਠਗੋਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਆਇਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥
ਇਸੁਨਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਂਉਘੜਿਆਇਆਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘਾੜਿ
ਆਪੜਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤ੍ਰ
ਸਤ੍ਰਸਮਾਨੇਅਉਗਣਕਟੇਕਰੇਸੁਧੁਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ॥ਆਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਹਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਰਗਹਸਿਝਈ॥
ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿ
ਰਭਉਸੋਭਈ॥ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆਨਪੋਹੈਅਗਨਈ॥ਤਿਸਨੋਸ
ਦਾਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸੁਦੂਖਾਨਾਸੁਹੋਇ॥ਹਥਦੇਇਆਪਿਰਖੁਵਿ
ਆਪੈਭਉਨਕੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰੈਣਿਏਤੈਕੰਮਿਲਾਇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰ
ਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁਲਹਿਆ॥ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀ
ਸਿਫਤਿਦੇਹੁ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹ॥੧॥ਮਃ੫॥ਏਕੋਜਪੀਐਮਨੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ
॥ਇਕਸੁਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿ
ਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸ
ਮਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈ
ਣੁ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਹੂੰਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨ
ਲੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ॥ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੰਦਗੀ
॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ॥
ਤੁਧਹੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅਵਘ
ਟਿਘਟਘਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾ
ਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾ

ਹੁਗੁਰਸਬਦੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਕਉਭਰੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਖਾਹਿ॥ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾ
ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫
ਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਮੁਦੇਹੁਅਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂੰਨਿ
ਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰ
ਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜ
ਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਅਵ
ਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂ
ਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥
ਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ॥ਨਾਤੂੰਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇ॥ਸਭਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੂਭਗਤਾਕੈ
ਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ॥ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਏਹਿਵੈਦਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾ
ਣੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੇਸਭਦੂਖਮਿਟਾਇਣੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਹੁ
ਕਮਿਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ॥ਹੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹੋ
ਤਿ॥ਹੁਕਮਿਮਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ॥ਹੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ਹੁਕਮੈਸੋਗਹਰਖਆਨੰਦ॥ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧ
ਰਮੰਤ॥ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾ
ਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾਸੇਵਦਾਰੁ॥ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਜਿਗਾਵੈਗੁਣਅਪਾਰ॥ਸੋਢਾਢੀਧਨੁਧੰ
ਲੋੜੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸੋਢਾਢੀਭਾਗਠੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆਰਬਾਰੁ॥ਓਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਰੈ
ਣਾਰ॥ਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਆਵੈਕਦੇਹਾਰਿ॥ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਚੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ॥ਸੋਢਾਢੀਗੁਣਵੰ
ਜਿਸਨੋਪ੍ਰਭਪਿਆਰੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਮਿਉਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮ
ਤਨਿਹਿਰਦੈਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਹੁਤੁਮਗੁਰਸਿਖਹੁਸਚਾਇਹੈਸੁਆ
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦੁਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖੁ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਊਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰੁਪੂ
ਤਿਦੇਇ॥ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਭਾਣੈਹੀਕਢਿਲੇਇ॥ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕਰੇਇ॥ਭਾ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ॥ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾ
ਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਇ॥ਭਾਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏਨਾਨਕਵਿਰ
ਲੇਹੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਹਉਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥ਪਸੂਪਰੇਤਅਗਿਆਨ

ਸੋਹਾਗਣਿਘਣੋ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤਿਤੁਰਾਉਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਲਨਾਇਤੇਰੈਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੁ
ਖੁਵੰਞੈਜਿਸੁਨਾਉਮਨਿਵਸੈ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਲਾਲੁਜੋਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਾਰਣਹਾਰਿ
ਆ॥ਤੇਰੀਸੋਭਾਤੁਧੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਮਿਤ੍ਰੁਪਿਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾ
ਇਆਰੰਗਿਕਸੁੰਭੈਭੁਲੀ॥ਤਉਸਜਣਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਲਹਦੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਸੁਵਿਰਾ
ਇਣਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠੋਪਉਪਉਲੂਹੈ॥ਹਭੇਭਸੁਪੁਣੇਦੇਵਤਨੁਜਾਮੈਸਜਣੁਤੂਹੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿਵਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਪੂਰਾ
ਗੁਰੂਸੁਸਰਪਰਤਾਰਣੋ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁਸਮ੍ਹਾਲਣੋ॥ਜਿਸੁਆਇਆਹਥਿਨਿਧਾਨੁਸੁਰਹਿਆਭਾਲ
ਣੋ॥ਜਿਸਨੋਇਕੋਰੰਗੁਭਗਤੁਸੋਜਾਨਣੋ॥ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਹੀਚਾਰਣੋ॥ਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਸਭੁ
ਤੇਰਾਕਾਰਣੋ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਾਨਕਜੀਮੈਹਭਵਞਾਈਛੋੜਿਆਹਭੁਕਿਝੁਤਿਆ
ਗੀ॥ਹਭੇਸਾਕਕੂੜਾਵੇਡਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਡੈਲਾਗੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਫਾਵੀਥੀ
ਈਬਹੁਤੁਦਿਸਾਵਰਪੰਧਾ॥ਤਾਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿਸਜਣੁਮੈਲਧਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਂਤੁਧਹੁਭੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾਵਤਾਂਕਹੀਨਘੁਲੀਐ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿ
ਰਧਨੁਕਾਂਢੀਐ॥ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਜੋਨੀਹਾਂਢੀਐ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁਡੰਡੁਦੇ
॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਣੇ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਸੁਖਰੋਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ਸੋਈਦੁਹੇਲ
ਾਜਗਿਜਿਨਿਨਾਉਵਿਸਾਰੀਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਤੈਡੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾਤੂਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣ
ਾ॥ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੋਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁਪਛਾਣਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਾਵਸੁਹਾਵੇਜਾਂਤਉਧਿਰਿਜੁ
ਲਦੇਸੀਸੁਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀਂ॥ਜਾਂਤਉਜਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨਾ
ਰੀਸਤਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਵੀਆ॥ਘਰਕਾਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁੜਿਨਧਾਵੀਆ॥ਬਿਨਠੀਦੁਰਮਤਿਦੁਰਤੁਸੋਇ
ਕੂੜਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਇਕਰੀਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਦ
ਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣਦਾਸਾਵੀਆ॥ਸੋਭਾਬਣੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮਿਜਾਂਰਾਵੀਆ॥ਮਿਲੀਆਆਇਸੰ
ਜੋਗਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੀਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਹਭਿਗੁਣਤੈਡੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੂਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣ
ਤੇਕਿਆਹੋਵੈ॥ਤਉਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਾਜਾਚੋਵੈ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੇਹਛਿਜੰਦੜੀਊਣ
ਮਝੂਣਾਗੁਰਿਸਜਣਿਜੀਉਧਰਾਇਆ॥ਹਭੇਸੁਖਸੁਹੇਲੜਾਸੁਤਾਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ॥੨॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਚਾਤੁਧੁਤਖਤੁ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ
॥ਜੋਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਸਚੁਨਿਆਉ॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੇਮਿਲੈਥਾਉ॥ਜੋਕੀਨੀਕਰਤ

ਸੁਖਸਾਰ

ਰਿਸਾਣੀਭੁਲੀਕਾਲੋਆ।ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਾਹਮਲਿਆਸ।ਹੀਤੇਰਫੂਰਮਾਨੁਕੀਤੈਨੇਫਿਰੈਂ
ਰਣਕਰਣਕਰੀਮਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਸੋਇਸੁਣੰਦੜੀਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਮਉ
ਨਾਮੁਜਪੰਦੜੀਲਾਲੀ।ਪੰਧਿਜੁਲੰਦੜੀਮੇਰਾਅੰਦਰੁਠੰਢਾ।ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੀ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਹਠਮੰਝਾਹੂਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾ।ਮੁਲਿਨਘਿਧਾਮੈਕੂਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ।ਢੂੰਢਵਞਾਈਥੀਆਥਿਤਾ।ਜਨ
ਦਾਰਥੁਨਾਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮੁਹੋਇਸੋਸੇਵਾਲਾਗਾ।ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿ
ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ।ਲਗਾਰੰਗਚਰਣਾਰਬਿੰਦਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ।ਆਤਮੁਜਿ
ਰਮਤੀਆਗੰਜਤਪਾਗਾ।ਜਿਸਹਿਧਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਕਲਿਮਹਿਤਾਗਾ।ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰ
ਅਠਸਠਿਮਜਨਾਗਾ।ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਣਾਸੋਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਜਾ
ਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਂਧਨਬਾਹਰਿ।ਜਾਂਪਿਰੁਬਾਹਰਿਤਾਂਧਨਮਾਹਰਿ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਫੇਰਫਿਰਾਹਰਿ।ਸਤਿ
ਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਹਰਿ।ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਹਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਆਹਰਸਭਿਕਰਦਾਫਿ
ਆਹਰੁਇਕੁਨਹੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਹਰਿਜਗੁਉਧਰੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵ
ਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰੁਤੇਰਾਮਰਤਬਾ।ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਿਕਰਤਬਾ।ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸ
ਭੁਜਾਣਲਾ।ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਤੇਰਾਘਰੁਭਲਾ।ਤੇਰੈਘਰਿਆਨੰਦੁਵਧਾਈਤੁਧੁਘਰਿ।ਮਾਣੁਮ
ਹਤਾਤੇਜੁਆਪਣਾਆਪਿਜਰਿ।ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ।ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੁਧੁਆ
ਗੈਬਿਨਵਤਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਛਤੜੇਬਾਜਾਰਸੋਹਨਿਵਿਚਿਵਪਾਰੀਏ।ਵਖਰੁਹਿਕੁ
ਪਾਰੁਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣੀ॥੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ।ਜਿਨਿ
ਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ।ਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਹਰਿਸਫ
ਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾ।ਮਨੁਲੋਚੈਉਨ੍ਹਮਿਲਣਕਉਕਿਉਵੰਞੈਘਿਤਾ।ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਓਹੁਅਗਮੁਅ
ਤਾ।ਓਹੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ।ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ।ਕੁਰਬਾਣੀਵੰ
ਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ।ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ।ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾ
ਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸ
ਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ।ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ।ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ।ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ।
ਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ।ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰਨਿਆ।ਧੰਨੁਤੇਰਾਥਾ

ਤੂ ਡੂਠਾ ਪੰਨੁ ਤੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ
ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੧੯॥ ਸਹ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾ
ਗੁ ॥ ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ
ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ
ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ
ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ
ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸ
ਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸ
ਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ
ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੧॥੧॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੯੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੮ ॥ ਛੰਤ ੫ ॥
ਰੁਤੀ ੧ ॥ ਵਾਰ ੨ ॥ ਜੋੜੁ ੧੦੫ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
ਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜ
ਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ
ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪
॥੧॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇ

ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੨॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੩॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੫॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੬॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੭॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੮॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪਃ ੫ ॥ ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੂ ਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪਃ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰ

ਤਰੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿ॥ਸੰਤਆਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠਾ॥ਮੇਰਾਕਮਲੁਬਿਗਸੈਸੰਤਡੀਠਾ॥੨॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਮੇਰਾਹੋਇਓਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਨਕੀਮੋਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਾ॥ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਮੰਤਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇ
ਬਿਖੈਹੰਤਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਹਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾ
ਰਿ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਾਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ॥
ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਮੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ॥ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਕਰੇ॥੧॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋ
ਇਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਰਪਾਲ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀਬਾਣਿ॥
ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕਰਨਾਆਪਨਆਪਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰ॥ਜਾਸੁਮਿਲਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਤਨਹਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਰੀਦਾਤਿ
॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਮੇਰੀ
ਪ੍ਰਭਏਕਕਾਰਨਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜੀਵਣੈਕਾਮੂਲੁ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸ
ਰਬਤਠਾਈਸੂਖਮੋਅਸਥੂਲ॥੧॥ਆਲਜਾਲਬਿਕਾਰਤਜਿਸਭਿਹਰਿਗੁਨਾਨਿਤਿਗਾਉ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁ
ਦਾਨੁਮੰਗੈਦੇਹੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ॥ਕਉਨੁ
ਜਾਨੈਚਲਿਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਖਿਨਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਘੜਿਭੰਨਿਕਰਨੈ
ਹਾਰੁ॥ਜੇਤਕੀਨਉਪਾਰਜਨਾਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਰ॥੧॥ਹਰਿਸਰਣਿਆਇਓਦਾਸੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭੁਊਚਅਗਮਮੁਰਾ
ਰ॥ਕਢਿਲੇਹੁਭਉਜਲਬਿਖਮਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਮਨਿ
ਤਨਿਬਸਿਰਹੇਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਬਾਂਧਵਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਤੂ
ਹੈਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਮੰਡਲਏਕੁਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੧॥ਕਰਨਿਹਰਿਜਸੁਨੇਤ੍ਰਦਰਸ
ਨੁਰਸਨਿਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਬਲਿਹਾਰਿਜਾਏਸਦਾਨਾਨਕੁਦੇਹੁਅਪਣਾਨਾਉ॥੨॥੩॥੮॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨॥ ਡਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖੵਤ੍ਰਾਸਿਰਊਪਰਿਅਮਰੁਕਰਾ
ਰਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦ੍ਰੁਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿਰਭਉਬਾਤਸੁਨੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸਦ
ਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹਧਾਰਅਰੁਦੇਵਾਡਰਪਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਡਰਿਮੁਈਆ

ਸ੍ਰਮ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਗਜ ਸੁਮਤ ਕਤ ਅਸੁ ਨਰਪਤਿ ਕੇਤੇ ਭੂਪ ਭਏ ਪਾਏ
ਆ ਫੂਲ ਚ ਪੂਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਹਰਿ ਪੈ ਅਤ੍ਰਿ ਮੈ ਪੈ ਧਮਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਕਵਨ ਹੈ ਰਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਬਰਖ
ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ
ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਰ
ਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥
ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥
੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ
ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦ
ਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ
ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅ
ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ
ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭ
ਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ
ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ
ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨ
ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ
ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿ
ਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ
ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿ
ਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ

ਹਰਿਗਾਵਣੀਆਮੁਬਾਰਕਾਪਏਬਿਸ੍ਰਾਮਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿ
ਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰਿਓਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ
॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ॥੧॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸ
ਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੈਖੋਏਗੋਬਿ
ਦਚਰਣਓਟਾਈ॥ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਾਕੁਰਕਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ॥੩॥੬॥ ਸਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫॥ਜੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛੋਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉ
ਉਆਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨਸਮਾਰਸਿਰੇ॥ਬੈਰੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆ
ਤਿਸੁਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ
॥ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਤਰੀਐਤਾਸਿਉ
ਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿਰੇ॥ਥੋਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੈਗੁਣਭ੍ਰਮੁਛੂਟਾਜਉਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੭॥ ਸਾਰੂ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸੁਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਾਵਝਰੇਖਿਨਭੀਤ
ਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ਮੂਰੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੂਣੁਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੋਰੀਪੇਖਤਨੈਨਬਿ
ਦਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖੁ
ਪਾਇਓਇਹੁਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥੨॥੮॥ ਸਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹਨੀਤਾਨੀਤ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਹੈਸੋਊ॥੧॥ਸੰਤਨਕੀ
ਓਟਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿ
ਓਸਾਚਾਸੋਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩ ॥ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆ
ਨਥ॥ਹੋਛਾਮਦੁਚਾਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਆਨਥ॥ਤਜਿ
ਸਾਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਪਟਿਓਦਾਸੀਸੰਗਿਸਾਨਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਣੀਧਰੁਤਿਆਗਿਨੀਚਕੁ
ਲਸੇਵਹਿਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਵਥ॥ਫੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰਧਕਹਾਵਥ॥੨॥ਸਤਿ
ਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੋਨਿਹਚਲੁਜਾਨਥ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਸੇ
ਭੂਲਭੁਲਾਨਥ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਹੈ
ਜੋਸੁਨੈਸੋਪਾਰਿਪਰਾਨਥ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਸਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿਸੋਪ੍ਰਭੁਡਹਕਾਵਏ

ਪਾਇਓ॥ਬਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਥੰਮਗਲਿਲਾਇਓ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇਓ॥ਕੂਚ
ਲਕਠੋਰਕਾਮਿਗਰਧਭਤੁਮਨਹੀਸੁਨਿਓਧਰਮਰਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਹਿਬਾਧੇਨਿੰਦਪੋਟਸਿ
ਰਾਇਓ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁਦੁਲੰਘਨਾਪਾਰਿਨਪਰਨਾਜਾਇਓ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਨੇਤ੍ਰਰਖੇ
ਫਿਰਾਇਓ॥ਸੀਸੁਉਠਾਵਨਨਕਬਹੂਮਿਲਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇਓ॥੩॥ਸੂਰੁਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਅਲਿਪਾਇਓ॥ਸੁਭਾਵਤਜੈਸੇਬੈਸੰਤਰਅਲਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਇਓ॥੪॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਖੁਲਿਆਤਿਸੁਲ
ਹਿਆਪੜਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮੰਨਿਆਸੁਭਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜਨਨਾਨਕਸੰਕਟਜੋਨਿਨ
ਪਾਇਓ॥ਰੇਨਰਇਨਬਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾਇਓ॥ਧਿਆਇਹਰਿਜੀਉਹੋਇਮਿਰਤਕੁਤਿਆਗਿਦੂਜਾਭਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਾਹਰਿਢੂਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇਗੁਰਿਘਰਹੀਮਾਹਿਦਿਖ
ਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਰੂਪੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇ
ਪਾਇਓਹਰਿਪੂਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾਧੂਅਕਥੁਕਥਾਇਆਥਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆ
ਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸਮਾਇ
ਆਥਾ॥ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁਘੜਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥ਸਹਜੇਆਵਾਸਹਜੇਜਾ
ਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥
੩॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਹਿਸਿਉਰੁਚਿਨਾਹਿ॥ਆਨਰੂਤੀਆ
ਨਬੋਈਐਫਲੁਨਫੂਲੈਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤ੍ਰਬੀਜਣਨਾਉ॥ਬੋਇਖੇਤੀਲਾਇਮਨੂਆਭਲੋਸਮਉਸੁਆਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਸੋਈਕਾ
ਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭਾਉਲਾਗਾਗੋਬਿਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾਇ॥ਖੇਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੂਜਾਇ
॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲੁਪਦਾਰਥੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ
॥੪॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਫੂਟੋਆਂਡਾਭਰਮਕਾਮਨਹਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪ
ਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਿਓ॥ਤਪਤਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾ
ਮੁਦੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੁਟੀ
ਤਉਕਹਾਕਰੈਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ਚੂਕਾਭਾਰਾਕਰਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥
ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਉਬਣਾਇਆ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੪॥
ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੋਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪ

ਨਗਨਾ ਹੋਇ ਇਉ ਉਦਾਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਜਿ ਚਾਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲੈ ਐਸੋ ਕਵਨੁ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥ ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੧੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੮॥੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤੇ

ਗੁਰ ਜੀਤ ਕੈ ਜਿ ਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਗੋਹਿ ਇਆਊ ਪੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਰੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਛੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ ਜਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿ-
ਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪ-
ਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬ-
ਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦ-
ਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ
ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂ-
ਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ
ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ
ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥
ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾ-
ਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗ-
ਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤ ਕਉਣੁ ਕਹਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ
ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰ-
ਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ-
ਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅ

ਨਾਪੂਰਿਮਿਲਿਸਮਰਹੈਨਹਉਮੈਆਹਉਤ੍ਰਗਦਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾਨਾਨਕਲਾਗੋਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੨੭॥

ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਐ॥ਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈਸੰ
ਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਏਹਾਓਟਆਧਾ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ॥ਤੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਤੁਮਜਲਹਮਮੀ
ਨਾ॥੨॥ਪੂਰਨਬਿਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਹਿਆਇਓਪਾਛੈ॥ਸਗਲੋਭੂਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਛੈ॥੩॥ਅਟਲ
ਅਖਇਓਦੇਵਾਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਦਾਨੁਪਾਵਉਸੰਤਾਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ॥੪॥੬॥੨੮॥

ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤਾ॥ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮੰਤਾ॥ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥
ਜਾਕਉਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਲੋ॥ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਿਗਤਸਿਉ
ਮਾਨਿਆਮਾਨੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ॥ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਾਨੋ॥੨॥ਨਿਹਚ
ਲੁਤਿਨਕਾਠਾਣਾ॥ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ॥੩॥ਪੂਰਨ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਾਏ॥ਹਰਿਭੰਡਾਰੁਹਾਥਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥
॥੭॥੨੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ੬ ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਅਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਿਟਹਿ
ਅਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨੁਬਪੁਰੋਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਬਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੨॥੧॥੩੦॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ਜਿ
ਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨੀ
ਤਨੀਤਲੇਹ॥ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੂਖੁਮਨਿਤਨਿਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸ
ਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਿਲੁਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੈਕਾਮਿਆਵਤਏਹ॥੨॥੨॥੩੧॥

ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥ ਪੁਰਖੁਪੂਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਆ
ਪਤਉਸਨਨਸੀਤ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਹਨਿਰਮਲੀਰੀ
ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ॥੨॥੩॥੩੨॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥
ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ॥ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਭਵਸਾਗਰਉਤ
ਰਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਵਿਸਾ
ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭਕੇਤੂਆਪਨਆਪੁਨਿਵਾਰਿ॥ਗੋਵਿਦਭਜੁਸਭਿਸੁਆਰਥਪੂਰੇ

ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣੁ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁ
ਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ
ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾ
ਥੁ ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਮੁ
ਰਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀਆ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ
ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥
ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ
ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ
ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰ
ਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੇਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰ
ਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ
ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉ
ਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘ
ਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ

੧੨੫

ਨਹੀ ਤੂਟਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਜਹ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਆ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੭॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥੪॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥ ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤ

ਸਹਿਜਾ ਬਾਣਾ ॥੫॥ ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥ ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀਆ ਘਰੁ ੮ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਲੀਐ ॥੬॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੈ ਹੇ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੇਤਾ ਝੂਠਾ ॥ ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਣਿ ਮਿਠਾ ॥ ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੧੨॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ ਕਰਣ ਕ
ਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੧੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ
ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੧੪॥ ਜਮਿ ਜਮਿ
ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ
ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੧੫॥ ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ
ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੧੬॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥
ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧੭॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ
ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੧੮॥੨॥

੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚ
ਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਤ ਗਰਭ
ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥
ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥
ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰ
ਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿ
ਆ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋ
ਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾ
ਈ ਹੇ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ
ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰ

ਆਪਣਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੋ
ਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੋਪ੍ਰਭਿਗੋਲੋ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਹਜਧੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੨
॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ
ਜਗਮਹਿਸੋਭਸੁਹਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਈ
ਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਜਗਤਿਸਬਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥
ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥ਸਭੈਉਧਾਰਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾ
ਨਕਪੈਜਰਖਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿ
ਰਹੀਰੰਗਰਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥੧॥ਜੋਪਿਰੁਕਰੈਸੁਧਨਤ
ਤੁਮਾਨੈ॥ਪਿਰੁਧਨਹਿਸੀਗਾਰਿਰਖੈਸੰਗਾਨੈ॥ਮਿਲਿਏਕਤ੍ਰਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਧਨਹਿਦਿਲਾਸਾ
ਹੇ॥੨॥ਧਨਮਾਗੈਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੋਪਾਵੈਸੋਆਣਿਦਿਖਾਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈ
ਧਨਰਹਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨਕਰੈਬਿਨਉਦੋਊਕਰਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸਹੁਘਰਿ
ਮੋਰੈ॥ਐਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸ
ਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾ
ਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲੁਸਿਆਨਾ॥ਪੰਚਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਤੁ
ਮਆਏਹਹੁਸੋਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥੬॥ਧਨਕਹੈਤੂਵਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾ
ਲੇ॥ਤੁਝੈਬਿਨਾਹਉਕਿਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਹੇ॥੭॥ਪਿਰਿਕਹਿਆਹਉਹੁਕਮੀਬੰਦਾ
॥ਓਹੁਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਜਿਸੁਕਾਣਿਨਛੰਦਾ॥ਜਿਚਰੁਰਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮਸੰਗਿਰਹਣਾਜਾਸਦੇਤਊਠਿਸਿਧਾ
ਸਾਹੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕਹੇਧਨਸਾਚੇ॥ਧਨਕਛੂਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਕਾਚੇ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਿਰ
ਹੀਸੰਗੁਮਾਗੈਓਹੁਬਾਤਜਾਨੈਕਰਿਹਾਸਾਹੇ॥੯॥ਆਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁਲਾਇਆ॥ਨਾਧਨਪੁਛੀ
ਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ਊਠਿਸਿਧਾਇਓਛੂਟਰਿਮਾਟੀਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਮੋਹਾਸਾਹੇ॥੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀ
ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤਿਸਦੇਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਚਿਮੂਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿ
ਜਮਫਾਸਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਆਵੈਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਜਿਤਨੇ
ਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇਪੁਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿਸੁ
ਕਉਣੁਮਿਟਾਵੈਜਿਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀਜਿਸੁਸਿਰਪਾਉਪਇਆਗਲਿ

੫੮੧

ਖਸਾਹੇ॥੧੪॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਸਰਣਿਕੇਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੂਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁ
ਖਦਾਤਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀਜਾਸਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਸਭਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿਰਿਸਾ
ਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰ
ਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾ
ਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤ
ਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰੀ
ਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡਰਾਜਾ॥ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂਵਡਰਸੀਆਤੂਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂਨਿਰਬਾਣੁਤੂਹੈਜੋਗੀ॥
ਸਰਬਸੂਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭਸੈ
ਜੰਤਲੋਐ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਪੂਰਭੰਡਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾ
ਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭ
ਗਤਿਅਰੁਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹੁਕਮੁਮੰਨਿਭਗਤੀ
ਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਇਆਸੋਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਸਿ
ਆਣਾਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵ
ਹਿਸੋਸਾਚਾਸਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁਕਹਾਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀ
ਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤੂਟਾਗੰਢਾ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਜਾਗੀਅਮਿਉਝੋਲਿਝੋਲਿਪੀਜਾ
॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ਅਮਰੁਭਇਆਅਬਿਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਕੋਜਾਵੈਗੁਰਿ
ਦੂਰਿਕੀਆਭਰਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਲਾਗਾਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚੜੈਸਵ
ਆਇਆਨਿਤਨਿਤਰੰਗਾ॥ਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਾਰਹਾਕੰਚਨੁਸੁਧੁਕਰਾਇਆ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀ
ਸਚੜਾਇਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆਸਰਾਫੀਫਿਰਿਨਾਹੀਤਾਈਜਾਹੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ
॥੧੭॥੩॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥

[illegible]ਨੀ ਮਿਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ
ਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ
ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕ
ਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂ
ਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ
॥੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾ
ਨਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ
ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾ ਜੀਉ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾ
ਨਾ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇ
ਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜੀਉ ॥੯॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀ
ਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥
ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂ
ਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ
ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸ
ਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠ
ਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ
ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਉ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ

ਛੋਹੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਿਥੈਅਉਘਟੁਆਇਬਨਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਿਥੈਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥
ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਬੇਲੀਕੋਈਤਿਥੈਹਰਿਆਪਿਛਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਿਉ
ਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਏਸੋਵਿਚਿਸੰਗਤਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਹੁ
ਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੀਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਸਮਸਰਿਸਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੋਬੂਝੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤਉਦਾਸੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਕਰਹਿ
ਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤੁਲਾਡਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲ
ਏਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ਤੂਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਰਿ
ਭਾਵੈਲਾਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ॥ਬਾਣੀਤੇਰੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁ
ਣੀਐ॥ਦੂਜੀਅਵਰਨਜਾਪਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ਆਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਣਾਕੀਆ॥ਆਪੇ
ਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆ॥ਆਪਿਉਪਾਇਰਚਿਓਨੁਪਸਾਰਾਆਪੇਘਟਿਘਟਿਸਾਰਣਾ॥੨॥ਇਕਿਉਪਾਏਵਡ
ਦਰਵਾਰੀ॥ਇਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸਭਸੈਤੇਰਾਪਾਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇ
ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾ
ਰਣਾ॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵਣਹਾਰਾ॥ਊਚਾਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਊਣੇਏਹਿਚਲ
ਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁ
ਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜ
ਪਣਾ॥ਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੭॥ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥
ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥
ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾ
ਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿ
ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜ
ਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿ
ਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ
॥੧੨॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈਭਾਲ
ਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸ

ਨਾਰਾਇਣੁ ਮਲਣਾ ॥੧੩॥ ਜੈਸਾ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਬਾਣੀ ਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥ ਇਹ ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬॥੬॥੧੫॥ ਮਾਰੂ
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ
ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੋ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕੀ
ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੪॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਪਲਾਇਣਾ
॥੫॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾ
ਇਣਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥ ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥ ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮਾ
ਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ
ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥
ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ
ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ
ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ
ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋ
ੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸ

ਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬਲੀਸਾਖਸਭਿਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭ
ਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖਮਸਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰ
ਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵ
ਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਦਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਘੜੀਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖ
ਾ॥ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥੭॥
ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰ
ਥੁਸੋਜਿਨਾ॥੮॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਭਰਮਿਰੁਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਸੂਖਸ
ਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾ
ਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁ
ਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏ
ਕਬਿਨਾ॥੧੨॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅ
ਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਤੂਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ
॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂ
ਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧॥ਮਾਗਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘਰੋਗਮਿ
ਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀਏਕਾਓਟਤਜ
ਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੩॥ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿ
ਤੇਰੇ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੪॥ਚ
ਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿ
ਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸ
ਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਹੰਤਨਾ॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਾਇਣ ॥੮॥ ਜਤ
ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ
ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਇਣ ॥੯॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਣ ॥੧੦॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਾਇਣ ॥੧੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁ
ਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ
ਸੰਗਾਇਣ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇ
ਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਾਣਾ ॥੧੩॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥
ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲ
ਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥
ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ
ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾ
ਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ
ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁ
ਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾ
ਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ
ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ
ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ
ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕ
ਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਹੁ
ਹਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁ
ਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆ
ਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋ
ਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿ

ਆਨੀਆਪਿਧਿਆਨੀਆਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤਿਗਾਰੜਾ॥੧੧॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਗੁਪਤੁਕਹਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆ
ਦਿਨਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਧੁੰਧੂਕਾਰਾਆਪੇਕਰਤਾਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕ
ਹਾਇਆ॥ਆਪੇਸੂਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਾ
॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿ
ਨਆਵੈਜਮੁਨੇੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
ਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ
॥੧॥ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸ੍ਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁ
ਰਘਟਘਟਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰਘਨਾਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ॥ਬਾਵਨਰੂ
ਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦ
ਰਸਿਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥਹਨਾਥੇ
॥ਗੋਪੀਨਾਥੁਸਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲ
ਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰ
ਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅ
ਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ
॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਾਰਿਖੇਲੁਚ
ਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬਣਾਵਹਿਬੇਣੁਸੁਨਤਸਭਮੋਹੈਗਾ॥੯॥ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲ
ਨੈਨ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਧਣੀ॥ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ
॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ॥ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪ
ਤਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ॥੧੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ॥ਭਗ
ਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜਗੁ
ਮਉਲੋ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ॥੧੪॥ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ॥ਆਪੇਗ
ਊਚਰਾਵੈਬਾਨਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵ

ਨਾਮਾ ਜਾਣੈ ਸਹਸ ਫਣੀ ਸੇਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੬॥
ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ
ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇ
ਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤਿ
ਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿੰਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੯॥ ਕਿਰਤਮ
ਪਾਇਆ
ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ
ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੧੦॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾ
ਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨॥੧॥ ॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਲਹ ਅਗੰ
ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸ ਕਬੂਲੁ ਦ
ਰਾ ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕ
ਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤਿ
ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥
ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰ
ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆ
ਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰ
ਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀ ਯਾ
ਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾ
ਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥ ਅਵਲਿ
ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ
ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏ
ਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵ
ਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰ
ਤ ਯਕੀਨਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ
॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁ
ਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋ

ਈਸੇਖਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੋਈਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੫॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿਮੁ
ਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੬॥੩॥੧੨॥ਮਾਰੂ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗ
ਹਤਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਵਿਆਪੈਬਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਰਕਤ
ਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓਹੁਸਗਲਘਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥
ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿ
ਵਾਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੀ
ਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾ
ਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਅੰਤਿਮ
ਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋਈਘਾਲਕਾ
॥੬॥ਊਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਿਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲ
ਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥੭॥ਸੰਤਾਕੀਇਹਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁ
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੂਰਨਥਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕ
ਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ॥
੧੦॥ਰੋਗਸੋਗਦੂਖਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ॥ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿਬੇ
ਨੰਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤੇਰਾਹੈਪਿਆਰੇ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸਅਪਾਰੇ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਤੁਧੁਜੇਹੇਵਿਰਲੇ
ਕੇਈਭਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਮਾਂਗੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਜਿਨਿਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੋਈ॥ਏਕੁਦ੍ਰਿੜਾਏਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਾਏਪ੍ਰਭ
ਕੇਪੈਰਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡਿਆਭਰਮੁਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾ
ਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਲਕਾ॥੧੬॥੪॥੧੩॥
ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅ
ਰਪਿਧਰੀਸਭੁਆਗੈਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਾਕੁਰੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਦੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸ
ਵਾਰੇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਊਨਾਹੀ॥ਆ

ਪਰਹਰਿ ਰਿਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿ
ਧਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥
ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵ
ਣਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨ
ਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਤਿਸ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ
ਨੇਰੇ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੂ
ਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥
ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥
ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵ
ਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਿ
ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰ ਮਾਰੂ ਕੀ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਡਖਣੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸੀਸੁ ਉਤਾ
ਰਿ ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥ ਕਪ
ੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤੰਬੋ
ਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ
ਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥
ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋ
ਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥

ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦੂਜਾ ਭਉ ਪੈ ਦੇਖੰਦੇ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਲਕੀ ਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥ ਤੁਧੁ ਥੰ
ਭੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥ ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ
ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ
ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿ
ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਏਹਿ
ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ
ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ
ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ
ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰ
ਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗ
ਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖ
ਸਹਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜ੍ਹਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓਹਿ ਤੂ ਅਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਾਣੀਓ
ਜੇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸ
ਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇ
ਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ
ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿ

ਛਪਰਿ ਆਗਾਢਲ ਜਾਲਿ ਵਿਰੁ ਭੁਰਿਹਾ ॥ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਤੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ਹਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿ
ਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ
ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰ
ਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ
ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ
ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁ
ਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫
॥ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫
॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾ
ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ
ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ
ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ
ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ ਫਿ
ਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥ ਜਾਣਾ ਲਖ
ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾ
ਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤ
ਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ
ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥
ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾ
ਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁ

ਨੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯
॥ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣ
ਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ
ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂ
ਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ
ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅ
ਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਚੋਤਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾ
ਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹ
ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇ
ਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਾ ਕੀ
ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ
ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹ
ਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ
ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ
ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿ
ਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀ
ਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹ
ਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀ
ਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ
ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀ
ਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਸਾਈਆ ॥੧੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਮੂ ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥

ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਗਾ ਨੀਹੁ
ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ ਕ
ਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇ
ਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇ
ਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆ
ਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋਤਿ ਵਤੂ ਗਰਿ ਜੇ ਚਲਾਊ ਤਾ ਬੀ ਐਕਾਰ ਕੂੰਨਾ ਦੀਠ
ਤ੍ਰਿਸੇ ਮਲੁ ਸਦੂ ਘਟੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪ ਭਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨ
ਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿ
ਲੀ ਥਦੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹ
ਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬ
ਹਿ ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥
ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ
ਭੁਧੁ ਸੰਦੋ ਮਿਥਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪਵੰਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਤੜੀ ਕਾਂਢ
ਕੁ ਆਹਿ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕ
ਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦ
ਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮ
ਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ
ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅ
ਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ
ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿ
ਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸ
ਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾ

ਦੀਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰਕੋ
ਐਬੂ ਨੈਬੂ ਨੀ ਸੋ ਥੀਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ
ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅ
ਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾ
ਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ
ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾ
ਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿ
ਕੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ
ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸਾ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁ
ਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇ
ਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ
ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਿਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ
ਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁ
ਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸ
ੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾ
ਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾ
ਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁ
ਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਡੁਬੰ
ਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰ
ਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰਝਿ ਚਲੰਦੋਸਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕ
ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਣੀ ਦੇਖਉ

ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੂਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕਾ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀੜ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀੜ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁ ਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੋਐ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੧੦॥੧॥

ਜੁਮਲਾ ਮਹਲੁ ੫ ਕਾ ਛੰਤ ਪਦੇ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ॥ ਅੰਕੁਲੀਆ ੨੫ ॥ ਸੋਲਹੇ ੧੪ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਮਹਲੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ
ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮ-
ਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰ-
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹ-
ਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ
ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰ-
ਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾ-
ਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ
ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥ ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾ-
ਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥
ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕ-
ਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦ-
ਇਆਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥ ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਦਾਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ

ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥ ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥ ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ

ਊਪਰਤਲੈਮੌਲਾ॥੧॥ਗਰਬਕੂੰਰਮਹਿਕਿਨਹਿਪਾਰਿਓਨਦੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਹੁ॥ਹਰਿਸਕਤਮਕਨਮਹਬਾ
ਕਅਨਨਾਹੀਸਿਹੋਹੁ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਬਖਾਨੁ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉ
ਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਚਲਨਾਸਗਲਸੰਪਤਿਕਾਲੁਸਿਰਪਰਿਜਾਨੁ॥ਮਿ
ਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠਸਰਪਰਮਾਨੁ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥ ਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਅਧਾਰੁ॥ਕਲਿ
ਕਲੇਸਨ ਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਰਾਖਿਓਨਹਉਪ
ਜਤਉਬੇਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ॥੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕ
ਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਜਿ
ਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨੀਕਾਰਜਸਗਲਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੈਅਗਨਿਨ
ਜਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿ
ਚਲੀ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਕੇਦਾਰਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜ
ਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕ
ਤੀਰਥਸੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁ
ਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੭॥੧੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈ
ਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘ
ਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਜੋਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹ
ਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨ
ਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸ
ਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿਆਸਿਆ॥ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿ
ਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ

ਸਾਲਾਹਿਤਾ॥ਜਿਉਦੇਹੁਮੀਕਰਸੋਭਾਪਾਵੈ॥੨॥ਰਸਨਾਬਿਨੁਨਾਮਸਾਪਜਿਉਖਿਨੁਇਕਨੁਨਾਮਨਾਆਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾ
ਰਕੁਸੋਸਹਣਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ਹਰਿਰਸਕਿਵੈਰੰਗੀਨਾਮਿਲਿਦਲਾਗੀਕਰਤੁਨਜਾਇਹਿਬੇਧਿ
ਆ॥ਹਰਿਸਿਉਜਾਣੈਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਤੁਖੁਅੰਕਿਨਸਮਾਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰ
ਣਾਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇ
॥ਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਰੇਪਦਨਾਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿ
ਪੂਰਿਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾ
ਸਅਪਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਚਉਪਦੇਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ॥ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰ
ਦਜਨਮਾਸੀ॥੧॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਨਾਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ
ਰਿਪੰਜੀਰੁਖਵਾਇਓਚੋਰ॥ਓਹੁਜਨਮਿਨਮਰੈਰੇਸਾਕਤਢੋਰ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਦੇਹਿਲੋਰੋਨੀ॥ਸੋਮੁਖੁਜ
ਲਉਜਿਤੁਕਹਹਿਠਾਕੁਰੁਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੪॥੧॥

ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ਭਉਨਹੀਲਾਗੈਜਾਂਐਸੇਬੁਝੀਆ॥੧॥ਰਾਖਾਏ
ਕੁਹਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਅਚਿੰਤਾਜਾਗਿਅਚਿੰਤਾ॥ਜਹਾਕਹਾਂ
ਪ੍ਰਭੁਤੂੰਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿਸੁਖਿਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥

ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਏਕੁਗੁਸਾਈਅ
ਲਹੁਮੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹਾਂਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਜਕਾਬੈਜਾਉਨਤੀਰਥਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੨॥
ਪੂਜਾਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨ॥ਅਲ
ਹਰਾਮਕੇਪਿੰਡੁਪਰਾਨ॥੪॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਆਵਖਾਨਾ॥ਗੁਰਪੀਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰ
ਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆਨੀ॥ਪਾਂਚਮਿਰਗਬੇਧੇਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਲੇ
ਚੜਿਓਸਿਕਾਰ॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਬਿਨੁਘੋਰਹਥੀਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਖੇੜਬਿਰਤਿਬਾਹਰਿਆਇਓਧਾਇ॥ਅਹੇਰਾ
ਪਾਇਓਘਰਕੈਗਾਂਇ॥੨॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਘਰਿਆਣੇਹਾਟਿ॥ਚੁਖਚੁਖਲੇਗਏਬਾਂਢੇਬਾਟਿ॥੩॥ਏਹੁਅਹੇਰਾਕੀਨੋ
ਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੈਘਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤ
ਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿਨਆਇਆ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਲੇਹੁਮਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹੁਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਥਰ

ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਰੂਪੁ ਧਰਾਇਆ ॥ ਨਰ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੁਕਾਇਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ

ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮੈ ਤੁਮ ਟੇਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥ ਦਾਸ ਰਖ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇ
ਵਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤ
ਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀ
ਤਿ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਵਿੰਦ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇ
ਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰ
ਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥
੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿ
ਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ
ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ ਅਗਹ ਅਗਹ
ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥
੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੇ
ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲ
ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸ
ਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ
ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫

ਜਿਸੁਤੂਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉਨੁਮਾਰੈ॥ਸਭਤੁਝਹੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਚਿਤਵਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਹੋਵੈਜਿ
ਕਰੈਚੋਜਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਦਰਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
ਨਿਰਭਉਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤਿਨਿਭਉਦੂਰਿਕੀਆਏਕੁਪਰਾਤਾ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਫੁਨਿਹੋਇ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਦੂਜਾਕੋਇ
॥੨॥ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਮਾਣਸਬਾਣਿ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸਕਾਰਾਖਾਏਕੋਸੋ
ਇ॥ਜਨਨਾਨਕਅਪੜਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਹੋਵੈਬਾ
ਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਵਿਸਰੈਨਰਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾਭਾਏ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਰਹਿਆਸਮਾਏ॥੧॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਕੜੇਕੜਿਪਚਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਖਪਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾ
ਕਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਅਨਿਆਇਕੋਮਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਭਰਪੂਰਿ
ਸਮਾਹੀ॥੨॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਹੋਇਧਿਙਾਣੈ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਭੂਲਿਰੰਞਾਣੈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਜੋਹੋਇਸ
ਭੁਪ੍ਰਭਤੇ॥ਤਬਕਾੜਾਛੋਡਿਅਚਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਤੂਹੈਠਾਕੁਰੁਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਹਿਨਿਬੇ
ਰਾ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਇਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਕੰਠੈਕੈਸੇਗਾਵਨਹਾਰੀ॥ਜੀਲਬਿਨਾਕੈਸੇਬਜੈਰਬਾਬ॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਬਿਰਥੇਸਭਿਕਾਜ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਾਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁ
ਜਿਹਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾ॥ਬਿਨੁਨੇਤ੍ਰਾਕਹਾਕੋਪੇਖੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਰੁਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥
ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਪੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇਰਾਜਮੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਹਾਮਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜ
ਗੁਬਉਰਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਨੁਹਉਤਿਆਗਿਕਹਾਕੋਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਨਚੂ
ਰੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਦਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੇਗਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਹੁਕੈਸੋਧਿਆਨੁ॥ਬਿ
ਨੁਭੈਕਥਨੀਸਰਬਬਿਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਕਾਬੀਚਾਰੁ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾ
ਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥ਕਾਮਰੋਗਿਮੈਗਲਬਸਿਲੀਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿਪਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗਏਕੁਰੰਗਾ॥
੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ॥ਰੋਗਰਹਤਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾ
ਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁਬਿਨਸਾਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋ
ਗੇਜਨਮੈ॥ਰੋਗੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦ॥

ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਦੁਖਭੰਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿਨਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿ
ਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਂਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਰੰਗਿਗੁਲਾਲ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚੀਤਿਆ
ਵੈਤਾਂਸਦਧਨਵੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਨਿਭਰੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈ
ਤਾਂਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆ
ਵੈਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਾ
ਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ॥ਭਾਈਹਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰਬੁਹ
ਮਾਰਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ॥੧॥ਹਮਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਂਸਭਹਿਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਿਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਊਚੇ॥ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅਪੂਛੇ॥ਰਾਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ॥ਮਾਲੁਹਮਾਰਾ
ਅਖੂਟੁਅਬੇਚਲੁ॥੨॥ਸੋਭਾਮੇਰੀਸਭਜੁਗਅੰਤਰਿ॥ਬਾਜਹਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਕੀਰਤਿਹਮਰੀਘਰਿਘਰਿਹੋਈ॥ਭਗਤਿਹਮਾਰੀ
ਸਭਨੀਲੋਈ॥੩॥ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟੇਮਾਝ॥ਪਿਤਾਪੂਤਰਲਿਕੀਨੀਸਾਂਝ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਤਾਪਤੀ
ਨੇ॥ਪਿਤਾਪੂਤਏਕੈਰੰਗਿਲੀਨੇ॥੪॥੯॥੨੨॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥
ਹਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮ੍ਹ੍ਹਬਖਸਾਤੇ॥ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨਢੋਈ॥ਸਰਣਿਆਵੈਤਾਂਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਨਾਇ॥ਸਭਫਲਪਾਏਗੁਰੂਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਆ
ਦੇਸੁ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭੁਤੇਰਾਦੇਸੁ॥ਚੂਕਾਪੜਦਾਤਾਂਨਦਰੀਆਇਆ॥ਖਸਮੁਤੂਹੈਸਭਨਾਕੇਰਾਇਆ
॥੨॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਂਥਲਸਿਰਿਸਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਂਸਭਿਫਲਪਾਏ
॥ਚਿੰਤਗਈਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਹਰਾਮਖੋਰਨਿਰਗੁਣਕਉਤੂਠਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਵੂਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਚਾਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾ
ਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਲਾਗਾਸੇਵ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਤਾਣੁਨਿਤਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਹਉਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥੩॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿ
ਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
ਨਾਹੀਭੇਦ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪੁ

ਤਨਰੋਗਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਿਮਜਨਾਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥੁਹਮਰਾਹ
ਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜ
ਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਾਸਿਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥
ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇ
ਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋ
ਕਹਪਤੀਆਰ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪ॥੧॥ਐਸੋਹੀ
ਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜਾਸੁਜਪਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਹੈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰੀ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਊ
ਣੇਸੁਭਰਭਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਸੂਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਮਾ
ਣੇਕਉਦੀਨੋਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਤਾਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਰੁ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੋਹਿ
ਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ॥ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖੁਅਰੁਸਗਲਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਹੋ
ਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪ॥੧॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਸਤਿਅਨੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪ
ਤਿਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਪੂਰਾਪਰਸਾਦ॥੨॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭਏਗੋਪਾਲ॥ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਸਰਬਗੁਣਾਤਾਕੈ
ਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹ
ਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ॥ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁਆਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਿਛੁਨਹਸਰਮਾਵੈ॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁ
ਮਜੂਰੀਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ਮਾਇਆਲਗਿਭੂਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇ
ਆਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈਰਾਚਿਰਹਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਖਤਮਾਇਆਰੰਗਬਿਹਾਇ॥ਗੜਬੜ
ਕਰੈਕਉਡੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਅੰਧਬਿਉਹਾਰਬੰਧਮਨੁਧਾਵੈ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜੀਅਮਹਿਆਵੈ॥੨॥ਕਰਤਕਰ
ਤਇਵਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਤੜਫਿਮੂਆਜਿ
ਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕੇਰਾਖੇਹੋਏਹਰਿਆਪਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹ
ਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਪਣੀ

ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ
ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿ
ਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੪॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੫॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੬॥੧੬॥੨੯॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤ
ਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗਮਾ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥
ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ
ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾ
ਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰ
ਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ
ਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥
੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊ
ਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇ
ਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ
ਸੰਗਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ ਜਾ
ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ
ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿ

ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ
ਪਾਏ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥
ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਇਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵ
ਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥
ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ
ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾ
ਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ
ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥
ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
ਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿ
ਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈ
ਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸ
ਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋ
ਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨ
ਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਜੋ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤੂ ਪਰਚੈ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹ
ਰਿ ਸੁਜਾਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਧਾਇਆ ਨ ਜੋਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਦਨ ਨ ਮਲ ਰੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੇ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ
ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ
ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪ
ਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ
॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜ
ਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰ
ਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ
ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਓ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਇਓ॥੨॥
ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੭॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੮॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੂਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖ
ਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿ
ਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰਾ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾ
ਰਾ॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾ
ਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨਾ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ਭ੍ਰਮਭਉ
ਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂ
ਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਛੈ
ਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿ
ਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਲਾਜ
ਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਾ
ਖਾਕਤਆਹੈ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾਮੂਲੁ॥
ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਾਂਉਤਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭ
ਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਧੰਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਕੀ
ਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ਭੈਰ
ਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾ
ਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿ

ਰਸਨਾ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੭॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੮॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੩੫॥੪੯॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੫੦॥

ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹ

ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸੇ ਮੇਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੫॥੨੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ

ਤਾਲੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋ
ਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾ
ਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ
ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ
ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕ
ਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾ
ਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰ
ਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ
ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ
ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ
ਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁ
ਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥
੪॥੪੩॥੫੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥
ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ
ਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬ
ਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿ

ਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇਕਾਜ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਫਲਪਾਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇਓ

॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁ

ਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਿਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁਹੂਆ॥

ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੂਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀ

ਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋ

ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁ

ਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਨਿਵਾਸਨੁ॥ਜਿ

ਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਹੀਣਨਾਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ਜਿ

ਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੂਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁ

ਰਿਦੈਤਿਸੁਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁ

॥ਨਾਮਬਿਨਾਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿ

ਲਖੇਗੋਪਾਲ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸ

ਾਹੀ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧ੍ਰਮਸਾਲ॥ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥

ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥੧॥ਐਸੋਧਣੀਗੁਵਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਨਾਤੇਰੈਅੰ

ਗਿ॥ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥੨॥ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ

॥ਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਨਾਮਜਾਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥੩॥ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤਹੈਜਾਕੈਨਾਦ॥ਕੋ

ਟਿਅਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦ॥ਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਆਗਿਆਕਾਰ॥ਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿ

ਤੀਰਥਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ॥ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਬਿਸਥ

ਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੫॥ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ॥ਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ॥

ਕੋਟਿਪਰਲਉਓਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨਜਾਹਿ॥੬॥ਕੋਟਿਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿਆ

ਨੁ॥ਕੋਟਿਧਿਆਨੀਧਰਤਧਿਆਨੁ॥ਕੋਟਿਤਪੀਸਰਤਪਹੀਕਰਤੇ॥ਕੋਟਿਮੁਨੀਸਰਮੋਨਿਮਹਿਰਹਤੇ॥੭॥

॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥

ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ॥

ਅਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੋਨਾਮੁ॥ਸਹਜਿਚੋਜਅਨੰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਅਚਿੰਤਾ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੀ

ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਬਖਸੁ ਰਿਬਤੁ ਰਿਤਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੫॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥ ਭੈਰਉ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੫੯ ਪੜਤਾਲ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ਕੁੰ ਜੋੜ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥ ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਿ

ਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁ
ਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੈਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾਂ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁ
ਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨ੍ਹਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿ
ਦਾਥਾਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿ
ਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਣਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵ
ਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤ
ਉਧਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥
ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁ
ਦੂਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁ
ਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾ
ਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨ
॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾ
ਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥
ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕ
ਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥
੫॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟ॥ਜੈਸੀ
ਦਾਸੇਧੀਰਮੀਰ॥ਤੈਸੇਉਧਾਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕਾ
ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕ
ਤਿ॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂ
ਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰ
ਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁ
ਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪ

॥ਕਰਮਕੀਤਾ॥ਸਾਦੈਨਾਹੀਕਿਛੂਕੀਤਾ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕਾ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕਾ॥ਸ
ਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪਰਬੀਨਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨਾ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚਾ॥ਹਮਥੋਰੇ
ਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚਾ॥੩॥ਜਿਨਿਤੂੰਧਿਆਇਆਸੋਗਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਪਾਇਆਸੋਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸੇਵਿਆਸੁਖੀ
ਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਗੇ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅ
ਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁਹੋਇਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾ
ਗੈ॥੧॥ਏਵਡਭਾਗਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀ
ਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ
॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰ
ਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤ
ਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸੁਬੋਲ
ਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇ
ਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇ
ਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾ
ਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਰੋਇ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮ॥ਜਿਸ
ਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਹੁਸੇਵ॥੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉ
ਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥
ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸਾ॥ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀਆਸਾ॥ਕਿ
ਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿ
ਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸ
ਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ॥ਧਰਣਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ
॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ॥ਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ॥ਰਾਮਜਪਤਕ
ਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾਹਿਫੇਰ॥੧॥ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰ
ਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜਹਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੋਧੰਨਿਦੇਸੁ॥

ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥੩॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋ
ਗਰੰਗੁ॥ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂਸਦਾਸੰਗੁ॥ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾ
ਰ॥੪॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ॥੫॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਚੁਪ
ਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਨਹੀਸੰ
ਤਾਪ॥੧॥ਖਸਮੁਧਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣਾਈਸਾਚੈਸਾਹਿਬਿਰ
ਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਆਪਿਰਖੇ॥ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਿਭ੍ਰਮਿਥਕੇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾਇ॥ਦੁਖੁਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਰਹੇਧਾਇ॥੨॥ਕਿਰਤੁਓਨਾਕਾਮਿਟਸਿਨਾਹਿ॥ਓਇ
ਅਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪਿਖਾਹਿ॥ਜਨਕਾਰਖਵਾਲਾਆਪਿਸੋਇ॥ਜਨਕਉਪਹੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ
॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁਆਪਿ॥ਅਖੰਡਪੂਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਰਸਨ
ਗਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇ॥੪॥੧੨॥ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਚਰਣਸਰੇ
ਵਤਦੁਖੁਗਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਆ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾ
ਨਕੁਰਾਮਨਾਮੁ॥੧॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲਾਂਤੀਸਾਕਤੁ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ
॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀ
ਓਨਿਵਾਸ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹੋਈਪੂਰਨਆਸ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾ
ਨਕਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੩॥ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਏਹ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹ॥ਪ੍ਰਭਜ
ਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥੧੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀਆ॥ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥
੧॥ਤੁਮਰਵਹੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਣਜੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਵਿਐਸੁਖਸਹਜਭੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ
ਆ॥ਅਪਣਾਦਾਸੁਆਪਿਸਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ਆਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਸੁਖਧਨੀ
॥੩॥ਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੂਜਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ਅਨਦਿਨਉਪਜੀਸਹਜਧੁਨਾ॥੧॥ਮਨੁਮਉਲਿਓਹਰਿ
ਚਰਨਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤੌਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਗਟੇ
ਗੋਪਾਲ॥ਲੜਿਲਾਇਉਧਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਧੂਰਿ॥ਨਿਤਦੇਖੈਸੁਆ

ਸਾਨੂਰਿਓਗੁਰਬਾਕਮੈਹਿਪੜਿਸਿਮਰਿਜਨਗਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਤੋਰਗਮਿ
ਟੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਬਾਲਕਰਾਖੇਅਪਨੇਕਰਿਥਾਪਿ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਗ੍ਰਿਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਆ
ਏਕਲਿਆਣਰੂਪਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਗੁਰਅਪਨੇਕਉਨੀਤਨੀ
ਤਜਾਪਿ॥੨॥ਜੋਜਨੁਤੇਰਾਜਪੇਨਾਉ॥ਸਭਿਫਲਪਾਏਨਿਹਚਲਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭਲੀਰੀਤਿ॥ਸੁ
ਖਦਾਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨੀਤਿ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲ॥ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕਉਭਇਆਦਇਆਲੁ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਪੂਰਾਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰ
ਮੁਧਰਮੁਮੇਰਾਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ਬਾਹਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਾਰਿਓ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਮੈਲੁਨਿਰਮਲਕਰੇ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਪਰੇ॥੩॥ਆਪਿਕਰਹਿਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਉਧਾਰੇ॥੪॥੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ॥ ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕੇਹੋਵਹੁਜੋੜੀਗੁਰਮੁਖਿਬੈਸਹੁਸਫਾਵਿਛਾਇ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਢਾਲਹੁਬੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਅੰਤਕਾਲਿਨਹਲਾਗੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪੜਿਸਾਜਹੁਸਤੁਕ
ਰਹੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜੀਤਹੁਐਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਆਰੀ॥੨॥ਉਠਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹੁਪਰਭਾਤੇਸੋ
ਏਹਰਿਆਰਾਧੇ॥ਬਿਖੜੇਦਾਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਖੇਲੈ
ਆਪੇਦੇਖੈਹਰਿਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜੋਨਰੁਖੇਲੈਸੋਜਿਣਿਬਾਜੀਘਰਿਆਇ
ਆ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਅਉਰੁਨਦੂਜਾ
ਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਈਤੁਝੈਪਛਾਣੈ॥੧॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥ਥਾਨੁਸੁਹਾ
ਵਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਰੰਗਤੇਰੇਆਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਝਤੇਹੋਵੈਅਉਰੁਨਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ਭਗਤੁਤੇ
ਰਾਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵੈਜਿਸਨੋਤੂਰੰਗੁਧਰਤਾ॥੨॥ਤੂਵਡਦਾਤਾਤੂਵਡਦਾਨਾਅਉਰੁਨਹੀਕੋਦੂਜਾ॥ਤੂਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀਮੇਰਾਹਉਕਿਆਜਾਣਾਤੇਰੀਪੂਜਾ॥੩॥ਤੇਰਾਮਹਲੁਅਗੋਚਰੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਬਿਖਮੁਤੇਰਾਹੈਭਾਣਾ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਢਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਰਖਿਲੇਵਹੁਮੁਗਧਅਜਾਣਾ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਪਾਤਿਸਾਹੀ੫॥
ਮੂਲੁਨਬੂਝੈਆਪੁਨਸੂਝੈਭਰਮਿਬਿਆਪੀਅਹੰਮਨੀ॥੧॥ਪਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰਹੁਨਿ
ਰਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਹੋਵੈਇਹਬੀਚਾਰੀਹਰਿਜਨੀ॥੨॥ਨਾਮਪ੍ਰਭੂਕੇਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਲਿਮਹਿ
ਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥੩॥ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਈਸੂਝੈਨਾਨਕਤਰੀਐਗੁਰਬਚਨੀ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ ਦੇਖੁਫੂਲਫੂਲਫੂਲੇ॥ਅਹੰਤਿਆਗਿਤਿਆਗੋ॥ਚਰਨਕਮਲਪਾਗੋ॥ਤੁਮਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਸਭਾ

੨੦੦

ਗੋਪਾਲਚਰਨਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਨਬਾਸੁਭੂਖੇਹਰਿਕਿਨੈਸੁਕ੍ਰਿਤਭੂਲੋ॥ਬਸੰਤਭੁਤਿਆਈਪਕੜੇ
ਗਏ॥੧॥ਅਬਕਛੂਅਇਓਰੈ॥ਇਕਨਸੁਖੇਦਰੁਖੇਦਰੁ॥ਮਨਭੁਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀ॥ਮਤੁਠਰੀਸਭੂਲਰੁਭੂਲਰੁ
ਲੋਹਰਿਪਾਇਓ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੈਲੇਖਾ॥ਮਨਭੁਤਿਨਾਮਰੋ॥ਭੁਨਕਹੋਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋ॥੮॥੧॥੮॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ਦੁਤੁਕੀਆ ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰ॥ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਆ
ਕਹਿਏਕਬਾਰ॥ਬਾਲਮੀਕੈਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਧ੍ਰੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਾਜਾਚਉ
ਚਰਨਰੇਨ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇ
ਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ॥ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਬਧਿਕੁਉਧਾਰਿਓਖਮਿਪ੍ਰ
ਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰ॥ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾ
ਦਰਖੀਹਰਿਪੈਜਆਪ॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤਬਾਰ॥ਰੇਮਨਸੇਵਿ
ਤੂਪਰਹਿਪਾਰ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ॥ਬੇਣੀਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ॥੫॥ਜੈਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਈਉਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵ॥ਮਨੁਡੀਗਿਨਡੋ
ਲੈਕਹੂੰਜਾਇ॥ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ॥੬॥ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁਠਾਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ॥ਸੇਤੈਂਲੀਨੇਭਗਤ
ਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਸੇਵ॥੭॥ਕਬੀਰਿਧਿ
ਆਇਓਏਕਰੰਗ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿਸੰਗਿ॥ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ
ਗੋਵਿੰਦਰੂਪ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿ
ਨੁਨਰਕਿਪਾਹਿ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਖੰਡਖੰਡ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤ॥ਸਾ
ਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕਹੂੰਕਾਜ॥ਧੂੰਮਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ॥ਪਾਪਕ
ਰੰਤੌਨਹਸੰਗਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌਸੰਸਾਰ॥ਕਾ
ਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰੁ॥ਦੂਖਸੂਖਬਾ
ਧੋਸੰਸਾਰ॥ਮਨਉਧਰਣਕਾਸਾਜੁਨਾਹਿ॥ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀ
ਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ॥ਸੇਛੋਡਿਚਲਿਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾਰ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁ
ਭਰਮਿਆ॥ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿਆ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ॥ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਿ॥੬॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋ
ਬਿੰਦਦਇਆਲ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਹੀਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ
॥੭॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁ॥ਤੂਊਚਾਤੂਬਹੁਅਪਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੜਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਾਣਿ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰ੧॥

ਵਾਰਬਸੰਤਕੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹ
ਰੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖੁਊਪਜੈਲਥੀ
ਸਭਛਾਈ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੋਆ॥ਆ
ਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਯੁਖੜੋਆ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋਆ॥੨॥ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕ
ਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿ
ਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕੁ
ਸੁਣਾਵੈ॥੩॥੧॥ ਜੁਮਲਾਬਸੰਤੁਕਾਚਉਪਦੇ੨੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੨॥ ਵਾਰ੧॥ ੨੪ਜੋੜ

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰ
ਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਂਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿ
ਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਂਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇ
ਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿ
ਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮ
ਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥
ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੌਨਾਮੁਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋ
ਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿ
ਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿ
ਵਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿਆਨੀਸੋਬੈ
ਸਨੋਪੜਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿ
ਸ੍ਵਾਨ॥੪॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਾ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਇਕਮਾਂ

ਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਸਰਨਾ ॥੫॥੨॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ ਲਾਲੁ ਰਗੀ
ਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ
ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋਹੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿ
ਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥ ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿ
ਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂ
ਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾ
ਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥ ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪ
ਹਾ ॥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨਿਹਾ ॥੩॥ ਆਨ
ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗ
ਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿ
ਓ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ
ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ
॥੧॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ ਹੀਂਓੁ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ
ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਂਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾ
੫ ॥ ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ
ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪ
ਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ
ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ
ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹ
ਲੀ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦਾ

ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆ

ਨਾਰੂਪਿਜਾਰਾਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੂਪਿਓਰੈਤਾਂਦੂਖਸਭਆਪਦਾ॥ਜਾਰਸੁਨਗਾਇਓਆਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤਾਂ
ਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦਾ॥੧॥ਜਾਹਾਂਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਐਤਰਾਸਭਇਓਅਨਉਦਿਨਿਅਨੰਦਾ॥ਜਾਹਾਂਕੀਰਤ
ਨਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤ੍ਰਸਮਧਨਬਾਸੁਫਲੀਨੰਦਾ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਿਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧ
ਬ੍ਰਿਥਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਜੀਵਨਦਾ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਂ
ਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਂਨਦਾ॥੪॥੮॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵ
ਹਿਤਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਜਿਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈ
ਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਧਿਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰ
ਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰ
ਤਕਰਾਏ॥ਪਾਇਓਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਉਨਬਡਾਈਕਿਆ
ਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗ
ਲਗੁਨਗਾਵਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਵਤ॥ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥੧॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬੂਝਨਆਵਤਜਾਵਤ॥ਜਾਕਉਰਿ
ਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਹਰਿਉਆਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤ॥੨॥ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀ
ਖੇਪਾਵਤ॥ਅਚਿੰਤਲਾਲੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅ
ਬਿਨਾਸੀਅਤੁਲੋਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵਤ॥੪॥੧੦॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅਹੰਬੁਧਿਮਾਤਾਜ
ਨਮੁਜੂਐਜਿਉਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿੰਦਾਹਿਤਕਾਰੈ॥ਛਾਪਰੁਬਾਂਧਿਸ
ਵਾਰੈਤ੍ਰਿਣਕੋਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਵੈਮੂੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰੈ॥ਓਢੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜਰ
ਮਹਿਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਝਾਰੈ॥੨॥ਕਾਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਿਠਾਢੌਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ਗਿਰਿਓ
ਜਾਇਰਸਾਤਲਿਪਰਿਓਛਿਟਕਿਛਿਟਕਿਸਿਰਭਾਰੈ॥੩॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਏਪਹੁਚਿਨਸਕੈਗਵਾਰੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਾਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਵਰਿਸਭਿ
ਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨਿਆ॥ਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਵਿ
ਰਤਿਮਾਰਗੁਜੇਤਾਕਿਛੁਹੋਈਐਤੇਤਾਲੋਗਪਚਾਰਾ॥ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉਲਉਅੰਧਅੰਧਾ

ਗੋ॥੧॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀਜੈਨਹੀਜਾਂਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੈਤੂਟੈਨਾਹੀਅਭਿ
ਮਾਨੈ॥੨॥ਨੀਰੁਦਾਨੀਬਿਲੋਵੈਅਤਿਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਨੈਨੂਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ
॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ
॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਣਕਹੀਐ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੂਖਸਿਧਿਮਨ
ਬਾਂਛਤਫਲਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਹਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥੁ
ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਿਰਹਿਓਘਟਵਾਸੀ॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕਲੇ
ਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਮੋਹਮ
ਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਿਰ
ਹਿਓਸਰਬਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚ
ਰਨ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗਤਿਕਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਬਿਨਾ
ਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿਸੰਤਸਰਨ॥ਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਣਤਰਨ॥੧॥ਜਾਕੋਮੰਤ੍ਰੁਉਤਾਰੈ
ਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਪਰਨ॥੨॥ਭਗਤਨਕੀਟਹ
ਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜ
ਰਨ॥੩॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਬਰਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂ
ਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨ॥੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ॥
ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ॥ਹਮਰੇਮਸ
ਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧॥ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰੁਮੋਰਲੋਮਨੂਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਹੋਇਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥੨॥ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨ
ਰੰਗਾ॥ਲੋਭਮੋਹਤੂਟੇਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਖੋਲ੍ਹਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਾਵਉ
ਹਰਿਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਭਿ
ਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਿਸੁਖਜਾਂਈ॥ਏਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਜਾਂਈ॥੨॥
ਕਰਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਹਉਸਗਲਤਿਆਗਉਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤ
ਸੁਨਾਈ॥੩॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋ

ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁੰਚਾਈ ॥੪॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੂੜੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੪॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੬॥੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸ

ਪ੍ਰਭਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇਆਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਨਮਤੇਹੋਵੈਪਰਮਸਰਾਇਓ॥੧॥ਏਕਸਾਬਿਗੁਨੀ
ਕੇਦੂਜਾਅਨਨਬੀਓਲਦੇਲਾਇਆਮਾਤ੍ਰੀਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇਆ॥੨॥੩॥੨੬॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇ
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨ੍ਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨ੍ਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨ੍ਕੀਧੂਰਿਬਾਛੈ
ਨਿਤਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਧਿਆ
ਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜ
ਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮ
ਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੫॥੨੮
॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲ
ਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ
॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋ
ਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੯॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਥਦੇਇਰਾ
ਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਿਧਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋ
ਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੇਨਾ
ਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਂਤੇ॥ਦੇਂਹਿਅਧਾਰੁਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾ
ਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੂਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥
੩॥੩੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈ
ਅੰਧੁਲੈਮਾਣਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲ
ਤਰੰਗਫੇਨੁਜਲਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹਹੀਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁ

ਨੈਣੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈਗੋਪੇਖਿਆਇਓਸੁਰਬਚਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਓਰੈਮਨਸਭਸਰਿਲਾਗੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅਨਿ
ਕਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਂਗੈਗੋ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਗੋਜਿਉਅਲਿ
ਕਮਲਾਲੋਭਾਂਗੈਗੋ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬਾਂਗੈਗੋ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠ
ਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿਲਾਗੈਗੋ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿ
ਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁ
ਮਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥
੨॥੬॥੨੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾ
ਇਆਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥
ਐਸੋਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿ
ਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਨਾਦਮੇਰੇਸ੍ਰਵਨਹੁਪੂਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਛੂਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੋਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਘੜਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤ
ਸੋਥਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨਕੈਬਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬ
ਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬ
ਹੁਤਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਰੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰ੍ਹਕਰੁਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਾਨਥਭਏਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁ
ਖਜਾਨੇਮੇਰੈਪਾਲੈਪਰਿਆਅਮੋਲਲਾਲਆਖੂਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਰਸੁ
ਘੂਟਾ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਦੀਆਉਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀ
ਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਅਉਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹੁਤੇਰਾਤੂਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉ
ਖੋਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾ
ਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
ਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਸੁਖ

ਦਰਸੁਭਨੁਨਾਨਕਜਨਕਉਤੁਮਰਹੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇ
ਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੁਝੀਹੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਭਇਓਬੈਰਾਗੀਫਿਰਿਆਇਓਦੇਹਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸਉਦਾਇਹੁਜੋਰਿਓਹਥਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅ
ਗਾਮਾ॥੧॥ਆਨਬਾਪਾਰਬਨਜਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੂਖਸਹਾਮਾ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਰੀਹਰਿਰਾ
ਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ॥
ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਤੂਠਾਕੁਰੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲਾ॥੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾ
ਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਢਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅ
ਤੋਲਾ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੰ॥ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮਾ
ਵੈਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਹੋਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਖਜੋਹੰ॥ਸੁਖੁਪਾ
ਇਓਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਇਓਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਤੋਹੰ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾ
ਇਆਦ੍ਰੋਹੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੋਹੰ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ॥ਸਭਹੂਦੂਰਿਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘਟਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਭੂਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੈਪਚਾਸਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵ
ਛਲਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਭਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਰਨਹਗੋਬਿੰਦਮਾ
ਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਧਾਈਐਤੇਤੋਹੀਦੁਖੁਹਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦ
ਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਪੁਨੀਤਸੰਤਧੂਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅ
ਨਦਬਿਹਾਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੂਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ਖੂਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੂਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਆਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤ੍ਰਿਖਾ॥੨॥੧੭॥੪੦॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁ
ਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈ

ਅਰੀਨਬਿਸਰੈਮੈਦਰਸੰਗੋਜਨਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿ
ਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੂਪਰਵਾਹਾਜਉਤੁਮਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲ੍ਹਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿ
ਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੋਨੀਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀ
ਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੋ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੋ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੋ॥ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁ
ਤੀਆਆਸਬਿਰਥਾਰੋ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁ
ਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੋ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾ
ਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੂਪਬਿ
ਧਾਤੇਤਿਸੁਸਿਉਰੁਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇ
ਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾ
ਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉਬਚ
ਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮ
ਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉ
ਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੂਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨
॥੪੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾਂ॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾ
ਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾਂ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰ
ਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਂਉਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾਂ॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ॥ਜਉ
ਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾਂ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਬ
ਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈਗੁਰਮਿ
ਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕ
ਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸ

ਹਾਂਈ॥ਮਨਮੋਹਨੁਮੇਰੋਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾ
ਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥੧॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮ
ਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾ
ਈ॥੨॥੪੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾ
ਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀ
ਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈਐ॥੧॥ਏਕਓਟਪਕਰੀ
ਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ
॥੨॥੪੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਲਿਆਵਉ
ਅਵਰਕਾਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੋਜਾਇਪਇਆਗੁਰਪੈਰੈ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾ
ਤੇਰੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੂਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੫੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰੁ
ਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ
੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਸਦਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀ
ਫਾਸੀ॥੨॥੫੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀ
ਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੂਖੌਤਬਭੋਜਨੁਮਾਂਗੈਅਘਾਏਸੂਖਸਘਾਰੈ॥ਤ
ਉਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੌਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੈ॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ
॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾਨਕਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੫੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ॥ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਲਾਲਲਾਡਿਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਗਾਇਓ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿਸੁਖਆਸਨਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਆਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਓ॥ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨ
ਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ॥੨॥੫੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆ
ਧਾਰੋ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਬਿਖੁਜਾਰੋ॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ
॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥੨॥੫੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭ

ਰੰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੀ ਸਰਬਸੁ ਖਟਿ ਪੂਰੇ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਦਰਸ ਸਰਬ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਸੁਨ ਰਸਨ ਕਦਨ ਭਨਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਪਦ ਦ੍ਰਿੜਾ ਬਿਨੁ ਪਦ ਦ੍ਰਿੜਾਪ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਨਨ ਕਰਨਹਾਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਬਦ ਨ ਪਦ ਦ੍ਰਿੜਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੋ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥ ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨਾ ॥ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ

ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨੀਓ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵ ਤੁਮਰੇ ਜਾਪ ਤਪ ਤੁਮਰੇ ਰਤੁ ਪਛਾਨੀਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਣੀਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥

ਝੂਠਾ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ

ਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸ
ਗਣਿਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰਣੀ॥ਮਨਿਬਾਂਛ
ਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇ
ਕੇਨਅਬਿਨਸੁਸਦਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂ
ਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਹਿਸਗਲਬਿਖਾਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਵਹੁ
ਲਦਿ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸ
ਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅਰਾਧਹੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਪ੍ਰਭ
ਕੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮਧਨੁਖਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰੋਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁ
ਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਕੈਦੁਆਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨ
ਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨ
ਜਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨਾਵਬੈਠਾਵਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾ
ਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿ
ਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾ
ਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕ
ਤਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ॥
ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏ
ਹਕਹੀ॥ਆਨਬਿਉਹਾਰਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸਮਾਨੋਸਾਈ
ਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਓਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭਲੋਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕ

ਮਨਾਏ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਉਗ੍ਰਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪ
ਨਾ ਤੂ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਧਿ ਦੇਖਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥
ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾ
ਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
ਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿ
ਆ ਸੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾ
ਨਤ ਭੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ ॥ ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ
ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ
ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ
ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥ ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ
ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥
॥ ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ

ਕੀਨੋ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਨੋ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ
ਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਨੋ॥੨॥੭੦॥੯੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲ॥
ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿਬੰਧਨਜੰਜਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿ
ਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਹਵਾਲ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸ
ਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲ॥੨॥੭੧
॥੯੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨ
ਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿ
ਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਜਿ
ਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਿਤਵਉਵਾਅਉ
ਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਂਹਿ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾ
ਹਿ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿ
ਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਆਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁ
ਨਗੋਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ
॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾ
ਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿਜੀਵਾਤਿਸੁਸੋਇ॥
ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨੁਪੇਖਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸ
ਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਾਂਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀ

ਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਣੀ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀ
ਰਹਣਾਤੁਮ੍ਹਰਾਪੈਨੈਖਾਣੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਣੀ॥੨॥੭੫॥੯੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖ
ਸਾਰ॥ਆਨਕਾਜਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕ
ਘੋਰਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲਦੀਨਕਿ
ਰਪਾਧਾਰ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥੯੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਬਿਰਾਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁ
ਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਮਦਮਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਿਪਾਪ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੋਵਤਕੂਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੋਬਿਖਿ
ਆਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੋਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿਮਖਨਸਿ
ਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਰ॥੧॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਹਕੀਰਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮਨਤਨਕੋਆਧਾਰ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ
ਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਬਹੁਭਾਂ
ਤੀਥਿਤਿਨਹੀਕਤਹੂਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਸਾਕਤੁਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ
ਸੰਮ੍ਰਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰ॥੨॥੭੯॥੧੦੨
॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਜਾਕੇਸੁਆਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦ॥ਸਹਜਅਨਦਅਨ
ਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿਖਾਦ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ਪੀਵਤ
ਅਮਿਓਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕੀ
ਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਜਰਬਿਖਬਿਆਧੀਸਿਰਿਉ
ਠਾਈਪੋਟ॥ਉਘਰਿਗਈਆਂਖਿਨਹਿਭੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਾਸੇਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋ
ਨੀਲੇਟ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈਫੇਟ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਾਟੇ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤੁਘਾਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾ
ਥਰਞਾਣਿਉਦਰੁਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਸਿਧਾਟੇ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿ

ਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪ
ਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੨੧॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਟੂਟੀਨਿੰਦਕੀ
ਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋ
ਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾਵੈ॥ਈਹਾਂਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆ
ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥
੨॥੨੨॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪ
ਰਤੀਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਹਿਜਾਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰਿ॥੨॥੨੩॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨ
ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭ
ਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਂਹੋਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇ
ਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ੍ਹ॥੨॥੨੪॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਰੀਚਰਨ
ਹਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀ
ਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤ
ਮਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨॥੨੫॥
੧੦੯॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹ
ਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋ
ਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕ
ਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥੨॥੨੬॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂ
ਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾ
ਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਂਈਗਣਤਨਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀ
ਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥੨੭॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇ
ਗੁਣਗਾਵਹਪੂਰਨਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੨੮॥੧੧੨॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੬॥੧੧੩॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੭॥੧੧੪॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੮॥੧੧੫॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੯॥੧੧੬॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੧੦੦॥੧੧੭॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਗੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੧੦੧॥੧੧੮॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੧੦੨॥੧੧੯॥

ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰ

ਗਿਰਲੇ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਭਊਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛੈਉਧਰਹਿ
ਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚ
ਨਿਏਹੀਸੁਖੁਚਾਹਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਹਿਕਬਆਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਜਾ
ਇਨਲਾਖੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਇ
ਹਬਾਣੀਰਸਨਾਭਾਖੀ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰੁਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਹਾਤੂਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਇਹਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪ
ਰੇਗੋਬਿਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰਾਤਾ
ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗ੍ਰਸਤਉਦਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਦ
ਰਸਪਿਆਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਆਸ॥੧॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾ
ਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰਿ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤ
ਹੋਰ॥੧॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿ
ਓਆਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂ
ਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿ
ਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕ
ਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿ
ਜੁਆਨਿਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬ
ਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ਦਿਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕ
ਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥
ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾ
ਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੁਅਚਰ

ਸੋਈਸਾਧੂਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜੈਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕੀ
ਲੋਇਰੁਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕ
ਹਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫ ॥ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸ
ਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾ
ਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ॥੨॥ਬਿ
ਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕੁਸਰਨਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੨੯॥
ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੬ ॥ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ
॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿ
ਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂ
ਏਂਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਹੇਜਮਹਿ
ਮੇਲ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪ
ਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵ
ਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅ
ਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿ
ਦੀਨਬੇਨਤੀ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ
੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹਕੋਊਬੈਰਾ
ਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਾ
ਤਿਕਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂਆਨਬਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਹਿਮਹਾਪੁਨੀਤ॥ਸੇ
ਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਹਤਜਨਮਰਹਤੇ॥ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁ

ਬੀਚਾਰੋਮਰਣ॥੪॥੧੩੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨੁਬਾਂਛੁਦੈਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁ
ਸਲਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸ॥ਸਿਮਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੨॥ਏਕਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਦਾ
ਸੀਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨਾ॥ਨਾਵਰੂਪਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਾਰਿਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਾਤੇਏਕੁਛੂਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿ
ਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਗ
ਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰ੍ਹਤੋਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥ਖੋਜਤੀਦਰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂ
ਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗ
ਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ॥ਜਾਨਤੇਦਈ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉਗਾ
ਵਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਕਿਰਤਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹ
ਰੀ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ॥ਕੀਟਹਸਤਿਪਾਖਣਜੰਤਸ
ਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੂਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਾਲਤੂ॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁ
ਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋ
ਹੇ॥ਉਪਜਤਾਕ੍ਰਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰਅਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋਹੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਹੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਸਹੀ॥ਉਨਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ॥
੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਫਾਸ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੇ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ

ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ੧ ॥ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾ
ਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾ॥ਉਨਿਝੂਠੇਕਹਣੁਕਹਾਇਓ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦ
ਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇਓ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੂਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਵਡ
ਦਾਤਾਊਚੇਹੀਤੇਊਚਾ॥੨॥ਪਵਨਿਪਰੋਇਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਪਾਵਕਕਾਸਟਸੰਗੇ॥ਨੀਰੁਧਰਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਇ
ਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਹਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਪਾਛੈਕਰਿਆ
ਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਿਕਾਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹਦਿਖਾਏ

ਹੀਨਖੀਨਕੀਨਿ॥੫॥ਹਰਿਜਨਗਤਿਹਰਿਰਾਖੇਆਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਂ
ਦੇਰੂੜਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ
ਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੇਵਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰ
ਸਨੁਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾਅਸਟਪਦੀ੫ ਘਰੁ੬ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾ
ਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥
ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰ
ਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰੁਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧ
ਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀ
ਐਗੋਪਾਲ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾ
ਨ॥ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਸੇ
ਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ
॥ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਫਲਮੂਲ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰੁਰਾਤੀ॥ਅ
ਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤੀ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮਪੂਰਨਸ੍ਰਬਠਾਂਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾ
ਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ
॥੧੦॥ਸਭਤੇਊਚਭਗਤਜਾਕੈਸੰਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਆਨੰਦਝੁਨਕਾਰ॥ਉਆਰਸਕਾ
ਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਊਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨੁ॥ਅਪੁਨਾਕੀਆਜਾਨਹਿਆਪਿ॥ਆ
ਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲ॥੧੨॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਹੈਅਲਿਪਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਪੂਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥ਹਭਿਰਸਮਾਣੇਭੋਗਘਟਾਣੇਆਨਨਬੀਆਕੋਥੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗੀ
ਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉ
ਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉ

ਆਪਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਕਰਿਸਾਸਤ੍ਰਧਰੀਨਹਤਕਬੇਲਆਈ॥ਅਰਬੁਦਖਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੀਗਿਨਕਛੁਨਾਹੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਹਨੁਨਉਪਮਾਵੈਉਕਹਨੁਨਬਰਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਉਅਰ
ਪਉਦੇਉਸੰਦੇਸਾ॥ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਾਨੰ
ਤਰਦੇਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਛੈ
ਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚਰਨਬਸਾ
ਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁ
ਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਿਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿ
ਆਇਆ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ੧੩੯॥ ਪੜਤਾਲ੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਛੰਤ
੧॥ ੧੫੨ਜੋੜ੍ਹ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂਚਿਤਵਹਿਕਿਆ
ਤੂਕਰਹਿਉਪਾਏ॥ਤਾਕਉਕਹਹੁਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਿਹਗੋਪਾਲਸਹਾਏ॥੧॥ਬਰਸੈਮੇਘੁਸਖੀਘਰਿਪਾਹੁਨਆਏ॥
ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿੰਜਨ
ਮਿਸਟਾਏ॥ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਾਹੁਣਿਲਾਵਹੁਭੋਗੁਹਰਿਰਾਏ॥੨॥ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇਹਿ
ਮੰਦਿਰਘਰਅਪਨਾਏ॥ਜਉਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁਰੰਗੀਓਆਇਆਤਉਮੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਓਟਗੁਰਪੂਰੇਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੰਤੁਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਏ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਖੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਜਬਹੋਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਤਬਓਹੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਈ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾ॥ਭੂਲਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਅਨਠਉਰਨਾਹੀਜਹਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚੰਚਲਮਤਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਲੈ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਨਦਸਹਜਤਬਖੇਲੈ॥੨॥ਜਿਸ
ਕਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿਕਭੂਖਕੈਸੀ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਮਨਿਬਾਂਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੩॥ਪਿਤਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਿਆਗਿਆਇਹਦੀਨੀਬਾਰਿਕੁਮੁਖਿਮਾਂਗੈਸੋਦੇਨਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਚਾਹੈਮੋਹਿਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿਨਿਤਚਰ
ਨਾ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹਰੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਾਰਜੁਸਗਲ
ਅਰੰਭਿਓਘਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੋਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਐਬਾਜੈਬਾਜਸੁਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਗ੍ਰਿਹਿਮੰਗਲਸੁਹਲਾਵੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੂਆਲਾਇਸਵਾਰੇਥਾਨਾਂਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿਵਿਪਾਏ

॥ ਜਨ ਬਾਧਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸੀਗਾਰ ਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰਤੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ਹ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਣਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦਿਤੁ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਨ ਬੂੰਦ ਕੀ ਕੋਟਿ ਟੇ ਮੈ ਰਸ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਭੁੰਚਿ ਪੇਖੈ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ
ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ
॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ
ਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿ
ਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜ
ਨ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ
ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋ
ਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥
ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿ
ਧਿ ਖਾਟ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ
ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ
ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇ
ਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

੧॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕ
ਅਪੁਨੋਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ
॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਲਿਦੀਨੇਅਪੁਨੋਜਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜ
ਗਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਪੁਨੋਦਾਸੁਰਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਈ
॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁ
ਣੀਅਣਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁ
ਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇਗੁਣਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥
੨॥ਗੁਰਕੀਧੂੜਿਕਰਉਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਭਵਜਲਤਾ
ਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਿਭੇਟਿਐਨਹੋਇਜੋਨਿਅਉਤਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਜਨੁਪਾਏ॥ਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਜੀਵਨਿਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰੀਵਰਤਣਿਗੁਰੁਪਰਵਾਰੁ॥ਗੁਰੁਮੇ
ਰਾਖਸਮੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੯॥ਮਲਾਰ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉ
ਲਏਪ੍ਰਭੁਲਾਏ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਤੂੰ
ਚਿਤਿਆਵਹਿਆਠਪਹਰਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈ
ਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰਾਨਾਂਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁ
ਕਮੁਰਜਾਇ॥ਭਾਣੈਬਖਸਭਾਣੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹਾਂਸਿਰਿਆਕਾਕਰਤਾਆਪਿ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਂਈਤੇਰੇ
ਪਰਤਾਪ॥੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਬੂਝਹਿਸੁਣਿਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰੁਹੋਆਦਇ
ਆਲੁ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਕਾਰਜਆਏਪੂਰੈਰਾਸੇ॥੧॥ਸ
ਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੈਓਥੈਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਭੰਨਾਭੈਭੰ
ਜਨਹਾਰ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀਕੀਤੀਸਾਰ॥ਰਾਖਨਹਾਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰ
ਬਾਨ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆਕਰਤੈਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਜੰਤ॥

ਗੁਣਗਾਵਉਨਿਤਨੀਤਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਆਪੇਆਪਾ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪਾ॥ਨਾ
ਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਈਐਸਾ
ਧਸੰਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇ
ਫਲਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਦੂਖਤੇਰਾਖੈ॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਚਾਖੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਭੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੩॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾ
ਈਐਵਡਭਾਗਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਨਤੇਤਿਆਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਚੁਅ
ਰਦਾਸਿ॥੪॥੪॥੨੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੩ ॥ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿਅਦਇਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥
ਕੀਨੋਰੀਸਗਲਸੀਗਾਰ॥ਤਜਿਓਰੀਸਗਲਬਿਕਾਰ॥ਧਾਵਤੋਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਮ
ਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈਕਰਿਸਾਧਨਸਿਉਸੰਗੁ॥ਬਾਜੇਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਰੀਰਾਮਨਾਮੁਬੋਲੇ
ਮਧੁਰਬੈਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਭਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅਮੋਘਤੈਸੇਹੀਸੰਗਿਸੰਤ
ਨੇਭਵਉਤਾਰਨਾਮਨਿਰਮਰਮਰਮਾਲਾ॥ਮਾਲਿਫੇਰਤੇਹਰਿਸਿਮਰਿਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪੀਤ
ਮੁਖੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਨੁਘਨੈਭ੍ਰਮੈਬਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਾਲੈ॥ਪ੍ਰਭਮਿ
ਲਬੇਕੀਚਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਨਮਾਈਮੋਹਿਆਈਕਹੰਉਬੇਦਨਕਾਹਿ॥੧॥ਆਨਉਪਾਵਸਗਰਕੀਏ
ਨਹਿਦੂਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁਸਰਨਿਸਾਧੂਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਹਿ॥੨॥੨॥੨੪॥
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਗਾ
ਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਤਲਲਿਤਗੁਨਗ੍ਯਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰ
ਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਾਕੈ
ਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸੁਸਫਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੇ॥੧॥ਬਿਸ
ਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਾਮਲਈ॥ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕੁਡਾਰਿਪਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੁਹੀ
॥ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਰਸੁਸਰਸੁ
ਆਗਿਆ॥ਹੋਹਿਆਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਸੁਹਾਗ॥ਘਨ

ਨ ਮੈ ਰਮ੍ਹਤਿ ਸੈਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾ
ਨਕ ਜਾਗੀਆ ॥੨॥੧੫॥੧੯॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੋਖ ਮੀ
ਤ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ
ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੧੬॥੨੦॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁ
ਖ ਚੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨਾ ॥ ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵ
ਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨਾ ॥੨॥੧੭॥੨੧॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ
॥੧॥ ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗੰਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੩॥੧੮
॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋ
ਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ
ਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰ
ਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ
ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂ ਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾ
ਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪ
ਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ੨੨ ॥
ਪੜਤਾਲ ੮ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ੩੧ ਜੋੜੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ

ਬਿਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦਰੋਸ ਤਿਸ ਕਾ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥
ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਾ
ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁ
ਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀ
ਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ
॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ
ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰ
ਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭ
ਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ
ਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀ
ਤ ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਜੈਸੋ ਸ
ਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕ
ਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ
ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥
ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀ
ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ
ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁ
ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋ
ਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਚਰਨ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ
ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਏ
ਆ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ
ਦਾਨ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰ
ਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀ
ਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊ
ਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁ
ਨ ਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨ
ਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ
ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿ
ਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ
ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ
ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥
ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ
ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂ
ਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਮ
ਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥
ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਨਰ ਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ
ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨ ਜਾਨੀ
ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤ
ਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗਿਆਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ ਸੋਗੁ
ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥
੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋ

ਸੰਓਰਿਹਰੀਮੋਰੀਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੈਪਰਿਕਉਬਿਖਿਆਉਅਪੁਨੀਤੇਊਤੇਊਗਹਿਰਹੇਅਟਕਾਇਓ॥
ਸੀਕਰੁਤਿਕੀਏਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਕੋਠਿਨਪੀਛੋਰਾਇਓ॥੧॥ਛਿਰਤਛਿਰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਓਸੰਤਨਹੀਸਰਨਾਇ
ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮੁਮੋਹਮਾਇਆਲੀਓਕੰਠਿਲਗਾਇਓ॥੨॥੧੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਆਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ॥ਨਾਮੋਗਾਵਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਨੁਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਗਿਆਨੁ
ਨਾਮੁਇਸਨਾਨਾਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਵਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਡਾਈਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਾਰੈ
॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਾਭਇਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰਚਰਨਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨ
ਭਏਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਾਜਨਮੀਤੁਸੁਆਮੀਨੇਰੋ॥ਪੇਖਤਸੁਨ
ਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਥੋਰੈਕਾਜਬੁਰੋਕਹਫੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੂਅਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਤੇਰੋ॥
ਆਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਸਭਪਰਗਟਈਹਾਮੋਹਿਓਭਰਮਅੰਧੇਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਆ
ਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਗੁਰੁਮੇਰੋ॥੨॥੧੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮ੍ਹਰੈਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਹਿਓ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨਭੇਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹ
ਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਰੂਪਰਸ
ਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥੨॥੧੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈ
ਮੋਹੁਭਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਿ
ਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈ
ਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥਾਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾਂ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾਂ॥੨॥੧
੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਹਰਿਪਰਸਨ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਨੀਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਨਿਪੂਰਿਰਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲ
ਮਲਹਰਸਨ॥ਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਪੂਰਨ
ਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵਥਕਿਤਨਹੀਕਰਸਨ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀ
ਮਰਸਨ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਮੀ
ਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿ
ਤਬਿਉਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਮਦਮਾਤਕੋਪਜਰੀਆ॥ਕਰੁਣਾਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਧ

ਕੁਸਲਿਨਿਪਟੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥ਹਰਿਬਿਸ
ਰਤੇਹੀਹਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਡਾਰਿਭੂਮਿਪਾਗਹਿ॥ਬਿਖੈਰਸ
ਸਿਉਆਸਕਤਮੂੜੇਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਬਿਆਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨਸਰਨਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਵਿਲੋ
ਕਉਰਾਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿ
ਦੈਧਾਰਿਓਉਤਰਿਆਦੁਖੁਮੰਦ॥੧॥ਰਾਜੁਧਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾ
ਇਓਨਾਨਕਫਿਰਿਨਮਰੰਦ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ॥ਪ੍ਰਭਪੂਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾ
ਵਹੁਮਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ॥੧॥ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿਖੋਜੀਸਾਪੂਜਾਜਿ
ਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹੁਪੁਤਰੀਜੋਰੀਕਿਆਇਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾ
ਰਗਿਪਾਵਹੁਸੋਤੁਧੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੂਝੈਇਕਹਰਿਕੀਓਟਮੈਆਸ॥ਕਿਆ
ਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜਉਸਭਘਟਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀ
ਅਤੁਹੈਤੁਮਰਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸ॥੨॥੧॥੩੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੫ ॥ਜਗਤਉਧਰਨਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿ
ਕੇਰੈ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਧਦਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਾਵੈਜਿ
ਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬਾਂਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜ
ਨੁਮੈਲੁਕਟੇਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰੈ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋ
ਨਾਮੁਅੰਤਿਪਕਰੋਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ਸਗਲਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੂਜੇਰੈ॥ਕਵਨਕਹਾਂ
ਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਨਾਨ
ਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੇਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰ
ਸਨਪਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀ
ਨਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਕੀਰੇਨਾ॥ਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹਿਤਿਆਗਿ
ਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨ
ਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੇਵਤ
ਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰ

ਗਾ॥੧॥ਰਹਨਿਗਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਚੂਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨ
ਜਰੰਗਾ॥ਜੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮ:੫ ਘਰੁ੭ ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹ
ਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀ
ਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਂਉਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇ
ਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਓ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋ॥ਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿ
ਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈਮਿਲਿਓਜੋਭਾਵਤੋਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੮ ॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰ
ਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋ
ਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲ
ਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਮੋਹਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥
ਜਤਨਭਾਂਤਿਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾਨਕਾ
ਭਜੁਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੯ ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈ
ਨਤਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕਰਨ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨ॥ਆਸਪੂਰ
ਨਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਚਰਨਸਰਨ
ਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਆਪਿਕਾ
ਢਹੁਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆ
ਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨ
ੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰ
ਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂ
ਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਹੰ

ਤੇਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਾਸੁ
ਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆ
ਸਨਿਊਧਕਮਲਬਿਗਸੋਰੋ॥ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥
੪॥੪੩॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਥੁਗਾ
ਖਰੋਮੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪਾ॥੧॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਸੋਊਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਾ॥
॥੫॥੪੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੦ ॥ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰਿ॥ਮਾਨਮੋਹੀ
ਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿਸਾਧੂਆਦੂਤਸੰਗੁਨਿਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜ
ਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਦੁਲਭ
ਜਨਮੁਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੧ ॥ਸਹਜ
ਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾਨੌਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਜੋਗਿ
ਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹਚੋਲੈ॥੧॥ਚਰਨ
ਲੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥
ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰਾਈ॥ਪਰਮਿਤਿਰੂਪੁਅਗੰਮਅਗੋਚਰਰਹਿਓ
ਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਾਹੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ਜਤਨਜਤਨ
ਅਨਿਕਉਪਾਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇ
ਨਾਈ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀ
ਹੋਰੁ॥ਚਿਤਵਉਚਰਨਾਰਬਿੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨਆਪਨਤੂਟਤਨਹੀਜੋ
ਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਧਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਮੋਰ॥੧॥ਈਤਊਤਰਾਮਪੂਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦਖੋਰਿ॥ਸੰਤ
ਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿਓਦੁਖੁਘੋਰ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇ
ਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤੁਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਮਾਂਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀ
ਸੁਤਦੇਹ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕ
ਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਚਰਚਚਰਚਰੀ॥ਜੋ
ਗਧਿਆਨਭੇਖਗਿਆਨਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰਚਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਅਹੰਅਹੈਅਵਰਮੂੜ

ਤੂੰ ਤੂੰ ਚਰਣਈ ॥ ਤਿਨ ਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥

ਜੋਗਿਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥੨॥੩॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਜਤਕਤਾਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ॥ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ॥ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ॥੨॥੨॥੫॥

ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ॥ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਾਹੂਪਹਿਰਾਜੁਕਾਹੂਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੂਚਰਨਗਹਉ॥੨॥੩॥੬॥ ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੰਤ॥ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤ॥੨॥ਤੁਝਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੂ॥ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸਰੋ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਦਾਸੂਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਧਿਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਨਦੇਵ॥੨॥੫॥੮॥

ਕਲਿਆਨਮਃ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਕੋਈਸਮਰਥੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਸਰਬਘਟਾਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਾਣੁ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਰੂਪੁਰੰਗੁਧਨੁਮਾਣੁ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥ ਕਲਿਆਣੁਮਃ੫ ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨਖਾਵਨੋ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੂਖਹਰਿਭਗਤਿਲਵੈਨਲਾਵਨੋ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਧਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਵਨੋ॥੨॥੭॥੧੦॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਬਿਭਾਸ ਚਉਪਦੇ॥ ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ
ਪੰਚਤਤਰਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਧਰਤਿਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁ
ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾਤਾਂਤੂਪਾਵਹਿ
ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕੁਸ
ਮਾਹੇਜਲਿਥਲਿਮੀਤ॥ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤ॥੨॥ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕ
ਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੋਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗੀ
ਪਾਇਆਭਾਲਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰ
ਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿ
ਟੇਤਿਸੁਲੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡਾਰਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮ
ਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇ
ਊਤਮੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੇਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥੩॥ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇਵਾ
॥ਨਾਨਕੁਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ
॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭਗਵੰਤ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਿਕਲਮਲਜਾਹਿ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥
ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਆਮਾਰਗੁਸੀਧਾ
॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥
੨॥ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿ
ਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ
॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਗ
ਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ
॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਸਾਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸ

ਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈਐ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈ
ਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਿਮਰ
ਤਨਾਮਕਿਲਬਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸ
ਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇ
ਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿ
ਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਵਲਾਇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਭਚਿੰ
ਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀ
ਅਕੈਸੰਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅ
ਹੰਕਾਰ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਾਨਾਂ॥ਭਾਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਂ॥੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੰਤਮੀਤ
ਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅਤੋਲੇ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀਦਰਗਹਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਪੂਰਨਰੀ
ਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁ
ਜੀਵਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤ
ਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁ
ਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋੁਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਭਉਭਰਮੁਬਿਨਸੇ
ਬਿਕਾਰ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜਰਸਸੂ
ਖਘਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿਖ

...ਤੁ॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਫ
ਹਾਕਾਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਢਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਝੂਠੇ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾ
ਣੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹ
ਹਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੯॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ
ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਅਰਾਧਨੁ
ਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆ
ਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾ
ਕੇਆਚਾਰ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਚ
ਰਣਪੂਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥
॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿ
ਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥੧॥
ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕ
ਭਏਨਿਹਾਲ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆ
ਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੨ ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬ
ਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਬਿ
ਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤ੍ਰਾਸੈ
ਜਿਸੁਧੁਰਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹੁਮਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿ

ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਿਆ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਿ ਸੁਆਮੀ

ਤਰਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋ

ਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ

ਪਾਪ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਟੇਕ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇ

ਕ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਚੂਗਹਿ ਚੋ

ਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨਿ ਮੀਠ ਮੋੁਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਹਮਾ

ਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲ ਨਾਗਨਿ

ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮ

ਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗ

ਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ

ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਸਹਿ ਬਿਖ ਗਾਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ

॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋ

ਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈ

ਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸ

ਰਬਾਗਿ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਹੰਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿ

ਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ

ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ

ਜਾਏ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜਮ

ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੀਕਾ ॥੨॥ ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ

ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪਦਾ

ਮਰਿਆਗ੍ਰਿਹਤੇਨਸਤਾ॥ਦੇਸੁਛੋਡਿਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਆ॥ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਲੇਲੈਆਇਆ॥੪॥
ਕਾਨਕੁੰਇਰਿਗਏਟੂਕਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਂਗੈਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨਤੇਚੂਕਾ॥ਬਨਿਤਾਛੋਡਿਬਦਨਦਰਿਪਰਨਾ
ਰੀ॥ਵੇਸਿਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥੫॥ਬੋਲੈਨਾਹੀਹੋਇਬੈਠਾਮੋਨੀ॥ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਾਈ
ਐਜੋਨੀ॥ਅੰਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥ਪੂਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥ਜਿਉਬਾ
ਲੂਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਨਿਬਾਧਿਓਪਾਲ
॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਰਾਇਆ॥੮॥ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਦਰਸਨੁਪਾ
ਈਐ॥ਆਪਿਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਤਰਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਲਬਿਖਸਭਿਕਾਟੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਫਾਟੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇ
ਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਰਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨ
ਸਰਨਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੂਕਾਗਉਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥
ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇਆਤਬਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆ
ਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੋਨਾਹੀਕੋਇ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਛੇਦੇਭੈਭਰਮਾਂ॥ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥
ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਂਢਾ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅਪੁ
ਨੈਠਾਕੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੪॥ਮੰਗਲਸੂਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈਂ॥ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਪ੍ਰ
ਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤਾਲ॥੫॥ਹੋਮਜਗਉਰਧਤਪਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੬॥ਊਚੇਤੇਊ
ਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਬਾਂਛਉਧੂਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭ
ਰਪੂਰਿ॥੭॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਰਾ॥ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸ॥ਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੮॥੩॥ ਚਉਪਦੇ੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੩॥ ੧੮॥ ਜੋੜੁ

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚ
ਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚਮੋਹਕੁਟੰਬ੍ਯ੍ਯਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗ

ਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣਹਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਅਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧ
ਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸ੍ਨੇਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸ੍ਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਨੇਹਸਤ੍ਹਿੰਸੁਖ੍ਯੰ
ਬਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥ੍ਯੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤ੍ਯੰਤ
ਆਸਾਆਥਿਤ੍ਯਭਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭ੍ਯਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰਨਾਨ
ਕ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ
॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰ
ਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁ
ਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤਗੁਣਗ੍ਯੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰਭੀਰੰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿ
ਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖ੍ਯਆਵਧਹ॥
ਅਹੋਜਸ੍ਯਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦ੍ਯਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤ
ਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆ
ਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮ
ਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨ੍ਯਿੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰ
ਸਨੰਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤ
ਦੀਪੰਘਟੰਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗਿਰਿਤਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘਟੰਤਲਲਨਾ
ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ॥ਅ
ਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨ॥੯॥ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਿ
ਸੰਤੰਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖ੍ਯਿਣ॥ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹੰਅ
ਲਪਬੁਧ੍ਯੰਰਚੰਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥ਜੌਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰਸੋਭੰਤਿ
ਸਤ੍ਰਾ॥ਇਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆਬ੍ਯਾਪਿਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨਏਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤ
ਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋਗੰਤਰੋਗੰ॥ਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਨ੍ਹਾਸੁਮੂਚੰ॥ਰਾਜੰਤਮਾਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰ
ਗੰਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤ
ਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰ॥ਬਿਗਸੀਧ੍ਯਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰ॥ਬਸ੍ਯਿੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿਦ
ਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਆਨੰ॥ਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾ॥ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾਂ॥੧੩॥ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁ
ਣੰਤਗੁਨੀਆ॥ਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁ

ਨਾਨਕਦੇਨਹਾਰਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਾਤਨਹਚਿੰਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾ
ਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਯਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਚਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅਨਿਤ੍ਯਹੇਤੰਅਹੰਬੰਧੰਭਰ
ਮਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੵੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮ
ਇਆਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵਾਂਤ
ਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇਨਾਨਕਅ
ਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖੵੰਅਨਿਕਹਤ੍ਯੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖ੍ਯਾ
ਦੰ॥ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰੰਤ
ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਰਹੰਤਸ੍ਰੋਤਾਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ॥ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੯॥
ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥ਭਗਤੵੰ
ਭਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭੵਤੇ॥੨੦॥ਅ
ਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ॥ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰ
ਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋਦਰਹ॥ਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕ
ਰੁਣਾਮਯਹ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾ
ਦੰਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਹ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੰ॥
ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛ
ਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹ॥ਸਿਮਰੰਤਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤ੍ਯਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥੨੩॥ਦਾਨਿਪਰਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਰੀਤ
ਬੁਧੵੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥੨੪॥ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮਰਣਰਿਦੰਤਰ
ਹ॥ਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿਮ੍ਰਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪੵਤੇ॥੨੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯਦੁਰਜਨਹ॥ਨਾਨਕ
ਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥੨੭॥ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਮਾਨਭੰਗਨਹ॥
ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾ
ਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ॥੨੮॥ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ॥ਆਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰ

ਮਨਿ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ
ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸ
ਕਰਹ ॥੧੯॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥੵਾ
ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੨੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੵੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖ
ਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੨੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸ
ਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੨੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸੵ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂ
ਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੨੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀ
ਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੨੪॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰ
ਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ
ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚ
ਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧੵਿੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੨੫॥ ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ
ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੵਤੇ ॥੨੬॥ ਬਿ
ਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੵੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂ
ਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੨੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮ
ਮ ਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪੵਤੇ ॥੨੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ
ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੨੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧੵਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੵਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰ
ਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥
ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤੵਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁ
ਕਹ ॥ ਖਟ ਲਖੵਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੦॥ ਛੂਛੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿ
ਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥ ਮ੍ਰਿਤੵੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ
ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧੵਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰ
ਤਹ ॥੩੧॥ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ

ਜਰੰਤਜਾਚਿੰਤਕਹਾ॥੪੩॥ਤ੍ਰਿਸਟੁਰਕਾਅਸਥਾਨਸੁਗਰਭੰਮਹਾਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹ॥ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰੰਮੰ
ਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਿਥੰਤਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗ
ਰਬਾਸੀ॥ਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾ
ਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੰ
ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰ
ਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥
ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕ
ਨਾਰਾਇਣਹ॥੪੬॥ਹੇਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਿਅੰਤਜੀਵੰਵਸੰਕਰੋ
ਤਿਨਿਰਤੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹ॥ਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰ
ਹ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਾਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿ
ਰਮੋਰਹ॥ਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਅਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿ
ਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦਿਖਾਦੰ॥ਅਸ
ਜੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗਾਪਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥੪੮॥ਹੇਜਨ
ਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸਤੀਰਨਹ
॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭਯਾਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿ
ਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ॥ਬੈਦੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇਪ੍ਰਾਣ
ਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋ
ਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵ
ਹ॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾ
ਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸਤੁਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸਤੁਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤ
ਮਰਖਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿ
ਨਾਸਨਹ॥ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾ
ਰਿਓਅਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖਤ੍ਰਜੋਤਿੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੰ॥ਜੇਨ
ਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕ
ਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯਣਹ॥ਗੁਸਾਈਗਰਿਸਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ॥ਲਬ

ਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੀਕਰਦਮੰਤ
ਰੰਤਪਪੀਲਕਹ॥ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰਤਮਪ੍ਰਗਾਸਅੰਧਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰ
ਦਾਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜ
ਨਹ॥ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨਵਹ॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗ
ਦਾਨਸਿਆਮੰ॥ਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾ॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰ
ਦਹ॥ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤ॥ਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰ
ਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ॥ਬਿਖਮਸ੍ਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸ
ਕਰਹ॥ਹੀਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਸਤੀਖ੍ਯਣਕਠਿਨਹ॥ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅ
ਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ
॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੵੰਰੋਗਖੰਡਣਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੵੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ॥ਨਿਵੰ
ਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿ
ਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾ
ਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ॥ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਿਨਾਨਕਕਰੁ
ਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰੰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰ॥ਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥਹ
ਸੁਧਅਛਰਣਹ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ॥ਬਲਵੰਤਬਲਾ
ਤਕਾਰਣਹ॥ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮਨਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ੍ਰਸਟੇਗੋ
ਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਅੰ
ਬੂਡੰਤਤਰੀਅੰਊਣੰਤਭਰੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰੰ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਰੰ
॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾ
ਨਿਹਫਲਹ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹ॥ਲਉਲਈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈ
ਦੁਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ॥੬੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਥਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾ॥ਪਰਸਮਾਨੁਖੵਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰੁਧਿਰ

ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣ
ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥੨॥ ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾ
ਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਲਬਧ੍ਯੰ
ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਿ
ਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰ ਪੰ
ਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ ਰਹੰਤਾ
ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿ
ਰਲਾ ਜਨਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋ
ਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਯਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈ
ਣਹ ਜੇਣ ਮਧ੍ਯ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਲ
ਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ ਸੁੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰ
ਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ ਸਿਮਰਤਬ੍ਯ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅ
ਚੁਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯਾਵਣਹ ॥
ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥
ਬ੍ਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥
ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧ੍ਯੰ ॥ ਸਿਧ੍ਯੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲ
ਣਹ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬ੍ਯੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣ
ਹ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ
ਧਾਰੰ ॥ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ
ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿ
ਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥ ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖ੍ਯਣਃ ॥੨੨॥ ਹੋਯੋ
ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚ
ਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਫੁਨਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥ ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰ

ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿਆ ਮਨ ਬੀਚਲਾ ॥ ਖੋਜਤ ਤਿਕੇ ਚਰਣ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸ
ਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ ਨੈਣਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘ
ਲਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀ
ਐ ॥੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐ
ਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ ਧਾਵਉ ਦਿਸਾ ਅਨੇ
ਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਈ
ਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥
ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ
ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀ
ਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀ
ਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ
॥ ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਹਰਿਚੰ
ਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉ
ਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ
ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ
ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥
ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਬੋਲੇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੂ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ
ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇ
ਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰ
ਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ
ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮ

ਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵ੍ਾਰਿਵ੍ਾਰਿਦੇਂਉਸਰਬ॥੫॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿ
ਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥ਘਬਿਦਬਿਜਬਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐ
ਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੭॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਂ
ਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਊਂਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿੰਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕ
ਮਲਜਮਾਲ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰ॥ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡ
ਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕ
ਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋੜੰਨਿ੍ਜਿਨੀਸਿਞਾਤਾਸਾਈ॥ਝੜਿਝ
ੜਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਾਕਾਰਿਨਆਈ॥੧॥ਧਣੀਵਿਹੂਣਾਪਾਟਪਟੰਬਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥ਧੂੜੀ
ਵਿਚਿਲੁਡੰਦੜੀਸੋਹਾਂਨਾਨਕਤੈਸਹਨਾਲੇ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਰਾਧੀਐਨਾਮਿਰੰਗਿਬੈਰਾਗੁ॥ਜੀਤੇਪੰਚ
ਬੈਰਾਈਆਨਾਨਕਸਫਲਮਾਰੂਇਹੁਰਾਗੁ॥੩॥ਜਾਂਮੂੰਇਕੁਤਲਖਤਉਜਿਤੀਪਿਨਣੇਦਰਿਕਿਤੜੇ॥ਬਾਮਣੁ
ਬਿਰਥਾਗਇਓਜਨੰਮੁਜਿਨਿਕੀਤੋਸੋਵਿਸਰੇ॥੪॥ਸੋਰਠਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਕਬਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੫॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦ
ਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇਕਅਗੰਮਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਾਰ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਿਸੁਖੁਸਾਰਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ਕਰੇ
ਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਯੀਗਣਤਲਾਹਿ॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਪੇਲੈਹੁਲਾਇ॥ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ
ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੂਜੀਨਾਹਿ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਮੰਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਨਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭਏਨਿ
ਹਾਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੮॥ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧ੍ਰਮਰਾਇ॥੯॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰਮਐਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ਖੁਭੜੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀਗਲਣਿਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ॥
ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤੜੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਣੈ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਹਾ
ਧਣੀਸਉਅਠੇਪਹਰਲਵੰਨਿ॥੧੨॥ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜਿਰ
ਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਪੇਖਿਭੁਲਣੇਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕ

ਅਨਿਰਾਜਿ ਛਬਾ ॥੧੪॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸੁ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰਿ ॥੧੮॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਂਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧੯॥ ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੦॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਾ ॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥੨॥ ੨੪॥

ਜੋੜੁ ਬਾਣੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੩੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬੭॥ ਛੰਤ ੬੩॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ੧॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ੧॥ ਥਿਤੀ ੨॥ ਰੁਤੀ ੧॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ੧॥ ਸੋਲਹੇ ੧੪॥ ਪਹਰੇ ਤਥਾ ਛੰਦ ੬੩॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ੧॥ ਵਾਰਾਂ ੬॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੫੦੪॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ੬੭॥ ਗਾਥਾ ੨੪॥ ਫੁਨਹੇ ੨੩॥ ਚਉਬੋਲੇ ੧੧॥ ਸਵਈਏ ੨੦॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਤਥਾ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ੨੪॥ [illegible] ਕੁਲ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੬੭੩॥

ੴ

ਜੋੜੁਕੁਲਬਾਣੀਸਿਖਜੀਕੀਕਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੮ ਨਾਵੀਤਕ॥ ਚਉਪਦੇ੩੦੮॥ ਅਸਟਪ
ਆ੨੨੮॥ ਛੰਤ੫੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀ੩॥ ਥਿਤੀ੨॥ ਦਿਨੁਰੈਨ੧॥ ਰੁਤੀ੧॥ ਸੋ
੧॥ ਵਣਜਾਰਾ੧॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਪਟੀਆਂ੨॥ ਸੋਹਲੁ੧॥ ਸਬਦ੨॥ ਅਲਾਹਣੀਆ੨॥
ਬਾਰਹਮਾਹੇ੨॥ ਸੋਲਹੇ੬੨॥ ਪਹਰੇਤਥਾਛੰਦਾ੧੯੩॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ੧॥ ਸੁਖਮਨੀ੧॥ ਵਾ
ਰਾ੨੨॥ ਅਨੰਦ੧॥ ਓਅੰਕਾਰੁ੧॥ ਸਿਧਗੋਸਟਿ੧॥ ਵਾਰਾਂਸਲੋਕਾਂਨਾਲਿ੨੧॥ ਰਤਨਮਾਲਾ੧॥
ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ੭੧॥ ਗਾਥਾ੨੪॥ ਫੁਨਹੇ੨੩॥ ਚਉਬੋਲੇ੧੧॥ ਸਵਯੇ੨੦॥ ਸਲੋਕਵਾ
ਰਾਂਤੇਵਧੀਕਤਥਾਮੁੰਦਾਵਣੀਰਬਾਬਾਇਆਤਮਕੇਤਥਾਨਾਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਕੇ੨੩੨॥ ਕੁਲਕਾਜੋੜ
੩੦੩੮॥ ਤਿਨਹਜਾਰਅਠਤੀਹ॥ ੩੦੩੮॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇਸਰਬਰਹਿ
ਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰ
ਖਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿਉਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਅਨਨਾਹੀਤੁ
ਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰਾਵਾਰੁਕਉਨੁਹੈਕਰੈਬੀਚਾਰੁਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰੁ॥ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸ
ਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰਿਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆਪੁ
ਨੋਭਾਵਨੁਕਰਿਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸਰੋਧਰਿਓਪਤਿਪਰਲੌਏਕੈਨਿਮਖਤੁਘਰਿ॥ਆਨਨਾਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆ
ਰੋਨਿਰਮਰਿਕੋਟਿਪਰਾਛਤਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸ
ਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾ
ਰੇਏਕਥੇਂਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਆਪਿਹੈਨਿਰਾਰੋ॥ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰਤਪਾਰੋਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਥਾਰੋਸਗਲਕੋਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਰਾਰੋ॥ਆਪਹੀਧਾਰਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇਬਰਨੁ
ਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਰੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬ
ਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨੰਕੀਮਤਿਨਗ੍ਯਾਨੰਧ੍ਯਾਨੰਊਚੇਤੇਊਚੌਜਾ
ਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋਥਾਨੰ॥ਮਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂਤਿਹੈਜਹਾਨੰ॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਬਡੇਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾ
ਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋਭੇਉਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਾਨੰ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿ
ਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੪॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਣਗਾਵ
ਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤੁਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਂਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਮਿਲਾਸੀ॥ਧੰ
ਨਿਧੰਨਿਤੇਧੰਨਿਜਨਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਹਰਿਭਯਉ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰ
ਣਦੁਹਥੇਰਹਿਓ॥੫॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤੇਸਤਿਭਣੀਐ॥ਦੂਸਰਆਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪ
ਉਰਾਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਤਮਨਿਸਭਸੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਏ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਭਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰ
ਸਿਓਤਿਨਸਭਕੁਲਕੀਓਉਧਾਰੁ॥੬॥ਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸਚੇਪਹਿਧਰਿਓ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿ

ਦਾਸੁਸਚੁਤਪਦਸੁਕਰਿਓ॥ਸਾਚਿਸਿਰਜਿਓਸੋਸਾਚੁਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਿਓ॥ਰਤਨਨਾਅ
ਪਾਰੁਕੀਮਤਿਨਹੁਪਵੈਅਮੁਲਉ॥ਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੂਪਾਏ॥ਗੁ
ਰਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁੜਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਏ॥੭॥ਕਵਨੁਜੋਗੁਕਉਨੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਵਨ
ਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿਤਿਰੁਕੀਮਨਪਰੀਐ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕ
ਾਦਿਸੇਖਗੁਣਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੂਰਿਸ੍ਰਬਰਹਿਓਸਮਾਏ॥ਜਿਹਕਾ
ਟੀਸਿਲਕਦਯਾਲਪ੍ਰਭਿਸੇਇਜਨਲਗੇਭਗਤੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦ
ਮੁਕਤੇ॥੮॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਓਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾ॥ਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇਨਜੇਹਲਗਿਭ
ਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇ
ਹੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ਬਲਿਓਚਰਾਗੁਅੰਧ੍ਯਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮ॥ਪ੍ਰਗਟੁਸਗ
ਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੯॥
ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮੋਹਫੁਨਿਬਾਂਧੀਸਠਕਠੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਆ
ਨੀ॥ਧਾਵਤਭ੍ਰਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨਰੂਪਮਾਇਆਮਦ
ਮਾਤਾ॥ਬਿਚਰਤਬਿਕਲਬਡੌਅਭਿਮਾਨੀ॥ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਰਿਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅ
ਮਾਹਿਹਿਤਾਨੀ॥ਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤਉਪਾਵਾ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੀਲਧਰਮਦ
ਯਾਸੁਚਿਨਾਸ੍ਤਿ॥ਆਇਓਸਰਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ॥ਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾ
ਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨ
ਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਿਕੁਲਹਸਮੁਧਰਨਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਾਨਿਸਤਸੰਗਤਿਭਰਮ
ਅੰਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧਂਉ॥ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗਲਉ॥ਹੋਛ
ਉਕਾਂਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੰਮਕਹਾਦੁਖਭਉ॥ਸਿਖ੍ਯਾਸੰਤਨਾਮੁਭਜੁਨਾਨਕਰਾਮਰੰਗਿਆ
ਤਮਸਿਉਰਉ॥੨॥ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਨਿਰਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿਧਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਸੋਧੇਸੁ
ਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀਸਭਸੂਝਪਰੀ॥ਬ
ਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿਨਪ੍ਰਤਿਨਿਤਆਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖੰਮਜਰੀ॥ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿ
ਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ॥੩॥ਰੇਮ
ਨਮੂਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮੁਘਨੰ॥ਸੰਪਤਦੋਲਝੋਲਸੰਗਿਝੂਲਤਮਾਇਆ
ਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨੰ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਓਮੋਹੁਬਢਿਓਸੁਘਨੰ॥ਬੋਇਓ

ਬੀਜੁਅਹੰਮਅੰਕੁਰੁਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਘਨਾਂ॥ਸਿਮਰਤਮੰਜਾਰਪਸਾਰਿਸੁਖੁਨਿਰਖਤਭੂਚਰਭੂਗ
ਤਿਭੂਖਭੂਖਤਾਜਿਸਿਅਰਿਗੁਰਪਾਸਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਸੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥੪॥ਗਏਹਨਗੋ
ਪਾਲੋਹਨਨੀਰਮਾਇਆਮਤਕਹਾਂਭਉਗਾਰਹੁਗਛੜਨਪੋਰਨਚਉਰਨਚਾਦਰਬਾਹਤੀਜਾਤਿਰਿਦੈਨ
ਬੀਚਾਰਹੁਗਰਬਨਅਸਦਨਗਜਸਿਪਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤ੍ਰਿਆਗਤਨਾਂਗਸਿਧਾਰਹੁਸੂਰਨਬੀਰਨ
ਸੀਰਨਧਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਊਤ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕਰਛ
ਡਹੁਸਿਕਲਸੁਤਨਕਲਤ੍ਰਸਾਜਨਸਖਉਲਿਟਤਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਾਂਰਹਾਂਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਤਾਰਹੁ॥੭॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਸਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀਓਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸਭਭਾਈਤਾ
ਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀਓਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂਰਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀਓਕਰਮਧਰ
ਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀਓਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋ
ਨਿਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀਓਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀਓਖਾਨਪਾਨ
ਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਰੀਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚ
ਲੇਸਭਿਡਾਰੀਓ॥੮॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸਰਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੋ
ਜਤਗੋਰਖਧਰਣਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕੋਮ
ਰਮੁਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੇਦਰਸਿਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆ
ਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜ੍ਹਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾ
ਸਤੁਝਹਿਸਮਝਾਵਤ॥੧॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਹੈ॥ਏਤਾ
ਗਬੁਅਕਾਸਿਨਮਾਵਤਬਿਸਟਾਅਸ੍ਤ੍ਰਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਹੈ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉ
ਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿਆਨਹਰਿਓਹੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜਮਦੂਤਨਡੰਨੁਮਿਰਤੁਮਰਿਓ
ਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਿਗਰਿਓਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਆਪਿਕਰਿਓਹੈ॥੨॥ਗੁਣਸਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥
ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰਡਣਗੁਣਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨ
ਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਿਕਿਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਰੀ॥
ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨ
ਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿ॥ਦਾਵਨਿਬੰਧ

ਓਨਾ ਜਾਤ ਬਿਪੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਰੀਆ ਪਾਵਕ ਲਾਇਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਪੂਰਿ ਲਗਿਆ ਨੀਰੁ ਨ ਸਕੈ
ਬੋਰਿ ਚਲਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗਿਆ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਨ ਦੇਖ ਅਪਧ ਮੋਗ ਛਿਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿਆ॥੧੦॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ
ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ॥ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ
ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ
ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ॥੧੧॥੮॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂ
ਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਸਬਦੋਕਾ। ਪਾਤਿਸਾਹੀ੯

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗੋ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾ
ਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗ
ਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਿਆਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾ
ਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋ
ਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਬਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾ
ਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿ
ਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀਮਃ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀ
ਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾ
ਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜਨ
ਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ਚੰਚਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸੰ
ਗਿਬਸਤੁਹੈਤਾਤੇਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕਰੋਧਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਜਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿ
ਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਬਸਾਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਿਹਾ
ਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਇਆਲਾਤਉਸਭਿਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥
ਗਉੜੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿ
ਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿ
ਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁ
ਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀਮਃ੯
ਕੋਈਮਾਈਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕੈਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉ
ਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾ
ਨਹੁਜਿਹਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁ

ਪੁਰਨਪੜ੍ਹੇਕਾਇਹਗੁਨਸਿਮਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭੁਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਿਆ
ਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੂਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉ
ਕੰਚਨੁਅਰੁਪੈਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਸੁਖਦੁਖਏਬਾਧੈਜਿਹਨਾਹਨਿ
ਤਿਹਤੁਮਜਾਨਹੁਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ
੯ ॥ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬਉਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਾਨੈਭਇਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ॥ਇਨਮੈਤੇਰੋਕਛੁਨਾਹਨਿਦੇਖਹੁਸੋਚ
ਬਿਚਾਰਿ॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨ
ਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗਲ
ਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀਪਾ:੯ ॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੁ
ਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰਜਨਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤ
ਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਧਰੁਰੇ॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਸਮਲੁਸਭਹਰੁਰੇ॥੧॥
ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੇਹਬਹੁਰਿਨਹੀਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈ
ਭਉਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੨॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸ
ਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆ
ਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾ
ਜਨਲੋਗਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਯਹਮਨੁਨੈਕੁਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਓਅਪਨੀ
ਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜਸੁਨਹਉਚਰੈ॥ਕਰਿਪ
ਰਪੰਚਜਗਤਕਉਡਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਹੋਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਿਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥੨॥੧॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾ:੯ ॥ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋ
ਬਿਵਹਾਰਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁਫੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਹੋਤਜ
ਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰਿ॥ਆਧਘਰੀਕੋਊਨਹਿਰਾਖੈਘਰਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗ
ਰਚਨਾਯਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਿਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਃ੯ ॥ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਭਲਾਗੇਕਿਆਦਾਰਾਕਿ
ਆਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਹਤਹੈਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹਕੋ
ਊਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਿ॥੧॥ਮਨਮੂਰਖਅਜਹੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖੁਦੈਹਾਰਿਓਨੀਤ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲ
ਪਾਰਿਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥੨॥੩॥੧੩॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਹਾਗੜਾਮਃ੯ ॥ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹਿਕੋਊਜਾਨੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਗਸਿ
ਆਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨਮਹਿਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਕਰਿਡਾਰੈ॥ਰੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਤਾਕੋਬਿ
ਵਹਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਾਰੂਪੁਧਰੇਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰਹੈਨਿ
ਆਰਾ॥੨॥ਅਗਨਤਅਪਾਰੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਣੀਚਰਨਿਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੩॥੧॥੧੪॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰ
ਸਨਾਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ॥ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉ
ਪਰਿਓਡੋਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਗ੍ਰਸਿਹੈਸਮਝਿਰਾਖਉਚੀਤਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਰਾਮੁਭਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੯ ॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿ
ਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭਮਹੀ॥
ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁਰਾਮੁਕੋਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਹਾਰਿਓਮਾਨ
ਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੯ ॥ਮਨ
ਰੇਕਉਨੁਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿੰਦਿਆਰਸਰਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕ
ਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਸੰਗਿਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ
॥੧॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰਜਨੁਸੇਵਿਓਨਹਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋ
ਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤੁਜਨਮਭਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇ
ਪਦੁਹਰਿਭਜੁਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭਗ
ਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥
ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜ
ਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਰਹਤਸਦਾਨਿਰ
ਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆਈ॥੩॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਿਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ
ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾ
ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜ
ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੩॥੫॥ ਸੋ
ਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮ
ਨਿ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿ
ਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕਬਹੂ ਨਹ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀ
ਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰ
ਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ
੯ ॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿ
ਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ
ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ
ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀ
ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ
॥੧॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਯਾ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ
ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖ
ਹੁ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਲੀਨੋ ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅ
ਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਜਨ

ਕੀਰਤਿਨਹੀਗਾਈ॥ਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਨਸੰਗਿਬਉਰਾਨਾ॥ਰਤਨੁਬਿਸ
ਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦੁਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪ
ਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥
ਸੁਖਸਨੇਹਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋ
ਭੁਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰੋਨਾਹਿਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆ
ਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਿਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਜਿਹਨਰਪਰਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪ
ਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨਮਾਹੀ॥
ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਸਭੁਬਾਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤਮਿਲਿਬੈ
ਠਤਰਹਤਚਹੂਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਿਤਕੋਊਨਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨ
ਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆਪ੍ਰੇਤੁਪ੍ਰੇਤੁਕਰਿ
ਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਹਰਿਜੀਉਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥ ੨੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਃ੯ ॥ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਹਪਮਧਿਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇ
ਨਿਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ॥੧॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਿਲਪਟਾਨਾ॥ਜੋਬਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਤਾਕੈਮਦਮੈਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥੧॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਃ੯ ॥ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ॥ਲੋਭਮੋਹ
ਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿਹਘਟਮਾਹਿਪਛਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਨਹਜਾਕੈਕੰ
ਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿਬਖਾਨੋ॥੧॥ਚੰਚਲਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵ
ਤਅਚਲਜਾਹਿਠਹਰਾਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋਨਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩॥ ਧਨਾ
ਸਰੀਮਃ੯ ॥ਅਬਮੈਕਉਨੁਉਪਾਇਕਰਉ॥ਜਿਹਬਿਧਿਮਨਕੋਸੰਸਾਚੂਕੈਭਉਨਿਧਿਪਾਰਿਪ

ਰਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਭਲਾਨਕੀਨਾਤਾਤੇਅਧਿਕਡਰਉ॥ਮਨਬਚਕਰਮਹਰਿਗੁਨ
ਹੀਗਾਏਇਹਿਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਜਿਓਪਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੨॥੪॥੩੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਃ੯ ॥ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕਰੈਲਾਲਚਲਗਿ
ਤਤਹਆਪੁਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ
॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਨਿਬਨਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨੁਰਾਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿ
ਤਾਕੋਗਿਆਨੁਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥
ਜੈਤਸਰੀਮਃ੯ ॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹਉਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨੋਸਗਰੋਇ
ਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿ
ਕਟਿਪਛਾਨੋਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕਾਕਬਹੂਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਸਰਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੯ ॥ਹਰਿਜੂਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕਉਬਿਸਰਤਨਾਹੀਤਿਹਚਿੰਤਾਤਨੁ
ਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਕਉਉਠਿਧਾਇਆ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰ
ਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਜਪਤਪਕਵਨੁਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨ
ਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥੩੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਟੋਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ਉਰਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਿਨ
ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਝੂਠੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨਿਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧੁ
ਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂਹੋਤੁਜੁਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਛੁਟੀਨਮਨਕੀ
ਕਾਈ॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗਲੇਹੁਕਹਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥ਜੋਤਨੁਉ
ਪਜਿਆਸੰਗਹੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਹੋਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ॥ਜੀ
ਉਛੂਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮਹਿਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰੁਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ
॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਫਨਸਮਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਹਰਿਜਸੁਰੇ

ਨ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ਲੈ ਮੇਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧ
ਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ
ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁ
ਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤਿ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘ
ਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ
ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੂ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ
ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥੨॥੩॥੩੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮ
ਰਤ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ॥ ਨਾਰਦ
ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਜਗਤ ਜਾ
ਹਿ ਹੈਰਾਨੋ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯
॥ ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ॥ ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕੋ॥
ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ॥
੨॥ ਕਲਿ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ॥੩॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨ
ਹੀ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਜੋ
ਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ॥੨॥੩॥ ੪੦॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋ
ਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੈ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ॥ ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ
ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮੈ ਪਾਈ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜ ਕੀ

॥ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੯ ॥ਸਾਧੋਕਉ
ਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾ
ਇਆਮੈਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾ
ਨਾ॥੧॥ਭਏਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿ
ਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਰਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮੈਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟੈਨਾ
ਨਕਤਿਹਅਪਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ॥ਛਿ
ਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇ
ਓਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਿਭਇਓਅਜਹੂਨਹਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸ
ਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਂਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾ
ਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰ
ਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥੪੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਾਕਉਸਿਮਰਿਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓ
ਗਨਿਕਾਹੂਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮੈਰਾਮਨਾਮਸੁਧਿਆਈ॥ਤਾਕੋਦੂਖੁ
ਹਰਿਓਕਰੁਣਾਮੈਅਪੁਨੀਪੈਜਬਢਾਈ॥੧॥ਜਿਹਨਰਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਓਤਾਕਉਭਇਓਸਹਾ
ਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਇਹੀਭਰੋਸੈਗਹੀਆਨਿਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਅਬਮੈ
ਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾਈ॥ਸਗਲਜਨਮੁਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਨਾਹਿਕਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਫਾਸ
ਸਿਮਰਿਓ
ਜਬਗਰਮੈਮੇਲੀਤਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮੈਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥
ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਯਹਸੋਚਰਹੀਮਨਿਹਰਿਜਸੁਕਬਹੂ
ਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓ॥ਮਾਇਆਕੇ
ਮਦਿਜਨਮੁਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਿਨਹਿਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੋਡੰਡੁਪਰਿਓਸਿਰਊਪਰਿਤਬ
ਸੋਵਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈਪਛੁਤਾਏਛੂਟਤਨਾਹਿਨਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿੰਤਾਉਪਜੀਘ
ਟਮੈਗੁਰਚਰਨਨਅਨੁਰਾਗਿਓ॥ਸੁਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੂਆਜੋਪ੍ਰਭਜਸਮੈਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥
॥੪੩॥੪੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਆਜਾਨੋ॥ਯਾਭੀਤਰਿਜੋਰਾਮੁਬਸਤੁਹੈਸਾ
ਚੋਤਾਹਿਪਛਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਹੈਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾਐਡਾਨੋ॥ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈ

ਛੂ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀਐ
ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆ
ਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ
॥੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ
ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ
ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯
॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ
ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇ
ਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ
ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥੫॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ
ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗ
ਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ
ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂ
ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾ
ਹੀ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿ
ਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਇ

ਆਮਦਾਬਿਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨੋਦੇਖਿ
ਲੋਭਾਵੈ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੀਰਹਨੁਨਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਾਚੋਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿ
ਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਊਜਨੁਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਹੀ੯
॥ਮਨਕਰਿਕਬਹੂਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਕੀਓਅਪਨੋਭਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਧਾਵ
ਤਸਮਝਿਓਨਹਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸਭਿਅਉਗਨਮੋਮੈਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥ ੫੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥ਮਾਇਆਕੋ
ਸੰਗੁਤਿਆਗੁਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗੁ॥ਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੋਸਭੁਸਾਜੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪ
ਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਕਰਤਮਾਨੁ॥ਬਾਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਤਬਾਤਬਿਨ
ਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਲੁਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ਰਾਮੁ
ਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰ॥ਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਓਰੇਸਮ
ਗਾਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁ॥ਅੰਤਬਾਰਸੰਗਿਤੇਰੈਇਹੈਏਕੁਜਾਤੁ
ਹੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖੁਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਰੁਬਿਹਾਤੁਹੈ
॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯ ॥ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮੈਰਾਮਨਾਮੁਸੋਤਉਨਹੀਸੁ
ਨਿਓਕਾਨਿ॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਅਤਿਲੋਭਾਨੁਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨੁਸਿਮਰ
ਨਿਨਹਨਿਮਖਕੀਨੁ॥ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨੁਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੇਜਿਉਜਗ
ਪਸਾਰੁ॥ਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯ ॥ਬੀਤਿਜੈਹੈਬੀ
ਤਿਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਸਮਝਿਓਨਹਰੇਅਜਾਨ॥ਕਾਲੁਤਉਪਹੂਚਿਓ
ਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰੁਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹ॥ਸੋਤਉਤੇਰੋਹੋਇਹੈਖੇਹ॥ਕਿਉਨਹਰਿ
ਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਮੂਰਖਨਿਲਾਜੁਰੇ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਨਿ
ਇਹਬਖਾਨਿਜਗਮੈਬਿਰਾਜੁਰੇ॥੨॥੪॥ ੫੫॥ ੫੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕੋ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਇ ਉਦਾਸਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪॥ ਧਨ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਇਨ
ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਾ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨ
ਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਹੁ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮਾ ॥੮॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤਾ ॥੧੦॥ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜੈ ਨਾਨਕ
ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨਾ ॥੧੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮ
ਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥੧੪॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁ
ਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆ
ਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥੧੬॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ
ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵ
ਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਵਤਿ ਤਿਹ ਕਾਮਾ ॥੨੦॥ ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥੨੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰਾ ॥੨੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ
ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨੩॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨ

ਕਕੋਊਨਾਰਾਇਨਜਿਹਚੀਤਿ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜਗਰਚਨਾਤੈਸੇ
ਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇ
ਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹ॥੨੭॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਧਾਵਹੀਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹ
ਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨ॥੨੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਨਿਸਿਦਿਨੁਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਹ
ਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੨੯॥ਇਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਸੂ
ਕਰਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨੁ॥੩੦॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਰਅਉਰੈਤੇਅਉਰੈਭਈ॥ਚਿਤਵ
ਤਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨੁਕਰਿਮਨਮੈਧਰੈਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨੁ॥੩੨॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਫਧਿਰਹਿਓ
ਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥੩੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮੁਨ
ਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੩੪॥
ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩
੫॥ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈ
ਪਾਵਹਿਬਾਸੁ॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੈਕਰਿਰਹਿਓਮਿਟਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਦੁਰਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫ
ਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨ॥੩੭॥ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਰਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨੁ॥੩੮॥ਕਰਣੋਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੰਧ॥ਨਾਨਕਸਮਿ
ਓਰਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧ॥੩੯॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਰਮਿਰਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ॥
ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਿਤਨਾਹਿਨਭੀਤਿ॥੪੦॥ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੋਕੀਓਨ
ਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੪੧॥ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤ
ਜਤਨਹੀਨਿਤ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿਭਜਉਇਕਮਨਿਹੁਇਇਕਚਿਤਿ॥੪੨॥ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿ
ਰਤੁਹੈਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰਿਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮ॥੪੩॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈ
ਜਗੁਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨੁ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥੪੪॥ਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈਦੇਹ
ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀਤ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗੁਜੀਤਿ॥੪੫॥ਜਿਹਘਟਿਸਿ
ਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁ॥ਤਿਹਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੪੬॥ਸਿਰਕੰਪਿਓਪਗਡ
ਗਮਗੇਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ॥ਕਹਿਨਾਨਕਇਹਗਤਿਭਈਤਊਨਹਰਿਜਸੁਲੀਨ॥੪੭॥ਨਿਜਕਰਿ

ਓਜਗਤਮੈਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂ
ਠੁਹੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਨਾਰਹੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਿ॥੪੯॥ਰਾਮੁਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇਓ
ਜਾਕੋਬਹੁਪਰਵਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰੁ॥੫੦॥ਚਿੰਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨ
ਹੋਨੀਹੋਇ॥ਇਹੁਮਾਰਗੁਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕਥਿਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੫੧॥ਜੋਉਪਜਿਓਸੋਬਿਨਸਿਹੈਪਰਿਓਆਜੁ
ਕੈਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਲੁਛੁਟਕਿਓਬੰਧਨਪ
ਰਿਓਹੋਨਕਛੂਉਪਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿਉਹੋਇਸਹਾਇ॥੫੩॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੧੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਬਲੁਹੂਓਬੰਧਨਛੁਟੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਤਉਪਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੇਹਾਥਮੈਤੁਮਹੀਹੋਇਸਹਾ
ਇ॥੧॥੫੪॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੯ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਬੰਧਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਕੋਈਨਕਾਹੂਸਾਥ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਇਹਬਿਪਤਮੈਏਕਓਟਰਘੁਨਾਥ॥੫੫॥ਨਾਮੁਰਹਿਓਸਾਧੂਰਹਿਓਰਹਿਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਇਹਜਗਤਮੈਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤੁ॥੫੬॥ਰਾਮਨਾਮਉਰਿਮੈਗਹਿਓਜਾਕੈਸਮਨਹੀਕੋਇ॥ਜਿਹਸਿ
ਮਰਤਸੰਕਟਮਿਟੈਦਰਸੁਤੁਹਾਰੋਹੋਇ॥੫੭॥੧॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾਸੁਧੁ ॥ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈਇਤਨਾਕੁ
ਨਜਾਨੈਜਿਦਿਨਦਿਨਅਵਧਘਟਤੁਹੈ ॥ ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ ॥੧॥ ਐਸਾਤੈਜਗੁ
ਭਰਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿ
ਹਚਉਮਰਣਾ ॥ ਰਮਈਆਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾ
ਲਾਗੈਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ ॥੩॥
ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ॥ ਅਚਰਜਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆ ਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥ ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬ
ਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀਗਗਨੁਸਿੰਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ ॥੨॥ ਏਕੁਜੁਬਾਤਅਨੂਪਬਨੀਹੈਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋ
ਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ ॥੩॥ ਐਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋਤਮਕਹੁਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ ॥ ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜ
ਲੁਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਜਾਈਐ ॥ ਸੋਜਲੁਬਿ
ਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ ॥੧॥ ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈਜਾਰੇ ॥ ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸ
ਾਗਰਮਾਹੀ ॥ ਪੀਵਿਰਹੇਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ
॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ ॥ ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ ॥ ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਹੂਨੁ ॥੧॥ ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ ॥ ਜਮੁਮੰ
ਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ ॥੨॥ ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ ॥ ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ ॥੩॥ ਤੂੰਸਤਿਗੁਰਹਉਨਉਤਨੁ
ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬਲੋ
ਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਮਅਪਤਹਮਰੀਪਤਿਖੋਈ ॥ ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ
ਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ ॥ ਸਾਝਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉਨਾਹੀ ॥੨॥ ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ ॥ ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉ

ਘਰੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ॥
ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ ਜਬ ਨ
ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ
ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ
ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ
ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬ
ਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤੁ
ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਮਿਲਿ
ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥
ਗਉੜੀ ॥ ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕ
ਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ
ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥
ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ
ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ ਭਉ ਭ
ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ ਇਸੁ ਪਰ
ਚਿ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਰੋਸੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥
ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ ਤੌ
ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ

ਜਿਹ ਮਾਟੀ ਨੈਨ ਹਰਿ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ॥੧॥ ਲਾਖ ਜਨਮ ਕਰਿ ਕਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦ
ਨ ਅੰਗਾ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ॥ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ॥੪
॥੧੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਬੋ
ਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਨ
ਹੁ ਕੂਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬ
ਹੁ ਰੰਗਾ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਚਾਰੀ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀ
ਵਹਿ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੈ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾ
ਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀ
ਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ॥ ਕੁਦਿ ਕੁ
ਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮ
ਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਪੰਚਪਦਾ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ
ਮੀਨਾ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ
ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ॥੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤ
ਰਸਿ ਪਾਰੀ॥੪॥ ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਚੋ
ਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰ
ਵਰਿ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ॥੨॥ ਹਾਥਿ
ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਰਾਮੈ
ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ॥੫॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇ
ਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ॥ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ
ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸ
ਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿਦੁ ਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ॥ ਉਲਟਿ

ਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪ ॥੩॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾ
ਤਨੁ ਹੂਆ ॥ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅ
ਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ
ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਮਨ
ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵ
ਨਾ ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾ
ਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨ੍ਹਾਵਉ ॥ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆ
ਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥੧॥ ਕੰਚਨ
ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇ
ਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋ
ਇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥
ਗਉੜੀ ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ
ਪੀਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿ
ਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵ
ਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾਰ ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਨਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੇ
ਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਨਿ
ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਹੈ
ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ
ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥

ਕੀਨੁ ਨ ਪੀਵਹਿ ਸਿੰਘੁ ਸਿਉ ਚਿਤਵਤ ਸੇਵਗ ਹੀ ਕਿਸਿਉ ਨੀਰੁ ਸੋ ਜਾਣੁ ਕਿ ਮਲੂਕ ਬਲ ਕਬੀਰਾ ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥
ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥ ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ
ਮਝਿਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ
ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ ਸ
ਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭ
ਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਕ
ਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੌ
ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾ
ਪੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥
ਗਉੜੀ ॥ ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥
੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾ
ਵਉ ॥ ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ
ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ
ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥ ਇ
ਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾ
ਤੀ ॥ ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥
੩੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥ ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥

ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥

ਮਾਝਿਆ

ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਨਾਮੈਜੋਗ
ਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ॥ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮ
ਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨਾ॥ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿ
ਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗ॥੧॥ਇਸੁਤਨੁਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁ
ਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖ
ਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਤਨਛੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾਂ॥ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾਂ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿ
ਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮੇਹੋਇਆਹੁਕਮੁ
ਬੂਝਿਸਮਾਈ॥੭॥ਇਸਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ॥ਇਹਮਨਿਲੀਣਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗ
ਲਸਰੀਰਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕ
ਨਾਮਜੋਜਾਗੇ॥ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ॥ਏਕਨਾਮਕਲਪਤਰਤਾ
ਰੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀਭੀਸੋਰਠਿਭੀ॥
ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੁਹਿਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾਂਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ॥ਸੋਜ
ਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੋਹੀ॥੧॥ਸੋਸਾਹਿਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੨॥ਕਵਲਾਚਰਨਸ
ਰਨਹੈਜਾਕੇ॥ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੇ॥੩॥ਸਭੁਕੋਊਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ਸੋਸੰਮ੍ਰਥੁਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥
ਕਹੈਕਬੀਰੁਪੂਰਨਜਗਸੋਈ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ॥੫॥੩੮॥ ਗਉੜੀਸੋਰਠਿ॥ ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁ
ਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ॥ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਸੇਜੀ
ਅਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ॥ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅ
ਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰ
ਲਾਇ॥ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ਸ

ਦੁਸਕਾਨੋਪਰਉਪਕਾਰਾਕਾਫਲੀਨਸਾਗਰਸੀਸਰਾਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨੀਤਾਨੀਤਚੀਤ
॥ਆਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰਾ॥ਅਨਿਸਿਰੋਖੁਨਮੁਆਪਾਨਾ॥ਜਾਲਿਬਾਲਿਪੂਰਿਰਹੈਪੁਨਸੁਆਮੀ॥
ਨਦਪੇਖਉਰਤਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜਾ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ॥ ਜ
ਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ॥੧॥ਕਹੁ
ਰੇਪੰਡੀਆਕਉਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤ
ਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥੨॥ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀ
ਇਕੁਕੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈਨਹੋਈ॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀਕੁਆਰੇਰੀ॥ ਝਗਰਾ
ਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸੌਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਰਾਮੁਬ
ਡਾਕਿਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆਇਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹ
ਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੌਭਾਈਗ੍ਯਾਨਕੀਆਈ
ਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇ
ਡਾਟੂਟਾ॥ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂਟਾ॥੧॥ਆਂਧੀਪਾਛੈਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਿਤੇਰਾਜਨ
ਭੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨੁਜਬਚੀਨਾ॥੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨ
ਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏ
ਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹ
ਗੰਗਾਆਨੀ॥੨॥ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆ
ਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਵਰਨਹੂਖੋਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰ
ਮਹਿਸੋਵਹਿ॥੫॥ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥੬॥੪੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥
ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕਊਆਕੂਕਰਖਾਹੀ
॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸ
ਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ਦੇ
ਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਅਕੁਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ
॥੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿ

ਐਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨੁਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੪੬॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੪੭॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚੜੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪੮॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥ ਐਸੇ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੪੯॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਇਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥ ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੫੦॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥

ਕਰਤੇ ਉਪਜਾਤ ਰਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥ ਜਾਕਿ
ਜਾਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ
ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੈ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥
੫੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗ
ਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆ
ਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ
ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ
ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥
ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂ
ਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨ
ਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜ
ਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ
ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾ
ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ
ਘਰਹਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀ
ਸਾਈ ॥੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾ
ਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮ
ਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ
ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ
ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰ
ਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਹੀਰਾ

ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੪॥੧॥੫੬॥

ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਇਆ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੫੭॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਣੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੫੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੫੯॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੬੦॥

ਗਉੜੀ ਕੁਆਰੇਰੀ ॥ ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ

ਕੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਸਾਰ ਦਵਾਨਿ ਪਿੰਡ ਤਰਿ ਜੈਸੇ ॥ ਨਾਦਨਿ ਦਇਆਲ ਭੋ ਜੈਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ

ਜਉ ਤਨ ਦੇਤ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਿਘਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿ ਗਈ

ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ

ਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆ

ਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੬॥੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹ

ੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿ

ਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ

॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੬॥੩॥ ਗਉ

ੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰ

ਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾ

ਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ

ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾ

ਸਾ ॥ ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿ

ਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰ

ਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੬॥੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇ

ਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆ

ਨਾ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇ

ਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੬॥੧॥ ਗਉੜੀ

ਮਲਵਾ ॥ ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥ ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ

ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥ ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰ

ਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਊਚ

ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥੬॥੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁ

ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੬੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੭੦॥

ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥ ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥ ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੭੧॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੭੨॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ॥ ਬਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥ ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੭੩॥

ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾਂ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾਂ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾਂ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥ ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੭੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾ

ਓਇਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨ
ਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥ਅਲਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉ
ਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰ॥੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾ
ਇਓਭੇਦ॥ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨ॥
ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਾਰਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ॥ਲਿਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨ
ਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲਮਹਿਪਾਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰ
ਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਰੁਜੇਤਹਕੁਸਮਰਸਪਾਵਾ॥ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆ
ਵਾ॥ਖੋੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲਹੈ॥੮॥ਗਗ
ਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹ
ਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ॥ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ॥ਸੋ
ਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰ
ਮਸਿਆਨਪਏਹ॥੧੧॥ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵ
ਝੇਰਾ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ
॥ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬ
ਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ॥੧੪॥ਝਝਾਉਰ
ਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗ
ਰਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉ
ਪਾਇਅਉਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕ
ਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ॥
ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰੁਜਾਈ॥
ਤਾਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾ
ਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓ
ਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕਉਗਣੈ॥
ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅ

ਥਾਹਹੁਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾ॥ਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ॥
ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾ
ਅਰਧਹਿਉਰਧਨਿਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਹਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥ਤਉਅਰਧਹਿ
ਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤ
ਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥ਪਪਾ॥ਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿ
ਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਫਫਾ॥ਬਿਨੁਫੂਲਹ
ਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੮॥ਬਬਾ
ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਿਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧ
ਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੯॥ਭਭਾ॥ਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥
ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩੦॥ਮਮਾ॥ਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋ
ਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੧॥ਮਮਾ॥ਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿ
ਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ॥੩੨॥ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੇਜਉਉਨਮਨਿਰਹੈ॥ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕਹੈ॥੩੩॥ਯਯਾ॥ਜਉਜਾ
ਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਿਕਾਇਆਗਾਉ॥ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਨਹੀਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥੩੪॥ਰਾਰਾ॥ਰਸੁਨਿਰਸ
ਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਹੋਇਨਿਰਸਸੁਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਇਹਰਸਛਾਡੇਉਹਰਸੁਆਵਾ॥ਉਹਰਸੁਪੀਆਇਹੁਰਸੁ
ਨਹੀਭਾਵਾ॥੩੫॥ਲਲਾ॥ਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜਉਤਹਾਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ॥
ਤਉਅਲਹਲਹੈਲਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥੩੬॥ਵਵਾ॥ਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨਸਮਾਰਿ॥ਬਿਸਨਸੰਮਾਰਿਨਆਵੈਹਾਰਿ॥
ਬਲਿਬਲਿਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਵਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੭॥ਵਾਵਾ॥ਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇ
ਇਹੁਹੋਇ॥ਇਹੁਅਰੁਓਹੁਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥੩੮॥ਸਸਾ॥ਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚਾ
ਕੀਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ॥ਘਟਪਰਚੈਜਉਉਪਜੈਭਾਉ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿਭਵਣਰਾਉ॥੩੯॥ਖਖਾ॥ਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋ
ਈ॥ਜੋਖੋਜੈਸੋਬਹੁਰਿਨਹੋਈ॥ਖੋਜਬੂਝਿਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਤਉਭਉਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ॥੪੦॥ਸਸਾ॥ਸੋ
ਸਹਸੇਜਸਵਾਰੈ॥ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹਨਿਵਾਰੈ॥ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਾ॥ਤਬਇਹਤ੍ਰੀਅਓਹੁ
ਕੰਤੁਕਹਾਵਾ॥੪੧॥ਹਾਹਾ॥ਹੋਤਹੋਇਨਹੀਜਾਨਾ॥ਜਬਹੀਹੋਇਤਬਹਿਮਨੁਮਾਨਾ॥ਹੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਤਬ
ਓਹੀਉਹੁਏਹੁਨਹੋਈ॥੪੨॥ਲਿੰਉਲਿੰਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥ਤਾਕਾਰਣਿਬਿਆਪੈਬਹੁਸੋਗੁ॥ਲਖਮੀ
ਬਰਸਿਉਜਉਲਿਉਲਾਵੈ॥ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥੪੩॥ਖਖਾ॥ਖਿਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ॥ਖਿਰਤਖਪਤ

[illegible]ਰਹੈ॥ਜਬਜਾਗਹੁਤਉਨਿਜਊਅਨਰਹੈ॥ਤਾਕਾਬਿਛੁਰਤਹਥਿਨਲਾਵੈ॥੪੪॥ਬਾਵਨਅਛਰਜੋਰੇਆਨਿ॥ਸਕਿ
ਆਨਅਖਰੁਏਕੁਪਛਾਨਿ॥ਸਤਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਾਕਹੈ॥ਪੰਡਿਤਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੈ॥ਪੰਡਿਤਲੋਗਹਕਉਬਿਉਹਾਰ॥
ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਰ॥ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਬੁਧਿਹੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥੪੫॥੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥ਸਾਧਿ
ਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੧॥ਥਿਤੀ॥ ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਆਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾ
ਮੁਸਮਾਰਹੁ॥ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ॥ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾ
ਰ॥ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰ॥ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਦੁਤੀ
ਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੰਗ॥ਨਾਓਹੁਬਢੈਨਘਟਤਾਜਾਇ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏ
ਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ॥ਆਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸ
॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ॥ਜਲਥਲ
ਮਾਹੇਆਪਹਿਆਪ॥ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਰ॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰ
॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ਜਰਾਮਰਣਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇ॥ਬਿਨੁਪਰ
ਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂਸਤਿ
ਕਰਿਬਾਚਾਜਾਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵਹੁਸੁਖ
॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਮਗਿਆਨਬਤਾ
ਵੈਭੇਦ॥ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ॥ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥ਲੋਭਮੋਹ
ਸਭਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਹੋਇਅਨੰਦ॥ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿ
ਲੈਗੋਬਿੰਦ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤਅਨੂਪ॥ਅਮਲਨਮਲਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀਏਕਦਿਸਧਾਵੈ॥ਤਉ
ਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਸੀਤਲਨਿਰਮਲਭਇਆਸਰੀਰਾ॥ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ॥੧੨॥ਬਾਰ
ਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰ॥ਦੇਖਿਆਤਿਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ॥ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀ
ਵਤੇਸੀਉ॥੧੩॥ਤੇਰਸਿਤੇਰਹਅਗਮਬਖਾਣਿ॥ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ॥ਨੀਚਊਚਨਹੀਮਾਨਅ
ਮਾਨ॥ਬਿਆਪਕਰਾਮਸਗਲਸਾਮਾਨ॥੧੪॥ਚਉਦਸਿਚਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ॥ਰੋਮਰੋਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ॥
ਸਤਸੰਤੋਖਕਾਧਰਹੁਧਿਆਨ॥ਕਥਨੀਕਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੧੫॥ਪੂਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦਅਕਾਸ॥ਪਸਰਹਿਕਲਾਸਹ

ਸ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰਾ ॥੧੬॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਰਮੈ ਬਿਰਖ ਵਿਚਿ ਬੇਲ ਫ੍ਰੀਤਿ ਹਲ ਲਾਲ ਨਦੀਪ ਫੂਲਾ ॥ ਅਖਰ ਹਥ ਪਲ ਲਖਿ ਣਨ ਹੀਰਾ ਜਾ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਸਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭਾ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨ
ਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ
ਰਹੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰਿ
ਛੋਡੈ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥
ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ
ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗਾ ॥੮॥੧॥੭ ॥ ਜੁਮਲਾ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਕਾ ਸੀ
ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੭੪ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ੧ ॥ ਥਿਤੀ ੧ ॥ ਵਾਰ ਸਤ ੧ ॥ ਜੋੜੁ ੭੭ ॥

ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਿ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ
ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ
ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ
ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ
ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥
ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ
ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋ
ਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ
ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ

ਕਿਉ ਲੇਸ ਰੇਮ ਟਲ ਸਭ ਬਧ ਕਰਹਿ ॥੨॥ ਜਉ ਟਿਆ ਪੀਸਤ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਝਗਰਿਆ ਬਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬੁ ਬੂਡਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁ
ਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ
ਮੁਈ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ
ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ
॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ
॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂ
ਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪ
ਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿ
ਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬ
ਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾ
ਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰ
ਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ
ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ
ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ
ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰ
ਨਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਢੋਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ
ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾ
ਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂ
ਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥
ਆਸਾ ॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥
ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ

ਸਬਦੁਤਾਰਾਮਅਬਿਪਾਲੈ॥ਪੰਚਤਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਾਣੀਗੁਰਕੇਮਾਰਗਿਚਾਲੌ॥੨॥ਦਇਆਫਾਹੁਰੀਕਾਇਆ
ਕਰਿਧੂਈਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੌ॥ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗਤਾੜੀਲਾਵੌ॥੩॥ਸਭ
ਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੈਦੇਇਸਾਚਾਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥
ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋ
ਜਕਕਿਨਿਪਾਈ॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜਤਗੁਨਤਐਸੇਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾਆ
ਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥੨॥ਸੁੰਨਤਿਕੀਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋਇਗਾਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ॥ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿ
ਨਛੋਡੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀਐ॥੩॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮੁਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥ਕਬੀਰਿਪਕਰੀਟੇਕ
ਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ॥ ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈਸਭੁਕੋਈ
॥ਤੇਲੁਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੂੰਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾਖੈਕੋਈ॥ਤੂੰਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸੋਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ
॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤ੍ਰਿਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋ
ਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾ
ਮਲਾਗਿਉਤਰੈਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥
ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨ
ਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸ
ਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁਅ
ਪਰਾਧਕਰਤੁਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮ
ਨਿਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨ

[illegible]॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ ॥ ਹਜਹਮਾਰੈਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆ
ਖੂਬਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾ
ਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
ਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉ
ਘਰ ੮ ਦੁਤੁਕੇ
ਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾ
ਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇ
ਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕ
ਹਰਿ
ਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧਿਭਇਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰਬਲਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੂਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਫਿਰੈ॥੨॥
ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥੩॥ਹਰਿ
ਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲਿ
ਓ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਨੁਧਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋ
ਡਿਚਲਿਓ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂ
ਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕੁਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬ
ਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕ
ਹੈਧਨੁਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆਮਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੪॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥ਚਿਰਗਟ
ਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ॥੫॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥ਅਲਹਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧਰੈ
ਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆ
ਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿ
ਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਹੋਇਭਿਸਤਸਰੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾ
ਨਾਤਾਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸਤਛੋਡਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ॥ ਗਗਨਨਗ
ਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਤੇ

ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾ
ਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥
ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆ
ਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾ
ਰੁ॥੪॥

ਕਹਾ ਗਇਓ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ
ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ
ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥
ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ ॥ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ
ਨ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਹ
ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁ
ਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
ਲੋਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰ
ਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤੁ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋ
ਈ ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁ
ਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ
ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰ
ਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋ
ਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿ
ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰ
ਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋ
ਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥
ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥

ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ
॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇ
ਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ
ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜ
ਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥
ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥
ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁ
ਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਰ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖ
ਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥
॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਓ ਛੋਡਿ
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ
ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਮੁਗਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰ
ਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ
ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰ
ਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾ
ਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇ
ਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕ
ਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਢੇ ਗੁ
ਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥ ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ
ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ

ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਕੈ ਜੋਗ ਬਸੇਰਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਏਕ ਮੈ ਮਿਲਨੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਨਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੩॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ
ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾ
ਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥
ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁ
ਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਭਲੀ ਸਰੀ
ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆ
ਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾ ॥ ਮੇਰੀ
ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ ਬਿ
ਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ
ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਆਸਾ ॥ ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ
ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ
ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ
ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ॥ ਕ
ਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕ
ਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀ
ਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੀ
ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗ
ਹ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ਜੋਲਾਹੇ
ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਾਂ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥
੩॥੩੭॥ ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾ
ਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿ
ਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ

[illegible] ਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਮਨੈ ਹਰਿ ਕੈ ਸੰਗਲੀ ਜੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨ ਸੁਹੇਲੈ [illegible] ਹੀ ਸਾਸ [illegible] ਤਾ ਹਰਿ ਜੈਨਿ [illegible]
[illegible] ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ
ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂੰਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈ
ਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅ
ਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮ
ਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥
ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥
ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ
ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁ
ਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚ
ਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾ
ਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ
ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ
ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿ
ਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤਉ ਫੂਲਿਆ
ਫੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ
ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ
ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥

੧॥ਅਨਰੇਸਾਰਿਖਨਏਕੈਕਜਾ॥ਭੁਜਿਉਨਰਪੁਪਤਿਰਾਜਾ॥ਬਨਮੰਡਰਾਜਾ॥ਇਨੋਜਭੁਤਪ੍ਰਬੀਨੋਬੰਦਦੂਲਹੁਚਨਿਖਇਆ॥ਗ

ਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਹਤਿਨਰਦੀਰਿਦੈਨਆਣੀਕਾਛਿਕੁਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀ

ਡਿੰਭੋਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲਸਭੈਜਗਊਪਰਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰ

ਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ॥ ਘਰੁ੩॥ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਦੇਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲ

ਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬ

ਜਾਈ॥ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂਗੁਸਕੇਲਾ॥ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮੁ

ਨਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰ

ਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥

੧॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰਦਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿ

ਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਚੇਰੀਤੂਰਾਮੁਨਕਰਸਿਭਤਾਰਾ॥ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਗਲਹਿ

ਤਉਕੁਪਗਬੇਰੀ॥ਤੂਘਰਘਰਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ਤੂਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ਤੂਜਮਿਬਪੁਰੀਹੈਹੇਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰ

ਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਚੇਰੀਹਾਥਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥੩॥ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿ

ਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ਤਾਂਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ਮੇਰੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੨॥

੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ਮੂਏ

ਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਬਕਿਆਕਥੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘ

ਸਿਕੁੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁਠਾਹਰਨਗਰੁ

ਬਸਾਇਆ॥੨॥ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ਛੋਡਿਆਜਾਂਨਮੂਕਾ॥ਅਉਰਨ

ਪਹਿਜਾਨੰਚੂਕਾ॥੩॥ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਭੇਟਤਆ

ਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੩॥੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ॥ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਸੁਨੀਐ॥ਪੜੇਸੁ

ਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿਓਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁਚਹੀਐ॥ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁ

ਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀ

ਜੈ॥ਨਪਤੀਜੈਤਉਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਹ੍ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਿਗਿਆਨੀ॥ਝੂਠੇਕਹਾਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥

੧॥ਕਾਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾਂ॥ਜਉਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮਲਨਾਂ॥ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨ੍ਹਾਈ॥ਕਉਰ

ਮਾਰਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਛਦਸਗਰਰਾਗਿਸੁਰਗੀ॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿ
ਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਹਿਆਨਿਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਭੂਲੇਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਅੰਤਿਨਿਬੇਰਾਤੇਰੇਜੀਅਪਹਿ
ਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੈਜਰਾਜਨਾਵੈ॥ਤਬਤੇਰੀਓਕਕੋਈਪਾਨੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਹਤੁਕਬੀ
ਰੁਕੋਈਨਹੀਤੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸਵੇਰਾ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਸੰਤਹੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ॥ਕਿਛੁ
ਜੋਗੁਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਦਿਖਲਾਈਮੋਰੀ॥ਜਿਤੁਮਿਰਗਪੜਤਹੈਚੋਰੀ॥ਮੂੰਦਿਲੀਏਦਰਵਾਜੇ
॥ਬਾਜੀਅਲੇਅਨਹਦਬਾਜੇ॥੧॥ਕੁੰਭਕਮਲੁਜਲਿਭਰਿਆ॥ਜਲੁਮੇਟਿਆਊਭਾਕਰਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਜਾ
ਨਿਆ॥ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ॥ਯਹਮਾਲਾਅਪਨੀਲੀਜੈ
॥ਹਉਮਾਂਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ॥ਮੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕਾਦੇਨਾ॥੧॥ਮਾਧੋਕੈਸੀਬਨੈਤੁਮਸੰਗੇ॥ਆਪਿਨਦੇਹੁਤਲੇਵਉਮੰ
ਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਸੇਰਮਾਂਗਉਚੂਨਾ॥ਪਾਉਘੀਉਸੰਗਿਲੂਨਾ॥ਅਧਸੇਰੁਮਾਂਗਉਦਾਲੇ॥ਮੋਕਉਦੋਨਉਵਖਤਜਿ
ਵਾਲੇ॥੨॥ਖਾਟਮਾਂਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿਰਹਾਨਾਅਵਰਤੁਲਾਈ॥ਊਪਰਕਉਮਾਂਗਉਖੀਂਧਾ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰੈਜ
ਨੁਥੀਧਾ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕੀਤਾਲਬੋ॥ਇਕੁਨਾਉਤੇਰਾਮੈਫਬੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿ
ਜਾਨਿਆ॥੪॥੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾਂ॥ਸੇਖਨਾਗਿਤੇ
ਰੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਨੂਮਾਨਸਰਿਗਰੁੜਸਮਾਨਾਂ॥ਸੁਰਪਤਿਨ
ਰਪਤਿਨਹੀਗੁਨਜਾਨਾਂ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂ॥ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨਾਂ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਸੋਭਰਮੈਨਾਹੀ॥ਪਗਲਗਿਰਾਮਰਹੈਸਰਨਾਂਹੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀਆਂਆਵ
ਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਾਲੁਅਹੇਰੀਫਿਰੈਬਧਿਕਜਿਉਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਕੀਜੈ॥੧॥ਸੋਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ
॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਕਹਹੁਕੋਊਹੈਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪ
ਸੂਨਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋਡਹੁਮਨ
ਕੇਭਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾਂ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁ
ਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਹੋ॥ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿਉਢੁਰਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੈ
ਤਉਮਤਿਕਾਭੋਰਾ॥ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਰਮਈਐਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇ
ਲੋਈ ਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਊਖਰੁਮਗਹਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜਉਹੋਈ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ॥ਓਛੇਤਪਕਰਿਬਾਹੁਰਿਐਬੋ॥੧॥ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮਰਖੁ
ਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਭਾਰਾਜਬਿਭੈਬਡਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਹੂਸੰਗਸਹਾਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮਾਇ
ਮੀ

ਆਇਓਨ ਤੇ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿ
ਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥ ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ
ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜਿ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥
ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬ
ਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰ
ਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ
ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥
੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ
ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆ
ਗੇ ਤੇ ਨ ਸਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥
ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿ
ਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾ
ਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇ
ਖਾ ਦੇਨਾ ॥ ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ
॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ
ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾ
ਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

ਕਰੇ ਟੀਨ ਗਵੂਲੋ ਧਨ ਸੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਟੀਸੀ ਗਿਰੂਲੋ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈ ਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈ ਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈ ਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥ ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕ

ਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੩॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥ ਹਮਾਰੇ ਕੁ
ਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ
ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਂਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤ
ਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ
ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ
ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾ
ਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ
ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖ
ਬਰੀ ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕਉਨੁ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲਿ ਕਿ
ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮਾਰ ॥ ਮਾਂਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ
ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ
ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥
੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥
ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ
ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਸਰੀਰ ਸਰੋ
ਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾ
ਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ

ਜੈਸੀ ਕਲਸੀ ਜਾਣੀ ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈਲੋ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥
ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾ
ਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥
ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿ
ਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵਾ ॥੨॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥ ਮਿ
ਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ
ਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰ
ਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥ ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ
ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ
॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ
॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਬਧ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤ ਹੌ ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀ
ਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ
ਸੁ ਹੋਇਗੋ ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ
ਮਾਰੈ ॥ ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥ ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮ
ਹਾਵਤ ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਟਿ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿ
ਆਰੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਚਉਥੇ ਪ
ਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ
ਜੋਗੀ ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁ
ਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋ
ਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀ
ਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥੫੫॥ ਗੋੜੀ॥ ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚ
ਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਢਿਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕ
ਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀ
ਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂਡਪਲੋਸਿਕਮਰ
ਬਧਿਪੋਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ॥ਸੁਨਿਅੰਧ
ਲੋਈਬੇਪੀਰਿ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਭਜਿਸਰਨਿਕਬੀਰ॥੪॥੩॥੫੬॥ ਗੋੜੀ॥ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ॥ਉਸੁਰਖਵ
ਰਾਅਉਰੋਹੋਵੈ॥ਰਖਵਾਰੇਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਆਗੈਨਰਕੁਈਹਾਭੋਗਬਿਲਾਸ॥੧॥ਏਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ
ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਗਲਿਸੋਹੈਹਾਰੁ॥ਸੰਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੈਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿ
ਸੀਗਾਰੁਬਹੈਪਖਿਆਰੀ॥ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਫਿਰੈਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ਸੰਤਭਾਗਿਓਹਪਾਛੈਪਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਰਹੁ
ਡਰੈ॥ਸਾਕਤਕੀਓਹਪਿੰਡਪਰਾਇਣਿ॥ਹਮਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰੈਤ੍ਰਖਿਡਾਇਣਿ॥੩॥ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਉ॥ਜਬਹੂ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਬਾਹਰਿਪਰੀ॥ਸੰਸਾਰੈਕੈਅੰਚਲਿਲਰੀ॥੪॥੪॥੫੭॥ ਗੋੜੀ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਸੋਭਾਜਾਕੈਰੇਨਾਹਿ॥ਆਵਤਪਹੀਆਖੂਧੇਜਾਹਿ॥ਵਾਕੈਅੰਤਰਿਨਹੀਸੰਤੋਖੁ॥ਬਿਨੁਸੋਹਾਗਨਿਲਾਗੈਦੋਖੁ॥੧॥ਧਨੁ
ਸੋਹਾਗਨਿਮਹਾਪਵੀਤ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਡੋਲੈਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੂਤੀ॥ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉ
ਸੂਤੀ॥ਸਾਧੂਕੈਠਾਢੀਦਰਬਾਰਿ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਸੋਹਾਗਨਿਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰੀ॥ਪਗਨੇਵਰਛਨ
ਕਛਨਹਰੀ॥ਜਉਲਗੁਪ੍ਰਾਨਤਊਲਗੁਸੰਗੇ॥ਨਾਹਿਤਚਲੀਬੇਗਿਉਠਿਨੰਗੇ॥੩॥ਸੋਹਾਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਆ
ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੇਧੇ॥ਬਡੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹੈਛੇਧੇ॥੪॥ਸੋਹਾਗਨਿਉਰਵਾ
ਰਿਨਪਾਰਿ॥ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਬਿਧਵਾਰਿ॥ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੇਮਿਟਵੇਫੂਟੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਛੂਟੇ॥੫॥੫॥
ਗੋੜੀ॥ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਠਾਹਰੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਕੁੰਭਬਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ॥ਸਾਧੂਬਿ
ਨੁਐਸੇਅਬਗਤੁਜਾਵੈ॥੧॥ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੁਰਾਮੁਨਚੇਤੈ॥ਤਨਮਨਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰ
ਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਬੋਈਐ॥ਸੂਤਬਿਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਤੈ
ਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲੁਨਹੋਈ॥ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨਾਕੈਸੇ
ਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਵਾਰ॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ

ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੀਅ ਜਨਾ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ ਮਨ
ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾ
ਰ ॥ ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ ਇ
ਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥ ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪ
ਰਬੋਧੈ ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ॥
ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ
ਕਵਲੁ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ
ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡ
ਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥
ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ
ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰ [illegible]

[illegible]

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ... ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ... ਘਰੁ ੧ ...

ਰਕਾਸਬਦੁਗੁੜੁਕੀਨੁਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਦਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਕਸੁਦੀਨੁਰੇ॥੧॥ਕੋਈਹੈਰੇਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖ
ਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਲੀਰੇ॥ਏਕਬੂੰਦਭਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦੁਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਰੀਰੇ॥ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੋ
ਚਨਹਾਰੀਰੇ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਰੇ॥ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁ
ਮਹਾਰਸੁਪੇਉਰੇ॥੩॥ਨਿਝਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਇਹਰਸਮਨੂਆਰਾਤੋਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦ
ਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੋਰੇ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨ
ਧਾਰਾ॥ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾਮਦਨਰ
ਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਰਸਾਈਭਾਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਿਪਾ
ਈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤੂੰਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰਬਤੁਸੁਆ
ਮੀਓਟਗਹੀਮੈਤੇਰੀ॥ਨਾਤੁਮਡੋਲਹੁਨਾਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥
ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਿਸੁਖੀਸਦਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰੇਭਰੋਸੇਮਗਹਰਬਸਿਓਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਪਹਿਲੇਦ
ਰਸਨੁਮਗਹਰਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਸੀਬਸੇਆਈ॥੨॥ਜੈਸਾਮਗਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ਹਮਨਿਰ
ਧਨਜਿਉਇਹੁਧਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਫੂਟਿਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਕਰੈਗੁਮਾਨੁਚੁਭਹਿਤਿਸੁਸੂਲਾਕੋਕਾਢਨਕਉ
ਨਾਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਲਬਿਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਾਸੰਤਨ
ਦੋਊਰਾਦੇ॥ਹਮਕਾਹੂਕੀਕਾਣਿਨਕਢਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਾਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾ
ਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾਨੀ॥੬॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉ
ਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੇਪਾਉਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਫੇਰੀ॥੧॥ਹਮਕੂਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਭ
ਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁ
ਆਰੈਧੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਦਗਾਈ॥੨॥ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਗਿਜਾਈ॥ਸਾਧੂ
ਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਾਨੈਪਾਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸ
ਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮਾਰਿ॥੪॥ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿ
ਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਾਕਾਸੋਹਾਗੁ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁ
ਕਰੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥੧॥ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ਰਾਮੁਨਬੋਲਹਿ
ਪਾਡੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਊਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾ

[illegible] ਕਰਿ ਸਾਗਰਿ ਕਰਿ ਦੀਪਕ ਬਲੈ ਤੂ ਪੁਹਪ ਪਰਹਿ ॥ ਆਉ ਬੂਝ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਐਸਾ ਸੀਖ ਨਾਮੁ ਲਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਤੇ ਹਰਿ ਬਰਾਬਰਿ ਕੈਸੇ ਸੇਵੈ
[illegible] ਹਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ਬਰੇ ਬੇਦ ਭਏ ਸੇ ਪੀਰੇ ਤੂ ਬਿਸਰਹਿ ॥੨॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰ
ਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ
ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ
ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ
ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂ
ਤਿ ਚੜਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥
ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭
॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰ
ਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ
ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ
ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂ
ਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਾ
ਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ
ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤ
ਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ
॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉ
ਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ
॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾ

ਰਾਤਿ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੬॥ ਜਿਹ
ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰ
ਤੁ ਨ ਮੰਤ ॥੭॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰ
ਗਾ ॥੨॥ ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਤਬ ਬਾਜੇ ਅਨ
ਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥
੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆ
ਦੇਸੁ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁ
ਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂ
ਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂ
ਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾ
ਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂ
ਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾ
ਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅ
ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ
ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥
ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾ
ਈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸ
ਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ
ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਅੰਜਨੁ
ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀ

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕੋ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥ ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥ ਸਤਿ

ਲੁਗਾ ਬਿਨੁ ਕੈਸ ਕੂਨ ਹੋਇ ਦਰਸੀ ਬੈਸਨੀ ਅਹੋ ॥ ਚੋਲੋ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਇਦਰਸਨਾ ਹਰੈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਤੁਹਾਰੈ ਨਿਕਟੁ ਭਿਲੈ ਬਿਨ
ਅਹੋ ॥ ਸਤ ਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋ ਇਦਰਸਨਾ ਹਰੈ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਰਾਮ ਗਨੀ ਅਹੋ ॥ ਮੈ ਕਉ ਛਉ ਜਾਲੁ ਪਾਰਿਉ
ਇਦਰਸਨਾ ਹਰੈ ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ
ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾ
ਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰ
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿ
ਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰ
ਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਨ
ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦ
ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ
ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘ
ਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ
ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ
ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿ
ਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿ
ਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ
ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚ
ਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪ
ਦੁ ਚੀਨੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨ
ਹੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾ
ਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬ
ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥ ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾ

ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ
॥ ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਆਪੈ ਦਹ
ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕ
ਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉ
ਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਪੀਵ
ਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥
ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥ ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥ ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ
ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥ ਫੂ
ਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥ ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥ ਆਪ
ਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵ
ਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾ
ਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇ
ਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾ
ਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥ ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ
ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁ
ਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨ
ਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕ
ਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥
ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ
ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕਹਿ

ਕਬੀਰੁ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥

ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥

ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥

ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥

ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲੇ

[illegible] ਨੀਚਾ ॥੩॥ [illegible] ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ
[illegible] ॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ ॥ ਤਹਤੁਮਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਰੁ ॥
ਈਤਊਤਕੀਸੋਝੀਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁਕਰਮੁਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜਪਦਊਪਰਿਲਾਗੋਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਨਾਮੁਮੋਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ ॥ ਰਵਿਊਪਰਿਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ ॥ ਮੇਰਡੰਡਸਿਰਊ
ਪਰਿਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਲਓੜ ॥ ਤਿਹਸਿਲਊਪਰਿਖਿੜਕੀਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀਊਪਰਿਦਸਵਾਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿਕਬੀ
ਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੋਮੁਲਾਂਜੋਮਨਸਿਉਲਰੈ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਕਾ
ਮਰਦੈਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁਮੁਲਾਂਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈਹਜੂਰਿਕਤਦੂਰਿਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰਬਾਧਹੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ
ਸੋਜੁਕਾਇਆਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ ॥੨॥
ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਭੀਤਰਿਆਨੈ ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਲਸਕਰੁਕਰੈ ॥ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਧਰੈ ॥੩॥
ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥
੧੧॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ ॥ ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ ॥ ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ ॥ ਤਿਸਕੀਘਾ
ਲਅਜਾਂਈਜਾਇ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ ॥
ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ ॥ ਨਪਾਥਰੁਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲਹੈਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ ॥
ਉਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲਪਾਵੈ ॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤਕਬੀ
ਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥
ਭੈਰਉ ॥ ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਆਕੇਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਚਰਕਉਬਿਆਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰ
ਗਮਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀਮ੍ਰਿਗਮਾਇ
ਆਮਹਿਰਾਤੇ ॥ ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਧਿਕਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇਉਸਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ ॥ ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਮਾਇਆਮਹਿਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ
ਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈਨਾਥਸੂਰਜਅਰੁਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆਮਹਿਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਰੁਪੰਚਦੂਤਾ ॥
੩॥ ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰਗਾਡਰਅਰੁਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖਮੂਲਮਾਇਆ
ਮਹਿਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰਇੰਦ੍ਰਾਅਰੁਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ ॥ ਤਬਛੂਟੇਜਬ
ਸਾਧੂਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ ॥ ਤਬਲਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਹੀਸਰੈ ॥ ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿ
ਜਾਇ ॥ ਤਬਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸਵਾਰਹਿਆਇ ॥੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ ॥ ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦੁਖਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਲ
ਗੁਸਿੰਘੁਰਹੈਬਨਮਾਹਿ ॥ ਤਬਲਗੁਬਨੁਫੂਲੈਹੀਨਾਹਿ ॥ ਜਬਹੀਸਿਆਰੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿਰਹੀਸਗਲੀਬਨਰਾਇ ॥੨॥

ਜੀਓ ਤੂ ਨੈ ਰੋਸ ਕੀਓ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਓ ਤੈ ਬੋਲ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਹਜ ਕੈ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਸਿ ਰਸਿ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ॥
ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਮੋ ਗਰੀ
ਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥ ਬਾਬਾ
ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾ
ਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕ
ਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾ
ਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ
ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ ਕਾਮੁ
ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ
ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ
ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿ
ਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ
॥੧॥ ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾ
ਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾ
ਸ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ
ਲਾਗੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨਹਦ ਸ
ਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿ
ਵਾਸ ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾ

ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥
ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ ਦੁਰ
ਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪਵਨ
ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ ਕੋ
ਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਲਖਿਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥ ਛਪਨ ਕੋ
ਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ ਤਊ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾ
ਵਲੀ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥ ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ
॥ ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾ
ਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ
ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸੰਨਿ
ਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗੈ
ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ
ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ॥
ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥ ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾ
ਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥ ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾ
ਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥ ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾ
ਈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀ
ਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾ
ਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥ ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾ
ਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥ ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿ ਰਿਸਾਇ ॥ ਤੁਝੁ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੫॥ ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੬॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲਾ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ॥ ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥

ਸਾਰਗ ॥ ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ

[illegible] ਤਿਨ ਮੂਰਤਿ [illegible] ਸਾਧਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ [illegible] ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ [illegible] ॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਭਏ ਖੀਣਾ ॥ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸੁ ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ ਕਬੀਰ ਸੂਖੁ ਨ ਏਹ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ ॥ ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥ ਕਬੀਰ ਤਾਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ

ਕੂਕਰ ਰਾਮ ਕੀ ਅਨੁ ਕਬੀਰ ਰਹੇ ਮੇਲਿਆ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ
ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ
ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ ॥ ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥ ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ
ਗਾਡ ॥੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ
ਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੩੯॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ
ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ
ਲਾਗਿ ॥੪੧॥ ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੨॥ ਕਬੀਰ ਇਹ
ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੩॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ
ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥
ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੫॥ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇ
ਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ
॥੪੭॥ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਸ
ਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ
ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੦॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਓਹ ਨਿਤ ਸੁ
ਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤ
ਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੨॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀ
ਰ ॥੫੩॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀ
ਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ
ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥
ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਿਓ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋ
ਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੮॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ
ਨ ਨਾਉ ॥੫੯॥ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੦॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀ

ਕੈ ਜੀ

[illegible] ॥੨੨॥ ਕਬੀਰ [illegible] ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੇ ਚਾਮੁ ॥੨੩॥

ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੨੪॥

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੨੫॥

ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੨੬॥

ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੨੭॥

ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੨੮॥

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੨੯॥

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੩੦॥

ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੩੧॥

ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥

ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੩੩॥

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੩੪॥

ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੫॥

ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੩੬॥

ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੩੭॥

ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੩੮॥

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੩੯॥

ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੪੦॥

ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪੧॥

ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੪੨॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੪੩॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੪੪॥

ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪੫॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੪੬॥

ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੪੭॥

ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੪੮॥

ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੪੯॥

ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੫੦॥

ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ

[illegible] ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਇਆ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯ੍ਯਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕ

ਰੋਜੇ ਧਰੀਆ ਆਪਣਿਆ ਕਉ ਸਤ ਤੇ ਮਹੁ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ
ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ
ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥
ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ
ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ
ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥
ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ
ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ
ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ
ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ
ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ
ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥
ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ
ਸੋ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ
ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ ਕਬੀਰ
ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ
ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥
ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ
ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ
ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥
੧੪੮॥ ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ ਊਚ ਭਵਨ
ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥ ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ
ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਤਹ

[illegible] ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੬॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥

[illegible]

[illegible] ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ
ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ
ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦਿਲ
ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ
ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥ ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ
ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ
ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿ
ਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ
ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥
ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮ
ਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਂਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅ
ਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿ
ਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ
ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀ
ਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇ
ਰਾ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥ ਕ
ਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ
ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥ ਪਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕ
ਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ ਪਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ
ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ

ਕਰਨੇ ਰੂਪ ਧਰਕ ਉਤਰ ਪਰੀ ਪਾਲਾਇਆ ॥ ਸਿੰਘ ਕੂ ਸੰਕਾਚੀ ਬਿਸ ਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨੧੧॥ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤੁ ॥
ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ
ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ
ਸਾਥ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ
ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ
ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥
ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ
ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ
ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ
ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਕਸੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥
ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ
ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ
ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ ਸੀਤਲ
ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ
ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ
ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘਰੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ
ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ
ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ
ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥
ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਝਿ
ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੂਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ

ਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਈ॥੨੩॥ਕਬੀਰਜੋਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤਹੋਇ

॥੨੪॥ਕਬੀਰਜੋਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀਸਰਸਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਲਿਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੫॥ਢੂੰਢਤਡੋਲਹਿ

ਅੰਧਗਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤੁ॥੨੬॥ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀ

ਆਸ॥ਤੇਨਰਦੋਜਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸ॥੨੭॥ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਧਰਮੁਕਰੁਨਾਹੀਤਕਰੁਬੈਰਾਗੁ॥ਬੈਰਾਗੀ

ਬੰਧਨੁਕਰੈਤਾਕੋਬਡੋਅਭਾਗੁ॥੨੮॥੩॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇ

ਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕ

ਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜੁਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊਤਰੇ॥

੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਈ॥ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿਮੋਹਿ

ਤਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤੁਏਕੁਮਣਿਸਤਸਹੰਸਜੈਸੇਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋ

ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਫੇਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿੰਨਨਹੋਈ॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਬਿਚਰਤਆਨਨਹੋਈ

॥੨॥ਮਿਥਿਆਭਰਮੁਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਸਤਿਪਦਾਰਥੁਜਾਨਿਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥

ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਕੇਵਲਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥

ਆਨੀਲੇਕੁੰਭਭਰਾਈਲੇਊਦਕਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਇਆਲੀਸਲਖਜੀਜਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੧

ਜਤ੍ਰਜਾਉਤਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਫੂਲਪਰੋਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਕੀਹਉਪੂਜਕ

ਰਉ॥ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੈਭਵਰਹਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥ਆਨੀਲੇਦੂਧੁਰੀਧਾਈਲੇਖੀਰੰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥

ਪਹਿਲੇਦੂਧੁਬਿਟਾਰਿਓਬਛਰੈਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ਈਭੈਬੀਠਲੁਊਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁਨਹੀ॥ਥਾਨਥ

ਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਿਰਹਿਓਤੂੰਸਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਮਨੁਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟਉ

ਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੧॥ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਾਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗਉਸੀਵਨਿ

ਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥

੩॥ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨਹੀਛਾਡੈ॥

ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘ

ਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਪੀਉਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪॥

[illegible] ਪਰਤਖ [illegible] ਮਾਤੇ [illegible] ਤੁਰਕ [illegible] ਚਿਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ [illegible] ਜੈਸੇ ਮਾਤ [illegible]
[illegible] ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible] ਪਰਿਜਨ ਸੁਤ ਦੈ ਲਾਲ [illegible] ਪਰੇ [illegible] ਅੰਤਰ ਕਪ
[illegible] ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੂਲਾ ॥੨॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤ
ਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
[illegible] ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕ
ਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਢੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ
ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ
ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋ
ਈ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋ
ਇਆ ॥ ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧ
ਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ
ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥ ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦ
ਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ਨਾਮਦੇਉ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ
ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਰ ਕੁਠਾ
ਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾ
ਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ
ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ
[illegible]

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ
ਉਕੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ
ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜਉ ਭੀਖ ਮੰ
ਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥
੧ ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿ
ਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆ
ਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ
ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥
ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਈ ॥ ੩ ॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥
ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ
ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇ
ਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਗੂਜਰੀ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ
ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆ
ਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ
ਬਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀ
ਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ
ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜ
ਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ
ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥
੩ ॥ ੨ ॥

ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥ ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥ ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥ ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥ ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋ ਜੀ ॥ ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥

ਟੋਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥੧॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥

ਟੋਡੀ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥ ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥ ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥

ਤਿਲੰਗ ॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥

ਗੋਂਡ ॥ ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥

ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥

ਗੋਂਡ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥

ਗੋਂਡ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥ ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੫॥

ਗੋਂਡ ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥ ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥ ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੭॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਵਉਗੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥

ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥ ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥

੧॥ ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥ ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥

ਭੈਰਉ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥ ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥

ਭੈਰਉ ॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈਗੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥ ਹਰਿਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥

ਭੈਰਉ ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੈ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿਲਾ ॥ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥ ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥

…ਖੁਦਾਇ ॥ ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥ ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥ ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥ ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥ ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥ ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥ ਕਹਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥ ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥ ਗਊ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥ ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥ ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹ ॥ ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥ ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥ ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਘਰੁ ੨ ॥

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹ ॥੩॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੨॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥

[illegible] ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੇ ਦਵ [illegible] ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜਾਨੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈਂ ॥੨॥ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ …

ਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆ
ਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੇਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾ
ਇਆਬੀਠੁਲਾ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉ॥ਪਾਰਿਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ॥੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋ
ਬਾਹਦੇਹਿਬਾਹਦੇਹਿਬੀਠੁਲਾ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਸਹਜਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੈ
ਕਰਿਹਾਂਕਤੀ॥੧॥ਜੈਸੇਪਨਕਤਥ੍ਰੂਟਿਟਿਹਾਂਕਤੀ॥ਸਰਿਧੋਵਨਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿਰਹਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇ
ਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥ਭਣਤਿਨਾਮਦੇਉਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਾਰਗਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇ
ਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਿਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿਉ
ਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਿਦੀਨੀਛਾਰੁ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ॥ਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰੁ॥੨॥ਮਾ
ਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥੩॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥
੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨ
ਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾ
ਚੈਆਪਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ ਸਾਰਗ॥ ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰ
ਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤੁਨਛੂਟੈਮੋਹਿ॥
ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤਉਫੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵ
ਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ॥੨॥੩॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਕੀ ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥ ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾ
ਚਹਿਸੰਤਜਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਮਾਨਿਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂ
ਘਰਿਲਛਿਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਾਸਿਰੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂ
ਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾ॥ਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰੁਰਾਚੀਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਈਸਰੁਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾ
ਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀਆਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀ
ਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧ੍ਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂਆਆ
ਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਹੈਭਸਮਤੀ॥
ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰ

ਮਾਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ ॥ ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾ ਚੈ ਘੜਥਲੀ ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾ ਚੈ ਵ
ਰਤਣੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥ ਜਾ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ
ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ
ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ
ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥ ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠਲਾ ॥੧॥ ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ
ਲਾ ॥ ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥ ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰ
ਲਾ ॥ ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥
੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ
ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ
ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏ
ਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ
ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥
ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸ
ਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥
੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ
ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥
ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ ਅ
ਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿ
ਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥ ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋ
ਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ

ਨਿਰਮਲੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆਜਾਂਤਜੀਅਲੇ
ਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁ
ਨਜਾਇ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ॥ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮ
ਈਆ॥੫॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀਬਾਣੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਅੰਤਰੁਮਲਿ
ਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰ
ਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦਾਮਾਇਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣਕੀ
ਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈ
ਸੋਸਿਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁ
ਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥
੧॥ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ॥ ਰਹਾਉ ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿ
ਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੂਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰ
ਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬ
ਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲਿਓਸਾਰਿੰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥ਬਿਸ੍ਵਕੇ
ਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰਤਾ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲ
ਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬ
ਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋ
ਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗਬਾਣੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧਧਿ
ਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿ
ਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਆਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂ
ੜਿਆਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋ
ਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁ

ਸੰਜਮ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥
ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ
ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ
ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ
ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋ
ਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾ

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ — ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਈ ॥੫॥੧॥
ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤ
ਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾ
ਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ
ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ
ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ
ਸੋ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ
ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥
ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ
ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ
ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਪੰ
ਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਮੁ ॥੯॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ — ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ ॥

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ
॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ
॥ ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ
॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ
॥ ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ ਰੇ ਲੰ
ਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥ ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥ ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ
॥੧॥ਰਾਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ॥ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ਚ
ਰਣਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਭਾ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਿਨਬਿਲਾਂਬਾ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿਠਾਉ॥ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ॥ਖਉਫੁਨ
ਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਪਾਤਿਸਾਹੀ॥
ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰ॥੨॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਮੋ
ਅਟਕਾਵੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਘਟਅਵਘਟ
ਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ॥ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾ
ਦਿਜਾਇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸਹਜਕਰਉਬਾਪਾਰੁ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰਿ॥੨॥ਉਰਵਾਰ
ਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤਜੀਲੇਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇ
ਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁ
ਨਬੂਝ॥ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿਮੋਹਿਆਕਛੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੂਝ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥ਜੋਗੀਸਰਪਾਵਹਿਨ
ਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੩॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀ
ਦੁਆਪਰਿਪੂਜਾਚਾਰ॥ਤੀਨੌਜੁਗਤੀਨੌਦਿੜੇਕਲਿਕੇਵਲਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ॥ਮੋਸਉਕੋਊਨਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਆ
ਵਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭਲੋਇ॥ਕਵਨਕਰਮਤੇਛੂਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸਭ
ਸਿਧਿਹੋਇ॥੨॥ਕਰਮਅਕਰਮਬੀਚਾਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਸੰਸਾਸਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ਬਾ
ਹਰੁਉਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਟਭੀਤਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਰ॥ਸੁਧਕਵਨਪਰਹੋਇਬੋਸੁਚਕੁੰਚਰਬਿਧਿਬਿਉਹਾਰ॥੪॥ਰਵਿਪ੍ਰ
ਗਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਸਭਸੰਸਾਰ॥ਪਾਰਸਮਾਨੋਤਾਬੋਛੁਏਕਨਕਹੋਤਨਹੀਬਾਰ॥੫॥ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੂਰ
ਬਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟ॥ਉਨਮਨਮਨਮਨਹੀਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟ॥੬॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀ
ਭ੍ਰਮਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਕਾਰ॥ਸੋਈਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਬਿਚਾਰ॥੭॥ਅਨਿਕਜਤਨਨਿਗ੍ਰਹਕੀਏਟਾਰੀ
ਨਟਰੈਭ੍ਰਮਫਾਸ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀਊਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸ॥੮॥੧॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧ
ਜਾਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥੧॥ਮਾਧੋਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇ

ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾ

ਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤ

ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨ

ਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰ

ਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨॥ ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ

ਸਣਿ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇ

ਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥ ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਹਮ

ਅਉਗਨ ਤੁਮ੍ਹ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ

ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾ

ਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ

॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ

ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂ

ਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤ

ਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥

੩॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕ

ਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗ

ਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ

ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ

ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧੂਪ ਦੀਪ

ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ

ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ

ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸੇ

ਕਾਜੈਸਾਮਾਨੀਐਹੋਇਨਤੈਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਏਕੁਸਿੰਘਾਸਨਿਸੋਇਓਸੁਪਨੇਭਇਆਭਿਖਾਰੀ॥ਅਛਤਰਾਜਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਓ
ਸੋਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੨॥ਰਾਜਭੁਇਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਜੈਸੇਹਹਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁਜਨਾਇਆ॥ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਭੂਲਿਪਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁ
ਨਆਇਆ॥੩॥ਸਰਬੇਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟਭੋਗਵੈਸੋਈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਹਾਥਪੈਨੇਰੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੪॥੧॥ਸੋਰਠਿ॥
ਜਉਹਮਬਾਂਧੇਮੋਹਫਾਸਹਮਪ੍ਰੇਮਬਧਨਿਤੁਮਬਾਧੇ॥ਅਪਨੇਛੂਟਨਕੋਜਤਨੁਕਰਹੁਹਮਛੂਟੇਤੁਮਆਰਾਧੇ॥੧॥ਮਾਧਵੇਜਾਨਤਹਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥
ਅਬਕਹਾਕਰਹੁਗੇਐਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਨੁਪਕਰਿਫਾਂਕਿਓਅਰੁਕਾਟਿਓਰਾਂਧਿਕੀਓਬਹੁਬਾਨੀ॥ਖੰਡਖੰਡਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤਊਨਬਿ
ਸਰਿਓਪਾਨੀ॥੨॥ਆਪਨਬਾਪੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਰਾਜਾ॥ਮੋਹਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹਿਰ
ਵਿਦਾਸਭਗਤਿਇਕਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿਹਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ ਦੁਲ
ਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ਨਬੀਚਾ
ਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸੁਅਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨਿਅਜਾਨਿਭਏਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰ
ਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ॥
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥੩॥੩॥ਸੋਰਠਿ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇ
ਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਤਿਆ
ਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾ
ਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮ
ਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉ
ਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿ
ਜਮਫਾਂਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਾ
ਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਂਕੋਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਖਿਬਸੇ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ਸਾਢੇਤੀਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥
ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿ
ਕਮੀਨੀਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੫॥੬॥
ਸੋਰਠਿ॥ ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾਵੈਪਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ਨਹੀਰਾਂਬੀ
ਠਾਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥

[illegible] ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਇਆ ॥੩॥੭॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥ ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਹਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥

ਸੂਹੀ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥

ਸੂਹੀ॥ ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓ
ਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾ
ਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅ
ਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾ
ਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂੰਤੈਸਾਤੂਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨ
ਈਸੁਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖੵਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁ
ਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੁਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰ
ਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈ
ਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਮੀਪਿਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ੨॥ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ॥ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇਅਉਹਾਰ॥ਸੋਈ
ਮੁਕੰਦੁਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਹਮਰਾਪਿਤਮਾਤਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨੰ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ॥ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਦੁਰਬਲਧਨੁਲਾਧੀ॥੨॥ਏ
ਕੁਮੁਕੰਦੁਕਰੈਉਪਕਾਰੁ॥ਹਮਰਾਕਹਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਟੀਜਾਤਿਹੂਏਦਰਬਾਰਿ॥ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਗਤਾਰਿ॥੩॥ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਹੂਆ
ਪਰਗਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਅਬਤ੍ਰਿਸਨਾਚੂਕੀ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੂਕੀ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥
ਜੇਓਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨ੍ਹਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਕੂਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਸਾ
ਧਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ॥ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥ਸ
ਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ਜੋਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥ਭੂਮਿਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾਵੈ॥
ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਾਂਨਾਸਾਂਢੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੩॥ਨਿੰਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ॥
ਨਿੰਦਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਭੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿ
ਰਨਹੋਇਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ਦੇਵਸੰਸੈਗਾਂਠਿਨਛੂਟੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਇਨਪੰਚਹੁਮਿਲਿਲੂਟੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਡਕਬਿਕੁਲੀਨਹਮਪੰਡਿਤਹਮਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਇਹਬੁਧਿਕਬਹਿਨਨਾਸੀ
॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਝਸਿਭੂਲਿਪਰੇਜੈਸੇਬਉਰੇ॥ਮੋਹਿਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰੇ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀਂ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥

ਮਲਾਰ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ

ਅਜਾਤੁਬਾਸਰਸੀਆਸਮਾਸਾਆਤਾਰਸਾਰਿਤਾਥਿਪ੍ਰਕਾਸਿਰਹਿਓਤ੍ਰਿਭਵਨਤਤੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸੁ [illegible] ॥੨॥ ਮਾਧਉ

ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ ॥

ਆਵੈਗੀਨਿਦਕਹਾਲਉਸੋਵਉ ॥੧॥ ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ ॥ ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ ॥

ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਭਇਓਜਬਲੇਖੋ ॥ ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ ॥੨॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀਉਕੀ ॥ ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮਬਿਲਾਨੇਤਨੁਮਨੁਧਨੁਨਹੀਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚਬਿਖੁਕਾਮ

ਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨਿਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁਫਲਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀ

ਤਿਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਫੰਧਪਰੇ ॥

ਬਿਖੁਫਲਸੰਚਿਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰਭਮਨਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏ

ਕਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚ

ਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ

ਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀਣਾ ॥ ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋਇਓਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈ

ਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾਭਇਓਗੁਨੀਯਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇ

ਆ ॥ ਪਰਗਟੁਹੋਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੈਨਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿ

ਰਦੈਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿਆ ॥੩॥ ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈਆ

ਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਬਾਣੀਧੰਨੇਜੀਉਕੀ ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾ

ਨਸਿਕੋਈ ॥ ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿੰਡੁਕੀਆਦਸ

ਦੁਆਰਾ ॥ ਦੇਇਅਹਾਰੁਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾ

ਹੀ ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਹੀ ॥੨॥ ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈਧੰਨਾ

ਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀ ਧੰਨਾ ॥ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾ

ਆਰਤਾ ॥ ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾਖੁਸੀਕ

ਰੈਨਿਤਜੀਉ ॥ ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁਮਾਗਉਸਤਸੀਕਾ ॥੧॥ ਗਊਭੈਸਮਗਉਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰ

ਗੇਰੀ ॥ ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ ॥੨॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀਬਾਣੀ ॥ ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿੰਨਸੇਈਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕ

ਚਿਆ ॥੧॥ ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਤੇਭੁਇਭਾਰੁਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿਲੀਏਲੜਿ

ਲਾਇਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ ॥ ਤਿਨਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸਫਲੁਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਬੇਅੰਤਤੂ ॥ ਜਿਨਾਪ

ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥
ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰ
ਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾ
ਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀ
ਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ
ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲ
ਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ
ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ ਮੁਝੁ ਅਵ
ਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ
ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ
॥੩॥ ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਹਾ
ਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊ
ਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਆਪੀਨੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇ
ਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅ
ਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ
ਆਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ
ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿ
ਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥
ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜ
ਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥
ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ

[illegible] ਜੇ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਭੁਨਿਆ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾ ਭਰਿਆ ਤਾ ਲਦਿਆ
॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸ
ਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ
॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰ
ਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ
ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇ
ਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ
ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅ
ਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ
॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ
ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿ
ਓਮਿ ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ
ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥ ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥
ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ ਹੰਢੈ ਉੰਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕ
ੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇ
ਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾ
ਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਓੁ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜ
ਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ
ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ
ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁ
ਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥
ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ
ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿ
ਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇਕਿ

ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ
ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥
ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫ
ਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥ ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥

ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥

ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ
ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥ ॥
ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ਜਿੰ
ਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗੜੁ ਲੀ
ਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗ
ਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥
ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰ
ਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀ
ਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ
ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥
ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨ ਕੂਕੇਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾ
ੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥
ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ
ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥
ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ
ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥
ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ
ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲ
ਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨ੍ਹਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ
ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ
॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥ ॥

[illegible] ਗਾਲੜਿਆ ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ [illegible] ਗਾਲੜਿਆ ॥ [illegible] ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ ਮ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ ਮ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥ ਮ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਂ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥ ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥ ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥ ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥ ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ

[illegible] ॥੯੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨਿ ॥ ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ ॥ ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥੧੧੬॥ ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥ ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨਿ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨਿ ॥੧੧੯॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥

[illegible] ॥੧੧॥ [illegible] ॥੧੨॥ [illegible] ॥੧੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਭੀਖਨ ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪੀਪਾ ॥

ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥

ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥
ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰ
ਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉ
ਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰਿ ਲਾਗੋ
ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ ਪੂ
ਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸ
ਮਾਨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿ
ਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰੰਗ ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇ
ਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ
ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਰਦਾਸ ॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਪੈ ਪਾਨ ਪੀਆਏ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਤਜਤ ਭੁਅੰਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਗਹਿ ਕ
ਹਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ਸੁਆਨ ਨ੍ਹਵਾਏ ਗੰਗ ॥ ਖਰ ਕਉ ਕਹਾ ਅਰਗਜਾ ਲੇਪਨੁ ਮਰਕਟ ਭੂਖਨ ਅੰਗ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਖਾਨ ਬਾਨ ਨਹੀ ਬੇਧਤ ਰੀਤੋ ਕਰਤ ਨਿਖੰਗ ॥
ਸੂਰਦਾਸ ਖਲ ਕਾਰੀ ਕਾਮਰਿ ਚੜਤ ਨ ਦੂਜੋ ਰੰਗ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬ
ਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ
ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ
ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂ ॥ ਮੀਰਾਬਾਈ ॥ ਮਨੁ ਹਮਾਰੋ ਬਾਧਿ
ਓ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ॥ ਤੀਖਣ ਤੀਰ ਬੇਧਿ ਸਰੀਰ ਦੂਰਿ ਗਇਓ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਅਉਖਦ ਕਰਉ ਤਉ
ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਉਪਕਾਰੁ ਕਰੈ ਕਠਿਨ ਦਰਦੁ ਮਾਈ ਰੀ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਹਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ ॥ ਮੀਰਾ ਗਿਰਧ
ਰ ਸੁਆਮੀ ਦਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥ ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ
ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ
ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ
ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੇ
ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ
ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ
ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ
ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿ
ਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ
ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆ
ਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁ
ਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ
ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ
ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ
ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖ
ਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕ
ਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ਹ੍ ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲ

ਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀ
ਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸ
ਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖ
ਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਆਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡ
ਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜ
ਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾ
ਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿੰਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ॥
ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦਰ
ਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡਪਿਡਠਿਣਕਿਓਨੁ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ॥ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ॥ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ॥ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿ
ਓਨੁ॥੪॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚੁਗਰੂਰੁ॥ਲਬੁਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿ
ਉਪਾਣੀਬੂਰੁ॥ਵਰ੍ਹਿਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਵਿ
ਚਿਭਰਪੂਰੁ॥ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ॥ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰੁ॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥੫॥
ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ॥ਜਿਨਿਸ
ਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਣੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ॥ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ॥ਧਣ
ਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ॥ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ॥ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ॥ਨਿਤ
ਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ॥ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਝਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰ
ਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ॥
ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤ੍ਰਾਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾ
ਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ॥ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਅਟਲੁਅਥਾਹੁਅਤੋਲੁਤੂਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ॥ਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥
ਲਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪਰਵਾਰਿਆ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕੁਤੂਲਹਣਾਤੂਹੈਗੁਰੁਅਮ
ਰੁਤੂਵੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰੁਡਿਠਾਤਾਂਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੭॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆ
ਪੇਥੰਮਿਖਲੋਆ॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆ॥ਸਭਉਮਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆ॥
ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ॥ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਨਸੇਵਿ

ਮਨਮੁਖ [illegible] ॥੨੦॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੬॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯ੍ਯਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਇਆਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨਿ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨਿ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥

ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥

ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾਸੁ ਨਦਰਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਿਰ ਨਾਮ ਅਮਰ ਗਨ ਉਚਰਹਿ ॥੧੧॥੧੦॥੨੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ ॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰੀਆ ॥੧॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥

ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ ਤਨੌ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਓ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥

ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥ ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥

ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿਓ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥

ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥ ਰਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥ ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਉ ॥ ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥

ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥ ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਹਥ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥ ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥ ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਨਯਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥ ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅ

[illegible]ਜਾਕਉ[illegible]ਨਾਨਕੁਗੁਰ[illegible]ਗੁਰਅਮਰਜਿਤਾ॥੧॥੧੦॥[illegible]
[illegible]ਜਿਨਿਰਸੇ[illegible]ਤਿਨਿਰਸੋ[illegible]ਨਾਮ[illegible]ਤਿਤੁ
[illegible]ਜਿਨਿਰਸਸਾਰਰਹਿਅਉ[illegible]
[illegible]
ਜਲਪਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਤਾ॥੨॥੧੧॥ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਿ
ਬਯਣਿਮੁਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹੁਠਾਂਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿ
ਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂਇਕੁਲੋੜ
ਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਹਿਜਾਣੀ॥
ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿ
ਜਲ੍ਯ੍ਯਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹ
ਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲ
ਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ॥ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿ
ਮਾਨਵਹਿਲਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿ
ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾ
ਸੁਗੁਣਕਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁ
ਲਉਧਰਣ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿ
ਪਰਵਰਿਯਉ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥
ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯ੍ਯਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਅ॥੨॥੧੬॥ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨਗੁਰਸਿ
ਖਹ॥ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉ
ਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਯ੍ਯਹਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯ੍ਯਿਉਗੁਣਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨ੍ਹ੍ਹਸੇ
ਵਿਅਉਤਿਨ੍ਹ੍ਹਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਪਰਹਰਿਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕਉ॥ਸਰਬਚਿੰਤ
ਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਹੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥ਜਬਗੁਰੁਦੇਖੈਸੁਭਦਿਸਟਿਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖਕਾਰਣਪੁਰਖਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੂਰਖ
ਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵਣੁਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲ੍ਯ੍ਯਿਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ੍ਯ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ੍ਯ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥ ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯ੍ਯਾ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ੍ਹਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ

ਸ੍ਰਮਨਾਮੁਪਾਇਅਉਦ੍ਰਿੜੁਗਹਿਮਾਰਿਓਨਹੁਠੌ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਮਿਲਿਸਨਾਤਨੁਅਛਲੁਛਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਰਪਾਤੈਮਿਲਿਗੁਰਚਰਣਿਜਗਿਜਨਮਤੁਕੂਅਗ
ਭੰਗੁ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਟੈਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੬॥ਜਗਿਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਇਅਉ॥ਧਨਿਧਨਿ
ਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ਸਹਜਸਰੋਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾ
ਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਉ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਭ
ਗਤਿਪਰਵਾਹਪ੍ਰੀਤਿਪੁਬਲੀਨਹੁਟਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਾਰਸੁਗੁਟਇ॥ਮਤਿਮਾਤਾਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਹਜਸਮਾਯਉ॥
ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ॥ਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉ॥੮॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿ
ਖੈਨਿਵਾਰਣੁ॥ਸਹਜਤਰੋਵਰਫਲਿਓਗਿਆਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਹਿਧੰਨਿਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇ॥ਤੇਮੁਕਤੇਭਏਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਸਬਦਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥੯॥ਸੇਜਸਧਾਸਹਜੁਛਾ
ਵਾਣੁਸੰਤੋਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਉਭਲੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜਸਰੋਵਰਿਬਾਸੁ॥੧੦॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨਕਉ
ਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਭਵਜਲੁਤ
ਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥
੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੇ॥ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਘਾਣੇ॥ਗੁਰੁਨਾ[illegible]ਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿ
ਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਮਹੂਰਸੁਜਾਣੇ॥੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬਣਿ
ਆਵੈ॥੧੩॥ਨਾਲਕਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕ
ਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀਉ॥ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖਿਆਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨਧਾਵੈਪਲਕ
ਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵ
ਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧॥੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨ
ਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥
ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰ
ਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥੨॥੧੫॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰ
ਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥ਫੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰ॥ਨਲਕਵਿਪਾ
ਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉਬਲਿਬ

[illegible]

[illegible] ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ॥ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥੧॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ

ਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦਰਸਾਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਨਭਉਠਹਰਾਯਉ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸ
ਤਜੁਗੁਆਲੀਣਾ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਚੁਨੀਵਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਲੀਣਾ॥ਗੁ
ਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪਰੰਪਰੁਬੀਣਾ॥੩॥ਖੇਲੁਗੂੜ੍ਹਉਕੀਅਉਹਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਿਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਉਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁ
ਰਿਸਮਾਣਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਸੁਜਸੁਕਲ੍ਯ੍ਯਕਵੀਅਣਿਬਖਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਅੰਗਦੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਗੁਰਿਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧ
ਾਨੁ॥ਗੁਰਿਰਾਮਦਾਸਅਰਜੁਨੁਵਰ੍ਯ੍ਯਉਪਾਰਸੁਪਰਸੁਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੪॥ਸਦਜੀਵਣੁਅਰਜੁਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਭਉ॥ਭੈਭੰਜਨੁਪਰ
ਦੁਖਨਿਵਾਰੁਅਪਾਰੁਅਨੰਭਉ॥ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਣੁਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਤਉ॥ਆਸੰਭਉਉਦਵਿਅਉਪੁਰਖੁਪੂਰਨਬਿਧ
ਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਅਉ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਮਿਲਾਇਅਉ॥੫॥
ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗਤਿਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਯਉਬਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰੁਸਹਤਾ॥ਭੈਭੰਜਨੁਪ
ਰਪੀਰਨਿਵਾਰਨੁਕਲ੍ਯ੍ਯਸਹਾਰੁਤੋਹਿਜਸੁਬਕਤਾ॥ਕੁਲਿਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜੁਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥੬॥ਧ੍ਰੰਮਧੀ
ਰੁਗੁਰਮਤਿਗਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦਸਾਰੁਹਰਿਸਮਉਦਾਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾ
ਉਨਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁ
ਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਅਉ॥੭॥ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖਮਹਿਅਲਖੁਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗਤਿ
ਗਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚਾਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਯਉ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭ
ਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅਜਰੁਜਰਿਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸਮਾਇਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗੁਨਿਜੁਪਾਇ
ਯਉ॥੮॥ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੂਰਸਬਦਿਹਉਮੈਨਿਵਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਪੰਚਾਹਰੁਨਿਦਲਿਅਉਸੁੰਨ
ਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉਸਤਿਗੁਰੁਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈ
ਜਨਕਹਕਲਸੁਦੀਪਾਇਅਉ॥੯॥ ਸੋਰਠੇ॥ ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੈਨਹੀ॥ਨੇਜਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ॥੧॥ਭਵਜਲੁਸਾਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ॥ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗੁਉਧਰ
੍ਯ੍ਯਉ॥੨॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਅਉ॥ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾਮੁਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪੜੀ॥੩॥੧੨॥
ਜੋਤਿਰੂਪਿਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਯਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਭਯਉਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ॥ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅ
ਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤੁਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁ
ਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣ॥ਮੂਰਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣ॥੧॥ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓਉਰਿ॥
ਆਦਿਪੁਰਖਿਪਰਤਖਿਲਿਖ੍ਯ੍ਯਉਅਛਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ॥ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅਮੰਡਲਿਛਾਯਉ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪ
ਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤੁਸਨਮੁਖਰਹਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜੁਨੁ
ਗੁਰੂਸਗਲਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ॥੨॥ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰਯਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮਸਿਉ॥

[illegible]

ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥ ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥ ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ ਜਪਉ ਜਿਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥

ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ ਪਾਇਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥੧੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲਾਮਾਲਾਮੁਪੁਤ੍ਰਿਗਾਹੂਕੀਤਾਅਧਰੀਤੋਰਫੀਮੀਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਖੀਲਿਖੀ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁ
ਕਾਮਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀ ॥ ਸੰਗਲਾਪਟਣੁਬਿਚਦਰੀਆਵਦੇਤਪਤਗਾਹਤਹਾਕਾਰਾਜਾਆਇਸਰਾਪਤਿਨਾਇਕਾਤਹਾਦਾ
ਰਾਜਾਤਿਰਾਮਰਾਜੇਕੀਹੈ ॥ ਤਿਨਿਸਿਰਿਹਿਤਿਨਿਰਾਤਿਦਿਚਿਜਾਪਾਪਟਣੁਪਰਿਕਾਬੰਦਾਹੈ ॥ ਤਹਾਂਤੇਲੋਕਜਾਤਾਜਾਹਕੂਤਾਹੈ ॥ ਸੋਸਿ
ਘਲਾਦੀਪਹੈ ॥ ਕਾਹੂਦਾਪਸੈਕਾਹੂਦਿਚਿਵਿਚਜਾਦਾਹੈ ॥ ਤਹਾਂਸਤਿਰਾਜੇਸੋ ॥ ਗੁਰੂਕੇਵਚਨਿਇਕਰਾਜੇਹੋਇਆ ॥ ਸਿਵਨਾਭਰਾ
ਜੇਕੀਸਤਰਮਕਾਦੇਸਿਹਰਹੈ ॥ ਤਖਤਗਾਹਤਹਾਅਬਰਾਜਾਮਾਇਆਆਦਾਈਨੀਹੈ ॥ ਰਾਜੇਕੀਸਹਿਜਸੀਸਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾ
ਭਕਾਪੋਤਾਹੈ ॥ ਤਹਾਗੁਰੂਜੀਕੀਪ੍ਰਿਥਮਸਾਲਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿਚੁਕੂਤੀਹੈ ॥ ਕੀਰਤਨੁਹੋਤਾਹੈ ॥ ਰਸੋਈਬੀਸਮਠਵਰੋਜਾਲਗਤਾਹੈ ॥
ਲੋਕਪਟਣੂਬੀਜਾਨਗਰਤੇਇਕਰੂੰਕੋਸਹੈ ॥ ਪਰਬਤਾਟਿਕ੍ਰਿਆਕੇਬੇਗਾਪੁਰਬੀਜਾਪੁਰਤੇਕੋਸਅਸੀਹੈ ॥ ਅਰੇਗਾਪੇਹੈ ॥ ਤਹਾ
ਸੰਗਤਿਚੇਗੇਭਾਨੂਕੀਹੈ ॥ ਤਿਸਕੀਗਿਰਦਨਵਾਈਸਿਖਸੰਗਤਿਬਹੁਤੁਹੈ ॥ ਅਰੁਬਾਟਕ੍ਰਿਆਕੇਅਰਤੇਕੁਨਾਲੀਬਨਕੋਸ
ਅਸੀਹੈ ॥ ਤਿਥੀਆਰਾਜੁਹੈ ॥ ਤਹਾਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਦੇਹੁਰਾਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿਬਾਟਕ੍ਰਿਆਕੇਜੁਨਾਰੀਹੈ ॥ ਵਿਚਿਗੁਰੂਸਿਧਾਨਾਲਿਗੋ
ਸਟਿਕਰਿਕੈਪੂਜਾਸੰਚਲੀਤੀਹੈ ॥ ਤਬਸਿਧਗੁਰੂਕਾਜੋਰਅਜਾਮਾਇਕੈਪੈਰੀਆਇਪਏਹੈ ॥ ਸਿਉਸਬਾਉਕਾਉਕਜਾ
ਲੀਖਾਕ੍ਰਿਆਕਾਜੁਹੈ ॥ ਤਹਾਭੀਸੰਗਤਿਹੈ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਮਾਲਾ ॥ ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਬਰੰਗਨਾ ॥ ਸੰਗਿਅਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਭੈਰਉਵੈਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ
ਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਰੀ ॥
ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਬੰਗਾਲਮਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ ॥੧॥ ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾ
ਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਆਲਾਪਹਿ ॥ ਸੰਗਿਰਾਗ
ਨੀਪਾਚਉਥਾਪਹਿ ॥ ਗੋਂਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ ॥ ਮਾਲਰਾਗਕਉ
ਸਕਸੰਗਿਲਾਈ ॥ ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ ॥ ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏ ॥ ਅਸਟਮਾ
ਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤ ॥ ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇਨਤਾਰਮਿ
ਲਾਵਹੀ ॥੧॥ ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ ॥ ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆ
ਰਜਾ ॥ ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ ॥ ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ ॥ ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕ
ਮੋਦਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇਸਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ ॥੧॥ ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ ॥ ਕਾਮੋਦੀਅ
ਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ ॥੧॥ ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ ॥ ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲ੍ਯਾ
ਨਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧ

[illegible]

ਧੀ ਗਾਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ
ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰ
ੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ ਊਚੈ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ
ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆ
ਮਾ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ
॥੧॥ ॥੧॥

[illegible]

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਆਹੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥੧॥ ਸਿਰਸਾ ਪੀਕ ਤਾਮ੍ਰ ਦਜਾਨ ॥੧॥ ਬੋਲੁ ॥ ਰ ॥ ਗੁਣ ਬਿਕਬ ਕਰਾ ... ਕਰਤੀ ਲ ਜਾਰ
... ਕਰਤੀ ਸੁਇਨਾ ਬਿਨੋ ਸਾਰ ਕਾ ਪਾਣੀ ॥ ਤਾ ਮੇ ਕਾਥੁ ... ਕੀਲ ਕਰ ... ਬ ਕਨਾਲੁ ... ਪਾਣੀ
ਰਦਾ ਲਰ ਬਣਟੀ ॥੧॥ ॥੧॥

[illegible]

